YILDIZ SAVAŞLARI

STAR WARS

THRAWN ÜÇLEMESİ I

İMPARATORLUĞUN VARİSİ

TIMOTHY ZAHN

Ben, "Yaşamın devamlı hareket halinde olması gerekir," diye ona hatırlattı. "Bir gün sen de aynı yolculuğu yapacaksın." Dikkati tekrar başka bir şeye yöneldi, sonra yine ona baktı. "Güç'e sahipsin, Luke azim ve disiplinle daha da güçleneceksin." Bakışları sertleşti. "Ama asla gardını indirmemelisin. İmparator artık yok, ama karanlık taraf hâlâ güçlü. Bunu asla unutma."

Luke, "Unutmayacağım," diye söz verdi.

Ben'in yüz ifadesi yumuşadı ve tekrar gülümsedi. "Çok büyük tehlikelerle yüzleşeceksin, Luke," dedi. "Ama bunun yanında, beklemediğin zamanlarda ve yerlerde yeni müttefikler de bulacaksın."

Luke, "Yeni müttefikler mi?" diye sordu. "Kim onlar?"

Görüntü titremeye ve solmaya başlamıştı. Ben, "Ve şimdi, elveda," dedi sanki soruyu duymamış gibi. "Seni oğlum, öğrencim ve dostum gibi sevdim. Tekrar karşılaşıncaya kadar, Güç seninle olsun."

Heir to the Empire
©2005 Lucasfilm Ltd. & TM. All rights reserved. Used under authorization.
©2005 Arka Bahçe Yayıncılık ve Reklamcılık Ltd. Şti
Yayın hakları Lucas Licensing tarafından Arka Bahçe Yayıncılık ve Reklamcılık Ltd. Şti.'ne verilmiştir. Her hakkı saklıdır.

ARKA BAHÇE YAYINCILIK
GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Ahmet Kocaoğlu
YAYIN KOORDİNATÖRÜ
Emre Yerlikhan
Grafik Uygulama
Havva Balaban
YAYIN KURULU
Coşkun Kocaoğlu
Mişel Simoni
Hasan Çolakoğlu

Baskı:
Yazın Matbaası
Maltepe Mh. Çiftehavuzlar Cd.
Prestij İş Merkezi no: 27/806
Bayrampaşa - İstanbul
tel: 0 212 5650122

1. Baskı: Mart 2006

Arka Bahçe Yayıncılık ve Reklamcılık Ltd. Şti.
Hacı Eminefendi Sok. no: 22-5
Tel: 0 212 2910689 -2 hat
Faks: 0 212 2910675
www.gerekliseyler.com.tr

YILDIZ SAVAŞLARI

Thrawn Üçlemesi 1. Kitap

İmparatorluğun Varisi

YAZAN

Timothy Zahn

ÇEVİRİ

Elif Umar

Bölüm 1

İskele tarafındaki mürettebat bölümünden gelen konuşma seslerinin arasından biri, "Kaptan Pellaeon?" diye seslendi. "Kordondan bir mesaj var: nöbetçi gemiler şu anda ışık hızından çıktılar."

Pellaeon, çağrıyı duymazdan gelerek *Chimaera*'nın köprü teknik ekranındaki adamın omzunun üzerinden eğildi. Görüntüdeki şemaya bir ışıklı kalemle işaret ederek, "Bu izi benim için takip et," diye emir verdi.

Mühendis ona soru sorarcasına bir bakış attı. "Efendim?"

Pellaeon, "Onu duydum," dedi. "Size bir emir verdim, Teğmen."

Teğmen, "Evet, efendim," diye cevap verdi ve izi takip etmeye başladı.

Ses, "Kaptan Pellaeon?" diye tekrarladı, bu kez daha yakından geliyordu. Pellaeon, gözünü teknik ekrandan ayırmadan, yaklaşan ayak seslerini duyabilene kadar bekledi. Sonra, İmparatorluk donanmasında geçen elli yılın bir adama kazandıracağı tüm saygınlıkla, sırtını dikleştirerek döndü.

Genç nöbetçi subayının sert yürüyüşü ani bir şekilde durdu. "Efendim–" Pellaeon'un gözlerine baktı ve sesi kesildi.

Pellaeon birkaç kalp atışı boyunca, yakındakilerin fark edebileceği kadar uzun bir süre sessiz kaldı. Sonunda, "Burası Shaum Hii'deki bir hayvan pazarı değil, Teğmen Tschel," diye konuştu. Sesi sakin, ama buz gibi soğuktu. "Burası bir İmparatorluk Yıldız Destroyeri'nin köprüsü. Görev hakkındaki bilgi, ilgili kişiye bağırarak –tekrarlıyorum– bağırarak iletilemez. Anlaşıldı mı?"

Tschel yutkundu. "Evet, efendim."

Pellaeon gözlerini birkaç saniye daha subayın üzerinde tuttuktan sonra, başını hafifçe salladı. "Şimdi, raporunuzu bildirin."

Tschel tekrar yutkundu. "Evet, efendim. Nöbetçi gemilerden biraz önce haber aldık: nöbetçiler, Obroa-skai sistemindeki tarama görevinden dönmüşler."

Pellaeon başını salladı. "Çok iyi. Sorunla karşılaşmışlar mı?"

"Çok az, efendim. Görünüşe göre yerliler, merkez kütüphane sistemlerinden bilgi almalarına karşı çıkmışlar. Filo komutanı onları takip etmeye çalıştıklarını, ama izlerini kaybettirdiğini söyledi."

Pellaeon keyifsiz bir sesle, "Umarım," diye cevap verdi. Obroa-skai sınır bölgelerinde stratejik bir pozisyona sahipti ve istihbarat raporları, Yeni Cumhuriyet'in onlara üyelik ve destek için güçlü bir teklifte bulunduğuna işaret ediyordu. Görev sırasında yakınlarda silahlı casus gemileri var idiyse...

Yakında öğreneceklerdi. "Gemiler iner inmez filo komutanı köprü brifing odasına rapor versin," dedi Tschel'e. "Kordonu da sarı alarma geçir. Gidebilirsin."

"Evet, efendim." Teğmen tam bir asker gibi döndü ve iletişim konsoluna doğru ilerledi.

Genç teğmen... Pellaeon eski bir öfkenin iziyle, asıl problemin burada yattığını düşündü. İmparatorluğun gücünün zirvesinde olduğu eski günlerde. Tschel kadar genç bir adamın *Chimaera* gibi bir gemide köprü subayı olarak görev yapması hayal bile edilemezdi. Ama şimdi–

Teknik ekranın başındaki eşit derecede genç adama baktı. Şimdi, eski günlerle karşılaştırıldığında, *Chimaera*'da genç erkek ve kadınlardan başka kimse yoktu.

Pellaeon gözlerini yavaşça köprüde gezdirirken eski öfke ve nefret duygularının tekrar içinde yankılandığını hissetti. Filoda, İmparator'un orijinal Ölüm Yıldızı projesini, İmparatorluğun politik gücünün yanında geniş askeri gücünü de kendi mutlak kontrolü altına daha sıkı bir şekilde toplamak yolunda bariz bir girişim olarak gören birçok kumandan olduğunu biliyordu. Savaş istasyonunun kanıtlanmış zayıflığını görmezden gelip ikinci bir Ölüm Yıldızı projesini yürürlüğe koyması bu şüpheyi daha da güçlendirmişti. Süper Yıldız Destroyeri *İnfazcı*'yı da kendisiyle birlikte götürmeseydi, Filo'nun üst düzey kademelerinde onun yasını tutacak pek az kişi olurdu.

Beş yıl sonra bile, Pellaeon görüntüyü hatırlayınca yüzünü buruşturmadan edemiyordu: kontrolden çıkmış olan *İnfazcı*'nın, tamamlanmamış Ölüm Yıldızı ile çarpışması, sonra da savaş istasyonunun dev patlamasıyla tamamen parçalara ayrılması. Geminin kaybı başlı başına kötüydü, geminin *İnfazcı* olması ise işleri daha da kötü hale gelmişti. Bu Süper Yıldız Destroyeri Darth Vader'ın şahsi gemisiydi ve Kara Lord'un efsanevi –ve genellikle öldürücü– kaprislerine rağmen o gemide hizmet etmek, uzun bir süredir terfi etmenin en çabuk yolu olarak görülüyordu.

Bu da *İnfazcı* yok olduğu zaman, en iyi genç ve orta seviye subay ve

mürettebatın büyük bir bölümünün onunla birlikte yok olduğu anlamına gelmişti.

Filo bu fiyaskodan sonra asla tam olarak kendini toplayamamıştı. *İnfazcı*'nın liderliğinin yokluğunda, geri çekilme emri nihayet verilene kadar birçok Yıldız Destroyeri'nin de yok edilmesiyle savaş çabucak karmaşık bir hezimete dönmüştü. *Chimaera*'nın kaptanı öldüğü zaman kumandayı alan Pellaeon durumu kontrol altında tutabilmek için elinden geleni yapmıştı, ama tüm çabalarına rağmen Asiler'e karşı üstünlüklerini asla geri kazanamamış ve sürekli olarak geri çekilmeye mecbur bırakılmışlardı... buraya gelene dek.

Bir zamanlar İmparatorluğun ıssız köşelerinden biri sayılan, bir zamanlar ellerinde olan sistemlerin sadece dörtte birini kontrolleri altında tuttukları bu yere. Burada birçoğu kendi dünyalarından zorla ya da tehditle getirilmiş, çok sıkı bir eğitimden geçirilmiş ama son derece tecrübesiz ve genç insanlar tarafından kumanda edilen bir Yıldız Destroyeri'ne.

Buraya, belki de İmparatorluğun gördüğü en büyük askeri beynin kumandası altına.

Pellaeon köprüyü tekrar gözden geçirirken gülümsedi –gergin, yırtıcı bir gülümsemeydi bu– Hayır, İmparatorluğun sonu henüz gelmemişti. Kendi kendini ilan eden küstah Yeni Cumhuriyet de bunu çok yakında keşfedecekti.

Saatine baktı. İki on beş. Büyük Amiral Thrawn şu anda kumanda odasında meditasyon yapıyor olmalıydı... ve köprüde bağırmak İmparatorluk prosedürüne ne kadar uygunsuzsa, bir Büyük Amiral'in meditasyonunu iç haberleşme sistemi ile bölmek de o kadar uygunsuz sayılırdı. Amiral'le ya yüzyüze konuşulur, ya da hiç konuşulmazdı. Pellaeon kapıya yönelirken teknik teğmene, "İzleri takip etmeye devam edin," diye emir verdi. "Biraz sonra döneceğim."

Büyük Amiral'in yeni kumanda odası, önceki kumandanın lüks eğlence süitinin yerindeki boşlukta, köprüden iki kat aşağıda bulunuyordu. Pellaeon Thrawn'u bulduğunda –daha doğrusu Büyük Amiral onu bulduğunda– yaptığı ilk işlerden biri suiti alıp ikinci bir köprüye dönüştürmek olmuştu.

İkinci bir köprü, meditasyon odası... ve belki daha da fazlası. *Chimaera*'da, son düzenlemelerden sonra Büyük Amiral'in zamanının çoğunu orada geçirdiği bir sır değildi. Sır olan, orada geçirdiği uzun saatler boyunca ne yaptığıydı.

Kapıya doğru bir adım atan Pellaeon tüniğini düzeltti ve kendini hazırladı. Belki de sırrı keşfetmek üzereydi. "Kaptan Pellaeon, Büyük Amiral Thrawn'u görmek istiyor," diye bildirdi. "Kendisine vermem gereken bilgi–"

Kapı sözünü bitiremeden açıldı. Pellaeon zihinsel olarak kendini hazırlayarak loş odaya girdi. Etrafına bakındı, ilgisini çekecek hiçbir şey göremeyerek beş adım ötedeki ana odanın kapısına yöneldi.

Onu uyaran tek şey ensesindeki esinti oldu. Derin, çatlak, kedimsi bir ses kulağına, "Kaptan Pellaeon," diye konuştu.

Pellaeon sıçradı ve arkasına döndü, hem kendisine, hem de yarım metre ötede duran kısa, ince yaratığa küfretti. "Kahretsin, Rukh! Ne yaptığını sanıyorsun?"

Uzun bir an boyunca Rukh ona öylece baktı ve Pellaeon sırtından aşağı ter damlacıklarının boşaldığını hissetti. İri siyah gözleri, çıkık çenesi ve parlayan iğne dişleri ile Rukh karanlıkta, normal ışıkta olduğundan bile daha beter bir kabustu.

Özellikle Thrawn'un Rukh ve diğer Noghri'yi hangi amaçla kullandığını bilen Pellaeon için.

Rukh nihayet, "İşimi yapıyorum," diye karşılık verdi. İnce kolunu doğal bir hareketle iç kapıya doğru uzattı ve Pellaeon, Noghri'nin ince katil bıçağının kol yenini içinde kaybolmadan önce saniyelik bir görüntüsünü yakaladı. Noghri'nin eli kapandı, sonra tekrar açıldı, koyu gri cildinin altında çelik gibi kasları hareket etti. "Girebilirsiniz."

Pellaeon, "*Teşekkür* ederim," diye homurdandı. Tüniğini tekrar düzelterek kapıya döndü. Yaklaşırken kapı açıldı ve içeri girince—

Kendini yumuşak bir şekilde aydınlatılmış bir sanat müzesinde buldu.

Odaya girdikten hemen sonra durakladı ve etrafına hayretle bakındı. Duvarlar ve kubbeli tavan düz resimlerle kaplıydı; birkaç tanesi insan elinden çıkmış gibi görünse de çoğu kesinlikle yabancı kökenliydi. Çeşitli heykeller etrafa yayılmıştı, bazıları kendi başlarına duruyordu, bazıları ise kaideler üzerindeydi. Odanın ortasında iki daireden oluşan bir tekrarlayıcı ekranı vardı, dış halka iç halkadan hafifçe daha yüksekti. İki ekran da, en azından Pellaeon'un görebildiği kadarıyla, sanat resimlerine ayrılmış gibi görünüyordu.

Çift halkanın merkezinde ise, köprüdeki Amiral koltuğunun bir eşinde Büyük Amiral Thrawn kıpırdamadan oturuyordu.

Parlak mavi-siyah saçları loş ışıkta parlıyor, soluk mavi derisi insanımsı bedenine fazlasıyla aykırı görünüyordu. Başını geriye yaslamış ve gözleri neredeyse kapanmıştı, yalnızca göz kapaklarının arasından kırmızı bir pırıltı görünüyordu.

Pellaeon kuruyan dudaklarını yaladı, aniden Thrawn'un inziva odasına böyle girmenin akıllıca olmadığından şüphelenmeye başlamıştı. Eğer Büyük Amiral rahatsız edildiği için canının sıkıldığına karar verirse...

Thrawn'un alçak sesi, "Gelin Kaptan," diyerek Pellaeon'un düşüncelerini böldü. Gözlerini açmadan, küçük ve gayet ölçülü bir hareketle halkaları işaret etti. "Ne düşünüyorsunuz?"

Pellaeon dış halkaya doğru yürürken aklına gelen tek şey, "Çok... ilgi çekici, efendim," demek oldu.

Thrawn, "Hepsi holografik tabii ki," dedi ve Pellaeon Amiral'in sesinde üzgün bir ton algıladığını hissetti. "Hem heykeller, hem de yassı olanlar. Bazıları kayıp; diğerlerinin birçoğu da şu anda Asiler tarafından işgal edilmiş gezegenlerde bulunuyorlar."

Pellaeon, "Evet, efendim," diye başını salladı. "Bilmek isteyeceğinizi düşündüm; nöbetçiler Obroa-skai sisteminden döndüler. Filo komutanı birkaç dakika içinde raporunu vermek üzere hazır olacak."

Thrawn başını salladı. "Merkezi kütüphane sistemine girmeyi başarabildiler mi?"

Pellaeon, "Hiç değilse kısmi bir bilgi almayı başardılar," diye açıkladı. "Tamamlama fırsatı buldular mı, henüz bilmiyorum. Görünüşe göre takip etmeye çalışmışlar. Ama filo komutanı izini kaybettirdiğini düşünüyor."

Thrawn bir anlık sessizlikten sonra, "Hayır," diye konuştu. "Hayır. Öyle olduğunu zannetmiyorum. Hele de bu takipçiler Asiler ise." Derin bir nefes alarak sandalyesinde doğruldu ve Pellaeon içeri girdiğinden bu yana ilk defa, parlayan kırmızı gözlerini açtı.

Pellaeon diğerinin bakışlarını gözlerini kaçırmadan karşıladı ve bundan dolayı hafif bir gurur da hissetti. İmparator'un birçok üst düzey kumandanı ve saray mensubu bu gözlerle ya da Thrawn'un kendisiyle rahat edebilmeyi asla başaramamıştı. Belki de bu yüzden Büyük Amiral kariyerinin büyük bir kısmını Bilinmeyen Bölgeler'de geçirmiş, galaksinin hâlâ barbar olan bu bölgelerini İmparatorluk kontrolü altına almak için çalışmıştı. Parlak başarıları ona Savaşlordu ünvanını ve beyaz Büyük Amiral üniformasını giyme hakkını kazandırmıştı. Bu şerefe İmparator tarafından layık görülen ilk insan olmayan kişiydi.

Kaderin tuhaf bir cilvesiyle, bu onu aynı zamanda sınır seferleri için daha da vaz geçilmez kılmıştı. Pellaeon sık sık eğer *İnfazcı*'nın kumandasında Vader değil Thrawn olsaydı, Endor Savaşı'nın nasıl sona ereceğini düşünürlerdi. "Evet, efendim. Nöbetçi hattına sarı alarma geçmelerini önerdim. Kırmızıya geçelim mi?"

Thrawn, "Henüz değil," diye karşılık verdi. "Hâlâ birkaç dakikamız var. Söyleyin bana Kaptan, sanat hakkında ne biliyorsunuz?"

Pellaeon, "Ah... pek fazla bir şey değil," diyebildi, ani konu değişimi onu şaşırtmıştı. "Hiçbir zaman sanata ayıracak fazla vaktim olmadı."

"Zaman bulmalısınız." Thrawn iç dairede sağındaki bir bölüme işaret etti. "Saffa resimleri. İmparatorluk öncesi 1550 – 2200 sırasında. –Tam şurada– Thennqora ile ilk temas sonrası üslup değişikliklerine dikkat edin. Burada." sol taraftaki duvara işaret etti. "–Paonidd extrassa sanatının örnekleri var. Eski Saffa çalışmalarıyla ve İmparatorluk öncesi 18. yüzyıl Vaathkree düz heykeltraşlık üslubu ile olan benzerliklerine bakın."

Pellaeon, "Evet, anlıyorum," diye cevap verdi, ama bu pek de doğru sayılmazdı. "Amiral, bizim..."

Keskin bir ıslık havada çınlayınca sustu. Teğmen Tschel'in telaşlı sesi dahili telsizden yayılıyordu. "Köprüden Büyük Amiral Thrawn'a. Efendim, saldırıya uğradık!"

Thrawn dahili telsiz düğmesine dokundu. "Thrawn konuşuyor. Kırmızı alarma geçin ve bana ne olduğunu anlatın. Mümkünse sakin bir şekilde."

"Evet, efendim." Sessiz alarm ışıkları yanıp sönmeye başlamıştı ve Pellaeon odanın dışındaki alarm seslerini belli belirsiz duyabiliyordu. Tschel, "Algılayıcılar dört Yeni Cumhuriyet Hücum Fırkateyni geldiğini haber veriyor," dedi, sesi hâlâ gergindi, ama biraz daha kontrollüydü. "Aynı zamanda en azından üç tane X-Kanat savaşçısı var. Simetrik bulut-v formasyonuyla, bizim nöbetçi gemisi vektörümüzden geliyorlar."

Pellaeon içinden bir küfür savurdu. Çoğu deneyimsiz olan mürettebatıyla tek bir Yıldız Destroyeri, dört Hücum Fırkateyni ve onlara eşlik eden savaşçılarına karşı... "Motorları tam güç konumuna getirin," diye seslendi dahili telsizden. "Işık hızına atlamak için hazırlık yapın." Kapıya doğru bir adım attı–

Thrawn, "Atlama emrini durdurun, Teğmen," diye konuştu, hâlâ son derece sakindi. "TIE Savaşçı ekipleri istasyonlarına gitsin ve saptırıcı kalkanlarını çalıştırsınlar."

Pellaeon ona döndü. "Amiral–"

Thrawn elini kaldırarak konuşmasını engelledi. "Buraya gelin, Kaptan," diye emretti. "Bir bakalım, ne dersiniz?"

Bir düğmeye dokundu ve sanat galerisi anında gözden kayboldu. Bunun yerine oda, dümeni, motoru ve duvarlardaki silah bilgileriyle minyatür bir köprü haline geldi. Açık boşluk bir holografik taktik ekranına dönüşmüştü, bir köşesinde yanıp sönen bir yuvarlak, Asiler'i işaret ediyordu. En yakındaki duvar ekranı on iki dakikalık bir muhtemel varış zamanı tahmini veriyordu.

Thrawn, "Neyse ki nöbetçi gemileri kendileri tehlikeye girmeyecek kadar öndeler," diye yorumda bulundu. "Evet, şimdi tam olarak neyle uğraştığımıza bakalım. Köprü: en yakındaki üç nöbetçi gemisine saldırı emri verin."

"Emredersiniz, efendim."

Odanın karşısında üç mavi nokta, nöbetçi hattından ayrılarak kesişim vektörlerine kaydı. Hücum Firkateynleri ve onlara eşlik eden X-Kanatlar buna cevaben yer değiştirirken Pellaeon göz ucuyla Thrawn'un öne eğildiğini gördü. Mavi ışıklardan bir tanesi söndü–

Thrawn sandalyesinde geriye yaslanarak, "Mükemmel," dedi. "Bu yeterli, Teğmen. Diğer iki nöbetçi gemisini geri çekin ve Sektör Dört hattına işgalcilerin vektöründen çekilmesini emredin."

Tschel, "Emredersiniz, efendim," dedi, sesinden hayli şaşaladığı anlaşılıyordu.

Pellaeon bunun sebebini gayet iyi anlayabiliyordu. "En azından filoyu uyarmamız gerekmez mi?" diye önerdi, sesindeki gerginliği kendisi de duyarak. "*Ölümün Başı* buraya yirmi dakikada varabilir, diğerlerinin çoğu da bir saatten az bir sürede."

Thrawn, "Şu anda en son istediğimiz şey, daha fazla gemimizi buraya getirmek, Kaptan," dedi. Pellaeon'a baktı ve dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. "Sağ kalanlar olabilir ve Asiler'in bizden haberdar olmasını istemiyoruz, öyle değil mi?"

Tekrar ekrana döndü. "Köprü: 20 derecelik bir iskele sapma açısı rotasyonu istiyorum –bizi doğrudan işgalcilerin vektörüne getirin, üstyapı onlara işaret ediyor olsun. Dış alan içinde oldukları anda, Sektör Dört nöbetçi hattı tekrar arkalarında oluşmalı ve tüm iletişimlerini bloke etmeli."

"E-evet, Efendim. Efendim?.."

Thrawn, "Anlamak zorunda değilsiniz, Teğmen," dedi. Sesi son derece soğuktu. "Emirlere uyun, yeter."

"Evet, efendim."

Pellaeon ekranda *Chimaera*'nın emirlere uyarak dönmesini seyrederken dikkatle nefes alıyordu. "Korkarım ben de anlamıyorum Amiral, üstyapımızı onlara doğru döndürmek–"

Thrawn tekrar elini kaldırarak onu durdurdu. "İzleyin ve öğrenin, Kaptan. Köprü: bu iyi. Dönmeyi durdurun ve bu pozisyonda kalın. İniş platformlarının saptırıcı kalkanlarını kapatın, diğerlerindeki gücü arttırın. TIE savaşçı birlikleri: hazır olduğunuzda havalanın. *Chimaera*'dan iki kilometre kadar uzaklaşın, sonra açık küme formasyonunda etrafa yayılın. Geri tepme hızı, bölgesel saldırı şekli."

Onay aldıktan sonra Pellaeon'a baktı. "Şimdi anlıyor musunuz, Kaptan?"

Pellaeon dudaklarını büzdü. "Korkarım ki hayır. Gemiyi döndürmenizin sebebinin savaşçılara kaçış koruması sağlamak olduğunu anlıyorum, ama geri kalanı klasik bir Marg Sabl kapanış manevrasından başka bir şey değil. Bu kadar basit bir tuzağa düşmeyeceklerdir."

Thrawn sakince. "Tam tersine," diye düzeltti. "Bu tuzağa düşmekle kalmayacaklar, bunun sayesinde tamamen yok edilecekler. İzleyin, Kaptan ve öğrenin."

TIE Savaşçıları havalandı. *Chimaera*'dan uzaklaştılar ve sonra da egzotik bir çeşmeden püskürürcesine etrafa yayılmak için eterik dümenlere asıldılar. İşgalci gemiler saldırganları fark edip vektör değiştirmeye başladılar–

Pellaeon gözlerini kırpıştırdı. "İmparatorluk adına, ne *yapıyorlar*?"

Thrawn, "Bir Marg Sabl manevrasına karşı bildikleri tek savunmayı uygulamaya çalışıyorlar," derken sesindeki tatmin olmuş tonu fark etmemeye imkan yoktu. "Daha doğrusu, psikolojik olarak muktedir oldukları tek savunmayı." Yanıp sönen küreye işaret etti. "Görüyorsunuz Kaptan, bu güce bir Elomlu kumanda ediyor... ve Elom ırkı düzgün bir şekilde uygulanmış bir Marg Sabl'ın yapısı değiştirilmiş saldırı profilini algılayamaz."

Pellaeon hâlâ işe yaramaz savunma pozisyonlarına kayan işgalcilere baktı ve yavaşça Thrawn'un ne yaptığını anladı. "Birkaç dakika önceki izci gemi atağı... Bu gemilerin Elom gemileri olduğunu *bundan* mı anladınız?"

Thrawn, "Sanatla ilgilenin, Kaptan," dedi, sesi neredeyse rüyada gibiydi. "Bir türün sanatını anladığınızda, o türü de anlarsınız."

Sandalyesinde doğruldu. "Köprü: bizi kanat hızına çıkar. Saldırıya katılmaya hazırlanın."

Bir saat sonra her şey bitmişti.

Brifing odasının kapısı filo komutanının arkasından kapandı ve Pellaeon hâlâ ekranda görünen haritaya baktı. Üzüntülü bir sesle, "Obroa-skai çıkmaz sokak gibi görünüyor," dedi. "Böyle bir barış çabası için gerekecek personeli asla bulamayız."

Thrawn, "Belki şu an için öyle," diye kabul etti. "Ama sadece şu an için."

Pellaeon masanın karşısında kaşlarını çattı. Thrawn yıldızları seyrederken bir veri kartıyla oynuyor, baş parmağı ile işaret parmağı arasında dalgınca tutuyordu. Dudaklarında garip bir gülümseme vardı. Pellaeon dikkatlice, "Amiral?" diye sordu.

Thrawn başını çevirdi, parlayan gözleri Pellaeon'a dikilmişti. Veri kartını göstererek, "Bu, bulmacanın ikinci parçası, Kaptan," dedi yumuşak bir sesle. "Bir yıldan uzun süredir aradığım bir parça."

Aniden dahili telsiz paneline döndü ve düğmeye dokundu. "Köprü, Büyük Amiral Thrawn konuşuyor. *Ölümün Başı*'na haber verin; Kaptan Harbid'e filodan geçici olarak ayrılacağımızı bildirin. Yerel sistemler için taktik araştırmaları yapmaya devam etsin ve mümkün olduğunca bilgi elde etsin. Sonra rotayı Myrkr adında bir gezegene çevirin –yeri navigasyon bilgisayarında var."

Köprü emri onayladıktan sona Thrawn Pellaeon'a döndü. "Şaşırmış gibisiniz, Kaptan. Myrkr'i hiç duymadınız sanırım."

Pellaeon başını iki yana salladı ve Büyük Amiral'in ifadesini okumaya çalıştı, ama başarılı olamadı. "Duymam mı gerekirdi?"

"Muhtemelen hayır. Duyanların çoğu kaçakçılar, tatminsizler, ve galaksinin diğer işe yaramaz ayaktakımıdır."

Duraklayarak dirseğinin dibindeki, kokusundan içinde kuvvetli bir Forve birası olduğu anlaşılan bardaktan bir yudum aldı. Pellaeon kendini sessiz kalmaya zorladı. Büyük Amiral ona ne söyleyecekse, belli ki kendi istediği şekilde ve kendi istediği zamanda söyleyecekti. "Yedi yıl kadar önce Myrkr ile ilgili rastgele bir referansla karşılaştım." Thrawn devam ederek bardağını yerine koydu. "Dikkatimi çeken şey, gezegenin en az üç yüz yıldır canlı hayat barındırmasına rağmen, hem Eski Cumhuriyet'in, hem de o zamanın Jedi'larının buraya hiç uğramamaları oldu." Mavi-siyah kaşlarından biri hafifçe kalktı. "Bundan ne çıkarırsınız, Kaptan?"

Pellaeon omuz silkti. "Sınır gezegeni olduğunu. Kimsenin umursamayacağı kadar ücrâ olduğunu."

"Çok iyi, Kaptan. Benim de ilk düşüncem buydu... ama öyle değil. Myrkr aslında buradan yüz elli ışık yılı uzakta bile değil –Asiler'le olan sınırımıza yakın ve Eski Cumhuriyet'in sınırları içinde." Thrawn bakışlarını hâlâ elinde duran veri kartına çevirdi. "Hayır, gerçek açıklama çok daha ilginç. Ve çok daha yararlı."

Pellaeon da veri kartına baktı. "Bu açıklama bulmacanızdaki ilk parça mıydı?"

Thrawn ona gülümsedi. "Yine çok iyi, Kaptan. Evet, Myrkr –ya da daha ayrıntılı olmak gerekirse, Myrkr'de bulunan yerel hayvanlardan biri– ilk parçaydı. İkincisi ise Wayland adındaki bir gezegende." Veri kartını salladı. "Obroanlar sayesinde artık yerini bildiğim bir dünya."

Aniden bu oyundan sıkılan Pellaeon, "Sizi kutlarım," dedi. "Peki bu bulmacanın ne olduğunu sorabilir miyim?"

Thrawn, Pellaeon'un sırtının ürpermesine sebep olan bir şekilde gülümsedi. "Tabii ki, çözmeye değer tek bilmece," dedi yumuşak bir sesle. "Asi Birliği'nin, tam ve eksiksiz imhası."

Bölüm 2

"Luke?"

Ses yumuşak, ama ısrarlıydı. Tatooine'in tanıdık, ama yine de garip bir şekilde deforme olmuş arazisinde duran Luke Skywalker arkasına döndü.

Aynı şekilde tanıdık bir figür orada duruyor ve onu izliyordu. Luke, "Merhaba, Ben," dedi, sesi kendi kulaklarına cansız geliyordu. "Uzun zaman oldu."

Obi-wan Kenobi ciddiyetle, "Gerçekten öyle," diye karşılık verdi. "Ve korkarım ki, bir dahaki sefere kadar daha da uzun bir zaman olacak. Elveda demeye geldim, Luke."

Arazi titremeye başladı ve aniden Luke'un aklının küçük bir köşesi uykuda olduğunu hatırladı. İmparatorluk Sarayı'ndaki dairesinde, rüyasında Ben Kenobi'yi görüyordu.

"Hayır ben rüya değilim," diye Luke'un sessiz düşüncesine cevap verdi Ben. "Ama bizi ayıran mesafeler sana başka türlü görünmemi engelleyecek kadar büyüdü. Artık bu son yol bile bana kapanıyor."

Luke kendini, "Hayır," derken buldu. "Bizi bırakamazsın, Ben. Sana ihtiyacımız var."

Ben'in kaşları hafifçe kalktı ve eski gülümseyişini hatırlatan bir şekilde dudakları kıpırdadı. "Bana ihtiyacın yok, Luke. Sen bir Jedi'sın. Güç'e sahipsin." Gülümseme soldu ve bir an gözleri uzakta, Luke'un göremediği bir şeye odaklanır gibi oldu. "Her halükârda," diye sessizce ekledi, "bu kararı verecek olan ben değilim. Zaten burada çok fazla kaldım ve artık bu hayatın ötesine geçişimi daha fazla erteleyemem."

Luke'un zihninde ölüm döşeğindeki Yoda ve ona ölmemesi için yalvaran kendisinin görüntüsü canlandı. Jedi ustası, "*Güçlüyüm Güç'te,*" demişti yumuşak bir sesle. "*Ama o kadar güçlü değil.*"

Ben, "Yaşamın devamlı hareket halinde olması gerekir," diye ona hatırlattı. "Bir gün sen de aynı yolculuğu yapacaksın." Dikkati tekrar başka bir şeye yöneldi, sonra yine ona baktı. "Güç'e sahipsin, Luke azim ve disiplinle daha da güçleneceksin." Bakışları sertleşti. "Ama asla gardını indirmemelisin. İmparator artık yok, ama karanlık taraf hâlâ güçlü. Bunu asla unutma."

Luke, "Unutmayacağım," diye söz verdi.

Ben'in yüz ifadesi yumuşadı ve tekrar gülümsedi. "Çok büyük tehlikelerle yüzleşeceksin, Luke," dedi. "Ama bunun yanında, beklemediğin zamanlarda ve yerlerde yeni müttefikler de bulacaksın."

Luke, "Yeni müttefikler mi?" diye sordu. "Kim onlar?"

Görüntü titremeye ve solmaya başlamıştı. Ben, "Ve şimdi, elveda," dedi sanki soruyu duymamış gibi. "Seni oğlum, öğrencim ve dostum gibi sevdim. Tekrar karşılaşıncaya kadar, Güç seninle olsun."

"Ben–!"

Ama Ben arkasına döndü ve imge gözden kayboldu... ve rüyadaki Luke, onun gittiğini anladı. Kendi kendine, "O halde artık yalnızım," dedi. "Jedilar'ın sonuncusuyum."

Ben'in sesini sanki çok uzaklardan geliyormuşçasına soluk ve belli belirsiz duydu. "Eski Jedilar'ın sonuncusu değil Luke. Yenilerin birincisi."

Ses, yavaşça azalarak yok oldu... Luke uyandı.

Bir an yatağında yatarak İmparatorluk Şehri'nin soluk ışıklarının tavanda oluşturduğu şekilleri seyretti ve uykudan kaynaklanan zihin karışıklığıyla savaştı. Zihin karışıklığı ve tüm benliğini dolduran hüznün dayanılmaz ağırlığı. Önce Owen Amca ve Beru Yenge öldürülmüştü; sonra gerçek babası Darth Vader onun hayatı için kendini feda etmişti; şimdi Ben Kenobi'nin ruhu da gitmişti.

Üçüncü kez yetim kalmıştı.

İç çekerek battaniyelerin altından çıktı ve sabahlığıyla terliklerini giydi. Dairesinde küçük bir mutfak vardı ve kendine bir içki hazırlaması –Lando'nun Coruscant'a yaptığı son ziyarette ona tanıttığı egzotik bir karışımdı– sadece birkaç dakikasını aldı. Sonra ışın kılıcını sabahlığının kuşağına takarak çatıya yöneldi.

Yeni Cumhuriyet'in merkezini buraya, Coruscant'a taşımaya şiddetle karşı çıkmıştı, yeni hükümetlerini eski İmparatorluk Sarayı'nda kurmalarına daha da büyük bir tepki göstermişti. Ona göre bu sembolizm, özellikle de sembollere çok fazla önem veren bir grup için tamamen yanlıştı.

Ama tüm dezavantajlarına rağmen, Saray'ın tepesinden manzaranın şahane olduğunu itiraf etmek zorundaydı.

Birkaç dakika çatının kenarında durdu, dövme taştan göğüs boyu korkuluğa yaslandı ve serin gece havasının saçlarını karıştırmasına izin verdi. Araçların ve caddelerin ışıklarının akan bir tür sanat eseri oluşturduğu İmparatorluk Şehri gecenin ortasında bile son derece canlıydı. Tepede, hem şehir ışıklarıyla hem de aralarından geçen hava süratçilerinin farlarıyla aydınlanan alçak bulutlar, tıpkı şehrin kendisinin sonsuz görüntüsü gibi her yöne uzanan soluk işlemeli bir tavan gibiydi. Güneye doğru, tıpkı şehrin ışıklarını yansıtan bulutlar gibi, karlı zirveleri de ışıklarla aydınlanan Manarai Dağları'nı görebiliyordu.

Yirmi metre arkasında Saray'a giden kapı sessizce açıldığında, dağlara bakıyordu.

Eli gayrı ihtiyari ışın kılıcına doğru hareket etti; ama hareket daha tam başlamadan durdu... "Buradayım, Tripio," diye seslendi.

Döndüğünde C-3PO'nun tipik rahatlama ve endişe karışımı ifadesiyle çatıda ona doğru ilerlediğini gördü. Droid, başını Luke'un elindeki fincana bakmak için yana eğerek, "Merhaba, Efendi Luke," dedi. "Sizi rahatsız ettiğim için çok özür dilerim."

Luke, "Önemli değil," diye karşılık verdi. "Sadece biraz temiz hava almak istedim, hepsi bu."

Tripio, "Emin misiniz?" diye sordu. "Gerçi elbette işinize karışmak istemem."

Ruh haline rağmen Luke kendini gülümsemekten alamadı. Tripio'nun aynı anda yardımcı, soruşturmacı ve kibar olma çabaları hiç başarılı olmazdı. En azından hafiften komik görünmeden. Droide "Galiba moralim biraz bozuk," dedi, tekrar şehre bakmak için arkasına dönerken. "Gerçek ve işleyen bir hükümet kurmak beklediğimden çok daha zor. Birçok konsey üyesinin de beklediğinden daha zor." Durakladı. "Aslında daha çok, bu akşam Ben'i özlediğimden sanırım."

Tripio bir anlık sessizlikten sonra, "Bana karşı her zaman çok nazikti," dedi. "Tabii Artoo'ya da."

Luke fincanını dudaklarına götürerek, başka bir gülümsemeyi daha bastırdı. "Evrene bakış açın benzersiz, Tripio."

Göz ucuyla bakarken, Tripio'nun gerildiğini gördü. Droid endişeyle, "Sizi gücendirmediğimi umarım, efendim," dedi. "Niyetim kesinlikle bu değildi."

Luke "Beni gücendirmedin," diye onu teskin etti. "Aslına bakarsan, bana Ben'in son dersini aktarmış bile olabilirsin."

"Anlayamadım?"

Luke içkisini yudumladı. "Hükümetler ve gezegenler önemlidir, Tripio. Ama her şeyi gözden geçirdiğinde, hepsi kişilerden oluşur."

Kısa bir sessizlikten sonra Tripio, "Ah," diye karşılık verdi.

Luke, "Diğer bir deyişle," diye açıkladı. "Bir Jedi, kendisini galaktik öneme sahip meselelere bireysel kişilere olan ilgisinin önüne geçecek derecede kaptırmamalı." Tripio'ya bakıp gülümsedi. "Ya da bireysel droidlere."

"Anlıyorum, efendim." Tripio başını Luke'un fincanına doğru eğdi. "Afedersiniz, efendim... ama içtiğinizin ne olduğunu sorabilir miyim?"

Luke fincanına baktı. "Bu mu? Lando'nun bir süre önce bana yapmayı öğrettiği bir şey."

Tripio, "Lando mu?" diye tekrarladı ve sesindeki hoşnutsuzluğu fark etmemenin imkanı yoktu. Programlanmış kibarlığına rağmen, droid Lando'dan hiçbir zaman fazla hoşlanmamıştı.

İlk karşılaşmaları düşünüldüğünde bu pek de şaşırtıcı değildi. Luke, "Evet, kökeni böylesine şüpheli olmasına rağmen, oldukça iyi bir içecek," diye karşılık verdi. "Adı sıcak çikolata."

"Ah. Anlıyorum." Droid doğruldu. "Peki, efendim. Eğer gerçekten iyiyseniz, izninizi rica ediyorum."

"Elbette. Bu arada, buraya neden gelmiştin?"

Tripio, "Beni tabii ki Prenses Leia gönderdi," dedi. Luke'un bunu sormasına şaşırdığı belliydi. "Bir çeşit sıkıntı içinde olduğunuzu söyledi."

Luke gülümseyerek başını salladı. İhtiyacı olduğunda onu neşelendirecek bir yol bulmayı Leia'ya bırakmalıydı. "Gösterişçi," diye mırıldandı.

"Anlayamadım, efendim?"

Luke elini salladı. "Leia yeni Jedi becerilerini gösteriyor, o kadar. Gecenin yarısında bile benim ruh halimi hissedebileceğini kanıtlıyor."

Tripio başını yana eğdi. "Sizin için gerçekten endişelenmiş görünüyordu, efendim."

Luke, "Biliyorum," dedi. "Sadece şaka yapıyorum."

"Ah." Tripio bunu düşünür gibi oldu. "O halde ona iyi olduğunuzu söyleyeyim mi?"

Luke başını salladı. "Elbette. Ve hazır oraya gitmişken, ona benim için endişelenmekten vaz geçmesini ve uyumasını söyle. Sabah bulantıları, kendini böyle yormadan da yeterince kötü."

Tripio, "Mesajınızı ileteceğim, efendim," dedi.

Luke yavaşça, "Bir de," diye ekledi, "onu sevdiğimi söyle."

"Evet, efendim. İyi geceler, efendi Luke."

"İyi geceler, Tripio."

Droidin gitmesini izlerken omuzlarına yeni bir kasvet dalgası çöktü. Tripio onu elbette anlayamazdı –Geçici Konsey'deki hiç kimse de

anlayamamıştı. Ama, hamileliği üç ayı biraz geçen Leia'nın zamanının çoğunu burada geçirmesi...

Ürperdi, ama bu ürpertinin gecenin soğuk havasıyla ilgisi yoktu. *Karanlık taraf burada güçlü.* Yoda bunu Dagobah'daki mağara için söylemişti –Luke'un Darth Vader ile bir ışın kılıcı düellosu yaptığı ve sonunda onun kendisi olduğunun ortaya çıktığı mağara. Ondan sonra haftalarca karanlık tarafın varlığı ve saf gücü düşüncelerinden çıkmamıştı; Yoda'nın ona bu egzersizi yaptırmasının sebebinin, ona daha ne kadar yol kat etmesi gerektiğini göstermek olduğunu neden sonra anlayabilmişti.

Yine de sık sık mağaranın nasıl bu hale dönüştüğünü düşünüyor, karanlık tarafta güçlü olan bir şey ya da birisinin bir zamanlar o mağarada yaşayıp yaşamadığını merak ediyordu.

Bir zamanlar İmparator'un burada yaşadığı gibi...

Tekrar ürperdi. Esas çıldırtıcı olan şey, Saray'da hiçbir şekilde böyle bir kötülük birikimi hissetmemesiydi. Aslında Konsey, operasyon merkezlerini İmparatorluk Şehri'ne taşımayı düşündükleri zaman ona bunu sormuştu. Dişlerini sıkıp onlara burada İmparator'dan geriye herhangi bir etki kalmadığını söylemek zorunda kalmıştı.

Ama hissedememesi, burada olmadığı anlamına gelmiyordu.

Başını iki yana salladı. Kendine sertçe, *Yeter artık,* diye emretti. Gölgelerden irkilmek ona paranoyadan başka bir şey kazandırmayacaktı. Son dönemdeki kabusları ve kötü uyku düzeni büyük bir ihtimalle, Leia ve diğerlerinin askeri merkezli asi gücünü sivil merkezli bir hükümete dönüştürme çabalarını seyretmenin stresinden kaynaklanıyordu. Şüphesiz ki Leia eğer herhangi bir kuşku duysa, buranın yakınına bile gelmeyi kabul etmezdi.

Leia.

Luke, zihnini gevşemeye zorladı ve Jedi hisleriyle dış dünyaya uzandı. Sarayın üst bölümünde Leia'nın uykulu varlığını hissedebiliyordu. Onun ve içinde taşıdığı ikizlerin varlığını.

Onu daha fazla uyandırmamak için bağlantıyı hafif tutarak, içindeki doğmamış çocukları hissetti, içindeki doğmamış çocukların verdiği his karşısında bir kez daha hayret etmişti. Skywalker mirası kesinlikle onlardaydı; onları hissedebilmesi, ikisinin de büyük bir Güç'e sahip olduğunu gösteriyordu.

En azından o böyle olduğunu düşünüyordu. Bir gün fırsat bulursa Ben'e sormak istediği şeylerden biriydi bu.

Artık o şans da yok olmuştu.

Ani gözyaşlarına karşı savaşarak bağlantıyı kesti. Fincanı soğumuştu; çikolatanın kalanını içerek etrafına son bir bakış daha attı. Şehre, bulutlara...

ve zihninde, onların arkasında yatan yıldızlara. Üzerlerinde milyarlarca insanın yaşadığı gezegenlerin etraflarında döndüğü yıldızlar... Birçoğu hâlâ Yeni Cumhuriyet'in kendilerine vaat ettiği özgürlük ve ışığı bekliyordu.

Gözlerini parlak ışıklara ve en az onlar kadar parlak ümitlere karşı kapadı. Bitkin bir halde, her şeyi daha iyi hale getirecek bir sihirli değnek olmadığını düşündü.

Bir Jedi için bile.

Tripio odadan çıktı ve Leia Organa Solo yorgun bir iç çekişle arkasındaki yastıklara yaslandı. Aklından, *Yarım bir zafer, hiçbir şey kazanılmamasından daha iyidir,* deyişi geçiyordu.

Bu deyişe hiçbir zaman inanmamıştı. Onun düşüncesine göre yarım bir zafer, aynı zamanda yarım bir yenilgi demekti.

Luke'un zihninin dokunuşunu hissederek tekrar içini çekti. Umduğu gibi, Tripio ile konuşması kötü ruh halini hafifletmişti, ama droid yanından ayrılınca, kasvet Luke'u tekrar avucuna almıştı.

Belki de ona kendisi gitmeliydi. Son birkaç haftadır canını sıkan şey neyse, belki anlatmasını sağlayabilirdi.

Karnı belli belirsiz kasıldı. Elini karnının üzerinde yavaşça gezdirerek yatıştırmaya çalıştı. "Her şey yolunda. Sadece Luke dayınız için endişeleniyorum, o kadar."

Kasılma yavaşça hafifledi. Komodinin üzerinde duran yarı dolu bardağı alan Leia, yüzünü buruşturmamaya çalışarak içindekini içti. Sıcak süt, favori içecekleri listesinde en alt sıralarda bulunuyordu, ama midesindeki bu düzenli kasılmaları yatıştırmak için en hızlı yollardan biri olduğunu kanıtlamıştı. Doktorlar ona mide problemlerinin kaybolmaya başlamasının artık an meselesi olduğunu söylemişlerdi. Hararetli bir şekilde haklı olmalarını umuyordu.

Yan odadan hafif ayak sesleri geldi. Leia bir eliyle çabucak bardağı tekrar komodinin üzerine koyarken, diğeriyle battaniyeleri çenesine kadar çekti. Gece lambası hâlâ yanıyordu. Güç'le erişip onu kapatmaya çalıştı.

Lamba titremedi bile. Dişlerini sıkarak tekrar denedi, ama yine işe yaramadı. Anlaşılan ışık düğmesi kadar küçük bir şey için bile hâlâ yeterli Güç kontrolüne sahip değildi. Ayaklarına dolanan battaniyelerden kurtulup lambaya doğru atılmaya çalıştı.

Odanın karşısında, yan kapı açıldı ve sabahlık içinde uzun boylu bir kadın belirdi. "Majesteleri?" diye seslendi, parlayan beyaz saçlarını gözlerinin önünden çekerek. "İyi misiniz?"

Leia iç çekerek yenilgiyi kabul etti. "İçeri gel, Winter. Ne kadar süredir kapıyı dinliyordun?"

Winter odaya süzülürken, "Dinlemiyordum," dedi. Sesi, Leia'nın ondan böyle bir şeyi beklemesi yüzünden neredeyse alınmış gibi çıkıyordu. "Kapınızın altından ışık geldiğini gördüm ve bir şeye ihtiyacınız olabileceğini düşündüm."

Leia, "İyiyim," diye onu teskin ederken bu kadının onu şaşırtmadığı bir günün gelip gelmeyeceğini merak ediyordu. Geceyarısı uyanmış, eski bir sabahlık içinde, saçları darmadağınken bile, Leia'nın en iyi günlerindeki halinden daha soylu görünüyordu. Alderaan'da çocukluklarını geçirdikleri günlerde, saraya gelen bazı ziyaretçilerin Winter'ı kaç kere Prenses Leia sandıklarını unutmuştu.

Winter tabii ki, büyük bir ihtimalle bu sayıyı hatırlıyordu. Konuşmaları kelimesi kelimesine hatırlayan biri, bir kraliyet prensesiyle kaç defa karıştırıldığını da rahatlıkla hatırlayabiliyor olmalıydı.

Leia sık sık Geçici Konsey'in diğer üyelerinin, resmi toplantılarda yanında oturan ya da resmi olmayan koridor konuşmalarında yanında duran sessiz asistanın her söylenen sözü kaydettiğini bilmeleri durumunda ne düşüneceklerini merak ediyordu. Bazılarının bundan hiç hoşlanmayacaklarından emindi.

Winter, "Size biraz daha süt getireyim mi, Majesteleri?" diye sordu. "Ya da kraker?"

Leia başını hayır anlamında salladı. "Hayır, teşekkürler. Şu anda beni rahatsız eden midem değil, Biliyorsun... Luke."

Winter başıyla onayladı. "Onu dokuz haftadır rahatsız eden şey mi?"

Leia kaşlarını çattı. "O kadar oldu mu?"

Winter omuz silkti. "Çok meşguldünüz," dedi her zamanki diplomatikliğiyle.

Leia alaycı bir sesle, "Bir de bana sor," diye karşılık verdi. "Bilmiyorum, Winter –gerçekten anlamıyorum. Tripio'ya Ben Kenobi'yi özlediğini söylemiş, ama sadece bu olmadığını hissediyorum."

Winter, "Belki de sizin hamileliğinizle ilgilidir," dedi. "Ne de olsa dokuz hafta öncesine dayanıyor."

Leia, "Evet, biliyorum," diye kabullendi. "Ama bu aynı zamanda Mon Mothma ve Amiral Ackbar'ın hükümeti buraya, Coruscant'a taşımak için ısrar ettikleri döneme de denk geliyor. Ve aynı zamanda, sınır bölgelerinden

İmparatorluk filosunun kumandasını esrarengiz bir taktik dahisinin ele geçirdiğine dair raporları aldığımız zamana." Ellerini iki yana açtı. "Aralarından birini seç."

Winter, "Sanırım sizinle konuşmasını beklemek zorundasınız," dedi. "Belki Kaptan Solo döndüğünde onu konuşturmayı başarır."

Leia, parmaklarını sıktı ve öfke dolu bir yalnızlık hissi onu sardı. Han'ın böyle bir zamanda onu yalnız bırakıp, o aptal kontak görevlerinden birine daha gitmesi–

Öfke dalgası kaybolarak yerini suçluluk duygusuna bıraktı. Evet, Han tekrar gitmişti, ama buradayken bile bazen birbirlerini zorlukla görebiliyorlardı. Zamanının çoğu yeni hükümeti kurmak gibi dev bir görevle geçerken bazı günler, kocasını görmek bir yana dursun, yemek yemeye bile fırsat bulamıyordu.

Kendi kendine, "Ama bu benim görevim," diye sertçe hatırlattı; ve bu ne yazık ki sadece onun yapabileceği bir işti. Birlik hiyerarşisindeki diğerlerinin aksine, politikada hem teorik hem de pratik olarak yoğun bir eğitim almıştı. Alderaan Kraliyet Sarayı'nda büyürken üvey babasından sistem çapında yönetimi öğrenmişti; bu işte o kadar iyiydi ki, daha yirmisine gelmemişken onu İmparatorluk Senatosu'nda temsil ediyordu. Onun uzmanlığı olmadan, özellikle Yeni Cumhuriyet'in bu erken gelişim safhalarında her şey kolayca çökebilirdi. Birkaç ay daha –sadece birkaç ay– ve ondan sonra biraz gevşeme fırsatı bulabilecekti. O zaman Han'ı ihmal etmesini telafi edebilirdi.

Suçluluk duygusu kayboldu, ama yalnızlık hissi hâlâ yerindeydi.

Winter'a, "Belki," diye karşılık verdi. "Bu arada, ikimiz de uyusak iyi olur. Yarın yoğun bir gün olacak."

Winter hafifçe kaşlarını kaldırdı. Leia'nın biraz evvelki alaycılığını andırır bir şekilde, "Başka türlüsü de mi var?" diye sordu.

Leia onu sahte bir ciddiyetle, "Haydi oradan," diye azarladı. "Böyle alaycı olmak için çok gençsin. Ciddiyim –şimdi yatağına git."

"Bir şeye ihtiyacınız olmadığına emin misiniz?"

"Eminim. Git haydi, kaybol."

"Pekala. İyi geceler, Majesteleri."

Winter odadan çıkarak kapıyı arkasından kapattı. Leia yatağa sırtüstü uzanarak battaniyeleri üzerine çekti ve yastıkları rahat bir pozisyona getirdi. Karnını yine hafifçe okşayarak bebeklerine, "Size de iyi geceler," diye seslendi. Han birkaç kere, kendi karnıyla konuşanların hafifçe kaçık olduğunu ima etmişti. Ama Leia, Han'ın içten içe *herkesin* hafiften kaçık olduğuna inandığından şüpheleniyordu.

Onu çok özlüyordu..
İç çekerek masaya uzandı ve ışığı kapattı.

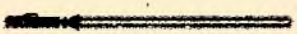

Galaksinin başka bir köşesinde Han Solo içkisini yudumluyor ve etrafında akıp giden yarı organize kaosu gözlemliyordu. Kendi kendine, "Bu partiden daha yeni ayrılmamış mıydık?" diye söylendi.

Yine de, kendi kendini altüst etmekle meşgul olan bir galakside bazı şeylerin hiç değişmediğini görmek güzeldi. Köşede çalan grup değişikti ve kabindeki döşeme biraz daha rahatsızdı, ama bunun dışında Mos Eisley Kantini her zaman olduğu gibi görünüyordu. Tıpkı Obi Wan Kenobi ve Luke Skywalker'la karşılaştığı günkü gibi.

Bunun üzerinden sanki bir düzine ömür geçmiş gibiydi.

Yanında Chewbacca yavaşça gürledi. Han ona, "Merak etme, burada olacak," diye karşılık verdi. "Dravis böyledir. Hayatında hiçbir şeye zamanında geldiğini zannetmiyorum."

Yavaşça gözlerini kalabalığın üzerinde gezdirdi. Hayır, diye kendini düzeltti. Kantinde değişen bir şey daha vardı: daha önce buraya gelen kaçakçıların hiçbiri ortalıkta yoktu. Hutt Jabba'nın örgütünden artakalanlara kim el koyduysa, belli ki operasyon merkezini Tatooine'den başka yere taşımıştı. Kantinin arka kapısına doğru bakmak için dönerken Dravis'e bunu sormaya karar verdi.

Hâlâ yan tarafa doğru bakarken masanın üzerine bir gölge düştü. Alaylı bir ses, "Merhaba, Solo," diye seslendi.

Han sakin bir şekilde dönüp sesin sahibiyle yüzleşmeden önce üçe kadar saydı. "Merhaba, Dravis. Uzun zamandır görüşmedik. Otursana."

Dravis sırıtarak, "Tabii," diye karşılık verdi. "Sen ve Chewie ellerinizi masanın üzerine koyar koymaz."

Han ona incinmiş bir bakış fırlattı. "Haydi ama," dedi bardağını iki eliyle birden tutarak. "Seni buraya kadar vurmak için mi davet ettiğimi düşünüyorsun? Biz eski arkadaşız, unuttun mu?"

"Tabii öyleyiz." Dravis, otururken Chewie'ye inceleyen bir bakış attı. "Ya da en azından öyleydik. Ama duyduğuma göre sen artık saygıdeğer biri olmuşsun."

Han omuz silkti. "*Saygıdeğer* öyle muğlak bir kelime ki."

Dravis, tek kaşını kaldırdı. "Öyleyse biz de biraz daha kesin konuşalım."

dedi alayla. "Asi Birliği'ne katılmışsın, general olmuşsun, eski bir Alderaan prensesiyle evlenmişsin ve ikizlerin de yoldaymış."

Han önemsiz bir şeymiş gibi elini salladı. "Aslında, general pozisyonundan birkaç ay önce istifa ettim."

Dravis homurdandı. "Kusuruma bakma. Peki, nedir bu? Bir çeşit uyarı mı?"

Han kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

Dravis, "Masum rolü oynama, Solo," dedi; sesindeki alaycılık tonu yok olmuştu. "Yeni Cumhuriyet, İmparatorluk'un yerine geçiyor –hepsi iyi hoş, ama sen de benim kadar iyi biliyorsun ki kaçakçılar için değişen bir şey yok. O yüzden, bu işlerimizi durdurmamız için resmi bir davetiyeyse, yüzüne gülmeme ve buradan çekip gitmeme izin ver." Ayağa kalkmaya davrandı.

Han, "Alakası bile yok," dedi. "Aslında, ben seni kiralamayı düşünüyordum."

Dravis, yarı ayağa kalkmış bir şekilde dondu. Dikkatli bir tonla, "Ne?" diye sordu.

Han, "Doğru duydun," diye karşılık verdi. "Kiralayacak kaçakçı arıyoruz."

Dravis yavaşça yerine geri oturdu. "Bu İmparatorluk'la olan savaşınızla mı ilgili?" diye sordu. "Çünkü eğer öyleyse–"

Han, "Öyle bir şey değil," diye temin etti. "Bununla ilgili bir sürü detay var, ama önemli nokta şu ki, Yeni Cumhuriyet'in şu anda kargo gemilerine ve tabii ki deneyimli kargo pilotlarına ihtiyacı var. Eğer çabuk ve dürüst para kazanmak istiyorsan, bu iyi bir zaman olabilir."

"Aha," dedi Dravis sandalyesinde geri yaslanarak. Han'ı şüpheyle süzerken bir kolunu geriye attı. "Peki bityeniği ne?"

Han başını salladı. "Bityeniği falan yok. Gezegenlerarası ticareti tekrar başlatmak için gemilere ve pilotlara ihtiyacımız var. Sizde de bunlar var. Olan biten bu."

Dravis bunun üzerinde düşündü. "Öyleyse neden siz ve sizin azıcık geliriniz için çalışalım?" diye sordu. "Neden kaçakçılık yapıp her yolculuk başına daha fazla kazanmayalım?"

Han, "Bunu yapabilirsiniz," diye kabul etti. "Ama yalnızca eğer müşterileriniz, kaçakçı kiralamaya değecek gümrükleri ödemek zorunda olan kişilerse. Bu durumda–" gülümsedi "–öyle olmayacaklar."

Dravis öfkeyle ona baktı. "Haydi oradan, Solo. Ortada çılgınlar gibi paraya sıkışmış yeni bir hükümet var –ve sen benim, gümrükleri üst üste yığmayacaklarına inanmamı mı istiyorsun?"

Han kendi ses tonunun da buza dönüşmesine izin vererek, "Neye istersen ona inan," dedi. "Hatta git ve dene. İkna olduğunda beni ararsın."

Dravis yanağının içini kemirdi, gözleri asla Han'ın gözlerinden ayrılmıyordu. Düşünceli bir tavırla ,"Biliyorsun Solo, Sana güvenmeseydim gelmezdim," dedi. ."Evet, belki biraz da ne gibi bir numara yutturmaya çalışacağını merak ediyordum. Ve belki bu konuda sana güvenmeye, en azından söylediklerinin doğruluğunu kontrol etmeye istekli olabilirim. Ama sana şimdiden söyleyeyim, grubumdaki birçok kişi öyle olmayacak."

"Neden?"

"Çünkü sen artık saygıdeğer oldun. Haydi, bana o incinmiş bakışı atma –bu işin nasıl olduğunu bile hatırlamayacak kadar uzun süre dışında kaldın. Bir kaçakçıyı kârlar kamçılar, Solo. Kârlar ve heyecan."

Han Leia'nın ona verdiği tüm o diplomasi derslerini hatırlamaya çalışarak, "Peki bunun yerine ne yapacaksınız? İmparatorluk bölgelerinde mi çalışacaksınız?" diye karşı çıktı.

Dravis omuz silkti. "Parası iyi."

Han, "Şimdilik belki," diye hatırlattı. "Ama ellerindeki alan beş yıldan beri küçülüp duruyor. Biliyorsun, elimizdeki silahlar eşit ve bizim adamlarımız onlarınkinden hem çok daha iyi motive edilmiş, hem de çok daha iyi eğitimliler."

Dravis kaşını kaldırdı. "Belki. Belki de hayır. Yeni birinin başlarına geçtiğini duydum. Size çok sorun yaratan birinin. Örneğin Obroa-skai sistemindeki gibi bir sorun. Kısa bir süre önce orada bir Elom görev birliği kaybettiğinizi duydum. Tüm bir görev birliğini böyle kaybetmek çok sarsakça."

Han dişlerini gıcırdattı. "Bize sorun yaratanların *size* de aynı şeyi yapabileceğini unutma." Parmağını salladı. "Ve eğer Yeni Cumhuriyet'in paraya sıkıştığını düşünüyorsan, bir de İmparatorluk'un şu andaki durumunu düşün."

Dravis ayağa kalkarken sakince, "Bunun bir macera olduğu kesin," dedi. "Seni tekrar görmek güzeldi, Solo, ama gitmeliyim. Prensesine benden selam söyle."

Han içini çekti. "Sadece adamlarına teklifimizi ilet, tamam mı?"

"İleteceğim. Bazıları ilgilenebilir bile. Asla bilemezsin."

Han başını salladı. Doğrusu bu toplantıdan tüm bekleyebileceği buydu. "Bir şey daha, Dravis. Artık Jabba olmadığına göre, göldeki yeni büyük balık kim?"

Dravis onu düşünceli bir tavırla süzdü. "Hmm... sanırım bu bir sır sayılmaz. Resmi bilgi olmadığını hatırlatırım. Ama eğer bahse giriyor olsaydım, paramı Talon Karrde'ye yatırırdım."

Han kaşlarını çattı. Karrde'yi duymuştu tabii, ama örgütün zirvesine

olmak şöyle dursun, ilk onda olduğuna dair bir ipucu bile duymamıştı. Ya Dravis yanılıyordu, ya da Karrde gözlerden ırak kalmaya inanan bir tipti. "Onu nerede bulabilirim?"

Dravis kurnazca gülümsedi. "Bunu bilmek isterdin, değil mi? Belki bir gün sana söylerim."

"Dravis..."

"Gitmeliyim. Görüşürüz, Chewie."

Dönerken durakladı. "Ha, bu arada, şuradaki adamın bugüne kadar gördüğüm en kötü destek elemanı. Sadece bilmen gerektiğini düşündüm." Yeni bir sırıtışla tekrar döndü ve kalabalığa doğru ilerledi.

Han onun gidişini izlerken yüzünü buruşturdu. En azından Dravis uzaklaşırken onlara sırtını dönmeye razı olmuştu. Temasa geçtiği diğer bazı kaçakçılar ona bu kadar bile güvenmemişlerdi. Bu da bir çeşit ilerleme sayılabilirdi.

Yanında oturan Chewbacca aşağılayıcı bir şeyler kükredi. Han omuz silkti. "Amiral Ackbar Konsey'de otururken ne bekliyorsun? Kalamariler savaştan önce bile kaçakçılar için ölüm demekti ve herkes bunu biliyor. Endişelenme, yola gelecekler. En azından bazıları. Dravis heyecan ve kâr konusunda isteği kadar saçmalayabilir, ama onlara güvenli bakım üsleri, Jabba tarzı deri yüzmelerin olmayacağı ve kimsenin onlara ateş etmeyeceği garantisini sunarsan ilgileneceklerdir. Haydi gidelim."

Oturduğu yerden kalktı, bara ve onun ötesinde görünen çıkışa doğru ilerledi. Yolun yarısında, diğer kabinlerden bir tanesinde durdu ve yalnız başına oturan kişiye baktı. "Sana bir mesajım var. Dravis'in gördüğü en kötü destek elemanıymışsın."

Wedge Antilles masanın arkasından kalkarken ona sırıttı. Ellerini siyah saçlarının arasında gezdirirken, "Ana fikrin bu olduğunu zannediyordum." dedi.

"Evet, ama Dravis bunu anlamadı." Han kendi kendine Dravis'in haklı olduğu bir nokta olduğunu itiraf etmek zorundaydı. Ona göre Wedge'in aykırı görünmediği tek yer, TIE savaşçılarını toza dönüştürecek bir X-Kanat'ın kokpitiydi. Etrafına bakınarak, "Page nerede?" diye sordu.

Omuz hizasından alçak bir ses, "Buradayım efendim," diye cevap verdi.

Han döndü. Yanlarında orta boylu, orta yapılı, sıradan görünüşlü bir adam belirmişti. Kimsenin fark etmeyeceği ve her çeşit ortama görünmez bir şekilde karışabilecek bir adam.

Bu da tabii ki planın bir parçasıydı. Han, "Şüpheli herhangi bir şey gördün mü?" diye sordu.

Page başını iki yana salladı. "Destek askerleri yok; kendi lazer

tabancasından başka silahı da yok. Bu adam gerçekten size güveniyor olmalı."

"Evet, gelişme var." Han etrafa son bir bakış daha attı. "Haydi gidelim artık. Zaten Coruscant'a dönmek için yeterince geç kaldık. Ve yolda Obroa-skai sistemine uğramak istiyorum."

Wedge, "Kayıp Elom görev gücü mü?" diye sordu.

Han ciddiyetle, "Evet," diye karşılık verdi. "Ona ne olduğunu çözdüler mi, bilmek istiyorum. Eğer şanslıysak, bunu kimin yaptığı konusunda da bir fikir elde edebiliriz."

Bölüm 3

Özel ofisindeki katlanan masa kurulmuş, yemek servis edilmeye hazırdı ve Talon Karrde, kapısı çalındığında şarapları dolduruyordu. Her zamanki gibi zamanlaması mükemmeldi. "Mara?" diye seslendi.

Genç kadının sesi, "Evet," diye kapıdan onu onayladı. "Yemekte sana katılmamı istemiştin."

"Evet. Lütfen içeri gel."

Kapı kayarak açıldı ve herzamanki kedivari zarafetiyle Mara Jade odaya girdi. "Bunun ne–" Yeşil gözleri özenle hazırlanmış masaya kaydı. "–hakkında olduğunu söylemediniz," diye sözünü bitirdi, sesinin tonunda belli belirsiz bir değişiklikle. Yeşil gözler adamı soğuk ve tartan bakışlarla süzdü.

Karrde karşısındaki iskemleyi işaret ederek, "Hayır, düşündüğün gibi değil," diye onu temin etti. "Bu bir iş yemeği, başka bir şey değil."

Masasının arkasından kıkırdama ile mırlama arası bir ses geldi. Karrde sese döndü. "Evet, Drang –bir iş yemeği. Haydi çık dışarı."

Vornskr masanın kenarından baktı, ön pençeleriyle halıyı kavramıştı, burnu sanki avdaymış gibi yere yakın duruyordu. Karrde, "Dışarı çık dedim," diye tekrarladı sertçe. Mara'nın arkasındaki açık kapıya işaret ederek. "Haydi, yemeğin mutfakta hazır. Sturm çoktan oraya gitti bile –büyük bir ihtimalle şimdiye kadar senin hakkının yarısını yemiştir."

Drang isteksizce masanın arkasından çıktı, kapıya doğru adım atarken kendi kendine hüzünle mırıldanmaya devam etti. Karrde onu, "Bana 'zavallı küçük ben' numarası yapma," diye azarladı ve servis tabağından bir parça kavrulmuş bruallki aldı. "Al –bu seni neşelendirir."

Yiyeceği kapıya doğru fırlattı. Drang'ın isteksizliği yiyeceği havada kaptığı tek bir sıçramayla sona erdi. Karrde ona, "İşte böyle," diye seslendi. "Haydi şimdi git ve yemeğinin tadını çıkar."

Vornskr dışarı çıktı. Karrde, "Pekala," dedi tekrar dikkatini Mara'ya çevirerek. "Nerede kalmıştık?"

Mara, "Bana bunun bir iş yemeği olduğunu söylüyordun," dedi. Karrde'nin karşısına oturup masayı incelerken sesi hâlâ biraz soğuktu. "Kesinlikle uzun zamandır gördüğüm en hoş iş yemeği."

Karrde, "Evet, zaten amaç da bu," dedi, kendisi de oturup servis tepsisine uzanırken. "Sanırım kaçakçı olmanın aynı zamanda barbar olmayı gerektirmediğini arada bir hatırlamak bizim için iyi oluyor."

"Ya," Mara başını sallayarak şarabını yudumladı. "Eminim birçok adamın bu hatırlatma için çok müteşekkirdir."

Karrde gülümsedi. Sıradışı ortam ve senaryoyla kadının ayaklarını yerden kesme planı suya düşmüştü. Böyle bir kumarın Mara gibi biri üzerinde işe yaramayacağını bilmesi gerekirdi. "Sık sık ilginç akşamlar geçirmeyi sağlıyor," diye kabullendi. "Özellikle–" Mara'yı süzdü, "–bir terfiyi tartışırken."

Neredeyse görülmeyecek kadar hızlı bir şaşkınlık ifadesi Mara'nın yüzünde belirip kayboldu. Dikkatlice, "Bir terfi mi?" diye tekrarladı.

Karrde, "Evet" dedi, burallkiyi onun tabağına koyup önüne iterken. "Daha açık olmak gerekirse, senin terfin."

Kadının gözlerinde yine bir ihtiyatlı bakış belirmişti. "Sadece altı aydır gruptayım, biliyorsun."

Karrde, "Aslında beş buçuk ay," diye düzeltti. "Ama zaman evren için asla yetenek ve sonuç alma kadar önemli olmamıştır... senin yetenek ve sonuçların da çok etkileyici."

Mara omuz silkti, kızıl-altın saçları o hareket ettikçe parlıyordu. "Şanslıydım."

Karrde, "Şansın da etkisi var," diye kabullendi. "Diğer taraftan, birçok insanın şans diye adlandırdığı şeyin çoğu zaman ham yeteneğin fırsatları değerlendirebilme yeteneğiyle birleşiminden çok da öte olmadığını gördüm."

Bruallkiye dönerek kendi tabağına da biraz koydu. "Sonra yıldızgemisi pilotluğu yeteneğin, emir alma ve verebilme yeteneğin var." Masayı işaret ederek hafifçe gülümsedi. "Kendini beklenmedik ve alışılagelmedik durumlara adapte edebilme yeteneğin de. Hepsi bir kaçakçı için çok yararlı özellikler."

Durakladı, ama Mara sessiz kalmayı tercih etti. Belli ki geçmişinde bir yerlerde, soru sormaması gereken zamanları da öğrenmişti. Başka bir yararlı yetenek daha. "Meselenin özü şu ki, Mara, sen destek ya da bir hat operatörü olarak harcanmayacak kadar değerlisin," diye sonuca vardı. "Yapmak istediğim şey seni yardımcım olarak yetiştirmeye başlamak."

Bu defa kadının şaşkınlığını fark etmemeye imkan yoktu. Yeşil gözler bir an açıldıktan sonra da kısıldı. Mara, "Yeni görevlerim tam olarak ne olacak?" diye sordu.

Karrde şarabından bir yudum alarak, "Çoğunlukla benimle seyahat etmek," dedi. "Beni yeni iş kurarken seyretmek, bazı uzun süreli müşterilerimizle tanışmak, böylece seni tanıyabilirler. Bunun gibi şeyler."

Mara hâlâ şüphe içindeydi –bu gözlerinden anlaşılıyordu. Teklifin Karrde'nin daha şahsi isteklerini saklamak için kullandığı bir maske olduğundan şüpheleniyordu. Karrde, "Şimdi cevap vermek zorunda değilsin," dedi. "Bunu düşün ya da örgütte senden daha uzun süredir bulunanlarla konuş." Doğrudan kadının gözlerinin içine baktı. "Sana adamlarıma yalan söylemediğimi anlatacaklardır."

Mara dudağını büktü. "Öyle duydum." Sesi tekrar tarafsız bir tona bürünmüştü. "Ama bana böyle bir yetki verirsen, onu kullanacağımı aklına koy. Tüm örgüt yapısında bazı yenilemeler–"

Karrde'nin masasındaki dahili telsizden sesler yükselince sustu. Karrde, "Evet?" diye cevap verdi.

Bir ses, "Ben Aves," dedi. "Bir ziyaretçimiz olduğunu bilmek isteyeceğinizi düşündüm. Bir İmparatorluk Yıldız Destroyeri şu anda yörüngeye girdi."

Karrde ayağa kalkarken Mara'ya baktı. Peçetesini tabağının yanına atarken, "Kim olduğunu anladınız mı?" diye sordu ve ekranı görebilmek için masasının etrafını dolandı.

Aves, "Bugünlerde kimlik sinyalleri yayınlamıyorlar," diye başını iki yana salladı. "Yan tarafındaki harfleri bu uzaklıktan okuması zor, ama Torve'nin tahminine göre *Chimaera*."

Karrde, "İlginç," diye mırıldandı. Büyük Amiral Thrawn'un kendisi. "Herhangi bir ileti gönderdiler mi?"

"Hayır –Bir dakika. Öyle görünüyor ki... evet –bir mekik gönderiyorlar. Hayır, iki mekik. Tahmini iniş noktası..." Aves bir an ekran dışı bir şeye kaşlarını çattı. "Tahmini iniş noktası burada, ormanda bir yer."

Karde göz ucuyla Mara'nın hafifçe gerildiğini gördü. "Sınıra yakın şehirlerden biri değil mi?" diye Aves'e sordu.

"Hayır, kesinlikle orman. Üstelik buraya en fazla elli kilometre uzak."

Karrde işaret parmağını hafifçe alt dudağında gezdirerek olasılıkları değerlendirdi. "Hâlâ iki mekik mi?"

Aves biraz endişeli görünmeye başlamıştı. "Şimdilik öyle. Alarm vereyim mi?"

"Tam tersine. Yardıma ihtiyaçları var mı bakalım. Bana bir kanal ayarla."

Aves bir şey söylemek için ağzını açtı, sonra tekrar kapadı. Derin bir nefes alıp, ekran dışında bir şeyi tuşlayarak, "Pekala," dedi. "Kanal hazır."

"Teşekkür ederim. İmparatorluk Yıldız Destroyeri *Chimaera*, Talon Karrde konuşuyor. Size yardımcı olabilir miyim?"

Aves, "Cevap yok," diye mırıldandı. "Belki de fark edilmek istemiyorlardır."

Karrde, "Eğer fark edilmek istemiyorsan, bir yıldız destroyeri kullanmazsın," diye karşılık verdi. "Hayır, büyük bir ihtimalle ismimi gemi kayıtlarında aramakla meşguller. Bir gün benim hakkında ne gibi bilgilere sahip olduklarını görmek ilginç olurdu. Tabii eğer bir şeye sahiplerse." Boğazını temizledi. "Yıldız Destroyeri *Chimaera*, ben–"

Aves'in yüzü aniden kaptan rütbesi giymiş, orta yaşlı bir adamın yüzüyle yer değiştirdi. "Ben *Chimeara*'nın kaptanı Pellaeon'um," dedi sertçe. "Ne istiyorsunuz?"

Karrde, "Sadece dostça davranmak," dedi sakince. "İki mekiğinizin aşağı indiğini saptadık ve sizin ya da Büyük Amiral Thrawn'un yardıma ihtiyacı olup olmadığını merak ettik."

Pellaeon'un gözlerinin hafifçe kısıldı. "Kimin?"

Karrde başını salladı. "Ah. Tabii ki. Büyük Amiral Thrawn'u da duymadım. Kesinlikle *Chimaera*'yla bağlantılı olarak değil. Paonnid/Obroa-skai bölgesindeki birçok sistemde gerçekleştirilen gizli bilgi baskınları ile ilgili de değil."

Gözler biraz daha kısıldı. "İyi bilgilendirilmişsiniz, Bay Karrde." Pellaeon'un sesi yumuşaktı, ama ardındaki tehdit belirgindi. "İnsan, mütevazı bir kaçakçının böyle bir bilgiyi nasıl elde ettiğini düşünmeden yapamıyor."

Karrde omuz silkti. "Adamlarım hikayeler ve söylentiler duyuyor. Ben de parçaları alıp birleştiriyorum. Tıpkı sizin kendi istihbaratınızın çalıştığı gibi. Sırası gelmişken, eğer mekikleriniz ormana inmeyi planlıyorsa, mürettebatlarınızı dikkatli olmaları için uyarmalısınız. Burada yaşayan birçok tehlikeli yırtıcı hayvan türü vardır ve bitki örtüsünün yüksek metal içeriği, algılayıcı okumalarını sağlıksız hale getirir."

Pellaeon, "Tavsiyeleriniz için teşekkürler," dedi. Sesi hâlâ buz gibiydi. "Ama fazla kalmayacaklar."

"Ya." Karrde başını salladı, aklından olasılıkları geçiriyordu. Neyse ki fazla olasılık yoktu. "Biraz avlanacaklar, öyle mi?"

Pellaeon hafif toleranslı bir gülümsemeyle, "İmparatorluk aktiviteleriyle ilgili bilgi çok pahalıdır. Sizin işinizi yapan bir insanın bunu bilmesi gerektiğini düşünürdüm." diye karşılık verdi.

Karrde onu dikkatlice izleyerek, "Gerçekten öyle," diye kabullendi. "Ama ara sıra pazarlık etme fırsatı doğabiliyor. Ysalamirilerin peşindesiniz, öyle değil mi?"

Pellaeon'un gülümsemesi dondu. "Burada pazarlığı yapılacak bir şey yok, Karrde," dedi bir an sonra, sesi çok yumuşaktı. "Ve *pahalı* aynı zamanda *masraflı* anlamına da gelebilir."

Karrde, "Doğru," dedi. "Tabii eşit derecede değer taşıyan bir şeyle değiş tokuş edilmediği sürece. Ysalamirilerin eşsiz özelliklerini zaten bildiğinizi farz ediyorum –yoksa burada olmazdınız. Aynı zamanda, onları ağaç dallarından güvenli bir şekilde çıkarma sanatını da bildiğinizi farz edebilir miyim?"

Pellaeon onu inceledi, şüphe yüzüne yayılmıştı. "Ysalamirilerin elli santimden uzun ve yırtıcı olmadıklarını sanıyordum."

Karrde, "Sizin güvenliğinizden bahsetmiyorum Kaptan," dedi. "Onlarınkini kastediyorum. Onları, öldürmeden ağaç dallarından alamazsınız. Bu dönemdeki bir ysalamir yapışıktır –pençeleri, yerleştikleri dalın merkezine kadar uzamıştır."

"Sanırım siz de onları zarar vermeden çıkarmanın yolunu biliyorsunuz."

Karrde, "Adamlarımın bazıları biliyor, evet," diye karşılık verdi. "Eğer isterseniz, bir tanesini sizin mekiklerinizle buluşmaya yollayabilirim. Yöntem çok zor değil, ama gerçekten gösterilmesi gerekiyor."

Pellaeon, "Tabii ki," dedi, sesi alaycıydı. "Ve bu özel sunum için ücretiniz?.."

"Ücret yok, Kaptan. Daha önce de dediğim gibi, sadece dostça davranmaya çalışıyoruz."

Pellaeon başını bir tarafa eğdi. "Cömertliğiniz unutulmayacak." Bir an boyunca Karrde'yi süzdü, sözlerindeki çift anlamı fark etmemeye imkan yoktu. Eğer Karrde bir çeşit ihanet planlıyorsa, bu da unutulmayacaktı. "Mekiklerimi sizin uzmanınızı beklemeleri için bilgilendireceğim."

"Orada olacak. Güle güle, Kaptan."

Pellaeon ekranda görünmeyen bir şeye uzandı ve bir kez daha Aves'in yüzü ekranda belirdi. Karrde ona, "Hepsini duydun mu?" diye sordu.

Aves başını evet anlamında salladı. "Dankin ve Chin, Skipray'lerden birini çalıştırmaya başladılar bile."

"İyi. Bir iletişim hattını açık tutsunlar; geri geldikleri an onlarla konuşmak istiyorum."

"Pekala." Ekran karardı.

Karrde masadan çekildi, Mara'ya bakarak tekrar yemek masasına oturdu. "Kesinti için özür dilerim," dedi sohbet havasında, kendine biraz daha şarap koyarken göz ucuyla Mara'yı süzüyordu.

Yeşil gözler dalıp gittikleri sonsuzluktan yavaşça geri geldiler; Karrde'ye bakarken, yüz kasları gerginliklerini kaybetti. Kendi şarabına hafifçe titreyen bir elle uzanırken, "Gerçekten de onlardan bunun karşılığında para almayacak mısın?" diye sordu. "Eğer sen bir şey isteseydin, kesinlikle ödetirlerdi. Bugünlerde İmparatorluk'un tek önemsediği şey para."

Karrde omuz silkti. "Adamlarımız onları indikleri andan kalkışlarına kadar izleyecekler. Bu bana yeterli bir ücret gibi görünüyor."

Mara onu inceledi. "Buraya sadece ysalamiriler için geldiklerine inanmıyorsun, değil mi?"

Karrde bruallkisinden bir parça aldı. "Hayır. Tabii bu şeyler bizim bilmediğimiz bir şeylere yaramıyorlarsa. Bu kadar yolu tek bir Jedi'a karşı kullanmak için ysalamari toplamaya gelmek bana biraz aşırı geliyor."

Mara'nın gözleri yine uzaklara daldı. "Belki Skywalker'ın peşinde değillerdir," diye mırıldandı. "Belki de başka Jedilar bulmuşlardır."

Karrde onu dikkatlice gözleyerek, "Zannetmiyorum," diye karşılık verdi. Luke Skywalker'ın adını söylediği zaman sesinde beliren o yoğunluk... "İmparator Yeni Düzen'in ilk günlerinde onları temizlemişti. Tabii," diye ekledi, aklına başka bir fikir daha gelince, "yeni bir Darth Vader bulmadılarsa."

Mara, "Vader, Ölüm Yıldızı'nda öldü," dedi. "İmparator'la birlikte."

"Evet hikaye böyle—"

Mara, "Orada öldü," diye sözünü kesti, sesi aniden keskinleşmişti.

Karrde, "Tabii ki," diye başını salladı. Beş aydır yaptığı yakın gözlemler sayesinde nihayet, Mara'nın böyle tepkiler vermesine yol açacak birkaç konuyu keşfetmişti. İmparator ve Endor öncesi İmparatorluk da bu konular arasındaydı.

Duygusal yelpazenin diğer bir ucunda ise Luke Skywalker yer alıyordu. Düşünceli bir tavırla devam etti. "Yine de, eğer Büyük Amiral gemilerinde ysalamiri taşımak için iyi bir nedeni olduğunu düşünüyorsa, biz de onun izinden gidebiliriz."

Aniden Mara'nın gözleri tekrar onda odaklandı. "Ne için?" diye sorguladı.

Karrde, "Küçük bir önlem," dedi. "Neden bu kadar şiddetli bir tepki verdin?"

Mara'nın yüzünden küçük bir iç savaş yaşadığı okunabiliyordu. En sonunda, "Zaman kaybı gibi görünüyor," dedi. "Thrawn büyük bir ihtimalle gölgelere saldırıyor. Hem ağaçlarını da birlikte taşımadan ysalamirileri gemide nasıl canlı tutacaksın?"

Karrde, "Eminim Thrawn'un bu konuda bazı fikirleri vardır," diye karşılık verdi. "Dankin ve Chin detayları nasıl arayacaklarını biliyorlar."

Mara'nın gözleri garip bir şekilde bulutlanmıştı. "Evet," diye mırıldandı, sesi yenilgiyi kabullendiğini belirtiyordu. "Eminim öyledirler."

Karrde farkına varmamış gibi davranarak, "Ve bu arada bizim hâlâ bir iş konuşmamız var," dedi. "Hatırladığıma göre, örgütte yapacağın bazı geliştirmeleri sıralayacaktın."

"Evet." Mara gözlerini kapatarak derin bir nefes daha aldı... ve gözlerini tekrar açtığı zaman tekrar alışılagelmiş sakin kişiliğine dönmüştü. "Evet—"

İlk başta yavaşça, ama gittikçe artan bir güvenle grubun eksikliklerini, detaylı ve genel olarak özetledi. Karrde yemeğini yerken dikkatle dinledi ve karşısındaki kadının gizli yeteneklerine bir kez daha hayret etti. Kendi kendine, bir gün kadının kendini dikkatle sardığı gizlilik cüppesinin altında nereden geldiğini, kim ve ne olduğunu anlayacak, geçmişinin bütün detaylarını çıkaracak bir yol bulacağına yemin etti.

Ve Luke Skywalker'ın, Mara'nın kendisinden bu kadar umutsuzca nefret etmesini sağlamak için tam olarak ne yaptığını.

Bölüm 4

Myrkr ve Wayland arasındaki üç yüz elli ışık yılını Nokta Dört seyir hızında geçmek *Chimaera*'nın neredeyse beş gününü aldı. Ama bunun önemi yoktu, çünkü mühendislerin ysalamirileri hem besleyip hem destekleyecek taşınabilir bir kafes yaratması da neredeyse bu kadar uzun sürmüştü.

Pellaeon, "Hâlâ bunun gerekli olduğuna ikna olmuş değilim," diye söylendi, kalın kıvrık boruyu ve ona bağlı kürklü, semender benzeri yaratığı hoşnutsuzlukla süzerken. Boru ve ona bağlı olan kafes çok ağırdı ve yaratığın kendisi de pek iyi kokmuyordu. "Eğer beklediğimiz bu Muhafız Wayland'a imparator tarafından yerleştirildiyse, neden onunla sorun yaşayabileceğimizi anlamıyorum."

Thrawn mekiğin yardımcı pilot koltuğuna geçip kemerini bağlarken, "Bunu bir önlem olarak adlandırabiliriz Kaptan," dedi. "Onu kim olduğumuza ikna etmekte güçlük çekme ihtimalimiz var. Ya da hâlâ İmparatorluk'a hizmet ettiğimize." Ekrana doğru bir bakış attı ve pilota başını salladı. "Gidelim."

Boğuk bir madeni ses ve hafif bir sıçrama ile mekik *Chimaera*'nın iniş limanından çıkarak aşağıdaki gezegenin yüzeyine doğru alçalmaya başladı. Pellaeon, "Onu bir fırtına askeri birliğiyle daha kolay ikna edebilirdik," diye söylendi, koltuğunun yanındaki tekrar ekranını izleyerek.

Thrawn, "Aynı zamanda onu sinirlendirebilirdik de," diye belirtti. "Bir Karanlık Jedi'ın gururu ve hisleri hafife alınacak şeyler değildir, Kaptan. Ayrıca–" Omzunun üzerinden baktı. "–Rukh bunun için burada. İmparator'a yakın herhangi bir kişi, Noghriler'in yıllardır üstlendiği muhteşem rolü bilecektir."

Pellaeon koridorun karşısında oturan sessiz kabus figürüne baktı. "Muhafız'ın bir Karanlık Jedi olacağından emin gibisiniz, efendim."

Thrawn, "İmparator şahsi hazinesini korumak için başka kimi seçebilirdi?" diye karşılık verdi. "AT-AT'ler ve yörüngeden gözü kapalı fark edilecek ileri silahlar ve teknolojiyle donanmış bir fırtına askeri bölüğünü mü?"

Pellaeon yüzünü buruşturdu. En azından bu konuda endişelenmelerine gerek yoktu. *Chimaera*'nın tarayıcıları Wayland'ın yüzeyinde yay ve ok düzeyinde silahlanmadan başka bir şey algılamamışlardı. Yine de bu pek büyük bir rahatlama sayılmazdı. "Ben sadece İmparator onu Asi Birliği'ne karşı yardımcı olması için Wayland'dan çekip almış olabilir diye düşünüyorum."

Thrawn omuz silkti. "Yakında göreceğiz."

Mekiğin gövdesindeki atmosferik sürtünmenin yarattığı hafif homurdanma daha da artmıştı ve Pellaeon'un ekranlarında gezegen yüzeyinin detayları görülür hale geliyordu. Tam altlarındaki alanın çoğu orman ve dağınık geniş, çimli düzlüklerden oluşuyordu. Önlerinde, bulut kümelerinin arasından ara sıra görünen tek bir dağ yükseliyordu. Pilot'a, "Bu Tantiss Dağı mı?" diye sordu.

Pilot, "Evet, efendim," diye onayladı. "Şehir yakında görüş alanına girecek."

"Pekala." Pellaeon belli etmeden sağ bacağına uzanarak kılıfındaki lazer tabancasını düzeltti. Thrawn ysalamirilere ve kendi mantığına istediği kadar güvenebilirdi. Pellaeon ise daha fazla silah güçleri olmasını yeğlerdi.

Tantiss Dağı'nın güneybatı eteklerine yuvalanmış şehir, etraflarını çevreleyen ağaçların altına uzanan birçok bodur binasıyla yörüngeden göründüğünden daha büyüktü. Thrawn pilota bölgenin üzerinde iki tur attırdı ve sonra büyük ve etkileyici bir binaya bakan ve ana şehir meydanı gibi görünen bir yerin merkezine indirdi.

Thrawn ysalamir sırt çantasını omuzlarına yerleştirirken etrafına bakınıp, "İlginç," diye yorum yaptı. "Burada en azından üç ayrı mimari tarz var –insan ve yabancı ırklar. Aynı gezegen bölgesinde bile bu kadar çeşitliliği görmek mümkün değilken aynı şehirde yan yana bulunmaları ilginç. Aslında, önümüzde duran bu saray, her üç stilin birleşmesinden oluşmuş."

Pellaeon ön camdan dışarı bakarken dalgın bir tavırla, "Evet," diye karşılık verdi. Şu anda, yaşam tarayıcılarının arkalarında ve içlerinde saklandığını söylediği canlılar binalardan daha önemliydi. "Bu yabancıların insanlara düşman olma ihtimali var mı?"

Thrawn, Rukh'un beklemekte olduğu mekiğin çıkış rampasına doğru adım atarken, "Büyük bir ihtimalle," diye karşılık verdi. "Birçok yabancı ırk öyledir. Gidelim mi?"

Rampa salınan gazların tıslamasıyla aşağıya indirildi. Pellaeon dişlerini sıkarak diğer ikisine katıldı. Önde Rukh, aşağıya indiler.

Yere erişip mekikten birkaç adım uzaklaştıklarında kimse onlara ateş etmedi. Kimse bağırmadı, seslenmedi ya da ortaya çıkmadı. Pellaeon, "Utangaçlar, öyle değil mi?" diye mırıldandı, etrafına bakınırken elini lazer tabancasında tutuyordu.

Thrawn, "Anlaşılır bir şey," dedi, kemerinden bir megafon diski çıkarırken. "Bakalım onları konuksever olmaya ikna edebilecek miyiz?"

Diski elleri arasında tutarak dudaklarına götürdü. "Dağın Muhafızı'nı arıyorum." Sesi meydan boyunca gürledi, son heceler onları çevreleyen binalardan yankılandı. "Beni ona kim götürecek?"

Ses yankılanarak sessizliğe dönüştü. Thrawn diski indirip bekledi; ama saniyeler geçmesine rağmen cevap gelmedi. Pellaeon şüpheyle, "Belki de ortak lisanı anlamıyorlardır," diye önerdi.

Thrawn soğuk bir sesle, "Hayır, anlıyorlar," dedi. "En azından insanlar anlıyor. Belki daha fazla motivasyona ihtiyaçları vardır." Megafonu tekrar kaldırdı. "Dağın Muhafızı'nı arıyorum," diye tekrarladı. "Eğer beni ona götürecek biri çıkmazsa, bütün şehir bunun cezasını çekecek."

Sözler ağzından yeni çıkmıştı ki birdenbire sağdan bir ok fırladı. Ok Thrawn'un omuzlarına bağlanmış ysalamir borusunu az farkla kaçırarak yan tarafına çarptı ve beyaz üniformanın altındaki gizli vücut zırhına çarparak zarar vermeden sekti. Thrawn lazer tabancasını çekip yanına zıplayan Rukh'u durdurdu. "Dur. Yeri belirledin mi?"

Noghri, "Evet," diye dişlerini gıcırdattı, lazer tabancası meydanın merkezinden biraz uzakta iki katlı bir bodur yapıya çevrilmişti.

"İyi." Thrawn tekrar megafonu kaldırdı. "Biriniz bize ateş etti. Şimdi bunun sonuçlarını izleyin." Diski indirerek Rukh'a başını salladı. "Şimdi."

Rukh da iğne dişlerini gösteren bir gülümsemeyle binayı yok etme emrini yerine getirdi –çabucak, dikkatlice ve sistematik bir şekilde.

İlk olarak yeni camları ve kapıyı halledip yeni bir saldırı olmaması için içlerine belki bir düzine kez ateş etti. Sonra alt katın duvarlarına yöneldi. Yirminci atıştan sonra bina temeli üzerinde görülebilir bir şekilde titriyordu. Üst katlara ve alt katlara birkaç atıştan sonra bina gök gürültüsüne benzeyen bir sesle kendi üzerine çöktü.

Thrawn çökme sesi bitene kadar bekledi ve megafonu tekrar kaldırdı. "Bu bana karşı çıkanların sonu," diye seslendi. "Size bir kez daha soruyorum: kim beni Dağın Muhafızı'na götürecek?"

Sollarından bir ses, "Ben," diye cevap verdi.

Pellaeon hızla döndü. Sarayın önünde duran adam uzun ve inceydi.

karışık ak saçları ve neredeyse göğsünün ortasına kadar uzanan bir sakalı vardı. Baldırına kadar gelen bağcıklı sandaletler ve eski kahverengi bir cüppe giymişti, sakalının arkasında yarı saklı, parlayan bir madalyon vardı. Yüzü esmerdi ve çizgilerle doluydu, onları izlerken neredeyse küstahlık derecesinde soylu bir ifadesi vardı, gözleri merak ve küçümseme karışımı bir duyguyu yansıtıyordu. Sesinde aynı tonla, "Sizler yabancılarsınız," dedi. Üzerlerinde yükselen mekiğe baktı. "Dış dünyadan yabancılar."

Thrawn, "Evet," diye onayladı. "Peki siz kimsiniz?"

Yaşlı adamın gözleri Rukh'un yarattığı dumanları tüten yıkıntıya çevrildi. "Binalarımdan birini yok ettiniz. Buna gerek yoktu."

Thrawn soğuk bir sesle, "Saldırıya uğradık," dedi. "Sahibi miydiniz?"

Yabancının gözleri bir anda alevlenir gibi göründü. Pellaeon bulunduğu uzaklıktan emin olamıyordu. Adam alçak ama ardında tehdit yatan bir sesle, "Ben hükümdarım," diye cevapladı. "Buradaki her şey benim."

Birkaç kalp atışı boyunca o ve Thrawn bakışlarını birbirlerinden ayırmadılar. Sessizliği ilk olarak Thrawn bozdu. "Ben İmparatorluk Savaşlordu, İmparator'un hizmetkârı, Büyük Amiral Thrawn. Dağın Muhafızı'nı arıyorum."

Yaşlı adam hafifçe başını eğdi. "Sizi ona götüreceğim."

Dönerek saraya ilerledi. Thrawn onu takip etmek için harekete geçerken diğerlerine, "Birbirinize yakın durun," diye mırıldandı. "Gözünüzü dört açın, tuzak olabilir."

Meydanı geçip sarayın çift kapılarını çevreleyen oyulmuş kenet taşından kemerin altında yürürlerken başka bir ok gelmedi. Rehberleri kapıları açarken Thrawn, "Muhafız'ın dağda yaşadığını sanıyordum," dedi. Kapılar kolayca açıldı. Pellaeon yaşlı adamın göründüğünden daha güçlü olduğuna karar verdi.

Adam omzunun üzerinden, "Bir zamanlar yaşıyordu," dedi. "Ben hükmetmeye başladığımda Wayland halkı burayı onun için inşa etti." Süslü fuayenin merkezine yürüdü, başka bir çift kapıya geldi ve durdu. "Gidin," dedi.

Bir an için, Pellaeon adamın ona seslendiğini zannetti. İtiraz etmek için ağzını açtığında, duvarın iki yanı açıldı ve bir çift sıska adam gizli muhafız bölmelerinden çıktı. İmparatorluk askerlerine sessizce sert bakışlar attıktan sonra kundaklı yaylarını omuzlarına asıp binadan ayrıldılar. Yaşlı adam onlar gidene kadar bekledi ve ikinci çift kapıya doğru devam etti. Gözlerinde garip bir ışıltıyla, "Gelin," dedi kapılara işaret ederek. "İmparator'un Muhafızı sizi bekliyor."

Kapılar sessizce açıldı ve dev bir odayı dolduran yüzlerce mumdan

geliyormuş gibi görünen ışığı ortaya çıkardı. Pellaeon kapının yanında duran yaşlı adama bir kez daha baktı, ani bir önsezi sırtının ürpermesine sebep oldu. Derin bir nefes alarak Thrawn ile Rukh'u izledi.

Bir mezara gelmişlerdi.

Buranın ne olduğuna dair hiç şüphe yoktu. İçerde ışıkları titreyen mumlar haricinde, merkezde koyu taştan dikdörtgen biçiminde geniş bir bloktan başka bir şey görünmüyordu.

Thrawn sessizce. "Anlıyorum," dedi. "Öldü demek."

Yaşlı adam arkalarından, "Öldü," diye onayladı. "Bütün bu mumları görüyor musunuz, Büyük Amiral Thrawn?"

Thrawn, "Görüyorum," diye başını salladı. "Halk onu onurlandırmak istemiş olmalı."

Yaşlı adam homurdandı. "Onurlandırmak mı? Pek sayılmaz. Bu mumlar, onun ölümünden beri, buraya gelen yabancıların mezarlarının işaretleri."

Pellaeon ona doğru dönerken elini gayrı ihtiyari lazer tabancasına attı. Thrawn kendisi de yavaşça dönmeden önce birkaç saniye bekledi. "Nasıl öldüler?" diye sordu.

Yaşlı adam soluk bir şekilde gülümsedi. "Tabii ki hepsini ben öldürdüm. Tıpkı Muhafız'ı da öldürdüğüm gibi." Boş ellerini avuçları görünecek şekilde kaldırdı. "Tıpkı şimdi sizi öldüreceğim gibi."

Birdenbire parmak uçlarından mavi yıldırım ışıkları fırladı.

Ve bir metre önlerinde iz bırakmadan kayboldu.

Her şey o kadar çabuk olmuştu ki, Pellaeon silahını çekmek bir yana dursun, korkmaya bile zaman bulamamıştı. Geç de olsa lazer tabancasını kaldırdı, ışınlardan gelen yakıcı sıcak hava başını yalayıp geçti.

Thrawn, "Durun," diye sakin bir şekilde seslendi. "Gördüğünüz gibi bizler sıradan yabancılar değiliz, Muhafız."

Yaşlı adam, "Muhafız öldü!" diye tersledi, son sözü yeni ışınların gürültüleriyle yutuldu. Işınlar yine onlara yaklaşamadan kaybolup gittiler.

Thrawn ışınların çıkardığı gürültüden sesini duyurmak için bağırarak, "Evet, eski Muhafız öldü," diye kabul etti. "Artık Muhafız sizsiniz. İmparator'un dağını koruyan kişi sizsiniz."

Yaşlı adam, "Ben hiçbir İmparator'a hizmet etmiyorum!" diye karşılık verdi ve üçüncü kez yararsız bir ışın fırlattı. "Benim gücüm yalnızca kendim içindir."

Saldırı başladığı gibi aniden sona erdi. Yaşlı adam Thrawn'a baktı, elleri hâlâ havadaydı, suratında şaşkın ve garip bir şekilde huysuz bir ifade vardı. "Jedi değilsiniz. Bunu nasıl yapıyorsunuz?"

Thrawn, "Bize katılın ve öğrenin," diye önerdi.

Diğeri sırtını dikleştirdi. "Ben bir Jedi Üstadı'yım," diye söylendi. "Kimseye katılmam."

Thrawn, "Anlıyorum," diye başını salladı. "Bu durumda *bizim size* katılmamıza izin verin." Parlayan kırmızı gözleri yaşlı adamın yüzüne kilitlendi. "Ve hayal bile edemeyeceğiniz bir güce nasıl kavuşacağınızı gösterelim. Bir Jedi Üstadı'nın arzulayabileceği tüm güce."

Uzun bir an boyunca yaşlı adam Thrawn'a bakmaya devam etti, yüzünde bir düzine garip ifade belirip kayboldu. En sonunda, "Pekala," dedi. "Gelin. Konuşalım."

Thrawn, başını hafifçe eğerek, "Teşekkür ederim," dedi. "Kiminle konuştuğumuzu öğrenme onurunu bana bağışlar mısınız?"

Yaşlı adamın yüzü yine soylu ifadesini takınmıştı "Tabii ki." Sesi mezarın sessizliğinde çınlıyordu. "Ben Jedi Üstadı Joruus C'baoth'um."

Pellaeon keskin bir nefes aldı, sırtında soğuk bir ürperti gezinmeye başlamıştı. "Jorus C'baoth mu? Ama–"

Sustu. C'baoth ona Pellaeon'un ağzını yersiz yere açan düşük rütbeli bir subaya baktığı gibi bakmıştı. Thrawn'a dönerek, "Gelin," diye tekrarladı. "Konuşacağız."

Onları mezarlıktan günışığına çıkardı. Küçük insan toplulukları onların yokluğunda meydanda toplanmıştı, endişeli bir şekilde fısıldaşarak mezardan da, mekikten de uzak duruyorlardı.

Bir kişi dışında. Tam önlerinde, C'Baoth'un mezardan gönderdiği iki muhafızdan biri duruyordu. Yüzünde kontrollü bir öfke, elinde ise hazır durumdaki yayı vardı. C'Baoth neredeyse sohbet havasında, "Evini yıktınız," dedi. "İntikam almak isteyeceğine şüphe yok."

Daha sözler ağzından çıktığı anda, muhafız aniden kontrolünü kaybetti ve kundaklı yayını ateşledi. Pellaeon içgüdüsel olarak eğilip lazer tabancasını kaldırdı–

Ve ok üç metre ötelerinde havada durdu.

Pellaeon havada gezinen tahta ve metal parçasına baktı, beyni olup biteni anca kavramaya başlamıştı. C'baoth meydandaki herkese ulaşmasını istediği açıkça belli olan bir sesle muhafıza, "Onlar bizim misafirlerimiz," dedi. "Buna uygun şekilde davranılacak."

Tahta parçalanması sesleriyle, ok parçalara ayrıldı ve parçalar yere düştü. Muhafız, yavaşça ve isteksizce kundaklı yayını indirdi, gözleri artık etkisiz bir öfkeyle parlıyordu. Thrawn bir saniye bekledikten sonra Rukh'a işaret etti. Noghri lazer tabancasını kaldırıp ateşledi–

Ve neredeyse gözün göremeyeceği kadar hızlı bir şekilde yerden bir taş havalanıp, kendini doğrudan lazer tabancasının ateşlediği yöne fırlattı ve ışın

ona çarptığı anda etkileyici bir şekilde parçalandı.

Thrawn hızla C'baoth'a döndü, yüzündeki şaşkınlık ve öfke okunabiliyordu. "C'baoth–!"

Diğeri onu sözünü kesti. "Bunlar benim halkım, Büyük Amiral Thrawn." Sesi çelik gibi sertti. "Sizin değil. *Benim*. Eğer verilecek bir ceza varsa, bunu *ben* veririm."

Uzun bir an boyunca iki adam tekrar gözlerini birbirlerine kenetlediler. Sonra gözle görülür bir çabayla Thrawn kendini toparladı. "Elbette, Üstat C'baoth. Beni bağışlayın."

C'baoth başını salladı. "Daha iyi. Çok daha iyi." Thrawn'un arkasındaki muhafızı bir baş hareketiyle savdı. "Gelin," dedi Büyük Amiral'e bakarak. "Konuşalım."

"Şimdi bana saldırımı nasıl atlattığınızı söyleyeceksiniz," dedi C'baoth onları alçak yastıklara oturmaya davet ederken.

Thrawn odaya genel bir bakış atıp dikkatlice yastıklardan birinin üzerine otururken, "İlk önce size teklifimizi açıklamamıza izin verin," dedi. Pellaeon Büyük Amiral'in bir taraftan da etrafa yayılmış sanat parçalarını incelediğini düşünüyordu. "İnanıyorum ki, teklifi–"

C'baoth, "Şimdi bana saldırımdan nasıl kurtulduğunuzu anlatacaksınız," diye tekrarladı.

Thrawn'un dudaklarında çabucak bastırdığı, hafif bir yüz buruşturma belirdi. "Aslında çok basit." Omuzlarına bağlanmış ysalamire bakarak, yavaşça uzun boynunu okşamak için bir parmağını uzattı. "Sırtımızda gördüğünüz bu yaratıklara ysalamir denir. Uzak, üçüncü derece bir gezegenden, ağaçlarda yaşayan bir tür ve ilginç ve büyük bir ihtimalle eşi olmayan bir yetenekleri var –Güç'ü itiyorlar."

C'baoth kaşlarını çattı. "İtiyorlar derken ne demek istiyorsunuz?"

Thrawn, "Varlığını kendilerinden uzaklaştırıyorlar," diye açıkladı. "Tıpkı bir hava kabarcığının suyun yüzeyine itilmesi gibi. Tek bir ysalamir çapı on metreyi bulan bir kabarcık yaratabilir; birbirlerini destekleyen bir grup çok daha büyüklerini meydana getirebilir."

C'baoth Thrawn'un ysalamirine neredeyse çocuksu bir ilgiyle bakarak, "Hiç böyle bir şey duymamıştım," dedi. "Böyle bir yaratık nasıl var olmuş olabilir?"

Thrawn, "Gerçekten bilmiyorum," diye itiraf etti. "Sanırım yetenekleri hayatta kalma değerlerini arttırıyor, ama bu değerin ne olduğu konusunda hiçbir fikrim yok." Tek kaşını kaldırdı. "Zaten önemli de değil. Şu anda yeteneğin kendisi benim amacım için yeterli olduğunu gösterdi."

C'baoth'un yüzü karardı. "Bu amaç benim güçlerimi yenilgiye uğratmak mıydı?"

Thrawn omuz silkti. "Biz burada İmparator'un Muhafızı'nı bulmayı bekliyorduk. Bize kimliklerimizi ve görevimizi açıklama fırsatını vermesini sağlamak zorundaydım." Tekrar uzanıp ysalamirin boynunu okşadı. "Ancak gerçek şu ki, bizi Muhafız'dan korumak bir ikramiyeydi. Küçük yaratıklarımız için aklımda çok daha ilginç şeyler var."

"Neymiş onlar?"

Thrawn gülümsedi. "Zamanı gelince, Üstat C'baoth. Ve yalnızca İmparator'un Tantiss Dağı'ndaki deposunu inceleme fırsatını bulduktan sonra."

C'baoth'un dudakları büküldü. "Yani aslında istediğiniz şey dağ."

Thrawn, "Dağa ihtiyacım var," diye kabullendi. "Daha doğrusu, orada bulacağım şeye."

"Ve bu şey?.."

Thrawn bir süre onu inceledi. "Endor Savaşı'ndan hemen önce, İmpator'un araştırmacılarının nihayet gerçekten işe yarayan bir gizleme kalkanı geliştirdiğine dair söylentiler vardı. Bunu istiyorum. Aynı zamanda." –aklına yeni gelmiş gibi ekledi, "basit, pek de önemli olmayan bir diğer teknolojik parçayı."

"Bu gizleme kalkanlardan birini dağda bulmayı mı umuyorsunuz?"

Thrawn, "İşler durumdaki bir model ya da eksiksiz bir şema seti bulmayı bekliyorum," dedi. "İmparator'un bu depoyu kurmasındaki amaçlardan biri, ilginç ve potansiyel olarak yararlı olabilecek teknolojilerin kaybolmasını önlemekti."

C'baoth, "Bir de muhteşem zaferlerinin sonsuz andaçlarını biriktirmek," diye homurdandı. "Bu gibi budalaca kendi kendine övgülerle dolu bir sürü oda var."

Pellaeon biraz daha dik oturdu. "Dağın içine girdiniz mi?" Deponun birçok kilit ve bariyerle mühürlenmiş olduğunu düşünmüştü.

C'baoth ona hem öfke dolu, hem de sabırlı bir bakış gönderdi. "Tabii ki içeride bulundum. Muhafız'ı ben öldürdüm, unuttunuz mu?" Tekrar Thrawn'a baktı. "Evet. İmparator'un küçük oyuncaklarını istiyorsunuz ve şimdi dağa benimle ya da bensiz gidebilirsiniz. Neden hâlâ buradasınız?"

Thrawn, "Çünkü dağ benim ihtiyacım olan şeyin sadece bir kısmı," dedi. "Aynı zamanda sizin gibi bir Jedi Üstadı'nın ortaklığına ihtiyacım var."

C'baoth minderine gömüldü, sakalının arasından alaycı bir gülümseme belirdi. "Evet, nihayet meselenin özüne geliyoruz. Sanırım bu, bana bir Jedi Üstadı'nın arzulayabileceği tüm gücü önereceğiniz yer."

Thrawn gülümseyerek karşılık verdi. "Gerçekten de öyle. Söyleyin Üstat C'baoth: beş yıl önce Endor Savaşı'nda İmparatorluk Filosunun uğradığı felaket yenilgiden haberdar mısınız?"

"Söylentiler duydum. Buraya gelen dış dünyalılardan biri bahsetmişti." Gözü meydandaki saray/mezarın görünebilir olduğu pencereye kaydı. "Çok kısaca tabii."

Pellaeon yutkundu. Thrawn ise ima edilmeye çalışan şeyi fark etmemiş gibi görünüyordu. "O zaman birkaç düzine Asi gemisinin onlara silah açısından en az ona bir üstünlük sağlayan bir İmparatorluk gücünü nasıl yenebildiğini merak etmişsinizdir."

C'baoth kuru bir sesle, "Böyle şeylerle kafamı yormadım," dedi. "Asiler'in daha iyi savaşçılar olduğunu düşündüm."

Thrawn "Bir bakıma bu doğru," diye kabullendi. "Asiler gerçekten de daha iyi savaştı, ama herhangi bir özel yetenek ya da eğitimden dolayı değil. Bizden daha iyi savaştılar çünkü İmparator ölmüştü."

Pellaeon'a döndü. "Oradaydınız Kaptan –fark etmiş olmalısınız. Mürettebat ve gemiler arasındaki ani koordinasyon, etkinlik ve disiplin kaybı. Kısaca, bizim savaşma ruhu olarak adlandırdığımız özelliğin ortadan kalkması."

Pellaeon sert bir sesle "Biraz karışıklık vardı, evet," diye cevap verdi. Thrawn'un bununla nereye varmak istediğini görüyordu ve bundan hiç hoşlanmamıştı. "Ama normal bir savaş stresiyle açıklanmayacak bir şey değildi."

Bir mavi-siyah kaş belli belirsiz havaya kalktı. "Gerçekten mi? *İnfazcı*'nın kaybı – Ölüm Yıldızı'nın yok olmasına yol açan son dakikadaki ani TIE savaşçıları beceriksizliği– diğer altı yıldız destroyerinin normalde hiçbir güçlük çekmeyecekleri görevlerde yok olması. Bütün bunların hepsi normal savaş stresinden başka bir şey değil mi?"

Pellaeon kendisini bile şaşırtan bir ateşle patladı. "İmparator hiçbir şekilde bu savaşı yönetmiyordu. Ben oradaydım Amiral –*Biliyorum.*"

"Evet Kaptan, oradaydınız." Thrawn'un sesi de aniden sertleşmişti. "Ve artık gözünüzdeki bağı atıp, ne kadar acı olsa da gerçekle yüzleşmenizin vakti geldi. Kendi savaşma ruhunuz kalmamıştı, filodaki hiç kimsenin savaşacak gücü kalmamıştı. Sizi sürükleyen şey İmparator'un iradesiydi. Size güç, beceriklilik ve çözme kabiliyetini İmparator'un aklı sağlıyordu. Onun varlığına, sanki bir savaş bilgisayarına yerleştirilmiş gibi bağlıydınız."

Pellaeon "Bu doğru değil," diye karşı çıktı, midesi acı verici bir şekilde düğümleniyordu. "Doğru olamaz. Onun ölümünden sonra da savaşmaya devam ettik."

Thrawn "Evet," dedi. Sesi alçak ve küçümser gibiydi. "Savaştınız. Askeri okul öğrencileri gibi."

C'baoth "Benden istediğiniz bu mu Büyük Amiral Thrawn?" diye sertçe sordu. "Adamlarınızı sizin için kuklalara döndürmem mi?"

Thrawn ona döndü. "Hiç de değil, Üstat C'baoth." Sesi yine son derece sakindi. "Savaş bilgisayarına yerleştirilme ile ilgi benzetmem çok dikkatle gözden geçirilmiş bir benzetmeydi. İmparator'un ölümcül hatası, tüm İmparatorluk filosunu tamamen ve mümkün olduğunca devamlı ve şahsen kontrol etmeye çalışmaktı. Uzun vadede zararı veren buydu. Benim istediğim ise, sadece gemiler ve görev güçleri arasındaki koordinasyonu arttırmanız, üstelik yalnızca kritik zamanlarda ve dikkatlice seçilmiş savaş durumlarında."

C'baoth, Pellaeon'a bir bakış fırlattı "Bütün bunlar ne için?"

Thrawn "Konuştuğumuz şey için tabii," dedi. "Güç."

"Ne çeşit bir güç?"

Thrawn buraya geldiklerinden beri ilk kez afallamış göründü. "Gezegenlerin fethedilmesi tabii ki. Asi Birliğin kesin yenilgiye uğratılması. Yeni İmparatorluk Düzeni'nin tüm ihtişamıyla tekrar kurulması."

C'baoth başını salladı. "Güç'ü anlamıyorsunuz, Büyük Amiral Thrawn. Bir daha asla ziyaret bile etmeyeceğiniz gezegenleri fethetmek güç değildir. Yüz yüze bakmadığınız asi birlikleri, insanları ve gemileri yok etmek de öyle." Elini etrafında salladı, gözleri garip bir ateşle parlıyordu. "Güç işte budur, Büyük Amiral Thrawn. Bu şehir, bu gezegen –bu insanlar. Burada yaşayan her insan, Psadan ve Myneyrsh benim. *Benim.*" Bakışları tekrar pencereye kaydı. "Onları eğitiyorum. Onlara kumanda ediyorum. Onları cezalandırıyorum. Yaşamları ve ölümleri *benim* elimde."

Thrawn, "Bu da tam anlamıyla size önerdiğim şey," dedi. "Milyonlarca –dilerseniz milyarlarca yaşam. Bütün bu yaşamlarla istediğinizi yapabilirsiniz."

C'baoth "Aynı şey değil," dedi, sesine babacan bir sabır tonu yansımıştı. "Suratı olmayan yaşamların üzerinde uzaktan güç sahibi olmak için hiçbir isteğim yok."

Thrawn "O zaman hükmedecek tek bir şehre sahip olabilirsiniz," diye ısrar etti. "İstediğiniz kadar küçük ya da büyük olabilir."

"Şimdi de bir şehre hükmediyorum."

Thrawn'un gözleri kısıldı. "Yardımınıza ihtiyacım var Üstat C'baoth. Fiyatınızı söyleyin."

C'baoth gülümsedi. "Fiyatım mı? Hizmetlerim için fiyatım mı?" Aniden gülümseme kayboldu. "Ben bir Jedi Üstadıyım Büyük Amiral Thrawn," dedi. sesi tehditle kaynıyordu. "Sizin Noghri'niz gibi bir paralı asker değilim."

Bir tarafta sessizce oturan Rukh'a horgören bir bakış attı. "Evet Noghri. Senin ve halkının ne olduğunuzu biliyorum. İmparatorun özel Ölüm Komandoları; Darth Vader ve buradaki Amiral gibi hırslı adamların kaprislerine göre ölüp, öldüren yaratıklar."

Rukh "Lord Vader İmparator'a ve İmparatorluğa hizmet etti," diye dişlerini gıcırdattı, koyu renk gözlerini kırpmadan C'baoth'a bakıyordu. "Biz de öyle yapıyoruz."

"Belki de." C'baoth Thrawn'a döndü. "İstediğim ya da ihtiyacım olan her şeye sahibim Büyük Amiral Thrawn. Şimdi Wayland'ı terk edeceksiniz."

Thrawn kıpırdamadı. "Yardımınıza ihtiyacım var, Üstat C'baoth," diye alçak sesle tekrarladı. "Ve bu yardımı alacağım."

"Ya da ne yapacaksınız?" C'baoth alayla dudak büktü. "Noghri'nize beni öldürtmeye mi çalışacaksınız? Seyretmesi eğlenceli bile olabilir." Pellaeon'a baktı. "Belki de cesur Yıldız Destroyeri kaptanınıza yörüngeden şehrimi hedef almasını emredersiniz. Ama tabii, dağa zarar vermeyi göze alamazsınız, değil mi?"

Pellaeon, "Benim topçularım bu şehri, Tantiss dağındaki çimenlere bile dokunmadan yok edebilir" diye karşılık verdi. "Eğer bir gösteriye ihtiyacınız varsa..."

"Susun Kaptan," Thrawn sakince onun sözünü kesti. "Demek ki istediğiniz şahsi, yüz yüze bir güç, Üstat C'baoth? Evet, bunu kesinlikle anlayabiliyorum. Bunda fazla bir meydan okuma olduğu söylenemez." Düşünceli bir tavırla pencereden dışarı bakarak ekledi, "Tabii, aslında ana fikir bu da olabilir. Jedi Üstadlarının bile güneşte oturmaktan başka bir şeyle ilgilenmeyecek kadar yaşlanmaları beklenebilir bir şey."

C'baoth'un yüzü renk değiştirdi. "Dikkatli olun Büyük Amiral Thrawn," diye uyardı. "Ya da meydan okumayı sizin yok edilmenizde arayabilirim."

Thrawn omuz silkerek, "Bu sizin yeteneğiniz ve gücünüzdeki bir adam için pek bir meydan okuma sayılmaz," dedi. "Ama siz burada kuşkusuz başka Jedilara da hükmediyorsunuz."

C'baoth kaşlarını çattı, ani konu değişikliğinden dolayı şaşırdığı apaçık belliydi. "Başka Jedilar mı?" diye sordu.

"Elbette. Bir Jedi Üstadının altında daha küçük rütbeli Jedilaın hizmet etmesi normal bir şey olmalı. Eğitebileceği, kumanda edebileceği ve cezalandırabileceği Jedilar."

C'baoth'un suratından bir gölge geçti. "Başka Jedi yok," diye mırıldandı.

"İmparator ve Vader onları avladı ve yok etti."

Thrawn yavaşça "Hepsini değil," diye karşılık verdi. "Geçtiğimiz beş yıl içinde iki yeni Jedi ortaya çıktı. Luke Skywalker ve kardeşi Leia Organa Solo."

"Bunun benimle ilgisi ne?"

"Onları size getirebilirim."

Uzun bir dakika boyunca C'baoth ona baktı, yüzünde inanmazlık ve istek ifadeleri savaşıyorlardı. Savaşı istek kazandı. "Her ikisini de mi?"

Thrawn başını salladı. "Her ikisini de. Sizin yeteneklerinizdeki bir adamın yeni Jedilarla ne yapabileceğini bir düşünün. Onları dilediğiniz surette değiştirebilir, şekillendirebilir, yeniden yaratabilirsiniz." Bir kaşını kaldırdı. "Ve onlarla birlikte çok özel bir hediye de var... çünkü Leia Organa Solo ikiz çocuklara hamile."

C'baoth keskin bir nefes aldı. "*Jedi* ikizleri mi?"

Thrawn gülümsedi. "Bu potansiyele sahipler ya da kaynaklarım bana öyle söylüyor. Tabii ki sonunda ne olacakları tamamen size bağlı."

C'baoth'un gözleri Pellaeon'a, sonra tekrar Thrawn'a kaydı. Yavaşça ayağa kalktı. "Pekala Büyük Amiral Thrawn," dedi. "Jedilar karşılığında size yardım edeceğim. Beni geminize götürün."

Thrawn da ayağa kalkarak, "Zamanı gelince, Üstat C'baoth," dedi. "İlk olarak İmparator'un dağına gitmek zorundayız. Bu anlaşma orada aradığım şeyi bulmama bağlı."

C'baoth'un gözleri parladı. Uyarır gibi, "Tabii ki. İkimiz de umalım ki onları bulasınız," diye karşılık verdi.

Pellaeon'un beklediğinden çok daha büyük olan Dağ kalesini aramak yedi saatlerini aldı. Ama sonunda Thrawn'un aradığı hazineleri gerçekten de buldular: gizleme kalkanını...ve diğer küçük, pek de önemli olmayan teknoloji parçasını.

Büyük Amiral'ın kumanda odasının kapısı açıldı ve Pellaeon içeri adım attı. "Sizinle konuşabilir miyim Amiral?"

Thrawn daire şeklindeki ikili ekranın ortasındaki koltuğundan konuştu. "Elbette, Kaptan. İçeri gelin. İmaparatorluk sarayından yeni haber var mı?".

Pellaeon dış dairenin kenarına yürürken, "Hayır efendim, dünden beri yok," dedi. Bir taraftan da içinden söyleyeceği şeyi nasıl dile getireceğinin provasını yapıyordu. "İsterseniz yeni bir güncelleme isteyebilirim."

Thrawn başını salladı. "Gerek olduğunu zannetmiyorum. Bimmisaari yolculuğunun detayları şöyle ya da böyle belirlenmiş gibi görünüyor. Tek yapmamız gereken komando gruplarından birini alarma geçirmek –Ekip 8 sanırım– ve Jedilarımız elimizde olacak."

"Evet, efendim." Pellaeon kendini hazırladı. "Amiral... Size C'baoth'la iş yapmamızın iyi bir fikir olduğuna ikna olmadığımı söylemeliyim. Dürüst olmak gerekirse, onun aklının yerinde olduğunu zannetmiyorum."

Thrawn bir kaşını kaldırdı. "Tabii ki aklı yerinde değil. Ama zaten, kendisi Jorus C'baoth da değil."

Pellaeon ağzının açık kaldığını hissetti. "Ne?"

Thrawn "Jorus C'baoth öldü," dedi. "Eski Cumhuriyetin Uç Sınır Seferi Projesindeki altı Jedi Üstadından biriydi. O zamanlar proje hakkında bilgilendirilecek bir rütbede miydiniz bilmiyorum."

Pellaeon kaşlarını çatarak düşündü. "Söylentiler duymuştum. Eski Cumhuriyet'in otoritesini galaksinin dışına uzatmak için bir çeşit büyük projeydi sanırım. Hatırladığıma göre, tam Klon Savaşları başlamadan önce gerçekleştirilmişti. Hakkında bir daha başka bir şey duymadım."

Thrawn, "Çünkü başka bahsedilecek bir şey yoktu," dedi. "Eski Cumhuriyet bölgesi dışında bir yerde bir görev gücü tarafından yolu kesildi ve yok edildi."

Pellaeon, sırtı ürpererek ona baktı. "Bunu nasıl biliyorsunuz?"

Thrawn kaşlarını kaldırdı. "Çünkü gücün kumandanı bendim. O tarihte bile İmparator, Jedilerin yok edilmesi gerekliliğini kavramıştı. Aynı gemide altı Jedi üstadı kaçırılmayacak kadar iyi bir fırsattı."

Pellaeon dudaklarını ıslattı. "Ama o zaman?.."

Thrawn "*Chimaera*'ya getirdiğimiz kim?" diye sorusunu tamamladı. "Bunun çok açık olduğunu düşünüyordum. Joruus C'baoth –Jorus isminin yanlış telaffuz edilmesine dikkat edin– bir klon."

Pellaeon ona bakakaldı. "Bir klon mu?"

Thrawn "Kesinlikle," dedi. "Muhtemelen gerçek C'baoth'un ölümünden hemen önce gerçek doku örneğinden yaratılmıştır."

Pellaeon "Savaşın erken dönemlerinde, diğer gezegenlerde..." dedi zorlukla yutkunarak. İlk klonlar –ya da en azından filonun karşılaştıkları– hem zihinsel hem de duygusal açıdan ileri derecede dengesizdiler. Bazıları özellikle böyle yaratılmışlardı... "Ve siz bu şeyi bilerek gemime mi getirdiniz?" diye öfkeyle sordu.

Thrawn, "Tam deneyimli bir karanlık Jedi mı getirmemi tercih ederdiniz?" diye soğuk bir sesle sordu. "Gücü ve hırsı gemiyi kısa sürede ele geçirmesini sağlayacak olan ikinci bir Darth Vader belki? Kendinizi şanslı sayın Kaptan."

Pellaeon, "En azından bir karanlık Jedi'ın nasıl davranacağını bilirdik," diye karşı çıktı.

Thrawn "C'baoth yeterince tahmin edilebilir," diye onu temin etti. "Ve tahmin edilemeyeceği zamanlar için de–" Elini kumanda merkezini çevreleyen yarım düzine kafesi işaret ederek salladı. "Ysalamariyi bunun için kullanıyoruz."

Pellaeon yüzünü buruşturdu. "Yine de bundan hoşlanmıyorum Kaptan. Bir yandan filonun saldırılarını koordine ettirirken gemiyi ondan zorlukla koruyabiliriz."

Thrawn, "Riskli olduğunu kabul ediyorum," diye cevap verdi. "Ama risk savaşın her zaman bir parçasıdır. Bu durumda potansiyel kazançlar, potansiyel tehlikelerden ağır basıyor."

Pellaeon isteksizce başını salladı. Bundan hoşlanmıyordu –hiçbir zaman da hoşlanmayacağına emindi– ama Thrawn'un kararını verdiği kesindi. "Evet, efendim," diye mırıldandı. "Ekip 8'e gönderilecek mesajdan bahsetmiştiniz. Bunu göndermemi istiyor musunuz?"

Thrawn gülümsedi. "Hayır, bunu ben kendim halledeceğim. Noghrilerin nasıl olduğunu bilirsiniz. Ne de olsa ben onların muhteşem liderleriyim. Eğer başka bir şey yoksa?.."

Bu açıkça bir savuşturmaydı. "Hayır efendim," dedi Pellaeon. "Eğer bana ihtiyacınız olursa köprüde olacağım." Gitmek üzere döndü.

Büyük Amiral arkasından yumuşak bir sesle, "Bu bize zafer kazandıracak, Kaptan," diye seslendi. "Korkularınızı yatıştırın ve buna konsantre olun."

Eğer önce hepimizi öldürmezse. Pellaeon yüksek sesle, "Evet, efendim," dedi ve odayı terk etti.

Bölüm 5

Han raporunu bitirip yerine oturdu ve eleştirilerin başlamasını bekledi.

Fazla beklemesi gerekmedi. "Böylece bir kez daha kaçakçı arkadaşlarınız işbirliği yapmayı reddediyorlar." Amiral Ackbar'ın sesi tiksintisini yansıtıyordu. Yüksek kubbe biçimli kafası anlaşılamayan bir Kalamari hareketiyle iki kere sallandı. Dev gözleri kafa hareketleriyle eş zamanlı olarak kırpılıyordu. Han'ın rapor dosyasına perdeli elini sallayarak, "Bu fikre baştan karşı çıktığımı hatırlarsınız," diye ekledi.

Han masanın karşısındaki Leia'ya baktı ve diğerine, "Bu bir sorumluluk meselesi değil Amiral," dedi. "Mesele, şu anda yapmakta oldukları işten normal sevkiyata dönmekte herhangi bir gerçek kazanç görememeleri."

"Ya da bu bir güven eksikliği meselesi," diye melodik bir yabancı sesi araya girdi. "Sorun bu olabilir mi?"

Han kendine engel olamayarak yüzünü buruşturdu. "Bu mümkün," dedi, kendini Borsk Fey'lya'ya bakmaya zorlayarak.

Fey'lya'nın mor renk gözleri büyüdü, vücudunu kaplayan krem rengi kürkü bu hareketle hafifçe dalgalandı. "Mümkün mü?" Bu, Fey'lya'nın sık sık kullandığı, kibar Bothan şaşkınlık ifadesiydi. "Mümkün mü dediniz Kaptan Solo?"

Han yavaşça içini çekti. O istemese bile Fey'lya binbir türlü manevrayla istediğini ona bir şekilde söyletecekti. "Konuştuğum grupların bazıları bize güvenmiyorlar," diye yenilgiyi kabullendi. "Teklifin onları açığa çıkaracak bir çeşit tuzak olabileceğini düşünüyorlar."

Ackbar, "Bu da benim yüzümden tabii," diye gürledi. Normal somon rengi koyulaşmıştı. "Konuyu devamlı buraya çekmekten bıkmadınız mı, konsey üyesi Fey'lya?"

Fey'lya'nın gözleri yine büyüdü ve masadaki gerilim hızla elle tutulur bir

seviyeye yükselirken Ackbar'a kaçamak bir bakış attı. Han bu ikisinin birbirlerinden hiç hoşlanmadıklarını. Yavin Savaşı'ndan sonra Fey'lya'nın hatırı sayılır ölçüdeki Bothan kuvvetiyle Birliğe katıldığı günden beri biliyordu. Fey'lya'nın ilk günden itibaren güç ve pozisyon için çabalaması, ne zaman ve nerede olursa olsun iş anlaşmaları yapmaya çalışması ve Mon Mothma'nın kurmaya çalıştığı acemi hükümette kendisine yüksek bir pozisyon verilmesini beklediğini açıkça ima etmesi durumu daha da kötüleştirmişti. Ackbar bu tarz hırsları, özellikle Birliğin o sırada yüzleştiği iç açıcı olmayan durum karşısında tehlikeli bir zaman ve çaba kaybı olarak değerlendirmişti. Ve tabii tipik patavatsızlığı ile bu fikrini saklamak için hiçbir çaba göstermemişti.

Ackbar'ın ünü ve bunu takip eden başarısı göz önüne alınırsa, Fey'lya'nın eninde sonunda Yeni Cumhuriyet'in önemsiz bir hükümet noktasına postalanacağından Han'ın hiç şüphesi yoktu... Tabii eğer İmparator'un yeni Ölüm Yıldızı'nın yerini ve varlığını keşfeden casuslar Fey'lya'nın Bothanlarından bir grup olmasaydı.

O sırada daha acil konularla meşgul olan Han, Fey'lya'nın nasıl olup da bu rastlantıyı Konsey'deki şu andaki pozisyonunu sağlamakta kullandığının detaylarını öğrenememişti. Ve dürüst olmak gerekirse, bunu bilmek istediğinden pek de emin değildi.

Fey'lya en sonunda ağır sessizliği, "Ben sadece meseleyi kendi aklımda açıklığa kavuşturmak istiyorum Amiral," diye bozdu. "Kaptan Solo gibi değerli bir adamı, eğer zaten başarısızlığa uğramaya mahkumlarsa bu kontak görevlerine göndermek pek yararlı sayılmaz."

Han, "Başarısızlığa uğramaya mahkum değiller," diye araya girdi. Göz ucuyla Leia'nın ona uyarıcı bir bakış attığını gördü, ama dikkate almadı. "Bizim aradığımız kaçakçılar tutucu iş adamlarıdır –yeni bir şeye iyice düşünmeden atlamazlar. Yola geleceklerdir."

Fey'lya omuz silkti, kürkü tekrar dalgalandı. "Ve bu arada biz de zamanımızın ve çabamızın büyük bir kısmını boşa harcıyoruz."

"Bakın, bir şeyi kurmanız–"

Masanın başından gelen yumuşak, neredeyse duyulmayacak kadar hafif bir çekiç sesi tartışmayı kesti. Mon Mothma alçak bir sesle, "Kaçakçıların beklediği şey," dedi, sert bakışı tüm masadakileri sırayla dolaştı, "galaksinin geri kalanının beklediği şeyle aynı: Eski Cumhuriyet'in kanun ve prensiplerinin resmi olarak tekrar yürürlüğe geçmesi. İlk ve öncelikli görevimiz bu, konsey üyeleri. İsimde olduğu kadar gerçekte de Yeni Cumhuriyet haline gelmek."

Han Leia'nın bakışlarını yakaladı, bu defa uyarıcı bakışı gönderen

kendisiydi. Leia yüzünü buruşturdu, ama hafifçe başını sallayarak sessizliğini korudu.

Mon Mothma sessizliğin bir süre daha sürmesine izin vererek bir kez daha bakışlarını masada dolaştırdı. Han kendisini onu incelerken buldu, yüzündeki çizgilerin derinleştiğini, koyu renk saçlarındaki gri kümeleri, boynunun incelmekten ziyade zayıflamış olduğunu fark etti. Birlik İmparatorluğun ikinci Ölüm Yıldızı'nın gölgesinden kurtulmak için bir yol ararken onunla ilk karşılaştığından bu yana oldukça yaşlanmıştı. Mon Mothma o zamandan beri üstlendiği işlevsel bir hükümet kurma görevini sürdürüyordu ve üzerindeki baskının izleri açıkça belli oluyordu.

Ama yılların yüzünde bıraktığı izlere rağmen, gözleri hâlâ o zamanki sessiz ateşi taşıyordu –anlatılanlara göre, Yeni İmparatorluk Düzeni'ni terk edip, Asi Birliği'ni kurduğu tarihten beri orada olan aynı ateş. Sertti, zekiydi ve her şey kontrolü altındaydı. Ve burada bulunan herkes bunu biliyordu.

Gözleri masadakileri süzmeyi bitirdi ve Han'ın üzerine odaklandı. "Kaptan Solo, raporunuz ve aynı zamanda çabalarınız için size teşekkür ederiz. Kaptanın raporu ile bu toplantı sona ermiştir."

Çekici tekrar vurdu ve ayağa kalktı. Han dosyasını kapattı ve genel bir şaşkınlık içindeki masanın öbür tarafına yürüdü. Leia kendi eşyalarını toplarken arkasından yaklaşarak, "Buradan gidiyor muyuz?" diye alçak sesle sordu.

Leia, "Ne kadar çabuk olursa o kadar iyi," diye mırıldandı. "Önce bu notları Winter'a vermek zorundayım."

Han etrafına bakındı ve sesini bir ton alçalttı. "Sanırım beni içeri çağırmadan önce işler biraz sarpa sarmıştı, öyle mi?"

Leia "Her zamankinden fazla değil," diye karşılık verdi. "Fey'lya ve Ackbar kibar küçük atışmalarından birini yaşadılar. Bu defaki Fey'lya'nın, Ackbar'ın Şef Kumandan olmak için yeterli olmadığı hakkındaki üstü örtülü imalarıyla birlikte Obroa-skai'deki fiyasko –şu kayıp Elom kuvveti– hakkındaydı. Ve tabii ki Mon Mothma–"

Han'ın omzunun üzerinden Mon Mothma'nın sesi duyuldu. "Leia, biraz konuşabilir miyiz?"

Han ona doğru döndü ve Leia'nın da aynı şeyi yaparken gerildiğini hissetti. "Evet?"

Mon Mothma, "Sana daha önce Luke'a seninle Bimmisaari'yi gitmesi hakkında konuşup konuşmadığını sormayı unuttum," dedi. "Kabul etti mi?"

Leia, Han'a özür dileyen bir bakış fırlatarak, "Evet," diye başını salladı. "Özür dilerim Han, sana söyleme fırsatı bulamadım. Bimmler Luke'un da görüşmeler için orada yanımda olması için bir mesaj yolladılar."

"Demek öyle?" Bir yıl önce olsa, Han bu kadar dikkatle hazırlanmış bir programın böyle son dakikada altüst edilmesine çok kızardı. Leia'nın diplomatik sabrı ona da bulaşıyor olmalıydı.

Ya da gittikçe yumuşuyordu. "Sebep gösterdiler mi?"

Leia cevap veremeden Mon Mothma, "Bimm halkı kahramanlara odaklanmış bir ırk," diye konuştu, gözleri Han'ın yüzüne dikilmişti. Büyük olasılıkla planlardaki değişiklikten dolayı ne kadar kızgın olduğunu anlamaya çalışıyordu. "Ve Luke'un Endor Savaşı'ndaki rolü çok iyi biliniyor."

Han çok fazla alaycı olmamaya çalışarak, "Evet, bundan söz edildiğini duydum," diye karşılık verdi. Luke'un Yeni Cumhuriyet kahramanları arasındaki yerine hiçbir itirazı yoktu –ufaklık bunu kesinlikle hak etmişti. Ama eğer etrafta Jedi bulundurarak övünmek Mon Mothma için çok önemliyse, o zaman tüm bu ekstra diplomatik işleri onun üzerine yıkacağına Leia'nın çalışmalarına devam etmesine izin vermeliydi. Şu andaki durumda, hırslı bir salyangozun bile Leia'dan önce eğitimini tamamlayıp Jedi olacağı üzerine bahse girebilirdi.

Leia elini tutup sıktı. Han kızgın olmadığını göstermek için ona aynı şekilde karşılık verdi. Ama Leia büyük bir ihtimalle zaten bunu biliyordu. Mon Mothma'ya, "Gitsek iyi olur," dedi, Han'ı elinden sürükleyip masadan uzaklaştırarak. "Gitmeden önce droidleri almamız gerek."

Mon Mothma, "İyi yolculuklar," dedi ciddi bir şekilde. "Ve iyi şanslar."

Konsey üyeleri ve diğer ekip arasındaki süren konuşmaların arasından geçerken Han Leia'ya, "Droidler zaten Şahin'deler," dedi. "Chewie onları ben buraya gelirken yerleştirdi."

Leia, "Biliyorum," diye mırıldandı.

Han fazla üstelemedi. "Pekala."

Leia tekrar elini sıktı. "Her şey düzelecek Han. Sen, ben ve Luke tekrar birlikte –tıpkı eski günlerdeki gibi olacak."

"Elbette," dedi Han. Bir grup yarı tüylü küçük yabancının etrafında oturmak, bütün gün Tripio'nun çeviri yapan kusursuz sesini dinlemek, Yeni Cumhuriyet'e nasıl katılabileceklerini anlamak için bir yabancı psikolojisini daha tanımaya çalışmak –"Evet," diye tekrarladı içini çekerek. "Tıpkı eski günlerdeki gibi."

Bölüm 6

Dalgalanan ağaçlar iniş alanından dev dokungaçlar gibi kaçınırken Han, *Binyıl Şahini*'ni çok az bir çarpmayla engebeli zemine indirmeyi başardı.

"İşte buradayız," diye seslendi. "Bimmisaari, kürk ve hareketli bitkiler diyarı."

Arkasındaki koltukta kemerini çözüp Luke'un öğrettiği Jedi rahatlama tekniklerini uygulayan Leia, "Duymamış olayım," diye uyardı. Tanıdığı kişilerle politik ilişkiler onun için nispeten kolay sayılırdı. Ama bilinmedik yabancı ırklarıyla gerçekleştirilecek diplomatik görevler bambaşka bir şeydi.

Luke arkasından uzanarak omzuna dokundu. "Her şey yolunda gidecek."

Han hafifçe onlara döndü. "Bunu yapmasanız diyorum. Sanki konuşmanın yarısını dinliyor gibiyim."

Luke, "Afedersin," diye özür diledi ve yerinden kalkarak Şahin'in ön camından dışarı baktı. "Karşılama komitesi geliyor sanırım. Gidip Tripio'yu hazırlayayım."

Leia arkasından, "Bir dakika içinde oradayız," diye seslendi. "Hazır mısın Han?"

Han lazer tabancasını kabzasında düzeltirken, "Evet," diye karşılık verdi. "Fikrini değiştirmek için son şans Chewie."

Chewie kısa bir cevap kükrerken Leia kulaklarını dört açtı. Bu kadar yıl sonra bile onu Han'ın anladığı kadar iyi anlayamıyordu. Görünüşe göre Wookiee'nin sesindeki hafif armoni seviyesi değişikliklerini algılamakta zorluk çekiyordu.

Ama genel anlamdaki kelimeler açık bir şekilde anlaşılıyordu. Han, "Haydi ama," diye üsteledi. "Daha önce de ilgi odağı oldun. Yavin üssündeki o büyük ödül zımbırtısını unuttun mu? O zaman şikayet ettiğini hatırlamıyorum."

Chewie cevap veremeden Leia, "Önemli değil Han," diye araya girdi. "Eğer Artoo ile gemide kalmak ve dengeleyiciler üzerinde çalışmak istiyorsa sorun yok. Bimmler alınmayacaklardır."

Han ön camdan yaklaşan delegasyona baktı. "Benim derdim onları gücendirmek değil," diye mırıldandı. "Sadece her ihtimale karşı küçük bir ekstra destek bulundurmak iyi olur diye düşünmüştüm."

Leia gülümseyerek koluna hafifçe vurdu. "Bimmler çok dost canlısı bir ırk," diye onu temin etti. "Sorun olmayacaktır."

Han kuru bir sesle, "Bunu daha önce de duymuştum." diyerek koltuğunun yanındaki küçük bir bölmeden bir telsiz çıkardı. Beline iliştiriyordu ki, birden fikir değiştirip yakasına yerleştirdi.

Leia, "Orada iyi durdu," diye yorumda bulundu. "Eski General rütbeni de kemerine mi takacaksın?"

Han ona yüzünü buruşturdu. "Çok komik. Telsiz buradayken tek yapmam gereken doğal bir şekilde düğmeyi açmak, böylece fark edilmeden Chewie ile konuşabilirim."

Leia başını salladı. Böyle bakılırsa iyi bir fikirdi. "Görünüşe göre Teğmen Page ve komandolarıyla çok vakit geçiriyorsun."

Han, "Asıl Konsey toplantılarında çok fazla vakit geçiriyorum," dedi koltuğundan kalkarak. "Dört yıl boyunca politik iç çatışmaları seyredince arada bir kurnazlık etmenin yararlarını öğreniyorsun. Haydi Chewie, arkamızdan gemiyi kilitlemen gerek."

Kapıya vardıklarında Luke ve Tripio onları bekliyorlardı. Luke, "Hazır mısınız?" diye sordu.

Leia derin bir nefes alarak, "Hazırım," diye cevap verdi. Hava kilidinin açılmasıyla kapı tıslayarak aralandı ve birlikte sarı giysili, yarı tüylü yaratıkların beklediği rampaya yürüdüler.

Karşılama töreni kısaydı. Tripio tüm törenin yazılmış gibi göründüğü beş parçalık armoniyi anında çevirmek için elinden geleni yapmasına rağmen büyük ölçüde anlaşılmazdı da. Hoşgeldiniz şarkısı sona erdi ve Bimmler'den ikisi öne çıktı, bir tanesi şarkıya devam ederken diğeri de küçük bir elektronik alet uzattı. Tripio, "Seçkin Ziyaretçi Konsey Üyesi Leia Organa Solo'ya selamlarını sunuyor," diye çevirdi, "ve Kanun Heyeti ile olan konuşmalarınızın verimli geçmesini umit ediyor. Aynı zamanda Kaptan Solo'nun silahını gemide bırakmasını istiyor."

Droid bunu o kadar alelade bir havada söylemişti ki kelimelerin beyinlerine nüfuz etmesi bir kaç saniye aldı. Leia, "Neydi o son söylediğin?" diye sordu.

Tripio, "Kaptan Solo, silahlarını gemide bırakmalı," diye tekrarladı. "Şiddet silahlarına şehir içinde izin verilmiyor. Bu herkes için geçerli."

Han Leia'nın kulağına. "Harika," diye mırıldandı. "Bunun olacağını söylememiştin."

Leia alçak sesle. "Bunun olacağını bilmiyordum," diye cevap verdi iki Bimm'e temin edici gülümsemeler atarken. "Başka bir seçeneğimiz varmış gibi görünmüyor."

Han, "Diplomasi," diye küfür edercesine homurdandı. Silah kemerini çözerek dikkatlice kabzadaki lazer tabancasının etrafına doladı ve kapının içine yerleştirdi. "Mutlu musun?"

"Her zaman öyle değil miyimdir?" Leia Tripio'ya başını salladı "Onlara hazır olduğumuzu söyle."

Droid tercüme etti. İki Bimm yana çekilerek geldikleri yönü işaret ettiler.

Şahin'den 20 metre kadar uzaklaşmış ve Chewie'nin kapıyı mühürlemesinin sesi arkalarından yankılanırken Leia'nın aklına birden bir şey geldi "Luke?" diye mırıldandı.

Luke. "Evet, biliyorum," diye aynı şekilde karşılık verdi. "Belki, onun bir Jedi'ın giysisinin bir parçası olduğunu düşünüyorlardır."

Han alçak sesle Leia'nın yanından, "Ya da silah dedektörleri ışın kılıçlarını algılamıyor," diye araya girdi. "Her şekilde, bilmedikleri bir şeyin zararı olmaz."

Leia refleks haline dönüşmüş diplomatik vesveselerini bir kenara itmeye çalışarak. "Umarım öyledir," diye konuştu. Ne de olsa, Bimmler'in kendileri ışın kılıçlarına itiraz etmemişlerdi... "Yüce gökyüzü adına! Şu kalabalığa bakar mısınız?"

Yolun ağaçların arasından çıktığı yerde, yolun her iki kenarında da yirmili gruplar halinde yüzlerce Bimmli bekliyordu, hepsi aynı sarı kıyafetleri giymişti. Resmi karşılama komitesi tek bir sıra halinde, kalabalığa tek bir bakış bile atmadan ortada ilerlemeye başladı. Leia kendini hazırlayarak onları takip etti.

Biraz garip, ama korktuğu kadar rahatsız edici değildi. Her Bimm o geçerken elini uzatıyor, omzuna, başına, koluna ya da sırtına tüy hafifliğinde dokunuyordu. Ritüel tam bir sessizlik ve düzenle gerçekleştiriliyor ve mükemmel bir medeniyetin izlerini taşıyordu.

Yine de Chewbacca'nın gelmemeye karar vermiş olmasından memnundu. Wookiee yabancılar tarafından dokunulmaktan şiddetle nefret ederdi.

Kalabalığın arasından geçtiler ve Leia'nın yanındaki Bimm bir şeyler söyledi. Tripio, "Kanun Kulesi'nin hemen ilerde olduğunu söylüyor," diye tercüme etti. "Gezegen konseyleri orada yer alıyormuş."

Leia önlerindeki Bimmler'in üzerinden ileriye baktı. Önlerinde duran yapı

şüphesiz ki Kanun Kulesi'ydi. Ve onun yanında da...' "Tripio, sor bakalım, yanındaki şey neymiş," diye talimat verdi. "Kenarları ve çatısının çoğu kesilip atılmış gibi görünen üç katlı kubbe benzeri yapıdan bahsediyorum." `

Droid bir şeyler şakıdı ve Bimm cevapladı. Tripio, "Şehrin ana pazaryeri," diye onlara aktardı. "Ellerinden geldiğince açık havada olmayı tercih ettiklerini söylüyor."

Han arkasından, "Büyük bir ihtimalle çatı, hava kötü olduğunda kubbenin çerçevesini kaplamak için uzuyordur," diye ekledi. "Bu tasarımı bir kaç yerde daha gördüm."

Tripio, "Belki ayrılmadan önce binada bir tur yapabileceğinizi söylüyor," diye ekledi

Han, "Harika," diye mırıldandı. "Hatıra eşyaları almak için harika bir yer."

Leia, "Sessiz ol," diye uyardı. "Ya da istersen Chewie ile Şahin'de bekleyebilirsin."

Bimmisaari Kanun Kulesi, yanındaki pazaryerinden sadece iki kat daha yüksek olan, genelde gezegen konsey toplantı salonları göze alındığında oldukça alçakgönüllü bir yapıydı. İçeride, zemin katında geniş bir odaya götürüldüler. Oda duvarları kaplayan geniş goblenlerle çevrelenmişti ve başka bir grup Bimm onları bekliyordu. Leia içeri girince üç tanesi ayağa kalkarak şakıdılar.

Tripio, "İniş alanındaki karşılamalara kendi hoşgeldinlerini ekliyorlar Prenses Leia," diye tercüme etti. "Ama konuşmaların henüz başlayamayacak olmasından dolayı da özür diliyorlar. Görünüşe göre şef müzakerecileri biraz evvel hastalanmış."

Hafifçe şaşıran Leia, "Ya," dedi. "Lütfen kendilerine sempatilerimizi ilet ve yardımcı olmak için bir şey yapıp yapamayacağımızı sor."

Tripio başka bir şarkı değiş tokuşundan sonra, "Teşekkür ediyorlar," dedi. "Ama bunun gerekli olmadığını söylüyorlar. Tehlikeli bir durum yok, yalnızca küçük bir rahatsızlık." Droid tereddüt etti. "Daha fazla araştırmanızın iyi olacağını zannetmiyorum Majesteleri," diye önerdi. "Rahatsızlığı oldukça şahsi bir şey gibi görünüyor."

Leia droidin fazla ciddi tonuna gülmemeye çalışarak, "Anlıyorum," dedi ciddiyetle. "Bu durumda, o kendini rahat hissedene kadar biz de Şahin'e dönsek iyi olur."

Droid tercüme etti ve eşlikçilerinden biri öne çıkarak cevap olarak bir şeyler şakıdı. "Majesteleri, bir alternatif öneriyorlar: beklerken sizi pazaryerinde bir tura çıkaracaklar."

Leia, Han ve Luke'a baktı. "İtirazı olan var mı?"

Bimm başka bir şey şakıdı. Tripio, "Efendi Luke ve Kaptan Solo'nun Kule'nin üst katlarında onları ilgilendirecek başka şeyler bulabileceklerini söylüyor," dedi. "Görünüşe göre, Eski Cumhuriyet'in orta dönemlerinden kalma eski eserler varmış."

Leia'nın beyninde sessiz alarmlar çalmaya başladı. Bimmler onları ayırmaya mı çalışıyordu? Dikkatlice, "Luke ve Han da pazarı görmek isteyebilirler," dedi.

Başka bir aryalar değiş tokuşundan sonra Tripio ona, "Pazarı çok sıkıcı bulacaklarını söylüyor," dedi. "Açıkçası, eğer benim gördüğüm pazaryerlerinden biri gibiyse—"

Han "Ben pazaryerlerini severim," diye sertçe sözünü kesti. Sesindeki koyu şüpheyi duymamak imkansızdı. "Hem de çok severim."

Leia kardeşine baktı. "Ne düşünüyorsun?"

Luke'un gözleri Bimmler'in üzerinde dolaştı. Leia onun tüm Jedi sezgileriyle onları ölçüp tarttığını biliyordu. Yavaşça, "Tehlikeli olacaklarını hissetmiyorum," dedi. "Normal politika ölçüleri dışında herhangi bir aldatmaca da sezemiyorum."

Leia gerilimi biraz azalmış olarak başını salladı. Normal politik oyunlar, evet, hepsi buydu. Bimm büyük bir ihtimalle kendi özel görüşü hakkında, resmi konuşmalar gerçekten başlamadan önce onunla yalnız konuşmak istiyordu. "Bu durumda," dedi başını Bimm'e doğru eğerek, "Kabul ediyoruz."

Han ve Leia evsahiplerini açık kubbe yapının ikinci ve üçüncü katları arasındaki hafif rampaya çıkışta izlerken Tripio, "Pazaryeri, aynı yerde iki yüz yıldan uzun zamandır duruyor," diye tercüme etti. "Tabii tam olarak bu şekilde değil. Kanun Kulesi özellikle burada kurulmuş, çünkü burası zaten genel bir geçit haline gelmiş."

Kararlı alışveriş tutkunları tarafından ezilmelerini önlemek için Leia'nın yanından ayrılmayan Han, "Pek fazla değişmemiş öyle değil mi?" diye yorumda bulundu. Birçok farklı gezegende birçok pazaryeri görmüştü, ama bu kadar kalabalığına çok nadir rastlamıştı.

Kalabalık sadece yerlilerden oluşmuyordu. Leia sarı giysili Bimm denizi içine dağılmış —başka bir renk giydikleri oluyor mu diye merak ediyordu— diğer insanları, bir çift Barada, bir Ishi Tib, bir grup Yuzzumi ve hafifçe Paonnid'e benzeyen bir şeyi seçebiliyordu.

Han'a, "Buranın neden Yeni Cumhuriyet'e katılması gerektiğini anlıyorsun herhalde," diye mırıldandı.

Han, "Sanırım," diye kabullendi, satış reyonlarından birine girip sergilenen metal eşyaları gözden geçirirken. Reyonun sahibi ona bir set oyma bıçağını işaret ederek bir şeyler şakıdı. Han, "Hayır, teşekkür ederim." diyerek geri çekildi. Bimm onunla konuşmaya devam etti, hareketleri gittikçe daha da sertleşiyordu. Han droide, "Tripio, ev sahibimize söyler misin, ona ilgilenmediğimizi anlatsın?" diye seslendi

Cevap gelmedi. Etrafına bakınarak, "Tripio?" diye sorusunu tekrarladı.

Tripio kalabalığa bakınıyordu. Han, "Hey, altın çubuk!" diye terslendi. "Sana söylüyorum."

Tripio aniden döndü. "Çok özür dilerim Kaptan Solo. Ama ev sahibimiz ortadan kaybolmuş görünüyor."

Han, "Kaybolmuş da ne demek?" diye sordu. Hatırladığına göre onlara rehberlik eden Bimm, omuzlarında bir set parlak iğne taşıyordu. Şimdi bu iğneleri hiçbir yerde göremiyordu. "Nasıl böyle ortadan kaybolabilir?"

Leia elini kavradı. Gergin bir sesle, "İçimde kötü bir his var," dedi. "Haydi Kule'ye geri dönelim."

Han, "Evet," diye onayladı "Haydi Tripio. Sakın kaybolma." Leia'nın elini iyice kavrayarak, döndü–

Ve olduğu yerde dondu. Bir kaç metre ötede, sarı renkli bir denizin ortasındaki adalar gibi duran üç yabancı onlara bakıyordu. Bimmler'den fazla uzun olmayan kısa yabancılardı, çelik grisi renkleri, büyük koyu gözleri ve çıkık çeneleri vardı.

Ve ellerinde, stokhli değnekleri bulunuyordu.

Leia'ya, "Sorunumuz var," diye mırıldandı, başını yavaşça çevirerek etrafına bakındı, umutsuzca sadece bu üçünün olmasını ümit ederek.

Tabii ki daha fazlaydılar. Kabaca on metrelik bir daireye yayılmış olan en azından sekiz tane daha vardı. Merkezinde Han, Leia ve Tripio'nun bulunduğu bir daire.

Leia telaşla, "Han!" diye seslendi.

Han "Görüyorum," diye söylendi. "Başımız belada, tatlım."

Leia'nın arkasına baktığını hissetti. Leia, "Kim bunlar?" diye sordu

"Bilmiyorum –daha önce onlar gibi hiçbir şey görmedim. Ama şaka yapmadıkları kesin. Taşıdıkları şeylerin adı stokhli değnekleri –büyük bir Gundark'i yıkacak kadar şok bayıltıcı sıvısı taşıyan ikiyüz metrelik bir sprey ağı atarlar." Aniden kendisi ve Leia'nın yakınlarında bulunan yabancıların oluşturduğu daireden içgüdüsel olarak gerilediklerini fark etti. "Bizi aşağı

rampaya doğru yöneltiyorlar." dedi. "Kalabalığı harekete geçirmeden bizi ele geçirmeye çalışıyor olmalılar."

Tripio, "Sonumuz geldi," diye inledi.

Leia, Han'ın elini kavradı. "Ne yapacağız?"

"Bakalım, ne kadar dikkatliler." Han tüm yabancıları aynı anda izlemeye çalışırken, serbest elini doğal bir tavırla yakasına bağlı olan telsize uzattı.

En yakınlarındaki yabancı uyaran bir tavırla stokhli değneğini kaldırdı. Han dondu, yavaşça elini tekrar yanına indirdi. "Bu fikir buraya kadarmış," diye mırıldandı. "Sanırım karşılama halısını toplamanın vakti geldi. Luke'a haber versek iyi olur."

"Bize yardım edemez."

Han, Leia'nın bulutlanmış gözleri ve sıkıntılı yüzüne bir bakış attı. Midesi kasılarak "Neden?" diye sordu.

Leia hafifçe içini çekti. "Onu da yakaladılar."

Bölüm 7

Çağrı bir kelimeden çok bir his gibiydi, ama Luke'un zihninde, sanki yüksek sesle bağırıldığını duymuş gibi yankılandı.

İmdat!

Hızla döndü, Jedi hisleri savaş hazırlığı durumuna geçerken incelediği eski goblenler unutulmuştu. Etrafındaki geniş üst kat Kule odası bir dakika önce olduğu gibiydi; dev duvar goblenleri ve eski eserler arasında gezinen birkaç Bimm hariç tamamen terk edilmişti. Burada acil bir tehlike yoktu.

Neler oluyor? diye aynı şekilde bir soru gönderdi, bir taraftan da yan oda ve aşağıya inen merdivene doğru ilerliyordu.

Leia'nın zihninden, yabancı figürleri ve son derece canlı bir daralan bir ilmek görüntüleri içeren bir resim yakaladı. Ona *oraya geliyorum* diye mesaj yolladı. *Dayan.* Şimdi artık tamamen koşarak, dönüşünü rahat yapabilmek için kapı kolunu kavrayıp merdivenin bulunduğu odaya daldı.

Ve ani bir şekilde durdu. Merdiven ile arasında yedi sessiz gri figürün oluşturduğu gevşek bir yarım daire vardı.

Luke olduğu yerde dondu, eli hâlâ yararsızca kapı kolunu kavrıyordu ve belindeki ışın kılıcından dünyalar kadar uzaktı. Saldırganların ona doğru uzattığı değneklerin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu, kesinlikle mecbur kalmadığı sürece bunu zor yoldan öğrenmeye de niyetli değildi. Yüksek sesle "Ne istiyorsunuz?" diye sordu.

Yarım dairenin ortasındaki yabancı –Luke onun lider olduğunu düşündü– değneğiyle işaret etti. Luke omzunun üzerinden biraz evvel çıkmış olduğu odaya baktı. "Oraya geri gitmemi mi istiyorsunuz?"

Lider tekrar işaret etti... ve bu defa Luke, küçük ve neredeyse önemsiz taktik hatasını gördü. "Pekala" dedi elinden geldiği kadar yatıştırıcı bir sesle. "Sorun değil." Gözlerini yabancıların üzerinden ayırmayarak ve ellerini ışın

kılıcından uzak tutarak gerilemeye başladı.

Onu odanın içinden düzenli bir şekilde gerileterek başka bir revak ve Leia'nın yardım çağrısını almadan önce ziyaret etmeye vakit bulamadığı başka bir odaya doğru ilerletiyorlardı. Luke yürürken, "Eğer bana ne istediğinizi söylerseniz, eminim ki bir çeşit anlaşmaya varabiliriz," dedi. Hafif itişme sesleri, ortalıkta hâlâ dolaşan Bimmler'in olduğuna işaret ediyordu. Yabancılar büyük bir ihtimalle bundan dolayı henüz saldırıya geçmemişlerdi. "En azından bunun hakkında konuşabiliriz diye umut ediyorum. hiçbirimizin canının yanması için bir sebep yok."

Liderin sol baş parmağı refleks olarak kıpırdadı. Çok fazla değil – ama Luke izliyordu ve bu onun için yeterliydi. Silah başparmağı tetiği ile çalışıyordu demek. "Eğer benimle bir sorununuz varsa, konuşmaya hazırım," diye devam etti. "Pazaryerindeki arkadaşlarıma ihtiyacınız yok."

Şimdi neredeyse revaka varmıştı. Birkaç adım daha. Eğer onu bu süre içinde vurmazlarsa...

Ve sonra oradaydı, oyulmuş taş üzerinde yükseliyordu. "Şimdi nereye?" diye sordu, kaslarını gevşemeye zorlayarak. Zaman gelmişti.

Lider tekrar değnekle işaret etti ve hareket sırasında bir an silah ekibinden iki kişiye çevrildi.

Güçle uzanarak, Luke başparmağı tetiğini harekete geçirdi. Değnek, gürültülü, keskin bir tıslama ile sahibinin elinde zıpladı ve ucundan ince, spreye benzer bir şey fırladı.

Luke spreyin ne işe yaradığını görmek için beklemedi. Bu manevra ona sadece yarım saniyelik bir karışıklık kazandırmıştı ve bunu harcayacak durumda değildi. Kendini arkasındaki odaya fırlatarak kapı eşiği yanındaki duvarın sunduğu hafif korumaya erişmek için uygun bir açı sağlamaya çalıştı.

Hedefine zorlukla ulaşabildi. Daha revaktan yeni uzaklaşmışken keskin tıslama sesleri arka arkaya gelmeye başlamıştı ve ayağa sıçradığı anda kapı pervazından şeffaf, ince bir maddeden garip yarı katı filizler uzandığını gördü. Başka bir filiz Luke aceleyle geri çekilirken kapı eşiğinden fırladı, spiral şeklinde dönerken ince bir sisten sıvı bir akışkana ve sonra da katı bir silindire dönüştü.

Işın kılıcı şimdi elindeydi, kendine has tıslama sesiyle açıldı. Birkaç saniye içinde kapıdan gireceklerini biliyordu, tüm kurnazlık çabalarını bir kenara atmıştı. Geldiklerinde de–

Dişlerini sıktı, aklında Boba Fett'le kum salında giriştiği kısa savaş hatıraları canlanmıştı. Ödül avcısının ipiyle bağlanmışken, ipi yansıttığı bir lazer tabancası atışıyla koparark zorlukla kaçabilmişti. Ama burada bu hileyi deneyebilecek lazer tabancaları olmayacaktı.

Ayrıca, ışın kılıcının spreylere karşı ne yapabileceğinden emin değildi. Devamlı kendini yeniden yaratan bir ipi kesmeye çalışmak gibi bir şey olabilirdi.

Ya da bunun gibi yedi ipi birden.

Artık odaya doğru koşan ayak seslerini duyabiliyordu, dönmeye devam eden filiz onları kapıdan gelirken tuzağa düşürmesini engellemek için kapı eşiğinde duruyordu. Standart bir ordu tekniğinin bu derece doğrulukla uygulanması, ona amatörlerle uğraşmadığını gösteriyordu.

Işın kılıcını kaldırdı ve etrafına çabuk bir bakış attı. Oda, bu katta gördüğü diğer odalar gibi eski duvar goblenleri ve diğer antikalarla dekore edilmişti, saklanılabilecek bir yer yoktu. Gözleri oralarda bir yerde bir çıkış olduğunu ima eden bir işaret arayarak duvarları taradı. Ama bu sadece yararsız bir refleksti. Çıkış her neredeyse, ona yarar sağlayamayacak kadar uzaktaydı.

Spreyden gelen tıslama sesi durdu ve son anda dönerek odaya giren yabancıları gördü. Onu fark edince silahlarını kullanmak için döndüler–

Ve Luke güçle erişip, yanındaki duvardaki goblenlerden birini koparark tepelerine indirdi.

Bu sadece bir Jedi'ın gerçekleştirebileceği bir numaraydı ve kesinlikle işe yaraması gerekirdi. Gobleni duvardan indirdiğinde yedi yabancının hepsi odaya girmişti ve yedisi de, goblen düşmeye başladığında altındaydılar. Ama goblen şekilsiz, dev bir yığın halinde yere serildiğinde bir şekilde tamamen yolundan çekilmeyi başarmışlardı.

Yığının arkasından, silahlarının keskin tıslama sesi geldi ve Luke, ağ ören spreylerden kaçınmak için içgüdüsel olarak eğildi. Ama filizler ona saldırmak yerine odanın etrafında dolaşıyor ve yerdeki goblenin üzerinden duvarlara çapraz ateş açıyorlardı.

Luke'un ilk düşüncesi silahların, yabancılar düşen goblenin altından çıkmaya çalışırken bir yerlere çarptıkları ve bu yüzden kazara ateş aldıklarıydı. Ama bir saniye sonra, gerçeği fark etti: diğer goblenleri aynı hileyi ikinci kere denemesini önlemek için duvara mühürlüyorlardı. Luke onları süpürmeyi umarak düşmüş gobleni güçle çekiştirdi, ama artık onun da tamamen düştüğü yere mühürlendiğini fark etti.

Sprey durdu ve goblen dağının ardından siyah bir göz dikkatlice ona baktı... ve Luke garip bir hüzünle artık başka bir şansı kalmadığını fark etti. Han ve Leia'yı kurtarmak istiyorsa bunu sona erdirmenin tek bir yolu kalmıştı.

Işın kılıcını ateşledi ve zihninin rahatlamasına izin verdi. Jedi hisleriyle yedi figüre erişti ve onların görüntülerini zihninde oluşturdu. Onu izleyen yabancı, silahını, goblenin kenarına doğru indiriyordu–

Luke, sol omzunun gerisinden ışın kılıcını tüm gücüyle fırlattı.

Kılıç, havada garip ve ateşli yırtıcı bir hayvan gibi dönerek goblenin köşesine doğru ilerledi. Yabancı onu görüp refleks olarak eğildi–

Ve ışın kılıcı gobleni ve onu ortadan biçti.

Diğerleri de o anda öleceklerini anlamış olmalıydılar, ama o zaman bile savaşmaktan vaz geçmediler. Kan dondurucu bir çığlıkla saldırdılar; dört tanesi kendilerini bariyerin kenarlarına attı, diğer ikisi doğruca üzerinden ateş etmek için yukarı sıçradılar.

Hiçbir şey fark etmedi. Güç'ün rehberliğinde, ışın kılıcı aralarına dalarak hepsini sırayla biçti.

Bir an sonra her şey bitmişti.

Luke titreyen bir nefes aldı. Başarmıştı. İstediği şekilde değildi belki, ama yine de başarmıştı. Şimdi sadece zamanında yetişebildiğini umuyordu. Işın kılıcını tekrar eline alarak yerdeki yabancı cesetlerinin üzerinden koşarak atladı ve Güç'le bir mesaj gönderdi. "Leia?"

Aşağıya inen rampayı çevreleyen dekoratif sütunlar önlerindeki reyon sırasının ötesinde neredeyse görünmeye başlarken, Han Leia'nın hafifçe irkildiğini hissetti. Leia, "Luke kurtulmuş," dedi. "Buraya geliyor."

Han, "Harika," diye mırıldandı. "Harika. Umalım da o buraya gelmeden dostlarımız bunu fark etmesinler."

Sözler ağzından henüz çıkmıştı ki, yabancılardan oluşan daire tam bir uyum halinde stokhli değneklerini kaldırdı ve Bimm kalabalığının arasından ilerlemeye başladı. Han, "Çok geç," diye dişlerini gıcırdattı. "İşte geliyorlar."

Leia kolunu yakaladı. "Silahlarını almaya çalışayım mı?"

Han, "Asla on birini birden alamazsın," dedi, bir ilham bulmak için umutsuzca etrafına bakınıyordu.

Gözleri yakınlarındaki mücevher sergileme kutularıyla dolu bir masaya ilişti. Belki. "Leia–oradaki mücevherleri görüyor musun? Birazını yakala."

Leia'nın ona şaşkın bir bakış attığını hissetti. "Ne–?"

"Sadece dediğimi yap," diye tısladı, yaklaşan yabancıları izlerken. "Yakala ve bana doğru fırlat."

Göz ucuyla, küçük kutulardan birinin Leia onu kavramak için çalışırken kıpırdadığını gördü. Sonra ani bir sıçramayla kutu ona doğru fırladı. Han'ın ellerine düştü ve küçük kolye parçaları, gerisini yakalamayı başaramadan önce yerlere döküldü.

Ve birden pazaryerinin boğuk konuşma sesleri, havayı yaran bir çığlıkla kesildi. Han sese doğru döndü, çalınan mücevherlerin sahibinin ona doğru iki parmağıyla işaret ettiğini gördü. Leia'nın çığlığı bastırmak için, "Han!" diye bağırdığını duydu.

"Eğilmeye hazırlan!" diye aynı şekilde karşılık verdi–

Ve öfkeli Bimmler'den oluşan sarı bir dalga üzerine atlayıp suçlanan hırsızı, yani onu yere yıktı.

Onların vücutları kendisi ile stokhli değnekleri arasında bir bariyer oluştururken, mücevherleri yere fırlattı ve telsizine sarıldı. Gürültünün arasında, "Chewie!" diye kükredi.

Luke çığlığı Kule'nin üst katından bile duydu, Leia'nın aklındaki ani karmaşaya bakılırsa, pazaryerine vaktinde erişemeyeceği çok açıktı.

Durakladı, hızlı bir şekilde düşünmeye çalışıyordu. Odanın karşısındaki büyük, açık bir pencere açık kubbeli yapıya bakıyordu; ama beş kat bir Jedi'ın bile güvenli bir atlayış yapması için çok fazlaydı. Çıktığı odaya tekrar bakarak olasılıkları gözden geçirdi... ve gözleri yabancılardan birinin revaktan belli belirsiz görünen silahlarına erişti.

Uzak bir ihtimaldi, ama tek şansı da buymuş gibi görünüyordu. Güçle erişerek silahı eline çağırdı, pencereye koşarken kontrol mekanizmasını inceledi. Basitti; sprey profili ve basıncı, artı başparmak tetiği. En dar sprey atma alanı ve en yüksek basıncı ayarlayarak, kendini pencerenin yanına yapıştırdı, pazaryerinin yarım kubbesine nişan aldı ve silahı ateşledi.

Sprey fışkırırken değnek beklediğinden daha sert bir şekilde omzuna vurdu, ama sonuçlar tam beklediği gibiydi. Kavisli filizin ön ucu çatıya yapışmıştı, daha fazla yarı katı sprey ona doğru ilerleyerek ağır ağır bir yığın oluşturdu. Luke düğmeyi beşe kadar sayarak basılı tuttu ve sonra serbest bıraktı. Filizin ucunu Güç'le sıkı bir şekilde kavrayarak değnekten fazla uzaklaşmasını engelledi. Katılaşması için bir kaç saniye verdi, sonra parmağıyla yavaşça dokunarak, pazaryerinin çatısına tam olarak yapıştığından emin olmak için bir iki saniye daha bekledi. Sonra derin bir nefes alarak, uydurma ipini iki eliyle birden kavrayıp atladı.

Bir hava akımı yüzüne çarptı, saçını ve elbiselerini darmadağın ederek savurmaya başladı. Aşağıda ve yukarı kata çıkan yarı yolda sarı giysili bir Bimm grubunu ve Han ile Leia'ya ulaşmak için onları geçmeye çalışan bir

avuç gri figürü görebiliyordu. Parlak günışığında bile görülebilen bir ışık parladı ve Bimmler'den bir tanesi yere yığıldı. Luke bayıldı mı öldü mü kestiremiyordu. Zemin gittikçe yaklaşıyordu, kendini inişe hazırladı.

Ve tam o sırada bloklar boyunca camları sarsan bir kükremeyle *Binyıl Şahini* üstünde belirdi.

Yarattığı şok dalgası, Luke'un inişini şaşırtarak zeminde yuvarlanmasına ve iki Bimm'in arasına düşmesine yol açtı. Ama ayağa fırlarken, Chewbacca'nın zamanlamasının bundan iyi olamayacağını düşünüyordu. Sadece on metre kadar ötede, ona en yakın iki yabancı saldırgan dikkatlerini yukarıya yöneltmişler, silahlarını Şahin geri geldiğinde onu yakalamak üzere konuşlandırılmışlardı. Kemerinden ışın kılıcını çıkaran Luke yarım düzine Bimm'in üzerinden atladı, onun orada olduğunu bile fark etmeyen iki saldırganı da biçti.

Üzerinden başka bir kükreme geldi, ama bu defa Chewbacca Şahin'i yalnızca pazaryerinin üzerinden uçurmakla kalmamıştı. Jetler tam güçte ileri manevra yaparken gemiyi aniden durdurdu. Abluka altındaki arkadaşları üzerinde süzülürken, döner lazer tabancası geminin alt tarafından uzandı ve ateş açtı.

Bimmler aptal değildi. Han ve Leia bela yaratmak için ne yaparlarsa yapsınlar, gökyüzünden açılan ateşle ölmeye hiç niyetleri yoktu. Sarı giysili Bimm grubu bir anda ortadan kayboldu, Han'ın üzerine saldıran Bimmler de vaz geçerek Şahin'den korkuyla kaçışmaya başladılar. Kalabalık arasından yolunu açan Luke, Bimmler'i elinden geldiği kadar siper olarak kullanarak saldırganların dairesine yaklaştı.

Işın kılıcı ve Şahin'in döner lazer tabancasıyla hızlı bir temizlik yaptılar.

"Berbat bir haldesin," Luke başını salladı.

"Üzgünüm, Efendi Luke." Tripio özür diledi, gövdesinin çoğunu garip bir çeşit hediye kağıdı gibi kaplamış olan katılaşmış sprey ağı altında sesi neredeyse duyulmuyordu.

"Her zaman size sorun yaratıyorum."

Luke Şahin'in salonundaki masanın üzerinde önüne dizilmiş küçük çözücü koleksiyonunu inceleyerek, "Bunun doğru olmadığını biliyorsun," diye onu yatıştırdı. Şu ana kadar denediklerinin hiçbiri ağa karşı biraz olsun işe yaramamıştı. "Bize uzun yıllar boyunca çok yardımcı oldun. Sadece ne zaman eğileceğini öğrenmen gerek."

Luke'un yanındaki Artoo bir şeyler mırıldandı. Tripio küçük droide, "Hayır, Kaptan Solo bana eğilmemi söylemedi," diye tersçe cevap verdi. "Söylediği şey 'Eğilmeye hazır olun'du. İkisi arasındaki farkı senin bile anlayabileceğini düşünüyorum."

Artoo başka bir şey bipledi, ama Tripio onu duymazlıktan geldi. Luke, "Bir de şunu deneyelim," diye sıradaki çözücüyü eline aldı. İşe yaramayan parçaların arasında kullanabileceği temiz bir bez parçası arıyordu ki Leia odaya girdi.

Yanlarına gelip Tripio'ya bakarak, "Nasıl?" diye sordu.

Luke, "İyi olacak," diye onu temin etti. "Yine de Coruscant'a dönene kadar böyle kalmak zorunda olabilir. Han bu stokhli değneklerinin genellikle gözden ırak gezegenlerde, büyük hayvan avcıları tarafından kullanıldığını ve kullandıkları sprey ağının oldukça egzotik bir karışım olduğunu söyledi." Bir kenara ayırdığı çözücü şişelerine işaret etti.

Leia, "Belki Bimmler bir şeyler önerirler," dedi şişelerden birini alıp etiketine bakarken. "İndiğimizde onlara sorarız."

Luke kaşlarını çattı. "İniyor muyuz?"

Leia da aynı şekilde karşılık verdi. "İnmek zorundayız Luke –bunu biliyorsun. Bu diplomatik bir görev, bir tatil ziyareti değil. Gemilerimizden biri ana pazaryerine ateş açtıktan hemen sonra çekip gitmek yakışık almaz."

Luke, "Bimmler'in bu sırada aralarından kimse ölmediği için kendilerini şanslı sayması gerekir," diye işaret etti. "Hele olanlar kısmen de olsa onların suçuyken."

Leia, "Birkaç bireyin yaptıkları yüzünden tüm bir toplumu suçlayamayız Luke," diye onu azarladı. "Özellikle tek bir politikacının verdiği kötü bir karar yüzünden."

Luke, "Kötü bir karar mı?" dedi alayla. "Bu durumu öyle mi adlandırıyorlar?"

Leia, "Öyle diyorlar," diye onayladı. "Görünüşe göre bizi pazaryeri tuzağına sürükleyen Bimm'e rüşvet verilmiş, ama onun da ne olacağı konusunda hiçbir fikri yokmuş."

"Ve herhalde şef müzakereciye verdiği şeyin ne yapabileceği hakkında da hiçbir bilgisi yoktu, öyle değil mi?"

Leia omuz silkti. "Aslında müzakereciyi onun ya da başkasının zehirlediğine dair kesin bir kanıt yok. Tabii bu şartlar altında bunun da bir olasılık olduğunu kabul etmeye hazırlar."

Luke yüzünü buruşturdu. "Çok cömertler. Han inmemiz konusunda ne diyor peki?"

Leia sert bir şekilde, "Han'ın bu konuda seçme hakkı yok," dedi. "Bu benim görevim, onun değil."

Han, "Doğru," dedi odaya girerek. "Senin görevin. Ama benim gemim."

Leia suratında bir inanmazlık ifadesiyle ona baktı. "Bunu yapmadın, değil mi?"

Han soğukkanlı bir tavırla, "Tabii ki yaptım," dedi, odadaki koltuklardan birine oturarak. "İki dakika önce ışık hızına atladık. Bir sonraki durağımız Coruscant."

Leia, "Han!" diye parladı. Luke onu hiç bu kadar öfkeli görmemişti. "Bimmler'e aşağıya geleceğimizi söyledim."

"Ve ben de onlara küçük bir geçikme olacağını söyledim," diye cevabı yapıştırdı Han. "Bizim bir X-Kanat filosu ya da bir Yıldız Kruvazörü getirmemize yetecek kadar uzun bir gecikme."

Leia, "Ya onları gücendirdiysen?" diye tersledi. "Bu görev için ne kadar hazırlık yapıldı, bir fikrin var mı?"

Han, "Evet, aslında var," dedi, onun da sesi sertleşmişti. "Aynı zamanda, eğer stokhli değnekli ölü saldırganlarımız yanlarında arkadaşlarını da getirmişlerse neler olacağı konusunda da bayağı iyi bir fikrim var."

Uzun bir dakika boyunca Leia Han'a baktı ve Luke, kız kardeşinin öfkesinin yavaşça azaldığını hissetti. "Yine de bana danışmadan bunu yapmamalıydın."

Han, "Haklısın," diye kabullendi. "Ama zaman harcamayı istemedim. Eğer arkadaşları varsa, bu arkadaşların gemileri de var demektir." Tereddütlü bir şekilde gülümsedi. "Bunu bir komitede tartışmaya zaman yoktu."

Leia çarpık bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Ben bir komite değilim."

Bununla birlikte kısa fırtına geçti ve gerilim kayboldu. Luke kendi kendine bir gün ikisinden birine bu şakanın ne manaya geldiğini sormaya söz verdi. "Dostlarımızdan bahsetmişken," dedi, "biriniz Bimmler'e onların kim ya da ne olduklarını sormayı akıl etti mi?"

Leia, "Bimmler hiçbir şey bilmiyorlardı," diye başını salladı. "Ben de daha önce kesinlikle onlar gibi bir şey görmedim."

Han elini yanağına götürerek, daha şimdiden görünür hale gelen bir çürüğün üzerinde gezdirdi. "Coruscant'a döndüğümüzde İmparatorluk arşivlerini kontrol edebiliriz. Bir yerlerde onlarla ilgili bir kayıt vardır."

Leia, "Tabii İmparatorluğun Bilinmeyen Bölgeler'de bulduğu bir şeyler değillerse," dedi alçak bir sesle.

Luke ona baktı. "Bunun arkasında İmparatorluğun mu olduğunu düşünüyorsun?"

"Başka kim olabilir ki? Tek soru, neden olduğu."

Han ayağa kalkarak, "Sebep her neyse, hayal kırıklığına uğrayacaklar."

dedi. "Ben kokpite dönüyorum, rotamızı biraz daha karmaşık hale getirebilir miyim diye bakacağım. İşi şansa bırakmayalım."

Luke'un zihninde Han ile Şahin'in, İlk Ölüm Yıldızı savaşının ortasından süzülerek Darth Vader'ın savaşçılarını vurup sırtını kollaması canlandı. "Han Solo'nun işi şansa bırakmak istememesini hayal etmek zor," diye yorumda bulundu.

Han parmağını ona doğrulttu. "Fazla böbürlenmeden önce, korumaya çalıştığım insanların sen, kız kardeşin ve yeğenlerin olduğunu hatırlamaya çalış. Bu bir farklılık yarattı mı?"

Luke gülümsedi. "Tam isabet," diye yenilgiyi kabullenerek, hayali bir ışın kılıcıyla selam verdi.

Han, "Hazır konu açılmışken," dedi. "Leia'nın kendi ışın kılıcına sahip olma vakti gelmedi mi?"

Luke omuz silkti. "Hazır olduğu her an ona bir tane yapabilirim," dedi kız kardeşine bakarak. "Leia?"

Leia durakladı. "Bilmiyorum," diye itiraf etti. "Onlarla hiçbir zaman kendimi rahat hissetmedim." Han'a baktı. "Ama sanırım çaba göstermeliyim."

Luke, "Evet göstermelisin," diye ona katıldı. "Yeteneklerin farklı bir alanda yatıyor olabilir, ama yine de temel şeyleri öğrenmelisin. Bildiğim kadarıyla neredeyse tüm Eski Cumhuriyet Jedi'ları ışın kılıçları taşıyordu, şifacı ve öğretmen olanlar bile."

Leia başını evet anlamında salladı. "Peki,la. İş yüküm biraz hafifler hafiflemez."

Han, "İş yükün hafiflemeden önce," diye ısrar etti. "Israr ediyorum Leia. İmparatorluk seni bir sorgu odasına tıkarsa, bütün o harika diplomasi becerilerin ne sana ne da başkasına hiçbir yarar sağlamayacak."

Leia isteksizce yine başını salladı. "Sanırım haklısın. Geri döner dönmez Mon Mothma'ya görevlerimi biraz azaltması gerektiğini söyleyeceğim." Luke'a gülümsedi. "Sanırım yarıyıl tatili bitti, öğretmenim."

Boğazındaki ani yumruyu saklamaya çalışan Luke, "Sanırım," diye karşılık verdi.

Leia onun rahatsızlığını fark etti ve şaşırtıcı şekilde yanlış yorumladı. "Haydi ama," diye nazikçe azarladı onu. "O kadar da kötü bir öğrenci değilim. Pratik yapma fırsatı olarak da bakabilirsin –ne de olsa bir gün ikizlere de sen öğretmenlik edeceksin."

Luke yumuşak bir sesle, "Biliyorum" dedi.

Han, "İyi," dedi. "Bu mesele halledildi öyleyse. Ben yukarı çıkıyorum, sonra görüşürüz."

Leia, "Görüşürüz," dedi. "Şimdi–" Tripio'ya tenkitçi bir bakış attı. "Senin için ne yapabileceğimize bakalım."

Koltuğuna yaslanan Luke onu katılaşmış ağ ile uğraşırken seyretti, midesinde tanıdık bir sancı vardı. Ben Kenobi Darth Vader için, "Onu bir Jedi olarak eğitmeyi ben üstüme aldım," demişti. "Onu Yoda kadar iyi eğitebileceğimi düşünmüştüm. Yanılmıştım."

Bu sözler Coruscant'a kadar Luke'un beyninde yankılandı.

Bölüm 8

Büyük Amiral Thrawn uzun gelen bir dakika boyunca holografik sanat eserleri ile çevrelenmiş koltuğunda oturdu ve hiçbir şey söylemedi. Yanında hareketsiz bir şekilde hazırolda bekleyen Pellaeon onun ifadesiz yüzünü, kırmızı gözlerini izliyor ve kötü haber getirenlerin Lord Vader'ın ellerinde çektiklerini düşünmemeye çalışıyordu. Thrawn nihayet, "Koordinatör dışında hepsi öldü demek?" diye sordu.

Pellaeon, "Evet, efendim," diye onayladı. Odaya gözlerini gezdirerek, C'baoth'un duvar sergilerinden birini izlediği köşeye doğru bir bakış attı ve sesini biraz alçalttı. "Nerede aksilik çıktığı konusunda emin değiliz."

Thrawn, "Merkez'e Koordinatörü iyice sorgulama emri verin," dedi. "Wayland'den ne haber?"

Pellaeon, C'baoth'un duyamayacağı kadar yavaş konuştuklarını sanıyordu, ama yanılmıştı. C'baoth incelediği resme arkasını dönerek Thrawn'un kumanda koltuğuna yanaştı ve, "Bu kadar mı yani?" diye sorguladı. "Noghriler'iniz başarısız oldu ve siz de çok yazık ama şimdi daha önemli işlerimiz var mı diyeceksiniz? Bana Jediları getirmeye söz verdiniz, Büyük Amiral Thrawn!"

Thrawn ona soğuk bir ifadeyle baktı. "Size Jediları getirmeye söz verdim," diye onayladı. "Ve onları teslim edeceğim." Sakince Pellaeon'a doğru döndü. "Wayland'den gelen raporlar nedir?" diye sorusunu tekrarladı.

Pellaeon yutkunarak, kumanda odasına dağıtılmış ysalamiri yüzünden C'baoth'un burada hiç gücü olmadığını hatırlamaya çalıştı. En azından şu anda. Thrawn'a, "Teknik ekip analizini bitirdi, efendim," diye karşılık verdi. "Gizleme kalkan şemasının tamamlanmış gibi göründüğünü söylüyorlar, ama yapması biraz zaman alacak. Aynı zamanda *Chimaera* boyutlarındaki bir gemi için çok da pahalı olacak."

Thrawn, "Neyse ki o kadar büyük bir şeyle başlamak zorunda kalmayacaklar," dedi Pellaeon'a bir bilgi kartı uzatırken. "Sluis Van'da ihtiyacımız olanlar için gerekli özellikler burada."

Pellaeon kaşlarını çatarak kartı aldı. "Tersaneler mi?" Büyük Amiral, şimdiye kadar bu saldırı için strateji ve amaçları hakkında son derece ketum davranmayı tercih etmişti.

"Evet. Ayrıca bazı ileri seviyede maden makinalarına ihtiyacımız olacak –sanırım genel olarak köstebek maden makinaları olarak adlandırılıyorlar. Gizli Servis bir kayıt araması başlatsın; en azından kırk makinaya ihtiyacımız olacak."

"Evet, efendim." Pellaeon veri tablasına not aldı. "Bir şey daha var, efendim." C'baoth'a hızlı bir bakış attı. "Teknisyenler aynı zamanda ihtiyacımız olan Spaarti silindirlerinin neredeyse yüzde sekseninin fonksiyonel ya da kolayca eski haline getirilebilir durumda olduğunu bildiriyorlar."

C'baoth kaşlarını çattı. "Spaarti silindirleri mi? Nedir onlar?"

Thrawn Pellaeon'a ikaz edici bir bakış atarak, "Dağda bulmayı umduğum diğer küçük teknoloji," diye onu yatıştırdı. Pellaeon'un uyarıya ihtiyacı yoktu. Spaarti silindirlerini C'baoth ile tartışmanın pek de zekice bir şey olmadığına zaten karar vermişti. "Demek yüzde seksen. Bu mükemmel, Kaptan. Mükemmel." Thrawn'un alev gibi yanan gözlerinde bir ışıltı belirmişti. "İmparator'un, İmparatorluğunu tekrar kurabilmemiz için geride böyle mükemmel araçlar bırakması ne kadar düşünceli bir davranış, değil mi? Ya dağın güç ve savunma sistemleri?"

Pellaeon, "Çoğunlukla tamamen işler durumda," dedi. "Dört reaktörün üçü şimdiden çalıştırılmaya başlandı. Daha ezoterik olan savunmaların bazıları çürümüş, ama kalanlar depoyu yeterli seviyede koruyabilecek durumdalar."

Thrawn, "Bu da mükemmel," dedi. Kısa duygu patlaması yerini yine soğukkanlılığa bırakmıştı. "Silindirleri tam çalışır duruma getirmeleri için emir verin. Ölüm'ün Kafası, iki ya da üç gün içinde işlemleri başlatmak için ekstra uzmanlar ve iki yüz ysalamiri ile oraya varacak. Bu noktada–" hafifçe gülümsedi, "–biz de operasyona başlamak için hazır olacağız. Sluis Van tersaneleriyle başlayarak."

"Evet, efendim." Pellaeon tekrar C'baoth'a baktı. "Ya Skywalker ve kız kardeşi?"

Büyük Amiral, "Bu defa Ekip Dört'ü kullanacağız," dedi. "Onlara şu andaki görevlerinden çekilmelerini ve sonraki emirler için hazır olmaları için bir emir gönderin."

Pellaeon, "Emri benim mi iletmemi istiyorsunuz?" diye sordu. Sonra aceleyle, "Emri sorguluyor değilim," diye ekledi. "Ama genellikle onlarla kendiniz iletişim kurmayı tercih edersiniz."

Thrawn hafifçe kaşlarını kaldırdı. "Ekip Sekiz başarısız oldu," dedi yavaşça. "Mesajı sizinle göndermek, diğerlerine ne kadar memnuniyetsiz olduğumu gösterecektir."

C'baoth, "Ya Ekip Dört de başarısız olduğunda?" diye araya girdi. "Öyle olacak, biliyorsunuz. Onlarla da sadece memnuniyetsizliğinizi mi göstereceksiniz? Ya da profesyonel ölüm makinalarınızın bir Jedi'la başa çıkamadıklarını itiraf edecek misiniz?"

Thrawn soğuk bir sesle, "Şu ana kadar başa çıkamadıkları bir düşmanla hiç karşılaşmadılar, Üstat C'baoth," dedi. "Bir grup ya da diğeri başaracak. O zamana dek–" Omuz silkti. "Bir Noghri eksik ya da fazla olmuş önemli değil, kaynaklarımızı fazla etkilemez."

Pellaeon yüzünü buruşturarak, oda kapısına bir bakış attı. Rukh, halkının bir kısmının ölümleri hakkında herhalde bu kadar umursamaz olamazdı. "Diğer taraftan Amiral, bu saldırı onları alarma geçirmiş olmalı," diye işaret etti.

C'baoth, "Haklı" dedi Pellaeon'a doğru parmağını sallayarak. "Bir Jedi'ı aynı hileyle ikinci kez kandıramazsınız."

Thrawn, "Belki," dedi. Sesi nazikti, ama yenilgiyi kabullenmiş gibi değildi. "Alternatif olarak ne öneriyorsunuz? Kız kardeşine odaklanıp, onu rahat mı bırakalım?"

C'baoth mağrur bir tavırla, "Kız kardeşine odaklanma kısmına evet," diye karşılık verdi. "Genç Jedi ile ben kendim ilgilensem daha iyi olur."

Kaşlar tekrar kalktı. "Peki bunu nasıl yapmayı düşünüyorsunuz?"

C'baoth gülümsedi. "O bir Jedi. Ben bir Jedi'im. Eğer çağırırsam, bana gelecektir."

Uzun bir an boyunca Thrawn ona baktı. Sonunda, "Size filomda ihtiyacım var," dedi. "Asi Birliği'nin Sluis Van Uzay Tersanelerine yapacağım saldırının hazırlıkları başladı. Bu saldırın bazı ön hazırlıkları, bir Jedi Üstadının koordinasyonunu gerektiriyor."

C'baoth dimdik doğruldu. "Yardımım sadece sizin bana Jediları teslim etme sözünüzü tutmanız şartıyla geçerliydi. Jedilar benim olacak, Büyük Amiral Thrawn."

Thrawn'un alevli gözleri C'baoth'u delip geçti. "Yani bir Jedi Üstadı sözünü tutmayacak mı? Skywalker'ı ele geçirmenin biraz zaman alabileceğini biliyordunuz."

C'baoth, "Bu da hemen işe başlamam için daha da büyük bir sebep," diye karşılık verdi.

Pellaeon, "Neden ikisini de yapamıyoruz?" diye araya girdi.

İkisi de ona döndüler. Thrawn, "Açıklayın, Kaptan," diye emretti, sesindeki tehdit açıkça duyulabiliyordu.

Pellaeon dişlerini sıktı, ama artık geri adım atmak için çok geçti. "Başka bir yerlerde olduğunuz hakkında söylentiler yaymakla başlayabiliriz, Üstat C'baoth. Kimse fark etmeden yıllardır yaşamış olduğunuz az nüfuslu bir gezegende. Bu tür söylentiler Yeni Cum –yani Asi Birliği'ne," diye düzeltti Thrawn'a bakarak, "kesinlikle ulaşacaktır. Özellikle Jorus C'baoth'un ismi bu söylentilerde geçiyorsa."

C'baoth alayla güldü. "Ve öylesine bir söylentinin izinde hemen beni bulmaya mı koşacak?"

Thrawn düşünceli bir tavırla, "Bırakalım istediği kadar dikkatli davransın," dedi. Sesindeki tehdit tonu tamamen yok olmuştu. "İsterse Asi Birliği'nin güçlerinin yarısını kendisiyle birlikte getirsin. Siz ve bizim aramızda hiçbir bağlantı bulamayacaktır."

Pellaeon başını salladı. "Ve biz uygun bir gezegen bulup söylentileri harekete geçirirken, siz de burada Sluis Van hazırlıklarına yardım etmek için kalabilirsiniz. Bu arada bizim planlarımız Skywalker'ı, Sluis Van operasyonu tamamlanıncaya kadar söylentileri doğrulayamayacağı kadar meşgul edecektir."

"Ve eğer böyle olmazsa," diye ekledi Thrawn, "harekete geçtiği zamanı bileceğiz ve onun önünde gezegene varmanız için çok zamanınız olacak."

C'baoth, "Hmm," diye mırıldandı, uzun sakalını sıvazlayıp gözleri boşluğa dalıp giderken. Pellaeon nefesini tuttu... ve bir dakika sonra C'baoth başını evet anlamında salladı. "Pekala. Plan mantıklı görünüyor. Büyük Amiral Thrawn, şimdi odama gidip gezegenimi seçeceğim." Her ikisine de neredeyse bir kraliyet selamı vererek odadan çıktı.

Thrawn sakin bir tavırla Pellaeon'u süzerek, "Tebrikler Kaptan," dedi. "Fikriniz Üstat C'baoth'u ikna etti."

Pellaeon kendini Thrawn'un bakışını karşılamaya zorladı. "Amiral, eğer sıram gelmeden konuştuysam özür dilerim."

Thrawn hafifçe gülümsedi. "Lord Vader'ın altında çok uzun zaman hizmet etmişsiniz, Kaptan. Yararlı bir fikri sırf benim değil diye kabul etmemem gibi bir şey söz konusu olamaz. Pozisyonum ve egom tehdit altında değil."

Tabii C'baoth'la başa çıkma durumları hariç... "Evet, efendim," dedi yüksek sesle. "İzninizle Amiral, gidip Wayland ve Noghri ekiplerine emirleri hazırlayacağım."

"Pekala Kaptan. Ve aynı zamanda Sluis Van operasyonunun da

hazırlıklarını izlemeye devam edin." Thrawn ona delici bir bakış fırlattı. "Çok yakından takip edin, Kaptan. Tantiss Dağı ve Sluis Van operasyonları'yla Asi Birliği'ne karşı kazanılacak zafere giden yol başlamış olacak. Jedi Üstadımız olsa da, olmasa da."

İç konsey toplantıları teoride, daha resmi olan Geçici Konsey toplantılarından daha sessiz, daha rahat bir ortamda geçmeliydi. Ama Han uzun süre önce pratikte bir iç konsey toplantısının da, büyük toplantılarda ateşten geçirilmekle eşit derecede zorlu olabileceğini keşfetmişti.

Borsk Fey'lya her zamanki yapmacık kibarlığıyla, "Şunu iyice anlayalım, Kaptan Solo," dedi. "Siz kendi başınıza, başka hiçbir resmi otoriteye danışmadan Bimmisaari görevini iptal etme kararını verdiniz."

Han ona, "Bunu zaten söyledim," diye karşılık verdi. Bothan'a konuşmalara daha çok dikkat etmesini söylemek ihtiyacı duyuyordu. "Bunun sebeplerini de sıraladım."

Amiral Ackbar'ın ciddi sesi Han'a destek vererek, "Benim fikrimce iyi ve haklı nedenlerdi," diye araya girdi. "O noktada Kaptan Solo'nun görevi tamamen açıktı: görevli elçiyi korumak ve bizi uyarmak için güvenli bir şekilde buraya dönmek."

Fey'lya, "Bizi neye karşı uyarmak?" diye karşı çıktı. "Beni affedin Amiral, ama karşılaştığımız bu sözde tehdidin ne olduğunu tam olarak anlayamıyorum. Bu gri derili yaratıklar her kimseler, eski Cumhuriyet tarafından kayıtlara geçecek kadar bile önemli sayılmamışlar. Bu kadar önemsiz bir ırkın, bize karşı büyük bir saldırı başlatabileceğinden şüphe duyuyorum."

Leia, "Kayıtlarda olmamalarının sebebinin bu olduğunu bilmiyoruz," dedi. "Atlanmış ya da kayıtlar zarar görmüş olabilir."

Luke, "Ya da bilerek silinmiştir," diye araya girdi.

Fey'lya'nın kürkü kibar bir inanmazlık ifadesiyle dalgalandı. "Peki neden İmparatorluk Senatosu tüm bir ırkın varlığını kayıtlardan silmek istesin?"

Luke, "Bunun mutlaka Senatonun fikri olduğunu söylemedim," dedi. "Belki de yabancılar kendi kayıtlarını kendileri sildiler."

Fey'lya burnunu çekti. "Çok uzak bir ihtimal. Mümkün olsa bile, neden böyle bir şey yapmak istesinler?"

Mon Mothma soğukkanlı bir şekilde, "Belki Konsey üyesi Organa Solo

buna cevap verebilir," dedi Leia'ya bakarak. "Sen İmparatorluk Senatosu'nun bilgilendirme kısmıyla benden daha çok alakalıydın, Leia. Böyle bir aldatmaca mümkün olabilir miydi?"

Leia başını iki yana sallayarak, "Gerçekten bilmiyorum," diye cevap verdi. "Senatonun kayıtlarının nasıl tutulduğunun mekaniğiyle hiçbir zaman çok derinden ilgilenmedim. Ama sağduyu, kararlı birisi tarafından aşılmayacak bir güvenlik sistemi kurmanın imkansız olduğunu söylüyor."

Fey'lya, "Bu yine de sizin yabancılarınızın neden bu kadar kararlı olacaklarını açıklamıyor," dedi.

Leia, "Belki de Eski Cumhuriyet'in yaklaşan yıkılışını gördüler," dedi, sesindeki rahatsızlığı duymamak imkansızdı. "Kendileriyle ve gezegenleriyle ilgili tüm kayıtları, yükselen İmparatorluğun onları fark etmemesi umuduyla silmiş olabilirler."

Fey'lya hızlıydı, Han bu konuda onun hakkını teslim etmek durumundaydı. Bothan hemen vites değiştirdi, "Bu durumda, belki bu saldırıya yol açan da bir keşfedilme korkusuydu." Ackbar'a baktı. "Her şeye rağmen bununla ilgili tam bir askeri operasyon başlatma gereğini görmüyorum. Yüce güçlerimizi yalnızca bir diplomatik refakat gücü seviyesine indirmek, onların cesareti ve savaşma ruhlarına bir hakarettir."

Ackbar, "Bu konuşmalarınızı başka zamana saklayın, Konsey üyesi," diye homurdandı. "Burada onlardan etkilenecek hiçbir 'yüce gücümüz' yok."

Fey'lya çok iyi yansıtmayı başardığı yaralanmış gurur tavrıyla, "Ben hissettiğimi söylüyorum, Amiral," diye karşılık verdi.

Ackbar'ın gözleri Fey'lya'ya çevrildi. Leia hemen, "Acaba, esas konuya dönebilir miyiz?" diye araya girdi. "Motivasyonları ne olursa olsun, bu yabancıların biz Bimmisaari'ye eriştiğimizde hazır ve bizi bekliyor oldukları kimsenin dikkatinden kaçmamıştır sanırım."

Ackbar, "Açıkça görülüyor ki bu görevler için daha fazla güvenliğe ihtiyacımız olacak," dedi. "Her iki taraf için de. Saldırganlarınız yerel bir Bimm politikacısını ayarttı ne de olsa."

Fey'lya kürkünün bir kısmı dalgalanırken, "Bunlar bize daha da fazla zaman ve çabaya mal olacak," diye mırıldandı.

Mon Mothma sertçe, "Yapacak başka bir şey yok," dedi. "Müzakerecilerimizi korumazsak, Yeni Cumhuriyet duraklama devresine girer ve çürüme başlar." Ackbar'a baktı. "Bunun için Konsey Üyesi Organa Solo'nun yarınki Bimmisaari yolculuğunda eşlik edecek bir güç oluşturacaksınız."

"*Yarın* mı?" Han Leia'ya keskin bir bakış attı ve karşılığında eşit derecede

şaşkın bir bakış aldı. Parmağını kaldırarak, "Afedersiniz," diye seslendi. "Yarın mı?"

Mon Mothma yüzünde hafif bir şaşkınlık ifadesiyle ona baktı. "Evet, yarın. Bimmler hâlâ bekliyorlar Kaptan."

"Biliyorum, ama–"

Leia, "Han'ın söylemeye çalıştığı şey, bu toplantıda küçük bir süre için diplomatik görevlerimden affımı isteyecek olmamdı," diye araya girdi.

Mon Mothma hafifçe kaşlarını çatarak, "Korkarım ki bu mümkün değil," dedi. "Burada yapacak çok iş var."

Han diplomatik görgü kurallarını hatırlamaya çalışarak, "Biz bir tatilden bahsetmiyoruz," dedi. "Leia'nın Jedi eğitimine konsantre olmak için daha çok zamana ihtiyacı var."

Mon Mothma dudaklarını büzdü ve Ackbar ile Fey'lya'ya bakışlar attı. Başını sallayarak, "Üzgünüm," dedi. "Yeni Jediları aramıza katmanın önemini tabii ki herkesten iyi anlıyorum. Ama şu anda zamanımızı adamamız gereken çok fazla acil durum var." Tekrar Fey'lya'ya baktı. Han öfkeyle, sanki izin istiyor, diye düşündü. Mon Mothma bakışlarını Leia'nın karnına dikerek, "Bir yıl, belki de daha kısa zaman sonra senin kendini çalışmalarına adayabileceğin kadar deneyimli diplomat sayımız olacak," diye ekledi. "Ama korkarım ki şu anda sana burada ihtiyacımız var."

Uzun, sıkıntılı bir an boyunca odaya tam bir sessizlik hakim oldu. Sessizliği ilk bozan Ackbar oldu. "İzin verirseniz, gidip refakat gücünü hazırlatacağım."

Mon Mothma, "Tabii," diye başını salladı. "Başka bir şey yoksa, toplantı sona ermiştir."

Dişlerini sıkan Han bilgi kartlarını toplamaya başladı. Leia arkasından yavaş bir sesle, "İyi misin?" diye sordu.

Han, "Biliyor musun, İmparatorluğa karşı savaştığımız günlerde her şey daha kolaydı," diye homurdandı. Masanın karşısındaki Fey'lya'a bir bakış attı. "En azından o zaman düşmanlarımız kim, biliyorduk."

Leia kolunu sıktı. "Haydi gel, gidip Tripio'yu temizleyebilmişler mi bakalım."

Bölüm 9

Taktik subayı *Chimaera*'nın köprü kumanda istasyonuna adım atarak bir selam çaktı. "Bütün birimler hazır, Amiral," diye raporunu verdi.

Thrawn, "Mükemmel," dedi, sesi buz gibi sakindi. "Işık hızı için hazırlanın."

Pellaeon Büyük Amiral'e bir bakış attı ve dikkatini tekrar taktik ve konum bilgilerine çevirdi. Bilgilere ve Pellaeon'un beş gemiden oluşan görev ekibini yutmuş gibi görünen dışarıdaki karanlığa. Bir ışık yılının üç binde biri kadar uzaktaki Bpfassh sisteminin güneşi, etrafındaki diğer parlayan yıldızlardan ayırt edilemeyen, yalnızca bir iğne başlığı büyüklüğünde bir noktaydı. Geleneksel ordu mantığı, sıçrama noktası olarak hedef sistemin hemen dışındaki bir noktayı seçmeyi mantıksızlık olarak görüyordu –böyle bir randevuya giderken, yolda bir ya da birden fazla geminin kaybolması fazlasıyla kolaydı ve bu kadar kısa bir mesafe üzerinde doğru bir ışık hızı atlaması yapmak güçtü. Büyük Amiral bu fikri saldırı planlarından birine ilk yerleştirdiği zaman ikisi arasında uzun ve pek de medeni olmayan bir tartışma geçmişti. Bir yıllık pratikten sonraysa prosedür artık neredeyse rutin hale gelmişti.

Pellaeon, belki de, diye düşündü, *Chimaera*'nın mürettebatı, doğru ordu protokolü uygulamamalarına rağmen, göründükleri kadar deneyimsiz değildiler.

"Kaptan? Bayrak gemim hazır mı?"

Pellaeon aklını tekrar önündeki işe çevirdi. Tüm gemi savunmaları hazır görünüyordu; doklardaki TIE Savaşçıları pilotlu ve uçuşa hazırdı. Bir zamanlar galakside doğru askeri protokolün geçerli olduğu günleri hatırlatırcasına sorulan resmi soruya aynı şekilde karşılık verdi. "*Chimaera* tamamiyle emrinizdedir, Amiral."

"Mükemmel." dedi Thrawn. Koltuğunda dönerek köprünün arkasına yakın bir yerde oturmuş figürle yüzleşti. "Üstat C'baoth. Diğer iki görev gücüm hazır mı?"

C'baoth ciddi bir tavırla. "Hazırlar." diye cevap verdi. "Yalnızca emrimi bekliyorlar."

Pellaeon yüzünü buruşturdu ve Thrawn'a başka bir bakış attı. Ama Büyük Amiral görünüşe göre bu yorumu duymazlıktan gelmeye karar vermişti. "O zaman emredin onlara." dedi C'baoth'a. koltuğuna bağlanmış kafesin üzerinde asılmış ysalamiri okşamak için uzanırken. "Kaptan. geri sayıma başlayın."

"Emredersiniz efendim." Pellaeon paneline uzanıp sayaç düğmesine dokundu. Etraflarına dağılmış diğer gemiler onların sinyaline kilitlenecekler ve hepsi birlikte geri sayacaktı.

Sayaç sıfıra geldi ve ön camlarda yıldızların çizgilere dönüşmesiyle *Chimaera* atlayışını gerçekleştirdi.

İleride, yıldız çizgileri hiper uzayın alacalı görüntüsüne dönüşüyordu. Aşağıdaki mürettebat bölümünden dümenci. "Hız. nokta 3." diye seslenerek ekranlardaki bilgiyi onayladı.

Pellaeon. "Anlaşıldı" dedi. parmaklarını açıp kapatıp zaman göstergesinin bu defa sıfırdan yukarı sayışını seyrederek zihnini savaş havasına sokmaya çalıştı. Yetmiş saniye; yetmiş dört. yetmiş beş. yetmiş altı–

Yıldız çizgileri alacalı gökyüzünde tekrar parladı ve yıldızlara dönüştü. *Chimaera* hedefine varmıştı.

Pellaeon "Tüm savaşçılar: ileri" diye seslendi. ekranındaki taktik hologramına çabuk bir bakış fırlatırken. Hiperuzaydan tam planlandığı gibi çıkmışlardı. Bpfassh'ın ikili gezegeni ve onun karmaşık ay sistemlerinin saldırı sahası içinde. Taktik subayına. "Cevap var mı?" diye seslendi.

Diğeri. "Savunma savaşçıları üçüncü aydan havalanıyor." diye rapor verdi. "Henüz daha büyük bir şey yok."

Thrawn. "O savaşçı üssünün yerini belirleyin." diye emir verdi. "ve *Acımasız*'ın yok etmesi için detayları verin."

"Emredersiniz. efendim."

Pellaeon şimdi savaşçıları görebiliyordu. onlara doğru kızgın bir böcek sürüsü gibi yaklaşıyorlardı. *Chimaera*'nın sancak tarafında. Yıldız Destroyeri *Acımasız* üstlerine doğru ilerliyor. TIE savaşçıları savunucularla karşılaşmak üzere ileri atılıyordu. Dümenciye. "Rotayı ikiz gezegenlerden ileri uçta olanına çevirin." diye emretti. "TIE Savaşçıları bir ileri saf kursunlar. *Yargıç* diğer gezegenle ilgilenecek." Thrawn'a baktı. "Özel bir emriniz var mı. Amiral?"

Thrawn ikiz gezegenlerin orta uzaklıktan alınan bir taramasını inceliyordu. "Şimdilik programa bağlı kalın Kaptan," dedi. "İlk bilgilerimiz yeterli olmuş görünüyor; hazır olduğunuzda hedefleri seçebilirsiniz. Topçularınıza planın zarar vermek ve korkutmak olduğunu, yok etmek olmadığını bir kez daha hatırlatın."

Pellaeon iletişim istasyonuna doğru işaret etti. "Bu bilgiyi aktarın. TIE Savaşçılarına da hatırlatılmasını sağlayın."

Göz ucuyla Thrawn'un koltuğunda döndüğünü gördü. "Üstat C'baoth? Diğer iki sistemdeki saldırıların durumu nedir?"

"Devam ediyorlar."

Kaşlarını çatan Pellaeon döndü. Ses C'baoth'un sesiydi, ama o kadar boğuk ve gergin geliyordu ki neredeyse tanınmaz haldeydi.

Tıpkı görünüşü gibi.

Uzun bir an boyunca Pellaeon ona baktı, midesini soğuk bir his kavramıştı. C'baoth doğal olmayan bir gerginlikle oturuyordu, gözleri kapalıydı ama görünür ve hızlı bir şekilde göz kapaklarının arkasında hareket ediyorlardı. Elleri koltuğunun kollarını kavramıştı ve dudakları o kadar sıkıydı ki boynundaki damarlar ortaya çıkmıştı.

"İyi misiniz Üstat C'baoth?" diye sordu.

Thrawn soğukça, "Endişelenmenize gerek yok Kaptan," dedi. "En hoşlandığı şeyi yapıyor: insanları kontrol etmek."

C'baoth homurdanma ile alaycı bir gülüş arasında bir ses çıkardı. "Size daha önce de söylemiştim, Büyük Amiral Thrawn, bu gerçek güç değildir."

"Söylemiştiniz." Thrawn'un sesi ifadesizdi. "Nasıl bir direnişle karşılaştıklarını söyleyebilir misiniz?"

C'baoth'un kasılmış yüzü daha da gerildi. "Tam olarak değil. Ama her iki güç de tehlike altında değil. Bu kadarını zihinlerinden hissedebiliyorum."

"İyi. Öyleyse, *Nemesis*'in grubundan ayrılıp, bizi beklemek için randevu noktasına gitmesini sağlayın."

Pellaeon Büyük Amiral'e şaşkınlıkla baktı. "Efendim? –"

Thrawn ona döndü, alevli gözlerinde uyaran bir parıltı vardı. "Görevlerinizle ilgilenin Kaptan."

–ve birden Pellaeon Yeni Cumhuriyet bölgelerine düzenlenen bu çok kollu saldırının Sluis Van baskını için hazırlanan basit bir düzenekten çok daha fazlası olduğunu anladı. Bu bir testti. C'baoth'un yeteneklerinin testi, doğru; ama aynı zamanda emirleri kabul etmedeki istekliliğinin testi. "Evet, Amiral," diye mırıldandı ve ekranlarına döndü.

Chimaera şimdi menzildeydi ve geminin dev turbo lazer bataryaları ateş açmaya başlarken taktik hologram ekranında da küçük parıltılar

görünmeye başlanmıştı. İletişim istasyonları parlayıp kararddılar; gezegenin yan tarafındaki endüstriyel hedefler de parlayıp karanlığa gömüldüler. ikinci ateş açılınca tekrar parladılar. Bir çift eski Carrack sınıfı hafif kruvazör sancak tarafından belirdi. *Chimaera*'nın TIE Savaşçı birimi onlarla başetmek için formasyondan ayrıldı. Uzakta, *Fırtına Atmacası*'nın bataryaları bir yörünge savunma platformuna karşı ateş açıyordu. Pellaeon baktığı sırada istasyon buhara dönüştü. Savaş iyi gidiyor gibiydi.

Aslında, çok iyi gidiyordu...

Ekranının gerçek zamanlı durum çıktılarına bakarken Pellaeon'un midesine hiç de hoş olmayan bir his yayılmaya başladı. Düşman hattının sekiz gemisi ve on sekiz adet savaşçısının yok edilmesine rağmen, şu ana kadar İmparatorluk güçleri sadece üç TIE savaşçısı kaybetmişler ve Yıldız Destroyerleri de yüzeysel zarar görmüşlerdi. Doğru, İmparatorluk güçleri savunuculardan daha fazla silaha sahipti ama yine de...

Pellaeon yavaşça, isteksizce ekranına eğildi. Birkaç hafta önce *Chimaera*'nın geçen yılki savaş profillerinin istatistiksel bir kombinasyonunu yaratmıştı. İstatistiği ekrana getirerek son analizin üzerine ekledi.

Hata yoktu. Hız, koordinasyon, etkinlik ve hedef doğruluğu kategorileri ve alt kategorilerde, *Chimaera* ve ekibi her zamankinden yüzde kırk daha etkiliydi.

C'baoth'un gergin yüzüne bakmak için döndü, sırtında buz gibi bir ürperme dolaşıyordu. Thrawn'un filonun Endor Savaşı'nı neden ve nasıl kaybettiği teorisine hiçbir zaman tam olarak inanmamış, inanmak istememişti. Oysa şimdi, teori aniden tartışmaya yer bırakmayacak şekilde doğrulanıyordu.

Ayrıca dikkati ve Güç'ünün büyük kısmı neredeyse dört ışık yılı uzaklıktaki iki görev gücüyle zihinsel iletişim kurma görevine adanmışken bile, C'baoth hâlâ tüm bunları yapabilecek güce sahipti.

Pellaeon başlarda içten içe bir kibirle, yaşlı adamın ismine Üstat unvanını ekleme hakkını nereden bulduğunu düşünmüştü. Artık bunu biliyordu.

İletişim Subayı, "Başka bir veri daha alıyoruz," diye bildirdi. "Yeni bir orta menzilli kruvazör yaklaşıyor."

Thrawn, "*Fırtına Atmacası*'nın onu engellemesi için emir verin," dedi.

Düşüncelerini bir kenara atan Pelleon hologram ekranına baktı. Sistemin en uzak ayında, yeni bir daire yanıp sönüyordu. "Dördüncü Birliğe ilerleyip yok etme emri verin," diye emir verdi.

Thrawn, "Bekleyin," dedi. "Herhangi bir yardım gelmeden önce çoktan gitmiş olacağız. Asiler'in kaynaklarını, işe yaramaz güçleri kurtarmak için kullanmalarına da izin verebiliriz. Aslında—" Büyük Amiral zamanı kontrol

etti– "sanırım gitme vaktimiz geldi. Tüm savaşçıları gemilerine çağırın, savaşçılar gemilerine girer girmez tüm gemiler ışık hızına çıksın."

Pellaeon seri bir ışık hızı öncesi durum incelemesi yaparak istasyonundaki düğmeleri tuşladı. Başka bir geleneksel askeri görüşe göre, Yıldız Destroyerleri bu tarz gezegen saldırılarında mobil kuşatma istasyonları görevlerini üstlenmeliydi; onları vur-kaç operasyonlarında kullanmak hem güçlerini boşa harcamak anlamına gelirdi, hem de potansiyel olarak tehlikeliydi.

Ama bu teorilerin savunucuları belli ki Büyük Amiral Thrawn'u hiç iş başında izlememişlerdi.

Thrawn C'baoth'a, "Diğer iki güce de saldırıyı kesmelerini emredin," dedi. "Bunu yapabilecek kadar yakın ilişkidesiniz, sanırım?"

C'baoth, "Beni çok fazla sorguluyorsunuz, Büyük Amiral Thrawn," dedi. Sesi daha da boğuklaşmıştı. "Gereğinden fazla."

Thrawn, "Bana garip gelen her şeyi sorgularım," diye karşılık verdi ve tekrar koltuğunda döndü. "Hepsini randevu noktasına çağırın."

Diğeri, "Emredersiniz," diye tısladı.

Pellaeon C'baoth'a baktı. Onun yeteneklerini savaş şartları altında test etmek makuldü belki, ama Thrawn'un çok ileriye gittiğini düşünüyordu.

Thrawn sanki Pellaeon'un düşüncelerini okuyormuş gibi, "Burada kimin kumanda ettiğini öğrenmeli," dedi yavaşça.

Pellaeon, "Evet, efendim" diye başını salladı, sesinin titrememesine çalışarak. Thrawn ne yaptığını bildiğini defalarca tekrarlamıştı. Yine de Pellaeon, Büyük Amiral'in Wayland'de uyandırdığı gücün tam boyutlarını anlayıp anlayamadığını merak ediyordu.

Thrawn başını salladı "Çok iyi. İstediğim maden makinalarında başka gelişmeler oldu mu?"

"Hayır efendim." Bir yıl önce, bir savaşın ortasında daha az acil konularda konuşmayı garip bir durum olarak kabul ederdi. "En azından sizin istediğiniz rakamlarda değil. Athega sisteminin en iyi şansımız olduğunu düşünüyorum. Daha doğrusu, oradaki güneş ışığı yoğunluğu sorununu aşacak bir yol bulursak öyle olacak."

Thrawn tam bir özgüvenle, "Pek fazla sorun olmayacak," dedi. "Sıçrama yeterli doğrulukta gerçekleştirilirse, *Yargıç* her şekilde sadece birkaç dakika doğrudan güneş ışığına maruz kalacak. Gövdesi bu kadarına dayanabilir. Sadece ön kısımlara kalkan eklemek ve dış algılayıcılar ve iletişim araçlarını oradan kaldırmak için birkaç güne ihtiyacımız var."

Pellaeon bir sonraki sorusunu yutarak başını salladı. C'baoth onlarla olduğu sürece elbette ki normal olarak bir Yıldız Destroyerini bu şekilde

körleştirip yenilgiye uğratmaktan kaynaklanacak hiçbir sorun yaşanmayacaktı.

"Büyük Amiral Thrawn?"

Thrawn döndü. "Evet, Üstat C'baoth?"

"Jedilarım nerede Büyük Amiral Thrawn? Bana evcil Noghriler'inizin Jedilarımı getireceğine söz vermiştiniz."

Pellaeon göz ucuyla Rukh'un kıpırdandığını gördü. Thrawn, "Sabır, Üstat C'baoth," dedi. "Hazırlıklar zaman aldı, ama şimdi her şey tamam. Sadece harekete geçmek için doğru zamanı bekliyorlar."

C'baoth onu, "Zaman yakında gelse iyi olur," diye uyardı. "Beklemekten sıkıldım."

Thrawn Pellaeon'a parlayan kırmızı gözlerinde yavaşça parıldayan bir bakış attı. Alçak sesle "Biz de öyle," dedi.

Vahşi Karrde'nin uzağında, kokpitin ön camından merkezde görünen İmparatorluk Yıldız Destroyerlerinden biri ortadan kayboldu. Mara, "Gidiyorlar" diye seslendi.

Karrde, "Ne? Daha şimdiden mi?" diye sordu arkasından, sesindeki şaşkınlık belli oluyordu.

Mara, "Evet," diye onayladı, taktik dümen ekranını tuşlayarak. "Yıldız Destroyerlerinden biri şimdi ışık hızına atladı; diğerleri de ışık hızı öncesi manevralarına başlıyorlar."

Karrde, "İlginç" diye mırıldandı, Mara'nın omzunun üzerinden bakmak için uzanırken. "Bir vur-kaç saldırısı –üstelik Yıldız Destroyerleriyle. Her gün görebileceğimiz bir şey değil."

Lachton adındaki iri kıyım yardımcı pilot, "Buna benzer bir şeyin iki ay önce Draukyze sisteminde olduğunu duydum," dedi. "Aynı tarz bir vur-kaç, ama onda sadece bir yıldız destroyeri varmış."

Karrde hafif bir endişe sezilebilen düşünceli bir ses tonuyla, "Bir tahminde bulunacak olursam, Büyük Amiral Thrawn'un İmparatorluk stratejisine yaptığı katkıyı görüyoruz derim," dedi. "Yine de garip. Potansiyel kazançlar için çok fazla risk alıyor gibi görünüyor. Tam olarak ne peşinde olduğunu merak ediyorum."

Mara ona, "Her neyse, çok karmaşık olacaktır," diye karşılık verirken sesindeki acı tonu kendisi de fark etti. "Thrawn hiçbir zaman basit şeylerin

peşinde olmadı. İmparatorluğun stil ve kurnazlığı bir arada kullanmayı becerebildiği eski günlerde bile, bu konularda herkesten üstündü."

"Sahip olduğun bölge İmparatorluğunki gibi küçülüyorsa, basit şeylerin peşinde koşamazsın." Karrde durakladı ve Mara onun kendisine baktığını hissetti. "Büyük Amiral hakkında bir şeyler biliyor gibisin."

Mara, "Birçok şey hakkında bir şeyler biliyorum," diye cevabı yapıştırdı. "Bu yüzden beni yardımcın olarak yetiştiriyorsun, unuttun mu?"

Karrde sakince, "Tam isabet," dedi. "–işte bir tane daha gidiyor."

Mara tam zamanında ön cama bakarak üçüncü Yıldız Destroyerinin de ışık hızına çıkışını yakaladı. Bir tane daha kalmıştı. Karrde'ye, "Bizim de gitmemiz gerekmiyor mu?" diye sordu. "Sonuncusu bir dakika içinde gitmiş olacak."

Karrde, "Sevkiyatı iptal ediyoruz," dedi. "Sadece burada doğru zamanda olduğumuz sürece savaşı izlemenin eğitici olacağını düşündüm."

Mara kaşlarını çattı. "Ne demek sevkiyatı iptal ediyoruz? Bizi bekliyorlar."

"Evet, öyle. Ne yazık ki şu an itibariyle bütün sistem, Yeni Cumhuriyet gemilerinden oluşan küçük bir belayı bekliyor. Bir gemi dolusu kaçak malzemeyle uçmak isteyebileceğim bir atmosfer olduğu söylenemez."

Mara, "Geleceklerini nereden biliyorsun?" diye onu sorguladı. "Buraya varsalar bile yapabilecekleri hiçbir şey yok."

"Hayır, ama böyle bir gösterinin ana amacı bu değil zaten. Burada amaç etrafta dolaşıp, rahatlatıcı bir güç gösterisi sunmak ve yerel halkı, bir daha asla böyle bir şey olmayacağına ikna ederek iç politik kazançlar sağlamak."

Lachton, "Ve yıkıntıyı temizlemeye yardım edeceklerine söz vermek," diye araya girdi.

"Bunu söylemeye bile gerek duymuyorum." Karrde kuru bir sesle onayladı. "Her durumda, içine girmek isteyebileceğimiz bir durum değil. Bir sonraki durağımızdan haber gönderir, onlara haftaya tekrar sevkiyat yapmaya çalışacağımızı söyleriz."

Mara, "Yine de bundan hoşlanmıyorum," diye ısrar etti. "Onlara bunu yapacağımıza söz verdik. *Söz verdik!*"

Kısa bir duraklamadan sonra Karrde, "Bu standart bir uygulama," dedi, sesindeki genel nazik yumuşaklığın altında bir merak dokunuşu belirmişti. "Eminim tüm siparişi kaybetmektense, geç sevkiyatı tercih ederler."

Mara kendini zorlayarak kara hatıralar bulutunu aklından uzaklaştırmaya çalıştı. Verilmiş sözler... "Sanırım," diye durumu kabullenerek, dikkatini tekrar kontrol paneline yöneltti. Onlar konuşurken son Yıldız Destroyeri de görünüşe göre ışık hızına çıkmış, geride öfkeli ve yetersiz savunucular ve bir kitle imhasından başka bir şey bırakmamıştı.

Ortalık Yeni Cumhuriyet ve askeri güçlerin temizlemesi için bırakılmış bir karmaşaya dönüşmüştü.

Bir an uzak gezegenlere bakarak, Luke Skywalker'ın Yeni Cumhuriyet'in yardım için göndereceği kişiler arasında olup olmayacağını düşündü.

"Hazır olduğun zaman, Mara."

Tekrar kendini zorlayarak düşünceleri zihninden uzaklaştırdı. Panele uzanarak, "Evet, efendim" dedi. Kendi kendine, Henüz değil, dedi. Henüz değil. Ama yakında. Çok, çok yakında.

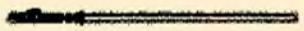

Talim droidi havalandı, durakladı, tekrar havalandı, tekrar durakladı, bir kez daha havalandı ve ateş etti. Yeni ışın kılıcını geniş bir açıyla savuran Leia, talim droidine göre birkaç saniye yavaş hareket etti. "Aah!" Geriye adım atarak homurdandı.

Luke, "Güce yeterince kontrolünü bırakmıyorsun," dedi. "Yapman gereken –Bir dakika."

Güçle erişerek talim droidini durdurdu. Hem Ben Kenobi'nin komutlarını dinlemek, hem de talim droidinden gözlerini ayırmamak zorunda olduğu Şahin'deki ilk pratik dersini çok iyi hatırlıyordu. İkisini birlikte yapmak hiç kolay olmamıştı.

Ama belki de tüm fikir buydu. Belki de stres altında öğrenilen bir ders daha iyi kavranılıyordu.

Keşke bilebilseydi.

Leia talim droidinin lazer ışınının değdiği kolundaki noktayı ovuştururken, "Verebildiğim tüm kontrolü veriyorum," dedi. "Ama henüz doğru teknikleri bilmiyorum." Luke'a bir bakış attı. "Ya da bu tarz bir döğüş sanatı için yaratılmadım."

Luke, "Öğrenebilirsin," dedi kararlı bir sesle. "Ben öğrendim ve senin Alderaan'da büyürken aldığın kendini savunma eğitimlerinin hiçbirini almamıştım."

Leia, "Belki de sorun budur," dedi. "Belki de tüm o eski savaş refleksleri yolumu kesiyor."

Luke, "Sanırım bu mümkün," diye itiraf etti, bunu da biliyor olmayı dileyerek. "Bu durumda onları ne kadar kısa zamanda aklından silersen o kadar iyi. Şimdi: hazır–"

Kapı çaldı. Leia talim droidinden uzaklaşarak ışın kılıcını kapadı. "Bu

Han. İçeri gel."

Han odaya girerken onları, "Merhaba," diye selamladı. Yüzünde sıkıntılı bir ifade vardı. "Ders nasıl gidiyor?"

Luke, "Fena değil," diye karşılık verdi.

Leia, "Hiç sorma," diye karşı çıktı. Kocasına kaşlarını çattı. "Ne oldu?"

Han yüzünü ekşiterek, "İmparatorluk," dedi. "Sluis Sektöründe üç kollu bir vur kaç düzenlediler. Bpfassh ve adı telafuz edilemeyen iki yerde daha."

Luke yavaşça ıslık çaldı. "Aynı anda üç, ha! Gittikçe daha da kibirli oluyorlar, öyle değil mi?"

Leia başını salladı, tüm dikkatini verirken kıstığı gözlerinin etrafı kırışmıştı. "Bugünlerde bu onlar için normal bir sayı. Bir şey hazırlığı içindeler Han, hissedebiliyorum. Büyük bir şey; tehlikeli bir şey." Ellerini çaresizce salladı. "Ama ne olabileceğini kesinlikle çözemiyorum."

Han, "Evet, Ackbar da aynı şeyi söyleyip duruyor," dedi. "Sorun şu ki, bunu destekleyecek hiçbir şeyi yok. Tarz ve taktikler hariç, bu İmparatorluğun son bir buçuk yıldır gerçekleştirdiği artçı taciz operasyonlarının aşağı yukarı aynısı."

"Biliyorum." Leia dişlerini sıktı. "Ama Ackbar'ı yabana atma, çok iyi askeri içgüdülere sahiptir. Bazıları ne derlerse desinler."

Han bir kaşını kaldırdı. "Tatlım, ben senin tarafındayım, unuttun mu?"

Leia hafifçe gülümsedi. "Üzgünüm. Zarar ne kadar?"

Han omuz silkti. "Olabileceği kadar kötü değil. Özellikle tüm hedefleri dört Yıldız Destroyeriyle vurduklarını düşünürsek. Ama üç sistem de çok sarsılmış durumda."

"Anlıyorum." Leia içini çekti. "Bırak tahmin edeyim: Mon Mothma oraya gidip, Yeni Cumhuriyetin onları korumaya hazır ve kararlı olduğuna onları ikna etmemi istiyor."

Han, "Nasıl bildin?" diye homurdandı. "Chewie şu anda Şahin'i hazırlıyor."

Luke, "Yalnız gitmeyeceksin, değil mi?" diye sordu. "Bimmisaari'den sonra—"

Han ona gergin bir gülümseme fırlatarak, "Endişelenme," dedi. "Bu defa boy hedefi olmayacağız. Zararı değerlendirmek için yirmi gemilik bir konvoy, ayrıca Wedge ve Rogue Filosu da bizimle gelecek. Yeterince güvende olacağız."

Luke, "Bimmisaari hakkında da böyle demiştik," diye işaret etti. "Ben de gelsem iyi olur."

Han Leia'ya baktı. "Aslında... gelemezsin."

Luke kaşlarını çattı. "Neden?"

"Çünkü," Leia yavaşça cevap verdi. "Bpfassh halkı Jedi'lardan hoşlanmıyor."

Han dudağını büktü. "Hikayeye göre, Jedi'larından bazıları Klon Savaşları sırasında karanlık tarafa dönmüş ve durdurulmadan önce ortalığı bayağı karıştırmışlar. En azından Mon Mothma öyle diyor."

Leia başını salladı. "Doğru söylüyor. Ben İmparatorluk Senatosu'nda hizmet verdiğim zaman hâlâ tüm bu fiyaskonun yankıları devam ediyordu. Sorunlu bölge sadece Bpfassh da değildi –bazı Karanlık Jedilar kaçarak tüm Sluis sektöründe sorun yarattılar. Bir tanesi yakalanmadan önce Dagobah'a kadar uzaklaşmayı başardı."

Luke içinden bir ürperti geçtiğini hissetti. *Dagobah mı?* "Ne zamandı bu?" diye elinden geldiği kadar doğal bir tavırla sordu.

Leia "Otuz, otuz beş yıl kadar önce," dedi, kardeşinin yüzünü incelerken alnı kırışmıştı. "Neden?"

Luke başını salladı. Yoda, Dagobah'ta bir Karanlık Jedi'dan hiç bahsetmemişti. "Hiçbir nedeni yok," diye mırıldandı.

Han "Haydi, tarihi derslerine sonra da devam edebiliriz," diye araya girdi. "Ne kadar kısa zamanda gidersek, bu işi o kadar çabuk bitirebiliriz."

Leia "Pekala," dedi, ışın kılıcını beline takıp kapıya ilerlerken. "Seyahat çarıtamı alıp Winter'a bazı direktifler vereceğim. Gemide buluşuruz."

Luke onu giderken izledi, döndüğünde Han'ı onu süzerken buldu. "Bundan hoşlanmıyorum, Han."

Han, "Endişelenme, güvende olacak," diye onu temin etti. "Bak, bugünlerde ona karşı ne kadar korumacı olduğunu biliyorum. Ama her zaman yanında onu kollayacak ağabeyi olamaz."

Luke, "Aslında, hangimizin daha büyük olduğunu çözemedik," diye mırıldandı.

Han, "Her neyse," diye bu ayrıntıyı savuşturdu. "Şu anda onun için yapabileceğin en iyi şeyi zaten yapıyorsun. Onu bir Jedi yaparsan bu sayede İmparatorluk güçlerinin her türlü numarasına karşı durabilecek hale gelecek."

Luke'un midesi kasıldı. "Sanırım."

Han, "Chewie ve ben onun yanında olduğumuz sürece tabii," diye kendini düzeltti ve kapıya yöneldi. "Geri geldiğimizde görüşürüz."

Luke, "Dikkatli ol," diye arkasından seslendi.

Han döndü, yüzünde yarı incinmiş, yarı masum ifadelerinden biri vardı. "Hey. Burada benden bahsediyoruz."

Luke'u odada yalnız bırakarak gitti.

Luke birkaç dakika boyunca, bazen onu boğma noktasına gelen ağır

sorumluluk yüküne karşı savaşarak odada dolandı. Kendi hayatını riske atmak önemli değildi, ama Leia'nın geleceğini elinde tutmak bambaşka bir şeydi. Boş odada yüksek sesle, "Ben bir öğretmen değilim," diye seslendi.

Tek cevap, hâlâ durdurulmuş olarak havada süzülen talim droidinin hafif kıpırtısıydı. Ani bir tepkiyle Luke aleti tekrar çalıştırdı ve talim droidi saldırı için harekete geçerken kemerinden ışın kılıcını kaptı. Talim droidi çılgın bir böcek gibi havalanırken arka arkaya bir düzine lazer ışını ateşlendi; Luke zorlanmadan hepsini karşıladı. Işın kılıcını onu kaplayan bir kavis içinde sallarken, garip bir coşku vücudunu ve zihnini kaplamış gibiydi. Bu savaşabileceği, özel korkuları gibi belirsiz ve uzak olmayan, elle tutulur bir şeydi. Talim droidi tekrar tekrar ateş etti ve her atış, ışın kılıcıyla zararsız bir şekilde geri çevrildi–

Ani bir biplemeyle talim droidi durdu. Luke şaşkınlıkla ona bakarak ne olduğunu düşündü... ve aniden hızla nefes alıp verdiğini fark etti. Nefes alıyor ve terliyordu. Hedef yirmi dakikalık bir zaman limitine sahipti ve Luke bu limitin sonuna gelmişti.

Işın kılıcını kapatıp kemerine geri taktı, olanlar hakkında kendini biraz garip hissediyordu. Zamanın nasıl geçtiğini fark etmeyişi ilk defa olmuyordu, ama bu durum daha önce daima sakin meditasyon sırasında olurdu. Savaş durumunda ise yalnızca Dagobah'ta, Yoda'nın gözlemi altındayken gerçekleşmişti.

Dagobah...

Yüzündeki teri koluyla silip köşedeki iletişim masasına yürüdü ve uzay limanını aradı. Kendini, "Skywalker konuşuyor," diye tanıttı. "X-kanatımın bir saat içinde kalkış için hazırlanmasını istiyorum."

Genç bakım subayı çabucak, "Evet, efendim," diye karşılık verdi. "Bize ilk önce Astromekanik biriminizi göndermeniz lazım."

"Tamam." Luke başını salladı. Standart prosedüre göre, bir kaç ayda bir X-Kanat'ın bilgisayarını temizlemeleri gerekiyordu, ama o bunu reddediyordu. Bunun kaçınılmaz sonucu olarak bilgisayar kendini Artoo'nun kişiliğine göre şekillendirmişti, o kadar ki, aralarındaki ilişki neredeyse gerçek droid ve eşi seviyesindeydi. Bu durum işlevsel hız ve beceriklilik açısından mükemmel bir ortam yaratırken, aynı zamanda bakım bilgisayarlarından hiçbirinin artık X-Kanat'la konuşamaması anlamına geliyordu. "Onu bir kaç dakika içinde oraya gönderirim."

"Peki efendim."

Luke iletişimi kapattı ve doğruldu, bunu neden yaptığını merak ediyordu. Yoda'nın varlığı kuşkusuz artık Dagobah'ta olamaz, sorularına cevap veremez, onunla da konuşamazdı.

Ama belki de olabilirdi.

Bölüm 10

"Gördüğünüz gibi," diyordu Wedge, plastik ve seramik parçalarının üzerinde yürürken sesi sıkıntılıydı. "Burası çok kötü durumda."

Leia dibi düzleşmiş, küçük taşlarla kaplanmış kratere bakarken, "Kesinlikle," diye ona katıldı. Kendini biraz rahatsız hissetmeye başlamıştı. Onunla birlikte gelen birkaç Cumhuriyet temsilcisi de etrafta dolaşıyor, Bpfasshi refakatçileriyle alçak sesle sohbet ediyorlar, arada bir de bir zamanlar büyük bir güç fabrikası olan yıkıntının parçalarını toplamak için duraklıyorlardı. Leia, "Saldırıda kaç kişi öldü?" diye sordu, cevabı duymak istediğine hiç de emin değildi.

Wedge notlarını kontrol ederek, "Bu sistemde birkaç yüz," diye karşılık verdi. "Aslında çok kötü değil."

"Hayır," Leia gayri ihtiyari tepelerindeki mavi-yeşil gökyüzüne baktı. Gerçekten de çok kötü değildi. Özellikle dört Yıldız Destroyerinin üzerlerine yıkım yağdırdığı düşünülürse. "Ama çok fazla zarar var."

Wedge, "Evet," diye onu onayladı. "Ama olabileceği kadar çok değil."

Han, "Neden acaba?" diye mırıldandı.

Wedge, "Herkes aynı soruyu soruyor," diye karşılık verdi. "Bu günlerdeki en popüler ikinci soru bu."

Leia, "İlki ne?" diye sordu.

Wedge cevap veremeden Han, "Dur tahmin edeyim," dedi. "İlk soru, neden tutup da Bpfassh'a saldırmakla uğraştıkları."

Wedge tekrar başını salladı. "Kesinlikle. Seçecekleri daha iyi hedefler olmadığından değil. Her şeyden önce otuz ışık yılı ötede Sluis Van gemi tersaneleri var, her an yüz gemi mevcut, liman tesislerinden hiç bahsetmiyorum bile. Sonra altmış ışık yılından az bir mesafede Praesitlyn iletişim istasyonu var ve yüz ışık yılı içinde, dört ya da beş ana ticaret

merkezi. Her durumda bir Yıldız Destroyeri hızı için en fazla bir gün fazladan yolculuk demek. Öyleyse neden Bpfassh?"

Bu iyi bir soruydu. Leia üzerinde biraz düşündükten sonra, "Sluis Van çok iyi korunuyor," diye işaret etti. "Bir gram sağduyuya sahip her İmparatorluk lideri, bizim Yıldız Kruvazörlerimiz ve Sluisler'in kendi kalıcı savaş istasyonlarına karşı oraya saldırmadan önce iki kere düşünür. Ve bütün bu diğer sistemler, Yeni Cumhuriyet'e Bpfassh'tan çok daha yakın. Belki de şanslarını fazla zorlamak istemediler."

Han, "Bu sırada yeni iletişim sistemlerini de savaş koşulları altında test mi ettiler?" diye sordu.

Wedge, "Yeni bir sistemleri olup olmadığını bilmiyoruz," diye onu uyardı. "Koordine edilmiş eşzamanlı saldırılar daha önce de yapılmıştı."

Han başını salladı, etrafına bakınarak, "Hayır," dedi. "Hayır, ellerinde yeni bir şey var. Saptırıcı kalkanlar ve savaş kalıntılarının arasından alt uzay iletişimlerinin geçebilmesini sağlayan bir çeşit güçlendirici."

Sırtı ürperen Leia, "Bir güçlendirici olduğunu zannetmiyorum," dedi. Aklının bir köşesinde bir şeyler belirmeye başlıyordu. "Üç sistemde de kimse hiçbir iletişim sinyali almamış."

Han ona bakıp kaşlarını çattı. Alçak bir sesle, "İyi misin?" diye sordu.

Leia, "Evet," diye mırıldandı, tekrar ürpererek. "Yalnızca Darth Vader bize Bespin'de işkence ederken, Luke'un olduğu yerden bunu hissettiğini hatırladım. Ve bunu İmparator ve Vader'ın da yapabildiği söylentileri vardı."

Han, "Evet ama ikisi de öldü," diye ona hatırlattı. "Luke öyle söyledi."

Leia, "Biliyorum," dedi. Hissettiği titreşim gittikçe daha da güçleniyordu. "Ama ya İmparatorluk başka bir Karanlık Jedi bulduysa?"

Önlerine geçmiş olan Wedge onlara döndü. "C'baoth hakkında mı konuşuyorsun?"

Leia kaşlarını çattı. "Ne?"

Wedge, "Jorus C'baoth" diye tekrarladı. "Jedi dediğini duydum."

Leia, "Evet" diye karşılık verdi. "Jorus C'baoth da kim?"

Wedge, "İmparatorluk öncesi dönemde büyük Jedi Üstatlarından biriydi," dedi. "Klon Savaşlarından hemen önce kaybolduğu söyleniyordu. Bir kaç gün önce tekrar ortaya çıktığı ve Jomark adındaki küçük bir gezegene yerleştiğini duydum."

Han alayla, "Harika," diye homurdandı. "Ve Asi Birliği savaşırken hiçbir şey yapmadan öylece oturuyor muydu?"

Wedge omuz silkti. "Ben sadece söylentileri rapor ediyorum General, uydurmuyorum."

Leia, "Luke'a sorabiliriz," dedi. "Belki bir şeyler biliyordur. Gitmeye hazır mıyız?"

Wedge, "Elbette" dedi. "Hava süratçileri şu tarafta–"

Ve ani bir duygu yoğunluğuyla, Leia'nın beynindeki titreşim bir anda somut bir bilgiye dönüştü. "Han, Wedge –eğilin!"

Kraterin kenarında, yakından tanıdıkları birkaç gri derili yabancı belirdi.

Yabancılar lazer tabancalarıyla ateş açarken Han diğer Cumhuriyet temsilcilerine, "Saklanın!" diye bağırdı. Leia'nın bileğini kavrayıp yere atlayarak, dev ama kötü bir şekilde hasar görmüş ve bir şekilde yarısına kadar toprağa gömülmüş metal kalkan parçasının sınırlı korumasına sığındı. Wedge hemen arkalarındaydı, saklanacak yer ararken Leia'ya hızla çarptı.

"Özür dilerim," dedi nefes nefese, lazer tabancasını çıkarıp sığınaklarının köşesinden etrafa dikkatli bir bakış fırlatarak. Tek bir bakıştan sonra, karşı taraftan gelen lazer tabancası ateşi yüzüne metal parçaları fırlattı ve hızla geri çekilmesine sebep oldu. "Emin değilim," dedi, "ama galiba başımız belada."

Han, "Sanırım haklısın," dedi sıkıntılı bir tavırla. Leia ona döndüğünde lazer tabancası çekilmiş, telsiz ise belindeki yerine dönüyordu. "Derslerini almışlar. Bu defa iletişimimizi bloke ediyorlar."

Leia titrediğini hissetti. Burada telsizleri olmadan tamamen çaresizdiler...

Eli otomatik olarak karnına uzandı ama bunun yerine yeni ışın kılıcının üzerinde gezindi. Kılıcı eline aldı, yeni bir kararlılık hissi korkuyu delip geçti. Jedi olsun ya da olmasın, tecrübeli olsun ya da olmasın, savaşmadan yenilgiyi kabullenmeyecekti.

Saldırganların genel yönüne birkaç kör atış yapmak için bariyerin kenarına uzanan Wedge, "Bu adamları tanıyorsunuz galiba?" diye sordu.

Han, "Tanışmıştık," diye homurdandı, temiz bir atış için pozisyon bulmaya çalışırken. "Ama ne istediklerini henüz çözemedik."

Leia henüz lazer ateşini bloke edecek gücü olup olmadığını düşünerek ışın kılıcının kontrol düğmesine uzandı... ve durakladı. Lazer tabancaları ve metal gıcırdamaları seslerinin üzerinde yeni bir ses duyuyordu. Çok tanıdık bir ses... "Han!"

Han, "Duyuyorum," diye karşılık verdi. "Aferin sana Chewie!"

Wedge, "Ne oluyor?" diye sordu.

Han sığınaklarının üzerine bakmak için arkaya eğilirken, "Duyduğun ses Şahin'e ait," diye açıkladı. "Chewie büyük bir ihtimalle iletişimimizi engellediklerini fark etti ve neler olduğunu anladı. İşte geliyor."

Büyük bir kükremeyle *Binyıl Şahini*'nin tanıdık görüntüsü tepelerinde belirdi. Bir daire çizip, yanından seken etkisiz atışları dikkate almadan

doğruca onlarla saldırganların arasına zorlu bir iniş yaptı. Dikkatli bir şekilde bariyerin etrafından bakan Leia, rampanın onlara doğru alçaldığını gördü.

Han omzunun üzerinden, "Harika," dedi. "Pekala. İlk ben gideceğim ve sizi rampanın dibinden koruyacağım. Leia, sonra sen geleceksin; Wedge, sen arkayı kollayacaksın. Gözünüzü dört açın –bizi gafil avlamaya çalışıyor olabilirler."

Wedge başını salladı. "Tamam. Hazır olduğunda hazırım."

Han ayağa fırladı. "Peki–"

Leia aniden kolunu yakalayarak, "Bir dakika," dedi. "Yanlış bir şeyler var."

Wedge "Doğru," diye araya girdi. "Bize ateş ediyorlar."

Leia, "Ben ciddiyim," diye terslendi. "Burada bir şeyler doğru değil."

Han kaşlarını çatarak, "Ne gibi?" diye sordu. "Haydi Leia, bütün gün burada oturamayız."

Leia dişlerini sıkarak, vücuduna yayılan karıncalanma hissini bir noktada yoğunlaştırmaya çalıştı. Hâlâ çok belirsizdi... ve birden ne olduğunu anladı. "Chewie! Gemide onun varlığını hissedemiyorum."

Wedge sesinde hafif bir sabırsızlık tonuyla, "Herhalde çok uzakta," diye cevap verdi. "Haydi, gitmezsek gemi havaya uçacak."

Han, "Bir dakika" diye homurdandı, Leia'ya bakarak. "Şu an için iyi durumda. Sadece el lazer tabancalarını kullanıyorlar. Ayrıca, işler kızışırsa, kullanabilece–"

Yüzünde garip bir ifade belirerek durakladı. Bir saniye sonra Leia da neden sustuğunu anladı. "Alt taraftaki döner lazer tabancası," dedi. "Neden onu kullanmıyor?"

Han ciddi bir tavırla, "İyi bir soru," dedi. Tekrar dışarıya eğildi, bu sefer iyi bir bakış attı... ve tekrar sığınağın altına eğildiğinde yüzünde yarı alaylı bir gülümseme vardı. "Cevabı basit: çünkü bu Şahin değil."

Wedge, "Ne?" diye sordu, ağzı açık kalmıştı.

Han, "Bu sahte," diye cevap verdi. "İnanamıyorum. Bu herifler gerçekten gidip bir yerlerden çalışan başka bir YT-1300 nakliye gemisi bulmuşlar."

Wedge yavaşça bir ıslık çaldı. "Vay canına, sizi ele geçirmeyi gerçekten çok istiyor olmalılar."

Han, "Evet, ben de bu izlenimi edinmeye başlıyorum," dedi. "İyi bir fikri olan var mı?"

Leia, "Onlar kraterin kenarında oturup bizi kapmayı beklerken yok," diye karşılık verdi.

Han, "Evet," diye ona katıldı. "Ve tuzaklarına düşmediğimizi anladıkları anda, her şey daha da kötüleşecek."

Leia, "Bu gemiyi hiç değilse işe yaramaz hale getirmenin bir yolu var mı?" diye sordu. "Havalanmasını ve bize yukardan saldırmasını önlemenin?"

Han, "Birçok yol var," diye homurdandı. "Ama sorun şu ki, birçoğu için geminin içinde olmak lazım. Dış kalkan muhteşem sayılmaz, ama el lazer tabancalarına rahatlıkla karşı koyabilir."

"Işın kılıcına karşı koyabilir mi peki?"

Han ona şüpheli bir bakış attı. "Düşündüğüm şeyi önermiyorsun değil mi?.."

Leia, "Başka bir şansımız yok. "dedi. "Var mı?"

Han yüzünü buruşturdu. "Sanırım yok. Tamam. Ama ben gideceğim."

Leia başını hayır anlamında salladı. "Hepimiz gideceğiz. En azından birimizi canlı istediklerini biliyoruz –yoksa bizi tepeden havaya uçururlardı. Hep birlikte gidersek ateş açamazlar. Sanki gemiye gidiyormuş gibi doğruca içeri yürüyeceğiz, sonra son anda ikiye ayrılıp, rampanın altına saklanacağız. Wedge ve ben onları meşgul etmek için ateş açarken, sen de ışın kılıcını alıp gemiyi etkisiz hale getirirsin."

"Bilmiyorum," dedi Han. "Bence Wedge ve ben gitmeliyiz."

Leia, "Hayır, hepimiz birlikte gitmeliyiz," diye ısrar etti. "Bu bizi vurmamaları için tek garantimiz."

Han Wedge'e baktı. "Ne düşünüyorsun?"

Wedge, "Şu andaki en iyi şansımız olduğunu düşünüyorum," diye karşılık verdi. "Ama eğer bunu yapacaksak çabuk olmalıyız."

"Pekala." Han derin bir nefes aldı ve Leia'ya lazer tabancasını uzattı. "Tamam, bana ışın kılıcını ver. Tamam, hazır... şimdi."

Han saklandıkları yerden çıktı ve gemiye doğru koşmaya başladı, kraterde zikzak çizen lazer tabancası ateşinden korunmak için eğilerek ilerliyordu. Wedge ile birlikte Han'ı izlerlerken Leia diğer Cumhuriyet temsilcilerinin kraterin kenarındaki saldırganları başarılı bir şekilde oyaladıklarını fark etti. Geminin içinde hareket olduğunu görebiliyordu. Han'ın lazer tabancasına daha da sıkı bir şekilde sarıldı. Yarım saniye ile önde olan Han rampaya erişti ve aniden yana dönerek geminin altına daldı.

Yabancılar o anda tuzaklarının başarısız olduğunu anlamış olmalıydılar. Leia ve Wedge rampanın iki tarafında durdukları anda, açık kapıdan yaylım ateşi ile karşılandılar. Yere atlayan Leia, peşlerinden gelebilecek olan geminin içindekileri korkutmak için kapıya doğru ateş ederek rampanın altında gidebileceği kadar geriledi. Rampanın karşısında Wedge de ateş ediyordu; arkasında bir yerde, hafif bir eşeleme sesi duyabiliyordu. Han her ne sabotaj planlıyorsa bunun için kendine bir pozisyon hazırlıyor olmalıydı. Yukardan

bir atış omzunu çok az farkla kaçırdı ve Leia biraz daha rampanın gölgesine gerilemeye çalıştı. Arkasında, lazer tabancası ateşinin arasında, Han ışın kılıcını açtığı anda çıkan tıslama sesini duydu. Nedenini bilmese de dişlerini sıkarak kendini hazırladı–

Ve onu yere yapıştıran bir patlama ve şok dalgasıyla tüm gemi havada bir metre sıçradı ve sonra tekrar yere oturdu.

Kulaklarındaki çınlamalar arasında birinin bir savaş çığlığı attığını duydu. Kapıdan gelen ateş anında durmuştu ve sessizlikte, üstünden bir yerden gelen tıslama-homurtu arası garip bir sesi duyabiliyordu. Dikkatlice rampanın altından çıktı ve gizlendiği yerden emekleyerek biraz uzaklaştı.

Nakliye gemisinin Han'ın sabotajı sonucu bir şeyler akıttığını görmeye hazırlanmıştı. Ama patlamış bir volkan gibi gökyüzüne doğru fırlayan dev gaz dumanlarını görmeyi beklemiyordu.

Han, "Beğendin mi?" diye sordu, yanına oturup eserini hayranlıkla izleyerek.

Leia, "Bu geminin patlayıp patlamayacağına göre değişir," dedi. "Ne yaptın?"

Han, "Ana sürücüye giden soğutma hatlarını kestim" dedi, lazer tabancasını alıp ona ışın kılıcını geri verirken. "Bu süzülüp giden onların basınçlı korfaise gazı."

Leia yükselen bulutlara dikkatle bakarken, "Soğutucu gazların tehlikeli olduğunu duymuştum," dedi.

Han, "Öyleler" dedi. "Ama Korfaise havadan hafiftir, bu yüzden biz aşağıda bir sorun yaşamayacağız. Geminin içi ise başka bir mesele. Yani ben öyle umuyorum."

Aniden Leia etraflarındaki sessizliğin farkına vardı. "Ateş etmeyi kestiler."

Han dinledi. "Haklısın. Sadece geminin içindekiler değil üstelik."

Leia, "Şimdi ne planlıyorlar merak ediyorum," diye mırıldandı, ışın kılıcını sıkıca kavrayarak.

Bir saniye sonra cevabını aldı. Altlarından gelen şiddetli gök gürültüsüne benzeyen ses, şok dalgasıyla onu yere yapıştırdı. Dehşet dolu bir an için yabancıların gemiyi kendini yok etmeye programladıklarını düşündü, ama ses kayboldu ve yanındaki rampa da sapasağlam duruyordu. "Bu da neydi?"

"Bu tatlım," Han ayağa kalktı. "fırlatılan bir kaçış kapsülünün sesiydi." Rampanın göreceli korumasından dikkatlice çıkarak gökyüzünü inceledi. "Büyük bir ihtimalle atmosferik manevra için tasarlanmıştı. Daha önce bu şeylerin ne kadar gürültülü olduğunu hiç fark etmemiştim."

Leia ona, "Genellikle vakumlu ortamlarda çalışırlar," diye hatırlattı kendisi de ayağa kalkarak. "Şimdi ne olacak?"

Han, "Şimdi refakatçilerimiz bizi alıyor ve buradan gidiyoruz," diye karşılık verdi.

Leia, "Refakatçi mi?" diye kaşlarını çattı "Ne refakatçisi?"

Sorusu tepelerinde beliren, kanatları saldırı pozisyonunda ve açıkça bela için hazırlanan üç X-Kanat'ın motorlarının kükremesiyle yarıda kesildi. Beyaz Korfaise gazı kulesine baktı... ve aniden anladı. "Bunu bilerek yaptın, değil mi?"

Han masum bir tavırla, "Tabii ki," dedi. "Bir gemiyi hem işe yaramaz hale getirip hem de yardım çağrısı gönderebileceksen, neden işe yaramaz hale getirmekle yetinesin?" Bakışlarını buluta çevirdi. Düşünceli bir sesle, "Biliyor musun?" dedi. "Bazen hâlâ kendimi şaşırtıyorum."

"Sizi temin ediyorum, Kaptan Solo," Amiral Akbar'ın ciddi sesi Şahin'in hoparlörlerinden yükseliyordu. "Neler olduğunu anlamak için elimizden gelen her şeyi yapıyoruz."

Han sakin ve medeni olmaya çalışarak, "Dört gün önce de böyle demiştiniz," diye hatırlattı. Kolay değildi. Kendisine ateş edilmesine alışıktı, ama Leia'yı da onunla beraber ateş hattına atmak tamamen başka bir şeydi. "Haydi ama, bizim Bpfassh'a geldiğimizi bilen o kadar da çok insan olamaz."

Ackbar, "Sayıyı bilseniz çok şaşırırsınız," dedi. "Konsey üyeleri, onların ekipleri, uzay limanındaki hazırlık ekipleri ve çeşitli güvenlik ekipleri ile onların destek personelini sayarsak, sizin yolculuk planınıza doğrudan girişi olan iki yüz kişi olabilir. Ve bu sayı, bu iki yüz kişinin arkadaşları ve meslektaşlarını kapsamıyor. Bu kişilerin hepsini takip etmek zaman alacak."

Han yüzünü buruşturdu. "Bu harika. Peki bu sırada ne yapmamızı önerdiğinizi sorabilir miyim?"

"Refakatçileriniz yanınızda."

Han, "Dört gün önce de yanımızdaydılar," dedi. "Bize pek bir yararı dokunmadı. Kumandan Antilles ve Rogue Filosu bir uzay savaşında çok iyiler, ama bu tarz bir görev onların uzmanlık alanlarına girmiyor. Teğmen Page ve onun komandolarıyla daha güvende oluruz."

Ackbar, "Ne yazık ki hepsi görevdeler," dedi. "Bu şartlar altında belki de en iyisi, Konsey üyesi Organa Solo'yu gerektiği gibi korunabileceği buraya geri getirmek olacak."

Han, "Çok isterdim," dedi. "Sorun şu ki, Coruscant'ta buradan daha güvenli olacağına emin değilim."

Bunu uzun bir sessizlik izledi. Han Ackbar'ın dev gözlerinin yuvalarında döndüğünü hayal edebiliyordu. "Bu cümlenin tonundan hoşlandığımı zannetmiyorum, Kaptan."

Han, "Ben de hoşlanmıyorum Amiral," dedi. "Ama gerçeklerle yüzleşelim: eğer İmparatorluk güçleri Saray'dan bilgi alıyorlarsa, kendi ajanlarını da kolayca içeri sokabilirler."

Ackbar, "Hiç zannetmiyorum" dedi, sesindeki buz gibi soğukluğu duymamaya imkan yoktu. "Coruscant'ta kurduğum güvenlik önlemleri, İmparatorluk güçlerinin deneyebileceği herhangi bir şeyi kolayca önleyebilecek kapasitede."

Han içini çekti. "Eminim öyledirler Amiral. Ben sadece–"

"Daha fazla bilgi aldığımızda sizi haberdar edeceğiz, Kaptan. O zamana kadar, gerekli olduğunu düşündüğünüz şeyi yapın."

Veri ileticinin hafif vızıldanma sesi kesildi. Han, "Pekala," diye söylendi. "Benim de söyleyeceklerim bitmişti."

Bir dakika için Şahin'in kokpitinde oturup, genel olarak politika ve Amiral Ackbar hakkında şeytani şeyler düşündü. Geminin konumunu gösteren önündeki ekranlar, etraflarındaki iniş alanının görüntülerini, kapının tam dışındaki bölgeleri vurgulayarak gösteriyordu. Alt taraftaki döner lazer tabancası uzatılmış ve hazırdı, saptırıcı kalkanlar, atmosfer içinde çok etkili olmamalarına rağmen her an harekete geçirilmeye hazır bekliyorlardı.

Han başını salladı, hayal kırıklığı ve tiksinti karışımı bir şeyler hissediyordu. Kendi kendine, "Benim de paranoyaklaşacağım kimin aklına gelirdi?" diye düşündü.

Kokpitin arkasından yumuşak ayak sesleri duyuldu. Han döndü, eli otomatik olarak lazer tabancasına gitmişti–

Leia, "Benim," diye onu yatıştırdı, yanına gelip ekranlara bakarak. Yorgun görünüyordu. "Ackbar'la konuşman bitti mi?"

Han yüzünü ekşiterek, "Pek bir konuşma olduğu söylenemez," dedi. "Buraya geldiğimizi bilen lazer tabancalı dostlarımızı bulmak için ne yaptıklarını sordum, onları bulmak için ellerinden geleni yaptıklarını söyledi, sonra bir şekilde kuyruğuna basmayı başardım ve sinirle iletişimi kesti. Ackbar'la son günlerdeki diğer konuşmalarımız gibiydi yani."

Leia ona alaylı bir gülümsemeyle baktı. "İnsanlarla aran gerçekten çok iyi, değil mi?"

Han, "Bu defa benim suçum değildi," diye itiraz etti. "Tek yaptığım,

güvenlik ekibinin bu adamları İmparatorluk Sarayından uzak tutamayabileceğini söylemekti. Aşırı tepki veren oydu."

Leia bitkince yardımcı pilot koltuğuna yerleşerek, "Biliyorum" diye karşılık verdi. "Tüm askeri dehasına rağmen, Ackbar iyi bir politikacı olabilecek bir tip değil. Ve Fey'lya'nın devamlı kuyruğuna basması yüzünden, bölgesi için daha da korumacı hale geliyor." Omuz silkti.

Han, "Eğer Fey'lya'yı askeriyeden uzak tutmaya çalışıyorsa, lazer tabancasını ters ucundan tutuyor," diye homurdandı. "Yarısı esas adamın Fey'lya olduğuna çoktan ikna olmuşlar."

Leia, "Maalesef çoğu zaman bu doğru," diye durumu kabullendi. "Karizma ve hırs sahibi. Çok tehlikeli bir kombinasyon."

Han kaşlarını çattı. Leia'nın sesinde anlam veremediği bir şey vardı. "Tehlike demekle ne kastediyorsun?"

Suratında suçlu bir bakış beliren Leia, "Hiçbir şey," dedi. "Özür dilerim, yersiz konuştum."

"Leia, eğer bir şey biliyorsan–"

Leia, "hiçbir şey bilmiyorum," dedi, konuyu bir kenara bırakması için uyaran bir ses tonuyla. "Sadece içimde bir his var. Fey'lya'nın gözünün Ackbar'ın baş kumandan pozisyonundan daha yukarıda olduğunu hissediyorum. Ama bu sadece bir his."

İmparatorluğun büyük bir şeye hazırlandığını hissettiği gibi mi? "Pekala," dedi yatıştırıcı bir sesle. "Anlıyorum. Pekala. Burada işin bitti mi?"

Leia, "Ne kadar bitebilirse," dedi, sesinde tekrar yorgunluk belirmişti. "Her şeyi tekrar inşa etmek zaman alacak, ama bunun organizasyonu Coruscant'tan halledilmek zorunda." Arkasına yaslanarak gözlerini kapadı. "Yenileme teçhizatı konvoyları, danışmanlar ve belki ekstra işçiler –nasıl olduğunu bilirsin."

Han, "Evet," dedi. "Ve sanırım sen de hemen geri dönüp işleri başlatmak için sabırsızlanıyorsun."

Leia gözlerini açıp ona meraklı bir bakış attı. "Sen bunu pek istemiyor gibisin."

Han dış ekranlara düşünceli bir bakış attı. "Herkes senin bunu yapmanı bekliyor," dedi. "Bu yüzden belki de başka bir şey yapmalısın."

"Ne gibi?"

"Bilmiyorum. Sanırım seni kimsenin aramayacağı bir yere gitmek gibi bir şey."

"Ve sonra?.." diye sordu Leia, sesi ciddiydi.

Han içten içe kendini hazırladı. "Ve sonra orada bir süre saklanmak."

Leia, "Bunu yapamayacağımı biliyorsun," dedi, ses tonu tam Han'ın beklediği gibiydi. "Coruscant'ta sorumluluklarım var."

Han, "Kendine karşı da sorumlulukların var," diye karşı çıktı. "İkizleri hiç söylemiyorum bile."

Leia ona dik dik baktı. "Bu hiç adil değil."

"Değil mi?"

Leia yüzünü başka tarafa çevirdi, yüzünde okunamaz bir ifade vardı. Yavaşça, "Olayların dışında kalamam Han," dedi. "Bunu yapamam. Kafamı başka bir yerde kuma gömemeyeceğim kadar çok olay oluyor."

Han dişlerini sıktı. Son zamanlarda devamlı bu konu üzerinde tartışıyorlardı. "Şu anda tek ihtiyacın olan iletişim halinde olmaksa, diplomatik bir istasyonu olan bir yere gitmeye ne dersin? En azından orada resmi Coruscant haberlerini alıyor olursun."

"Peki oranın elçisinin bizi ele vermeyeceğinden nasıl emin olacağız?" Leia başını salladı. "Böyle konuştuğuma inanamıyorum. Sanki yasal bir hükümet değiliz ve Asi Birlik günlerine geri döndük."

Han, "Elçinin bir şey bilmesi gerektiğini kim söyledi?" diye sordu. "Şahin'de diplomatik bir alıcımız var –iletişimi kendimiz dinleyebiliriz."

Leia, "Ancak istasyonun şifreleme şemasına ulaşabilirsek," diye ona hatırlattı. "Ve sonra onu kendi alıcımıza bağlayabilirsek. Bu mümkün olmayabilir."

Han, "Bir yol buluruz" diye ısrar etti. "En azından Ackbar'a sızıntının izini bulması için biraz zaman kazandırmış oluruz."

Leia, "Doğru," dedi, başını yavaşça sallayarak. "Bilmiyorum. Yeni Cumhuriyet'in şifreleme kodlarını kırmak neredeyse imkansız."

Han alayla homurdandı. "Hayallerini yıkmaktan nefret ediyorum tatlım, ama etrafta hükümet şifreleme kodlarını kahvaltıda yiyebilecek ağ korsanları geziniyor. Tek yapmamız gereken onlardan birini bulmak."

Leia kuru bir sesle, "Ve ona bir sürü para mı ödeyelim?" diye sordu.

Han, "Evet, öyle bir şey," diye kabul etti, beynini zorlayarak. "Diğer taraftan, bilgisayar korsanlarının bile borçlu bulunduğu insanlar olabilir."

Leia onu bir yan bakış attı. "Demek öyle. Onlardan birini tanıyor olmayasın?"

Han dudaklarını büzdü. "Aslında tanıyorum. Sorun şu ki, İmparatorluk güçleri ödevlerini yapmışlarsa bunu biliyorlar ve onu izletiyorlardır."

"Yani?"

"Yani, kendi ağ korsanı bağlantı listesi olan birini bulmak zorundayız." Konsola uzandı ve Şahin'in iletişim paneline dokundu. "Antilles, Solo konuşuyor. Duyuyor musun?"

Wedge'in sesi, "Buradayım General," diye hemen karşılık verdi.

Han, "Bpfassh'tan ayrılıyoruz Wedge," dedi. "Bu henüz resmi bilgi değil

-biz kalkışımızı yaptıktan sonra delegasyonun geri kalanını haberdar etme görevini sana veriyorum."

Wedge, "Anlıyorum," dedi. "Size bir refakatçi vermemi istiyor musun? Yoksa sessizce gitmeyi mi tercih edersin? Tamamiyle güvendiğim bir kaç kişi var."

Han Leia'ya gülümsedi. Wedge ne demek istediğini çok iyi anlamıştı. "Teşekkürler, ama delegasyonun geri kalan kısmının kendilerini korumasız hissetmesini istemeyiz."

"Nasıl istersen. Bu tarafta yapılması gereken her şeyi ben hallederim. Coruscant'ta görüşürüz."

"Pekala." Han telsiz iletişimini kesti. "Sonunda," diye alçak sesle ekledi iç iletişim düğmesine dokunurken. "Chewie? Uçmaya hazır mıyız?"

Wookiee olumlu anlamında bir kükremeyle cevap verdi. "Pekala. Her şeyin yerinde olduğuna emin ol, sonra da yukarı gel. Tripio'yu da getirsen iyi olur –yolda Bpfasshi kontrolüyle konuşmak zorunda kalabiliriz."

O havalanma öncesi sekansını başlatırken Leia, "Nereye gittiğimizi bilmeye hakkım var mı?" diye sordu.

Han, "Sana zaten söyledim," dedi. "Kendi kanunsuzlar listesi olan ve güvenebileceğimiz birisini bulmalıyız."

Leia'nın gözlerine şüpheli bir pırıltı yerleşti. "Kast ettiğin kişi... Lando olamaz, değil mi?"

Han masum bir tavırla, "Başka kim olabilir?" dedi. "Saygın vatandaş, eski savaş kahramanı, dürüst işadamı. Elbette ki ağ korsanı bağlantıları olacak."

Leia gözlerini devirdi. "Acaba neden aniden içimde kötü bir his belirdi?" diye mırıldandı.

Bölüm 11

İlk atmosferik türbülans belirtileri X-Kanat'ı sallamaya başlarken Luke, "Dayan Artoo," diye seslendi. "İçeri giriyoruz. Tarayıcıların hepsi çalışıyor, değil mi?"

Arkadan olumlu bir elektronik bipleme geldi, çevirisi bilgisayar ekranında belirdi. Luke, "Güzel," diyerek dikkatini yeniden onları karşılayan bulutlarla kaplı gezegene yöneltti. Garip, diye düşündü, Dagobah'a ilk gelişinde gezegene yaklaşırken tüm algılayıcıları tamamen çökmüştü.

Ama belki o kadar da garip değildi. Belki Yoda aletleri bilerek bozmuş ve onu şüphelendirmeden doğru iniş alanına yönlendirmişti.

Ve artık Yoda yoktu...

Luke kararlı bir şekilde bu düşünceyi kafasından attı. Bir arkadaş ve öğretmenin yasını tutmak şerefli bir şeydi belki, ama devamlı bu kaybı düşünmek, geçmişinin bugünü yönetmesine izin vermekten başka bir şey değildi.

X-Kanat alçak atmosfere indi ve bir kaç saniye içinde tamamen kalın beyaz bulutlarla kaplandı. Luke aletleri izleyerek yavaş ve basit yaklaşımı tercih etti. Buraya Endor Savaşı'ndan önce son geldiğinde kazasız belasız bir iniş yapmayı başarmıştı, ama şansını zorlamaya da niyeti yoktu. İniş algılayıcıları Yoda'nın eski mekanını belirlemişti. "Artoo," diye seslendi. "Bana inecek iyi bir yer bul, tamam mı?"

Cevap olarak ekranda, evin doğu tarafında, ama yürüme mesafesinde kırmızı bir dikdörtgen belirdi. Luke droide, "Teşekkürler," diye seslendi ve iniş hazırlıklarını başlattı. Bir an sonra gemi ağaç dallarından kurtularak yere ayak basmıştı.

Luke başlığını çıkarıp siperliği açtı. Dagobah bataklıklarının zengin kokuları onu sararken garip, tatlı çürük kokusu kafasında yüzlerce hatıranın

bulanmasına sebep oldu. Yoda'nın kulaklarının yavaşça titremesi –sık sık yaptığı garip ama lezzetli yahni– tüy gibi saçlarının, eğitimi sırasında Luke'un sırtındayken kulaklarını gıdıklaması. Eğitim, uzun saatler, fiziksel ve zihinsel bitkinlik, Güç'teki güven ve hislerinin gittikçe artması, mağara ve karanlık tarafa ait görüntüler–

Mağara?

Luke kokpitte ayağa fırladı, sisin içine göz atarken eli refleks olarak ışın kılıcına gitti. X-Kanat'ı mağaranın yanına getirmiş olamazdı.

Getirmişti. Elli metreden az meafede, o şeytani yerin hemen üzerinde etrafını saran ağaçlara doğru dev siyahlaşmış gövdesi ile uzanan ağaç duruyordu. Birbirine karışmış kökleri aralarında ve altında, sisler ve daha kısa bitki örtüsü arasından belli belirsiz bir şekilde mağaranın karanlık girişini görebiliyordu.

"Harika," diye mırıldandı. "Gerçekten harika."

Arkasından sorgulayan bir seri bipleme sesi geldi. Omzunun üzerinden, "Boşver Artoo," diye seslenerek başlığını koltuğa bıraktı. "Her şey yolunda. Neden burada kalmıyorsun, ben de–"

X-Kanat hafifçe sallandı, geriye bakınca Artoo'nun çoktan yerinden çıktığını ve ihtiyatlı bir şekilde ona doğru geldiğini gördü. "Ya da benimle gelebilirsin," diye alaylı bir sesle ekledi.

Artoo tekrar bipledi –neşeli bir bipleme değildi bu, ama en azından rahatlamış bir tondaydı. Küçük droid yalnız bırakılmaktan nefret ediyordu. Luke, "Dur biraz," diye seslendi. "İnip sana yardım edeceğim."

Aşağıya atladı. Toprak ayağının altında biraz yumuşak gibiydi, ama X-kanatın ağırlığını rahatlıkla taşıyacak kadar sertti. Güçle Artoo'ya tüneğinden erişti ve droidi yere yanına indirdi. "İşte oldu."

Uzaklardan bir yerden Dagobah'ın kuşlarının birinin uzun, tüyler ürpertici çığlığı duyuldu. Luke gittikçe azalan sesi dinlerken gözleri etrafındaki bataklığı araştırıyor ve neden buraya geldiğini merak ediyordu. Coruscant'ta bunu yapması önemli –hatta ölüm kalım meselesi gibi– görünmüştü. Ama şimdi burada dururken her şey sisli görünüyordu. Sisli ve biraz da aptalca.

Yanında Artoo soru sorarcasına bipledi. Luke kendini toparlamaya çalışarak şüphelerini kafasından attı. Sebeplerinden en kolay dile getirilebilecek olanı seçip droide, "Yoda'nın kullanabileceğimiz bir şey bırakmış olabileceğini düşündüm," diye cevap verdi. "Ev–" kendini toplayıp etrafını algılayabilmek için bakındı, "–şu tarafta olmalı. Gidelim."

Mesafe fazla değildi, ama yolculuk Luke'un beklediğinden daha uzun sürdü. Bu kısmen genel bitki ve toprak örtüsü yüzündendi –Dagobah

bataklıklarında bir yerden bir yere gitmenin ne kadar zor olduğunu unutmuştu. Ama başka bir şey daha vardı; beyninin gerisinde, düşünme yeteneğini bulutlandıran, düşük seviyede, ama ısrarcı bir baskı.

Ama en sonunda eve vardılar... ve evin tamamen kaybolmuş olduğunu gördüler.

Uzun bir dakika boyunca Luke sadece orada durdu, eskiden evin olduğu noktayı kaplayan bitki yığınına baktı, yeni bir kayıp hissi, ne kadar aptal olduğunun utanç verici bilinciyle çatışıyordu. Terk edilmiş bir yapının yarım yüzyıl ve hatta daha fazla ayakta kalabildiği Tatooine çöllerinde büyümüş olduğu için, aynı yapıya bir bataklıkta beş yıl içinde ne olacağını düşünmek hiç aklına gelmemişti.

Artoo arkasında yine bir soru sordu. Luke, "Yoda'nın bazı kitaplar ya da kayıtlar bırakacağını düşünmüştüm," diye açıkladı. "Jedi eğitme metodları hakkında daha çok bilgi veren bir şeyler. Pek bir şey kalmamış, değil mi?"

Cevap olarak Artoo küçük algılama çanağını uzattı. Luke ilerlemeye başlayarak, "Her neyse," dedi. "Madem ki buradayız, bu sürede etrafa bir göz atabiliriz."

Işın kılıcıyla saplar ve çalıların arasından bir yol açmak ve evin dış duvarlarından kalanlara ulaşmak sadece birkaç dakika sürdü. Genellikle en yükseği sadece beline erişen moloz parçalarıydı ve küçük dallarla kaplanmışlardı. İçeride, eski taş ocağa doğru tırmanmış ya da bazı yerlerde içinden geçerek büyümüş daha fazla bitki örtüsü vardı. Yoda'nın eski demir tencereleri çamura yarı gömülmüş ve garip görünüşlü bir yosunla kaplanmış bir haldeydiler.

Arkasında Artoo alçak sesle bir ıslık çaldı. Luke, "Hayır, işe yarar bir şey bulacağımızı zannetmiyorum," diye kabullendi, yerdeki tencerelerden birini almak için eğilirken. Küçük bir kertenkele belirdi ve sazlıkların içinde kayboldu. "Artoo, etrafta elektronik herhangi bir şey olup olmadığına bakar mısın? Onun böyle bir şey kullandığını hiç görmedim ama..." Omuz silkti

Droid itaatkâr bir şekilde tekrar algılayıcı çanağını kaldırdı. Luke çanağını ileri geri hareket ederken izledi... ve çanak aniden durdu. Luke "Bir şey mi buldun?" diye sordu.

Artoo heyecanla cıvıldadı, kubbe başı geldikleri yola bakmak için döndü. Luke kaşlarını çattı. "O yöne mi?" Etraflarındaki yıkıntıya baktı. "Burada değil mi?"

Artoo tekrar bipledi ve etrafında döndü, dengesiz yüzeyde biraz güçlükle ilerlemeye başladı. Duraklayarak kubbe başını Luke'a bakmak için döndürdü ve soru olduğu belli olan bir dizi ses çıkardı. Luke onu aniden ele

geçiren garip dehşet hissini geri itmeye çalışarak içini çekti. "Tamam. geliyorum. Sen önden git."

Siperliği kaplayan güneş ışığı, onlar X-kanat'ın yanına geldiklerinde fark edilir şekilde azalmıştı. Luke Artoo'ya, "Şimdi nereye?" diye sordu. "Umarım bana algıladığın şeyin kendi gemimiz olduğunu söylemeyeceksin."

Artoo kubbe başını döndürdü ve keskin, içerlemiş bir reddediş biplemesi attı. Algılayıcı çanağı hafifçe döndü–

Ve doğruca mağarayı işaret etti.

Luke yutkundu. "Emin misin?"

Droid tekrar bipledi. Luke, "Eminsin," diye içini çekti.

Bir dakika boyunca aklı kararsızlıkla karmakarışık bir halde mağaradaki sislerin gerisine baktı. Oraya girmesi için gerçek bir neden yoktu. Artoo'nun algıladığı şey ne olursa olsun, Yoda'nın geride bıraktığı bir şey değildi.

Ama o zaman neydi? Leia buraya gelen bir Bpfaashili Karanlık Jedi'dan bahsetmişti. Onun eşyalarından biri olabilir miydi?

Luke dişlerini sıktı. Mağaraya doğru ilermeye başlarken droide "Burada kal Artoo," diye emir verdi. "Elimden geldiği kadar çabuk döneceğim."

Yoda sık sık onu korku ve öfkenin karanlık tarafın köleleri olduğu konusunda uyarmıştı. Acaba merak hangi tarafa hizmet ediyor, diye düşündü Luke.

Yakından bakınca, mağaranın başında bulunan ağaç hatırladığı kadar şeytaniydi; sanki kendisi Güç'ün karanlık tarafıyla besleniyormuş gibi karanlık ve ürkütücü. Belki de öyleydi. Luke tam emin olamıyordu, mağaradan gelen ve onu altüst eden hislerle bunu yapması imkansızdı. Bu belli ki Dagobah'a geldiği andan itibaren hissettiği alçak seviye baskının kaynağıydı, bir an için neden bu etkinin daha önce bu kadar güçlü olmadığını düşündü.

Belki de Yoda daha önce hep burada olup, varlığı Luke'u mağaranın gerçek gücünden koruduğu içindi.

Ama artık Yoda yoktu... ve Luke mağarayla yalnız yüzleşiyordu.

Derin bir nefes aldı. Kendi kendine sertçe, "Ben bir Jedi'ım," diye hatırlattı. Kemerinden telsizini alarak açtı. "Artoo? Duyuyor musun?"

Telsiz bipleyerek cevap verdi. "Pekala. Ben içeri giriyorum. Algıladığın şeye yaklaştığım zaman bana bir sinyal ver."

Olumlu bir bipleme sesi geldi. Telsizi tekrar beline takarak ışın kılıcını çekti. Bir derin nefes daha alarak boğum boğum ağaç köklerinin altından eğildi ve mağaraya adım attı.

Bu da hatırladığı kadar kötüydü. Karanlık, nemli, böceklerle ve yapışkan bitkilerle kaynayan, genel olarak Luke'un içinde bulunduğu en kötü yerlerden biriydi. Zemin öncekinden daha da güvenilmez görünüyordu ve zemin ağırlığını çekemeyince ilk bir düzine adımında neredeyse iki kere yüzüstü düşüyordu; çok kötü sayılmazdı ama dengesini sarsmaya yetecek kadar kötüydü. Sislerin arasında, ileride çok iyi hatırlanan bir nokta belirdi ve oraya yaklaştıkça kendini ışın kılıcını daha da sıkı kavrar buldu. Bir zamanlar bu noktada, gerçek olmayan bir Darth Vader ile kabus gibi bir düello yapmıştı.

Korku ve hatıralarla savaşarak o noktaya ulaştı ve durdu. Ama bu defa hiçbir şey olmaması onu rahatlattı. Gölgelerden tıslayan bir nefes sesi gelmedi, onunla karşılaşmak için bir Karanlık Lord gölgelerden süzülmedi. Hiçbir şey yoktu.

Luke dudaklarını ıslatıp kemerindeki telsize uzandı. Hayır, elbette hiçbir şey olmayacaktı. O krizle zaten yüzleşmişti –yüzleşmiş ve üstesinden gelmişti. Vader aydınlık tarafa dönmüş ve gitmişti. Mağaranın onu isimsiz ve gerçek olmayan korkular haricinde tehdit edebileceği başka bir şey yoktu ve bunlar da ancak o izin verirse üzerinde güç sahibi olabilirlerdi. Bunu baştan düşünmeliydi. "Artoo?" diye seslendi. "Hâlâ orada mısın?"

Küçük droid bir vızıldamayla cevap verdi. Luke, "Pekala," dedi ilerlemeye devam ederek. "Daha ne kadar–"

Cümlesinin tam ortasında –hatta tam olarak attığı adımın ortasında– mağaranın dumanlı görüntüsü aniden etrafında titrek, gerçek üstü bir imgeye dönüştü.

Küçük bir açık hava yer aracındaydı, bir çeşit çukurun üzerinde alçaktan uçuyordu, yer sıradan görünüyordu ama etrafında yerden yükselen korkunç bir sıcaklık hissediyordu. Arkasından bir şey onu sert bir şekilde dürtükleyerek, aracın yanından yere yatay olarak uzatılmış dar bir tahtanın üzerinde ilerlemesi için itekledi–

Luke nefesini tuttu, sahne aniden açık hale gelmişti. Hutt Jabba'nın hava kayığındaydı. Büyük Carkoon Çukuru'ndaki idamı için hazırlanıyordu–

İleride, saray mensuplarının yaklaşan idamı daha iyi seyredebilmek için birbirlerini itekliediklerini ve biraz daha yaklaşan Jabba'nın mavnasını görebiliyordu. Mavnanın birçok detayı rüyanın sisleri içinde belirsizdi, ama Artoo'nun küçük kubbe biçimini geminin üzerinde açıkça görebiliyordu. Luke'un sinyalini bekliyordu...

Luke imgeye, "Bu oyunu oynamayacağım," diye seslendi. "Oynamayacağım. Bu krizle de yüzleştim ve onu yendim."

Ama sözcükleri kendi kulaklarına bile cansız geliyordu... ve onlar ağzından dökülürken bile muhafızın değneğini arkasında hissedebiliyor, kendini tahtanın bitişinde atlarken hissedebiliyordu. Havada döndü, tahtanın ucunu yakaladı, muhafızların başlarının üzerinden atladı–

Yere indi ve mavnaya doğru döndü. Artoo'nun ona doğru fırlattığı ışın kılıcına doğru elini uzatmıştı.

Kılıç asla ona erişmedi. Orada durmuş onu beklerken, silah yön değiştirdi, mavnanın diğer ucuna doğru döndü. Luke çılgınca ona Güç'le erişmek için uzandı; ama yararı yoktu. Işın kılıcı uçuşuna devam etti–

Ve mavnanın tepesinde yalnız başına duran, ince yapılı bir kadının elinde durdu.

Luke ona baktı, bir dehşet hissi her tarafını kaplıyordu. Sisler arasında, güneş arkasındayken kadının yüzünün detaylarını göremiyordu... ama bir ganimet gibi yukarıda tuttuğu ışın kılıcı ona bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu. Kadın Güç'e sahipti...ve onunla arkadaşlarını ölüme mahkum etmişti.

Ve değnekler onu tekrar tahtada iteklerken, Luke, rüya sislerinin arasından, açıkça onun alaycı kahkahalarını duyuyordu.

Luke, "Hayır!" diye bağırdı ve imge tıpkı belirdiği gibi aniden kayboldu. Tekrar Dagobah'taki mağaradaydı, alnı ve tüniği terle sırılsıklam olmuştu ve elindeki telsizden çılgınca bir elektronik bipleme geliyordu.

Titrek bir nefes aldı, ışın kılıcını elinde iyice sıkarak kendini ona hâlâ sahip olduğuna ikna etti. "Her şey–" Kurumuş boğazını ıslatmaya çalışarak tekrar denedi "Her şey yolunda Artoo. Ben iyiyim." Durakladı, zihnindeki bulanıklığa karşı savaşarak burada ne yaptığını hatırlamaya çalıştı. "Hâlâ elektronik sinyali alıyor musun?"

Artoo olumlu bir tonla bipledi. "Hâlâ önümde mi?"

Başka bir olumlu bipleme daha geldi. Luke, "Peki," dedi. Elindeki ışın kılıcını kaldırarak alnındaki terleri bir kere daha sildi ve aynı anda her tarafı izlemeye çalışarak dikkatlice ilerlemeye başladı.

Ama görünüşe göre mağara yapabileceğinin en kötüsünü yapmıştı. Derinlere doğru ilerlerken başka bir imgeyle karşılaşmadı... ve sonunda Artoo hedefe vardığını belli eden sinyali gönderdi.

Çamur ve yosunların arasından çıkardığı alet tam bir hayal kırıklığıydı: küçük, elinden biraz daha uzun, bir tarafında beş üçgen biçimli paslanmış anahtar, diğer tarafında ise bir çeşit yabancı yazı olan, düzleştirilmiş bir silindirdi. Luke, "Bu mu?" diye sordu, buraya kadar sadece böyle tamamen

tanımlanamaz bir şey bulmak için geldiği fikrinden hoşlandığından emin değildi. "Başka bir şey yok mu?"

Artoo olumlu bir tonla bipledi ve ancak bir soru olabilecek bir ıslık çaldı. Luke droide, "Ne olduğunu bilmiyorum," dedi. "Belki sen tanırsın. Bekle, dışarı çıkıyorum."

Dönüş yolculuğu hoş değildi, ama aynı zamanda olaysızdı ve kısa bir süre sonra ağaç köklerinin arasından rahat bir nefes alarak, bataklığın nispeten daha temiz havasına çıktı.

Hafif bir şaşkınlıkla içeride olduğu sürede havanın karardığını fark etti; geçmişe ait imge göründüğünden daha uzun sürmüş olmalıydı. Artoo, X-Kanat'ın iniş ışıklarını açmıştı, ışınlar, havada sisli koniler gibi görünüyorlardı. Luke bitkilerin arasından geçerek, X-Kanat'a ilerledi.

Artoo kendi kendine alçak bir tonda bipleyerek onu bekliyordu. Luke göründüğünde bipleme rahatlamış bir ıslığa dönüştü, küçük droid huzursuz bir çocuk gibi ileri geri sallanıyordu. Luke, "Rahatla Artoo, ben iyiyim," diye onu yatıştırıp, eğilerek düzleştirilmiş silindiri yan cebinden çıkardı. "Ne düşünüyorsun?"

Droid düşünceli bir şekilde cıvıldadı, kubbe başı, objeyi değişik yönlerden incelemek için döndü. Sonra aniden cıvıldaması heyecanlı ve anlaşılamayan hızlı bir elektronik biplemeye dönüştü. Luke, "Ne?" diye sordu, ses yağmurunu anlamaya çalışıp Tripio'nun neden ona ihtiyacı olduğu zaman hiç etrafında olmadığını düşünerek. "Yavaş ol Artoo. Ben –boşver," diye kendi sözünü kesti, kesifleşen karanlığın içinde ayağa kalkarak. "Burada daha fazla kalmanın bir yararı yok zaten."

Artık karanlık tarafından neredeyse tamamen yutulmuş olan mağaraya baktı ve ürperdi. Hayır, kalmak için bir neden yoktu ve gitmek için en azından bir tane çok iyi neden vardı. Üzgünce, burada bir çeşit aydınlanma bulma fikri de böylece boşa gitti, diye düşündü. Böyle olacağını bilmeliydi. Droide, "Haydi," dedi. "Seni yerine yerleştirelim. Eve dönerken bana her şeyi anlatabilirsin."

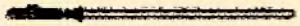

Artoo'nun silindir hakkındaki raporu oldukça kısa ve tamamen olumsuzdu. Küçük droid tasarımı tanımadığını bildirmiş, genel amaç tarayıcılarından algılayabildiği kadarıyla ne işe yaradığını çözememişti ve yan tarafta yazan yazıyı anlamak şöyle dursun, hangi dil olduğunu bile

bilmiyordu. Luke droidin ilk baştaki heyecanının ne hakkında olduğunu düşünmeye başlamıştı... ta ki droidin son cümlesi bilgisayar ekranında belirinceye kadar.

"Lando mu?" Luke kaşlarını çattı ve cümleyi tekrar okudu. "Lando'yu böyle bir şeyle gördüğümü hiç hatırlamıyorum."

Ekranda başka sözcükler belirdi. "Evet, o zaman başka şeylerle meşgul olduğumu kabul ediyorum," dedi, istemdışı olarak yapay sağ elinin parmaklarını hareket ettirerek. "Yeni bir el takılırken insan başka şeylere pek dikkat edemiyor. Demek onu General Madine'e verdi, ya da sadece onu gösteriyor muydu?"

Başka bir cümle göründü. "Sorun değil." Luke droidi teskin etti. "Senin de meşgul olduğunu biliyorum."

Arkasına, Dagobah'ın hilal şeklindeki, gittikçe küçülen görüntüsüne baktı. Aslında doğruca Coruscant'a dönüp Leia ve Han'ın Bpfassh'tan dönüşünü beklemek niyetindeydi. Ama duyduğuna göre oradaki görevleri iki hafta, belki daha da fazla sürebilirdi. Ve Lando onu süper sıcak gezegen Nkllon'daki yeni nadir bulunan maden işletmesine birkaç defa davet etmişti.

"Planlarda değişiklik oldu Artoo," diye seslendi, yeni bir rota çizerek. "Athega sistemine uğrayıp Lando'yu göreceğiz. Belki o bize bunun ne olduğunu söyleyebilir."

Yolda, mağarada gördüğü rahatsız edici rüya ya da imge hakkında düşünme ve aslında bir rüyadan fazla bir şey olup olmadığı hakkında da karar vermek için zamanı da olabilirdi.

Bölüm 12

Han sabırla Şahin'in iletişim paneline, "Hayır, Nkllon için bir geçiş iznim yok," dedi, yanlarında uçan modifiye B-Kanat'a sert bakışlar atıyordu. "Aynı zamanda burada hesabım da yok. Ben Lando Calrissian'a ulaşmaya çalışıyorum."

Arkasındaki koltuktan, bastırılmaya çalışılan bir kahkaya benzeyen bir ses geldi. Omzunun üzerinden, "Bir şey mi dedin?" diye sordu.

Leia, "Hayır," dedi masum bir tavırla. "Sadece geçmişi hatırlıyorum."

Han, "Tabii," diye homurdandı. O da hatırlıyordu tabii ve Bespin iyi hatıraları arasında yer almıyordu. B-Kanat'a, "Bak, sadece Lando'yu ara tamam mı?" diye önerdi. "Ona eski bir arkadaşının burada olduğunu söyle ve stoğundan seçeceğim bir şey için bir el sabacc oynayabileceğimizi ilet. Lando anlayacaktır."

Leia koltuğunun etrafından ona doğru eğilerek şaşkın bir bakışla, "Ne yapmak istiyoruz dedin?" diye sordu.

Han iletişimi kapattı. "İmparatorluk güçlerinin burada da casusları olabilir," diye ona hatırlattı. "Eğer öyleyse, tüm Athega sistemine adlarımızı ilan etmek pek akıllıca olmaz."

Leia istemeyerek de olsa, "Doğru," diye kabullendi. "Bu yine de çok garip bir mesaj."

Han, "Lando için değil," diye onu temin etti. "Ben olduğumu anlayacaktır. Tabii o orta seviye hizmetli zahmet edip mesajı ona iletirse."

Yanında Chewie bir kükremeyle onu uyardı: sancak tarafından büyük bir şey yaklaşıyordu. Han boynunu eğerek bir göz atmaya çalıştı. "Ne olduğu hakkında fikrin var mı?"

Wookiee cevap veremeden iletişim paneli tekrar hayata geçti. B- Kanat, "Kimliği belirlenemeyen gemi, General Calrissian sizin için özel bir geçiş izni

hazırladı," dedi. Ses tonu biraz hayal kırıklığı yansıtıyordu. Büyük bir ihtimalle sorun yaratıcıları şahsen sisteminden atmak için kendini hazırlamıştı. "Eskortunuz sizi karşılamak için yaklaşıyor, gelene kadar şu andaki pozisyonunuzda kalın."

Han, "Anlaşıldı," dedi, adama teşekkür etmek içinden gelmemişti.

Leia şüpheyle, "Eskort mu?" diye sordu. "Neden eskorta ihtiyaç duyalım?"

Han onu, "Lando Saray'a ziyarete geldiği zaman gidip politika ile uğraşmanın sonucu bu," diye hafifçe azarladı. Hâlâ boynunu eğmiş bakıyordu. Eskort yaklaşıyordu. "Nkllon süper sıcak bir gezegen –güneşe, herhangi normal bir geminin gövdesinden bir parça kopmadan yaklaşmasına izin veremeyecek kadar yakın. Bu yüzden–" Leia'nın dikkatini eliyle sağa yöneltti, "–eskort gerekli."

Arkasından keskin bir nefes alma sesi geldi. Lando'nun gösterdiği hologramları bizzat görmüş olmasına rağmen Han çok etkileyici bir görüntü olduğunu itiraf etmek zorundaydı. Eskort gemi her şeyden çok dev, canavar bir şemsiyeye benziyordu, bir İmparatorluk Yıldız Destroyerinin yarısı boyutlarında kıvrık bir tabak gibiydi. Tabağın altı tüpler ve yüzgeçler ile bezenmişti, içeri yol alırken çanağın yanmasını önlemek amacıyla kullanılan soğutucuyu pompalıyor ve depoluyorlardı. Şemsiyenin sapının olması gereken yerde kalın, silindir şeklinde bir direk vardı; şemsiye tabağının genişliğinin yarısı kadar uzanıyor, en uzak ucu dev radyatör yüzgeçlerle kaynıyordu. Direğin ortasında, sanki eklemek akıllarına sonradan gelmiş gibi duran, dev şemsiyeyi götüren römork gemi vardı.

Leia şok olmuş bir sesle, "Yüce gökyüzü aşkına," diye söylendi. "Bu şey gerçekten uçuyor mu?"

"Evet, ama pek kolay olmuyor," dedi Han, canavar geminin gemisine yaklaşmasını hafif bir endişe hissi ile izlerken. Bu kadar yakına gelmek zorunda değildi –Şahin, kalkan gemilerin genelde refakat ettikleri büyük konteyner gemilerine göre çok daha küçüktü. "Lando bana, ilk defasında tasarımda bir sürü sorun yaşadıklarını söyledi, ayrıca insanlara gemiyi nasıl kullanacaklarını öğretmek de bir o kadar sorunlu olmuş."

Leia evet anlamında başını salladı. "İşte buna inanırım."

İleşitim paneli tekrar hayata geçti. "Kimliği belirlenemeyen gemi, Kalkan Gemisi Dokuz konuşuyor. Kilitlenmeye hazırız, lütfen bağlantı devre kodunuzu gönderin."

"Tabii." Han alçak sesle söylendi, iletişim düğmesine dokunarak. "Kalkan Gemisi Dokuz, bizim bağlantı devremiz yok. Bize sadece rotanızı verin ve sizi izleyelim."

Bir anlık sessizlikten sonra ses –isteksizce, diye düşündü Han – "Pekala, tanımlanamayan gemi. Rotanızı iki-sekiz-dörde çevirin; hız nokta altı alt ışık hızı."

Herhangi bir onay beklemeden dev şemsiye ilerlemeye başladı. Han yardımcı pilotuna, "Onunla kal Chewie," diye seslendi. Bu pek de sorun değildi. Şahin bu boyuttaki her şeyden daha hızlı ve kesinlikle daha fazla manevra yeteneğine sahipti. "Kalkan Gemisi Dokuz, Nkllon için tahmini süremiz nedir?"

"Aceleniz mi var, kimliği belirlenemeyen gemi?"

Han alaylı bir tavırla, "Bu güzel manzara ile nasıl acelemiz olabilir?" diye sordu, neredeyse tüm gökyüzünü dolduran çanağın alt tarafına bakarak. "Evet, biraz acelemiz var."

Diğeri, "Bunu duyduğuma üzüldüm," dedi. "Aslında eğer bir bağlantı devreniz olsaydı, birlikte içeri doğru çabuk bir ışık hızı atlayışı yapabilir ve Nkllon'da belki de bir saatte olabilirdik. Bu şekilde ise – yaklaşık 10 saatimizi alacak."

Han yüzünü buruşturdu. "Harika."

Leia, "Belki de geçici bir bağlantı devresi kurabiliriz," diye önerdi. "Tripio Şahin'in bilgisayarını bunu yapabilecek kadar iyi tanıyor."

Chewbacca ona yarı dönerek, Han niyetli olsa bile tartışmaya yer bırakmayan bir red cevabı kükredi –ki Han'ın da tartışmaya niyeti yoktu. Leia'ya sert bir şekilde, "Chewie haklı," dedi. "Bu gemiyi hiçbir şeye bağlamayız. Asla. Duyuyor musun kalkan gemi?"

Diğeri, "Benim için sorun yok, kimliği belirlenemeyen gemi," diye cevap verdi. Hepsi bu kelimeyi kullanmaktan uygunsuzca bir zevk alıyor gibiydiler. "Bana saat başı için para ödüyorlar nasıl olsa."

Han, "İyi," dedi. "Haydi işe koyulalım."

"Elbette."

İletişim kesildi ve Han ellerini kontrollerin üzerine yerleştirdi. Şemsiye hâlâ süzülüyordu, ama görünürde başka bir şey yoktu. "Chewie, motorlarını bekleme pozisyonundan çıkardı mı?"

Wookiee olumsuz bir kükremeyle cevap verdi.

Leia tekrar öne eğilerek, "Sorun ne?" diye sordu.

Han etrafına bakınarak, "Bilmiyorum," dedi. Şemsiye önlerinde durduğu için görülecek pek bir şey yoktu. "Ama hoşlanmadığım kesin." İletişim panelini çalıştırdı. "Kalkan Gemisi Dokuz, neden bekliyoruz?"

Ses yatıştırıcı bir ses tonuyla cevap verdi. "Endişelenmenize gerek yok, kimliği belirlenemeyen gemi. Bağlantı devresi olmayan başka bir gemi daha geldi, bu yüzden ikinizi beraber götüreceğiz. İki tanemizi ayrı ayrı kullanmanın bir anlamı yok, değil mi?"

Han'ın ensesindeki tüyler ürpermeye başladı. Tam onlar oradayken Nkllon'a gelmiş bir gemi daha. "Geminin kimliğini belirlediniz mi?" diye sordu.

Diğeri alaycı bir şekilde homurdandı. "Hey, dostum, senin bile kimliğini bilmiyoruz."

"Çok yardımcı oldunuz," dedi Han, iletişim panelini tekrar kapatarak. "Chewie, bu yeni gelen adamı çözebildin mi?"

Wookiee'nin cevabı kısa ve özdü. Ve de rahatsız edici. Han, "Harika," diye homurdandı. "Gerçekten harika."

Leia omzunun üzerinden bakarak, "Bunu kaçırdım," dedi.

Han, "Kalkan gemisinin merkez direğinin uzak ucundan geliyor," diyerek tarayıcı ekranındaki aralık kutularına işaret ederek anlattı. "Direği kendisi ile bizim aramızda tutuyor ve onu göremememizi sağlıyor."

"Bunu kasten mi yapıyor?"

"Büyük bir ihtimalle." Han başını sallyarak emniyet kemerini çözdü. "Chewie, sen kullan. Ben dörtlüleri ateşlemeye gidiyorum."

Kokpit koridorundan geminin merkezine koşup merdivene yöneldi. Arkasından, oturma odası yönünden endişeli, mekanik bir ses seslendi "Kaptan Solo, bir sorun mu var?"

Han, "Büyük bir ihtimalle var Tripio," diye cevap verdi. "Bağlansan iyi olur."

Merdivene tırmanıp silah yuvasındaki sağ açılı yerçekimi boşluğundan geçerek kendini koltuğa bıraktı. Bir eliyle güç düğmesine basıp diğer eliyle kulaklığı alırken kontrol paneli tatmin edici bir çabuklukla harekete geçti. Mikrofonundan, "Bir şeyler var mı Chewie?" diye seslendi.

Diğeri olumsuz bir kükreme ile ona cevap verdi, yaklaşan araç hâlâ kalkan geminin direği tarafından tamamen saklanıyordu. Ama tahmin ekranı artık bir tarama yapmalarına izin veriyordu ve Wookiee bundan yararlanarak aracın üst boyut limitlerini hesaplayabilmişti. Pek büyük değildi. "Evet, bu da bir şeydir," dedi Han, aklından yıldız gemisi tipleri listesini geçiriyor ve İmparatorluğun onlara bu kadar küçük ne gönderebileceğini düşünüyordu. Belki de bir çeşit TIE savaşçısıydı. "Gözünü dört aç, bu bir tuzak olabilir."

Tahmin ekranı sinyal verdi: bilinmeyen gemi direğin diğer tarafına çıkmaya başlıyordu. Han kendini hazırladı, elleri hafifçe ateş kontrollerinin üzerinde gezindi.

Ve onu şaşırtan bir anilikle gemi direğin etrafından spiral şeklinde dönerek görüntüye girdi ve yavaşça kendini düzeltti–

Leia, "Bu bir X-Kanat," diye gemiyi tanımladı. Sesi çok rahatlamış geliyordu. "Cumhuriyet işaretleri taşıyor–"

Luke'un sesi Han'ın kulaklarında parazitle yankılandı. "Merhaba yabancılar. Sizi görmek çok güzel."

"Şey... merhaba," Han Luke'u adıyla selamlama içgüdüsünü otomatik olarak bastırdı. Teorik olarak güvenli bir frekanstaydılar, ama yeterli motivasyona sahip herhangi birisinin bu tür formaliteleri gözardı etmesi çok kolaydı. "Burada ne yapıyorsun?"

Luke, "Lando'yu görmeye geldim," dedi. "Sizi şaşırttıysam özür dilerim. Bana kimliği belirlenemeyen bir gemiyle birlikte gideceğimi söylediklerinde bunun bir tuzak olduğunu düşündüm. Bir dakika öncesine kadar siz olduğunuzdan emin değildim."

Han, "Ya," dedi diğer gemi onlarla paralel bir rotaya yerleşirken. Bu gerçekten de Luke'un X-Kanat'ıydı.

Ya da en azından Luke'un X-Kanat'ı gibi görünüyordu. "Pekala," dedi doğal olmaya çalışarak, lazer toplarını diğerini hedef alacak şekilde çevirdi. Şu andaki pozisyonunda X-Kanat'ın, onlara ateş etmeden önce 90 derecelik bir dönüş yapması gerekirdi. Tabii modifiye edilmediyse. "Bu bir nezaket ziyareti mi? Yoksa başka bir şey mi?"

"Pek sayılmaz. Eski bir alet buldum... şey, Lando'nun onu tanımlayabileceğini düşündüm." Durakladı. "Bunu böyle açıkta tartışmamamız gerektiğini düşünüyorum. Ya sen?"

Han, "Bence de öyle," dedi, düşünceler aklından hızla geçiyordu. Yabancı Luke gibi konuşuyordu, ama Bpfassh'taki neredeyse felaketle sonuçlanacak olan Şahin'in yerine geçme olayından sonra hiçbir şeyi öyle kabullenmek niyetinde değildi. Bir şekilde pozitif bir kimlik belirlemesi yapmalı ve çabuk olmalıydılar.

Han bir düğmeye dokunup telsiz bağlantısını kesti. "Leia, o gemidekinin gerçekten Luke olup olmadığını söyleyebilir misin?"

Leia, "Sanırım," dedi yavaşça. "Neredeyse tamamen eminim."

Han, " 'Neredeyse eminim' yeterli değil tatlım," diye uyardı.

"Biliyorum. Dur bir dakika, bir fikrim var."

Han tekrar telsiz bağlantısını açtı. Luke, "—bir bağlantı devrem olsaydı beni daha hızlı götürebileceklerini söylüyorlardı," diyordu. "Nkllon'a yerçekiminin izin vereceği kadar yakın bir ışık hızı atlayışı ve sonra gezegenin gölgesine girmeden önce bir kaç dakikalık sığınak, sonra geri kalan kısmı tek başıma gidebilirdim."

Han, "Ama X-Kanatlarda bağlantı devresi yok," diye karşılık verdi.

Luke kuru bir sesle, "Evet," dedi. "Tasarım aşamasında bir gözden kaçırma sanırım."

Han, "Hiç şüphe yok," dedi, terlemeye başlamıştı. Leia ne yapacaksa bir

an önce işe koyulmasını istiyordu.

Leia, "Aslında olmaması daha iyi," dedi. "Böyle konvoy halinde seyahat etmek bana daha güvenli geliyor. Bu arada unutmadan, burada merhaba demek isteyen biri var."

"Artoo?" Tripio'nun titiz sesi çekingen bir tonda konuştu. "Orada mısın?"

Han'ın kulaklıkları bir seri elektronik biplemeler ve cıvıltılarla doldu. Tripio, "Başka nerede olabileceğini bilmiyorum," dedi katı bir sesle. "Geçmiş deneyimlere bakılırsa kendini bulaştırabileceğin hatırı sayılır derecede sorun var. En azından ben yanında olup senin için bir şeyleri halletmeden."

Kulaklıklardan fena halde elektronik bir homurdanmaya benzeyen bir ses çıktı. Tripio daha da gergin bir tavırla, "Evet, sen her zaman buna inandın," diye ona cevap verdi. "Tabii, kendi hayal dünyanda yaşamaya hakkın var."

Artoo tekrar homurdandı ve kendi kendine hafifçe gülümseyen Han kontrol panelini kapatarak lazerleri tekrar bekleme durumuna getirdi. Kaçakçılık günlerinde, birçok erkeğin kendilerinden hızlı düşünebilen bir eş istemediklerini duymuştu.

Han kendi adına konuşacak olursa, çok uzun zamandır başka türlü bir eşi kesinlikle istemediğini söyleyebilirdi.

Kalkan gemisi pilotu abartmamıştı. Artık kendi başlarına olduklarını nihayet bildirdiğinde yola çıkalı neredeyse on saat geçmişti, pilot pek de nazikçe sayılamayacak son bir yorumdan sonra yana süzülerek yollarından çekildi.

Görülecek pek bir şey yoktu; ama Han gelişmemiş bir gezegenin karanlık tarafının pek nadiren güzel manzaralar sunacağını biliyordu. Aygıtlardan birinden bir hedef sinyali ona göz kırpıyordu. İşaret edilen yönde kolayca bir dönüş yaptı.

Arkasından ayak sesleri geldi. Leia esneyerek yardımcı pilot koltuğuna otururken, "Ne oluyor?" diye sordu.

Han önlerindeki yıldızsız kütleyi işaret ederek, "Nkllon'un gölgesindeyiz," diye açıkladı. "Lando'nun madencilik işletmesine kilitlendim –görünüşe göre on ya da on beş dakika içinde orada olacağız."

"Tamam." Leia yana, onlarla yarışan X-Kanat'ın ışıklarına baktı. "Son zamanlarda Luke'la konuştun mu?"

"Birkaç saattir hayır. Biraz uyumaya çalışacağını söyledi. Sanırım şu anda gemiyi Artoo kullanıyor."

Leia, "Evet," diye başını salladı. Yeni Jedi becerilerini kullandığı zamanlarda olduğu gibi sesi hafifçe uzaklardan geliyormuşçasına çıkmaya başlamıştı. "Luke pek iyi uyuyamıyor. Onu rahatsız eden bir şeyler var."

Han, "Onu birkaç aydır bir şeyler rahatsız ediyor," diye hatırlattı. "Üstesinden gelecektir."

Leia başını salladı. "Hayır, bu farklı bir şey. Daha fazlası var –Bilmiyorum, daha acil bir şey." Ona döndü. "Winter belki seninle konuşabileceğini düşündü."

Han, "Şimdiye kadar konuşmadı," dedi. "Bak, endişelenme. Hazır olduğu zaman konuşacaktır."

"Sanırım." Leia kokpitten dışarı, yaklaştıkları gezegensel kütlenin yan tarafına baktı. "İnanılmaz. Buradan güneş tacının bir kısmını görebileceğinin farkında mısın?"

Han, "Evet, ama bana seni daha yakına götürmemi isteme," dedi. "Bu kalkan gemileri sadece gösteriş için değil biliyorsun, güneş ışığı birkaç saniyede sahip olduğumuz bütün algılama aletlerini ve birkaç dakika sonra da Şahin'in gövdesini eritecek kadar güçlü."

Leia başını inanmazlıkla salladı. "İlk önce Bespin, şimdi de Nkllon. Lando'nun böyle çılgın bir işle uğraşmadığı bir zamanına rastgeldin mi?"

Han, "Pek sık değil," diye itirafta bulundu. "Bespin'de en azından bilinen bir teknoloji üzerine çalışıyordu –Bulut Şehri, o almadan önce yıllardır işliyordu. Bu ise–" ön camdan dışarıyı işaret etti, "–neredeyse her şeyi sıfırdan düşünmek zorundaydılar."

Leia ileri eğildi. "Sanırım bir şehir görüyorum –şurada bir grup ışık var."

Han işaret ettiği yere baktı. "Şehir olamayacak kadar küçük. Daha çok bir maden makinesi grubuna benziyor. Son duyduğumda yüzeyi kazan yüz tane böyle aleti vardı."

"Bunlar Stonehill Endüstrisi'nden almasına yardım ettiğimiz asteroid gemileri mi?"

"Hayır, onları dış sistemde romörkör işi için kullanıyor," diye onu düzeltti Han. "Bunlar iki kişilik, tepeleri kesilmiş külahlar gibiler. Alt kapağın altında, aşağıya inen bir set plazma jet matkabı var. Delmek istediğin yere iniyorsun, bir ya da iki dakika boyunca jetlerini toprağı yarmak için ateşliyorsun, sonra kapaktan aşağıya inip parçaları topluyorsun."

"Tamam, şimdi hatırladım." Leia başını salladı. "Aslında asteroid maden makinalarıydılar, öyle değil mi?"

"Tarz olarak evet. Lando bu grubu, bir yerlerdeki maden tasfiye

kompleksinde buldu. Sahipleri sadece plazma jetlerini çıkarmak yerine, hepsini bir bütün olarak toparlayıp bir yerlere sıkıştırmış."

"Acaba Lando onları nasıl ele geçirdi?"

"Büyük bir ihtimalle bunu bilmek istemeyiz."

Telsiz hayata geçti. "Kimliği belirlenemeyen gemiler, Göçebe Şehri Kontrolü konuşuyor." dedi keskin bir ses. "Beşinci ve Altıncı Platformlara iniş izni verildi. İşareti takip edin ve tümseklere dikkat edin."

Han, "Tamam," diye cevap verdi. Şahin şimdi yüzeyin üzerinde uçuyor ve altimetre onları sadece elli metre yukarıda gösteriyordu. Karşılarına alçak bir bayır çıktı, kontroller onları hafifçe uyardı. Han onları bayırın üzerinden geçirdi.

Ve tam karşılarında Göçebe Şehri belirdi.

Han Leia'ya baktı. "Lando ve çılgın işleri mi demiştin?"

Nutku tutulmuş olan Leia sadece başını sallamakla yetindi... az çok ne beklemesi gerektiğini bilen Han bile manzaranın baş döndürücü olduğunu itiraf etmek zorundaydı. Kambursu dev madencilik kompleksi, karanlık tarafın loşluğunda binlerce ışıkla parlayan bir çeşit egzotik canavarı andırıyordu. Üstünden geçtiği alçak tepeler yanında cüce kalıyordu. Arama ışıkları önündeki bölgeyi zikzaklar çizerek delip geçiyor, bir avuç dolusu küçük gemi ya arkasında parazit böcekler gibi vızıldıyor, ya da önünde, ayaklarının dibinde dağılmış şekilde duruyordu.

Han'ın beyninin canavarı ayrı parçalara bölmesi bir kaç saniye aldı: tepede eski Dreadnaught Kruvazörü, zeminde onu taşıyan kırk İmparatorluk AT-AT'i, etrafında ve önünde gezinen mekik ve pilot araçları.

Nelerden oluştuğunu bilmek, onu kesinlikle daha az etkileyici yapmıyordu.

İletişim paneli yine hayata geçti. "Kimliği belirlenemeyen gemi," dedi tanıdık bir ses. "Göçebe Şehri'ne hoşgeldiniz. Bir el sabacc oynama işi de ne?"

Han gülümsedi. "Merhaba Lando. Biz de şimdi senden bahsediyorduk."

"Eminim öyledir," dedi Lando alaylı bir sesle. "Büyük bir ihtimalle benim iş yeteneklerim ve yaratıcılığımdan konuşuyordunuz, öyle değil mi?"

Han, "Öyle diyebilirsin," dedi. "Bu şeye iniş yapmak için özel bir numara var mı?"

Diğeri, "Pek sayılmaz," diye onu temin etti. "Saatte sadece birkaç kilometre hızla gidiyoruz. X-kanat'taki Luke mu?"

Luke Han'dan önce atılıp, "Evet, buradayım," diye cevap verdi. "Burası inanılmaz, Lando."

"İçeriyi görene kadar bekle. Zaten artık ziyaret etme zamanınız da gelmişti. Leia ve Chewie de sizinle mi?"

Leia, "Hepimiz buradayız," diye seslendi.

Han, "Bu sosyal bir ziyaret değil," diye onu uyardı. "Biraz yardıma ihtiyacımız var."

Lando sesinde çok hafif bir duraklamayla, "Evet, tabii ki," dedi. "Elimden ne gelirse. Bakın, şu anda Proje Merkezindeyim ve güç bir kazıyı yönetiyorum. Sizi iniş platformunda karşılaması ve buraya getirmesi için birini yollayacağım. Burada hava olmadığını unutmayın –Kapağı açmadan önce tüpün bağlanmasını bekleyin."

Han, "Pekala," dedi. "Karşılama komitenin güvenebileceğin birisi olduğuna emin ol."

Başka bir küçük duraklamadan sonra Lando, "Öyle mi?" diye doğal bir sesle sordu. "Bir şeyler..."

İletişim panelinden gelen ani bir elektronik gıcırtıyla sesi kesildi. Leia, "Bu da ne?" diye atıldı.

Han, "Biri iletişimimizi kesiyor," diye gürledi, panelin kapatma düğmesine basarak. Elekronik gıcırtı kulaklarında hoş olmayan bir çınlama bırakarak kesildi. Han iç iletişim panelini tuşladı. "Chewie, bir problemimiz var," diye seslendi. "Yukarı gel."

Chewie'den cevabı aldıktan sonra tekrar iletişim paneline döndü. Leia'ya, "Bölgeyi tara," diye seslendi. "Bak bakalım, yaklaşan bir şey var mı?"

Hemen işe koyulan Leia, "Tamam," diye cevap verdi. "Sen ne yapacaksın?"

"Bize temiz bir frekans bulmaya çalışacağım" Şahin'i yaklaşım vektöründen çekip etraflarında açık bir alan olmadığından emin olduktan sonra sesi alçak tutarak iletişim panelini tekrar açtı. Geçmişte bu çeşit bloke girişimlerine karşı kullandığı frekans tarama ve karıştırma hileleri vardı. Şu andaki soru ise onları uygulamaya zaman bulup bulamayacağıydı.

Aniden, beklediğinden çok daha kısa sürede elektronik gıcırtı bir sese dönüştü. "–tekrarlıyorum: beni duyabilen bütün gemiler, lütfen rapor verin."

Han, "Lando, benim," diye seslendi. "Neler oluyor?"

Lando dalgın bir sesle, "Emin değilim," dedi. "İletişimi böyle karıştıran bir güneş patlaması olabilir –bazen başımıza geliyor. Ama buradaki durum buna pek uyuyor gibi görünmüyor..."

Sesi kesildi. Han, "Ne?" diye sorguladı.

Hoparlörden derin bir nefes alma sesi geldi. Lando alçak sesle "İmparatorluk Yıldız Destroyeri," dedi. "Gezegenin gölgesine doğru hızla yaklaşıyor."

Han Leia'ya baktı, yüzünün bembeyaz kesildiğini gördü. Leia, "Bizi buldular," diye fısıldadı.

Bölüm 13

Luke, "Görüyorum Artoo, görüyorum," diye droidi yatıştırdı. "Bırak da Yıldız Destroyeri için ben endişeleneyim, sen bizi bu iletişim karmaşasından çıkarmak için bir yol bulmaya çalış."

Küçük droid endişeli bir onaylama tonuyla işe koyuldu. İleride *Binyıl Şahini* iniş rotasından çıkmış ve yaklaşan gemiyi karşılamak için gibi görünen bir rotaya yerleşiyordu. Luke Han'ın ne yaptığını bildiğini umarak X-Kanat'ı saldırı pozisyonuna getirdi ve onu izledi. Sessizce, "Leia?" diye seslendi.

Leia'nın cevabı sessizdi, ama öfke, hayal kırıklığı ve sessiz korku çok açık bir şekilde Luke'a ulaştı. Düşüncenin içine elinden geldiği kadar güven duygusu yerleştirmeye çalışarak ona, "Dayan, seninleyim," diye karşılık yolladı.

Aslında itiraf etmeliydi ki, kendisi de bu güveni hissetmiyordu. Onu endişelendiren Yıldız Destroyeri değildi. Lando'nun güneş ışığının yoğunluğu hakkında söyledikleri doğruysa, büyük gemi büyük bir olasılıkla algılayıcılarının ve hatta gövdesindeki donatımların çoğunun buharlaşmasıyla çaresiz durumda olmalıydı.

Ama hangarlarında korunan TIE savaşçıları o kadar da çaresiz değildi... ve gemi Nkllon'un gölgesine girer girmez bu gemiler havalanmaya hazır duruma geleceklerdi.

Aniden parazit temizlendi. "Luke?"

Luke, "Buradayım," diye cevap verdi. "Plan nedir?"

Han, "Senin bir planın olacağını ummuştum," dedi kuru bir sesle. "Görünüşe göre biraz üstünler."

"Lando'nun savaşçıları var mı?"

"Elinde olanları toparlıyor, ama onları kompleksi korumak için yakında tutacak. Ekiplerin çok da tecrübeli olmadıklarını düşünüyorum."

Luke, "Cephenin en önündeyiz desene," dedi. Zihninde beş yıl önce Tatooine'de Jabba'nın sarayına girmesi ve Gamorrealı muhafızları şaşırtmak için Güç'ü kullanması canlandı. Han'a, "Şöyle yapalım," dedi. "Ben önünüzden gideyim, reflekslerini yavaşlatmak ve akıllarını karıştırmak için elimden geleni yapayım. Siz arkamdan gelin ve onların işini bitirin."

Han, "Sanırım yapabileceğimizin en iyisi bu," diye homurdandı. "Yere yakın kal, şansımız varsa bazılarını bu alçak tepelere çekebiliriz."

Leia, "Ama çok da yakın olma," dedi. "Unutma, uçmaya pek fazla konsantre olamayacaksın."

Luke, "İkisini de idare edebilirim," diye onu yatıştırıp aygıtlarını son bir kez gözden geçirdi. Tam bir Jedi olarak ilk uzay savaşıydı bu. Eski Cumhuriyet Jedilarının da savaşları böyle yönetip yönetmediklerini düşündü. Ya da böyle savaşıp savaşmadıklarını.

Han, "İşte geliyorlar," diye seslendi. "Hangardan çıkıp yola koyuldular. Görünüşe göre... sadece bir bölük. Kendilerine fazla güveniyorlar."

Luke kendi taktik ekranına bakarak kaşlarını çattı. "Belki de. Yanlarındaki diğer gemiler nedir?"

Han, "Bilmiyorum," dedi yavaşça. "Çok büyükler. Asker taşıyıcıları olabilirler."

"Umalım ki öyle olmasınlar." *Eğer bu tam bir işgal hareketiyse ve Bpfassh'taki gibi bir vur kaç değilse...* "Lando'yu uyarsanız iyi olur."

"Leia onu hallediyor. Sen hazır mısın?"

Luke derin bir nefes aldı. TIE savaşçıları şimdi dört gemilik üç gruba ayrılmışlardı ve doğruca üzerlerine geliyorlardı. "Hazırım," diye cevap verdi.

"Pekala. Haydi yapalım şu işi."

İlk grup hızla yaklaşıyordu. Gözlerini yarı kapatıp uçmayı tamamen reflekslerine bırakan Luke, Güç'ü kullanarak savaşçılara erişti.

Garip bir histi. Garip ve pek de hoş olmayan. İletişim kurmak için bir zihne dokunmak başka bir şeydi, aynı zihne algılamasını karıştırma niyetiyle erişmek ise tamamen farklı bir şey.

Jabba'nın sarayında da muhafızlarla böyle hissetmişti, ama o zaman bunu Han'ı kurtarma görevi hakkındaki endişelerine bağlamıştı. Şimdi bundan daha fazlası olduğunu fark ediyordu. Belki bu hareket –tamamen kendini koruma amacıyla yapılsa bile– Jedilara yasak olan karanlık alanlara tehlikeli bir şekilde yakındı.

Yoda ya da Ben'in neden ona bundan hiç bahsetmediklerini ve bir Jedi olmak hakkında kendi başına keşfetmesi gereken daha neler olduğunu merak ediyordu.

Luke?

X-Kanat'ı yan tarafa yatırırken kemerlerinin onu sıkıştırdığını hissetti. Beyninde fısıldayan ses... Yüksek sesle, "Ben?" diye seslendi. Ben Kenobi'nin sesine benzemiyordu ama eğer o değilse, o zaman kim–?

Ses tekrar, "*Bana geleceksin Luke.*" dedi. "*Bana gelmelisin. Seni bekliyor olacağım.*"

"*Kimsin sen?*" diye sordu Luke, çakılmamaya çalışarak Güç'ünün elinden geldiği kadar kısmını bağlantı kurmaya odakladı. Ama diğer zihni takip etmek çok güçtü, bir kasırgadaki kabarcık gibi hızla uzaklaşıyordu. *Neredesin?*

Beni bulacaksın. Luke tüm çabalarına rağmen, bağlantının yavaşça kaybolduğunu hissedebiliyordu *Beni bulacaksın... ve Jedilar tekrar yükselecek. O zamana kadar hoşçakal.*

Bekle! Ama ses hızla hiçliğe karışıyordu. Dişlerini sıkan Luke gerildi... ve yavaş yavaş başka, tanıdık bir sesin ona seslendiğini fark etti. "Leia?" dedi tamamen kurumuş ağzından zorla ses çıkararak.

Leia endişeyle, "Luke, iyi misin?" diye sordu.

"Elbette," diye karşılık verdi. Sesi bu sefer daha iyi çıkmıştı. "İyiyim. Sorun ne?"

Han, "Sorun sensin," diye araya girdi. "Onları evlerine kadar kovalamayı mı düşünüyorsun?"

Luke gözlerini kırpıştırıp şaşkınlıkla etrafına baktı. TIE Savaşçıları arazide birkaç yıkıntıdan başka hiçbir şey bırakmadan gitmişlerdi. Ekranında Yıldız Destroyeri Nkllon'un gölgesini terk etmişti, gezegenden hızla uzaklaşarak ışık hızı atlayışı gerçekleştirmek için yerçekiminden yeterince uzak bir noktaya ilerliyordu. Onun ötesinde bir çift minyatür güneş yaklaşıyordu: Lando'nun iki adet kalkan gemisi, –artık çok geç olmasına rağmen– çatışmaya yardım etmek amacıyla geliyorlardı. Luke şaşkınlıkla, "Bitti mi?" diye sordu.

Leia, "Bitti," diye onu onayladı. "Kalanlar dağılıp geri çekilmeden önce iki TIE savaşçısını yok ettik."

"Ya asker taşıyıcıları?"

Han, "Onlar savaşçılarla gittiler," dedi. "Hâlâ burada ne aradıklarını bilmiyoruz. Savaş sırasında bir şekilde izlerini kaybettik. Gerçi hiç şehre yaklaşıyor gibi görünmediler."

Luke derin bir nefes aldı ve X-Kanat'ın zaman göstergesine baktı. Tüm bunlar olurken yarım saatten fazla zaman geçtiğini fark etmemişti. Kendi iç saatinin kesinlikle algılamadığı bir yarım saat. O garip Jedi bağlantısı gerçekten bu kadar sürmüş olabilir miydi?

Bu araştırması gereken bir konuydu. Hem de büyük dikkatle.

Ana köprü ekranında Nkllon'un karanlık arka planında küçük bir parlak nokta gibi görünen *Yargıç* ışık hızına atlayış yaptı. Pellaeon, "Atlayış yaptılar, Amiral," diye seslendi Thrawn'a bakarak.

"Güzel." Büyük Amiral bu kadar uzaktayken Athega sisteminde endişe edilecek çok az şey olmasına rağmen diğer ekranlara kısaca göz attı. "Pekala," dedi koltuğunu döndürerek. "Üstat C'baoth?"

C'baoth, "Görevlerini başarıyla yerine getirdiler," dedi, yüzünde yine garip, gergin bir ifade vardı. "Onları almaları için gönderdiğiniz elli bir tane maden makinasını aldılar."

Thrawn "Elli bir," diye açık bir tatminle sayıyı tekrarladı. "Mükemmel. Onları yönetirken sorun yaşamadınız, değil mi?"

C'baoth bakışlarını Thrawn'a çevirdi. "Görevlerini tamamladılar," diye tekrarladı. "Daha kaç kere bana aynı soruyu sormak niyetindesiniz?"

Thrawn soğukkanlı bir şekilde, "Doğru cevabı aldığıma emin olana kadar," diye karşılık verdi. "Bir an yüzünüzde sanki sorun yaşıyormuş gibi bir ifade vardı."

C'baoth azametli bir tavırla, "Sorun yaşamadım Büyük Amiral Thrawn," dedi. "O sırada bir konuşma yapıyordum." Durakladı ve suratında küçük bir gülümseme belirdi. "Luke Skywalker'la."

Pellaeon alayla homurdandı. "Neden bahsediyorsunuz? Son gizli servis raporlarına göre, Skywalker—"

Thrawn'un işareti üzerine sustu. Büyük Amiral, "Açıklayın," dedi.

C'baoth ekrana işaret etti. "Şu anda orada, Büyük Amiral Thrawn. Nkllon'a *Yargıç*'ın hemen önünde vardı."

Thrawn'un parlayan kırmızı gözleri kısıldı. "Skywalker Nkllon'da mı?" diye sordu, sesi tehlikeli bir şekilde alçalmıştı.

C'baoth, "Hem de savaşın tam merkezinde," dedi. Büyük Amiral'in rahatsızlığından büyük zevk aldığı belliydi.

"Ve siz bana hiçbir şey söylemediniz," dedi Thrawn, sesinde hâlâ aynı öldürücü ton vardı.

C'baoth'un gülümsemesi kayboldu. "Size daha önce de söyledim Büyük Amiral Thrawn: Skywalker'ı rahat bırakacaksınız. Zamanı geldiğinde onunla ben kendi yöntemlerimle ilgileneceğim. Sizden tek istediğim şey, beni Jomark'a götürme sözünüzü tutmanız."

Uzun bir an boyunca Thrawn Jedi Üstadına baktı, gözleri parlayan kırmızı çizgiler haline gelmişti, yüzü ise sert ve kesinlikle okunamaz durumdaydı. Pellaeon nefesini tuttu... Büyük Amiral sonunda, "Çok erken," dedi.

C'baoth homurdandı "Neden? Benim yeteneklerimi vaz geçilemeyecek kadar yararlı bulduğunuz için mi?"

Thrawn, "Hiç de değil," dedi, sesi buz gibiydi. "Bu sadece basit bir etkinlik meselesi. Varlığınız hakkındaki söylentilerin yayılması için yeterince zaman geçmedi. Skywalker'ın cevap vereceğinden emin olana kadar orada yalnızca vaktinizi harcıyor olursunuz."

C'baoth'un yüzüne garip, belirsiz bir ifade yayıldı. "Cevap verecek," dedi yavaşça. "Güvenin bana Büyük Amiral. Cevap verecek."

Thrawn alayla, "Size her zaman güvenirim," dedi. Jedi Üstadına ne kadar güvendiğini hatırlatırcasına, kumanda koltuğunun üzerine uzanmış olan ysalamiri okşamak için elini uzattı. "Ziyan etmek istiyorsanız zaman sizin. Kaptan Pellaeon, *Yargıç*'ın aldığı zararı onarmak ne kadar sürecek?"

Pellaeon, "En azından birkaç gün Amiral," dedi. "Zarara göre üç ya da dört hafta kadar uzayabilir."

"Pekala. Randevu noktasına gidelim, onarımın düzgün bir şekilde yapıldığından emin olana kadar orada onlarla kalalım ve sonra Üstat C'baoth'u Jomark'a götürelim. Bunun sizin için de tatmin edici olduğunu düşünüyorum," diye ekledi C'baoth'a bakarak.

"Evet." C'baoth koltuğundan dikkatle doğrulup ayağa kalktı. "Şimdi dinleneceğim Büyük Amiral Thrawn. Yardımıma ihtiyacınız olursa bana haber verin."

"Elbette."

Thrawn onu köprüde ilerlerken izledi; kapılar arkasından kapanır kapanmaz da Pellaeon'a döndü. Pellaeon yüzünü buruşturmamaya çalışarak kendini hazırladı. "Bir rota projeksiyonu istiyorum, Kaptan," dedi Thrawn, sesi soğuk ama kararlıydı. "Hipersürücülü bir X-Kanat'ın Nkllon'dan Jomark'a gidebileceği en iyi hızda, en kısa rota."

Pellaeon, "Emredersiniz Amiral." diyerek, başını sallayıp navigatöre işe koyulması için işaret etti. "Skywalker'ın oraya gideceğini mi düşünüyorsunuz?"

Thrawn hafifçe omuz silkti. "Jedilerin çok uzak mesafeler üzerinde bile insanları etkileme yolları vardır, Kaptan. Burada otururken bile Skywalker'a bir öneri ya da bir istek sunacak kadar yakında olması mümkün. Bu teknikler başka bir Jedi üzerinde işe yarayacak mı–" Tekrar omuz silkti. "Bunu göreceğiz."

"Evet, efendim," Pellaeon'un ekranında numaralar belirmeye başlamıştı. "Skywalker Nkllon'u hemen terk etse bile, C'baoth'u Jomark'a ondan önce götürmek sorun olmayacak."

Thrawn, "Bunu zaten biliyorum, Kaptan," dedi. "Benim istediğim biraz daha zor bir şey. C'baoth'u Jomark'a bırakacak ve sonra geriye, Skywalker'ın rotasında bir noktaya çekileceğiz. Sanırım en azından yirmi ışık yılı uzakta bir noktaya."

Pellaeon kaşlarını çattı. Thrawn'un yüzündeki ifade sırtının ürpermesine sebep oluyordu. Dikkatlice, "Anlamıyorum efendim," dedi.

Parlayan gözler onu düşünceli bir şekilde süzdü. "Çok basit, Kaptan. Büyük ve muhteşem Jedi Üstadımızın, bizim için vaz geçilmez olduğuna dair gittikçe büyüyen inancını kötüye kullanmak istiyorum."

Pellaeon o zaman ne demek istediğini anladı. "Yani biz Skywalker'ın Jomark rotasında bekliyoruz ve onu kıstırıyoruz."

"Tam olarak öyle," diye başını salladı Thrawn. "Aynı noktada, ya onu C'baoth için yakalamaya ya da–" gözleri sertleşti. "–ya da öldürmeye karar vereceğiz."

Pellaeon ona baktı, ağzı açık kalmıştı. "C'baoth'a onu alabileceğine söz verdiniz."

Thrawn soğuk bir sesle, "Anlaşmayı tekrar gözden geçiriyorum," dedi. "Skywalker çok tehlikeli olduğunu kanıtladı ve daha şimdiden en azından bir yakalama girişimini boşa çıkardı. C'baoth Skywalker'ın kız kardeşi ve onun ikizlerini kendi isteğine göre yetiştirmekte daha başarılı olabilir."

Pellaeon kapalı kapılar ardından ona baktı ve bunca ysalamiri *Chimaera*'nın köprüsüne yayılmışken C'baoth'un konuşmalarına kulak misafiri olmasının kesinlikle mümkün olmadığını kendine sertçe hatırlattı. Dikkatlice, "Belki de bu mücadeleyi dört gözle bekliyordur efendim," diye önerdi.

"İmparatorluk tekrar kurulunca yüzleşeceği birçok mücadele olacak. Bırakalım da yeteneklerini ve zekasını bunlar için kullansın." Thrawn monitörlerine döndü. "Her koşulda, kız kardeşi ele geçirince Skywalker'ı tamamen unutacaktır. Jedi Üstadımızın istek ve arzularının ruh durumu kadar değişken olduğunu düşünüyorum."

Pellaeon tekrar düşündü. En azından Skywalker konusunda, C'baoth'un istekleri fark edilir şekilde kararlı bir çizgi göstermişti. "Saygısızlık etmek istemem ama Amiral, Skywalker'ı canlı yakalamak için elimizden gelen tüm çabayı göstermemizi öneririm." Aniden bir ilham gelmişti. "Ölecek olursa bu C'baoth'un Jomark'ı bırakıp Wayland'e dönmesine sebep olabilir."

Thrawn tekrar ona baktı, parlayan gözleri kısılmıştı. "İlginç bir nokta

Kaptan," diye yavaşça mırıldandı. "Gerçekten ilginç. Tabii ki haklısınız. Her şekilde onu Wayland'dan uzak tutmalıyız. En azından Spaarti silindirleri üzerindeki çalışmalar bitip, ihtiyacımız olan tüm ysalamirileri toplayana kadar." Gülümsedi. "Orada yaptığımız şeylere vereceği tepki pek hoş olmayabilir."

Pellaeon, "Katılıyorum efendim," dedi.

"Pekala Kaptan: önerinizi kabul ediyorum." Thrawn oturduğu yerde doğruldu. "Gitme zamanı geldi. *Chimaera*'yı ışık hızı için hazırlayın."

Pellaeon ekranlarına döndü. "Emredersiniz, efendim. Randevu noktasına direkt rota mı çiziyoruz?"

"İlk olarak küçük bir sapma yapacağız. Bizi sistem etrafında, kalkan gemisi deposu yakınlarındaki ticari vektör yakınlarına götürmenizi ve Skywalker'ın ayrılışını izlemek üzere birkaç gözlem droidi atmanızı istiyorum. Sistemin yakınında ve uzağında." Nkllon'a doğru bir bakış attı. "Kim bilir? Skywalker nereye giderse gitsin, genellikle *Binyıl Şahini* de onunla gidiyor."

"O zaman biz de hepsine birden sahip oluruz."

Bölüm 14

"Elli bir," Lando Calrissian oturma odasındaki alçak sandalyelerin arasında dolanırken Han ve Leia'ya bir bakış fırlatarak kükredi. "Revizyondan geçmiş, en iyi maden makinelerimden elli bir tane. Elli bir! Bu neredeyse tüm iş gücümün yarısı. Bunun farkında mısınız? –iş gücümün yarısı!"

Bir sandalyeye çöktü, ama neredeyse aynı anda tekrar ayağa fırladı ve odayı yine adımlamaya başladı, kara cüppesi arkasında bir fırtına bulutu gibi dalgalanıyordu. Leia teselli için ağzını açtı, ama Han'ın elini uyarırcasına sıktığını hissetti. Belli ki Han daha önce Lando'yu böyle ruh halleri içinde görmüştü. Sözlerini yutarak onun yırtıcı bir hayvan gibi yürümesini seyretti.

Ve fırtına başladığı gibi aniden sona erdi. Lando Leia'nın önünde durup elini tutarak, "Özür dilerim," dedi. "Ev sahibi olarak görevlerimi ihmal ediyorum, değil mi? Nkllon'a hoş geldiniz." Leia'nın elini öptü ve serbest elini oturma odasının penceresine doğru salladı. "Evet. Küçük girişimim hakkında ne düşünüyorsunuz?"

Leia, "Etkileyici," dedi, gerçekten de öyle düşünüyordu. "Bu fikir nereden aklına geldi?"

"Yıllardır aklımdaydı." Lando onu nazikçe ayağa kaldırıp pencerenin önüne getirdi, eli Leia'nın sırtındaydı. Leia Han ile evlendiklerinden beri Lando'nun ona karşı yeniden nazik davranmaya başladığını fark etmişti, tıpkı Bulut Şehri'nde ilk karşılaşmalarındaki olduğu gibi. Tüm bu ilginin Han'ı rahatsız ettiğini fark edene kadar bunun üzerinde bayağı düşünmüştü.

En azından normalde rahatsız ettiğini. Şu anda hiç de fark eder gibi bir hali yoktu.

Lando, "Bir zamanlar Bulut Şehri'nde, oranın ilk kurucusu Lord Ecclessis Figg zamanından kalma buna benzer bir şeyin planlarını bulmuştum," diye

devam etti pencereye elini sallayarak. Şehir yürürken ufuk yavaşça dönüyordu, hareket ve manzara Leia'ya su gemilerindeki birkaç deneyimini hatırlattı. "Kullandıkları metallerin çoğu sıcak iç gezegen Miser'den gelmişti ve madencilik işlerinde Ugnaughts'ları kullanmalarına rağmen çok zorlandılar. Figg, kalıcı olarak Miser'in karanlık tarafında kalarak doğrudan gün ışığından uzak duracak tekerlekli bir madencilik merkezi fikri ortaya attı. Ama fikir uygulamaya geçmedi."

Han Leia'ın arkasından yaklaştı. "Pratik değildi. Miser'in yüzeyi, tekerlekli bir aracın kolayca ilerlemesi için çok sertti."

Lando şaşkınlıkla ona baktı. "Bunu nereden biliyorsun?"

Han dalgın bir tavırla başını salladı, gözleri araziyi ve üzerindeki yıldızlı gökyüzünü araştırıyordu. "Sen Mon Mothma'yı bu yere fon sağlaması için ikna etmeye çalışırken, ben de bir öğleden sonrayı İmparatorluk dosyalarını araştırarak geçirmiştim. Birinin bunu zaten denemiş ve çuvallamış olmamasından emin olmak istedim."

Lando tek kaşını kaldırdı. "Kendini böyle sıkıntıya sokman büyük incelik. Pekala, neler oluyor?"

Han cevap veremeden Leia, "Konuşmaya başlamadan önce Luke'un gelmesini beklesek iyi olur," dedi yavaşça.

Lando sanki Luke'un yokluğunu yeni fark ediyormuş gibi Han'ın arkasına baktı. "O nerede?"

Han dikkatini iniş yapan küçük bir maden filizi mekiğine çevirerek, "Acele bir duş alıp üstünü değiştirmek istedi," dedi. "Bu X-Kanatlar pek rahat değiller."

Lando Han'ın bakışını gözleriyle takip ederek, "Özellikle uzun yolculuklarda," diye ona katıldı. "Her zaman bu kadar küçük bir şeye bir hipersürücü yerleştirmenin kötü bir fikir olduğunu düşünmüşümdür."

Han aniden, "Neyin bu kadar uzun zaman aldığını öğrensem iyi olur," dedi. "Bu odada bir telsiz var mı?"

Lando odanın bir ucundaki kıvrımlı bir tahta bara işaret ederek, "Orada," dedi. "Merkezi tuşla, onu senin için bulurlar."

Çoktan yolu yarılamış olan Han omzunun üzerinden, "Teşekkürler," diye seslendi.

Gözleriyle Han'ı takip eden Lando Leia'ya, "Durum kötü, öyle değil mi?" diye sordu.

Leia, "Yeterince kötü," diye itiraf etti. "O Yıldız Destroyerinin benim için gelmiş olma ihtimali var."

Lando bir an boyunca sessiz kaldı. "Buraya yardım için geldiniz." Bu bir soru değildi.

"Evet."

Derin bir nefes aldı. "Evet... Tabii ki elimden gelen her şeyi yapacağım."

Leia. "Teşekkür ederim," dedi.

Lando, "Bir şey değil," diye karşılık verdi. Ama gözleri Han'dan pencereye ve dışarıdaki harekete kayarken bakışları sertleşti. Belki de Han ve Leia'nın ondan en son yardım istemeye geldiği zamanı düşünüyordu.

Ve bu yardımın ona neye mal olduğunu.

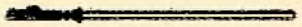

Lando, tüm hikayeyi sessizlikle dinledi, sonra başını salladı. "Hayır," dedi kesin bir tavırla. "Eğer bir sızıntı varsa bile bu Nkllon'dan kaynaklanmadı."

Leia, "Nasıl emin olabiliyorsun?" diye sordu.

Lando, "Çünkü senin başına konmuş bir ödül yoktu," diye cevap verdi. "Burada yeterince şüpheli insanın olduğu doğru, ama hepsi kâr peşinde. hiçbiri seni İmparatorluğa sırf eğlence olsun diye ihbar etmezdi. Ayrıca İmparatorluk güçleri senin peşinde olsalardı, neden benim maden makinelerimi çalsınlar?"

Han, "Rahatsız etmek için belki," diye önerdi. "Yani, genelde neden maden aracı çalınsın ki?"

Lando, "Bunda haklısın," diye kabullendi. "Belki müşterilerimden birine ekonomik baskı yapmaya çalışıyorlar, ya da Yeni Cumhuriyet'in genel hammadde akışını bozmak istiyorlar. Her neyse, konumuz bu değil. Konu, maden makinelerini alıp seni almamış olmaları."

Luke oturduğu yerden, "Ödül konmadığını nereden biliyorsun?" diye sordu. Leia onun kendisi ve ışın kılıcını, arkadaşları ve odanın tek kapısı arasına yerleştirecek şekilde oturduğunu fark etmişti. Görünüşe göre o da burada Leia gibi kendini güvende hissetmiyordu.

Lando biraz alınmış bir sesle, "Çünkü böyle bir şey olsaydı ben duyardım," diye karşılık verdi. "Saygıdeğer olmam, olayların dışında olduğumu göstermez."

Han tatmin olmuş bir tavırla, "Size bağlantıları olacağını söylemiştim," dedi. "Harika. Peki bu bağlantılardan hangisine güveniyorsun Lando?"

"Şey—" Lando, bileğinden gelen bir biplemeyle sözünü kesti. "Afedersiniz." Süslü bilek kayışından küçük bir telsiz çıkararak çalıştırdı. "Evet?"

Leia'nın oturduğu yerden duyulamayan bir ses bir şeyler söyledi. Lando

kaşlarını çatarak, "Ne çeşit bir verici?" diye sordu. Ses başka bir şey söyledi. "Pekala, çaresine bakacağım. Taramaya devam edin."

Telsizi kapatıp tekrar bilek kayışına yerleştirdi. "Bu benim iletişim bölümümdü," diye açıkladı. "Sıradışı bir frekansta kısa alan bir verici algılamışlar... bu odadan yayın yapıyor gibi görünen bir verici."

Leia yanında Han'ın kasıldığını hissetti. "Ne çeşit bir verici?" diye sordu.

Luke, "Muhtemelen bu çeşit," dedi. Ayağa kalkıp tüniğinden düzleştirilmiş bir silindir çıkararak, Lando'ya yaklaştı. "Bunu benim için tanımlayabileceğini düşünmüştüm."

Lando silindiri alıp elinde inceledi. "İlginç," diye yorumladı, yüzeyindeki yabancı yazıya yakından bakarken. "Bunlardan birini yıllardır görmemiştim. En azından böyle bir taneyi. Nereden buldun bunu?"

"Bir bataklığın ortasındaki çamurda gömülüydü. Artoo bunu oldukça uzaktan algılayabildi, ama ne olduğunu söyleyemedi."

Lando, "Bu bizim aradığımız verici, orası doğru," dedi. "Hâlâ çalıştığına şaşmak lazım."

"Ne verisi gönderiyor bu şey?" Han, aleti tehlikeli bir yılanmış gibi süzüyordu.

Lando, "Sadece bir taşıyıcı sinyali," diye onu yatıştırdı. "Ve alanı çok küçük --gezegensel bir menzilin çok altında. Eğer merak ettiğin buysa, kimse onu Luke'u buraya takip etmek için kullanmadı."

Luke, "Ne olduğunu biliyor musun?" diye sordu.

Lando aleti geri vererek, "Tabii ki," dedi. "Eski bir çağrı cihazı. Görünüşe göre Klon Savaşları öncesi."

Luke kaşlarını çattı. "Bir çağrı cihazı mı?" aleti elinde inceledi. "Bir gemi uzaktan kumandası gibi mi demek istiyorsun?"

Lando başını salladı. "Doğru. Ama daha karmaşık. Eğer tam bağlantı donanım sistemli bir gemin olsaydı, tek bir çağrıyla tek bir emir verebilirdin ve gemin yoldaki engellerin arasından otomatik olarak manevra yaparak sana gelirdi. Bazıları karşılarına çıkan gemilerle, gerekirse makul ölçülerde beceriyle savaşırlardı bile." Hafızasını yoklayarak başını salladı. "Bazen çok işe yarardı."

Han homurdandı. "Bunu Katana filosuna anlat."

"Tabii bazı güvenlik önlemleri almak gerek," diye karşı çıktı Lando. "Ama geminin önemli fonksiyonlarını bir düzine ya da yüzlerce droide dağıtmak da kendi problemlerini yaratır. Burada ulaşım araçları ve kalkan gemileri arasında kullandığımız sınırlı sıçrama-bağlantı devreleri yeterince güvenli."

Luke, "Sıçrama-bağlantı devrelerini Bulut Şehri'nde de kullandın mı?"

diye sordu. "Artoo, seni oradan ayrıldıktan hemen sonra onlardan biriyle gördüğünü hatırlıyor."

Lando, "Benim gemim tam donanımlıydı," dedi. "Acil bir durumda bir anlık bir uyarı şansım olsun istedim." Dudağını büktü. "Vader'ın adamları sizi beklerken onu bulup kapatmış olmalı, çünkü çağırdığım zaman kesinlikle gelmedi. Bataklıkta mı buldum demiştin?"

"Evet." Luke Leia'ya baktı. "Dagobah'ta."

Leia ona baktı. "Dagobah mı?" diye sordu. "Bpfassh'lı Karanlık Jedi'ın kaçtığı gezegen Dagobah mı?"

Luke başını salladı. "Evet. Çağrı cihazına dokundu, yüzünde garip bir ifade belirmişti. "Bu onun cihazı olmalı."

Lando, "Kolayca başkası tarafından başka bir zamanda kaybedilmiş olabilir," diye işaret etti. "Klon Savaşları öncesi çağrı cihazları bekleme konumunda bir yüzyıl ya da daha fazla dayanabilir."

Luke başını yavaşça sallayarak, "Hayır," dedi. "Bu onundu. Onu bulduğum mağara kesinlikle karanlık tarafla kaynıyor. Sanırım öldüğü yer orası olmalı."

Uzun bir an boyunca hepsi sessizlik içinde oturdular. Leia kardeşini dikkatle inceledi, düşüncelerinin altında yatan yeni gerilimi hissedebiliyordu. Dagobah'ta çağrı cihazından başka bir şeyler olmuş olmalıydı. Nkllon'a gelirken hissettiği yeni acil durum hisiyle bağlantılı olan bir şey.

Luke sanki Leia'nın düşüncelerini hissediyormuş gibi başını kaldırarak keskin bir bakış attı. "Lando'nun kaçakçı bağlantılarından bahsediyorduk," dedi. Mesaj açıktı, bu ona olanları sormanın vakti değildi.

Han çabucak, "Pekala," dedi. Görünüşe göre o da mesajı almıştı. "Hangi arkadaşlarına güvenebileceğimizi öğrenmek istiyorum."

Diğeri omuz silkti. "Onlara ne için güvendiğinize bağlı."

Han doğrudan gözlerinin içine baktı. "Leia'nın hayatı."

Han'ın diğer tarafında oturan Chewie şaşkın bir tonlamayla bir şeyler kükredi. Lando'nun ağzı hafifçe açık kalmıştı. "Ciddi olamazsın."

Han başını salladı, gözleri Lando'nun yüzüne kilitlenmişti. "İmparatorluk güçlerinin nasıl ensemizde olduklarını gördün. Ackbar bilgilerini nasıl aldıklarını öğrenene kadar onu saklayacak bir yer bulmalıyız. Coruscant'ta olanlarla bağını koparmamalı, bu da sessizce girebileceğimiz diplomatik bir istasyon anlamına geliyor."

Lando ciddi bir sesle, "Ve bir diplomatik istasyon, şifreleme kodları anlamına geliyor," dedi. "Ve şifreleme kodlarına sessizce girmek, bir ağ korsanı bulmak anlamına geliyor."

"Güvenebileceğin bir ağ korsanı."

Lando, dişlerinin arasından yavaşça ıslık çaldı ve yavaşça başını salladı. "Üzgünüm Han, ama bu derece güvenebileceğim bir ağ korsanı tanımıyorum."

Han, "Bir ya da iki tanesini hizmetinde bulunduran herhangi bir kaçakçı grubu biliyor musun?" diye ısrar etti.

Lando, "Güvendiğim mi?" diye sordu. "Açıkçası hayır. Bu tanıma en yakın kişi Talon Karrde adındaki bir kaçakçı olabilir –konuştuğum herkes onun ticari işlerinde çok dürüst olduğunu söylüyor."

Luke, "Onunla hiç karşılaştın mı?" diye sordu.

Lando, "Bir kez," diye cevap verdi. "Bana çok soğuk gelmişti. Hesapçı ve tam anlamıyla ticaret adamı."

Han, "Karrde'nin adını duydum," dedi. "Aylardır onunla bağlantı kurmaya çalışıyorum aslında. Dravis –Dravis'i hatırlıyor musun?– bana Karrde'nin grubunun bugünlerde büyük bir ihtimalle en büyük kaçakçı grubu olduğunu söyledi."

Lando omuz silkti. "Olabilir. Jabba'nın aksine, Karrde gücünü ve etkisini etrafa gösteriş yapmak için kullanmıyor. Kimin tarafında olduğunu bilmeyi bırak, üssünün nerede olduğunu bile bilmiyorum."

Han, "Birinin tarafındaysa tabii," diye homurdandı. Leia gözlerinde politik tarafsızlıkları korumayı tercih eden kaçakçı gruplarıyla sonuç vermeyen tüm görüşmelerin yankılarını görebiliyordu. "Birçoğu kimsenin yanında yer almak istemiyor."

Lando çenesini sıvazladı. "Bu işin tehlikesi de bu." Alnı düşünceli bir ifadeyle kırıştı. "Bilmiyorum Han. İkinizi buraya yerleştirmeyi önerirdim, ama ciddi bir saldırıyı durduracak savunma gücümüz yok". Uzaklara bakarak kaşlarını çattı. "Tabii zekice bir şey yapmadığımız sürece."

"Ne gibi?"

"Bir mekik ya da yaşam kapsülü alıp yer altına gömmek gibi." Lando'nun gözleri parlamıştı. "Şafak çizgisinin hemen altına yerleştiririz ve birkaç saat içinde doğrudan güneş ışığı altında olursunuz. İmparatorluk güçleri size ulaşmak şöyle dursun, sizi orada bulamazlar bile."

Han başını salladı. "Çok riskli. Eğer sorunla karşılaşırsak, birinin bize yardım etmesi imkansız." Chewie yumuşak bir sesle bir şeyler homurdanarak koluna dokundu ve Han, Wookiee ile yüzleşmek için döndü.

Lando dikkatini Leia'ya çevirdi. "Göründüğü kadar riskli olmayacaktır. Kapsülün kendisini güvenilir hale getirebiliriz. Hassas araştırma aletleriyle, onlara zarar vermeden benzer şeyler yaptık."

Leia, "Nkllon'un dönüş süresi ne kadar?" diye sordu. Chewbacca'nın homurdanması daha da ısrarlı olmaya başlamıştı, ama hâlâ tartışmanın ne hakkında olduğunu anlaması için yeterince yüksek sesle değildi.

Lando ona, "Doksan standart günün biraz üzerinde," dedi.

"Bu da Coruscant'la minimum kırk beş gün boyunca bağlantısız kalacağız demektir. Tabii eğer güneş tarafında işleyebilecek bir vericiniz yoksa."

Lando başını salladı. "Elimizdekilerin en iyisi bile birkaç dakikada kızarır."

"Bu durumda, korkarım ki–"

Han yanında boğazını temizleyince sustu. "Chewie'nin bir önerisi var," dedi. Yüzü ve ses tonu karışık duygular içinde olduğunu belirtiyordu.

Hepsi ona baktılar. Leia, "Evet?" diye onu sorguladı.

Han'ın dudakları büküldü. "Eğer istersen seni Kashyyyk'e götürmeye istekli olduğunu söylüyor."

Leia onun yanında oturan Chewie'ye baktı, garip ve pek de hoş olmayan bir his içini kapladı. Dikkatlice, "Wookieeler'in dünyalarına insan ziyaretçileri istemediklerini sanıyordum," dedi.

Chewbacca'nın cevabı Han'ın yüz ifadesi kadar karışıktı. Karışık, ama tam olarak kendine güvenli. Han, "Wookieeler İmparatorluk güçleri gelip onları köle haline getirmeden önce insanlara karşı dostça davranıyorlardı," dedi. "Her neyse, bu ziyareti sessiz tutmak mümkün olmalı: Sen, Chewie, Yeni Cumhuriyet temsilcisi ve birkaç kişi daha."

Leia, "Ama yine Yeni Cumhuriyet temsilcinin benim orada olduğumu bilmesi meselesine geliyoruz," diye işaret etti.

Lando, "Evet, ama o da bir Wookiee olacak," dedi. "Seni kişisel korumasının altına alırsa, kesinlikle ihanet etmeyecektir."

Leia, Han'ın yüzünü inceledi. "Mantıklı görünüyor. Şimdi bana neden bundan hoşlanmadığını söyle."

Han'ın yüzünde bir kas seğirdi. "Kashyyyk galaksideki en güvenli yer sayılmaz," dedi açıkça. "Özellikle Wookiee olmayanlar için. Yerden yüzlerce metre yükseklikte ağaçlarda yaşıyor olacaksın."

Leia içindeki ürpertiyi bastırarak kararlı bir sesle, "Chewie ile olacağım," dedi. Kashyyyk'in tehlikeli ekolojisi hakkındaki hikayeleri o da duymuştu. "Ona kendi hayatın konusunda hep güvendin."

Han huzursuzca omuz silkti. "Bu farklı bir şey."

Luke, "Neden sen de onlarla gitmiyorsun?" diye önerdi. "Böylece Leia için çifte koruma sağlayabilirsiniz."

"Tabii," dedi Han yüzünü ekşiterek. "Ben de öyle planlıyordum; ama Chewie eğer Leia ve ben ayrılırsak daha çok zaman kazanacağımızı düşünüyor. O, Leia'yı Kashyyyk'e götürecek; ben de Şahin'le ortalıkta uçacak ve onun bir şekilde hâlâ benimle olduğu izlenimini vereceğim."

Lando başını salladı. "Bana çok mantıklı görünüyor."

Leia Luke'a baktı, bariz öneri dudaklarına kadar geldi... ve orada kelimelere dökülmeden durdu. Luke'un yüzündeki bir şey Leia'yı, kardeşini onlarla birlikte gelmesini istememesi için uyarıyordu. Han'ın elini sıkarak "Endişelenme," dedi. "Chewie ve ben iyi olacağız."

Lando, "Bu durumda bu sorunu hallettik sanırım," dedi. "Tabii ki benim gemimi kullanabilirsin, Chewie. Aslında–" Düşünceli görünüyordu. "–eğer arkadaş istiyorsan Han, belki seninle gelirim."

Han omuz silkti, açıkça hâlâ plandan dolayı mutsuz olduğu belliydi. "İstersen tabii."

Lando, "Çok iyi," dedi. "Nkllon'dan birlikte ayrılsak iyi olur –birkaç haftadır gezegen dışı bir gemi satın alma gezisi planlıyordum, bu yüzden buradan ayrılmak için bir bahanem var. Kalkan gemisi deposunu geçtikten sonra Chewie ve Leia benim gemimi alabilirler, kimse de hiçbir şey fark etmez."

Luke, "Ve sonra Han, Coruscant'a Leia gemideymiş gibi mesajlar mı gönderecek?" diye sordu.

Lando kurnazca gülümsedi. "Aslında sanırım bundan daha iyisini yapabiliriz. Tripio hâlâ sizinle mi?"

Leia, "Şahin'deki hasarı tespit etmede Artoo'ya yardım ediyor," dedi. "Neden?"

"Göreceksiniz," Lando ayağa kalktı. "Bu biraz zaman alacak, ama buna değer. Gelin, gidip şef programcımla konuşalım."

Şef programcı buğulu mavi gözleri, kaşlarının üzerinden ensesine kadar gri bir gökkuşağı gibi yayılmış ince saçları ve kafasının arkasına dolanmış parlak bir borg çipi olan ufak tefek bir adamdı. Lando prosedürü anlatırken Luke dinledi ve her şeyin düzgün işlediğine kanaat getirene kadar işlemi izledi. Sonra, yavaşça oradan ayrılarak Lando'nun adamlarının ona tahsis ettiği odaya döndü.

Yarım saat sonra Leia onu bulduğunda hâlâ oradaydı, sayıları sonsuz gibi görünen yıldız haritalarının üzerinde çalışıyordu.

Leia, "Demek buradasın," dedi, yanına gelip ekranındaki haritalara bakarak. "Nereye gittiğini merak etmeye başlamıştık."

Luke, "Kontrol etmem gereken bir şeyler vardı," dedi "Sizin işiniz bitti mi?"

Bir sandalye çekip yanına oturan Leia, "Benim bölümüm bitti," dedi.

"Şimdi programı oluşturmakla uğraşıyorlar. Ondan sonra da sıra işin Tripio'lu kısmına gelecek."

Luke başını salladı. "Bana sanki bütün bu işlem daha kolay olmalıymış gibi geliyor."

Leia, "Temel teknik öyle," diye kabul etti. "Görünüşe göre zor olan kısım, onu Tripio'nun gözlemci programının ilgili kısmından kişiliğini değiştirmeden geçirmeyi başarmak." Tekrar ekrana baktı. "Sana benimle Kashyyyk'e gelmeyi ister misin diye soracaktım," dedi doğal çıkarmaya çalıştığı bir sesle. "Ama öyle görünüyor ki gideceğin başka bir yer var."

Luke yüzünü buruşturdu. "Seni terk etmiyorum Leia," diye ısrar etti, kendisi de buna gerçekten inanabilmeyi isterdi. "Gerçekten etmiyorum. Uzun vadede sen ve ikizler için Kashyyyk'te yapabileceğimden çok daha fazla şey ifade edebilecek bir şey var."

Leia soğukkanlı bir şekilde açıklamayı kabul ederek, "Pekala," dedi. "En azından bana nereye gittiğini söyleyebilir misin?"

Luke, "Henüz bilmiyorum," diye itiraf etti. "Bulmam gereken biri var, ama aramaya nereden başlayacağımı bile bilmiyorum." Durakladı, aniden bunun ne kadar garip ve hatta çılgınca geleceğini fark etmişti. Ama onlara eninde sonunda söyleyecekti. "O da bir Jedi."

Leia ona baktı. "Ciddi olamazsın."

Luke kaşlarını çatarak ona döndü. "Neden olmasın?" Leia'nın tepkisi bir şekilde, az da olsa garip gelmişti. "Bu büyük bir galaksi, biliyorsun."

"Senin sonuncu Jedi olduğun farz edilen bir galaksi," diye karşı çıktı Leia. "Yoda ölmeden önce sana böyle dememiş miydi?"

Luke, "Evet," diye başını salladı. "Ama yanılmış olduğunu düşünmeye başlıyorum."

Leia'nın kaşları hafifçe kalktı. "Yanılmak mı? Bir Jedi Üstadı mı?"

Luke'un zihninde başka bir anı canlandı: Dagobah bataklığında, ona Darth Vader hakkında daha önceki açıklamalarını açıklamaya çalışan Obi Wan Kenobi'nin hayaleti. "Jedilar bazen yanıltıcı şeyler söyleyebilirler," dedi. "Ve Jedi Üstadları bile o kadar yüce değiller."

Durakladı, kardeşine bakarak bildiklerinin ne kadarını ona söylemesi gerektiğini düşündü. İmparatorluk henüz tam bir yenilgiye uğratılmamıştı ve esrarengiz Jedi'ın hayatı bir sır olarak kalmasına bağlı olabilirdi. Leia, yüzünde endişeli bir ifadeyle sessizlik içinde bekliyordu...

Luke en sonunda, "Bunu sır olarak saklamalısın," dedi. "Bunu özellikle vurguluyorum. Han'a ya da Lando'ya bile, kesinlikle gerekli olmadıkça anlatmanı istemiyorum. Onlar senin sahip olduğun sorgulamaya karşı koyabilme gücüne sahip değiller."

Leia ürperdi, ama gözlerindeki ifade açıktı. "Anlıyorum," dedi sakince.

"Pekala. Neden hiç Üstat Yoda'nın, İmparator ve Vader'ın gözlerinden bu kadar yıl boyunca gizli kalabildiğini düşündün mü?"

Leia omuz silkti. "Sanırım, varlığından haberdar olmadıklarını düşündüm."

Luke, "Evet, ama olmalıydılar," diye işaret etti. "Benim Güç'teki etkim dolayısıyla benim varlığımdan haberdardılar. Neden Yoda'yı hissedemediler?"

"Bir çeşit zihinsel kalkan olabilir mi?"

"Belki. Ama ben yaşamayı seçtiği yerle daha alakalı olduğunu düşünüyorum. Ya da," diye kendini düzeltti, "olayların onun yaşamasını seçtiği yerle."

Leia'nın dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. "Nihayet senin o gizli eğitim merkezinin yerini öğreneceğim kısma mı geldik?"

Luke garip kararını ona haklı göstermek dürtüsüyle harekete geçti. "Başka kimsenin bilmesini istemedim. O kadar mükemmel bir şekilde gözlerden saklıydı ki –ve ölümünden sonra bile İmparatorluğun bir şeyler yapabileceğinden korktum–"

Devam etti. "Her neyse, şu anda artık önemli olduğunu sanmıyorum. Yoda'nın evi Dagobah'taydı. Çağrı cihazını bulduğum karanlık taraf mağarasına neredeyse kapı komşusu sayılırdı."

Leia'nın gözleri şaşkınlıkla büyüdü, ama bu sürpriz yerini anlayışa bıraktı. "Dagobah," diye mırıldandı, sanki özel ve uzun zamandır süren bir sorun çözülmüş gibi başını yavaşça sallayarak. "Hep o kaçak Karanlık Jedi'ın sonunda nasıl yenilgiye uğratılmış olduğunu düşünmüştüm. Onu Yoda..." Yüzünü buruşturdu.

Luke, "Durdurmuş olmalı," diye cümlesini tamamladı, sırtında bir ürperti dolaşıyordu. Kendi Darth Vader'la karşılaşma tecrübeleri yeterince kötüydü, Jedi Üstadları arasında tam ölçüde bir güç savaşı dehşet verici olurdu. "Ve sanırım onu durdurduğu zaman karanlık Jedi'ın fazla zamanı yoktu."

Leia, "Çağrı cihazı zaten bekleme konumundaydı," diye hatırladı. "Gemisini çağırmaya hazırlanıyor olmalıydı."

Luke başını salladı. "Tüm bunlar mağaranın neden karanlık tarafla bu kadar yoğun olduğunu açıklayabilir. Açıklamadığı şey ise, neden Yoda'nın orada kalmayı tercih ettiği."

Kız kardeşini dikkatlice gözleyerek durakladı ve bir an sonra Leia kast ettiği şeyi anladı. "Mağara onun için kalkan görevi gördü. Tıpkı yan yana duran bir çift pozitif ve negatif elektrik şarjı gibi –uzaktan bakan bir gözlemciye, aralarında hiç akım yokmuş gibi görünürler."

Luke, "Bence böyle," diye başını salladı. "Ve eğer Üstat Yoda gerçekten böyle gözlerden uzak kalmayı başardıysa, başka bir Jedi'ın da aynı numarayı uygulamasını imkansız olarak görmüyorum."

Leia isteksizce de olsa, "Eminim başka bir Jedi da bunu yapabilirdi," diye kabul etti. "Ama bu C'baoth söylentisinin peşine düşülecek kadar sağlam olduğunu düşünmüyorum."

Luke kaşlarını çattı. "Ne C'baoth söylentisi?"

Şimdi de kaşlarını çatma sırası Leia'ya gelmişti. "Jorus C'baoth adındaki bir Jedi Üstadının son birkaç onyılı nerede geçirdiyse tekrar ortaya çıktığı hikayeleri ortada dolaşıyor." Kardeşine baktı. "Bunu duymadın mı?"

Luke başını salladı. "Hayır."

"Ama o zaman nasıl–?"

"Bu öğleden sonraki savaşta biri bana seslendi," Leia. Zihnimde. Tıpkı başka bir Jedi'ın yapabileceği gibi."

Uzun bir an boyunca birbirlerine baktılar. Leia, "İnanmıyorum," dedi. "Gerçekten inanmıyorum. C'baoth'un gücü ve geçmişine sahip olan birisi bu kadar uzun nerede saklanabilirdi? Ve neden?"

Luke, "Nedenini bilmiyorum," diye itiraf etti. "Nerede olduğuna gelince–" Ekrana işaret etti. "Ben de bunu araştırıyordum. Bir zamanlar bir Karanlık Jedi'ın ölmüş olabileceği bir yer." Tekrar Leia'ya baktı. "Söylentiler C'baoth'un nerede olabileceği konusunda bir şeyler söylüyor mu?"

Leia aniden sertleşen bir sesle, "Bu bir İmparatorluk tuzağı olabilir," diye uyardı. "Sana seslenen kişi C'baoth söylentisini seni yanına çekmek için kullanan, Vader gibi bir karanlık Jedi olabilir. Yoda'nın senin son Jedi olduğunu söylediği zaman hem Darth Vader hem de İmparatorun yaşadığını ve onları hesaba katmadığını unutma."

Luke, "Bu da bir olasılık," diye kabullendi. "Ya da saptırılmış bir söylenti de olabilir. Ama eğer değilse..."

Cümlesini bitirmeden bıraktı. Leia'nın yüzünde ve zihninde, kardeşinin güvenliği için derin korkularla örülmüş derin şüpheler olduğunu görebiliyordu. Ama ona bakarken kız kardeşinin yavaşça her iki duygu üzerinde de kontrol sağladığını hissetti. Eğitiminin bu yönlerinde iyi ilerleme kaydediyordu. En sonunda alçak sesle, "Jomark'ta," diye konuştu. "En azından Wedge'in bize bildirdiği söylentiye göre."

Luke ekrana döndü, Jomark'la ilgili bilgileri ekrana getirdi. Pek fazla bir şey yoktu. İstatistiklere ve sınırlı sayıdaki haritalara bakarak, "Pek fazla nüfus yok," dedi. "Üç milyon kişiden az. Ya da bu bilgi toplandığında öyleydi," diye resmi yayın tarihini ararken kendi kendini düzeltti. "On beş yıldır kimse gezegenle resmi olarak ilgilenmiş

görünmüyor." Leia'ya baktı. "Tam bir Jedi'ın İmparatorluk'tan saklanmak için seçebileceği gibi bir yer."

"Hemen gidiyor musun?"

"Hayır, sen ve Chewie gitmeye hazır oluncaya kadar bekleyeceğim. Bu şekilde sizin kalkan geminizle uçabilirim. Sana en azından bu kadar koruma sağlayayım."

"Teşekkür ederim." Leia derin bir nefes alarak ayağa kalktı. "Umarım ne yaptığını biliyorsundur."

Luke dürüstçe, "Ben de öyle umuyorum," dedi. "Ama her koşulda, bu denemem gereken bir şey. Bu kadarından eminim."

Leia'nın dudakları titredi. "Sanırım bu da alışmam gereken şeylerden biri. Güç'ün beni iteklemesine izin vermek."

Luke ayağa kalkıp ekranı kapatırken, "Endişelenme," diye tavsiyede bulundu. "Hepsi bir anda olmuyor, yavaşça alışıyorsun. Haydi, gidip Tripio ile neler yapmışlar bakalım."

"Sonunda!" diye bağırdı Tripio, kollarını Luke ve Leia odaya girdiğinde umutsuzca bir rahatlamayla sallayarak. "Efendi Luke, lütfen General Calrissian'a yapmak istediği şeyin benim ana programlamama karşı ciddi bir saldırı olduğunu söyleyin."

Luke, "Kötü bir şey olmayacak" diye yatıştırarak ona doğru yürüdü. Önden bakıldığında droid orada öylece oturuyor gibi görünüyordu; ancak daha yakına geldiğinde, kafasından ve sırtındaki birleşim kutusundan sarkan kabloların arkadaki bilgisayar konsoluna girdiğini görebildi. "Lando ve adamları sana hiçbir şey olmamasını sağlayacaklar." Lando'ya bakarak onayını aldı.

"Ama efendi Luke—"

"Aslında Tripio," Lando araya girdi, "bunu ana programlamanı daha da iyi bir şekilde yerine getirme şeklinde düşünebilirsin. Yani bir çeviri droidinin, çeviri yaptığı kişi için konuşması gerekir, değil mi?"

Tripio becerebildiği kadar soğuk bir tonla, "Öncelikle ben bir protokol droidiyim," diye düzeltti. "Ve tekrar söylüyorum, bu hiçbir şekilde protokol kapsamına girmiyor."

Borg panelden kaldırdığı başını salladı. Lando, "Hazırız," diyerek bir düğmeye dokundu. "Bir saniye bekleyin... Evet. Bir şey söyle Tripio."

Droid "Eyvahlar olsun" dedi–
Mükemmel bir Leia sesi taklidiyle.

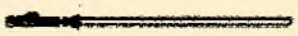

Odanın karşısında duran Artoo, yumuşak bir elektronik ses çıkardı. Kendinden çok memnun görünen Lando, "İşte bu kadar," dedi. Başını Leia'ya doğru eğdi, "Mükemmel leydi için mükemmel bir taklit."

Tripio, "Bu çok garip," dedi, bu defa Leia'nın sesi düşünceli çıkıyordu.

Han diğerlerine bakarak, "Kulağa iyi geliyor," dedi. "Gitmeye hazır mıyız öyleyse?"

Lando kapıya doğru ilerlerken, "Bana son dakika komutlarımı hazırlamam için bir saat ver," dedi. "Kalkan gemisinin buraya gelmesi zaman alacak ne de olsa."

Han arkasından, "Seninle gemide buluşuruz." diyerek Leia'nın yanına gelip kolunu tuttu. "Haydi, biz Şahin'e dönelim."

Leia elini onun elinin üzerine koydu ve yatıştırırcasına gülümsedi. "Her şey yolunda Han. Chewie ve diğer Wookieeler bana göz kulak olacaklar."

Han, "Olsalar iyi olur," diye homurdandı, Borg'un Tripio'yu konsola bağlayan kabloların sonuncusunu çözdüğü yere bakarak. "Haydi Tripio, gidelim. Chewie'nin yeni sesin hakkında ne düşündüğünü duymak için sabırsızlanıyorum."

Droid "Eyvahlar olsun," diye tekrar mırıldandı. "Eyvahlar olsun."

Leia kapıya ilerlerlerken başını şaşkınlıkla salladı. "Sesim gerçekten böyle mi çıkıyor?"

Bölüm 15

Han Nkllon'dan ayrılırken uzun kalkan gemisi yolculuğu sırasında kesinlikle saldırıya uğramalarını bekliyordu. Neyse ki bir defa olsun içgüdüleri yanlış çıktı. Üç gemi kalkan gemisi deposuna kazasız belasız vardı ve Athega sisteminin dış eteklerine birlikte küçük bir ışık hızı atlayışı yaptılar. Orada Chewbacca ve Leia, Lando'nun yat stili gemisi *Bayan Şans*'a geçerek Kashyyyk'e doğru yola çıktılar. Luke X-Kanatını savunma pozisyonunda onlar güvenli bir şekilde yola çıkana kadar bekletti ve sonra kendi başına esrarengiz görevine doğru yola koyuldu.

Han Şahin'de Lando ve Tripio ile baş başa kalmıştı.

Lando, "Leia iyi olacak," diye onu yatıştırdı, yardımcı pilot koltuğundan navigasyon bilgisayarını tuşlarken. "Şu anda olabileceği kadar güvende. Endişelenme."

Han kendini zorlayarak ön camdan ona bakmak için döndü. Dışarda görecek bir şey yoktu zaten, *Bayan Şans* çoktan gitmişti. "Biliyor musun, Boordi'de de böyle demiştin," diye yüzünü ekşiterek Lando'ya hatırlattı. "O kahrolası dolfrimia kaçışı –hatırladın mı? O zaman da, 'Sorun olmayacak, endişelenme,' demiştin."

Lando güldü. "Evet, ama bu sefer ciddiyim."

"Bunu bilmek ne güzel. Pekala, eğlence için ne planladın?"

"İlk olarak yapmamız gereken şey, Tripio'nun Coruscant'a bir mesaj göndermesi," dedi Lando. "Bizi dinleyebilecek olan İmparatorluk güçlerine Leia'nın gemide olduğu izlenimini vermeliyiz. Sonra birkaç sistem daha geçebilir ve ondan sonra–" Han'a yan bir bakış attı. "–turistik bir geziye çıkabiliriz diye düşündüm."

"Turistik gezi mi?" Han şüpheyle tekrarladı. Lando son derece masum görünüyordu, ki eğer birini bir şeylere ikna etmeye çalışmıyorsa asla böyle

görünmezdi. "Yani tüm galakside dolaşıp, maden makinası kayıplarını telafi etmek gibi mi?"

Lando, "Han!" diye incinmiş bir ifadeyle karşı çıktı. "İşimi yürütmek için seni kullanacak kadar alçalacağımı mı ima etmeye çalışıyorsun?"

Han fazla alaycı olmamaya çalışarak, "Afedersin," dedi. "Unutmuşum –artık saygıdeğersin. Pekala, ne gibi turistik alanları ziyaret edeceğiz?"

"Evet..." Lando sakince arkasına yaslanıp ellerini başının arkasına koydu. "Daha önce Talon Karrde ile bağlantı kuramadığını söylemiştin. Belki şansımızı bir kere daha deneriz diye düşündüm."

Han kaşlarını çattı. "Ciddi misin?"

"Neden olmasın? Kargo gemileri ve iyi bir ağ korsanı istiyorsun. Karrde ikisini de sağlayabilir."

Han, "Artık bir ağ korsanına ihtiyacım yok," dedi. "Leia olabileceği kadar güvende, unuttun mu yoksa?"

Lando, "Birisi orada olduğunu sızdırana kadar," diye karşı çıktı. "Wookieeler'in böyle bir şey yapacağını sanmam, ama Kashyyyk'e devamlı gelip giden ve Wookiee olmayan bir sürü tüccar var. Sadece bir kişinin onu fark etmesi yeter ve buraya geldiğiniz noktaya dönersiniz." Tek kaşını kaldırdı. "Ve Karrde aynı zamanda ortalığı karıştıran esrarengiz İmparatorluk kumandanı hakkında da bilgi sahibi olabilir."

Leia'ya yapılan saldırıların kesinlikle arkasında olan kumandan... "Karrde ile nasıl kontağa geçeceğini biliyor musun?"

"Doğrudan değil, ama adamlarına nasıl ulaşabileceğimi biliyorum. Tripio ve onun sayısız milyon dili yanımızda olduğuna göre yeni bir iletişim yolu bulabileceğimizi düşündüm."

"Bu zaman alır."

Lando, "Düşündüğün kadar değil," diye onu temin etti. "Ayrıca yeni bir yol izimizi daha iyi gizler –senin de, benim de."

Han yüzünü buruşturdu, ama Lando haklıydı. Ve Leia şimdilik de olsa güvenli bir şekilde uzaktayken en azından ihtiyatlı davranabilirlerdi. "Pekala. Tabii birkaç Yıldız Destroyerini peşimize takmayacaksak."

Lando ciddi bir sesle, "Elbette," dedi. "En son isteyeceğimiz şey İmparatorluğu Karrde'nin kuyruğuna takmak. Zaten yeterince düşmanımız var." Geminin iç iletişim düğmesini açtı. "Tripio? Orada mısın?"

"Elbette," diye cevap verdi Leia'nın sesi.

Lando droide'e, "Buraya gel," diye seslendi. "İlk gösterinin zamanı geldi."

Kumanda odası bu defa resimler yerine heykellerle dolmuştu: yüzden fazlası hem duvarları ve holografik nişleri, hem de yerdeki işlemeli kaidelerin üzerini süslüyordu. Çeşitlilik tıpkı Pellaeon'un beklediği gibi hayret vericiydi, insan stili basit taş ve tahta örneklerinden, sanat eserinden çok yaşayan yaratıklara benzeyen diğerlerine kadar uzanıyordu. Hepsi loş bir ışık küresiyle aydınlatılmıştı ve aralarındaki boşlukların karanlığı ile keskin bir kontrast halindeydiler. Pellaeon loş ışık ve sanat eserlerinin arasından önünü görmeye çalışarak, "Amiral," diye tereddütle seslendi.

Thrawn'un sakin sesi, "İçeri gelin Kaptan," diye seslendi. Kumanda koltuğunda, Büyük Amiral'in mat beyaz üniformasının hemen üstünde, iki parlayan kırmızı çizgi belirdi. "Bir şey mi var?"

Pellaeon, "Evet, efendim," diyerek, konsol halkasına yürüdü ve bir bilgi kartı uzattı. "Athega sistemindeki gözlemcilerimizden biri Skywalker'ı ve arkadaşlarını algıladı."

Thrawn düşünceli bir tavırla, "Ve arkadaşlarını," diye tekrarladı. Bilgi kartını alıp yerleştirdi ve bir dakika boyunca görüntüyü sessizce izledi. "İlginç," diye mırıldandı. "Gerçekten ilginç. Şu üçüncü gemi nedir? *Binyıl Şahini*'nin arka kapağına bağlanmak için manevra yapan?"

Pellaeon, "Şimdilik *Bayan Şans* olarak belirledik," dedi. "Yönetici Lando Calrissian'ın şahsi gemisi. Gözlemcilerden biri Calrissian'ın Nkllon'u bir satın alma yolculuğu nedeniyle terk ettiğini belirten bir veri yakaladı."

"Calrissian'ın gerçekten Nkllon'da gemiye bindiğinden kesin olarak emin miyiz?"

"Ah... hayır, efendim, emin değiliz. Bu bilgiyi almaya çalışabiliriz."

Thrawn, "Gereksiz," dedi. "Düşmanlarımız açıkça böyle çocukca oyunlar oynama evresini geçmişler." *Binyıl Şahini* ve *Bayan Şans*'ın artık birleşmiş olduğu ekrana işaret etti. "Stratejilerini izleyin, Kaptan. Kaptan Solo, karısı ve büyük bir ihtimalle Wookiee Chewbacca Nkllon'da gemilerine bindiler, Calrissian da aynı şekilde kendi gemisine bindi. Sonra Athega sisteminin dışına uçtular... ve orada bir değişim yaptılar."

Pellaeon kaşlarını çattı "Ama biz..."

"Şşt," Thrawn sertçe sözünü keserek, bir parmağını kaldırdı, gözleri ekrandaydı. Pellaeon da, hiçbir şey olmayan ekranı izledi. Birkaç dakika sonra iki gemi dikkatlice manevra yaparak birbirlerinden ayrıldılar.

Thrawn görüntüyü dondurarak, "Mükemmel," dedi. "Dört dakika elli üç saniye. Tabii, bu kadar korunmasız bir kilitlenme yaptıkları için acele içindeler. Bu da demek ki..." Alnı derin konstrasyonla kırıştı ve sonra tekrar düzleşti. Sesinde bir tatmin ifadesiyle, "Üç kişi," dedi. "Bu iki gemi arasında, birinden diğerine üç kişi transfer oldu."

Pellaeon Thrawn'un bu kanıya nereden vardığını düşünerek başını salladı. "Evet, efendim. Ama her koşulda, Leia Organa Solo'nun *Binyıl Şahini*'nde kaldığını biliyoruz."

Thrawn son derece kibar bir şekilde, "Öyle mi?" diye sordu. "Gerçekten biliyor muyuz?"

Pellaeon hafifçe ısrarlı bir şekilde, "Evet, efendim biliyoruz," dedi. Büyük Amiral her şeyi görmemişti ne de olsa. "*Bayan Şans* ve Skywalker'ın X-Kanat'ı gittikten hemen sonra, ondan kesinlikle Binyılın Şahini'nden gelen bir veri aldık."

Thrawn başını salladı. "Bir kayıt olmalı." Ses tonu tartışmaya yer olmadığını gösteriyordu. "Hayır. Bundan daha zekiler. Bir ses izi programlı droid öyleyse –büyük bir ihtimalle Skywalker'ın 3PO protokol droidi. Anlıyorsunuz değil mi, Leia Organa Solo *Bayan Şans*'la ayrılan iki kişiden biriydi."

Pellaeon ekrana baktı. "Anlamıyorum."

"Olasılıkları düşünün." Thrawn koltuğuna yaslanıp ellerini önünde kavuşturdu. "Üç kişi *Binyıl Şahini*'nde, bir kişi *Bayan Şans*'ta yolculuğa başlıyorlar. Sonra üç kişi transfer oluyor. Ama ne Solo ne de Calrissian gemilerini bir bilgisayar droidinin şüpheli kumandasına teslim edecek tipler değiller. Bu yüzden her gemide en azından bir kişi olmalı. Buraya kadar anladınız mı?"

Pellaeon, "Evet, efendim," dedi. "Ama bu bize kimin nerede olduğunu söylemiyor."

Thrawn, "Sabır Kaptan," diye sözünü kesti. "Sabır. Dediğiniz gibi, şimdi sorun, ekiplerin son halini belirlemek. Neyse ki üç transfer yapıldığı için, ortada sadece iki olası kombinasyon var. Ya Solo ve Organa Solo *Bayan Şans*'ta birlikteler, ya da Organa Solo ve Wookiee oraya geçtiler."

Pellaeon, "Tabii eğer transferlerden biri droid değilse," dedi.

Thrawn başını salladı. "Hiç sanmıyorum. Geçmişine bakarsak, Solo droidlerden hiçbir zaman hoşlanmadı, gemisinde seyahat etmelerine de olağandışı koşullar dışında izin vermedi. Skywalker'ın droidi ve onun astromekanik eşi tek istisnalar gibi görünüyor; sizin ileti veriniz sayesinde de droidin *Binyıl Şahini*'nde kaldığını biliyoruz."

Yeterince ikna olmayan, ama tartışmaması gerektiğini iyi bilen Pellaeon, "Evet, efendim," dedi. "Bu durumda, *Bayan Şans* için alarm verelim mi?"

Thrawn, "Bu gerekli olmayacak," dedi, bu defa sesindeki tatmin duygusunu duymamak imkansızdı. "Leia Organa Solo'nun tam olarak nereye gittiğini biliyorum."

Pellaeon ona baktı. "Ciddi olamazsınız, efendim."

Thrawn sakin bir sesle, "Kesinlikle ciddiyim, Kaptan," dedi. "Düşünün. Solo ve Organa Solo'nun *Bayan Şans*'a birlikte transfer olmalarından kazanacakları hiçbir şey yok. *Binyıl Şahini* daha hızlı ve daha iyi korunuyor. Bu iş sadece eğer Organa Solo ve Wookiee birlikteyse mantıklı hale geliyor."

Thrawn Pellaeon'a gülümsedi. "Ve buna göre, gidebilecekleri tek mantıklı bir yer var."

Kendini hafifçe sersemlemiş hisseden Pellaeon ekrana baktı. "Kashyyyk mi?"

Thrawn, "Kashyyyk," diye onayladı. "Noghriler'den sonsuza kadar kaçamayacaklarını biliyorlar ve bu yüzden onu Wookieeler'le çevrelemeye karar verdiler. Tabii bu ne kadar işlerine yarayacaksa."

Pellaeon dudaklarının seğirdiğini hissetti. İmparatorluğun köle ticareti için Wookiee yakalamaya Kashyyyk'e gönderilen gemilerden birinde bulunmuştu. "Kulağa geldiği kadar kolay olmayabilir, Kaptan," diye uyardı. "Kashyyyk'in ekolojisi en basit şekilde çok katmanlı bir ölüm tuzağı olarak tanımlanabilir. Ve Wookieeler son derece becerikli savaşçılardır."

Thrawn, "Noghriler de öyle," diye soğukça cevap verdi. "Şimdi. Ya Skywalker?"

Pellaeon, "Athega'dan ayrılış vektörü Jomark'a giden rotayla uyumlu," diye açıkladı. "Tabii bizim gözlemcilerin alanından ayrıldıktan sonra değiştirmiş olabilir."

Thrawn dudakları gergin bir gülümsemeyle bükülerek, "Oraya gidiyor," dedi. "Jedi Üstadımız da böyle söylemedi mi?" Büyük Amiral ekranındaki zaman göstergesine baktı. "Hemen Jomark'a doğru yola çıkıyoruz. Ne kadar öndeyiz?"

"Skywalker'ın X-kanatı çok fazla modifiye edilmediyse, en azından dört gün. Yolda kaç kere durmak zorunda kaldığına göre daha da fazla olabilir."

Thrawn, "Durmayacak," dedi. "Jedilar bu uzunluktaki yolculuklar için bir çeşit trans uykusu durumuna geçerler. Ama bizim amaçlarımız için dört gün yeterli olacaktır."

Koltuğunda doğrulup bir düğmeye dokundu. Kumanda odasının ışıkları açıldı, holografik heykeller gözden kayboldu. Pellaeon'a, "İki gemiye daha ihtiyacımız olacak," dedi. "Skywalker'ı, istediğimiz yerde ışık hızından çıkarmak için bir Tecrit Krüvazörü ve bir çeşit yük gemisi. Mümkünse gözden çıkarabileceğimiz bir tane."

Pellaeon gözlerini kırpıştırdı. "Gözden çıkarabileceğimiz mi, efendim?"

"Evet, Kaptan. Saldırıyı tam bir kaza gibi kurgulayacağız –Asiler'in donanımları için şüpheli bir yük gemisini inceliyorken bu fırsat doğacak." Tek taşını kaldırdı. "Böylece Skywalker'ın kendisi bile baskına uğradığını fark

etmeden onu C'baoth'a teslim etme seçeneğimiz olacak, tabii kararımız bu yönde olursa."

Pellaeon, "Anlaşıldı efendim," dedi. "İzninizle, *Chimaera*'yı hazırlayayım." Gitmek için döndü.

Ve durakladı. Odanın ortasındaki heykellerden biri diğerleriyle birlikte kaybolmamıştı. Kendi ışık küresinin altında tek başına dururken, garip bir yabancı okyanustaki bir dalga gibi kaidesinde kıpırdanıyordu. Thrawn arkasından, "Evet," diye seslendi. "Bu gerçek."

Pellaeon, "Çok... ilginç," diyebildi. Heykel garip bir şekilde hipnotikti.

Thrawn, "Öyle, değil mi?" diye onayladı, sesi neredeyse hüzünlüydü. "Bu benim sınır bölgelerindeki tek başarısızlığımdı. Bir ırkın sanatını anlamamın, onların psikolojini anlamama yardım etmediği tek zaman. En azından o zaman yardım etmedi. Sanırım şimdi onları anlamaya başlıyorum."

Pellaeon diplomatik bir şekilde, "Eminim bu gelecekte yararlı olacaktır," dedi.

Thrawn aynı üzüntülü ses tonuyla, "Sanmam," dedi. "Sonunda dünyalarını yok ettim."

Pellaeon yutkundu. Tekrar kapıya doğru ilerlerken, "Evet, efendim," diye karşılık verdi. Heykelin yanından geçerken hafifçe yüzünü buruşturdu.

Bölüm 16

Jedi uykusu transında rüyalar yoktu. Rüya, bilinç ya da dış dünya hakkında hiçbir algılama bulunmuyordu. Tıpkı koma gibiydi, ilginç bir anormallik dışında: gerçek bilinç kaybına rağmen Luke'un zaman hissi hâlâ bir şekilde işlemeye devam ediyordu. Nasıl olduğunu tam olarak anlayabilmiş değildi, ama tanımayı ve kullanmayı öğrendiği bir özellikti bu.

Bir şeylerin yanlış gitiğinin ilk sinyallerini veren de, sisli uzaklardan Artoo'nun çılgınca çıkardığı seslerle birleşen bu zaman hissiydi.

Kendine gelmeye çalışırken droidi, "Tamam Artoo uyandım," diye ikna etmeye çalıştı. Gözlerindeki ağırlık hissini atmaya çalışırken aletleri çabuk bir şekilde taradı. Bilgiler, zaman hissinin ona zaten söylediği şeyi onaylıyordu: X-kanat ışık hızından Jomark'a belki yirmi ışık yılı kala çıkmıştı. Yakınlık göstergesi, ileride neredeyse tepesinde olan iki gemi ve uzakta, yan tarafta bir üçüncüsünü gösteriyordu. Gözlerini kırpıştırmaya devam ederek başını kaldırdı.

Adrenalin hücum edince tamamen kendine geldi. Tam önünde, bükülmüş ve yarı buharlaşmış gövde plakalarının arasından motor bölümünün aşırı yüklenmiş olduğu açıkça görünen hafif bir nakliye gemisine benzeyen bir araç vardı. Arkasında, tıpkı bir karanlık tepe gibi bir İmparatorluk Yıldız Destroyeri geliyordu.

Öfke, korku, saldırganlık –karanlık tarafa aittiler. Luke kendini zorlayarak korkusunu bastırdı. Nakliye gemisi onunla Yıldız Destroyeri arasındaydı; daha büyük kurbanlarına konstantre olmuş olan İmparatörluk güçleri onu fark etmemiş bile olabilirlerdi. Elle kumandaya geçip X-Kanat'ı sert bir şekilde döndürdü ve, "Gidelim buradan Artoo," diye seslendi. Dümen, dönüşü protesto edercesine inledi–

Hoparlörden, "Kimliği belirlenemeyen yıldız savaşçısı," diye sert bir ses

gürledi. "İmparatorluk Yıldız Destroyeri *Chimaera* konuşuyor. Kimlik kodunuzu gönderin ve burada oluş sebebinizi bildirin."

Fark edilmemiş olma umudu buraya kadardı. Luke şimdi uzakta, X-Kanat'ı neyin ışık hızından çektiğini görebiliyordu: üçüncü gemi bir Tecrit Krüvazörüydü, İmparatorluğun rakiplerinin ışık hızına atlamasını engellemek için kullandığı favori oyuncağı. Görünüşe göre nakliye gemisini tuzağa düşürmek için bekliyorlardı. Tecritçinin projeksiyonlu kütle gölgesiyle karşılaşması ve ışık hızından çıkması onun kötü şansıydı.

Nakliye gemisi, Luke gözlerini kapatıp konsanstre olarak Güç'le uzandı ve *Chimaera*'nın yakaladığı geminin bir Cumhuriyet, tarafsız ya da korsan gemisi olup olmadığını anlamaya çalıştı. Ama içeride hiçbir hayat belirtisi yoktu. Mürettebat ya kaçmış, ya da çoktan esir alınmıştı.

Her koşulda Luke'un artık onlar için yapabileceği bir şey yoktu. Artoo'ya, "Bana Tecrit'çinin yerçekimi dalga konisinin en yakın kenarını bul," diye emir verirken X-Kanat'ı ivme düzenleyicisinin bile tam olarak hakim olamadığı, mideyi altüst eden bir atlayışa geçirdi. Eğer nakliye gemisini kendisiyle Yıldız Destroyeri arasında tutabilirse, bir çekici ışına yakalanmadan önce alandan çıkabilirdi.

Sert ses kızma belirtileri göstermeye başlamıştı. "Kimliği belirlenemeyen yıldız savaşçısı. Tekrar ediyorum. Kimlik kodunu bildir ya da esir alınmaya hazır ol."

Luke kendi kendine, "Han'ın sahte kimlik kodlarından birini yanıma almalıydım," diye söylendi. "Artoo? Kenara varış tahmini nedir?"

Droid bipledi ve bilgisayar ekranında bir diyagram belirdi. Luke, "Bu kadar uzak, ha?" diye mırıldandı. "Harekete geçmekten başka yapacak bir şey yok. Sıkı tutun."

"Kimliği belirlenemeyen yıldızsavaşçısı—"

Cümlenin geri kalan kısmı, Luke aniden gemiyi tüm güce getirince sürücünün kükremesiyle kesildi.

Artoo'nun da soru soran biplemesi neredeyse gürültünün içinde kayboluyordu. Luke, "Hayır, saptırıcı kalkanların kapatılmasını istiyorum," diye bağırdı. "Ekstra hıza ihtiyacımız var."

Yıldız Destroyeri onları buharlaştırma tehditinde gerçekten ciddiyse, bu yakınlıkta kalkanların varlığı ya da yokluğunun fark etmeyeceğini eklemedi. Ama Artoo bunu kuşkusuz biliyordu zaten.

İmparatorluk güçleri onu hemen buharlaştırmaya hevesli görünmüyorlardı, ama gitmesine izin verecek gibi bir halleri de yoktu. Arka ekranda Yıldız Destroyeri'nin harekete geçip nakliye gemisinin üzerinden ilerlediğini o engeli aradan çıkarmaya çalıştığını görebiliyordu.

Luke yakınlık göstergesine çabuk bir bakış attı. Hâlâ çekme ışını alanındaydı ve şu andaki hızlarına bakılırsa birkaç dakika boyunca da böyle kalacaktı. İhtiyacı olan şey bir şekilde dikkatlerini dağıtmak ya da körleştirmekti...

"Artoo, proton torpidolarının bir tanesi için hızlı bir yeniden programlamaya ihtiyacım var," diye seslendi. "Sıfır delta-v'de fırlatılmasını ve sonra dönüp doğrudan kıça yönelmesini istiyorum. Algılayıcılar ya da izleme kodları olmadan gitmeli –sessizce. Bunu yapabilir misin?" Olumlu bir bipleme geldi. "Tamam, hazır olur olmaz bana haber ver ve gönder."

Dikkatini tekrar arka ekrana çevirdi ve X-Kanat'ın rotasına hafif bir yeni ayarlama yaptı. Torpido, normal rehberlik algılayıcıları aktif durumda olduğu zaman Yıldız Destroyeri'nin etkileyici çeşitlilikteki sinyal bozucularına hedef olacaktı. Böyle sessiz sedasız fırlatılması, İmparatorluk güçlerinin lazer atışıyla onu vurmaya çalışma çabalarını sınırlayacaktı. Bunun olumsuz tarafı ise, eğer yeterince doğru hedef alınmazsa, hedefinin yanından etkisizce geçip gidebileceğiydi.

Artoo bipledi ve hafif bir sallantıyla torpido gönderildi. Luke onun uzaklaşmasını izledi ve Güç'le uzanarak rotasında hafif bir düzenleme yaptı–

Ve bir saniye sonra, art arda göz alıcı patlamalarla nakliye gemisi havaya uçtu.

Luke içten içe bunun işe yaramasını dileyerek yakınlık göstergesine baktı. Neredeyse alan dışındaydı artık. Nakliye gemisinin kalıntıları çekici ışını birkaç saniye daha engelleyebilirse başarabilirlerdi.

Artoo bir uyarı biplemesi gönderdi. Luke çeviriye ve uzun alan ekranına baktı ve midesinin kasıldığını hissetti. Artoo bu defa daha ısrarlı bir şekilde bipledi. Luke, "Görüyorum Artoo," diye kükredi. Bu tabii ki tam İmparatorluk güçlerinin uygulayacağı türden bir taktikti. Nakliye gemisi artık ilgi odağı olmaktan çıkmıştı. Tecritçi pozisyon değiştiriyor, dönerek dev yerçekimi alan projektörlerini kaçan X-Kanat'ı daha sıkıca yakalayabilecek pozisyona getirmeye çalışıyordu. Luke ekranında koni şekilli bir alanın belirmesini izledi.

"Sıkı tutun Artoo," diye seslendi; ve yine düzenleyicilerin tam olarak algılayamayacağı kadar ani bir şekilde X-Kanat'ı sağa döndürerek orijinal rotalarına döndü.

Arkasından şok olmuş bir gıcırtı yükseldi. "Sessiz ol Artoo. Ben ne yaptığımı biliyorum." Sancak tarafında Yıldız Destroyeri gecikmeli olarak dev kütlesini kaydırmaya ve Luke'un manevrasını izlemeye çalışıyordu... ve karşılaşmalarından bu yana ilk defa lazer atışları görünmeye başladı.

Luke hızlı bir karar verdi. Hız tek başına onu kurtarmaya yetmeyecekti

ve yakın bir atış bu yarışmayı hemen burada bitirebilirdi. Droide, "Saptırıcı kalkanları aç," diye emir verdi, kendisi de tüm dikkatini iyi bir kaçamak manevra yapmaya çevirdi. "Bana kalkan gücü ve hız arasındaki en iyi dengeyi sağla."

Artoo bir cevap bipledi ve kalkanlar gücü çekmeye başlarken motor sesinde hafif bir düşüş oldu. Daha yavaş gidiyorlardı, ama şimdilik bu kumar işe yaramış gibiydi. Luke'un sağ açı manevrasıyla dengeleri sarsılan Tecritçi şimdi yanlış yönde dönüyor, yerçekimi ışını Luke'un yeni rotası yerine eskisi üzerinde geziniyordu. Kumandanın hatasını düzeltmeye çalıştığı belliydi, ama geminin dev yerçekimi jeneratörlerinin yarattığı katıksız atalet Luke'un tarafındaydı. Yıldız Destroyeri'nin alanından bir kaç saniye daha uzak kalabilirse çekme ışınından kurtulur ve ışık hızına atlamak için serbest kalırdı.

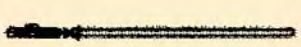

Artoo'ya "Işık hızı için hazır ol," diye seslendi. "Yön için endişelenme –ilk önce kısa bir sıçrama yapıp, başımız beladan kurtulunca daha dikkatlice bir rota çizebiliriz."

Artoo onaylayan bir biplemeyle karşılık verdi.

Ve birdenbire Luke sertçe emniyet kemerine yapıştı.

Yıldız Destroyerinin çekme ışını onları yakalamıştı.

Artoo panikle bağırdı; Ama Luke'un droidi yatıştırmaya vakti yoktu. Düz hat rotası aniden Yıldız Destroyeri'nin merkezinde gezegen rolü oynadığı bir çeşit yapma yörünge gibi bir kavis haline gelmişti. Gerçek bir yörüngeden farklı olarak sabit değildi ve İmparatorluk güçleri üzerinde odaklanan başka bir ışın daha gönderdiklerinde daire hızla dar, içe dönük bir spirale dönüşecekti. Son noktası Yıldız Destroyeri'nin hangarında olacak bir spirale.

Kalkanları kapattı, büyük bir olasılıkla işe yaramayacağını olduğunu bilerek tekrar sürücüye tam güç verdi. Haklıydı –bir saniye boyunca ışın zorlanıyor gibi göründü, ama onu çabucak tekrar yakaladı. Hızdaki böyle küçük bir değişiklik, ışının izleme aygıtlarını bozamayacak kadar küçüktü.

Ama eğer hızda daha radikal bir değişiklik yapmanın yolunu bulabilirse...

Sert ses, "Kimliği belirlenemeyen yıldız gemisi," diye yine konuştu, bu defa sesindeki böbürlenen ton gözden kaçırılacak gibi değildi. "Kaçma şansın yok; daha fazla uğraşırsan aracın zarar görecek. Gücü kesip inişe hazırlan."

Luke dişlerini sıktı. Bu tehlikeli olacaktı, ama seçenekleri tükenmişti. Ve daha önce bir yerlerde bunun en azından bir kere işe yaradığı hakkında hikayeler duymuştu. "Artoo, biraz riskli bir şey deneyeceğiz," diye droide seslendi. "Sinyal verdiğim zaman ivme düzenleyiciyi ters tetiklemeni istiyorum. Tam güç, gerekirse kesintileri boşver." Kontrol panelinden elektronik bir şakıma yükseldi ve ekrana çabuk bir bakış attı. Kıvrılan kavisli rotası onu Tecritçi'nin yerçekimi projeksiyonunun tam köşesine getirmişti. "Artoo, şimdi!"

Ve korkunç bir şekilde gerilen elektronik aygıtların çığlığıyla, X-Kanat aniden tamamen durdu.

Luke gemisinde böyle bir ses çıkarabilecek ne olduğunu bile düşünmeye vakti kalmadan tekrar kemerine doğru fırladı, bu defa daha sert bir şekilde. Ateşleme düğmelerinin üstünde hazır olan parmakları düğmelere sert bir şekilde basıp bir çift proton torpidosunu fırlattı, aynı anda X-Kanat'ı yukarı doğru çekti. Onu yol boyunca takip eden Yıldız Destroyeri'nin çekici ışını ani manevrası karşısında anlık olarak şaşırdı. Kilitlemeyi yöneten bilgisayarlar şimdi onun yerine proton torpidoları üzerine yapışacak kadar düşünceli olurlarsa...

Ve bir anda torpidolar yok olmuştu, arkalarında sadece orjinal rotalarından çekildiklerini gösteren egzos izleri kalmıştı. Kumar işe yaramıştı. Yıldız Destroyeri şimdi düzenli bir şekilde yanlış hedefi kendine doğru çekiyordu.

Artoo'ya, "Özgürüz," diye bağırdı, tüm gücü sürücüye vererek. "Işık hızına hazır ol."

Droid bir şeyler söyledi, ama Luke'un bilgisayar ekranına tercümeyi okumak için bakacak zamanı yoktu. Hatalarını anlayan ve tekrar çekme kilidi kurmak için yeterli zaman olmadığını fark eden İmparatorluk güçleri görünüşe göre öldürmek üzere harekete geçmişlerdi. Yıldız Destroyeri'nin tüm silahları aynı anda ateş açmaya başladı ve Luke kendini bir lazer ateşi fırtınasından kurtulmaya çalışırken buldu. Kendini rahatlamaya zorlayarak Güç'ün içinde dolaşmasına ve tıpkı ışın kılıcına yaptığı gibi ellerini kontroller üzerinde yönetmesine izin verdi. Atışlardan biri hedefi bulunca gemi sarsıldı; yan gözle bakınca sırt / sancak lazer topunun ucunun parıldayıp, aşırı ısınmış bir plazma bulutuna dönüştüğünü gördü. Bir başka yakın atış tam üstünden geçti, daha da yakın bir tanesi saydam çelik siperlikte bir çizgi oluşmasına yol açtı.

Ekrandan başka bir şakıma geldi: Tecritçi'nin yerçekimi gölgesinden çıkmışlardı. Luke Artoo'ya, "Haydi!" diye seslendi.

Ve arkasından gelen daha da sinir bozucu bir elektronik çığlıkla önündeki gökyüzü aniden yıldız çizgilerine dönüştü.

Başarmışlardı.

Küçük bir sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca Thrawn pencereden dışarı, Skywalker'ın X-Kanat'ının kaybolduğu noktaya baktı. Pellaeon belli etmeden onu izledi, patlamanın ne zaman geleceğini merak ediyordu. Kendini temizleme işlemlerinden özellikle uzak tutarak, yarım kulakla Dört Numaralı çekme ışını projektöründen gelen hasar kontrol raporlarını dinledi.

Chimaera'nın on projektöründen birinin yok edilmesi küçük bir kayıp sayılabilirdi. Skywalker'ın kaybı ise öyle değildi.

Thrawn kıpırdanıp döndü. Pellaeon gerildi. Büyük Amiral alçak sesle, "Gelin benimle, Kaptan," diyerek köprü kumanda yolundan aşağıya inmeye başladı.

Pellaeon arkasına takılarak, "Emredersiniz efendim," diye mırıldandı, bir yandan da Darth Vader'ın başarısız astlarına nasıl davrandığı hakkındaki hikayeler beyninde dönüp duruyordu.

Thrawn kıç bölümü merdivenlerine gelip sancak mürettabat çukuruna indiğinde köprü alışılagelmişin dışında sessizdi. Konsollarında oturan mürettebatı, onların arkasında dimdik duran subayları geçti ve sancak çekme ışınları kontrol istasyonunda durdu. "İsminiz?" diye sordu, sesi ürkütücü bir şekilde sakindi.

Konsolda oturan genç adam ihtiyatlı bir sesle, "Cris Pieterson efendim," diye cevap verdi.

"Yıldız savaşçısıyla olan çatışmamızda çekme ışından sorumluydunuz." Bu bir soru değildi.

"Evet, efendim –ama olanlar benim suçum değildi."

Thrawn'un kaşları hafifçe kalktı. "Açıklayın."

Pieterson yana işaret etmeye başladı, sonra fikrini değiştirdi. "Hedef ivme düzenleyicisini kullanarak hız vektörünü öldüren bir şey yaptı."

Thrawn, "Olanların farkındayım," dedi. "Kaçışının neden sizin hatanız olmadığını duymayı bekliyorum."

Pieterson gözlerinde hafif bir meydan okuma ile, "Böyle bir karşılaşma için düzgün bir şekilde eğitilmedim efendim," dedi. "Bilgisayar hedef kilidini kaybetmiş göründü, ama sonra tekrar yakalamış gibiydi. Neyi yakaladığını bilmeme imkan yoktu, ta ki–"

"Proton torpidoları projektörde patlayana kadar mı?"

Pieterson bakışlarını çevirmeden karşıladı. "Evet, efendim."

Uzun bir an boyunca Thrawn onu inceledi. Nihayet, "Subayınız kim?" diye sordu.

Pieterson'un gözleri sağa kaydı. "Teğmen Colclazure, efendim."

Thrawn arkası geçite dönük, katı bir şekilde esas duruşta duran uzun adama yavaşça döndü. "Bu adamdan siz mi sorumlusunuz?"

Colclazure görünür bir şekilde yutkundu. "Evet, efendim."

"Eğitimi de sizin sorumluluğunuz altında mıydı?"

Colclazure, "Evet, efendim," diye karşılık verdi.

"Bu eğitim sırasında, hiç bu olaya benzer bir senaryo ürettiniz mi?"

Teğmen, "Ben... hatırlamıyorum efendim," diye itiraf etti. "Standart eğitim paketi, kilitlenme kaybı ve hemen arkasından tekrar bağlantı kurma konfirmasyonu ile ilgili senaryolar içerir."

Thrawn Pieterson'a kısa bir bakış attı. "Onu siz mi hizmete aldınız Teğmen?"

"Hayır efendim, kendisi daha önceden askere alınmıştı."

"Bu onu normal bir gönüllü askerden daha mı az eğitim zamanınıza değer yapıyor?"

Colclazure'un gözleri Pieterson'a kaydı. "Hayır efendim. Ben tüm astlarıma her zaman eşit davranmaya çalıştım."

"Anlıyorum." Thrawn bir an düşündükten sonra, Pellaeon'un omzunun üzerinden yarım döndü. "Rukh?"

Rukh sessizce yanından süzülürken Pellaeon irkildi; Noghri'nin onları izlediğini fark etmemişti. Thrawn, Rukh yanına gelene kadar bekledi, sonra Colclazure'a döndü. "Hata ile yanlış arasındaki farkı biliyor musunuz, Teğmen?"

Köprünün tamamı ölüm sessizliğine bürünmüştü. Colclazure tekrar yutkundu, suratı beyazlamaya başlamıştı. "Hayır, efendim."

"Herkes bir hata yapabilir, Teğmen. Ama hata, onu düzeltmeyi reddedene kadar bir yanlış haline gelmez." Bir parmağını kaldırdı.

Ve adeta tembelce işaret etti.

Pellaeon Rukh'un hareket ettiğini bile göremedi. Pieterson ise kesinlikle çığlık atacak zaman bulamamıştı.

Mürettebat çukurunun aşağılarından kusmamaya çalışan birinin sesi geldi. Thrawn tekrar Pellaeon'un omzunun üzerinden bakarak işaret etti ve sesizlik, onlara doğru gelen bir çift fırtına askerinin sesleriyle bozuldu. Büyük Amiral onlara, "Kurtulun ondan," diye emretti. Pieterson'un cesedine arkasını dönüp, Colclazure'u bir bakışla yerine çiviledi. "Hata şimdi düzeltildi, Teğmen. Yeni bir askeri eğitmeye başlayabilirsiniz."

Colclazure'a bir süre daha baktıktan sonra, etrafındaki gerginlikten hiç

haberi yokmuş gibi Pellaeon'a döndü. "Bu karşılaşmanın son birkaç saniyesi için tüm teknik/taktik verilerini istiyorum, Kaptan," dedi, tekrar soğukkanlı iş adamı kişiliğine bürünmüştü. "Özellikle ışık hızı vektörüyle ilgileniyorum."

Bir teğmen biraz çekinerek, "Bende hepsi var, efendim," diye Büyük Amiral'a bir bilgi notu uzattı.

"Teşekkür ederim." Thrawn kısaca bir göz atarak onu Pellaeon'a verdi. Mürettebat çukurundan tekrar merdivenlere yürürken, "Onu yakalayacağız, Kaptan," dedi. "Çok yakında elimizde olacak."

Pellaeon dikkatlice, "Evet, efendim," diye onayladı onu yakalamaya çalışarak. "Eminim ki sadece bir zaman meselesi."

Thrawn tek kaşını kaldırdı. "Beni yanlış anladınız," dedi yavaşça. "Bunu tam anlamıyla kastediyorum. Şu anda oralarda, çok uzak olmayan bir yerlerde. Ve–" Pellaeon'a kurnazca gülümsedi, "–çaresiz durumda."

Pellaeon kaşlarını çattı. "Anlamıyorum efendim."

Büyük Amiral, "Kullandığı o manevranın, bildiğini hiç zannetmediğim ilginç bir yan etkisi var," diye açıkladı. "Bir ivme düzenleyiciyi böyle geri ateşlemek, birleşik hipersürücüye büyük zarar verir. Bir ışık yılından daha uzak olmayan bir mesafede tamamen bozulacak. Tek yapmamız gereken şey bu vektör üzerinde bir araştırma yapmak, ya da diğerlerini bu araştırmayı yapmaya ikna etmek ve o elimize düşecek. Takip ediyor musunuz?"

Pellaeon, "Evet, efendim," dedi. "Filonun geri kalanıyla bağlantı kurayım mı?"

Thrawn başını salladı. "Sluis Van saldırısı için hazırlanmak şu anda filonun ilk önceliği. Hayır, sanırım bu işi başkalarına vereceğiz. Bu bölgede çalışan tüm ana kaçakçı gruplarının şeflerine mesajlar göndermenizi istiyorum –Brasck, Karrde, Par'tah, elimizde kayıtları olan herkes. Özel frekanslarını ve şifreli kodlarını kullanın –onlar hakkında ne kadar çok şey bildiğimiz hakkında küçük bir hatırlatma, işbirliklerini garantilememize yardımcı olacaktır. Onlara Skywalker'ın ışık hızı vektörünü verin ve yakalanması için otuz binlik bir ödül vaat edin."

Pellaeon, "Emredersiniz efendim," diyerek aşağıya, çekme ışını istasyonunun etrafında hâlâ hareketin sürdüğü mürettebat bölümüne baktı. "Efendim, eğer Skywalker'ın kaçışının sadece geçici olduğunu biliyorduysanız..."

"İmparatorluk savaşta, Kaptan," dedi Büyük Amiral, sesi soğuktu. "Beyinleri sınırlı olduğu için beklenmedik durumlara ayak uyduramayan adamlarla çalışma lüksünü karşılayamayız."

Rukh'a özel bir bakış attıktan sonra parlayan gözlerini Pellaeon'a çevirdi. "Emirleri yerine getirin Kaptan. Skywalker bizim olacak. Canlı... ya da başka bir şekilde."

Bölüm 17

Luke'un önünde ekranlar ve birçoğu kırmızı olan hata mesajları yavaşça parlıyordu. Ekranların ötesinde, uzak yıldız ışığı ile soluk bir şekilde aydınlanan X-Kanat'ın burnunu siperlikten görebiliyordu. Bunun da ötesinde yıldızlar etrafında soğuk bir muhteşemlikle parlıyorlardı.

Ve hepsi buydu. Güneş, gezegen, asteroid, kuyruklu yıldız yığınları yoktu. Savaş gemileri, ulaşım araçları, uydular ya da gözlem droidleri yoktu. Hiçbir şey yoktu. O ve Artoo, tam anlamıyla hiçliğin ortasında kalakalmışlardı.

Bilgisayarın arıza analizi sona ermişti. "Artoo?" diye seslendi.. "Ne buldun?"

Arkasından belirgin bir şekilde yas tutan elektronik bir inleme geldi ve droidin cevabı bilgisayar ekranında belirdi. "O kadar kötü demek?"

Artoo tekrar inledi ve droidin durum değerlendirmesinin yerini bilgisayarın özeti aldı.

Durum iyi değildi. Luke'un ivme kompensatörünü ters çalıştırma numarası her iki hipersürücü motivatörüne de beklenmedik bir geridönüm olmasına yol açmıştı –onları kızartmaya yetecek kadar değil, ama kaçışlarından on dakika sonra aniden bozulmalarına yol açacak kadar pişirmişti. Gemi nokta dört hızdayken, yarım ışık yılı uzaklık demekti bu. Üstüne üstlük aynı güç artışı, alt uzay telsiz antenini de bozmuştu.

Luke, "Diğer bir deyişle," dedi, "buradan gidemiyoruz, kimse bizi bulamaz ve biz de yardım çağıramayız. Bu olanları özetliyor mu?"

Artoo bipleyerek bir ekleme yaptı. Luke içini çekti. "Evet. Ve burada kalamayız. En azından uzun bir süre kalamayız."

Luke, içine yayılmaya başlayan korku hissini itmeye çalışarak eliyle çenesini sıvazladı. Korkunun kendisini ele geçirmesine izin vermek

düşünebilme yeteneğini elinden alabilirdi ve bu da şu anda kaybetmeyi göze alabileceği son şeydi. "Tamam," dedi yavaşça. "Şunu deneyelim. Hipersürücü motivatörlerini her iki motordan da sökelim, bakalım onlardan işleyen tek bir tane yaratabilmek için yeterli parça bulabilecek miyiz. Bulabilirsek her iki motoru da idare edebileceği, kıç tarafının ortalarında bir yerlere tekrar monte edebiliriz. Belki de şu anda S-Folyo servo erişim düzeneğinin bulunduğu yere --eve gitmek için buna ihtiyacımız yok. Mümkün mü?"

Artoo düşünceli bir ıslık çaldı. Luke droidin cevabını okuduktan sonra sabırla, "Kolay olacağını söylemiyorum," dedi. "Sadece mümkün olup olmadığını soruyorum."

Başka bir ıslık ve başka bir olumsuz mesaj geldi. Luke, "Yine de bir deneyelim," dedi, kemerini açıp kokpitin dar alanında kıpırdanmaya çalışarak. Fırlatma koltuğunun arkasını çıkarabilirse, aletlerin bulunduğu kargo bölümüne girebilirdi.

Artoo başka bir şeyler mırıldandı. Luke, "Endişelenme, sıkışıp kalmayacağım," diye onu yatıştırdı. Fikrini değiştirip kokpit içindeki bölmelere uzandı. Uçuş giysisi için eldivenler ve kasklar orada depolanıyordu; bu noktada vakum kıyafetini giymek ve kargo bölümüne alt kapağından girmek daha kolay olacaktı. "Yardımcı olmak istiyorsan bakım planlarını çıkarıp, o motivatörlerden birini nasıl alabileceğimi bulabilirsin. Ve neşelen biraz, tamam mı? Tripio gibi davranmaya başladın."

Luke'un kaskı dış sesleri kestiğinde Artoo hâlâ bu söze içerlemiş olarak söyleniyordu. Ama en azından ses tonu daha az korku doluydu.

Luke'un tüm kabloları aşıp içeri girmesi ve sol motor hipersürücü motivatörünü çıkarması neredeyse iki saatini aldı. Artoo'nun az önceki kötümserliğinin haklı olduğunu anlaması ise bir dakikadan az sürdü.

Hantal kutuyu elinde evirip çevirirken droide, "Çatlaklarla kaplanmış," diye seslendi. "Tüm kalkan kutusu. Küçük çatlaklar aslında –bazılarını zorlukla görebiliyorsun. Ama tüm yan taraflar boyunca uzanıyorlar."

Artoo yumuşak bir bipleme sesi çıkardı, tercümeye ihtiyacı olmayan bir cevaptı bu. Luke fazla X-Kanat bakımı yapmış değildi, ama iletken bir kalkan olmadan bir hipersürücü motivatörünün sadece birbirine bağlanmış yedek parçalardan ibaret bir kutu olduğunu biliyordu. Artoo'ya, "Hemen vaz

geçmeyelim," diye hatırlattı. "Diğer motivatörün kutusu sağlamsa hâlâ işimize yarayabilir."

Kendini sıfır yerçekiminde inanılmaz derecede beceriksiz hissederek, alet kutusunu topladı ve X-Kanat'ın sancak motoruna yöneldi. Doğru giriş kapağını çıkarıp birbirine karışmış kabloların bazılarını bağlamak sadece birkaç dakikasını aldı. Sonra kör olmadan hem yüz siperini, hem de ışığı birlikte tutmaya çalışarak içeri bir göz attı.

Motivatör kutusuna dikkatli bir bakış, bu işleme daha fazla devam etmesine gerek olmadığını gösterdi.

Bir dizi hafifçe güç dalga menfezine çarparken uzun bir an boyunca öylece durup Güç adına şimdi ne yapacaklarını düşündü. X-Kanat'ı en ateşli savaş anlarında en sağlam ve güvenli yer olmasına rağmen, şimdi hayatının asılı olduğu çok ince bir pamuk ipliğine benziyordu.

Etrafına –boşluğa ve uzak yıldızlara– bakındı ve bunu yaparken, sıfır yerçekimine her zaman eşlik eden belli belirsiz düşme hissi onu yakaladı. Birden bir anı canlandı: Bulut Şehri'nde asılı kalmış, sağ elini kaybetmenin şoku ve korkusuyla bitkin düşmüştü, daha ne kadar dayanacak gücü kaldığını bilmiyordu. Jedi güçlerini kullanmaya çalışarak, "Leia," diye seslendi. "Leia, duy beni. Bana cevap ver."

Çağrının Luke'un beyninde yakalanmasından başka bir cevap yoktu. Ama zaten Luke da bir cevap beklemiyordu. Leia çoktan gitmişti, Chewbacca ve bir gezegen dolusu Wookiee'nin koruması altında Kashyyyk'te güvencedeydi.

Acaba Luke'a ne olduğunu hiç öğrenebilecek miydi?

Jedilar için duygu yoktur: huzur vardır. Luke derin bir nefes aldı, karanlık düşünceleri beyninin gerisine itti. Hayır, yenilgiyi kabul etmeyecekti. Ve eğer hipersürücü tamir edilemiyorsa, belki deneyebilecekleri başka bir şey vardı. "İçeri geliyorum Artoo," diye seslendi, giriş panelini tekrar takıp aletlerini toplayarak. "Beklerken, alt uzay telsiz antenindeki her şeyi almanı istiyorum."

Kokpit bölmesi üzerine tekrar güvenli bir şekilde kapandığında Artoo bilgileri toplamıştı. Tıpkı hipersürücü bilgileri gibi bu da pek cesaret verici değildi. On kilometrelik ultra ince, süperiletken bir telin U-biçimli bir çekirdeğin üzerine sarılmasıyla elde edilen antenin tamir edilmesi zordu.

Ama Luke da herhangi bir X-Kanat pilotu değildi.

Droide yavaşça, "Tamam, o zaman şöyle yapacağız," dedi. "Antenin dış telleri kullanılmaz halde, ama çekirdeği zarar görmüşe benzemiyor. Gemide başka bir yerde on kilometrelik süperiletken tel bulursak, kendimize yeni bir tane yapabiliriz, değil mi?"

Artoo bunun hakkında düşündü ve sonra bir cevap bipledi. Luke, "Haydi oradan," diye onu azarladı. "Bana sıradan bir tel sarma makinesinin bütün gün yaptığı bir şeyi yapamayacağını mı söylüyorsun?"

Droidin bipleyen cevabı belirgin bir şekilde içerlemişti. Bilgisayar ekranında görünen tercümesi ise daha da şiddetliydi. Luke gülmesini bastırmaya çalışarak, "Pekala, o zaman sorun yok," dedi. "Sanırım itici sürücüsünde ya da algılayıcı bloke edicide ihtiyacımız olan bütün teli bulabiliriz. Kontrol et, oldu mu?"

Bir duraklama ve Artoo'nun alçak ıslığı geldi. Luke, "Evet, yaşam destek ünitesinin limitlerini biliyorum," dedi. "Bu yüzden kablolamayı yapacak olan sensin. Ben zamanımın çoğunu transta geçireceğim."

Başka bir ıslık serisi geldi. Luke, "Endişelenme," diye onu teskin etti. "Birkaç günde bir yiyecek ve su için uyandığım sürece trans uykusu tamamen güvenli. Bunu düzinelerce kez yaptığımı gördün, unuttun mu? Şimdi işe koyul ve şu kontrolleri yap."

Her iki parçada da ihtiyaçları olduğu kadar kablo yoktu, ama teknik hafızasının daha gizli bölümlerini araştırdıktan sonra Artoo algılayıcı bloke edicide bulunan sekiz kilometrelik kablonun en azından düşük yeterlilikte bir anten yaratabileceği sonucuna vardı. Ama gerçekten deneyene kadar işe yarayıp yaramayacağını bilemeyeceklerini de kabul ediyordu.

Luke'un gemiden bloke edici ile anteni, çekirdekten de mahvolmuş kabloyu çıkarması ve her şeyi Artoo'nun iki tutucusunun erişebileceği üst gövdeye taşıması bir saatini daha aldı. Kabloyu beslemek ve korumak için bir düzenek yapmak için bir saat, operasyonun düzgün işlediğinden emin olmak için de yarım saat daha harcadı.

Bu noktadan sonra artık ona yapacak hiçbir şey kalmamıştı.

Mümkün olduğu kadar rahat bir şekilde kokpite yerleşirken, "Unutma," diye droidi uyardı. "Eğer yanlış giden bir şey olursa –ya da sen bir şeylerin yanlış gittiğini düşünürsen– beni uyandır. Anladın mı?"

Artoo bir ıslıkla onayladı. Luke droidden çok kendine, "Pekala," dedi. "Sanırım buraya kadar."

Derin bir nefes alıp bakışlarını bir kez daha yıldızlı gökyüzüne çevirdi. Eğer bu işe yaramazsa... Ama artık bunun için endişelenmenin bir yararı yoktu. Şu an için yapabileceği her şeyi yapmıştı. Artık iç huzuruna güvenmek ve kaderini Artoo'nun ellerine teslim etmek zorundaydı.

Artoo'ya... ve Güç'e.

Derin bir nefes daha aldı. Bir kez daha boş yere "Leia," diye seslendi. Sonra aklını ve düşüncelerini kendi içine çevirerek kalbini yavaşlatmaya

hissiydi. Karanlık onu almadan önce son hatırladığı şey bir yerlerde, birisinin bu son çağrıyı duyduğu hissiydi.

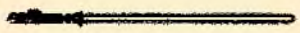

Leia...

Leia sıçrayarak uyandı. "Luke?" diye seslendi, bir dirseğinin üzerinde doğrulup etrafını çevreleyen karanlığa bakınarak. Kardeşinin sesinin duyduğuna yemin edebilirdi. Sesini ya da zihninin dokunuşunu.

Ama ortalıkta kimse yoktu. *Bayan Şans*'ın dar kokpit boşluğu, kendi kalbinin atışı ve bir geminin uçuş sırasındaki tanıdık seslerinden başka hiçbir şey. Ve kokpitten birkaç metre uzaktaki Chewbacca'nın varlığının hissi. Uykusu açılırken Luke'un yüzlerce ışık yılı uzakta olduğunu hatırladı.

Bir rüya olmalıydı.

İç çekerek tekrar yattı. Ama bunu yaparken bile ana ışık altı sürücüsünün kapatılıp iticilerin çalışmaya başlamasıyla ses ve titreşimlerdeki hafif değişikliği hissetti. Daha da dikkatli dinleyince, gövdeden içeri giren hafif hava sesini duyabiliyordu.

Kashyyyk'e planladıklarından biraz erken varıyorlardı.

Yataktan çıkıp kıyafetlerini buldu, giyinirken endişeleri daha da güçlenmiş olarak beyninde dolanıyordu. Han ve Chewbacca istedikleri kadar onu yatıştırmaya çalışabilirlerdi, ama Leia diplomatik raporları okumuştu ve Wookieeler'in insanlara karşı hâlâ ne kadar güçlü bir kin duyduklarını biliyordu. Yeni Cumhuriyet hiyerarşisinin bir üyesi olması bunu telafi eder miydi bilmiyordu, ama bu onun görüşüne göre tamamen sorun yaratacak bir şeydi.

Özellikle dillerini anlamakta çektiği kronik güçlük düşünülürse.

Bu düşünce yüzünü buruşturmasına sebep oldu ve Nkllon'dan ayrıldıktan sonra birçok kez olduğu gibi, Lando'nun küçük ses numarası için başka bir droidi kullanmış olmasını diledi. Tripio ve onun yedi milyon dilde çevirmenlik hizmetlerini bu iş için yanında getirmek ona çok büyük kolaylık sağlardı.

Leia kokpite vardığında *Bayan Şans* çoktan derin atmosfere girmişti bile, şaşırtıcı derecede düz bulut katmanlarının üzerinde alçaktan kayarak, bulutların arasından ara sıra görünen ağaç tepelerinin etrafında yumuşak kıvrımlar halinde ilerliyordu. Kashyyyk'in ağaçlarının boyutları hakkında bir bilgiye ilk rastlayışını hatırladı; o zamanki senato kütüphanecisiyle hükümet

kayıtlarının böyle saçma hatalarla dolu olmasının kabul edilemeyeceği konusunda büyük bir tartışma yaşamıştı. Şimdi her şey gözünün önündeyken bile inanmakta güçlük çekiyordu. Chewbacca'nın yanına otururken, "Wroshyr ağaçlarının tipik boyutları bu mu?" diye sordu.

Chewbacca olumsuz bir tonda gürledi: bulutların üzerinde görünenler, ortalama ağaçlardan büyük bir ihtimalle yarım kilometre daha uzundu. Leia, "Çocuk halkalarınızı yerleştirdikleriniz bunlar öyleyse," diye başını salladı.

Chewie ona baktı. Leia'nın Wookiee yüzlerini okumakta çektiği zorluğa rağmen yüzündeki şaşkınlık çok açıktı. Leia gülümseyerek onu, "Öyle şaşırmış bakma," diye azarladı. "Bazılarımız Wookiee kültürü hakkında bir şeyler biliyor. Hepimiz cahil vahşiler değiliz ya."

Chewie bir an boyunca ona baktı. Sonra, homurdanmaya benzer sesler çıkardığı bir kahkahayla, kontrollere geri döndü.

Önlerinde ve sağa doğru, daha sık bir grup olan çok uzun wroshyr ağaçları görüntüye girdi. Chewbacca *Bayan Şans*'ı bu gruba doğru yönlendirdi, birkaç dakika içinde Leia'nın onları tam bulut seviyesinin üzerinde bağlayan kablo ağları ya da ince dalları görebileceği kadar yakınlaşmışlardı. Chewbacca yarı yolda daire çizdirerek gemiyi sınırın içine getirdi ve sonra sadece bir uyarı kükremesiyle, keskin bir şekilde bulutlara daldı.

Leia yüzünü buruşturdu. Özellikle wroshyr ağaçları boyutundaki engellerle dolu olan bir bölgede kör uçuştan hiç hoşlanmamıştı. Ama *Bayan Şans* tamamen kalın beyaz sisle kaplanmadan hemen önce tekrar açığa çıktılar. Hemen altlarında bir diğer bulut katmanı vardı. Chewbacca onları bu katmana da indirdikten sonra tekrar açık havaya çıkardı—

Leia derin bir nefes aldı. Dev ağaç gruplarının arasındaki tüm boşluğu dolduran ve havada asılı gibi duran bir şehir vardı.

Endor'daki Ewok ağaç köyü gibi ilkel kulübeler ve ateşlerden oluşmuyordu. Bu, bir kilometrekare ya da daha fazla boşluğa yayılmış gerçek bir şehirdi. Leia bu uzaklıktan bile bazıları iki ya da üç katlı, aralarında düz ve özenle inşa edilmiş caddeler olan geniş ve bileşik binalar görebiliyordu. Ağaçların dev gövdeleri şehrin bazı yerlerinde ortaya çıkıyor ve dev kahverengi kolonların bulutlardan oluşan bir çatıyı desteklediği hissini yaratıyordu. Şehir her yönden, dışa yönelik garip renkli arama ışığıyla çevrilmişti.

Chewie bir soru yöneltti. Leia, "Hayır, hiç Wookiee köyü hologramı görmemiştim," dedi. "Yazık etmişim." Şimdi daha da yakınlaşmışlardı; Leia'nın görmeyi beklediği Bulut Şehri tipi ünipodun hiçbir yerlerde olmadığını görmesine yetecek kadar yakındılar.

Aslında görünürde hiçbir destek yoktu. Tüm şehir iticilerle mi ayakta duruyordu?

Bayan Şans hafifçe sola yattı. Şimdi tam önlerinde, şehrin bir köşesinin biraz üstünde, iniş ışıklarıyla donatılmış dairesel bir platform vardı. Platform doğrudan ağaçlardan çıkıyormuş gibi görünüyordu. Leia'nın tüm platformun ağacın gövdesine yakın bir yerden yatay olarak kesilmiş dev bir dalın kalıntıları olduğunu anlaması birkaç saniyesini aldı.

Tam bir mühendislik başarısıydı. Leia şaşkınlıkla dalın diğer kısımlarından nasıl kurtulduklarını düşündü.

Platform, *Bayan Şans* boyutlarında bir gemiyi alabilecek kadar büyük görünmüyordu, ama şehre tekrar çabuk bir bakış atılınca, görünüşteki küçüklüğün ağacın ölçüsünün bir aldatmacası olduğu anlaşılıyordu. Chewbacca onları sıcaklıktan kararmış tahtanın üzerine indirdiğinde platformun yalnızca *Bayan Şans*'ı değil, büyük boyutta yolcu gemilerini de alabileceği ortaya çıktı.

Ya da, İmparatorluk Hücum Kruvazörlerini. Leia platformun yapısını çok fazla incelememeye karar verdi.

Wookieeler'in onu karşılamak için bir delegasyon göndereceğini tahmin ediyordu, kısmen de olsa haklı çıkmıştı. Chewbacca giriş rampasını indirirken *Bayan Şans*'ın yanında iki dev yabancı bekliyordu. Leia'nın eğitimsiz gözünde, boylarının biraz farklı olması ve kahverengi kürkleri üzerinde belden omuza bir kavis çizen geniş giysilerindeki göze çarpan değişik dizaynlar hariç birbirlerinden ayırt edilemezlerdi. Uzun boylu ve giysisi altın renkli iplikle dokunmuş olanı, Leia rampadan inerken öne doğru bir adım attı. Leia bildiği tüm Jedi sakinleşme tekniklerini uygulayıp, bunun korktuğu kadar güç olmaması için dua ederek ona doğru ilerlemeye devam etti. Chewbacca'yı anlamak yeterince zordu, üstelik o çok uzun bir zamandır insanların arasında yaşıyordu. Yerel bir lehçeyle konuşan yerel bir Wookiee, büyük bir ihtimalle tamamen anlaşılmaz olacaktı.

Uzun Wookiee başını hafifçe eğerek ağzını açtı. Leia kendini hazırladı–

"Ben size, Leiaorganasolo, selamlarımızı sunuyorum," diye kükredi. "Ben Rwookrrorro'ya hoşgeldiniz diyorum."

Leia ağzının şaşkınlıktan açık kaldığını hissetti. "Ee... teşekkür ederim," diyebildi. "Ben... burada olmaktan onur duydum."

Wookiee kibarca, "Biz de sizin burada olmanızdan gururr duyduk," diye kükredi. "Ben Ralrracheen. Ralrra demek sizin için daha kolay olabilir."

Leia, "Sizinle tanışmaktan onur duydum," diye başını salladı, hâlâ biraz şoktaydı. Garip bir şekilde uzatılan r harfleri dışında, Ralrra'nın Wookiee konuşması mükemmel bir şekilde anlaşılırdı. Onu dinlemek, sanki devamlı

mücadele etmek zorunda kaldığı bir parazit aniden temizlenmiş gibi bir his yaratmıştı. Yüzünün sıcaklaştığını hissediyor ve şaşkınlığının yüzünden belli olmadığını ümit ediyordu.

Görünüşe göre belli olmuştu. Yanında Chewbacca'nın yine yavaşça homurdanır gibi güldüğünü duyabiliyordu. Leia kuru bir sesle, "Dur tahmin edeyim," dedi. "Bunca yıldır bir konuşma engelin vardı ve bunu bana söylemek hiç aklına gelmedi mi?"

Chewbacca daha da yüksek sesle gülmeye başladı. Ralrra, "Chewbacca mükemmel bir şekilde konuşurr," dedi. "Konuşma özürü olan benim. Garip olan şey, insanlar bu bu özürlü konuşmayı anlamayı daha kolay buluyorlarr."

Leia, "Anlıyorum," dedi, ama tamamen anlayamamıştı. "Bir elçi miydiniz?"

Aniden etrafındaki hava buz kesti. Ralrra yumuşak bir tonda, "İmparatorluğun kölesiydim," diye kükredi. "Tıpkı Han Solo onu özgürr bırakmadan önce Chewbacca'ın olduğu gibi. Sahiplerim benim diğerr Wookiee kölelerle konuşmamı yararlı buldularr."

Leia ürperdi. "Özür dilerim." Tek söyleyebildiği bu olmuştu.

Ralrra, "Üzülmeyin," diye ısrar etti. "Bu sayede İmparatorr'un güçleri hakkında birçok bilgi edindim. Sizin Birlik güçleriniz bizi kurtardığı zaman çok yararlı olan bilgilerr."

Leia aniden Chewbacca'nın artık yanında durmadığını hissetti. Diğer Wookiee'nin ölüm kavrayışında olduğunu dev kolunun altında yayının omzunda yararsızca sıkışıp kaldığını görünce sarsıldı. "Chewie!" diye haykırdı ve eli belindeki lazer tabancasına uzandı.

Tabancasına henüz dokunmuştu ki Ralrra'nın tüylü eli demir bir kavrayışla elinin üzerine yapıştı. Wookiee ona, "Onları rahatsız etmeyin," dedi kesin bir tavırla. "Chewbacca ve Salporin çocukluklarından beri arkadaşlarr ve birbirlerini uzun yıllardan beri görmedilerr. Selamlaşmaları rahatsız edilmemeli."

Elini yanına indiren ve kendini bir aptal gibi hisseden Leia, "Özür dilerim," diye mırıldandı.

Ralrra, "Chewbacca mesajında sığınak aradığınızı söyledi," diye devam etti, belki de Leia'nın utandığını hissetmişti. "Gelin. Size yaptığımız hazırlıkları göstereyim."

Leia'nın gözleri hâlâ birbirlerine sarılan Chewbacca ve Salporin'e baktı. "Belki diğerlerini beklesek daha iyi olur," diye önerdi, emin olamayarak.

Ralrra dimdik durarak, "Tehlike olmayacak," dedi. "Leiaorganasolo, anlamanız gereken bir şey varr. Siz ve sizin halkınız olmasa biz hâlâ İmparatorluğun kölesi ya da çoktan ölmüş olurduk. Size ve Cumhuriyet'inize bir yaşam borcumuz varr."

Son gerilim kalıntıları da yok olan Leia, "Teşekkür ederim," dedi. Wookiee kültürü ve psikolojisi hakkında bilmediği çok şey vardı, ama yaşam borcu kavramını çok iyi anlıyordu. Ralrra artık kendini tamamen onun güvenliğine adamıştı ve bu bağlılık Wookiee şerefi, inatçılığı ve gücüyle desteklenıyordu.

Ralrra, "Gelin," diye kükredi, platformun kenarında açık kafesli bir hava aracı gibi görünen bir şeye işaret ediyordu. "Köye gideceğiz."

Leia, "Elbette," dedi. "Aklıma gelmişken –size köyü nasıl böyle havada tuttuğunuzu soracaktım. İtici motorlar mı kullanıyorsunuz?"

Ralrra "Gelin," dedi. "Size göstereceğim."

Köy iticilerle ayakta durmuyordu. Ünipodlar, çekici demir halatları ya da başka herhangi bir zekice modern teknoloji ürünüyle de. Bu da Leia'nın Wookiee'lerin kullandığı metodun kendi alanında, diğerlerinin hepsinden çok daha karmaşık olduğunu daha iyi anlamasını sağladı.

Köy dallar tarafından ayakta tutuluyordu.

Ralrra, "Bu boyda bir köyü inşa etmek çok büyük bir işti," diye açıkladı, dev ellerinden birini üstlerindeki kafes işine doğru sallayarak. "İstenilen seviyedeki birçok dal kaldırıldı. Kalanlar daha güçlü ve daha hızlı büyüdülerr."

Leia hava aracından köyün yanına bakıp, tam altlarında kilometlerce uzanan boşluğu düşünmemeye çalışarak, "Neredeyse dev bir örümcek ağına benziyor," dedi. "Onları böyle bir araya nasıl getirdiniz?"

"Biz getirmedik. Onlarr kendi büyümeleri sırasında birlik haline geldilerr."

Leia gözlerini kırpıştırdı. "Efendim?"

Ralrra, "Birlikte büyüdülerr," diye açıkladı. "İki wroshyr dalı karşılaşınca birleşerek bir tane haline gelirlerr. Sonra birlikte tüm yönlerde yeni dallar üretirlerr."

Alçak sesle Leia'nın anlayamadığı bir kelime kullandı. Sonra da neredeyse kendi kendine, "Bu Wookiee halkının birliği ve gücünün yaşayan bir kanıtıdırr," diye ekledi.

Leia sessizce başını salladı. Aynı zamanda bunun, buradaki tüm wroshyr ağaçlarının birleşik ya da en azından karışık bir kök sistemine sahip tek bir dev bitki olduğunun güçlü bir işareti olduğunu da fark etti. Acaba

Wookiee'ler bunun farkında mıydılar? Ya da ağaçlara karşı olan gözle görülür saygıları, bu tarz düşünceleri ve araştırma yapılmasını yasaklıyor muydu?

Gerçi merak onlara bu konuda çok da yardımcı olmayacaktı. Bakışlarını aşağıya çevirerek, aracın altındaki sisli karanlığa baktı. Aşağıda bir yerde, Kashyyyk'in geniş ormanlarını oluşturan daha kısa wroshyr ağaçları ve yüzlerce başka çeşit ağaç vardı. Ormanda, yere doğru alçalan yatay katmanlarda bulunan birçok değişik orman ekosistemlerinin bulunduğu söyleniyordu. Her katman bir üsttekinden daha da öldürücüydü. Wookiee'lerin yüzeye hiç inip inmediklerini bilmiyordu; kimsenin vaktini botanik çalışmalarıyla doldurmadığı kesindi.

Ralrra, "Bunlar kroyielerr," diye konuştu.

Leia bu alakasız söz karşısında gözlerini kırpıştırdı. Ama neden bahsettiğini sormak amacıyla ağzını açtığı anda, altlarındaki gökyüzünde süzülen çift sıra kuşları gördü. "Bu kuşlar mı?" diye sordu.

"Evet. Bir zamanlar Wookiee insanları için özel ödül yemekleriydilerr. Şimdi fakirler bile onları yiyebiliyorlarr." Üstlerindeki köyün kenarına doğru işaret etti, gezegene yaklaştıkları zaman gördüğü arama ışıklarından gelen ışık hüzmesini gösteriyordu. "Kroyieler bu ışıklara geleceklerr," diye açıkladı. "Onları orada avcılarr bekliyorr."

Leia anladığını göstermek için başını salladı. Diğer gezegenlerde yemek hayvanlarını cezbetmek için kullanılan, farklı yapılarda ilgi çekici tuzaklar görmüştü. "Tüm bu bulutlar tuzağın etkililiğini etkilemiyor mu peki?"

Ralrra, "Bulutlarr arasında daha iyi çalışırlarr," dedi. "Bulutlarr ışığı yayarr. Bir kroyie onu çok uzaklardan bile görüp gelecektirr."

O konuşurken çift sıra kuşlar aniden duraklayıp yukarıdaki bulutlara ve onlardan yansıyan ışıklara doğru tırmanmaya başladılar. "Görüyorsunuz. Bu akşam belki de onlardan bir tanesini yeriz."

Leia, "Bu iyi olur," dedi. "Chewie'nin bir keresinde onların çok lezzetli olduğunu söylediğini hatırlıyorum."

Ralrra hava aracının kontrolüne dokunarak, "O zaman köye dönmeliyiz," dedi. Kablonun gıcırdamasıyla hava aracı yukarı doğru harekete geçti. Ralrra, "Sizi daha lüks evlerimizden birinde ağırlamayı ummuştuk," dedi. "Ama Chewbacca buna izin vermedi."

İşaret etti ve Leia ilk kez olarak yanlarındaki ağacın doğrudan içine inşa edilmiş evleri fark etti. Bazıları çok katlı ve oldukça detaylıydı; hepsi doğruca bir boşluğa açılıyordu. Leia ürpertisini bastırmaya çalışarak Ralrra'ya, "Chewbacca benim tercihlerimi anlıyor," dedi. "Hava aracının neden köyden bu kadar aşağıya gittiğini merak ediyordum."

Ralrra, "Hava aracı genellikle kargo ulaşımı ya da hastalar için kullanılırr," dedi. "Wookieelerin çoğu doğal yolla ağaçlara tırmanmayı tercih ederr."

Elini avucu üste gelecek şekilde ona uzattı; ve deri ve kürk altındaki kaslar hareket ederken, bir grup ürkütücü görünümlü kıvrık pençe parmak uçlarındaki gizli yerlerinden ortaya çıktı.

Leia kuvvetli bir şekilde yutkundu. "Wookieeler'in böyle pençeleri olduğunu fark etmemiştim. Ama sanırım bilmeliydim. Ne de olsa siz ağaçlarda yaşıyorsunuz."

Ralrra, "Onlarsız ağaçlarr arasında yaşamak imkansız olurdu," diye onu onayladı. Pençeler tekrar geri çekildi ve Wookiee elini yukarı doğru salladı "Sarmaşıklarla yolculuk bile güçlükle gerçekleştirilirdi."

Leia, "Sarmaşıklar mı?" diye tekrarladı, hava aracının şeffaf tavanından yukarı bakarak. Ağaçlarda daha önce hiç sarmaşık fark etmemişti ve şu anda da görmüyordu. Gözleri hava aracından yukardaki yaprak ve dallara uzanan kabloya kaydı...

Koyu yeşil kabloya.

Ona doğru işaret ederek dikkatlice, "Bu kablo mu?" diye sordu. "Bu bir sarmaşık mı?"

Ralrra, "O bir kshyy sarmaşığı," diye onu temin etti. "Gücü hakkında endişelenmeyin. Birleşik kablo materyalinden daha güçlüdür ve lazer tabancaları tarafından bile koparılamaz. Aynı zamanda kendi kendini onarırr."

Leia sarmaşığa bakıp ani panik duygusuna karşı savaşmaya çalışarak, "Anlıyorum," dedi. Tüm galakside, yüzlerce değişik tür hava süratçisinde ve uzay gemilerinde en ufak bir yükseklik korkusu olmadan dolaşmıştı, ama etrafında gerçek bir kokpit olmadan boşluğun ortasında asılı kalmak bambaşka bir şeydi. Doğal olmasına çalıştığı bir ses tonuyla, "Sarmaşıklar hiç koptu mu?" diye sordu.

Ralrra, "Geçmişte bir kaç kere olmuştu," diye cevap verdi. "Çeşitli parazitler ve mantarlar, kontrol edilmezlerse onları çürütebilir. Şimdi atalarımızın sahip olmadığı güvenlik önlemlerini kullanıyoruz. Bunun gibi hava araçları acil durum itici sistemlerine sahipler."

Leia, "Ya," dedi, kendini yine tam bir acemi ve pek de zeki olmayan bir diplomatik çaylak olarak hissederken anlık rahatsızlığı da hafifledi. Biraz yabani görünüşlü ağaç köyleri ve kendilerinin hayvani görünüşlerine karşın Wookieeler'in genellikle yüksek teknolojiyle aralarının çok iyi olduğu kolayca unutuluyordu..

Hava aracı köy zemini seviyesine çıktı. Chewbacca ve Salporin orada

onları bekliyorlardı. İlki yayına dokunuyor ve Leia sabırsızlıkla bağdaştırmayı öğrendiği küçük kas seğirmelerini görebiliyordu. Ralrra geniş çıkış rampasının seviyesinde durdurup kapıyı açtı. Salporin bu sırada öne çıkarak Leia'ya yardım etmek için elini uzattı.

Ralrra, "Chewbacca ve siz, Salporin'in evinde kalacaksınız," dedi, tekrar kabul edilebilir katılıktaki bir zemine ayak basarlarken. "Çok uzak değil. Dilerseniz ulaşım araçları varr."

Leia köyün en yakın kısımlarını gözden geçirdi. Yürümeyi, insanlar arasına karışmayı ve yeri hissetmeyi çok istiyordu. Ama onu Kashyyyk'e gizlice sokmak için harcadıkları tüm çabadan sonra tüm halkın önünde bir tur atmak herhalde yapılacak en akıllıca şey olmazdı. Ralrra'ya, "Bir ulaşım aracı en iyisi olacak sanırım," dedi.

Chewbacca ona yaklaşırlarken bir şeyler homurdandı. Ralrra ona, "Köyün yapısını görmek istedi," diye karşılık verdi. "Şimdi gitmeye hazırız."

Chewbacca başka bir hoşnutsuzluk homurdanmasından sonra yayını tekrar omzuna taktı ve başka bir yorum yapmadan, yirmi metre kadar ötede yolun kenarına park edilmiş olan itici kızağına doğru ilerlemeye başladı. Ralrra ve Leia, arkalarında Salporin'le onu takip ettiler. Evler ve diğer binalar, birbirine dolanmış dalların hemen kenarında başlıyordu. Leia'nın fark etmiş olduğu gibi onlarla boşluk arasında dolanmış kshyy dallarından başka bir şey yoktu. Ralrra ağaçlara yapışık evlerin daha prestijli olanlar olduğunu ima etmişti; belki de bu kenardakiler üst orta sınıfa aitti. En yakınlarındakinin yanından geçerlerken gözü pencerelerine takıldı. Bir tanesinin arkasında gölgeler arasında bir yüz belirdi–

"Chewie!" diye bağırdı nefesi kesilerek. Eli lazer tabancasına uzanırken yüz ortadan kayboldu. Ama o patlak gözleri, çıkık çeneyi ve çelik grisi rengi tanımamasına imkan yoktu.

Chewie elinde yayıyla anında yanına erişti. Leia toplayabildiği tüm Jedi hisleriyle etrafa erişmeye çalışarak ona, "Bize Bimmisaari'de saldıran o yaratıklardan biri orada," dedi. Hiçbir şey hissedemiyordu. "Oradaydı."

Chewbacca kendi dev gövdesini Leia ve ev arasına sokup, onu yavaşça geriletmeye başlayarak bir emir kükredi. Yayını koruyucu bir açıyla yapıya doğru ileri geri sallıyordu. Ralrra ve Salporin eve gitmişlerdi bile, ikisi de bir yerlerden çıkardıkları korkunç görünüşlü bıçaklar taşıyorlardı. Ön kapıda düşmanı karşılamak için pozisyonlarını aldılar ve Chewbacca kapıya nişan alarak yayını ateşledi.

Köyün ortalarında bir yerlerden biri kükredi, uzun bir Wookiee öfke ya da alarm uluması binalardan ve dev ağaçlardan yankılandı. Ralrra ve Salporin eve dalmadan önce uluma diğer sesler tarafından tekrarlandı, hem

şiddeti hem de katılanların sayısı arttı, sonunda sanki köyün yarısı katılmış gibiydi. Leia kendini Chewbacca'nın tüylü sırtına yaslanmış olarak buldu. Üzgünün şiddeti yüzünü buruşturmasına ve Bimmisaari pazaryerindeki mücevher hırsızlığına verilen tepkiyi hatırlamasına sebep olmuştu.

Tabii bunlar sarı giysili küçük, komik Bimmler değildiler. Bunlar dev, vahşice güçlü Wookieeler'di.

Ralrra ve Salporin evden çıktığında geniş bir kalabalık toplanmaya başlamıştı –Chewbacca ne kalabalığa, ne de ulumaya hiç tepki göstermeden gözlerini ve yayını evin üzerinden ayırmıyordu. Diğer iki Wookiee de kalabalığı görmezden gelerek evin iki tarafında ortadan kayboldular. Saniyeler sonra yeniden ortaya çıktıklarında, tavırları elleri boş dönen avcılarınkini andırıyordu.

Chewie ile durdukları yere geldiklerinde Leia, "Oradaydı," diye ısrar etti. "Onu gördüm."

Ralrra, "Bu doğru olabilirr," dedi bıçaklarını giysisinin arkasındaki gizli bölmelere sokarken. Dikkati hâlâ evin üzerinde olan Salporin bıçaklarını hazır tutuyordu. "Ama kimsenin izini bulamadık."

Leia dudağını ısırdı, gözleri alanı taradı. O ve Chewie görmeden yaratığın geçmiş olabileceği kadar yakın bir ev yoktu. Evin bu tarafında saklanabilecek bir yer de yoktu. Diğer tarafta ise sadece köyün kenarı vardı.

Birden, "Kenardan atladı," diye atıldı. "Öyle yapmış olmalı. Ya köyün altından tırmanma aletleriyle aşağıya indi, ya da aşağıda dolanan bir araç buldu."

Ralrra yanından geçerken, "Bu zor bir olasılık," dedi. "Ama mümkün. Hava aracıyla aşağıya gidip onu bulmaya çalışacağım."

Chewbacca onu durdurmak için elini uzatıp olumsuz bir şeyler kükredi. Ralrra, "Haklısın," diye kabullendi, ama isteksiz olduğu belliydi. "Sizin güvenliğiniz şu anda en önemli şey, Leiaorganasolo. Önce sizi güvenli bir yere götüreceğiz ve sonra bu yaratık hakkında araştırma yapacağız."

Güvenli bir yer. Leia eve baktı ve sırtında bir ürperti hissetti. Ve artık onun için güvenli diye bir şey olup olmayacağını merak etti.

Bölüm 18

Arkasında bir yerlerden gelen titrek bir ses Luke'u rüyasız uykusundan uyandırdı. Uykulu bir sesle, "Tamam Artoo, uyandım," dedi gözlerini ovuşturmak için ellerini uzatarak. Parmak eklemleri uçuş başlığına çarptı ve bu zihnini saran sisleri dağıtmak için biraz etkili oldu. Trans uykusuna girmesine sebep olan koşulları tam olarak hatırlayamıyordu, ama içinde Artoo'nun onu uykudan çok çabuk uyandırdığına dair belli belirsiz bir his vardı. Droidin ne yapmaya çalıştığını anlamaya çalışarak, "Bir şey mi var?" diye sordu.

Titrek ses endişeli tonda bir şakımaya dönüştü. Hâlâ gözlerini odaklamaya çalışan Luke tercüme için bilgisayar ekranına yöneldi. Hafif bir sürprizle ekranın karanlık olduğunu fark etti. Diğer aletler de öyleydi; ve sonra her şeyi hatırladı. Uzayın derinliklerinde, Artoo ve kendisinin yaşam destek ünitesi için kullandığı güç dışında X-Kanat'ın tüm sistemleri kapatılmış bir halde sıkışıp kalmıştı.

Ve Artoo yeni bir alt uzay telsizi anteni yapıyor olmalıydı. Hafifçe tutulmuş boynunu çevirerek droide bakmak için biraz yan döndü, problemin ne olduğunu merak ediyordu–

Ve kaslarının şaşkınlıkla seğirdiğini hissetti. Bir gemi hızla üzerlerine doğru geliyordu.

İyice ayılmış olarak hızla döndü, elleri güç düğmelerine eriştı ve hepsini açtı. Ama bu sadece yararsız bir refleksti. Kısayollarla bile, X-Kanatın motorlarını soğuk bir başlangıçtan savaş konumuna getirmek şöyle dursun, uçuş yapabilecek duruma getirmek dahi neredeyse on beş dakika alırdı.

Acil manevra jetlerini kullanarak X-Kanat'ı yaklaşan gemiyle yüzleşmek üzere çevirdi. Tekrar çalışmaya başlayan ekranlar ve algılayıcılar gözlerinin ona zaten söylediği şeyi onayladı: ziyaretçisi orta boyutta, hafifçe bakımsız

görünüşlü bir Corellia nakliye gemisiydi. İmparatorluk güçlerinin genellikle kullandığı gemilerden değildi ve gövdesinde kesinlikle İmparatorluk işaretleri taşımıyordu.

Ama bu şartlar altında, masum bir nakliye yöneticisi olduğu da şüpheliydi. Belki de bir korsan gemisiydi. Luke Güç'le erişti ve mürettabatı hissetmeye çalıştı.

Artoo şakıdı ve Luke bilgisayar ekranına baktı. "Evet, ben de fark ettim," dedi. "Ama normal bir nakliye gemisi eğer boşsa bu çeşit bir yavaşlama yapabilir. Neden algılayıcı verilerine çabucak bir göz atıp, herhangi bir silah yerleşimi olup olmadığına bakmıyorsun?"

Droid onaylayan bir şekilde bipledi ve Luke diğer aletleri hızla gözden geçirdi. Ana lazer topu kondensatörleri şimdi yarı doluydu, ana normal hız sürücüsü, uçuş öncesi sekansının yarısını tamamlamak üzereydi.

Ve yanıp sönen telsiz sinyali, birinin ona seslendiğine işaret ediyordu.

Kendini hazırlayan Luke alıcıyı çalıştırdı. "Yardıma ihtiyacınız var mı?" diye sakin bir kadın sesi soruyordu. "Tekrarlıyorum. Kimliği belirlenemeyen yıldız savaşçısı, burası nakliye gemisi *Vahşi Karrde*. Yardıma ihtiyacınız var mı?"

Luke, "*Vahşi Karrde*, burası Yeni Cumhuriyet Gemisi X-Kanat AA-589," diye kendini tanıttı. "Aslına bakarsanız, evet, biraz yardıma ihtiyacım olabilir."

"Anlaşıldı X-Kanat," dedi diğeri. "Sorununuz nedir?"

Luke, "Hipersürücü," dedi. Bir taraftan da yaklaşan gemiyi dikkatle izliyordu. Bir dakika önce yük gemisinin yaklaşımıyla yüzyüze gelmek için dönmüş, diğer pilot da hafif bir dönüş yaparak buna karşılık vermişti, bunun sonucunda *Vahşi Karrde* artık X-Kanat'ın lazerlerinin önünde değildi. Büyük bir ihtimalle sadece önlem almaya çalışıyorlardı... ama başka olasılıklar da vardı. "Her iki motivatörümü de kaybettim," diye konuşmaya devam etti. "Kalkan kutuları çatladı, büyük bir ihtimalle başka sorunlar da var. Herhalde yedek parçanız yoktur?"

"Bu boydaki bir gemi için yok." Hafif bir duraklama oldu. "Eğer gemimize gelirseniz, sizi hedef sistemimize götüreceğimizi söylemem emredildi."

Luke Güç'le erişerek kelimelerin arkasındaki anlamı hissetmeye çalıştı. Ama herhangi bir aldatmaca varsa bile bunu sezemiyordu. Ve eğer aldatılıyorsa bile, pek fazla bir seçim şansı da yoktu. "Kulağa iyi geliyor," dedi. "Gemimi de almanız olanağı var mı?"

Diğeri kuru bir sesle, "Taşıma ücretimizi karşılayabileceğinizden şüpheliyim," dedi. "Kaptanla konuşacağım, ama fazla ümitlenmeyin. Her koşulda, onu arkamızdan çekmek zorunda kalacağız, kargomuz şu anda çok dolu."

Luke dudağının büküldüğünü hissetti. Tamamen dolu bir nakliye gemisi. Artoo'nun biraz önce fark ettiği hız azaltma profilini sergileyemezdi. Ya yalan söylüyorlardı, ya da bu sıradan görünüşlü sürücü sistemi dev boyutlarda ve eksiksiz bir yükseltme işleminden geçmişti.

Bu da *Vahşi Karrde*'yi ya bir kaçakçı, ya korsan ya da gizli bir savaş gemisi yapıyordu. Ve Yeni Cumhuriyet'in hiç gizli savaş gemisi yoktu.

Diğer pilot tekrar konuşmaya başlamıştı. "X-Kanat, şu anki pozisyonunuzu korursanız, size bir güç silindiri atacak kadar yakınlaşacağız," dedi. "Tabii uçuş kıyafeti giyip uzay yürüyüşü yapmayı tercih etmiyorsanız."

Luke, "Silindir en hızlısı gibi görünüyor," dedi, hafifçe sözlü bir inceleme yapmaya karar vermişti. "Hiçbirimizin burada takılmak için bir sebebi olduğunu zannetmiyorum. Sizin yolunuz nasıl buraya düştü?"

Diğeri sorusunu tamamen duymazlıktan gelerek, "Sınırlı derecede bagaj kabul edebiliriz," dedi. "Sanırım astromekanik droidinizi de yanınızda getirmek isteyeceksiniz."

Hafif sözlü inceleme suya düşmüştü. "Evet, öyle," diye karşılık verdi.

"Pekala, hazır olun. Bu arada Kaptan, ulaşım ücretinin 5000 olacağını söylüyor."

Luke, "Anlaşıldı," dedi kemerlerini açarken. Yan bölmeleri açıp eldivenleri ve başlık mühürünü aldı ve onları kolayca ulaşabileceği uçuş kıyafetinin göğüs ceplerine katlayarak koydu. Bir güç silindiri genellikle oldukça güvenliydi, ama kazalar her zaman olabilirdi. Ayrıca eğer *Vahşi Karrde*'nin mürettebatı bedava bir X-Kanat kapmayı düşünüyorlarsa, silindiri operasyonun yarısında kapatmak ondan kurtulmanın en basit ve en az sorunlu yolu olurdu.

Mürettebat. Luke durakladı, hislerini ona doğru yaklaşan gemiye doğru uzattı. Orada yanlış olan bir şeyler vardı; hissedebildiği, ama ne olduğunu tam olarak bilmediği bir şey.

Artoo endişeyle şakıdı. Luke, "Hayır, soruya cevap vermedi," diye kabullendi. "Ama onların burada olmaları için hiçbir geçerli sebep düşünemiyorum. Sen düşünebiliyor musun?"

Droid yavaş, elektronik bir inlemeyle cevap verdi. Luke başını salladı. "Evet. Ama tekliflerini reddetmek bize hiçbir yarar sağlamaz. Sadece gözümüzü dört açmalıyız."

Diğer taraftaki bölmeye erişerek lazer tabancasını çıkardı, güç seviyesini kontrol etti ve uçuş giysisinin içine dikilmiş olan kılıf cebine koydu. Telsizi başka bir cebe girdi, ama onun *Vahşi Karrde*'de ne gibi bir yararı olacağını düşünemiyordu. Acil durum yaşam paketini beline taktı, sıkışık bölmede yerleştirmesi zordu. Ve son olarak da ışın kılıcını çıkarıp beline iliştirdi.

Diğeri, "Pekala X-Kanat, silindiri kurduk," dedi. "Ne zaman hazırsanız başlayabiliriz."

Vahşi Karrde'nin küçük iniş limanı tam üstündeydi, dış kapısı davetkârca açılmıştı. Luke aletlerini kontrol etti, iki gemi arasında gerçekten bir hava koridoru olduğunu onayladı ve derin bir nefes aldı. "Evet Artoo, gidiyoruz," dedi ve siperliği açtı.

Hava basınçları eşitlenirken bir esinti yüzünü okşadı. Kendini dikkatle yukarı iterek X-kanat'tan çıktı ve siperliğin kenarını kullanarak döndü. Artoo'nun yerinden çıkarak X-Kanat'ın hemen üzerinde serbestçe süzüldüğünü ve durumu hakkında mutsuz sesler çıkardığını gördü. Luke Güç'le erişerek onu kendine doğru çekerken, "Seni yakaladım Artoo," diye onu yatıştırdı. Son bir kez her şeyi kontrol ederek dizlerini büktü ve atladı.

İniş limanının arkasındaki hava kilidine Artoo'nun yarım saniye önünde ulaştı, duvarlara bağlı kayışları yakaladı ve ikisini de yavaş bir şekilde durdurdu. Birileri açıkça onları izliyordu; dış kapı kapandığında hâlâ hareket ediyorlardı. Luke'un kendini ayarlayabileceği kadar yavaş bir şekilde yerçekimi geri geldi ve bir an sonra iç kapı açıldı.

Tanıdık olmayan bir tarzda günlük bir giysi giymiş genç bir adam onları bekliyordu. Ciddi bir tavırla, "*Vahşi Karrde*'ye hoşgeldiniz," dedi. "Beni takip ederseniz Kaptan sizi görmek istiyor."

Cevap beklemeden dönüp kıvrılan koridorda ilerlemeye başladı. Arkasından onu takip eden Luke Güç'le erişip gemiyi çabucak tararken, "Haydi Artoo," diye mırıldandı. Gemide rehberleri dışında dört kişi daha hissediyordu. Hepsi de ön bölümlerdeydiler. Arkasında, kıç bölümlerinde ise...

Başını sallayarak zihnini temizlemeye çalıştı. Ama bu yardımcı olmadı, geminin kıç kesimleri onun için garip bir şekilde karanlıktı. Büyük bir olasılıkla uzun süreli trans uykusunun yan etkilerinden biri olmalıydı. Arkada droid ya da mürettebat olmadığı kesindi, bu da onun şu anda bilmesi gereken tek şeydi.

Rehber onları bir kapıya yönelttı. Açılan kapıya elini sallayarak, "Kaptan Karrde sizinle görüşecek," dedi.

Luke, "Teşekkür ederim," diyerek başını salladı. Hemen arkasında Artoo ile odaya adım attı.

Küçük ve duvarları çok gelişmiş, karmaşık iletişim aygıtları ve şifre çözücülerle kaplanmış bir tür ofisti. Ortada geniş bir masa/konsol karışımı ve arkasında, yaklaşan Luke'u izleyen ince, ince yüzlü, kısa siyah saçlı ve soluk mavi gözlü bir adam vardı.

Sakin, özenle ayarlanmış bir sesle, "İyi akşamlar," dedi. "Ben Talon

Karrde." Gözleri Luke'un üzerinde, sanki onu ölçüp biçiyormuş gibi aşağı yukarı dolaştı. "Ve siz de sanırım Kumandan Luke Skywalker'sınız."

Luke ona bakakaldı. Nasıl olup da?.. Sesinin sakin çıkmasına çalışarak, "Sadece yurttaş Skywalker," dedi. "Birlik'teki görevimden neredeyse dört yıl önce istifa ettim."

Karrde'nin dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. "Düzeltiyorum. Her şeyden uzaklaşmak için çok iyi bir yer bulmuşsunuz doğrusu."

Soru açıkça sorulmamıştı, ama ne demek istediği açıkça belliydi. Luke, "Bu seçimi yapmakta yardım aldım," dedi. "Yarım ışık yılı kadar uzakta, bir İmparatorluk Yıldız Destroyeri ile küçük bir çatışma."

"Ya," Karrde Luke'un görebildiği ve sezebildiği kadarıyla hiç şaşırmamıştı. "Evet, İmparatorluk galaksinin bu bölümünde hâlâ oldukça aktif. Son zamanlarda bu aktivite daha da artıyor." Başını yavaşça yana eğdi, gözleri Luke'un yüzünden hiç ayrılmıyordu. "Tabii siz bunu zaten fark etmişsinizdir sanırım. Bu arada, geminizi de arkamızdan çekebileceğiz gibi görünüyor. Şimdi kabloları hazırlatıyorum."

Luke, "Teşekkür ederim," dedi. Ensesi ürpermeye başlamıştı. Bir korsan ya da kaçakçı da olsa, Karrde bölgede bir Yıldız Destroyeri olduğu haberine daha çok tepki vermeliydi. Tabii İmparatorluk güçleriyle zaten bir anlaşma yapmadıysa... "Size beni kurtardığınız için teşekkür etmeme izin verin," diye devam etti. "Artoo ve ben karşımıza çıktığınız için şanslıyız."

"Artoo? Ha, öyle ya, astromekanik droidiniz." Mavi gözler kısa bir süre için parladı. "Gerçekten sıkı bir düşman olmalısınız, Skywalker. Bir İmparatorluk Yıldız Destroyeri'nden kaçabilmek kolay bir şey değildir. Tabii sizin gibi bir adamın İmparatorluğa sorun yaratmaya alışmış olduğunu düşünüyorum."

Luke, "Artık ön hatlarda pek bulunmuyorum," dedi. "Bana buraya nasıl geldiğinizi söylemediniz, Kaptan. Ya da kim olduğumu nasıl bildiğinizi."

Tekrar hafif bir gülümseme belirdi. Karrde alaylı bir tavırla, "Belinize iliştirilmiş bir ışın kılıcıyla mı?" diye sordu. "Lütfen. Ya Jedi Luke Skywalker'dınız ya da antikalara düşkün ve kılıç ustalığı hakkında çok fazla kendine güvenen birisi." Mavi gözler tekrar Luke'u baştan aşağı süzdü. "Tam olarak beklediğim kişi değilsiniz açıkçası. Ama bu pek şaşırtıcı değil –Jedi kültürünün büyük çoğunluğu mitler ve yanlış bilgilerle o kadar saptırıldı ki, net bir bilgi elde etmek neredeyse imkansız."

Luke'un zihninin gerisindeki uyarı alarmı daha güçlü çalmaya başlamıştı. Vücudunu savaş pozisyonuna getirip hislerini serbest bırakırken, "Sanki beni burada bulmayı bekliyormuş gibi konuşuyorsunuz," dedi. Beş mürettebat da geminin ön kısımlarında, birkaç dakika önce bulundukları yerlerdeydiler.

Karrde hariç kimse ona ani bir tehdit oluşturacak yakınlıkta değildi.

Karrde sakin bir sesle, "Aslında bekliyorduk," diye kabullendi. "Ama bunun için övgüyü ben haketmiyorum. Çalışanlarımdan biri, Mara Jade bizi buraya getirdi." Başı hafifçe sağa eğildi. "Şu anda köprüde."

Durakladı, açıkça bir şeyler bekliyordu. Luke bunun bir tuzak olabileceğini biliyordu ama birinin onun varlığını ışık yılları mesafesinden sezebileceği iması es geçilemeyecek kadar ilgi çekiciydi. Alarm durumunda kalmaya devam ederek zihninin bir kısmını *Vahşi Karrde*'nin köprü bölümüne yoğunlaştırdı. Dümende, daha önce X-Kanat'tan konuştuğu genç kadın duruyordu. Onun yanında daha yaşlı bir adam, navigasyon bilgisayarında hesaplar yapmakla meşguldü. Ve onların arkasında–

Zihin darbesinin sarsıntısı onu adeta bir elektrik akımı gibi çarptı. Karrde gayet sakin, "Evet bu o," diye onayladı. "Genellikle çok iyi saklamayı başarıyor –ama sanırım bir Jedi'dan saklaması zor. Bu hisleri sadece size karşı taşıdığını kesin olarak anlayabilmem için aylar süren bir gözlem yapmam gerekti."

Luke'un sesini çıkarabilmesi bir saniye daha aldı. Daha önce asla, bu derece kara ve acı bir nefret hissetmemişti, İmparator'dan bile. "Daha önce onunla hiç karşılaşmadım," diyebildi.

"Öyle mi?" Karrde omuz silkti. "Çok yazık. Bana onun niçin böyle hissettiğini söyleyebileceğinizi düşünüyordum." Ayağa kalktı. "O halde şu anda konuşabileceğimiz başka bir şey yok... ve şimdiden söyleyeyim ki, böyle olması gerektiği için üzgünüm."

Luke'un eli refleks olarak ışın kılıcına uzandı. Daha yeni hareket etmeye başlamıştı ki, bir bayıltma silahının şoku onu arkasından vurdu.

Bilinç kaybına karşı savaşmak için Jedi metodları vardı. Ama hepsi en azından bir saniyelik hazırlanma süresi gerektiriyorlardı. Luke'un bir saniyesi yoktu. Belli belirsiz düştüğünü hissetti; Artoo'nun uzaklardan gelen çılgınca bağırışını duydu. Son bilinçli anında, Karrde'nin bunu ona nasıl yapabildiğini düşünüyordu.

Bölüm 19

Yavaşça uyandı, sırtüstü yattığından ve kendini berbat hissettiğinden başka bir şey algılayamıyordu.

Kafasındaki sis yerini adım adım normal hislere bırakmaya başladı. Etrafındaki hava sıcak ama nemliydi, hafif ve yer değiştiren bir esinti, birçok alışık olmadığı kokuyu beraberinde getiriyordu. Altındaki yüzey bir yatağın yumuşak/sert hissini veriyordu, ağzı ve cildindeki genel his ise büyük bir ihtimalle birkaç gündür uyuduğunu gösteriyordu.

Beynini dolduran zihinsel sislerin arasından bunun ima ettiği şeylerin geçmesi bir dakika daha aldı. Bildiği kadarıyla bir ya da iki saattan fazla süren bir baygınlık hali, her türlü bayıltma silahının yetenekleri dışındaydı. Vurulduktan sonra ilaçla uyutulduğu belliydi.

İçinden gülümsedi. Karrde büyük bir olasılıkla onun daha fazla baygın kalmasını bekliyordu ve Karrde'yi küçük bir sürpriz bekliyordu. Beynini odaklanmaya zorlayarak zehirleri vücudundan atmak için Jedi teknikleri uyguladı ve sonra zihnindeki sisin dağılması için bekledi.

Hiçbir şey olmadığını fark etmesi biraz vaktini aldı.

Ortalarda bir yerde yine uyuya kalmış olmalıydı, tekrar uyandığında zihni tamamen açılmıştı. Yüzünde dolaşan güneş ışığına karşı gözlerini kırpıştırarak açtı ve başını kaldırdı.

Hâlâ uçuş kıyafetleriyle, küçük ama komforlu döşenmiş bir odadaki bir yatakta yatıyordu. Tam karşısında, kokulu esintilerin kaynağı olan açık bir pencere vardı. Pencereden elli metre kadar uzaklıkta, üzerinde batan ya da doğan –hangisi bilmiyordu– sarı-portakal renkli bir güneşin bulunduğu bir ormanın kenarını da görebiliyordu. Odandaki eşyalar bir mahkum hücresindekilere pek benzemiyordu.

Yandan bir kadın sesi, "Nihayet uyandın bakıyorum," dedi

Şaşıran Luke başını sese doğru çevirdi. İlk düşüncesi, orada her kim varsa onu sezemediği oldu, bunu takip eden ikincisi ise bunun açıkça gülünç olduğu ve sesin bir iç iletişim paneli ya da telsizden geliyor olduğuydu.

Dönüşünü tamamladı ve ilk düşüncesinin tamamen doğru olduğunu gördü.

Kadın yüksek arkalıklı bir sandalyede oturuyordu, elleri sandalyenin kolları üzerine, garip bir şekilde tanıdık gelen bir tavırla uzanmıştı: Luke'un yaşlarında, ince, parlak kırmızı-altın rengi saçları ve eşit parlaklıkta yeşil gözleri olan bir kadındı. Bacakları dikkatlice üst üste atılmıştı, kucağında küçük, ama kötü görünüşlü bir lazer tabancası duruyordu.

Gerçek, yaşayan bir insan... ve ne kadar imkansız görünse de bir şekilde onu hissedemiyordu.

Şaşkınlığı yüzüne yansımış olmalıydı. Kadın gülümseyerek, "Bu doğru," dedi. Arkadaşça ya da kibar bir gülümseme değil, ama eşit derecede acı ve kötü niyetten oluşan bir gülümsemeydi. "Sade ölümlülerin dünyasına hoş geldin."

—ani bir adrenalin salgısıyla Luke garip zihinsel örtünün sadece kadınla sınırla kalmadığını fark etti. Hiçbir şey hissedemiyordu. İnsanlar, droidler, bu pencerenin ötesinde uzanan ormanı bile.

Bu aninden kör olmak gibi bir şeydi.

Kadın, "Hoşlanmadın, değil mi?" diye alay etti. "Seni bir zamanlar özel yapan her şeyi kaybetmek kolay değilmiş, öyle değil mi?"

Yavaşça, dikkatlice Luke vücuduna tekrar hareket etmeye alışması için yeterli zamanı vererek bacaklarını yatağın yanından sarkıttı ve oturdu. Kadın onu izledi, sağ eli kucağındaki lazer tabancasının üzerinde durdu. "Eğer bu hareketliliğin amacı müthiş iyileşme güçlerinle beni etkilemekse," diye konuştu, "zahmet etmene gerek yok."

Luke, "O kadar dolaylı bir şey değil," dedi, derin nefes alıp hapşırmamaya çalışarak. "Bu hareketliliğin tek amacı beni ayağa kaldırmak." Bakışlarını kaçırıp kaçırmayacağını görmek için gözlerinin içine baktı. Kadın gözünü bile kırpmadı. "Söyleme, ben tahmin edeyim. Mara Jade'sin."

Kadın soğuk bir sesle, "Bu da beni pek etkilemedi," dedi. "Karrde adımı sana söylediğini bana bildirdi."

Luke başını salladı. "Aynı zamanda benim X-Kanat'ımı bulanın sen olduğunu da söyledi. Teşekkür ederim."

Mara'nın gözleri parladı. "Şükranlarını kendine sakla," diye terslendi. "Beni şu anda ilgilendiren tek soru seni İmparatorluğa mı teslim edelim, yoksa kendimiz mi öldürelim?"

Aniden ayağa kalktı, lazer tabancası elinde hazırdı. "Ayağa kalk. Karrde seni görmek istiyor."

Luke dikkatlice ayağa kalktı ve bunu yaparken ilk defa olarak Mara'nın ışın kılıcını kendi beline iliştirdiğini fark etti. O da bir Jedi mıydı bu durumda? Belki de Luke'un yeteneklerini bastırabilecek kadar güçlüydü. "Her iki seçeneğin de çekici geldiğini söyleyemem," diye yorumda bulundu.

Mara yarım adım ilerledi. Luke isterse uzanıp ona dokunabilecek kadar yakınlaşmıştı "Bir seçenek daha var." Lazer tabancasını kaldırdı ve doğrudan Luke'un yüzüne tuttu. "Kaçmaya çalışırsın... ve ben de seni burada, hemen şimdi öldürürüm."

Uzun bir an boyunca donmuş bir halde öylece durdular. Mara'nın gözlerinde bir kez daha nefret parlıyordu... Ama Luke ona bakarken, öfkeyle birlikte derin ve sürekli bir acı gibi başka bir şey daha gördü.

Sessizce, hareket etmeden durdu ve Mara silahı neredeyse isteksizce indirdi. "Kıpırda. Karrde bekliyor."

Luke'un odası, boylu boyunca düzenli aralıklarla benzer kapılarla bezenmiş uzun bir koridorun sonundaydı. Koridordan çıkıp büyük, yüksek çatılı bir binaya çimenli bir alandan ilerlerken, bir çeşit kışla, diye düşündü. Büyük binanın etrafında birçok başka yapı da dağılmıştı, bunların arasında başka bir kışla binası, depoya benzer birkaç bina ve açıkça hizmet hangarı olduğu belli olan bir bina da vardı. Hangarın her iki tarafında da gruplandırılmış, bazıları her tarafı saran ormana doğru itilerek gözden saklanmış birçok küçük geminin olduğu, bir düzineden fazla yıldız gemisi vardı, aralarında *Vahşi Karrde* gibi en azından iki nakliye gemisi de bulunuyordu. Yük gemilerinden birinin arkasında X-Kanat'ının burnunu görebiliyordu. Bir an Mara'ya Artoo'ya ne olduğunu sormayı düşündü, sonra bu soruyu Karrde'ye saklamasının daha iyi olacağına karar verdi.

Ana merkez binaya eriştiler ve Mara, kapının yanındaki algılayıcıya dokunmak için Luke'un önüne geçti. Kapı paneli açılınca Mara, "Büyük odada," dedi. "Tam önünde."

Uzun bir koridor boyunca yürüdüler, orta boyuttaki bir yemek ve eğlence odası gibi görünen iki odayı geçtiler. Önlerinde, koridorun sonundaki geniş bir kapı onlar yaklaşırken açıldı. Mara onu içeri itekledi–

Ve Luke, tam anlamıyla kadim bir efsaneden fırlamış bir sahneye adım attı.

Bir an boyunca kapı eşiğinde etrafa bakınarak durdu. Oda büyük ve ferahtı, yüksek tavanı yarı saydamdı ve zikzak şeklinde çatı kirişleriyle kaplanmıştı. Duvarlar koyu kahverengi ahşaptandı, birçoğu detaylı bir şekilde ağ şeklinde oyulmuştu, boşlukların arasından derin mavi bir ışık parlıyordu. Küçük bir heykel, tanımlanamayan bir yabancı nesne, etrafa yayılmış diğer lüks eşyalardan bazılarıydı. Sandalyeler, koltuklar ve geniş yastıklar birbirinden düzenli bir şekilde ayrılmış sohbet daireleri şeklinde ayarlanmıştı ve odaya hafif rahatlatıcı, adeta samimi bir hava veriyordu.

Ama bunların hiçbiri birinci derecede önemli değildi ve başka bir zaman incelenebilirdi. İlk anda Luke'un tüm dikkati, odanın ortasında büyüyen ağaca odaklanmıştı.

İmparatorluk Sarayı'nın koridorlarının birini sıralayan nazik bitkiler gibi küçük bir ağaç da değildi üstelik. Bu dev bir ağaçtı, temeli bir metre çapındaydı, toprak zeminden yarı şeffaf çatıya ve ötesine uzanıyordu. Zeminin iki metre üstünde başlayan kalın dallar odanın her tarafına uzanıyor, bazıları görünürdeki her şeyi kucaklamak isteyen kollar gibi neredeyse duvarlara dokunuyorlardı.

Önünden bir ses, "Skywalker" diye seslendi. Luke bakışlarını aşağıya indirmeye çalıştı ve Karrde'yi ağacın dibindeki bir sandalyede rahatça otururken buldu. Her iki yanında da dört ayaklı iki yaratık çömelmiş, köpek benzeri burunları Luke'a doğru uzanmıştı. "Gelip bana katılın."

Luke yutkunarak ona doğru ilerledi. Çocukluğundan hatırladığı ortalarında ağaçlar büyüyen kalelerle ilgili hikayeler vardı. Bazıları tehlike, umutsuzluk ve korku ile dolu, ürkütücü hikayeler.

Ve bu hikayelerin her birinde, bu kaleler kötülüğün evleriydi.

Luke yaklaşırken Karrde, "Yaşayanlar arasına hoşgeldiniz," dedi. Yanıbaşındaki alçak masadan bir sürahi aldı ve bir çift bardağa kırmızı bir sıvı döktü. "Sizi bu kadar zaman uyuttuğumuz için özür dilerim. Ama bir Jedi'ın onu bıraktığınız yerde kalmasını sağlamakta karşılaşılan özel sorunları eminim ki takdir edersiniz."

Dikkati Karrde'nin iskemlesinin yanındaki iki hayvana yönelmiş olan Luke, "Tabii ki," dedi. Hayvanlar ona rahatsız edici bir dikkatle bakıyorlardı. "Ama eğer nazikçe sorsaydınız," diye ekledi, "beni size yardım etmeye hazır bulabilirdiniz."

Karrde'nin dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Belki. Belki de değil." Karşısındaki sandalyeye işaret etti. "Lütfen oturun."

Luke hareketlendi, ama o sırada hayvanlardan biri hafifçe ön ayakları

üzerinde kalkıp garip bir mırlama sesi çıkardı. Karrde, "Sakin ol Sturm." diye onu azarladı hayvana bakarak. "Bu adam bizim konuğumuz."

Yaratık onu duymazlıktan geldi, dikkati tamamen Luke'un üzerindeydi. Luke dikkatlice, "Galiba size inanmadı," diye önerdi. O konuşurken ikinci hayvan da aynı sesi çıkarmaya başladı.

Karrde şimdi her iki hayvanın da tasmasını hafifçe yakalamıştı ve odaya bakınıyordu. "Belki de öyle." Sohbet dairelerinden birinde oturan üç adama doğru seslendi. "Chin. Gelip onları dışarı çıkar lütfen."

Froffli stili saç kesimli bir adam kalkıp yanlarına geldi. "Elbette." Karrde'nin elinden tasmaları alıp hayvanları uzaklaştırdı. "Haydi dostlarım. Bir yürüyüşe ne dersiniz?"

Karrde onların gitmesini seyrederken hafifçe kaşlarını çattı. "Özür dilerim, Skywalker. Misafirlere karşı genellikle daha iyi davranırlar. Şimdi lüften oturun."

Luke oturdu ve Karrde'nin ona ikram ettiği bardağı aldı. Mara yanından geçerek şefinin yanında pozisyonunu aldı. Luke lazer tabancasının şimdi sol kolunda, bir bilek kılıfında olduğunu ve elinde olduğu kadar kolayca erişilebileceğini fark etti.

Karrde Luke'un elindeki bardağa işaret ederek, "Bu sadece hafif bir canlandırıcı," dedi. "Uyanmanıza yardım edecek bir şey." Kendi içkisinden bir yudum aldı ve alçak masaya koydu.

Luke bir yudum aldı. Tadı normal görünüyordu ve eğer Karrde ona ilaç vermek istiyorsa, bu tarz çocukça bir dalavereye gerek yoktu. "Droidimin nerede olduğunu öğrenebilir miyim?"

Karrde, "Mükemmel durumda," diye onu teskin etti. "Onu alet barakalarımdan birinde güvenli bir şekilde tutuyorum."

"Mümkünse onu görmek istiyorum."

"Bunu ayarlayacağım. Ama daha sonra." Karrde yerinde geri yaslandı, alnı hafifçe kırıştı. "Belki sizinle ne yapacağımıza karar verdikten sonra."

Luke Mara'ya baktı. "Ortağınız olasılıklardan bahsetti. Listeye bir olasılık daha ekleyebilmeyi umuyorum."

Karrde "Sizi geri göndermemiz mi?" diye önerdi.

Luke, "Tabii ki gerekli tazminatla," diye onu temin etti. "İmparatorluğun önereceğinin iki katı desek?"

Karrde kuru bir sesle, "Başkalarının parasıyla çok cömertsiniz," dedi. "Sorun ne yazık ki paradan değil, politikadan kaynaklanıyor. Gördüğünüz üzere bizim operasyonlarımız hem İmparatorluk hem de Cumhuriyet bölgelerine uzanıyor. İmparatorluk sizi Cumhuriyet'e teslim ettiğimizi öğrenirse, bundan hiç hoşnut kalmayacaklardır."

Luke, "Bunun tersi de geçerli," diye işaret etti.

Karrde, "Doğru," dedi. "Tabii X-Kanat'ın alt uzay telsiz anteni bozulduğu için Cumhuriyet'in başınıza gelenler hakkında hiçbir fikri yok. İmparatorluğun ise ne yazık ki var."

Mara, "Ve önerecekleri değil," diye araya girdi. "Önerdikleri: 30.000."

Luke dudaklarını büzdü. "Bu kadar değerli olduğum hakkında hiçbir fikrim yoktu."

Karrde açıkça, "Çok sayıda operatör için çözüm ve başarısızlık arasındaki fark anlamına geliyorsunuz," dedi. "Şu anda büyük bir ihtimalle düzinelerce gemi, programlarını ve önceden söz verilmiş işlerini bir kenara atmış, sizi arıyor." Gülümsedi. "Tabii bir Jedi'ı yakaladıklarında onu nasıl ellerinde tutacaklarını hiç düşünmemiş operatörler bunlar."

Luke, "Sizin yönteminiz işe yarıyor gibi görünüyor," dedi. "Bana nasıl bunu başardığınızı söylemezsiniz sanırım."

Karrde tekrar gülümsedi. "Bu büyüklükteki sırlar çok büyük miktarda para değerindedir. Buna eş değerde sırlarınız var mı?"

Luke, "Belki de yok," dedi. "Ama eminim Yeni Cumhuriyet pazar değerini ödemeye istekli olacaktır."

Karrde içkisinden bir yudum aldı. Luke'a bardağının kenarından düşünceli bir şekilde bakıyordu. Bardağı yanındaki masaya koyarak, "Sizinle bir anlaşma yapalım," dedi. "Bana neden İmparatorluğun sizinle birdenbire bu kadar ilgilenmeye başladığını söyleyin. Ben de size neden Jedi güçlerinizin işe yaramadığını söyleyeyim."

"Neden İmparatorluğun kendisine sormuyorsunuz?"

Karrde gülümsedi. "Teşekkürler, ama hayır. Benim ani ilgimin nedenini merak etmemelerini tercih ederim. Hele sizi avlamakta yardım etmemiz için teklif geldiğinde, önceki işlerimizi bahane ettikten sonra."

Luke kaşlarını çattı. "Beni avlamıyor muydunuz?"

"Hayır, avlamıyorduk." Karrde'nin dudakları büküldü. "Hayatı bu kadar ilginç yapan ironilerden biri daha. Mara bizi bir navigasyon okuması yapmak için aniden hiperuzaydan çıkardığında sadece bir kargo teslim almadan dönüyorduk."

Luke Mara'nın buz gibi ifadesini inceledi. "Sizin için ne büyük bir şans."

Karrde, "Belki de," dedi. "Net sonucu ise, bizi kesinlikle kaçınmak istediğim bir durumun tam ortasına yerleştirmesi oldu."

Luke ellerini avuçları yukarı gelecek şekilde uzattı. "O zaman beni bırakın ve bu hiç olmamış gibi davranın. Size, sizin bu konudaki rolünüz hakkında sessiz kalacağıma söz veriyorum."

Karrde başını salladı. "İmparatorluk bunu keşfedecektir. Yeni

kumandanları bilgi parçacıklarını birleştirmekte çok iyi. Hayır, bence şu anda en büyük umudunuz, bize orta yol bulmakta yardım etmeniz. Hem İmparatorluğa istediğini verebilmemizi, hem de sizi bırakmamızı sağlayacak bir yol." Başını yavaşça yana eğdi. "Bu da bizi ilk soruma getiriyor."

Luke, "Ve benim ilk cevabıma," dedi. "Gerçekten İmparatorluğun benden ne istediğini bilmiyorum." Tereddüt etti, ama Leia şu anda İmparatorluğun erişemeyeceği uzaklıklarda olmalıydı. "Ama bunun sadece benimle ilgili olmadığını söyleyebilirim. Kız kardeşim Leia üzerinde de iki saldırı denemesi oldu."

"Öldürmek amaçlı saldırılar mı?"

Luke düşündü. "Hayır, zannetmiyorum. Benim bulunduğum ilki, daha çok bir kaçırma girişimi gibi görünüyordu."

Karrde, "İlginç," diye mırıldandı, gözleri hafifçe daldı. "Leia Organa Solo. Tıpkı kardeşi gibi bir Jedi olmak üzere eğitim görüyor. Bu... son zamanlardaki bazı İmparatorluk aktivitelerini açıklayabilir."

Luke bekledi, ama bir an sonra Karrde'nin daha fazla ayrıntı vermeyeceği belli olmuştu. Diğerine, "Orta yolu bulmaktan bahsetmiştiniz," diye hatırlattı.

Karrde tekrar düşüncelerini toplamış görünüyordu. "Evet, öyle dedim. Bana öyle geliyor ki, Yeni Cumhuriyet'teki özel konumunuz İmparatorluğun tam istediği şey olabilir. Geçici Konseyin iç dinamiği hakkında bilgi istiyor olabilirler. Bu durumda belki sizin serbest kalacağınız, ama R2 droidinizin İmparatorluk güçlerine sorgulama için verileceği bir anlaşma yapabiliriz."

Luke midesinin kasıldığını hissetti. "Bu işe yaramaz," dedi elinden geldiğince doğal davranmaya çalışarak. Artoo'nun İmparatorluğun ellerine köle olarak verilmesi düşüncesi... "Artoo Konsey Toplantılarından hiçbirinde bulunmadı."

Karrde, "Ama sizin hakkınızda çok şey biliyor," diye işaret etti. "Kız kardeşiniz, kocası ve Yeni Cumhuriyet'in diğer yüksek rütbelileri hakkında da." Omuz silkti. "Bu sadece bir fikir tabii ki. Odak noktalarının özellikle Yeni Cumhuriyet Jediları ve potansiyel Jedilar üzerinde olması, sadece bilgi peşinde olmadıklarını gösteriyor. Bahsettiğiniz iki saldırı nerede olmuştu?"

"İlki Bimmisaari, diğeri de Bpfassh'ta."

Karrde başını salladı. "Bpfassh'ta bir bağlantımız var; belki İmparatorluk hakkında biraz bilgi toplamasını sağlayabiliriz. O zamana kadar korkarım siz de bizim misafirimiz olarak burada kalmak zorundasınız."

Luke, "Gitmeden önce bir şey daha söylememe izin verin," dedi. "Bana ya da Leia'ya ne olursa olsun, İmparatorluk yine de mahvolmaya mahkum. Yeni Cumhuriyet'in yönetimi altında şu anda İmparatorluk

yönetimindekilerden çok daha fazla gezegen var ve bu sayı devamlı artıyor. Eninde sonunda, sadece sayı üstünlüğüyle bile bu savaşı kazanacağız."

Karrde kuru bir sesle, "Bildiğim kadarıyla bu, İmparatorluğun bir zamanlar sizin Asi Birliğiniz için kullandığı mantıktı," diye karşı çıktı. "Bu da bu ikilemin önemli noktası değil mi? İmparatorluk sizi onlara vermezsem beni anında cezalandırabilir, ama uzun vadede Yeni Cumhuriyet kazanmaya daha yakın görünüyor."

Mara kibirle, "Yalnızca o ve kızkardeşi Mon Mothma'nın yanında olup elini tutarlarsa," diye araya girdi. "Eğer onun yanında değillerse–"

Karrde, "Eğer değillerse, final daha da belirsiz hale geliyor," diye kabullendi. "Her koşulda, vaktinizi ayırdığınız için teşekkür ederim Skywalker. Umarım fazla bir gecikme olmadan bir karara varabiliriz."

Luke, "Benim adıma acele etmeyin," dedi. "Burası birkaç gün geçirmek için yeterince hoş bir gezegene benziyor."

Karrde onu, "Buna bir an bile inanmayın," diye uyardı. "İki evcil vornskrimin ormanda çok sayıda akrabası var. Modern evcilleştirmenin nimetlerinden yararlanmamış akrabalar."

Luke, "Anlıyorum," dedi. Diğer taraftan, eğer Karrde'nin kampından çıkıp onun üzerinde kullandıkları garip etkiden kurtulursa...

Karrde, "Ve Jedi becerilerinizin sizi korumasına da güvenmeyin," diye ekledi. "Ormanda da buradaki kadar çaresiz olacaksınız. Hatta daha da fazla." Tepesinde uzanan ağaca baktı. "Ne de olsa orada buradakinden daha fazla ysalamiri var."

Luke bakışlarını izledi. "Ysalamiri mi?" Ve ilk defa olarak, tam olarak Karrde'nin başının üzerindeki ağaç dalına asılan ince, gri-kahverengi yaratığı fark etti. "Nedir bu?"

Karrde, "Sizi yerleştirdiğimiz yerde kalmanızın sebebi," dedi. "Bu yaratıkların Güç'ü geri itmek gibi sıradışı bir yetenekleri var –başka bir deyişle, Güç'ün var olmadığı balonlar yaratmak."

Bu hikayede herhangi bir gerçeklik payı olup olmadığını düşünen Luke, "Onları hiç duymamıştım," dedi. Yoda ya da Ben böyle bir şeyin var olma olasılığından kesinlikle bahsetmemişlerdi.

Karrde, "Pek az kişi duydu," diye onayladı. "Ve geçmişte duyanların, bu bilgiyi bu şekilde bırakması için sebepleri vardı. Eski Cumhuriyetin Jediları belli nedenlerle gezegenden uzak durdular, o yüzden de o zamanki birçok kaçakçı grubu üslerini burada kurdular. İmparatorluk Jediları yok ettikten sonra birçok grup buradan taşındı ve potansiyel pazarlarına daha yakın olabilmek için gittiler. Şimdi, Jedilar tekrar ortaya çıktı–" Luke'a ciddi bir ifadeyle başını salladı. "–belki bazıları yine geri

dönecektir. Yine de genel nüfusun bunu pek hoş karşılamayacağını düşünüyorum."

Luke ağacın etrafına bir göz attı. Artık neye bakacağını bildiğinden, ağacın çeşitli dalları ve kollarında birçok başka ysalamiriyi görebiliyordu. "Güç'teki bu baloncuk oluşmasının başka bir şeyden değil de ysalamirilerden kaynaklandığını size düşündüren ne?"

Karrde, "Kısmen yerel efsaneler," dedi. "Ama asıl sebep, burada durup benimle konuşuyor olmanız. Başka türlü bayıltma silahlı ve son derece endişeli bir adam nasıl olur da bir Jedi'ın arkasından fark edilmeden yaklaşabilirdi?"

Luke ona keskin bir bakış attı, son parça da yerine oturmuştu. "*Vahşi Karrde*'de ysalamiriler vardı."

Karrde, "Doğru," dedi. "Gerçi bu tamamen şans eseri. Şey—" Mara'ya baktı. "Belki de tamamen şans eseri değil."

Luke Karrde'nin başının üzerindeki ysalamiriye baktı. "Bu baloncuk nereye kadar uzanıyor?"

Karrde, "Aslında bunu kimsenin tam olarak bildiğini zannetmiyorum," diye kabullendi. "Efsaneye göre tek bir ysalamiri bir ilâ on metreye kadar uzanan çapta baloncuklar oluşturabiliyor, ama gruplar halindeyken dikkat çekici büyüklüklerde baloncuklar oluşturuyorlar. Bir çeşit güç birliği sanırım. Belki buradan gitmeden önce onlarla ilgili birkaç deneye katılma nezaketini gösterirsiniz."

Luke, "Belki de," dedi. "Tabii bu daha çok o anda hangi yöne gittiğime bağlı."

Karrde, "Büyük olasılıkla," dedi. "Pekala. Temizlenmek istersiniz sanırım, günlerdir o uçuş kıyafetinin içindesiniz. Yanınızda kıyafet getirdiniz mi?"

Luke, "X-Kanat'ımın kargo bölümünde küçük bir kutu var," dedi. "Bu arada, onu getirdiğiniz için teşekkürler."

Karrde, "Bir gün yararlı olabilecek hiçbir şeyi ziyan etmemeye çalışırım," dedi. "İstediğiniz şeyleri, adamlarım aralarında gizli silahlar ya da başka aletler olmadığına emin olur olmaz göndertirim." Hafifçe gülümsedi. "Bir Jedi'in böyle şeylere tenezzül edeceğini zannetmiyorum, ama ben baştansavma iş yapmam. İyi akşamlar, Skywalker."

Mara küçük lazer tabancasını tekrar eline almıştı. "Gidelim," dedi silahıyla işaret ederek.

Luke ayağa kalktı. "Size başka bir şey daha önermeme izin verin," dedi Karrde'ye. "Eğer tüm bu olanları hiç olmamış gibi kabul ederseniz, beni ve Artoo'yu bulduğunuz yere bırakabilirsiniz. Şansımı diğer gruplarla denemeyi göze alıyorum."

Karrde, "İmparatorluk güçleri de dahil mi?" diye sordu.

Luke, "İmparatorluk güçleri de dahil," diye başını salladı.

Karrde'nin dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Şaşırabilirsiniz, ama bu seçeneği de aklımda tutacağım."

Mara onu geri götürürken güneş ağaçların arkasında kaybolmuştu ve gökyüzü fark edilir şekilde daha karanlıktı. Koridorda odasına doğru ilerlerken, "Akşam yemeğini kaçırdım mı?" diye sordu.

Mara, "Sana bir şeyler getirilebilir," dedi, sesi hafifçe bastırılmaya çalışılmış bir hırlama gibiydi.

"Teşekkür ederim." Luke dikkatli bir nefes aldı. "Benden neden bu kadar nefret ettiğini bilmiyorum–"

Mara, "Kes sesini," diye sözünü kesti. "Sadece kes sesini."

Yüzünü buruşturan Luke denileni yaptı. Odasına varmışlardı, Mara onu içeri itekledi. "Pencerede kilit yok, ama üstünde bir alarm var. Dışarı çıkmaya kalkarsan, her şey sana önce kimin ulaşacağı meselesine dönüşür: vornskrler mi, yoksa ben mi?" Alaycı bir şekilde gülümsedi. "Ama benim sözüme inanma. Dene ve kendin gör."

Luke önce pencereye, sonra Mara'ya baktı. "Kalsın, teşekkürler."

Mara başka tek kelime etmeden arkasından kapıyı kapayarak odayı terk etti. Elektronik bir kilitin harekete geçtiğini gösteren klik sesi geldi, sonra ortalık sessizliğe büründü.

Luke pencereye gidip dışarı baktı. Diğer kışlaların pencerelerinden gelen ışıklar vardı, ama kendi binasında başka ışık görmemişti. Bu da mantıklıydı. Karrde onu İmparatorluğa teslim etmeye ya da Yeni Cumhuriyet'e göndermeye karar verirken, diğer çalışanlarının gerekenden fazlasını bilmelerine gerek yoktu.

Özellikle Karrde, Mara'nın onu öldürme tavsiyesini dinlemeye karar verirse.

Pencereden çekilip yatağına gitti, içinden yükselen korkuyu bastırmaya çalışıyordu. İmparator'la yüzleştiğinden beri kendini bu kadar çaresiz hissetmemişti.

Daha doğrusu hiç bu kadar çaresiz olmamıştı.

Derin bir nefes aldı. Jedi için duygu yoktur, huzur vardır, düsturunu tekrarladı. Bir şekilde buradan bir çıkış yolu olmalıydı.

Tek yapması gereken onu bulana kadar canlı kalmaktı.

Bölüm 20

"Hayır, sizi temin ederim her şey yolunda," dedi Tripio Leia'nın sesiyle, kulaklığın altında bir droidin olabileceği kadar mutsuz görünüyordu. "Han ve ben, hazır buralardayken Abregado sistemine de bir uğrayabiliriz diye düşündük."

Winter'ın sesi Şahin'in hoparlörlerinden yükseldi. "Anlıyorum, majesteleri." Sesi Han'ın kulaklarına yorgun geliyordu. Yorgun ve oldukça gergin. "Yine de daha fazla uzakta kalmamanızı önerebilir miyim?"

Tripio Han'a çaresizce baktı. Han telsizine, "Yakında döneceğiz," diye söylendi.

Tripio Şahin'in mikrofonuna, "Yakında döneceğiz," diye tekrarladı.

"Sadece Gado'nun–"

"Sadece Gado'nun–"

"–imalat yapısını–"

"–imalat yapısını–"

"–kontrol etmek istiyorum."

"–kontrol etmek istiyorum."

Winter, "Evet, majesteleri," dedi. "Bu bilgiyi Konsey'e ileteceğim. Eminim duymaktan memnun olacaklardır." Çok az fark edilir şekilde durakladı. "Kaptan Solo ile konuşmam mümkün olabilir mi acaba?"

Kokpitin karşısında Lando yüzünü buruşturdu. Sessizce, "Biliyor," diye ağzını oynattı.

Han aynı şekilde, "Kesinlikle," diye karşılık verdi. Tripio'nun gözlerine bakıp başını salladı. Droid açık seçik bir rahatlamayla yerine çökerek, "Elbette," diye karşılık verdi. "Han–?"

Han telsizini açtı. "Buradayım Winter. Ne oldu?"

Winter, "Sizin ve Prenses Leia'nın ne zaman dönebileceğiniz hakkında

herhangi bir fikriniz var mı diye sormak istedim," dedi. "Özellikle Amiral Ackbar sizi soruyordu."

Han kaşlarını çattı. Ackbar birkaç ay önce Han generallik görevinden istifa ettiğinden beri onunla resmi işler dışında iki kelime bile konuşmamıştı. "Amirale ilgisi için teşekkür et," dedi sözlerini özenle seçerek. "Kendisinin iyi olduğunu umuyorum."

Winter, "Her zamanki gibi," dedi. "Ama şimdi okul açıldığı için ailesiyle bazı sorunlar yaşıyor."

Han, "Çocuklar arasında küçük tartışmalar mı?" diye önerdi.

Winter, "Çoğunlukla yatak zamanı tartışmaları," diye cevap verdi. "Küçük olanla kimin kalıp bir şeyler okuyacağı ile ilgili –bu çeşit şeyler. Anlıyorsunuz sanırım."

Han, "Evet," dedi. "Çocukları iyi bilirim. Komşulardan ne haber? Onlarla hâlâ sorun yaşıyor mu?"

Küçük bir duraksama oldu. Winter, "Tam olarak... emin değilim," dedi. "Onlar hakkında bana bir şey söylemedi. Ama isterseniz kendisine sorabilirim."

Han, "Önemli değil," diye karşılık verdi. "Önemli olan ailede sorun olmaması."

"Katılıyorum. Her koşulda, sanırım aslında size kendini hatırlatmak istedi."

Han Lando'ya bir bakış atarak, "Mesajı verdiğin için teşekkür ederim," dedi. "Ona burada daha fazla kalmayacağımızı söyleyebilirsin. Abregado'ya gideceğiz ve belki birkaç yere daha bakacağız, sonra da geri geliyoruz."

Winter, "Pekala," dedi. "Başka bir şey var mı?"

"Hayır –evet. Bpfasshi iyileştirme programının son durumu nedir?"

"İmparatorluğun saldırdığı o üç sistem mi?"

"Evet." Ve aynı zamanda kendisi ile Leia'nın o gri derili yabancılarla ikinci kez karşılaştıkları yer, ama bunun üzerinde durmanın bir yararı yoktu.

Winter, "Durun, dosyayı bulayım," dedi. "...her şey iyi gidiyor gibi görünüyor. Tedarik teslimatlarıyla ilgili sorunlar vardı, ama malzeme şu anda gayet rahat sevk ediliyor gibi."

Han hoparlöre kaşlarını çattı. "Ackbar ne yaptı? Bir yerlerden naftalinli nakliye gemileri mi buldu?"

Winter kuru bir sesle, "Aslında kendisi gemiler yarattı," dedi. "Bazı ana gemileri –çoğunlukla Yıldız Krüvazörleri ve Hücum Fırkateynleri– aldı, mürettebat sayısını olabildiğince azalttı ve ekstra droidler yerleştirerek onları kargo gemilerine çevirdi."

Han yüzünü buruşturdu. "Umarım onlarla iyi eskortlar gönderiyordur.

Boş Yıldız Krüvazörleri İmparatorluk güçleri için iyi hedef talimi olurlar."

Winter, "Eminim bunu düşünmüştür," diye onu temin etti. "Ve Sluis Van'daki yörünge limanı ile gemi tersaneleri çok iyi korunuyor."

Han hoşnut olmayan bir tavırla, "Bugünlerde hiçbir şeyin iyi korunduğuna emin değilim," dedi. "İmparatorluk böyle başı boş dolaşırken hele. Her neyse, gitmeliyim. Seninle sonra konuşuruz."

"İyi yolculuklar, Majesteleri? Güle güle."

Lando parmaklarını Tripio'ya şaklattı. Droid, "Güle güle, Winter," dedi.

Han boğazını keser gibi bir hareket yaptı ve Lando iletişimi kesti. "Yıldız Kruvazatörleri bağlantı devreleriyle donatılsalardı, onları kargo gemileri yapmak için droidlerle doldurmaya gerek kalmazlardı," diye masumca belirtti.

Aklı Lando'nun sözlerini çok az algılayabilen Han, "Evet," dedi. "Haydi, bu yolculuğu kısa kesip geri dönmeliyiz." Kokpit koltuğundan kalkıp lazer tabancasını kontrol etti. "Coruscant'ta bir şeyler olmak üzere."

Ayağa kalkan Lando, "Ackbar'ın ailesiyle ilgili o şeylerden mi bahsediyorsun?" diye sordu.

"Evet." Han Şahin'in kapağına doğru ilerledi. "Eğer Winter'ı doğru anladıysam, Fey'lya Ackbar'ın bölgesine karşı büyük bir hareket başlatmış. Haydi Tripio, bizim arkamızdan kapıyı kilitlemek zorundasın."

Droid, "Kaptan Solo, bir kez daha tüm bu uygulamayı protesto etmek istiyorum," dedi şikayet eden bir sesle Han'ın arkasından koşuşturarak. "Prenses Leia'yı böyle taklit etmek–"

Han, "Tamam, tamam," diye onun sözünü kesti. "Geri döner dönmez Lando'ya programı düzelttireceğim."

Lando Tripio'nun yanından geçerek kilidin yanındaki Han'a geldi. "Yani bitti mi? Winter'a dedin ki–"

Han, "Bu birinin bizi dinlemesi olasılığına karşıydı," dedi. "Bu bağlantıyla konuşur konuşmaz geriye döneceğiz. Belki Kashyyyk'de durup Leia'yı da alabiliriz."

Lando alçak sesle bir ıslık çaldı. "O kadar kötü ha?"

Han açış düğmesine basarken, "Söylemesi zor aslında," diye itiraf etti. Rampa yavaşça altlarındaki tozlu, beton kaplama zemine indi. "O 'gece geç yatmak' meselesini anlayamadım. Sanırım Ackbar'ın son zamanlarda Büyük Kumandan pozisyonu ile birlikte yürüttüğü bir çeşit gizli servis işi olabilir. Ya da daha kötüsü –belki Fey'lya tüm Sabacc çanağına göz dikmiştir."

Lando rampadan aşağıya inerlerken, "Winter ile aranızda daha iyi bir sözlü kod geliştirmeliydiniz," dedi.

Han, "Herhangi bir sözlü kod geliştirmeliydik yani," diye homurdandı.

"Üç yıldır o ve Leia ile oturup bir tane oluşturma niyetindeyim. Hiç fırsatımız olmadı."

Lando, "Eğer bu yardımcı olacaksa, analiz mantıklı geliyor," dedi dok platformuna bakınarak. "Duyduğum söylentilere uyuyor en azından. Komşular diyerek İmparatorluğu kastediyordun, değil mi?"

"Evet. Ackbar güvenlik sızıntılarını önlemeyi başarsaydı, Winter bunun hakkında bir şey duyardı."

Çıkışa doğru ilerlerlerken Lando, "Bu geri dönmenizi tehlikeli kılmıyor mu o zaman?" diye sordu.

Han dudaklarının büküldüğünü hissederek, "Evet," diye kabul etti. "Ama bu riski göze almamız lazım. Leia orada olup barışçıyı oynamazsa, Fey'lya konseyin geri kalanını yalvararak ya da gözdağı vererek ona istediğini vermelerine ikna edebilir."

"Hmm." Lando, dok platformu çıkışına giden rampanın başında durdu ve yukarı baktı. "Umalım ki bu, sıradaki son bağlantı olsun."

Han yukarı çıkarken, "Önce umalım ki adam gelsin," diye karşılık verdi.

Abregado-rae Uzay Limanı, Han'ın kaçakçılık günlerinde birlikte uçtuğu pilotlar arasında berbat bir şöhrete sahipti, hatta Tatooine'deki Mos Eisley limanı gibi en aşağılık yerlerle bir tutuluyordu. Bu yüzden, iniş platformu kapısından dışarı çıktıklarında parlak, temiz bir şehir görüntüsünün onları beklediğini görmek hoş bir sürpriz oldu. Lando yanından, "Bak hele," diye mırıldandı. "Medeniyet nihayet Abregado'ya ulaştı mı?"

Han etrafına bakınarak, "Daha garip şeyler olduğu görülmüştür," diye ona katıldı. Temiz ve son derece düzenli olmakla birlikte, her genel yük gemisi limanının taşıdığı o tanıdık havaya sahipti. Tam olarak ehlileşmemiş olanların havası...

Lando alçak sesle, "Bak sen," dedi, gözleri Han'ın arkasındaki bir şeye takılmıştı. "Görünüşe bakılırsa birinin başı belada."

Han döndü. Liman sınırı caddesinin elli metre ötesinde, hafif göğüs zırhları ve lazer tüfekleriyle küçük bir grup üniformalı adam bir diğer iniş platformunun girişinde toplanmışlardı. Han izlerken bazıları içeri girdi ve diğerlerini caddeyi izlemeleri için bıraktılar. Han, "Bu tam bir bela, ona şüphe yok," diye kabullendi, boynunu eğerek kapının üzerindeki numarayı okumaya çalıştı. Altmış üç. "Umalım da oradaki bizim bağlantımız olmasın. Sahi, onunla nerede buluşacağız?"

Lando çok daha yaşlı iki binanın arasındaki boşlukta kurulmuş olan küçük, penceresiz bir yapıya işaret etti. "İşte orada." Üzerine sadece Lobue yazan bir tahta işaret kapının üzerine asılmıştı. "Bar ve kumarhane yakınlarındaki masalardan birine oturacak ve bekleyeceğiz. Bizimle orada buluşacak."

Cadde girişindeki alçakgönüllü görüntüsüne rağmen Lobue şaşırtıcı derecede büyüktü, hem caddeden içeri doğru, hem de solundaki diğer eski binaya uzanıyordu. Girişin hemen içindeki sohbete dalmış bir grup masa küçük, ama süslü bir dans pistine bakıyordu, pist boştu ama arka planda banttan rahatsız edici çeşitli müzikler çalıyordu. Dans pistinin uzak kenarında, çok karanlık oldukları için Han'ın içlerini göremediği bir grup özel bölme vardı. Sola doğru ise birkaç basamak yukarıda ve dans pistinden şeffaf bir plastik duvar ile ayrılmış olan kumarhane alanı bulunuyordu. Lando, "Sanırım bar şu tarafta," diye mırıldandı. "Soldaki Sabacc masalarının tam arkasında. Galiba bizi orada istiyor."

Han sohbet masalarının yanından geçip merdivenlere yönelirlerken arkasına dönerek, "Burada daha önce bulundun mu?" diye sordu

"Bu yerde hayır. En son Abregado-rae'de bulunduğumda yıllar önceydi. Mos Eisley'den daha kötüydü ve fazla kalmadım." Lando başını salladı. "Buradaki yeni hükümetle ne gibi sorunlarınız olursa olsun, gezegeni iyi temizlediklerini kabul etmelisin."

Han, "Evet, yeni hükümetle olan sorunlardan bahsetmeyelim, oldu mu?" diye uyardı. "Bir kez olsun dikkatleri üzerime çekmek istemiyorum."

Lando güldü. "Nasıl istersen."

Bar tarafındaki ışıklandırma kumarhanedekinden daha azdı, ama görmelerini engelleyecek kadar az değildi. Oyun masalarının yanında bir masaya yerleştiler. Masanın ortasından çekici bir kız hologramı çıkarak Ortak Lisanda hoş bir aksanla, "İyi günler, beyler," dedi. "Size nasıl hizmet edebilirim?"

Lando, "Necr'ygor Omig şarabınız var mı?" diye sordu.

"Evet. Elimizde '47, '49, '50 ve '52 bulunuyor."

Lando "'49'dan yarım karaf alalım," diye sipariş verdi.

Hologram, "Teşekkür ederim beyler," dedi ve gözden kayboldu.

Han gözlerini kumarhanede dolaştırırken, "Bu da işaretleşmenin bir parçası mıydı?" diye sordu. Yerel zamanla ikindi ortasıydı, ama masaların yarısından fazlası doluydu. Buna karşılık bar bölümü, birkaç insan ve yabancı haricinde neredeyse boştu. Görünüşe göre popüler Gado günahları arasında içki içmek, kumardan çok daha aşağıda yer alıyordu.

Lando, "Aslında ne sipariş verebileceğimiz konusunda bir şey söylemedi," dedi. "Ama ben iyi bir Necr'ygor Omic Şarabını sevdiğim için–"

"Ve Coruscant, faturayı ödeyeceği için–"

"Bunun gibi bir şey."

Şarap masanın ortasındaki kayan bir kapaktan bir tepsi üzerinde verildi. Hologram kız, "Başka bir isteğiniz var mı beyler?" diye sordu.

Lando karaf ve onunla birlikte gelen iki bardağı alarak başını salladı. "Şimdilik bu kadar, teşekkür ederiz."

"Teşekkür ederim." Kız ve tepsi kayboldu.

Lando şarabı koyarak, "Pekala," dedi. "Sanırım şimdi bekliyoruz."

Han, "Beklemekle meşgulken, doğal bir şekilde yüz seksen derecelik bir dönüş yap," dedi. "Arkadan üçüncü Sabacc masası – beş erkek ve bir kadın. Şimdi bana sağdan ikinci adamın, düşündüğüm kişi olduğunu söyle."

Şarap kadehini kaldıran Lando, sanki rengini inceliyormuş gibi onu ışığa tuttu. Bu sırada yavaşça yarım bir dönüş yapmıştı. "Flynn Torve değil mi?"

Han, "Bana öyle görünüyor," dedi. "Senin onu son zamanlarda benden daha çok gördüğünü düşünmüştüm."

Lando Han'a tek kaşını kaldırdı. "Birlikte yaptığımız son Kessel geçişinden beri değil," dedi. Sonra kuru bir sesle, "*Diğer* büyük sabacc oyunundan hemen önce," diye ekledi.

Han ona incinmiş bir bakış fırlattı. "Hâlâ Şahin için kızgın değilsin, öyle değil mi?"

"Hmm." Lando düşündü. "Hayır, sanırım değilim. Sadece senin gibi bir amatöre oyun kaybetmiş olmaktan dolayı kızgınım."

"Amatör mü?"

"–ama itiraf etmeliyim ki, sonrasında, geceleri yatağımda uyanık yatıp, detaylı intikam planları kurduğum zamanlar oldu. Neyse ki hiçbirini gerçekleştiremedim."

Han sabacc masasına baktı. "Eğer kendini daha iyi hissedeceksen... eğer Şahin'i bana kumarda kaybetmeseydin, büyük bir olasılıkla burada oturmuyor olacaktık. İmparatorluğun ilk Ölüm Yıldızı Yavin'i yok edecek, sonra da Birliği gezegen gezegen parçalayacaktı. Bu da her şeyin sonu olacaktı."

Lando omuz silkti. "Belki. Belki de değil. Ackbar ve Leia gibi insanlar işin başında olduğu sürece–"

Han, "Leia ölmüş olacaktı," diye onun sözünü kesti. "Luke, Chewie ve ben onu Ölüm Yıldızı'ndan çıkardığımızda çoktan idam cezasına çarptırılmıştı bile." Bunu hatırlamak sırtında bir ürperti dolaşmasına yol açmıştı. Onu sonsuza kadar kaybetmeye bu kadar yaklaşmıştı. Üstelik asla ne kaybettiğini bilmeyecekti.

Şimdi biliyordu... ve onu hâlâ kaybedebilirdi.

Lando yavaşça, "O iyi olacak, Han," dedi. "Endişelenme." Başını salladı. "İmparatorluğun ondan ne istediğini bilseydim keşke."

Han, "Ne istediklerini biliyorum," diye homurdandı. "İkizleri istiyorlar."

Lando suratında şaşkın bir ifadeyle ona baktı. "Emin misin?"

Han, "Bütün bunlardan emin olduğum kadar eminim," dedi. "Yoksa neden Bpfassh'da üzerimizde bayıltma silahları kullanmadılar? Çünkü o aletlerin bir düşüğe yol açma olasılığı yüzde elliden fazla, işte bu yüzden."

Lando keyifsizce, "Mantıklı görünüyor," dedi. "Leia biliyor mu?"

"Bilmiyorum. Ama büyük olasılıkla biliyordur."

Sabacc masalarına baktı, etraftaki neşeli çürümüş hava aniden sinirlerine dokunmaya başlamıştı. Torve gerçekten Karrde'nin bağlantısıysa, onun bu saçmalıktan vaz geçip ortaya çıkmasını istiyordu. Burada takılırken yapabileceği fazla bir şey yoktu ne de olsa.

Gözleri kumarhaneden bar bölgesine kaydı... ve orada durdu. Orada, uzak köşede üç adamla belirsiz bir figür oturuyordu.

Bir nakliye gemisi limanının, bu işte uzun zamandır bulunan her pilotun anında tanıdığı, ses, koku ve titreşimlerin birleşimi olan kesin bir havası vardı. Gezegen güvenlik görevlilerinin de havası eşit derecede kesindi. "Bak sen," diye mırıldandı.

Lando, "Ne?" diyerek kendisi de odaya doğal bir bakış attı. Bakış uzak masaya erişti. "Gerçekten de bak sen," dedi ciddi bir tavırla. "Bu durum, Torve'nin neden bir Sabacc masasında saklandığını açıklıyor."

Han, "Ve bizi görmezden gelmek için elinden gelen her şeyi yapmasını," dedi, güvenlik görevlilerini göz ucuyla seyredip dikkatlerinin nereye yöneldiğini bulmaya çalışarak.

Eğer bu bağlantı toplantısını araştırıyorlarsa, Yeni Cumhuriyet kimliğini çıkarıp onların üzerinde üstünlük taslamaya çalışmaktan başka yapacak bir şeyleri yoktu. Bunun da işe yarayabileceği kesin değildi ve her iki durumda da Fey'lya'nın bunun üzerine geçireceği kibar çığlık krizini şimdiden duyabiliyordu.

Ama güvenlik görevlileri Lando ve Han'ın yolda gördükleri iniş platformu baskını ile ilgili sadece Torve'nin peşindelerse...

Bu kumara değerdi. Uzanıp masanın ortasına dokundu. "Görevli?"

Hologram tekrar ortaya çıktı. "Evet, beyler?"

"Bana 20 Sabacc fişi verir misiniz?"

Holo, "Elbette," dedi ve kayboldu.

Han bardağını dikerken Lando dikkatlice, "Bir dakika," dedi. "Oraya gitmeyi düşünmüyorsun ya?"

Han lazer tabancasını tekrar kılıfına yerleştirmek için uzandı. "Daha iyi bir fikrin varsa söyle. O bizim bağlantımızsa, şu anda onu kesinlikle kaybetmek istemiyorum."

Lando teslimiyet dolu bir iç çekiyle cevap verdi. "Dikkat çekmemek buraya kadarmış. Ne yapmamı istiyorsun?"

"Müdahele etmeye hazır ol." Masanın ortası açıldı ve bir yığın sabacc oyunu fişi ortaya çıktı. "Şu ana kadar sadece onu izliyor gibi görünüyorlar –belki başka arkadaşları da gelmeden önce onu oradan çıkarabiliriz."

"Ya başaramazsak?"

Han fişleri alıp ayağa kalktı. "O zaman ben bir karmaşa yaratmaya çalışacağım ve seninle Şahin'de buluşacağım."

"Pekala. İyi şanslar."

Sabacc masasında Torve'nin karşısında sayılabilecek iki boş yer vardı. Han bir tanesini seçip oturdu ve fişlerini metalik bir gürültüyle masaya bıraktı. "Beni de oyuna katın."

Diğerleri ona baktılar, ifadeleri şaşkınlıktan can sıkıntısına doğru değişiyordu. Torve'nin kendisi de baktı. Han ona tek kaşını kaldırdı. "Sen mi dağıtıyorsun? Haydi beni de oyuna kat."

Torve'nin gözleri sağındaki tıknaz adama kaydı. "Hayır. Ben dağıtmıyorum."

Tıknaz adam, "Ve biz çoktan oyuna başladık." dedi. Sesi sertti. "Diğer oyuna kadar bekle."

Han, ortada duran bir avuç dolusu fişe işaret etti. "Daha bahisleri bile ortaya koymamışsınız." Oysa dönen el oldukça zengindi, oyun en azından iki saattir sürüyor olmalıydı. Büyük bir olasılıkla dağıtıcı, yeni birinin oyuna girip hepsini kazanmasını istemiyordu. Han diğerine, "Haydi bana kartlarımı ver," diyerek ortaya bir fiş fırlattı.

Dağıtıcı sert bakışlar fırlatarak kart destesinden yavaşça iki kart aldı ve onları Han'a kaydırdı. Han onaylayan bir tavırla, "İşte bu daha iyi," dedi. "Eski hatıralarım canlanıyor. Yurdumdayken diğer heriflerin canını çok yakardım."

Torve ona keskin bir bakış attı, ifadesi buz gibiydi. "Öyle mi?" diye sordu, sesi özellikle çok sakindi. "Burada büyük çocuklarla oynuyorsun, küçük halkınla değil. Alışık olduğun ödülleri elde edemeyebilirsin."

Han havalı bir tavırla, "Ben amatör değilim," dedi. *Yerel güvenlik görevlileri uzay limanında altmış üç numaralı iniş platformuna baskın yapmışlardı.* "Kazandığım oyun sayısı –sanırım sadece geçen ay altmış üç taneydi."

Torve'nin yüzünde başka bir tanıma pırıltısı belirti. Demek ki onun iniş platformuydu. "Böyle sayılarla ödül çok olur," diye mırıldandı, bir elinin masanın altına kaymasına izin vererek. Han gerildi, ama el boş olarak yukarı çıktı. Torve'nin gözleri bir kez daha odanın etrafında dolaştı. Lando'nun oturduğu yerde bir saniye durdu ve sonra tekrar Han'a döndü. "Ağzın yerine paranla konuşmaya hazır mısın?"

Han göz kırpmadan bakışlarını karşıladı. "Her şeye hazırım."

Torve yavaşça başını salladı. "Bunu göreceğiz."

Diğer oyunculardan biri, "Bunların hepsi eminim ki çok ilginçtir, ama bazılarımız oyun oynamak istiyor," diye konuştu.

Torve Han'a kaşlarını kaldırdı. "Bahisler dörde," diye davet etti.

Han kartlarına baktı: Değnek Kraliçesi ve Sikke Dörtlüsü. "Elbette," diyerek fiş yığınından altı fiş alıp onları ortaya attı. "Dördü görüyor ve altıya yükseltiyorum." Arkasında bir hava akımı olduğunu hissetti.

Derin bir ses kulağına, "Hilekâr!" diye kükredi.

Han sıçrayarak arkasına döndü, eli refleks olarak lazer tabancasına uzandı, ama o bunu yaparken büyük bir el omzuna yapışarak kartları diğer elinden aldı. Ses tekrar, "Siz bir hilekârsınız bayım," diye kükredi.

Han saldırgana bakmak için boynunu çevirirken, "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum," diye karşılık verdi.

Baktığı için neredeyse pişman olmuştu. Tepesinde çalı sakallı, kendisinin iki katı boyutlarında bir adam dikilmişti, gözlerindeki ifade ancak dini bir ateşle yanıp tutuşmak şeklinde tanımlanabilirdi. Adam, her sözü tane tane tekrarlayarak, "Neden bahsettiğimi çok iyi biliyorsun," diye konuştu. "Bu kart," Han'ın kartlarından birini gösterdi, "hileli."

Han gözlerini kırpıştırdı. "Hayır değil," diye itiraz etti. Masanın etrafında hızla bir kalabalık toplanıyordu; kumarhane güvenliği ve diğer çalışanlar, meraklı gözlemciler ve kan görmek isteyen birkaç kişi daha. "Bu bana dağıtılan kart."

"Öyle mi?" Adam, kartı kocaman ellerinden birinde Han'ın önünde tuttu ve köşesine bir parmak ucuyla dokundu.

Değnek Kraliçesi aniden Kılıç altılısına dönüştü. Adam tekrar köşeye dokundu ve kart İtidal kartına dönüştü. Ve sonra Matara sekizlisine ve sonra da Budala kartına... ve sonra da Sikke Kumandanı'na...

Han, "Bu bana dağıtılan karttı," diye tekrarladı. Terlemeye başladığını hissediyordu. Gerçekten de dikkat çekmemek buraya kadardı. "Eğer o hileli bir kartsa bu benim suçum değil."

Sert suratlı başka bir adam sakallı adamın yanından geçti. Han'a yüzüne uyan bir ses tonuyla, "Ellerini masanın üzerinde tut," diye emir verdi. "Kenara çekilin Peder –bunu biz halledeceğiz."

Peder? Han tekrar sert bakışlı iri yarı adama baktı ve bu sefer diğerinin boğazındaki saç kümelerine yapışmış olan siyah kristal işlemeli bantı gördü. "Peder, ha?" dedi içinde bir sıkıntıyla. Galaksinin her tarafında tek arzuları tüm kumar türlerini ve aynı zamanda tüm kumarbazları da ortadan kaldırmak olan aşırı fanatik dini gruplar olduğunu biliyordu.

Güvenlik görevlisi Peder'in elinden şüpheli kartı alarak. "Eller masaya dedim." diye terslendi. Karta baktı, kendisi denedi ve başını salladı. "Güzel bir hileli kart numarası, üçkağıtçı," dedi Han'a en tehditkâr bakışlarından birini atarak.

Peder, "Ona dağıtılan kartı bir yere saklamış olmalı," diye araya girdi. Han'ın yanından gitmemişti. "Nerede o, üçkağıtçı?"

Han, "Bana dağıtılan kart arkadaşının elinde duruyor," diye karşılık verdi. "Sabaccta kazanmak için hileli karta ihtiyacım yok. Eğer elimde bir tane varsa, bu bana dağıtıldığı içindir."

"Öyle mi?" Peder, aniden hâlâ masada oturan ve kalabalığın arasında neredeyse kaybolmuş olan tıknaz sabacc dağıtıcısına döndü. Elini uzatarak, "kartlarınız efendim," diye konuştu.

Diğerinin ağzı açık kalmıştı. "Sen neden bahsediyorsun? Neden birine hileli kart vereyim ki? Üstelik bu deste buraya ait, bak işte."

Peder, desteyi eline alarak, "Bunu bilmenin tek yolu var, öyle değil mi?" dedi. Parmaklarını dağıtıcı ve Han'a uzattı. "Sen ve sen, artan kartı kimin sakladığını bulmak için taranacaksınız. Bu da bu meseleyi çözer öyle değil mi, Kampl?" dedi hâlâ hırlayan güvenlik görevlisine bakarak.

Kampl "Bize işimizi öğretmeyin Peder," diye homurdandı. "Cyru, şu tarayıcıyı buraya getirir misin?"

Tarayıcı, belli ki hile operasyonları için tasarlanmış, avuç büyüklüğünde bir aletti. Kampl Han'a işaret ederek, "İlk önce bu," dedi.

"Evet," diğeri uzmanca bir tavırla Han'ı aletle taradı. "Hiçbir şey yok."

Kampl'ın suratında ilk şüphe ifadesi belirdi. "Tekrar dene."

Diğeri emri yerine getirdi. "Hâlâ bir şey yok. Bir lazer tabancası, telsizi ve kimliği var, hepsi bu."

Uzun bir an boyunca Kampl Han'a bakmaya devam etti. Sonra isteksizce sabacc dağıtıcısına döndü. Dağıtıcı, "Bunu protesto ediyorum," diye itiraz etti ayağa kalkarak. "Ben Çift A sınıfı bir vatandaşım –bana böyle tamamen temelsiz bir suçlama yapmaya hiç hakkınız yok."

Kampl, "Ya burada ya da istasyonda taranırsın," diye hırladı. "Senin seçimin."

Dağıtıcı Han'a kötü bir bakış attı, ama güvenlik görevlisi onu baştan aşağı tararken kaskatı durdu. Diğeri suratında hafif bir şaşkınlık ifadesiyle, "Bu da temiz," diye konuştu.

Kampl, "Yerleri tara," diye emir verdi. "Bak bakalım biri onu yere mi atmış?"

Peder, "Ve destedeki kartları say," dedi.

Kampl onunla yüzleşmek için döndü. "Son kez söylüyorum–"

Peder şüphe dolu bir sesle, "Çünkü eğer burada yetmiş altı kartlık destemiz varsa," diye sözünü kesti, "belki de önceden ayarlanmış bir desteye bakıyor olabiliriz."

Kampl sanki bir şey onu sokmuş gibi sıçradı. "Biz burada ayarlanmış desteler sunmayız," diye ısrar etti.

Peder, "Öyle mi?" diye karşılık verdi. "Özel kişiler oyuna katıldıklarında bile mi? Özel bir kartın dağıtıldığını bilecek özel insanlar olduğunda bile mi?"

Kampl, "Bu çok gülünç," diye hırladı ona doğru bir adım atarak. "LoBue saygın ve tamamen yasal bir kuruluştur. Buradaki oyuncuların hiçbirinin bizimle bir bağlantısı–"

Tıknaz dağıtıcı aniden, "Hey," diye seslendi. "Yanımda oturan adam nereye gitti?"

Peder alayla homurdandı. "Demek hiç kimsenin sizinle bir bağlantısı yok, öyle mi?"

Birisi şiddetli bir küfür savurdu ve kalabalığın arasından kendine yol açmaya çalıştı, masayı gözleyen gezegen güvenlik görevlilerinden biriydi. Kampl onun gitmesini izledi, derin bir nefes aldı ve Han'a ters bir bakış atmak için döndü. "Bana ortağının adını söylemek ister misin?"

Han, "O benim ortağım falan değildi," dedi. "Ve ben de hile yapmıyordum. Resmi bir suçlama yapmak istiyorsan beni istasyona götür ve bunu orada yap. Eğer bunu yapmayacaksan–" ayağa kalkıp kalan fişlerini topladı, "–ben gidiyorum."

Uzun bir an boyunca Kampl'ın blöfünü yemeyeceğini düşündü. Ama diğerinin elinde hiçbir gerçek kanıt yoktu ve bunu biliyordu; ve görünüşe göre sıradan bir itişme kakışmadan başka bir şey olmayan bir olayla uğraşmaktan başka yapacak işleri vardı. "Tamam, git buradan," diye hırladı. "Sakın geri gelme."

Han, "Merak etme," diye karşılık verdi.

Kalabalık azalmaya başlamıştı ve masaya dönerken sorun yaşamadı. Lando'nun çoktan gitmiş olması şaşırtıcı değildi. Şaşırtıcı olan, gitmeden önce faturayı ödemiş olmasıydı.

Lando onu Şahin'in giriş rampasının tepesinden, "Bu çok çabuk oldu," diye karşıladı. "Seni en az bir saat tutarlar diye bekliyordum."

Han rampaya tırmanıp kapak düğmesine basarken, "Ellerinde fazla bir

şey yoktu," dedi. "Umarım Torve elinden kaçmadı."

Lando başını salladı. "Dinlenme alanında bekliyor." Kaşlarını kaldırdı. "Ve kendini bize borçlu sayıyor."

Han, "Bu işe yarayabilir," diyerek koridorda yürümeye başladı.

Torve oturma alanının hologram panelinde oturuyordu, önünde üç küçük veri tablası vardı. Han içeri girince, "Seni tekrar görmek güzel Torve," dedi.

Diğeri ayağa kalkıp elini Han'a uzatarak ciddi bir sesle, "Seni de Solo," diye konuştu. "Calrissian'a zaten teşekkür ettim, ama sana da teşekkür etmek istiyorum. Hem uyarı, hem de beni oradan çıkardığın için. Sana borçluyum."

Han teşekkürü savuşturdu. "Sorun değil. Altmış üçteki gemi senindi, değil mi?"

Torve yüzünü buruşturarak, "İşverenimin gemisi," dedi. "Neyse ki şu anda içinde kaçak bir şey yok. Yükümü boşaltmıştım. Ama benden açıkça şüpheleniyorlar."

Lando Han'ın arkasından yaklaşarak, "Ne gibi kaçak mallar taşıyordun?" diye sordu. "Eğer bir sır değilse tabii."

Torve tek kaşını kaldırdı. "Sır değil, ama buna inanmayacaksınız. Yiyecek taşıyordum."

Lando, "Haklısın," dedi. "İnanmıyorum."

Torve yana doğru hafifçe başını salladı. "İlk başta ben de inanmamıştım. Güney tepelerinde, yeni hükümeti pek takdir etmeyen bir insan topluluğu var gibi görünüyor."

"Asiler mi?"

"Hayır, garip olan da bu ya," dedi Torve. "Asi değiller, sorun yaratmıyorlar ve hatta ana kaynaklara bile sahip değiller. Sadece bir grup insanlar ve bu şekilde yaşamak için yalnız bırakılmak istiyorlar. Hükümet görünüşe göre şimdiden onlarla ilgilenmeye karar vermiş ve onlar da herkes gibi davranmaya karar verene kadar o yöne giden tüm yiyecek ve ilaç sevkiyatlarını durdurmuş."

Lando ciddi bir tavırla, "Tam bu hükümetin işi gibi görünüyor," dedi. "Bölgesel özerkliği pek sevmiyorlar."

Torve, "Bu yüzden biz de yiyecek kaçakçılığı yapıyoruz," diye hikayesini bitirdi. "Çılgınca bir iş. Neyse, sizi görmek güzeldi. Hâlâ birlikte çalıştığınızı görmek de güzeldi. Son birkaç yıldır birçok ekip ayrıldı, özellikle Jabba'nın hapı yutmasından sonra."

Han Lando'yla bakıştı. "Şey, aslında biz tekrar bir araya geldik sayılır," diye Torve'yi düzeltti. "Aynı tarafta savaşmak denk geldi. O zamana kadar..."

Lando yardımsever bir tavırla, "O zamana kadar, onu öldürmek istiyordum," diye açıkladı. "Çok önemli değil."

Torve dikkatlice ikisine sırayla bakarak, "Elbette," dedi. "Tahmin edeyim: Şahin, değil mi? Onu çaldığına dair söylentiler olduğunu hatırlıyorum."

Han kaşlarını kaldırarak Lando'ya baktı "Çalmak mı?"

Lando omuz silkti. "Söylediğim gibi, öfkeden deliye dönmüştüm. Açık bir hırsızlık değildi, ama çok yakındı. O zaman kullanılmış gemiler için yarı yasal bir satış yerim vardı ve Han'la benim oynadığımız bir Sabacc oyununda param bitti. Kazanırsa, benim gemilerimden istediğini seçebileceğini önerdim." Han'a sözde kızgın bir bakış fırlattı. "Ön sıradaki parlak krom plakalı, toz toplayan yatlardan birini seçmesi gerekiyordu, gizlice kendim için geliştirdiğim yük gemisini değil."

Han, "İyi iş yapmışsın," dedi. "Tabii Chewie ve ben birçok şeyi çıkardık ve tekrar yaptık."

Lando "Harika," diye kükredi. "Bunun gibi bir taş daha gelirse onu geri alabilirim."

Han, "Chewie bundan pek hoşnut kalmazdı sanırım," dedi. Bakışlarını Torve'ye dikti. "Ama tabii sen bunu zaten biliyordun."

Torve sırıttı. "Alınma Solo. İş yapmadan önce müşterilerimi yoklamak isterim, onların bana karşı dürüst olup olmayacaklarını bilmeliyim. Geçmişleri hakkında yalan söyleyenler, genellikle işlerinde de yalancı olurlar."

"Sınavı geçtik sanırım?"

Torve, "Hem de tam puanla," diye sırıttı. "Pekala, Talon Karrde sizin için ne yapabilir?"

Han dikkatli bir nefes aldı. Nihayet. Şimdi tek endişeleneceği şey bunu mahfetmemekti. "Karrde'ye bir öneride bulunmak istiyorum: doğrudan Yeni Cumhuriyet'e bağlı olarak çalışma şansı."

Torve başını salladı. "Diğer kaçakçı gruplarıyla da bunu konuştuğunu duydum. Genel kanı ise Ackbar ele geçirsin diye onları tuzağa düşürmeye çalışıyor olduğun."

Han, "Hayır," diye onu temin etti. "Ackbar ,bu fikir hakkında pek de istekli değil ama kabul etti. Bir yerlerden daha fazla yük gemisi bulmalıyız ve kaçakçılar bunun için doğal bir kaynak."

Torve dudaklarını büzdü. "Duyduklarımdan ilginç bir teklif olduğunu söyleyebilirim. Tabii ki bu tür kararları verecek olan ben değilim."

Lando, "O zaman bizi Karrde'ye götür," diye önerdi. "Bırak Han onunla yüz yüze konuşsun."

Torve, "Özür dilerim, ama şu anda ana üste," dedi başını sallayarak. "Sizi oraya götüremem."

"Neden?"

Torve, "Çünkü yabancıları öyle içeri alamayız," dedi sabırla. "Öncelikle bizim Jabba'nın Tatooine'deki sahip olduğu derecede büyük bir güvenliğimiz yok."

Lando, "Biz de–" diye başladı

Han onu işaret ederek susturdu. Torve'ye, "Pekala, öyleyse sen oraya nasıl gidiyorsun?" diye sordu.

Torve ağzını açtı ve tekrar kapattı. "Sanırım gemimi alıkoyma durumundan kurtarmanın bir yolunu bulmalıyım, öyle değil mi?"

Han "Bu zaman alır," diye işaret etti. "Ayrıca, burada tanınıyorsun. Diğer yandan, düzgün kayıtlarla gelen birisi onu kimse ne olduğunu bile anlayamadan kurtarabilir."

Torve bir kaşını kaldırdı. "Örneğin sen mi?"

Han omuz silkti. "Olabilir. LoBue'daki o olaydan sonra ben de pek ortalığa çıkmasam iyi olur. Ama eminim bir şeyler ayarlayabilirim."

Torve alaycı bir sesle, "Eminim," dedi. "Ve bunun karşılığında?"

Han, "Karşılık yok," dedi. "Senden tek istediğim, seni üssüne götürmemize izin vermen ve Karrde ile on beş dakikalık görüşme."

Torve ona baktı, ağzı düz bir çizgi haline gelmişti. "Bunu yaparsam başım belaya girecek. Bunu biliyorsun."

Lando ona, "Biz sıradan yabancılar değiliz," diye hatırlattı. "Karrde bir kez benimle karşılaştı, ayrıca Han da, ben de Birlik için yıllarca büyük askeri sırlar taşıdık. Güvenilirlik konusunda iyi bir ünümüz var."

Torve Lando'ya baktı, sonra bakışlarını Han'a çevirdi. İçini çekerek, "Başım belaya girecek," diye tekrarladı. "Ama sanırım size gerçekten de borcum var. Tek bir şartım var: İçeri girişte, tüm navigasyonu ben yapacağım ve bu da kodlu, silinebilir bir modülle yapılacak. Dışarı çıkışta aynı şeyi yapıp yapmamak zorunda kalmanız Karrde'ye bağlı."

Han, "Bu yeterli," dedi. Paranoya, kaçakçılar arasında çok yaygın bir hastalıktı. Her koşulda, Karrde'nin üssünün nerede olduğuyla ilgilenmiyordu. "Ne zaman gidebiliriz?"

Torve Han'ın elindeki fişlere işaret ederek, "Gitmeye ne zaman hazırsanız," dedi. "Tabii eğer LoBue'ya gidip bunlarla oynamak istemiyorsan."

Han hâlâ fişleri tuttuğunu unutmuştu. "Boşver onları," diye homurdandı hologram paneline atarak. "Fanatikler ensemde solurken sabacc oynamak istemiyorum."

Torve, "Evet. Peder iyi bir şov sundu, değil mi?" diye onu onayladı. "Onsuz ne yapardık bilmiyorum."

Lando. "Bir dakika." diye araya girdi. "Onu tanıyor musun?"

Torve. "Elbette." diye sırıttı. "O benim tepe kabilesindeki bağlantım. Orada sizin gibi bir yabancı bulunmadan o kadar patırtı çıkaramazdı tabii."

Han dişlerini sıktı. "O adi... O hileli kart onundu öyle değil mi?"

"Tabii ki." Torve masumca Han'a baktı. "Neden şikayet ediyorsun? İstediğini aldın. Seni Karrde'ye götürüyorum. Öyle değil mi?"

Han düşündü. Torve haklıydı. Ama yine de... "Evet" diye yenilgiyi kabullendi. "Kahramanlık gösterileri buraya kadar sanırım."

Torve yavaşça homurdandı. "Bana mı anlatıyorsun. Haydi bakalım, bilgisayarınıza girip yeni bir navigasyon modülü kodlamaya başlayalım."

Bölüm 21

Mara iletişim odası kapısına adım atarken bu ani toplantının sebebini merak ediyordu. Karrde bir şey söylememişti, ama sesinde Mara'nın eski hayatta kalma içgüdülerini harekete geçiren bir şeyler vardı. Kolunun içindeki kılıfında duran küçük lazer tabancasını kontrol ederek kapıyı açtı.

Odada en az iki kişi bulmayı bekliyordu. Karrde, iletişim odası görevlisi ve başka kim çağrıldıysa. Şaşırtıcı olarak Karrde yalnızdı. Veri tablasından başını kaldırarak, "İçeri gel Mara," diye onu davet etti. "Kapıyı arkandan kapat."

Mara kapıyı kapattı. "Sorun mu var?"

Karrde, "Sadece küçük bir sorun," diye onu temin etti. "Ama biraz uygunsuz bir şey. Fynn Torve şimdi aradı, geri geliyormuş, yanında da konuklar varmış. Yeni Cumhuriyet'in eski Generalleri Lando Calrissian ve Han Solo."

Mara midesinin kasıldığını hissetti. "Ne istiyorlar?"

Karrde omuz silkti. "Görünüşe göre sadece konuşmak."

Mara'nın düşünceleri bir an, hâlâ kışla odasında kilitli oturan Skywalker'a kaydı. Yeni Cumhuriyet'ten hiç kimsenin onun burada olabileceğini bilmesine imkan yoktu. Karrde'nin kendi adamlarının çoğu bile bilmiyordu, Myrkr'de olanların çoğu da buna dahildi. "Kendi gemilerini getirdiler mi?" diye sordu.

Karrde, "Gelen tek gemi onların gemisi," dedi. "Torve onlarla geliyor."

Mara'nın gözleri Karrde'nin arkasında telsiz ekipmanına kaydı. "Rehine mi?"

Karrde başını salladı. "Sanmıyorum. Torve bütün şifreleri verdi. Gökyolu hâlâ Abregado'da; yerel otoriteler ya da benzeri bir güç tarafından el konulmuş. Görünüşe göre Calrissian ve Solo, Torve'nin başına da böyle bir şey gelmesini önlemişler."

Mara, "O zaman onlara teşekkür et, Torve'yi bırakmalarını sağla ve gezegenden gitmelerini söyle," dedi. "Onları buraya davet etmedin."

Karrde onu yakından izleyerek, "Doğru," dedi. "Diğer yandan Torve onlara karşı bir borcu olduğunu düşünüyor."

"O zaman bırak da bunu kendi ödesin."

Karrde'nin bakışları sertleşti. "Torve benim çalışanlarımdan biri," dedi, sesi soğuktu. "Onun borçları benim organizasyonumun da borçlarıdır. Bunu şimdiye kadar anlaman gerekirdi."

Mara'nın boğazı, aklına gelen ani korkunç bir düşünceyle daraldı. "Skywalker'ı onlara vermeyeceksin, değil mi?" diye sorguladı.

Karrde, "Canlı mı demek istiyorsun?" diye sordu.

Uzun bir an boyunca Mara ona baktı, küçük gülümseyişine, hafifçe ağırlaşmış göz kapaklarına ve konuya tamamen ilgisiz olduğuna dair dikkatlice geliştirilmiş ifadesine baktı. Ama bunların hepsi bir numaraydı ve Mara bunu biliyordu. Karrde büyük bir tutkuyla, onun Skywalker'dan neden nefret ettiğini bilmek istiyordu.

Bunu istemeye devam edebilirdi. "Hiç aklına gelmedi herhalde," diye terslendi. "Solo ve Calrissian sırf üssün yerini bulmak için tüm bunları kendileri düzenlemiş olabilir. Gökyolu'na el konulması da dahil."

Karrde, "Evet aklıma geldi," dedi. "Ama fazla uçuk bir fikir olarak kabul ettim."

Mara alaylı bir tavırla, "Tabii," dedi. "Büyük ve asil Han Solo asla böyle aşağılık bir şey yapmaz, değil mi? Soruma cevap vermedin."

"Skywalker ile ilgili olana mı? Bunu açıkladığımı sanıyordum Mara. Büyük Amiral Thrawn'un onu ele geçirmekle neden bu kadar ilgilendiğini anlayana kadar Skywalker burada kalacak. En azından kim için ne kadar değeri olduğunu bilmeliyiz ki, onun için bir pazar fiyatı belirleyelim. Araştırma yaptırıyorum, şansımız varsa bir iki gün içinde öğreniriz."

"Ve bu arada, onun yandaşları birkaç dakika içinde burada olacak."

Karrde dudaklarını hafifçe büzerek, "Evet," diye onayladı. "Skywalker'ı yol üzerinden biraz çekmemiz gerekecek –Solo ve Calrissian'ın ona rastlaması riskini alamayız. Onu dört numaralı depo kulübesine götürmeni istiyorum."

Mara, "Droidini de orada tutuyoruz," diye hatırlattı.

Karrde, "Kulübenin iki odası var, onu diğerine koy," diye karşılık verdi ve Mara'nın beline işaret etti. "Ve şunu misafirlerimiz buraya gelmeden yok etmeyi unutma. Tanıyacaklarına eminim."

Mara belinden sallanan Skywalker'ın ışın kılıcına baktı. "Endişelenme. Eğer senin için fark etmezse, onlarla fazla işim olmamasını tercih ederim."

Karrde, "Böyle bir planım yok," diye onu temin etti. "Onları karşılarken yanımda olmanı ve belki de bizimle yemeğe katılmanı istiyorum. Onun haricinde tüm sosyal aktivitelerden izinlisin."

"Öyleyse günü burada geçirecekler."

Karrde ona baktı. "Ve sanırım geceyi de. Düzgün bir ev sahibi olmanın yanı sıra, gerekirse Cumhuriyet'i Skywalker'ın burada asla bulunmadığına ikna etmek için bundan iyi bir yol düşünebiliyor musun?"

Kulağa mantıklı geliyordu. Ama bu hoşlandığı anlamına gelmiyordu. "*Vahşi Karrde*'nin geri kalan mürettebatını sessiz kalmaları için uyarıyor musun?"

Karrde iletişim ekipmanına doğru başını salladı. "Bundan daha iyisini yapıyorum. Skywalker'ı bilen herkesi *Yıldızlı Buz*'u hazırlamaları için gönderdim. Bu arada unutmadan, Skywalker'ı yeni yerine götürdükten sonra X-Kanat'ını ağaçların daha da gerisine yerleştirmeni istiyorum. Yarım kilometreden fazla değil. Gerekli olmadıkça ormanın içinde yalnız başına o kadar ilerlemeni istemiyorum. Bir X-Kanatı uçurabilir misin?"

"Ben her şeyi uçurabilirim."

Hafifçe gülümseyen Karrde, "Çok iyi," dedi. "O zaman gitsen iyi olur. *Binyıl Şahini* yirmi dakikadan az bir süre içinde burada olacak."

Mara derin bir nefes aldı. "Pekala." dönerek odadan ayrıldı.

Kışla binasına yürürken, şüphesiz ki Karrde'nin düzenlemesiyle kışla alanı boşalmıştı. Mara'nın Skywalker'ı depo kulübesine taşıması için etraftaki insanları iç görevlere dağıtmış olmalıydı. Skywalker'ın odasına erişip kilidi ve kapıyı açtı.

Skywalker pencerenin yanında duruyor ve Jabba'ın sarayında o gün giydiği aynı siyah tünik, pantolon ve uzun çizmeleri giyiyordu.

Mara'nın sessizce durup, onun hayatını mahfetmesine izin verdiği gün.

Lazer tabancasıyla işaret ederek, "Eşyalarını al ve gidelim," diye homurdandı. "Taşınma günü."

Skywalker yatağına yürürken gözlerini ondan ayırmadı. Elindeki lazer tabancasına değil, yüzüne bakıyordu. Çantasını alırken, "Karrde kararını verdi mi?" diye soğukkanlılıkla sordu.

Bir an Mara "Hayır, bu benim kendi kararım." demeyi düşündü, sırf bunun ima ettiği şeyler o sinir bozucu Jedi sakinliğini delip geçebilecek mi diye görmek için. Ama herhalde bir Jedi bile eğer ölüme gideceğini düşünürse savaşırdı ve şu anda oldukça az zamanları vardı. "Depo kulübelerinden birine taşınıyorsun," dedi. "Misafirlerimiz geliyor ve senin bedenine uygun resmi giysimiz yok. Haydi, kıpırda."

Onu merkezi binanın ötesine, alanın ana trafiğinden elverişli bir şekilde

uzakta iki odalık bir yapı olan dört numaralı kulübeye götürdü. Soldaki oda genellikle hassas ya da tehlikeli ekipman için kullanılan, aynı zamanda kapısında kilit olan tek depo odasıydı ve Karrde de şüphesiz Skywalker için bu yüzden orayı seçmişti. Gözünü Skywalker'dan ayırmadan kiliti açtı, bu sırada Karrde içerideki mekanizmayı etkisiz hale getirmeye zaman bulabildi mi diye düşünüyordu. Açık kapıya attığı hızlı bir bakış, bulamadığını gösterdi.

Bu kolayca düzeltilebilirdi. Işıkları açarak ona girmesi için işaret etti. "Buraya."

Skywalker denileni yaptı. Penceresiz odaya ve sağ tarafta zeminin belki de yarısını kaplayan taşıma kutuları yığınına baktı. "Rahat görünüyor. Sanırım sessizdir de."

Mara, "Jedi meditasyonu için ideal," diye cevabı yapıştırdı. Üzerinde 'Fırlatma diskleri' yazan açık bir kutuya giderek içine baktı. Sorun yoktu, kutu şu anda yedek iş kıyafetleri için kullanılıyordu. Diğer kutuları çabucak kontrol ederek, Skywalker'ın kaçmak için kullanacağı başka bir şey olmadığından emin oldu. Kapıya yürüyerek, "Daha sonra buraya bir yatak ve yemek getireceğiz," dedi.

"Şimdilik iyiyim."

"Umurumda değil." İç kapı mekanizması ince metal bir plakanın altındaydı. Lazer tabancasından iki atış plakanın bir ucunu açtı ve kıvırdı, üçüncüsü ise bir grup kabloyu buharlaştırdı. "Sessizliğin tadını çıkar." diyerek, odadan çıktı.

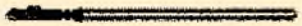

Kapı Mara'nın arkasından kilitlendi... Luke bir kez daha tek başınaydı.

Etrafına bakındı. Kutu yığınları, pencere yok ve tek bir kilitli kapı. "Daha kötü yerlerde de bulundum," diye söylendi. "En azından burada Rancor yok."

Bir an bu garip düşünceye kaşlarını çattı, aklına neden aniden Jabba'nın sarayındaki Rancor çukurunun geldiğini merak etmişti. Ama buna sadece bir an ayırdı. Hazırlıksızlık ve tesis yetersizliği onu buraya taşımanın bir son saniye kararı olduğunu gösteriyordu, bu da büyük bir olasılıkla Mara'nın bahsettiği ziyaretçilerin ani gelişinden kaynaklanmıştı.

Ve eğer öyleyse, bu koşuşturmaca arasında bir yerlerde nihayet bir hata yapmış olabilirlerdi.

Kapıya gitti, hâlâ sıcak olan metal plakayı birazcık kaldırarak, kilit mekanizmasına bakmak için diz çöktü. Han bir keresinde ona kilit kısa devresi yapmanın ince noktalarını öğretmek için birkaç saat geçirmişti ve eğer Mara'nın atışları fazla zarar vermediyse, kapının açılmasını sağlayabilirdi belki.

Pek de ümit verici görünmüyordu. İsteyerek ya da kazayla, Mara'nın atışı iç kontrol güç kaynağının kablolarını duvar kablo borusunun içine kadar eritmişti, bu yüzden onları düzeltmenin hiçbir yolu yoktu.

Ama eğer başka bir güç kaynağı bulabilirse...

Tekrar ayağa kalkıp dizlerindeki tozları silkeledi ve istiflenmiş kutulara ilerledi. Mara üstlerindeki isimlere bakmakla yetinmiş, sadece bir tanesinin içine gerçekten bakmıştı. Belki daha ayrıntılı bir aramayla bir şeyler bulabilirdi.

Araması ne yazık ki mahvolmuş kilite harcadığından daha az zaman aldı. Kutuların çoğu aletleri olmadan açamayacağı kadar sıkı kapatılmıştı ve kolayca açılabilecek olan birkaç tanesi de giysi ya da yedek ekipman modülleri gibi malzemeler içeriyordu.

Kendi kendine, "Tamam o zaman," dedi kutulardan bir tanesinin üzerine oturup bir ilham ararken. "Kapıyı kullanamıyorum, pencere yok." Ama bu kulübede bir oda daha vardı. Mara bu kapıyı açarken diğer kapıyı görmüştü. Belki aralarında yarım bir kapı ya da emekleme boşluğu gibi bir şey vardı ve kutularla gözden saklanmıştı.

Tabii Mara'nın bu kadar açık bir şeyi gözden kaçırmış olması mümkün değildi. Ama Luke'un zamanı vardı ve yapacak işi yoktu. Oturduğu yerden kalkarak kutuları indirmeye ve duvardan uzaklaştırmaya başladı.

Aradığı şeyi neredeyse işe başlar başlamaz bulmuştu. Bir kapı değildi, ama neredeyse onun kadar iyi bir şeydi. Süpürgeliğin tam üstüne, duvara takılmış çok girişli bir güç prizi.

Karrde ve Mara ilk hatalarını yapmışlardı.

Mara'nın lazer tabancası ateşiyle zaten gerilen metal kapı plakasını bükmek kolaydı. Luke üçgen bir parça koparana kadar onu arkaya öne bükmeye devam etti. Mühürlenmiş ekipman kutularına karşı kullanmak için çok yumuşaktı, ama genel bir prizin kapağını açmak için büyük bir ihtimalle yeterli olacaktı.

Prize dönerek duvar ile kutular arasındaki dar boşluğa yattı. Uydurma tornavidasını ilk vidaya doğru uzatmaya çalışırken alçak bir bipleme duydu.

Donarak dinledi. Bipleme tekrar geldi ve onu yine alçak olan elektronik şakımalar izledi. Çok tanıdık gelen şakımalar. "Artoo?" diye seslendi. "Sen misin?"

Bir an boyunca, diğer odada sessizlik hakimdi. Sonra, aniden, duvar küçük bir elektronik konuşma patlamasıyla doldu. Kesinlikle Artoo'ydu. Luke, "Dayan Artoo," diye seslendi. "Buradaki prizi açmaya çalışıyorum. Büyük bir ihtimalle senin tarafında da bir tane var. Onu açabilir misin?"

Hafif öfkeli bir söylenme geldi. "Hayır, öyle mi? Pekala. O zaman sadece dayan."

Kırık metal üçgenle çalışmak kolay değildi, özellikle bu kadar sıkışık bir alanda. Yine de Luke'un kapak plakasını çıkarması ve telleri yana çekmesi birkaç dakikasını aldı. İleri doğru uzanarak Artoo'nun odasındaki prizin arkasını görebiliyordu. "Buradan senin prizini açabileceğimi sanmıyorum," diye seslendi. "Odan kilitli mi?"

Olumsuz bir bipleme ve arkasından garip bir sızlanma sesi geldi, sanki Artoo tekerlekleri üzerinde dönüyordu. "Sınırlayıcı kilit mi?" diye sordu Luke. Dönüş/sızlanma tekrar duyuldu. "Ya da bir kısıtlayıcı tasma mı?"

Sinirli tonlar taşıyan olumlu bir bipleme geldi. Mantığa yatkındı. Bir sınırlayıcı kilit iz bırakırken, Artoo'nun alt gövdesine takılan bir tasma sadece tekerleklerini biraz aşındırmasına yol açardı. Luke, "Üzülme," diye onu teselli etti. "Eğer kapıya ulaşacak miktarda kablo varsa, o zaman kapıyı açabilirim. Sonra ikimiz de buradan gideriz."

Yakınlardaki yüksek akım hatlarından gelebilecek şoku aklında tutarak, dikkatle düşük voltajlı kabloyu buldu ve kablo borusundan yavaşça çıkarmaya başladı. Beklediğinden daha fazla vardı, başının yanında neredeyse bir buçuk metre kadar toplamıştı.

Beklediğinden daha fazla, ama ihtiyacı olandan azdı. Kapı düz bir hat üzerinde dört metre uzaktaydı ve kilit mekanizmasına girebilmesi için biraz gevşeme payı lazımdı. Düşünmeye çalışarak Artoo'ya "Birkaç dakika daha alacak," diye seslendi. Düşük güç kablosu bir buçuk metrelik bir gevşeme payına sahipti, bu da diğer hatların da böyle olduğunu gösteriyordu. Eğer ikisinden bu kadar uzunlukta kablo keserse, kilide erişebilmesi için ihtiyacı olandan fazla kablosu olacaktı.

Tek sorun onları kesecek bir şey bulmaktı. Ve tabii kendini de çarpılmaktan korumak.

"Işın kılıcımın şu anda yanımda olması için neler vermezdim," diye söylendi, geçici tornavidasının kenarını inceleyerek. Pek keskin değildi, ama süperiletken hatlar da pek kalın değillerdi.

Diğer kabloları yuvalarından çıkarmak birkaç dakika daha aldı. Ayağa kalkıp tüniğini çıkardı ve kollarından birini metalin etrafına sararak kesmeye başladı.

İlk kabloların yarısına gelmişti ki eli koruyucu kumaştan kaydı ve bir

saniye çıplak metale dokundu. Refleks olarak geriye fırlayarak kafasını duvara vurdu.

Ve sonra kendine geldi. "Bak sen," diye mırıldandı yarı kesilmiş kabloya bakarak.

Diğe odadan sorgulayıcı bir ıslık geldi. Droide, "Kablolardan birine dokundum," diye seslendi. "Ve çarpılmadım."

Artoo ıslık çaldı. Luke, "Evet," diye karşılık verdi. Kabloya parmağıyla vurdu ve parmağını kablonun üzerinde tutarak tekrar dokundu.

Anlaşılan Karrde ve Mara hata yapmamışlardı. Prizin enerjisi önceden kesilmişti.

Bir an boyunca orada diz çökerek oturdu, kabloyu tuttu ve şimdi ne yapacağını düşündü. Hâlâ bunca kabloya sahipti, ama bağlantı kuracağı hiçbir güç kaynağı yoktu. Büyük bir olasılıkla odada çok sayıda küçük güç kaynağı vardı, ama hepsi depolanmış yedek modüllere bağlı olarak duruyorlardı. Belki kabloyu dış mühür katmanını parçalayıp bu kutulara girmek için kullanabilirdi.

Kabloyu sıkı bir şekilde tutup çekerek sağlamlığını anlamaya çalıştı. Parmakları kablonun kaplaması üzerinde kaydı; tutuşunu sıkılaştırmak için sağ eline sardı–

Sağ eli. Yapay sağ eli. Yapay, çift güç kaynaklı sağ eli... "Artoo, sibernetik organ yedekleri hakkında bir şeyler biliyor musun?" diye seslendi, bileğindeki giriş kapağını metal üçgenle açarak.

Kısa bir duraklamadan sonra dikkatli ve belirsiz bir şakıma geldi. Elinin içindeki kablo karışımı ve servolara bakarak, "Fazla uzun sürmez," diye droidi yatıştırdı. Ne kadar karmaşık olduğunu unutmuştu. "Tek ihtiyacım olan güç kaynaklarından birine ulaşmak. Bana prosedürde yol gösterebilir misin?"

Bu defa duraklama daha kısa ve cevap daha kendine güvenliydi. Luke, "İyi," dedi. "Haydi yapalım şu işi."

Bölüm 22

Han sunumunu tamamladı ve sandalyesine oturarak bekledi.

Karrde hafifçe eğlenmiş bir tavırla, "İlginç" dedi, belirsiz ifadesi gerçekte ne düşündüğünü saklıyordu. "Gerçekten ilginç. Geçici Konsey tüm bunların yasal garantisini sağlamaya hazırdır sanırım."

Han, "Garantiliyebildiğimiz şeyi garantileriz," dedi. "Sizin korunmanız, operasyonun yasallığı ve bunun gibi şeyler. Belli kâr oranları ve bu gibi konuları doğal olarak garanti kapsamı dışında tutuyoruz."

Karrde, "Doğal olarak," diye cevap verdi ve bakışları Lando'ya kaydı. "Siz çok sessizsiniz, General Calrissian. Sizin bütün bunlarla alakanız ne?"

Lando, "Sadece bir arkadaş olarak burada bulunuyorum," dedi. "Sizinle bağlantı kurabilen ve Han'ın dürüstlüğüne tanıklık edecek birisi olarak."

Karrde'nin dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. "Dürüstlük," diye tekrarladı. "Kaptan Solo gibi şüpheli bir şöhrete sahip olan birisi hakkında kullanmak için ilginç bir kelime."

Yüzünü buruşturan Han, Karrde'nin hangi olaydan bahsettiğini düşündü. İtiraf etmeliydi ki, içinden seçilecek birçok olay vardı. "Şüpheli her şey geçmişte kaldı," dedi.

Karrde, "Elbette," dedi. "Söylediğim gibi teklifiniz çok ilginç. Ama benim organizasyonum için değil."

Han, "Niye böyle düşündüğünüzü sorabilir miyim?" diye sordu.

Karrde yanındaki bardağından bir yudum alarak, "Çok basit, çünkü belli kişilere taraf tutuyormuş gibi görünürüz," dedi. "Operasyonlarımızın uzandığı alanları ve bu operasyonların yer aldığı bölgeleri düşünürsek, bu pek de politik bir hareket olmaz."

Han, "Anlıyorum," diye başını salladı. "Ama sizi diğer müşterilerinizin bunu bilmesine engel olacak yollar olduğuna ikna etmek isterim."

Karrde tekrar gülümsedi. "Sanırım İmparatorluğun gizli servis kapasitesini küçümsüyorsunuz, Kaptan Solo. Cumhuriyet'in işleyişi hakkında sizin düşündüğünüzden çok daha fazla şey biliyorlar."

Han, Lando'ya bakarak yüzünü buruşturdu. "Bir de bize sorun. Bu arada unutmadan, size sormak istediğim başka bir şey daha var. Lando, bazı diplomatik kodları kırabilecek kadar iyi bir ağ korsanı tanıyor olabileceğinizi söyledi."

Karrde başını hafifçe eğdi. "İlginç bir istek," diye yorumda bulundu. "Özellikle böyle kodlara zaten girişi olması gereken bir kişiden gelince. Yeni Cumhuriyet hiyerarşisinde de entrika mı yayılmaya başladı?"

Winter'la son konuşması ve onun üstü kapalı uyarıları Han'ın aklına geldi. Karrde'ye, "Bu tamamen özel bir şey," dedi. "Yani büyük ölçüde özel."

Diğeri, "Ya," dedi. "Şansa bakın ki, bu işteki en iyi isimlerden biri bugünkü yemekte olacak. Bize katılacaksınız, değil mi?"

Han şaşkınlıkla saatine baktı. İş ve havadan sudan konuşma ile, Torve'nin ona söz verdiği on beş dakikalık görüşme iki saate uzamıştı. "Zamanınızı daha fazla çalmak istemeyiz."

Karrde, "Kesinlikle böyle düşünmeyin," diye onu temin etti ve bardağını bırakarak ayağa kalktı. "İşlerden dolayı öğle yemeğini tamamen kaçırıp, akşam yemeğini öğleden sonra geç saatlere çekmek zorunda kalıyoruz."

Han başını salladı. "O harika kaçakçı programlarını hatırlıyorum." Anıları canlanmıştı. "İki öğün yiyebilirseniz şanslı sayılırdınız."

Karrde, "Gerçekten de öyle," dedi. "Eğer beni takip ederseniz..."

Han'ın gelirken fark ettiği gibi ana bina, ortasından garip bir ağaç büyüyen büyük bir odanın etrafında üç ya da dört dairesel alandan oluşuyordu. Karrde'nin onları şimdi götürdüğü oda, belki de bu dairenin dörtte birini kaplayan, büyük odanın hemen dışındaki katmandaydı. Birkaç yuvarlak masa hazırlanmış ve çoğu dolmuştu. Karrde, "Burada yemeklerde protokol uygulamayız," dedi, onları odanın ortasındaki bir masaya götürürek. Üç adam ve bir kadından oluşan dört kişi şimdiden masaya yerleşmişti.

Karrde onları üç boş yere götürdü. Diğerlerine, "İyi akşamlar," diye seslendi. "Size bu akşam benimle yemek yiyecek olan Calrissan ve Solo'yu takdim edeyim." Her adama sırayla işaret etti. "Wadewarn, Chin ve Ghent, benim iş arkadaşlarım. Ghent size bahsettiğim ağ korsanı, belki de bu işte en iyisidir." Kadına el salladı. "Ve tabii ki Mara Jade'le zaten karşılaştınız."

Han, "Evet," dedi ona selam verip otururken. Sırtında bir ürperti gezindi. Karrde onları geçici taht odasına götürdüğünde, Mara Karrde ile birlikteydi. Fazla kalmamıştı, ama tüm bu süre içinde Lando ve ona o inanılmaz yeşil gözleriyle ters bakışlar atmıştı.

Tıpkı şu anda da onlara baktığı gibi.

Ağ korsanı Ghent, "Demek Han Solo sizsiniz," dedi neşeyle. "Hakkınızda çok şey duydum. Her zaman sizinle tanışmak istemiştim."

Han dikkatini Mara'dan Ghent'e çevirdi. Ghent neredeyse çocuk sayılırdı, ilk gençlik yıllarından yeni çıkmıştı. Han, "Ünlü olmak güzel şey," dedi. "Ne duyduysan yalnızca dedikodu olduğunu unutma yeter. Ve o dedikodular her anlatıldıklarında biraz daha abartılırlar."

Karrde yana işaret ederek, "Çok alçakgönüllüsünüz," dedi. İşaretine cevap olarak bodur bir droid onlara doğru odanın kenarından ilerledi, üstünde dolma gibi bir şey taşıyan bir tepsi vardı. "O Zygerrialı köle tacirleri olayını örtbas etmek imkansız örneğin."

Lando, droidin tepsisinden başını kaldırarak "Zygerrialı köle tacirleri mi?" diye sordu. "Bana bundan hiç bahsetmemiştin."

Han, "Önemli bir şey değildi," dedi Lando'ya, konuyu kapatmasını uyaran bir bakışla.

Maalesef Ghent ya bakışı kaçırmıştı ya da ne anlama geldiğini bilmek için çok gençti. "O ve Chewbacca bir Zygerria köle taciri gemisine saldırmışlar," diye hevesle açıkladı. "Sadece ikisi. Zygerrialılar o kadar korkmuşlar ki gemiyi terk etmişler."

Yenilgiyi kabullenen Han, "Onlar köle tacirinden çok korsandılar," diye açıkladı. "Ve benden korkmadılar, gemiyi terk ettiler çünkü onlara yanımda yirmi fırtına askeri olduğunu ve sevkiyat lisanslarını almaya geldiğimi söyledim."

Lando kaşlarını kaldırdı. "Ve bunu yuttular mı?"

Han omuz silkti. "O zaman ödünç aldığım bir İmparatorluk kimliğini kullanıyordum."

Ghent, "Ve sonra ne yaptı biliyor musunuz?" diye araya girdi. "Tüm kargo da dahil olmak üzere gemiyi kargoda buldukları kölelere verdi!"

Lando, "Seni gidi yufka yürekli," diye sırıttı, dolmalarından bir tanesini ısırırken. "Bunu bana anlatmamana şaşmamak gerek."

Han sabrını kaybetmemek için uğraşırken, "Kargo korsan ganimetiydi," diye homurdandı. "Bazıları kolayca takip edilebilirdi. Janodral Mizar'a gidiyorduk. O zaman korsan ya da köle taciri kurbanlarının, korsanlar öldürülür ya da esir alınırsa kargoyu paylaşmaları gibi garip bir yerel yasaları vardı."

Karrde, "Bu kanun hâlâ geçerli bildiğim kadarıyla," diye mırıldandı.

"Büyük bir olasılıkla. Her neyse, Chewie benimleydi. Ve Chewie'nin köle tacirleri hakkındaki düşüncelerini biliyorsun."

Lando kuru bir sesle, "Evet," dedi. "Yirmi fırtına askerine karşı daha çok şansları olurdu."

"Ve eğer gemiyi vermeseydim–" Han, hafif bir bipleme sesi üzerine cümlesini yarıda kesti.

Karrde, "Affedersiniz," diyerek belinden bir telsiz çıkardı. "Karrde konuşuyor?"

Han ne söylendiğini duyamıyordu, ama Karrde'nin suratı aniden gerilmişti. "Orada olacağım."

Ayağa kalktı ve telsizi tekrar beline taktı. "Tekrar özür dilerim," dedi. "Halletmem gereken küçük bir mesele var."

Han "Sorun mu var?" diye sordu.

"Umarım yoktur." Karrde karşıya baktı ve Han Mara'nın ayağa kalktığını gördü. "Bunun sadece birkaç dakika almasını umuyorum. Lütfen yemeğinizin tadını çıkarın."

İkisi masadan ayrıldılar ve Han Lando'ya bakarak, "İçimde kötü bir his var!" diye söylendi.

Lando başını salladı, yüzünde garip bir ifadeyle hâlâ Mara ve Karrde'yi izliyordu. "Onu daha önce gördüm Han," diye mırıldandı. "Nerede gördüğümü bilmiyorum, ama gördüğümü biliyorum... ve o zaman bir kaçakçı olduğunu zannetmiyorum."

Han masanın etrafındaki diğerlerinin gözlerini kaçırmalarına ve kendi aralarında fısıldaşmalarına baktı. Ghent bile ani gerilimi fark etmişti ve dikkatle mezelerini yiyordu. Han, "Çabuk hatırlasan iyi olur dostum," dedi yavaşça. "Ziyaretimizin sonuna gelmiş olabiliriz."

"Uğraşıyorum. O zamana kadar ne yapıyoruz?"

Başka bir droid daha yaklaşıyordu, tepsisi çorba kaseleriyle doluydu. "O zamana kadar, sanırım yemeğimizin tadını çıkarıyoruz."

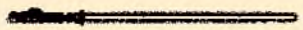

Aves gergin bir sesle algılayıcı ekranındaki noktaya dokunarak, "Işık hızından on dakika önce çıktılar," dedi. "Kaptan Pellaeon iki dakika sonra sinyal verdi. Sizinle kişisel olarak konuşmak istiyor."

Karrde bir parmağını alt dudağında gezdirdi. "İniş aracı ya da savaşçılardan iz var mı?" diye sordu.

Aves başını salladı. "Henüz yok. Ama geliş açısına bakılırsa, yakında birkaç tane indirecek demektir –iniş noktası da ormanın bu bölgesinde bir yerde olacak."

Karrde düşünceli bir şekilde başını salladı. Bazıları için çok başarılı bir

zamanlamaydı. "*Binyıl Şahini*'ni nereye koyduk?"

Aves "Sekiz numaralı piste," diye cevap verdi.

O zaman tekrar ormanın kenarına götürülecekti. Myrkr'in ağaçlarının yüksek metal içeriği gemiyi *Chimaera*'nın algılayıcılarından saklamaya yardımcı olurdu. Diğerine, "Yanına iki adam al ve üzerine bir kamuflaj ağı atın," dedi. "İşi şansa bırakamayız. Ve bu işi sessizce yapın –misafirleri uyandırmak istemeyiz."

"Pekala." Aves kulaklığını çıkarıp odayı seri adımlarla terk etti.

Karrde, Mara'ya döndü. "Ziyaretinin zamanlaması çok ilginç."

Mara gözünü bile kırpmadan bakışlarını karşıladı. "Eğer bu onları benim çağırıp çağırmadığımı sormak için kurnaz bir yolsa, zahmet etme. Çağırmadım."

Karrde başını yana eğdi. "Gerçekten mi? Biraz şaşırdım."

Mara, "Ben de öyle," diye karşılık verdi. "Bunu günler önce düşünmeliydim." Kulaklığa doğru işaret etti. "Onunla konuşacak mısın?"

"Pek fazla seçeneğim olduğunu sanmıyorum." Zihinsel olarak kendini hazırlayan Karrde, Aves'in kalktığı iskemleye oturdu ve bir düğmeye dokundu. "Kaptan Pellaeon, Talon Karrde konuşuyor. Gecikme için özür dilerim. Sizin için ne yapabilirim?"

Chimeara'nın uzak görüntüsü kayboldu, ama yerine gelen Pellaeon'un yüzü değildi. Bu yüz bir kabus sahnesiydi: uzun ve ince, soluk mavi bir ten ve kızgın metal gibi parlayan iki göz. Diğeri, "Tünaydın, Kaptan Karrde," dedi, sesi açık, yumuşak ve son derece medeniydi. "Ben Büyük Amiral Thrawn."

"Tünaydın Amiral." Karrde şaşkınlığını göstermemeye çalışarak selam verdi. "Bu beklenmedik bir şeref. Aramanızın sebebi nedir, öğrenebilir miyim?"

Thrawn, "Bir kısmını zaten tahmin etmişsinizdir," diye cevap verdi "Daha fazla ysalamiriye ihtiyacımız var ve biraz toplamak için sizden izin almak istedik."

Beyninin gerisinde alarm sinyalleri çalmaya başlayan Karrde, "Elbette," dedi. Thrawn'un duruşunda garip bir şey vardı... ayrıca İmparatorluk güçlerinin ağaçlardan ysalamiri toplamak için onun iznine ihtiyaçları yoktu. "Elinizdekiler çabuk bitiyor gibi görünüyor. Onları canlı tutmakta sorun mu yaşıyorsunuz?"

Thrawn tek kaşını kibar bir şaşkınlıkla kaldırdı. "Hiçbiri ölmedi Kaptan. Sadece daha fazlasına ihtiyacımız var."

"Ya," dedi Karrde. "Anlıyorum."

"Bundan şüpheliyim. Ama önemli değil. Düşündüm de Kaptan, madem

buraya geldik, bu bizim de küçük bir konuşma yapmamız için iyi bir zaman olabilir."

"Ne tür bir konuşma?"

Thrawn, "Eminim ki ortak ilgi alanlarımızla ilgili konular bulabiliriz," dedi. "Örneğin yeni savaş gemileri satın almakla ilgileniyorum."

Tecrübeleri Karrde'nin sesi ya da yüzüne suçlu bir ifadenin yerleşmesini engelledi. Ama yine de zorlanmıştı. Dikkatlice, "Savaş Gemileri mi?" diye sordu.

Thrawn hafif bir gülümsemeyle ona baktı. "Evet. Endişelenmeyin, stoğunuzda büyük savaş gemileri olmasını beklemiyorum. Ama sizin gibi bağlantıları olan bir adam onları elde edebilir."

Karrde tam insan olmayan yüzü okumak için uğraşırken, "Bağlantılarımın bu kadar kapsamlı olduğundan şüpheliyim, Amiral," dedi. Biliyor muydu? Yoksa soru, çok tehlikeli bir rastlantı mıydı? "Size yardım edebileceğimizi sanmıyorum."

Thrawn'un ifadesi değişmedi... ama aniden gülümseyişinde tehlikeli bir hava belirdi. "En azından deneyeceksiniz. Ve bir de bize Luke Skywalker'ı arayışımızda yardım etmeyi reddetmeniz konusu var."

Karrde'nin göğsündeki sıkışma hissi biraz azaldı. Bu daha güvenli bir alandı. "Bu konuda size yardım edememiş olduğumuz için üzgünüm, Amiral. Temsilcinize daha önce de açıkladığım gibi, o zaman çok sıkı zaman kısıtlamaları altındaydık. Gemilerimizi bu iş için ayıramazdık."

Thrawn'un kaşları hafifçe kalktı. "O zaman mı dediniz? Ama arama hâlâ devam ediyor, Kaptan."

Karrde sessizce kendine küfretti. "Hâlâ devam mı ediyor?" diye tekrarladı kaşlarını çatarak. "Ama temsilciniz Skywalker'ın bir X-Kanat yıldız savaşçısı kullandığını söylemişti. Onu şimdiye kadar bulamadıysanız, yaşam desteği bitmiş olmalı."

"Hayır!" dedi Thrawn başını sallayarak. "Yanlış anladığınızı görüyorum. Normal şartlar altında haklı olabilirdiniz. Ama Skywalker bir Jedi; ve bir Jedi'ın yetenekleri arasında bir çeşit koma durumuna girebilmek de var." Durakladı ve ekrandaki görüntü hafifçe titredi. "Yani ava katılmak için hâlâ bol bol zamanınız var."

Karrde, "Anlıyorum," dedi. "İlginç. Sanırım bu sıradan bir insanın Jedilar hakkında hiç bilmediği şeylerden biri."

Thrawn, "Belki de bunları ben Myrkr'e vardığımda tartışmaya zamanımız olur," dedi.

Karrde olduğu yerde dondu, korkunç bir idrak duygusu bütün vücudunu bir elektrik şoku gibi sarstı. Thrawn'un görüntüsünün hafifçe titremesi...

Yedek algılayıcıya bir göz atmak düşüncelerini onayladı; Lambda sınıfı üç mekik ve büyük bir TIE savaşçısı eskortu *Chimaera*'dan ayrılmış, yüzeye doğru yaklaşıyorlardı. Aniden katılaşmış olan dudaklarının arasından, "Korkarım size sunacak pek fazla eğlencemiz yok," sözleri döküldü. "En azından bu kadar kısa sürede."

Thrawn, "Eğlenceye gerek yok," diye onu temin etti. "Söylediğim gibi sadece bir konuşma için geliyorum. Kısa bir konuşma tabii, ne kadar meşgul olduğunuzu biliyorum."

Karrde, "Düşünceniz için teşekkür ederim," dedi. "İzin verirseniz Amiral, sizi karşılamak için gerekli hazırlıkları yapmam gerekiyor."

Thrawn, "Sizinle karşılaşmayı dört gözle bekliyorum," dedi. Yüzü kayboldu ve ekran tekrar *Chimaera*'nın uzak görüntüsünü göstermeye başladı.

Uzun bir an boyunca Karrde yerinde oturdu, olasılıklar ve muhtemel felaketler zihninden ışık hızıyla geçiyordu. Mara'ya, "Telsizden Chin'i bul," dedi. "Ona İmparatorluk konuklarının geldiğini ve onları uygun şekilde ağırlamak için hazırlık yapmaya başlamasını söyle. Sonra sekiz numaralı platforma git ve Aves'in *Binyıl Şahini*'ni daha da geride saklamasını sağla. Oraya kendin git –*Chimaera* ve mekikleri telsiz iletişimlerimizi dinliyor olabilirler."

"Peki ya Solo ve Calrissian ne olacak?"

Karrde dudaklarını büzdü. "Tabii ki onları buradan uzaklaştırmak zorundayız. Onları ormana, belki de gemilerinin yanlarına götürmeliyiz. Bununla kendim ilgilensem iyi olur."

"Neden onları Thrawn'a vermiyorsun?"

Karrde ona, alev alev yanan gözlerine ve zorlukla kontrol altında tutulan yüzüne baktı... "Hiçbir ödül teklifi olmadan mı?" diye sordu. "Önce bunu yapıp sonra da Büyük Amiral'in cömertliğine mi güvenelim?"

Mara açıkça, "Bunu geçerli bir sebep olarak görmüyorum," dedi.

Karrde soğuk bir sesle "Ben de," diye cevabı yapıştırdı. "Geçerli bulduğum şey ise onların bizim konuklarımız oldukları. Masamızda oturdular ve yemeğimizi yediler... ve hoşlansan da hoşlanmasan da bu onların korumamız altında olduklarını gösterir."

Mara'nın dudakları büküldü. "Ve konukseverlik kuralları Skywalker'ı da kapsıyor mu?"

Karrde, "Biliyorsun ki kapsamıyorlar," dedi. "Ama sonunda bu kararı verecek olsak da, şu anda onu İmparatorluğa teslim etmenin zamanı ve yeri değil. Anlıyor musun?"

Mara, "Hayır," diye homurdandı. "Anlamıyorum."

Karrde ona bir bakış attı, anlaması değil yalnızca itaat etmesi gerektiğini söylememek için kendini zor tutuyordu. Bunun yerine, "Bu bir göreceli güç meselesi," dedi. "Burada yüzeyde, tepemizde bir İmparatorluk Yıldız Destroyeri dolaşırken pazarlık yapacak halimiz yok. Bu koşullar altında Thrawn galaksinin en güvenilir müşterisi bile olsaydı onunla iş yapmazdım, ki öyle değil. Şimdi anlıyor musun?"

Mara derin bir nefes aldı. "Katılmıyorum. Ama kararını kabul edeceğim."

"Teşekkür ederim. Belki İmparatorluk güçleri ayrıldıktan sonra General Calrissian sana, fırtına askerleri bölgende dolaşırken pazarlık yapmaya çalışmanın tehlikelerini anlatır." Karrde ekranına baktı. "Pekala. Şahin taşınıyor. Solo ve Calrissian taşınıyor. Skywalker ve Droid oldukları yerde kalıyorlar –o depo, çok kararlı bir inceleme haricinde her şeye karşı durabilecek bir kalkana sahip."

"Ve Thrawn o kadar kararlıysa?"

"O zaman başımız derde girebilir," dedi Karrde soğukkanlı bir şekilde. "Diğer yandan, bir çatışma riski olasılığı olsaydı Thrawn'un aşağıya şahsen geleceğini zannetmiyorum. Üst düzey askeri yetkililer statülerini kendi hayatlarını gereksiz risklere atarak elde etmezler." Kapıya işaret etti. "Bu kadar konuşma yeter. İkimizin de işleri var."

Mara başını sallayarak kapıya döndü. Bu sırada Karrde ani bir düşünce aklına gelerek onu durdurdu. "Skywalker'ın ışın kılıcını nereye koydun?"

Mara tekrar ona dönerek, "Odamda," diye cevap verdi. "Niye?"

"Onu alıp başka bir yere koysan daha iyi olur. Işın kılıçları pek fark edilir değildirler, ama işi şansa bırakmaya gerek yok. Onu üçüncü depodaki titreşim deliklerinin yanına koy, başıboş algılayıcı aramalarından yeteri kadar koruma sağlarlar."

"Pekala." Mara onu düşünceli bir tavırla süzdü. "Büyük savaş gemileriyle ilgili o iş de neydi?"

"Söylenen her şeyi duydun."

"Biliyorum. Ben senin tepkinden bahsediyordum."

Karrde yüzünü buruşturdu. "O kadar belli etmediğimi umuyordum."

"Etmedin." Mara beklentiyle ona baktı.

Karrde dudaklarını büzdü. "Bunu daha sonra tekrar sor. Şu anda yapacak işimiz var."

Mara bir saniye kadar onu süzdü. Sonra tek kelime bile etmeden başını salladı ve odayı terk etti.

Derin bir nefes alan Karrde ayağa kalktı. Yapacağı ilk şey yemek odasına gidip, misafirlere planlardaki ani değişiklikleri haber vermekti. Ve bundan sonra da kendini İmparatorluğun en tehlikeli adamıyla yüz yüze görüşmek

için hazırlayacaktı. Üstelik konuşma konularından ikisi Skywalker ve yedek savaş gemileri olacaktı.

Çok ilginç bir öğleden sonra olacağı kesindi.

Luke son bağlantıları yaptıktan sonra, "Evet Artoo," diye seslendi. "Sanırım denemeye hazırız. Tahtaya vur."

Diğer odadan karışık bir dizi elektronik ses geldi. Luke droidin muhtemelen ona tahtaya vuracak parmakları olmadığını hatırlattığına karar verdi.

Parmaklar. Bir an, Luke sağ eline baktı, parmaklarını büküp hoş olmayan iğnelenme şeklindeki uyuşukluğu hissederek. Elini gerçekten koluna bağlanmış bir makine olarak düşünmesinin üzerinden beş yıl geçmişti. Şimdi ise başka bir şekilde düşünmek birdenbire imkansız hale gelmişti.

Artoo sabırsızca bipledi. Luke, "Pekala," diyerek dikkatini elinden geldiği kadar mekanik elinden uzaklaştırdı ve telin ucunu, doğru temas noktası olduğunu umduğu yere doğru hareket ettirdi. Daha kötü olabilirdi, el sadece tek bir güç kaynağıyla tasarlanmış olabilirdi, o zaman bu kadar bile kullanamazdı. "İşte başlıyoruz," diyerek tele dokundu.

Ve hiçbir sorun çıkmadan kapı sessizce açıldı.

Luke, "Başardık," diye fısıldadı. Temas noktasını kaybetmemeye çalışarak dikkatle eğilip dışarı baktı.

Güneş ağaçların arkasında batmaya başlamıştı, alanda uzun gölgeler yaratıyordu. Luke bulunduğu pozisyondan arazinin çok küçük bir kısmını görebiliyordu, ama görebildiği kısımlar terk edilmiş görünüyordu. Hazırlanarak teli bıraktı ve kapı eşiğine doğru atladı.

Temas kesilince kapı tekrar kapandı, neredeyse yere düşüp beceriksizce çömelme pozisyonuna yuvarlanan Luke'un sol ayak bileğini kıstırıyordu. Luke dondu ve sesin herhangi bir tepkiye yol açıp açmadığını görmek için bekledi. Ama sessizlik devam etti; ve birkaç saniye sonra ayağa kalkarak diğer deponun kapısına koştu.

Artoo haklıydı; deponun bu kapısında gerçekten de kilit yoktu. Luke açma düğmesine bastı ve etrafına bir bakış daha fırlattıktan sonra içeri daldı.

Droid coşkulu bir biplemeyle onu karşıladı, bacakları ve tekerleklerinin etrafına geçirilmiş olan kısıtlayıcı tasmayla beceriksizce öne arkaya

sallanıyordu. Luke onu, "Sessiz ol Artoo," diye uyararak tasmayı incelemek için eğildi. "Ve kıpırdama."

Tasmanın Artoo'nun tekerlek sistemine bir şekilde kenetlenmiş ya da kilitlenmiş olabileceğinden ve açmak için özel aletler gerekeceğinden korkmuştu. Ama alet bundan çok daha basitti –güçlü bir çekiş bulamaması için yalnızca droidin ağırlığını yerden biraz yukarıda tutuyordu. Luke bir çift kıskacı açıp menteşeleri ayırdı. Artoo serbestti. Droide, "Haydi," diyerek kapıya ilerledi.

Görebildiği kadarıyla önlerindeki alan hâlâ terk edilmiş durumdaydı. Merkez binaya işaret ederek, "Gemi şu tarafta," diye fısıldadı. "Sanırım en iyi yol, elimizden geldiği kadar ağaçların içinde kalarak sola daire çizmek olacak. Arazide hareket edebilecek misin?"

Artoo tarayıcısını kaldırdı ve çekimser bir olumlu biplemeyle cevap verdi. "Tamam. Binalardan çıkanlara dikkat et."

Ormana erişmişler ve dairenin çeyrek kısmını tamamlamışlardı ki Artoo uyarıcı bir ötüş sesi çıkardı. Luke, "Olduğun yerde kal," diye fısıldadı, kendisi de büyük bir ağaç gövdesinin yanında donarak. Bir yandan da yeteri kadar gölge içinde olduklarını umuyordu. Kendi siyah kıyafeti ormanın kararan arka fonuna yeteri kadar karışabilirdi, ama Artoo'nun beyaz ve mavi dış yüzeyi için bu geçerli değildi.

Şans eseri, merkez binadan çıkan üç adam onların tarafına bakmadan, doğruca ormanın kenarına yöneldiler.

Oldukça da hızlı ve kararlı bir şekilde yürüyorlardı... ve tam ağaçların arasına girmeden önce üçü de lazer tabancalarını çektiler.

Artoo yumuşak bir sesle inledi. Luke, "Durumdan ben de hoşlanmıyorum," dedi. "Umalım ki bizimle alakalı bir şey olmasın. Ortalık temiz mi?"

Droid olumlu bir biplemeyle cevap verdi ve tekrar yürümeye başladılar. Luke bir taraftan da arkalarındaki ormanı kontrol ediyordu, Mara'nın büyük yırtıcı hayvanlar hakkındaki üstü kapalı tehditleri hâlâ aklındaydı. Onu kaçmaya çalışmaktan vaz geçirmek için bir yalan olabilirdi tabii. Daha önce kaldığı odanın penceresinde bir alarm olduğuna dair hiçbir gerçek kanıt da görememişti.

Artoo tekrar bipledi. Luke bakışlarını tekrar alana çevirdi ve olduğu yerde dondu.

Mara merkez binadan çıkmıştı.

Uzun bir süre kapı eşiğinde öylece durup, dalgın bir ifadeyle gökyüzüne baktı. Luke onu izliyor ve Artoo'nun nasıl saklandığına bakmaya bile cesaret edemiyordu. Eğer onların tarafına bakarsa ya da depoya gidip onun nasıl

olduğunu görmek isterse...

Mara aniden bakışlarını indirdi, yüzünde kararlı bir ifade belirmişti. İkinci kışla binasına döndü ve hızlı bir yürüyüşle ilerledi.

Luke tuttuğunu fark etmediği nefesini bıraktı. Tehlike geçmiş değildi. Mara'nın tek yapması gereken başını doksan derece döndürmekti ve doğruca onlara bakıyor olacaktı. Ama dikkati ve düşüncelerinin başka bir yerde olduğu halinden belliydi.

Sanki aniden zor bir karar vermek zorunda kalmış gibi.

Kışlalara girdi. Luke da çabuk bir karar verdi. "Haydi Artoo," diye mırıldandı. "Burası çok kalabalık olmaya başladı. Ormanın daha derinlerine gideceğiz ve gemilerin arkasından çıkacağız."

Neyse ki bakım hangarı ve yanında park etmiş gemilere kısa bir mesafe vardı. Yalnızca birkaç dakika sonra hangara vardılar ve X-Kanat'larının gitmiş olduğunu gördüler.

Luke dişlerinin arasından, "Hayır, onu nereye götürdüklerini bilmiyorum," dedi etrafına bakınıp bir yandan da görünmemeye çalışarak. "Algılayıcıların onu bulabiliyor mu?"

Artoo olumsuz bir bipleme ve Luke'un kesinlikle anlayamadığı bir şakımayla karşılık verdi. Droidi, "Önemli değil," diye teskin etti. "Gezegende başka bir yere inip, çalışan hipersürücülü bir şey bulmak zorundaydık ne de olsa. Bu aşamayı atlayıp şunlardan birini alacağız."

Etrafına bakındı, bir Z-95 ya da Y-Kanat, ya da en azından biraz olsun tanıdık bir şeyler bulmayı umuyordu. Ama tanıdığı gemiler yalnızca bir Corellia Korveti ve küçük bir nakliye gemisini andıran bir araçtı. Artoo'ya, "Bir önerin var mı?" diye sordu.

Droid olumlu bir cevap bipledi, küçük algılayıcı çanağı bir çift uzun, ince, Luke'un X-kanatının iki katı uzunlukta gemilere işaret etti. Görünüşe göre savaşçılardı, ama Birliğin kullandığı hiçbir şeye benzemiyorlardı. Şüpheyle, "Bunlardan biri mi?" diye sordu.

Artoo tekrar bipledi, bu sefer sesinde hafif bir sabırsızlık tonu da vardı. Luke, "Tamam, zamanımız az," diye kabullendi.

Kazasız belasız savaşçılardan bir tanesine ulaşmayı başardılar. X-Kanatın aksine, giriş yanda menteşeli bir kapı girişiydi –Luke, droidi içeri koyarken, bunun büyük bir ihtimalle Artoo'nun onu seçmesindeki sebeplerden biri olduğuna karar verdi. Kokpit bölümü X-kanatınkinden daha geniş değildi, ama hemen arkasında üç oturma yeri olan bir teknik/silah bölümü vardı. Oturma yerleri tabii ki astromekanik droidleri için dizayn edilmemişti, ama Luke çabalayarak Artoo'yu iki koltuğun arasına sıkıştırıp iyice bağlamayı başardı. Kontrol panelindeki yanıp sönen ışıklara bakarak, "Her şey yolunda

görünüyor." diye yorumda bulundu. "Şurada bir çıkış var. Ben kendimi bağlarken sen de her şeyi çabucak bir kontrol et. Şansımız yaver giderse, buradan kimse gittiğimizi anlamadan uzaklaşabiliriz."

Mara, açık telsiz mesajını Chin'e, gizli olanları Aves ve *Binyıl Şahini*'nde olan diğerlerine iletmişti. Üç numaralı depoya doğru yol alırken bir kez daha evrenden nefret ettiğine karar verdi.

Skywalker'ı bulan oydu. Sadece o. Tek başına. Bunu sorgulamak imkansızdı, tartışmak da öyle. Skywalker'ın kaderine karar verecek olan kişi Karrde değil, o olmalıydı.

Zemini tekmeleyerek arşınlarken, kendi kendine acı bir şekilde, "Onu orada bırakmalıydım." diye düşündü. "Soğuk uzayda ölüme terk etmeliydim." O zaman da bunu yapmayı düşünmüştü. Ama Skywalker orada tek başına ölse bile, Mara onun gerçekten ölüp ölmediğini asla bilemeyecekti.

Ve onu kendi öldürme zevkine de ulaşamayacaktı.

Elinde sıktığı ışın kılıcına baktı, ikindi güneşinin gümüş metalin üzerinden yansımasını izleyerek silahın ağırlığını elinde tarttı. Bu işi şimdi bitirebilirdi, bunu biliyordu. Oraya onu kontrol etmeye gidebilir ve üzerine atladığını iddia edebilirdi. Güç'ün yardımı yokken Skywalker kolay bir hedefti, onun gibi hayatında birkaç defadan fazla ışın kılıcı tutmamış biri için bile. Kolay, temiz ve çok hızlı bir iş olurdu.

Ve organizasyonu ona ne kadar iyi davranırsa davransın, Karrde'ye hiçbir şey borçlu değildi. Bunun gibi bir şey için değil.

Ama yine de...

Hafif bir itici motor sesi duyduğunda dört numaralı depoya yaklaşıyordu ve hâlâ kararını verememişti.

Gökyüzüne baktı, serbest eliyle gelen gemiyi görmek için gözlerini gölgeledi... ve ses yükselirken aniden bunun kendi araçlarından biri olduğunu fark etti. Dönerek bakım hangarına baktı.

İki Skipray rüzgârgemisinden birisi ağaç tepelerinde yükseliyordu.

Bir an boyunca gemiye baktı ve Karrde'nin ne halt ediyor olabileceğini düşündü. Belki de İmparatorluk için bir eskort ya da pilot gemisi gönderiyordu.

Ve sonra aniden her şey yerli yerine oturdu.

Döndü ve kolundaki lazer tabancasını çekerek dört numaralı depoya koşmaya başladı. Kapıdaki kilit açılmayı reddetti, iki kere denedi ve sonra havaya uçurdu.

Skywalker gitmişti.

Şiddetle küfrederek tekrar alana koştu. Skipray şimdi ileri atılmış, batıdaki ağaçların arkasında kayboluyordu. Lazer tabancasını tekrar yerine sokarak belindeki telsize yapıştı..

Ve tekrar küfür etti. İmparatorluk güçleri her an burada olabilirlerdi ve Skywalker'ın varlığının adının bile geçmesi hepsinin başını büyük bir belaya sokabilirdi

Bu da ona sadece bir seçenek bırakıyordu.

Hızla koşarak ikinci Skipray'e atladı. İki dakika içinde havalanmıştı. Skywalker artık kesinlikle kaçamayacaktı.

Sürücüyü tam hıza getirerek tiz bir kalkışla peşine düştü.

Bölüm 23

Ekranda ikisi de aynı anda göründüler: Karrde'nin savaşçı gemilerinden biri onu arkasından kovalıyordu ve yukardaki yörüngede de bir İmparatorluk Yıldız Destroyeri vardı. Luke Artoo'ya, "Sanırım, başımız belada," diye seslendi.

Droidin cevabı, Luke sıkıntıyla sürücüyü getirebildiği kadar yükseğe getirirken çıkan gürültüde kayboldu. Garip aracın sürüş kuralları daha önce uçtuğu hiçbir şeyinkine biraz olsun benzemiyordu; Birliğin Hoth'da kullandığı kar süratçilerini biraz andırıyordu, ama çok fazla sayıda zırh ve motor kütlesi olduğunu gösterircesine komutlara çok yavaş tepkiler veriyordu. Zamanla araca hakim olabileceğine emindi.

Ama zaman şu anda hızla elinden akıp gitmekte olan bir şeydi.

Arka görüş ekranına bakmaya cesaret etti. Diğer savaşçı hızla yaklaşıyordu, artık iki gemiyi bir ya da iki dakikalık bir mesafe ayırıyordu. Diğer pilotun Luke'dan daha tecrübeli olduğu kesindi. Ya da Luke'u yakalamaya o kadar kararlıydı ki, tüm sağduyusunu bir kenara atmıştı.

Her iki durumda da, peşinden gelen Mara Jade'di.

Gemi biraz fazla derine daldı, alt kuyruk kanadı ağaçların tepelerine sürttü ve Artoo'dan keskin bir protesto çığlığı yükseldi. Luke, "Özür dilerim" diye seslendi, sürücünün hızını bir derece daha arttırırken alnını tekrar ter bastığını hissediyordu. Sağduyuyu bir kenara atmaktan bahsetmişken... Ama o anda ağaç tepelerine yapışmak, elindeki tek seçenekti. Aşağıdaki orman bilinmeyen bir nedenle hem keşif, hem de navigasyon algılayıcı taramaları üzerinde çılgınca bir etki yaratıyordu. Alçaktan uçmak, takipçisinin de alçaktan uçmasını sağlıyordu ve belki de karmaşık orman arka planı onun görsel teması kaybetmesini sağlayabilir, aynı zamanda Luke'u yörüngedeki Yıldız Destroyerinden kısmen de olsa saklayabilirdi.

Yıldız Destroyeri. Luke üst ekranına baktı ve midesinin kasıldığını hissetti. En azından artık Mara'nın bahsettiği misafirlerin kim olduğunu biliyordu. Görünüşe göre tam zamanında kaçmıştı.

Diğer yandan, onu depoya taşımış olmaları belki de Karrde'nin henüz onu İmparatorluğa satmaya karar vermediğini gösteriyordu. Bir gün Karrde'ye bunun hakkında sormak iyi olabilirdi. Tabii tercihen arada büyük bir mesafe varken.

Arkasında Artoo aniden bir uyarı çığlığı attı. Luke yerinde sıçradı, gözleri sorunun kaynağını ararken bir taraftan ekranları taradı.

Ve tekrar sıçradı. Diğer savaşçı tam sırt kuyruğunun üstünde ve bir gemi boyundan daha az mesafedeydi.

Luke Artoo'ya, "Sıkı tutun," diye bağırdı dişlerini sıkarak. Şimdi tek şansı, ileri yönelik hızını kesip, başka bir yöne havada takla atıp yuvarlanarak bir Koiogran dönüşü yapmaktı. Kontrol çubuğunu bir eliyle döndürerek, gaz çubuğunu diğeriyle tam güç ileri itti–

Ve aniden kokpit siperliği, karmakarışık olmuş bir grup ağaç dalına çarptı ve savaşçı dönüp kontrolden çıkarken Luke kemerine yapıştı.

Her şey kararmadan önce son duyduğu şey, Artoo'nun keskin elektronik çığlığıydı.

Üç mekik mükemmel bir senkronizasyonla iniş yaparken üstlerinde bir TIE savaşçı eskortu aynı derecede mükemmel bir formasyonda bekliyordu. Aves, "İmparatorluğun geçit töreni uzmanlığı yok olmamış," diye mırıldandı.

Karde, "Sessiz ol," diye aynı şekilde cevap verdi, mekik rampalarının yere indirilmesini izliyordu. Ortadaki kesinlikle Thrawn'un olmalıydı.

Lazer tüfekleri göğüslerinde törene özgü şekilde tutularak ilerleyen bir fırtına askerleri birliği her üç rampayı da doldurdu. Arkalarında birkaç orta rütbeli subay göründü, ortadaki değil sağdaki mekikten çıkmışlardı. Onları kısa, bilinmeyen bir ırktan, gri derili, patlak gözlü ve çıkık çeneli ve bir muhafıza benzeyen bir yaratık takip ediyor, onun peşinden de Büyük Amiral Thrawn geliyordu.

Bir de işlerini malum yoldan hallettiği söylenir, diye düşündü Karrde. Gelecekte bunu hatırlaması yararlı olabilirdi.

Fırtına askerlerinin bakışlarını görmezden gelmeye çalışarak, arkasındaki küçük karşılama komitesiyle yaklaşan İmparatorluk güçlerine doğru

yürüdü. "Büyük Amiral Thrawn," diye selamladı. "Myrkr'deki küçük köşemize hoş geldiniz. Ben Talon Karrde."

Thrawn başını hafifçe yana eğerek, "Tanıştığımıza memnun oldum Kaptan," dedi. Karrde parlayan gözlerin ekranda göründüğünden daha da etkileyici olduğuna karar verdi, hatta daha da tehdit ediciydiler.

Karrde grubuna işaret ederek, "Fazla resmi olmayan karşılamamız için özür dilerim," diye devam etti. "Sizin konumunuzdaki birilerini ağırlamaya pek fırsatımız olmaz."

Thrawn mavi-siyah kaşlarından birini hafifçe kaldırdı. "Gerçekten mi? Sizin konumunuzdaki bir adamın seçkin kişilerle iş yapmaya alışık olduğunu sanırdım. Özellikle yardımlarına ihtiyacınız olan üst düzey gezegen görevlileriyle."

Karrde rahatlıkla gülümsedi. "Seçkin kişilerle zaman zaman iş yaparız. Ama burada değil. Burası bizim özel operasyon üssümüz–" fırtına askerlerine bakarak ekledi, "–ya da öyleydi demeliyim."

Thrawn, "Tabii ki," dedi. "Birkaç dakika önce batıda olanlar ilginç bir dramaydı. Bana biraz bundan bahsedin."

Karrde yüzünü buruşturmasını kendini zorlayarak engelledi. Myrkr ağaçlarının algılayıcı karıştırıcı etkilerinin Skipray kovalamacasını Thrawn'un gözlerinden gizleyebileceğini ummuştu. Görünüşe göre böyle olmamıştı. "Sadece küçük bir iç mesele," diye Büyük Amiral'i ikna etmeye çalıştı. "Eski ve biraz öfkeli bir çalışanımız depolarımızdan birine girdi ve biraz malzeme çaldı, sonra da gemilerimizden biriyle kaçtı. Adamlarımızdan biri onu takip ediyor."

"Takip ediyordu, Kaptan," diye yavaşça düzeltti Thrawn, gözleri Karrde'nin yüzüne yapışmıştı. "Yoksa ikisinin de düştüğünü bilmiyor muydunuz?"

Karrde ona baktı, sırtında buz gibi bir ürperti dolaştı. "Hayır, bunu bilmiyordum," dedi. "Algılayıcılarımız ağaçların metal içeriğinden çok kötü etkileniyorlar."

Thrawn, "Bizim daha yüksek bir izleme açımız vardı," dedi. "Görünüşe göre ilk gemi ağaçlara çarptı ve takip eden de çarpışmanın hava akımına yakalandı." Karrde'yi düşünceli bir tavırla süzdü. "Takip eden özel biriydi sanırım?"

Karrde yüz ifadesinin sertleşmesine izin verdi. "Çalışanlarımın hepsi özeldir," diyerek telsizini çıkardı. "Lütfen bana bir dakika izin verin; bir kurtarma ekibi ayarlamalıyım."

Thrawn öne doğru uzun bir adım attı, iki uzun, soluk mavi parmak telsizin tepesini tuttu. "İzin verin," dedi yumuşak bir sesle. "Bölük kumandanı?"

"Efendim?" Bir fırtına askeri öne çıktı.

Thrawn, "Kaza alanına gidin," diye emretti, gözleri hâlâ Karrde'nin üzerindeydi. "Enkazı inceleyin ve sağ kurtulanlar varsa buraya getirin. Ve normalde bir Skipray rüzgârgemisine ait olamaz gibi görünen her şeyi."

"Emredersiniz efendim." Kumandan işaret etti ve bir bölük fırtına askerii dönüp en soldaki mekiğin rampasına tırmandılar.

Ağzı aniden kuruyan Karrde, "Yardımınızı takdir ediyorum Amiral," dedi. "Ama gerçekten gerekli değil."

Thrawn yumuşak bir sesle "Tam tersine Kaptan," dedi. "Ysalamiriler ile ilgili yardımlarınız bizi size borçlu bıraktı. Size borcumuzu ödememizin daha iyi ne gibi bir yolu olabilir?"

Karrde, "Gerçekten de öyle," diye mırıldandı. Rampa yerine yerleşti ve itici motorların homurtusuyla mekik havaya yükseldi. Kartlar dağıtılmıştı ve artık onları değiştirmek için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Mara'nın olayları biraz olsun kontrol altına alabileceğini umuyordu.

Başka biri olsa bunu ümit etmezdi, ama Mara ile... bir şans vardı.

"Ve şimdi," dedi Thrawn. "Sanırım bana etrafı gezdirecektiniz."

"Evet." Karrde başını salladı. "Bu taraftan lütfen."

"Fırtına askerleri gidiyor gibi görünüyor," dedi Han dürbünü biraz daha alnına bastırırken. "En azından bazıları. Mekiklerden birine doluşuyorlar."

Lando ağacın diğer tarafından, "Ben de bakayım," diye fısıldadı.

Han yavaş ve dikkatli hareketlerle dürbünü uzattı. O mekikler ve TIE savaşçılarında ne gibi bir ekipman olduğunu bilmelerine imkan yoktu ve ağaçların algılayıcılara karşı kalkan oluşturmakta ne kadar etkili oldukları hakkında söylenenlere güvenmiyordu.

Lando, "Evet, mekiklerden sadece biri gidiyor gibi görünüyor," dedi.

Han hafifçe döndü, üzerlerinde yattıkları tırtıllı çimen benzeri bitkiler hareket ettikçe gömleğine batıyordu. "Buraya sık sık İmparatorluk misafirleriniz gelir mi?" diye sorguladı.

Ghent sinirli bir tavırla başını salladı, dişleri gerginlikten neredeyse birbirine çarpıyordu. "Buraya değil. Bir ya da iki kez ormana ysalamirilerden almak için gelmişlerdi, ama üsse hiç gelmediler. En azından ben buradayken."

Lando, "Ysalamiri mi?" diye kaşlarını çattı. "Onlar da ne?"

Ghen, "Bacakları olan küçük, tüylü yılanlar," dedi. "Neye yaradıklarını bilmiyorum. Bakın, şimdi gemiye gidemez miyiz? Karrde bana sizi orada, güvenli olacağınız yerde tutmamı söylemişti."

Han onu duymazlıktan gelerek Lando'ya, "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Diğeri omuz silkti. "Karrde bizi dışarı çıkarırken düşen Skipray'le ilgili bir şeyler olmalı."

Ghen, "Bir mahkum vardı," diye açıkladı. "Karrde ve Jade onu bir yerde tutuyorlardı –belki de o kaçmıştır. Şimdi, lütfen gemiye–"

"Bir mahkum mu?" Lando, delikanlıya bakarak tekrarladı. "Karrde ne zamandan beri esir almaya başladı?"

Ghent cevap veremeden Han, "Adam kaçıranlarla iş yapmaya başladığından beri herhalde," diye kükredi.

Ghent, "Biz adam kaçıranlarla iş yapmayız," diye protesto etti.

Han İmparatorluk grubuna işaret ederek, "Şu anda bir tanesiyle yapıyorsunuz," dedi. "O küçük gri adamı gördünüz mü? Bu Leia ile beni kaçırmaya kalkan yabancılardan biri."

Lando tekrar dürbünden baktı. "Ne? Emin misin?"

"En azından o ırktan birisi. İsimlerini öğrenecek kadar beklemedik." Ghent'e baktı. "Mahkum kimdi?"

Ghent başını salladı. "Bilmiyorum. Onu *Vahşi Karrde* ile birkaç gün önce getirdiler ve kısa dönem kışlalarına koydular. İmparatorluğun geldiğini öğrenince onu depolardan birine taşıdılar sanırım."

"Neye benziyordu?"

Ghent, "Bilmiyorum!" diye tısladı, zaten az olan kontrolünün geri kalanını da kaybetmek üzereydi. Ormanda saklanıp silahlı fırtına askerlerini gözlemek, uzman bir ağ korsanının uğraşacağı işler değildi. "Hiçbirimiz onun yanına gitmeye ya da onun hakkında soru sormaya yetkili değildik."

Lando Han'a baktı. "İmparatorluğun ele geçirmesini istemedikleri birisi olabilir. Taraf değiştirip Yeni Cumhuriyet'e katılmaya karar veren biridir belki?"

Han dudağının büküldüğünü hissetti. "Şu anda onu kışlalardan taşımalarıyla daha çok ilgiliyim. Bu fırtına askerlerinin bir süreliğine buraya yerleşecekleri anlamına gelebilir."

Ghent, "Karrde bununla ilgili bir şey söylemedi," diye itiraz etti.

Lando kuru bir sesle, "Karrde henüz bilmiyor olabilir," diye karşılık verdi. "Güven bana –bir keresinde ben de bir fırtına askerleri pazarlığında aldatılan taraf oldum." Han'a dürbünü geri verdi. "İçeri gidiyorlar gibi."

Gerçekten de içeri gidiyorlardı. Han gelişmeleri izledi. Karrde ve mavi

derili İmparatorluk subayı önde, adamları arkalarında, ikiz fırtına askeri bölükleri her iki yanda ilerliyorlardı. Ghent'e, "Kırmızı gözlü adamın kim olduğu konusunda fikrin var mı?" diye sordu.

Ghent, "Büyük Amiral miymiş, neymiş," dedi. "Bir süre önce İmparatorluk işlerini devraldı. Adını bilmiyorum."

Han Lando'ya baktı ve onun da kendisine baktığını gördü. Lando, "Büyük Amiral mi?" diye dikkatlice tekrarladı.

"Evet. Bakın gidiyorlar –daha fazla görecek bir şey yok. Şimdi artık–?"

Han dürbünü bel torbasına yerleştirerek, "Şahin'e gidelim," diye mırıldandı ve onları gizleyen ağaçtan geri geri emeklemeye başladı. Bir Büyük Amiral. Yeni Cumhuriyet'in son günlerde başının sürekli belada olmasına şaşmamalıydı.

Yanında emekleyen Lando, "Herhalde Şahin'de İmparatorluk Büyük Amiralleri hakkında rapor bulunmuyordur?" diye sordu

"Hayır," dedi Han. "Ama Coruscant'ta var."

Lando, "Harika," dedi. Sözleri keskin uçlu çimenin arasından yol açmaya çalışırken çıkan tıslamada neredeyse kayboluyordu. "Umarım bu bilgiyi oraya ulaştıracak kadar uzun yaşarız."

Han ciddi bir ifadeyle, "Yaşayacağız," dedi. "Karrde'nin ne çeşit bir oyun oynadığını bulana kadar buralarda kalacağız, ama sonra gidiyoruz. Geminin üzerindeki kamuflaj ağıyla havalanmamız gerekse bile."

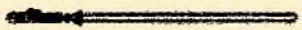

Bu defa uyanmanın en garip yanı, hiçbir yerinde acı hissetmemesiydi.

Oysa hissetmeliydi. O son birkaç saniyeden hatırladığına göre –ayrıca savaşçının bükülmüş siperliğinin dışındaki parçalara ayrılmış ağaçlara bakılırsa– zarar görmemek bir yana, hayatta olduğu için bile kendini şanslı saymalıydı. Görünüşe göre emniyet kemerleri ve hava yastıkları karmaşık bir şey tarafından –belki de bir acil durum ivme düzenleyicisi– harekete geçirilmişti.

Arkasından titrek bir şakıma geldi. Luke oturduğu yerden kalkıp yan yatmış zeminin üzerine tırmanırken, "İyi misin, Artoo?" diye seslendi. "Bekle geliyorum."

Droidin bilgi alma fişi çarpışmada kırılmıştı, ama bu ve birkaç küçük çizik haricinde zarar görmüşe benzemiyordu. Luke, "Harekete geçsek iyi olur," dedi kemerlerini çözerek. "Diğer gemi yanında destekle her an geri gelebilir."

Biraz zorlanarak Artoo'yu kaldırdı. Kapı girişi fazla bir sorun yaratmadan açıldı ve Luke aşağıya atlayarak etrafına bakındı.

İkinci savaşçı yanında desteklerle dönmeyecekti, çünkü burada yanlarındaydı. Üstelik Luke'un gemisinden daha da kötü durumdaydı, böyle bir şey mümkünse tabii.

Artoo kapı eşiğinden endişeli bir ıslık çaldı. Luke ona baktıktan sonra tekrar parçalanmış gemiye döndü. Savaşçıların güvenlik ekipmanlarına bakılırsa Mara'nın ciddi bir şekilde yaralanmış olması çok düşük bir ihtimaldi. Bir kurtarma uçuşu geleceği kesindi, o zamana kadar dayanabilirdi.

Ama dayanamayabilirdi de.

Droide, "Burada bekle Artoo," dedi. "Ben gidip bir göz atacağım."

Geminin dışı Luke'unkinden daha kötü durumda olmasına rağmen iç kısımlar daha iyi gibi görünüyordu. Silah/teknik bölgesindeki enkaz parçaları arasından geçerek kokpit kapı eşiğine adım attı.

Koltuğun arkasında pilotun sadece başının üstü görünüyordu, ama parlak kırmızı-altın renk saçları görmesi, önceki tahmininin doğru olduğunu anlaması için yeterliydi. Onu kovalayan gerçekten de Mara Jade'di.

Birkaç saniye boyunca olduğu yerde kaldı, acele etmesi gerektiği hissi ile kendi etik kurallarına göre davranmak isteği arasında kalmıştı. O ve Artoo buradan mümkün olduğunca hızlı gitmeliydiler, bu açıktı. Ama şimdi Mara'ya durumunu kontrol bile etmeden sırtını dönerse...

Aklı Coruscant'a Ben Kenobi'nin son vedasını etmeye geldiği geceye kaydı. Daha sonra Tripio'ya çatıda, "Diğer bir deyişle, bir Jedi galaktik meselelere, bireylerle ilgilenmesini engelleyecek kadar kapılamaz," demişti. Üstelik sadece bir dakika alacaktı. Odaya girip koltuğa baktı.

Ve doğrudan bir çift açık ve tamamen bilinçli yeşil gözle karşılaştı. Ona küçük bir lazer tabancasının namlusundan bakan yeşil gözlere...

Mara, "Geleceğini tahmin etmiştim," dedi, sesinde tatmin olmuş bir ton vardı. "Geri çekil, hemen şimdi."

Luke söyleneni yaptı. "Yaralandın mı?"

Mara, "Seni ilgilendirmez," diye homurdandı. Yerinden kalktı, koltuğun altından serbest eliyle küçük düz bir çanta çıkardı ve ayağa kalktı. Luke'un gözü bir parlaklığa takıldı. Mara yine onun ışın kılıcını beline takmıştı. "Çıkış kapağının hemen üstündeki bölmede bir çanta var," dedi. "Al onu."

Luke kapağı açtı. İçeride tanıdık olmayan bir etiket taşıyan ve bir yaşam destek çantasına benzeyen metal bir çanta vardı. Çantayı çekip kapı eşiğine koyarken, "Umarım bütün o yolu geri yürümek zorunda kalmayacağız," dedi.

Mara, "Ben kalmayacağım," diye cevabı yapıştırdı. Onun peşinden aşağı atlarken hafifçe tereddüt eder gibiydi. "Senin dönüp dönemeyeceğin ise başka mesele."

Luke gözlerini ona dikti. "Başladığın şeyi bununla mı bitireceksin?" diye parçalanmış gemisini işaret etti.

Mara alayla homurdandı. "Dinle genç adam, bizi düşüren sendin, ben değil. Benim tek hatam, sen ağaçlara çarptığında sana çok yakın olmamdı. Çantayı yere koy ve o droidi oradan çıkar."

Luke söyleneni yaptı. Artoo'yu yanına indirdiğinde Mara yaşam destek çantasının kapağını açmış ve tek eliyle içerde bir şeyler karıştırıyordu. "Orada dur," dedi. "Ve ellerini görebileceğim bir yerde tut."

Durakladı, başını sanki bir şey dinliyormuş gibi hafifçe yana eğdi. Bir an sonra Luke uzaklardan yaklaşan bir geminin hafif sesini duyabiliyordu. Mara, "Geri dönüş aracımız geliyor," dedi. "Sen ve droidin..."

Cümlenin ortasında durdu, gözlerinde garip bir ifade belirdi, boynu konsantrasyonla gerilmişti. Luke kaşlarını çattı, gözleri ve kulakları sorunun ne olduğunu arıyordu...

Aniden Mara çantanın kapağını kapatıp eline aldı. Parçalanmış araçlara işaret ederek, "Kıpırdayın," diye emretti. Lazer tabancası taşıyan eliyle taşıdığı düz kutuyu sol kolunun altına aldı. "Ağaçlara –her ikiniz de. Kıpırdayın dedim."

Sesinde bir şey –emir ya da aciliyet hissi, belki her ikisi de– tartışmayı ya da soru sormalarını bile engelledi. Birkaç saniye içinde Luke ve Artoo en yakın ağaçların altında saklanmışlardı. Mara, "Daha ileri," diye emretti. "Haydi kıpırdayın."

Luke birden tüm bunların korkunç bir şaka olabileceğini düşündü. Belki de Mara'nın tek istediği onu arkadan vurmak ve daha sonra kaçtığını iddia edebilmekti. Ama Mara hemen arkasındaydı, o kadar yakındı ki, Luke nefes alış verişini duyabiliyor ve arada bir sırtına dokunan lazer tabancasının ucunu hissedebiliyordu. Belki bir on metre kadar ilerledikten sonra, Luke Artoo'ya oldukça geniş bir kök üzerinden geçebilmesi için yardım etmek üzere eğildi–

Mara kulağına, "Bu kadar yeter," diye tısladı. "Droidi sakla ve sonra yere yat."

Luke Artoo'yu kökten geçirdi ve ağacın arkasına sakladı... ve Mara'nın yanında yere yatarken neler olduğunu anladı.

Parçalanmış gemilerin üzerinde havada, kurbanını arayan bir avcı gibi yavaşça dönen bir İmparatorluk mekiği vardı.

Küçük bir hareket dikkatini çekti ve döndüğünde kendini Mara'nın lazer

tabancasının ucuna bakarken buldu. Mara, "Tek bir hareket yok," dedi, nefesi Luke'un yanağını ısıtıyordu. "Tek bir ses yok."

Luke anladığını göstermek için başını salladı ve tekrar dönerek mekiği seyretmeye koyuldu. Mara kolunu omzunun üzerinden geçirerek lazer tabancasını Luke'un çenesine dayadı ve aynı şeyi yaptı.

Mekik daire çizmeyi bitirdi ve iki geminin arasındaki parçalanmış alana dikkatlice yerleşti. Daha tam inmeden rampa indirilmiş, fırtına askerleri dışarı çıkmaya başlamıştı.

Luke ayrılıp her iki gemiyi de aramaya gitmelerini izledi, tüm durumun garipliği ortama iyice gerçek üstü bir his katıyordu. Burada yirmi metreden az bir mesafede Mara'nın onu İmparatorluğa teslim etmek için altın fırsatı yatıyordu... buna rağmen ikisi de burada yatıyor, bir ağaç kökünün arkasında saklanıp, sesii nefes almamaya çalışıyorlardı. Aniden fikrini mi değiştirmişti?

Ya da belki onu öldürürken yakınlarda bir tanık istemiyordu.

Bu durumda Luke aniden, en iyi şansının bir şekilde fırtına askerlerine teslim olmak olabileceğinin farkına vardı. Buradan uzaklaşınca ve bir kez daha güce kavuşunca, en azından bir savaşma şansı olurdu. Eğer Mara'nın dikkatini lazer tabancasından kurtulacak kadar dağıtabilirse...

Yanında yatan Mara, aniden kaslarının gerildiğini hissetmiş olmalıydı. Kulağına, "Ne denemeyi düşünüyorsan, sakın yapma," diye fısıldadı. Lazer tabancasını biraz daha sertçe bastırdı. "Rahatlıkla beni esir aldığını ve tabancayı senden kapmayı başardığımı söyleyebilirim."

Luke yutkundu ve beklemeye devam etti.

Bekleme pek uzun sürmedi. İki fırtına askeri grubu gemilere, geri kalanlar ise yeni yaratılmış açıklığın kenarlarına dağılıp, gözleri ve taşınabilir tarayıcılarla ormanı incelemeye başladılar. Birkaç dakika sonra gemidekiler çıktı ve mekiğin rampasının temelinde aralarında küçük bir konuşma geçti. Bulundukları yerden duyamadıkları bir emirle, en dıştaki arayıcılar onlara katıldı ve tüm kalabalık gemiye doluştu. Rampa mühürlendi ve mekik geride itici motorların uğultusundan başka bir şey bırakmayarak bir kez daha gökyüzünde gözden kayboldu. Bir dakika sonra uğultu bile yok olmuştu.

Luke ayağa kalkmaya başladı. "Evet—"

Lazer tabancasını tekrar hissedince sustu. Mara, "Sessiz ol," diye mırıldandı. "Birisi gelebilir diye arkada bir algılayıcı bırakmışlardır."

Luke kaşlarını çattı. "Bunu nereden biliyorsun?"

Mara "Çünkü bu tür durumlarda, standart fırtına askeri prosedürü budur," diye hırladı. "Şimdi gerçekten sessiz ol. Ayağa kalkıp biraz uzaklaşacağız. Droidi de sesiz tut."

Gemilerden görüş alanından tamamen çıkıp elli metre kadar daha uzaklaştıktan sonra Mara durmalarını emretti. Luke, "Şimdi ne?" diye sordu.

Mara, "Şimdi oturuyoruz," dedi.

Luke başını sallayarak yere kendini bıraktı. "Beni fırtına askerlerine vermediğin için teşekkür ederim."

Mara dikkatlice yere oturup lazer tabancasını yanına koyarak, "Kendine sakla," dedi kısaca. "Kahramanca bir şey değildi. Gelen mekikler bizi görmüş ve araştırmak için bir grup göndermiş olmalı. Karrde onları oyalamak için bir hikaye uydurmak zorunda kalacak. Ve ben de onların karşısına bu hikayenin ne olduğunu bilmeden çıkamam." Küçük düz kutuyu kucağına koyarak açtı.

Luke, "Karrde'yi arayabilirsin," diye hatırlattı.

Mara, "Doğrudan İmparatorluk güçlerini de arayabilir ve kendimi zahmetten kurtarabilirim," dedi alayla. "Tabii eğer göndereceğim her şeyi izleyebilecekleri ekipmanları olduğunu düşünmüyorsan. Şimdi sus, yapacak işlerim var."

Birkaç dakika boyunca küçük kutu üzerinde sessizce çalıştı, küçük bir klavye ile uğraşıyor ve Luke'un o açıdan göremediği bir şeye kaşlarını çatıyordu. Düzensiz aralıklarla başını kaldırıp, Luke'un bir şeyler denemediğine emin oluyordu. Aniden kutuyu kapatarak homurdandı. "Üç gün," dedi yüksek sesle.

Luke, "Neye üç gün?" diye sordu.

Mara gözünü kırpmadan ona bakarak, "Ormanın kenarına," dedi. "Medeniyete. En azından Hyllyard Şehri'ne. Bu gezegenin medeniyete en yakın sayılabilecek noktasına."

Luke sessizce, "Peki kaçımız oraya kadar gidecek?" diye sordu.

Mara, "Sorun da bu değil mi?" diye sordu, sesi buz gibiydi. "Bana seni yanımda götürmeye zahmet etmem için bir sebep verebilir misin?"

"Elbette." Luke başını yana eğdi. "Artoo."

"Saçmalama." Gözleri droide, sonra tekrar Luke'a kaydı. "Ne olursa olsun droid burada kalıyor. Parçalar halinde."

Luke ona baktı. "Parçalar halinde mi?"

Mara, "Ne yani, hecelemem mi gerek?" diye sordu. "Droid çok şey biliyor. Onu burada fırtına askerleri bulsun diye bırakamayız."

"Neyin hakkında çok şey biliyor?"

"Senin hakkında elbette. Sen, Karrde, ben –tüm bu aptalca iş hakkında."

Artoo yavaşça inledi. Luke, "Onlara hiçbir şey anlatmayacaktır," diye karşı çıktı.

Mara, "Parçalara ayrıldıktan sonra tabii anlatmayacaktır," dedi.

Luke kendini sakin olmaya zorladı. Mara'nın fikrini öfke değil mantık değiştirebilirdi. "Ona ihtiyacımız var," dedi. "Bana ormanın tehlikeli olduğunu sen kendin söyledin. Artoo yırtıcı hayvanları saldıracak kadar yakına gelmeden sezebillir."

Mara, "Belki öyledir, belki de değil" diye ona karşı çıktı. "Buradaki bitki örtüsü algılayıcı kapsama alanlarını neredeyse sıfıra indiriyor."

Luke, "Yine de senin ya da benim yapabileceğimden daha iyi olacaktır," dedi. "Ve üstelik biz uyurken nöbet de tutabilir."

Mara hafifçe kaşlarını kaldırdı. "Biz mi?"

Luke, "Biz," dedi. "Ben yanında olmadıkça seninle gelmeye gönüllü olacağını zannetmiyorum."

Mara başını salladı. "İşe yaramaz," dedi lazer tabancasını kaparak. "Onsuz işimi görebilirim. Ve sana da kesinlikle ihtiyacım yok."

Luke midesinin kasıldığını hissetti. "Duygularının kararlarını etkilemesine izin vermediğine emin misin?" diye sordu.

Mara'nın gözlerinin olduğundan daha fazla sertleşebileceğini düşünmemişti. Yanılmıştı. Neredeyse duyulmayacak kadar yumuşak bir sesle. "Sana bir şey söyleyeyim Skywalker," dedi. "Seni uzun zamandır öldürmek istiyordum. İlk yıl neredeyse her gece senin ölümünü rüyamda gördüm. Rüyamda gördüm, planladım –doğru yolu bulmak için binlerce senaryo oluşturmuş olmalıyım. İstersen bunun yargımı etkilediğini söyleyebilirsin; buna çoktan alıştım. En yakın dostum sayılabilecek tek şey bu."

Ruhunun derinliklerine kadar sarsılmış olan Luke onun gözlerine baktı. "Sana ne yaptım?" diye fısıldadı.

Mara acı bir sesle, "Hayatımı mahfettin," dedi. "Benim de seninkini mahfetmem adil olur."

"Beni öldürmek eski hayatını geri getirecek mi?"

Sesi hafifçe titreyen Mara, "Sen bunu daha iyi bilirsin," dedi. "Ama bu yine de yapmam gereken bir şey. Kendim için ve–" Sesi kesildi.

Luke, "Ya Karrde?" diye sordu.

"Ne olmuş ona?"

"Onun beni canlı istediğini sanıyordum."

Mara alayla homurdandı. "Hepimizin isteyip de sahip olamadığı şeyler var."

Ama sadece bir saniye için gözlerinde bir şeyler belirdi. Nefretin arasından parlayan bir şey...

Ama bu her neyse yeterli değildi. "Neredeyse bunu daha çok

uzatabilmeyi diliyorum." dedi, tekrar buz gibi soğuktu. "Ama harcayacak zamanım yok."

Luke lazer tabancasının namlusuna baktı, aklı çılgınca bir ilham arıyordu. Aniden, "Bekle bir dakika." dedi. "Karrde'nin İmparatorluk güçlerine ne söylediğini bilmen gerektiğini söylemiştin. Ya sana onunla konuşman için güvenli bir kanal ayarlarsam?"

Lazer tabancasının namlusu titredi. "Nasıl?" diye şüpheyle sordu Mara.

Luke yaşam destek çantasına doğru işaret etti. "Oradaki iletişim aracı üsse ulaşacak kapsama alanında mı? Yani uydu desteği gibi şeyler olmadan."

Mara hâlâ şüpheli görünüyordu. "Anteni orman örtüsünün yeterince üzerine çıkaracak bir taşıyıcı balon var. Ama belirli bir yönü yok, bu da İmparatorluk güçleri ve bu yarımküredeki herkesin dinleyebileceği anlamına geliyor."

Luke, "Bu önemli değil." dedi. "Mesajı şifreleyebilirim, böylece kimse bir şey anlamaz. Yani Artoo bunu yapabilir."

Mara hafifçe gülümsedi. "Harika. Küçük bir ayrıntı dışında. Eğer şifre o kadar iyiyse, Karrde nasıl çözecek?"

Luke, "Gerek kalmayacak," dedi. "X-Kanatımdaki bilgisayar bunu onun için yapacak."

Mara'nın yüzündeki hafif gülümseme silindi. "Beni oyalıyorsun." diye kükredi. "Bir astromekanik droidi ve bir gemi bilgisayarı arasında karşılıklı şifreleme yapamazsın."

"Neden olmasın? Artoo o bilgisayarla beş yıldan fazla ve üç bin saatlik uçuş zamanına yakın bir süredir çalışan tek droid. Onu kendi kişiliğine benzetmesi beklenilir bir şey. Böyle olduğunu biliyorum, yer bakım personeli onu anlayabilmek için özel teknikler kullanmak zorunda kalıyorlar."

"Standart prosedürün bunun olmasını engellemek için altı ayda bir hafızalarını temizleyip tekrar yüklemek olduğunu zannediyordum."

Luke, "Ben Artoo'yu bu şekilde istiyorum," dedi. "O ve X-Kanat böyle daha iyi çalışıyorlar."

"Ne kadar daha iyi?

Luke hafızasını çalıştırdı. Bakım ekipleri birkaç ay önce bu testi yapmışlardı. "Tam rakamı hatırlamıyorum, ama normal bir astromekanik/X-kanat arabiriminden yüzde otuz daha hızlıydı. Belki de otuz beş."

Mara Artoo'ya dikkatle bakıyordu. "Bu eşzamanlılık hızı." diye isteksizce kabullendi. "İmparatorluk güçleri yine de bunu çözebilir."

"Eninde sonunda. Ama bunu yapmak için özel aletlere ihtiyaçları var. Ve sen kendin buradan üç gün içinde çıkabileceğimizi söyledin."

Uzun bir dakika boyunca Mara ona baktı, çenesi dişlerini sıktığı için gerilmişti, yüzü ise ateşli bir şekilde savaşan duygularını gösteriyordu. Acı, nefret ve yaşama arzusu... ve başka bir şey. Luke'un neredeyse biraz sadakat olduğuna inanacağı bir şey. Sonunda, "Gemin ormanda tek başına duruyor," diye homurdandı. "Karrde'ye mesajı nasıl göndereceksin?"

Luke, "Birisi eninde sonunda gemiyi kontrol edecektir" dedi. "Tek yapmamız gereken mesajı depoya atmak ve onun orada olduğuna dair yanıp sönen bir sinyal bırakmak. Nasıl kopyalayacaklarını bilen adamlarınız var, öyle değil mi?"

Mara ona kötü bir bakış attı. "Bir aptal bile nasıl bilgi kopyalayacağını bilir. Ne kadar komik değil mi? Bu plan tam da ikinizi biraz daha uzun süre hayatta tutmamı gerektiriyor."

Luke sessiz kalmayı tercih ederek, Mara'nın sert bakışlarını gözünü kırpmadan karşıladı... ve sonra aniden Mara'nın iç çekişmesi sona erdi. "Ya droid?" diye sordu. "Onu bu arazide yürütmek yıllar alır."

"Artoo daha önce de ormanlarda bulundu. Yine de..." Luke etrafına bakındı ve tam istediği boyda alçak iki dalı bulunan bir ağaç buldu. "Onu taşıyabileceğim, arkadan sürüklenecek bir çerçeve yapabilirim, bir taşıma yatağı ya da ona benzer bir şey." Ayağa kalkmaya davrandı. "Eğer ışın kılıcımı bana bir dakika verebilirsen, şuradaki iki dalı kesebilirim."

Mara ayağa kalkarak, "Otur yerine," diye emretti. "Ben yaparım."

En azından denemişti. "Şuradaki ikisi," diye işaret etti. "Dikkat et. Işın kılıçlarını kullanmak zordur."

Mara alaylı bir sesle, "Benim iyiliğimi bu kadar düşünmen çok dokunaklı," dedi. Kılıcı çekti ve işaret edilen ağaca yürüdü, bir taraftan da gözlerini Luke'tan ayırmıyordu. Silahı kaldırdı ve açtı–

Ve çabuk, kendinden emin birkaç darbeyle dalları doğradı, kısalttı ve kesti.

Silahı kapadı ve tek hamlede belindeki yerine yerleştirdi. Uzaklaşarak, "Buyur," dedi.

Luke mekanik bir sesle, "Peki," diye karşılık verdi, dalları toplamaya giderken şaşkınlık içindeydi. Kılıcı kullanma şekli... "Daha önce bir ışın kılıcı kullanmışsın."

Mara ona soğuk bir bakış attı. "Eğer lazer tabancamı almak için bir istek duyarsan kullanabileceğimi bil istedim." Kararan gökyüzüne baktı. "Haydi, yap şu taşıma yatağını. Taşıyıcı balonu kurmak için açık bir yere ihtiyacımız var ve bunu gece bastırmadan önce yapmak istiyorum."

Bölüm 24

Karrde Han'ı merkez binaya doğru götürürken, "Sizi böyle dolaştırdığım için özür dilerim," dedi. "Özellikle bir yemeğin ortasında. Bu tam olarak burada sergilemek istediğimiz türden bir misafirperverlik sayılmaz."

Han kararan havada onu elinden geldiği kadar gözlemeye çalışarak, "Sorun değil," dedi. Önlerindeki binadan gelen ışık Karrde'nin yüzünü hafifçe aydınlatıyordu; şansı yaver giderse bu onun yüz ifadelerini okumasına yeterli olacaktı. "Neydi bu olanlar?"

Karrde onu rahatça, "Önemli bir şey değil," diye temin etti. "İş ilişkilerim olan bazı adamlar gelip buraya bir bakmak istediler."

Han, "Demek artık doğrudan İmparatorluk'la çalışıyorsunuz?" diye sordu.

Karrde'nin yüz ifadesi çok az değişti. Han onun inkâr etmesini bekliyordu, ama bunun yerine Karrde durup arkalarından yürüyen Lando ve Ghent'e baktı. Yumuşak bir sesle, "Ghent?" diye sordu.

Genç adam üzgün bir sesle, "Özür dilerim efendim," diye karşılık verdi. "Neler olduğunu görmek için kendileri bakmakta ısrar ettiler."

Karrde tekrar Han'a baktı, yüzü eski soğukkanlılığına bürünmüştü. "Anlıyorum. Büyük bir ihtimalle zararı olmadı. Yine de alınacak en akıllıca risk sayılmazdı."

Han, "Ben risk almaya alışığım," diye cevap verdi. "Soruma cevap vermediniz."

Karrde yürümeye devam etti. "Cumhuriyet'le çalışmaya hevesli değilsem, İmparatorluk'la çalışmaya hiç hevesli değilim. İmparatorluk güçleri buraya birkaç haftadır ysalamiri –büyük odadaki ağaçta asılı olan pençeli yaratıklar– toplamaya geliyorlardı. Onlara ysalamirileri ağaçlarından güvenli bir şekilde çıkarmalarında yardım etmeyi önerdim."

"Karşılığında ne aldınız?"

Karrde, "Onları çalışırken izleme ayrıcalığı," dedi. "O şeylerle ne yapmak istediklerini anlamaya çalışmak bana çok fazla bilgi sağladı."

"Peki ne yapmak istiyorlarmış?"

Karrde Han'a baktı. "Burada bilgi para eder, Solo. Aslında dürüst olmak gerekirse, ne yaptıklarını bilmiyoruz ama üzerinde çalışıyoruz."

"Anlıyorum. Ama komutanlarını şahsen tanıyorsunuz."

Karrde hafifçe gülümsedi. "Bu da bilgi sınıfına giriyor."

Han artık sıkılmaya başlamıştı. "Dediğiniz gibi olsun. Bu Büyük Amiral'in ismi bana kaça patlayacak?"

Karrde, "Şu anda o isim satılık değil," diye karşılık verdi. "Belki daha sonra bu konuyu tekrar konuşuruz."

Han durarak, "Teşekkürler, ama sonrası olacağını zannetmiyorum," diye homurdandı. "Kusura bakmazsanız burada vedalaşıp gemimize gideceğiz."

Karrde hafif bir şaşkınlıkla ona döndü. "Yemeğinizi bitirmeyecek misiniz? Daha yeni başlamıştınız."

Han doğruca gözlerinin içine baktı. "Ortalıkta fırtına askerleri gezinirken yerde bir hedef tahtası gibi durmaktan pek hoşlanmıyorum."

Karrde'nin yüz ifadesi sertleşti. "Şu anda yerde bulunmak, havada dikkat çekmeye tercih edilir," dedi soğuk bir sesle. "Yıldız Destroyeri henüz yörüngeden ayrılmadı. Havalanmak sizi vurmalarına açık bir davet olur."

Han, "Şahin daha önce de Yıldız Destroyerlerini atlattı," diye karşı çıktı," ama Karrde'nin haklı olduğu bir nokta vardı... ve onları İmparatorluk güçlerine teslim etmemiş olması güvenilebilir olduğunu gösteriyordu, en azından şimdilik.

Diğer yandan, eğer kalırlarsa... "Ama sanırım burada biraz daha kalmak kötü olmaz," diye durumu kabullendi. "Pekala, yemeği bitireceğiz."

Karrde, "Çok iyi," dedi. "Her şeyi tekrar bir araya getirmek sadece birkaç dakika alacak."

Lando, "Her şeyi kaldırdınız mı?" diye sordu.

"Konuklarımız olduğuna işaret edebilecek her şeyi," dedi Karrde. "Büyük Amiral oldukça gözlemci biri ve onun burada şu anda tam olarak kaç çalışanım olduğunu bildiğinden eminim."

Han, "Pekala, siz hazırlanırken ben de gemiye gidip birkaç şeyi kontrol etmek istiyorum," dedi

Karrde'nin gözleri hafifçe kısıldı. "Ama geri geleceksiniz."

Han ona masum bir gülümsemeyle baktı. "Güvenin bana."

Karrde ona bir an daha baktı, sonra omuz silkti. "Pekala. Ama kendinize dikkat edin. Yerel yırtıcı hayvanlar genellikle kampın bu kadar yakınına gelmezler, ama istisnalar olabilir."

Han. "Dikkatli oluruz," dedi. "Haydi Lando."

Geldikleri tarafa yöneldiler. Lando ağaçlara vardıklarında, "Pekala, Şahin'de ne unuttuk?" diye alçak sesle sordu.

Han da alçak sesle, "Hiçbir şey," diye karşılık verdi. "Sadece Karrde'nin depolarını kontrol etmenin iyi olacağını düşündüm. Özellikle şu içinde mahkum olanı."

Ormanın içine beş metre kadar yürüdükten sonra yön değiştirerek üs alanına doğru daire çizmeye başladılar. Dairenin dörtte birini tamamlamışlardı ki, depo olabilecek bir grup küçük binaya rastladılar.

Depoların arasına yürürlerken Lando, "Kilitli bir kapı ara," dedi. "Sabit ya da geçici."

Han karanlığın arasında binalara göz attı. "Pekala. Oradaki, şu iki kapısı olan?"

Lando, "Olabilir," diye onayladı. "Haydi bir bakalım."

Kapıların solda olanında gerçekten de bir kilit vardı. Ya da eskiden bir kilit vardı. Lando, "Havaya uçurulmuş," dedi kilide eliyle dokunarak. "Garip."

Han etrafına bakınarak, "Belki de mahkumun arkadaşları vardı," dedi. Ortalıkta kimse görünmüyordu. "Haydi içeri gidelim."

İçeri girdiler ve ışığı açmadan önce kapıyı arkalarından kapattılar. Depo yarı dolu bile değildi, kutuların çoğu sağ taraftaki duvara dayanmıştı. Bazı istisnalar haricinde...

Han daha yakından bakmak için ilerledi. "Bakın hele," diye mırıldandı, çıkarılmış güç prizi kapağına ve boşluktan sarkan kablolara bakarak. "Biri burada epey uğraşmış."

Lando arkasından, "Burada daha da çok uğraşmış," diye seslendi. "Gel de bir bak."

Lando kapının yanında diz çökmüş, kilit mekanizmasının içine bakıyordu. Tıpkı dışarıdaki gibi kapağı havaya uçurulmuştu. Han kaşlarını çatarak, "Bu müthiş bir atış olmalı," dedi.

Lando başını sallayarak, "Bu tek bir atışın işi değil," dedi. "Aradaki maddelere pek bir şey olmamış." Kapağı biraz itti, içerideki elektronik parçalara parmağıyla dokundu. "Esrarengiz tutsağımız ekipmanla oynuyormuş görünüşe göre."

"Nasıl açtığını merak ediyorum." Han çıkarılmış güç kapağına baktı. "Gidip diğer kapıya bakacağım," dedi Lando'ya, tekrar girişe gidip açma düğmesine basarak.

Kapı açılmadı. "Hmm," dedi tekrar deneyerek

Lando kapağın arkasında bir şeylerle oynayarak, "Dur bir saniye, sorunu anladım," dedi. "Mekanizmadaki güç kaynağı yarım bağlanmış."

Aniden kapı açıldı. Han, "Hemen dönerim," diyerek dışarı fırladı.

Deponun sağdaki odası da diğerinden pek farklı değildi. Tek bir şey hariç: merkezde, belli ki özellikle açılmış olan bir boşlukta, bir droid kısıtlayıcı tasması duruyordu.

Han kaşlarını çattı. Tasma düzgün bir şekilde bir kenara konulmamış ya da kapatılmamıştı bile –Karrde'ninki gibi bir organizasyonda çalışan birinin şirket ekipmanına böyle davranması beklenemezdi. Yerde, tasmanın açık çenelerinin ortasında üç küçük iz vardı. Han bunların fren izleri olduğuna karar verdi, tutsak droidin hareket etme ya da kaçma çabalarıyla oluşmuşlardı.

Arkasında kapı açıldı. Han hızla döndü, lazer tabancasını eline aldı.

Karrde soğukkanlı bir sesle, "Kaybolmuş gibisiniz," dedi. Gözleri odada dolaştı. "Ve General Calrissian'ı da kaybetmişsiniz."

Han lazer tabancasını indirdi. "Adamlarınıza işlerini bitirdiği zaman oyuncaklarınızı toplamayı öğretmeyi söylemelisiniz," dedi başını terk edilmiş tasmaya doğru sallarken. "Bir de droid mahkumunuz mu vardı?"

Karrde hafifçe gülümsedi. "Ghent'in yine fazla konuştuğunu görüyorum. Birçok uzman şifre çözücünün bilgisayarlar ve droidler hakkında her şeyi bilmeleri, ama çenelerini ne zaman kapatacaklarını bilmemeleri ne kadar şaşırtıcı, değil mi?"

Han, "birçok uzman kaçakçının pis bir işi ne zaman bırakacaklarını bilmemeleri daha çok şaşırtıcı," diye cevabı yapıştırdı. "Büyük Amiraliniz size bunu mu yaptırıyor? Resmi köle ticareti. Ya da sadece rastgele kaçırmalar mı?"

Karrde'nin gözleri öfkeyle parladı. "Ben köle ticareti yapmam, Solo. Kölelik ya da adam kaçırma. Asla!"

"Bu neydi peki? Bir kaza mı?"

Karrde, "Onun hayatıma gelmesini ben istemedim," diye karşı çıktı. "Özellikle de burada."

Han alayla homurdandı. "Uyduruyorsun, Karrde. Ne yaptı, gökten tepene mi düştü?"

Karrde katı bir şekilde, "Aslında neredeyse böyle oldu," dedi.

Han alayla, "Tabii, bu da birini bir yere kapatıp kilitlemek için iyi bir sebep," dedi. "Kimdi o?"

"Bu bilgi satılık değil."

Lando arkasından, "Belki satın almaya ihtiyacımız yoktur," diye seslendi.

Karrde döndü. "Evet," dedi Lando onun yanından odaya girerken. "İşte buradasınız. Diğer depoyu araştırıyordunuz, değil mi?"

Han, "Evet, ama fazla uzun kalmayacağız," diye temin etti. "Ne buldun Lando?"

Lando iki ucundan da bir çift kablo çıkan küçük bir silindir gösterdi. "Bunu. Bu bir mikro güç kaynağı –düşük güç uygulamalarında kullanılan türden. Mahkumumuz güç hatları yandıktan sonra bunu kapı kontrolüne bağlamış. Dışarı bu şekilde çıkabilmiş." Silindiri biraz daha yakından gösterdi. "Yapımcı logosu küçük, ama okunabilir. Tanıdık geliyor mu?"

Han yazıya gözlerini kısarak baktı. Yazı yabancıydı, ama belli belirsiz tanıdık geliyordu. "Daha önce gördüm, ama nerede olduğunu hatırlayamıyorum."

Lando, "Savaş sırasında gördün," dedi, bakışlarını Karrde'den ayırmıyordu. "Bu Sibha Habadeet'in logosu."

Han küçük silindire baktı, garip bir ürperti vücudunu sardı. Sibha Habadeet Birliğin, mikro ekipmanları konusunda ana tedarikçilerinden biri olmuştu. Ve uzmanlık alanları– "Bu bir biyoelektronik güç kaynağı mı?"

Lando ciddi bir tavırla, "Evet," diye cevap verdi. "Tıpkı, nasıl desem, bir yapay ele yerleştirilecek türden."

Han'ın lazer tabancasının namlusu yavaşça tekrar Karrde'nin midesine doğru yöneldi. Lando'ya, "Burada bir droid varmış," dedi. "Yerdeki izler tam bir R2 ünitesininkilere benziyor." Kaşlarını kaldırdı. "Sohbete istediğin an katılabilirsin Karrde."

Karrde içini çekti, yüzünde can sıkkınlığı ile yenilgiyi kabullenme karışımı bir ifade vardı. "Ne söylememi istiyorsunuz? Luke Skywalker'ın burada olduğunu mu? Pekala –bunu söylenmiş kabul edin."

Han çenesinin gerildiğini hissetti. O ve Lando tüm bunlar olurken hiçbir şeyden habersiz olarak burada oturuyorlardı... "Şimdi nerede?" diye sorguladı.

Karrde sert bir sesle, "Ghent'in size söylediğini düşünmüştüm," dedi. "Skipray rüzgârgemilerimden biriyle kaçtı." Dudakları büküldü. "Sonra da gemiyle yere çakıldı."

"Ne yaptı?"

Karrde, "Durumu iyi," diye onu temin etti. "Ya da birkaç saat önce iyiydi. Araştırmaya giden fırtına askerleri her iki enkazın da terk edilmiş olduklarını bildirdiler." Gözleri bir dakikalığına düzleşti. "Umarım bu ikisinin bir çıkış yolu bulmak için birlikte çalıştıklarına dair bir işarettir."

Han, "Bundan pek emin değil gibisin," dedi.

Gözler biraz daha düzleşti. "Peşinden Mara Jade gitti. Sözü dolandırmanın gereği yok. Doğruyu söylemek gerekirse, Mara onu öldürmek istiyor."

Han Lando'ya şok olmuş bir bakış fırlattı. "Neden?"

Karrde başını salladı. "Bilmiyorum."

Bir an boyunca oda sessizdi. Lando, "Buraya nasıl geldi?" diye sordu.

Karrde, "Söylediğim gibi tamamen kaza eseri," dedi. "Hayır. Bunu geri alıyorum. Mara için bir kaza değildi. Bizi doğrudan onun arızalı yıldız savaşçısına götürdü."

"Nasıl?"

"Bilmiyorum." Karrde Han'a sert bir bakış attı. "Ve siz sormadan söyleyeyim, gemisindeki hasarla hiçbir ilgimiz yok. İmparatorluk Yıldız Destroyerleri'nden biriyle savaşırken iki hipersürücü motivatörünü de yakmış. Eğer onu almasaydık, şu ana kadar kesinlikle ölmüş olurdu."

Han, "Onu öldürmek isteyen birisiyle ormanda dolaşmak yerine," dedi. "Evet, sen gerçek bir kahramansın Karrde."

Sert bakış daha da sertleşti. "İmparatorluk Skywalker'ı istiyor, Solo. Hem de çok istiyor. Dikkat edersen onu onlara vermediğimi göreceksin."

"Çünkü o erken davranıp kaçtı."

Karrde, "Kaçtı, çünkü bu depodaydı," diye karşılık verdi. "Ve bu depodaydı, çünkü İmparatorluk güçlerinin beklenmedik ziyaretleri sırasında ona rastlamalarını istemedim."

Durakladı. Alçak sesle, "Aynı zamanda fark edersiniz ki," diye ekledi. "Sizi de onlara teslim etmedim."

Han lazer tabancasını yavaşça indirdi. Üzerine bir silah doğrultulmuşken söylenen şeylerin doğruluğu tabii ki şüpheliydi; ama Karrde'nin onları gerçekten de İmparatorluk güçlerine teslim etmemiş olması onun lehindeki noktalardan biriydi.

Ya da henüz onlara ihanet etmemişti. Bu her zaman değişebilirdi. "Luke'un X-Kanat'ını görmek istiyorum," dedi.

Karrde, "Elbette," diye karşılık verdi. "Yarın sabaha kadar oraya gitmemenizi öneririm. Ormanda sizin geminizden daha geriye bir yere koyduk; ve karanlıkta etrafında yırtıcı hayvanlar olacaktır."

Han tereddüt etti ve sonra başını salladı. Eğer Karrde bir şeyler planladıysa, X-kanatın bilgisayar kayıtlarını çoktan silmiş ya da değiştirmiş olmalıydı. Birkaç saat daha fark etmezdi. "Pekala. Luke hakkında ne yapacağız?"

Karrde başını salladı. Han'a bakmaktan kaçınıyordu. "Bu akşam, onlar için yapabileceğimiz hiçbir şey yok. En azından ormanda vomskrler dolaşır ve Büyük Amiral hâlâ yörüngedeyken. Yarın bunu tartışacak ve ne yapabileceğimizi düşüneceğiz." Gözleri tekrar Han'a çevrildi ve hafif ironik bir gülümsemeyle, "Bu arada, yemek artık hazır olmalı," dedi. "Eğer beni izlerseniz..."

Loş bir şekilde aydınlatılmış sanat galerisi tekrar değişmiş, bu defa fark edilir şekilde birbirine benzeyen alev biçimli çalışmalara dönüşmüştü. Pellaeon dikkatli bir şekilde kaideler arasında yürürken biçim değiştirip nabız gibi atıyorlardı. Yürürken onları inceledi ve nereden geldiklerini düşündü. Pellaeon daire şeklindeki ikili ekrana eriştiğinde Thrawn, "Onları buldunuz mu Kaptan?" diye sordu.

Pellaeon kendini hazırladı. "Korkarım ki hayır, efendim. Yerel gecenin çökmesiyle kızılötesi algılayıcılarından sonuç alabileceğimizi ummuştuk. Ama onlar da ağaç örtüsünü aşabilecekmiş gibi görünmüyorlar."

Thrawn başını salladı. "Peki güneş battıktan hemen sonra yakaladığımız iletişim ne oldu?"

Pellaeon, "Çarpışma alanına yakın bir yerden geldiğini doğrulayabildik," dedi. "Ama tam bir alan kontrolü için çok kısaydı. Üzerindeki şifreleme çok garip –Şifre çözücüler bir çeşit karşılıklı kodlama olduğunu düşünüyorlar. Hâlâ üzerinde çalışıyorlar."

"Bilinen tüm Asi kodlarını denediler sanırım."

"Evet, efendim, tıpkı emrettiğiniz gibi."

Thrawn düşünceli bir şekilde başını salladı. "O zaman burada çıkmaz bir noktadayız, Kaptan. En azından onlar ormanda olduğu sürece. Muhtemel çıkış noktalarını hesapladınız mı?"

Pellaeon, "Tek bir mantıklı seçim var," dedi neden bunun hakkında bu kadar uğraştıklarını düşünerek. "Ormanın kenarındaki Hyllyard Şehri diye bir yer. Üstelik tam yollarının üzerinde. Yüz kilometreden fazla bir alandaki tek yerleşim yeri. Tek bir yaşam destek çantasıyla oraya gitmek zorundalar."

Thrawn başını salladı "Mükemmel. Orada üç fırtına askeri birliğinin bir gözlem noktası kurmasını istiyorum. Hemen toplanıp gitmeliler."

Pellaeon gözlerini kırpıştırdı. "Fırtına askerleri mi?"

Thrawn, "Fırtına askerleri," diye tekrarladı bakışlarını alev heykellerinden birine çevirerek. "Bir motorlu devriye biriminin yarısını ve üç Chariot hafif hücum aracı eklemek daha da iyi olur. "

Pellaeon dikkatli bir tavırla, "Peki, efendim," dedi. Bugünlerde fırtına askerlerinin sayısı sınırlıydı. Onları bu şekilde harcamak, üstelik bir kaçakçı kavgası gibi tamamen önemsiz bir konuda...

"Gördüğünüz gibi Karrde bize yalan söyledi." Thrawn sanki Pellaeon'un zihnini okuyormuşçasına devam etti. "Bu öğleden sonra olan küçük drama her neyse, sıradan bir hırsızın kovalanması değildi. Gerçekte ne olduğunu öğrenmek istiyorum."

"Anladığımı... sanmıyorum efendim."

Thrawn kendisine göre çok açık olan şeyleri açıkladığı zaman kullandığı

ses tonuyla, "Çok basit Kaptan," dedi. "Takip eden aracın pilotu takip sırasında hiç rapor vermedi. Karrde'nin üssünden kimse de onunla bağlantı kurmadı. Bunu biliyoruz –yoksa aradaki iletişimi yakalardık. hiçbir ilerleme raporu yok, hiç yardım isteği yok, tam bir telsiz sessizliğinden başka hiçbir şey yok." Pellaeon'a baktı. "Bu konuda spekülasyonlarınız var mı Kaptan?"

Pellaeon yavaşça, "Her neydiyse bizim bilmemizi istemedikleri bir şeydi," dedi. Başını salladı. "Bunun ötesinde... bilmiyorum efendim. Yabancıların bilmesini istemedikleri birçok şey olabilir. Onlar ne de olsa kaçakçı."

"Evet," Thrawn'u gözleri parladı. "Ama şimdi Karrde'nin Skywalker'ı arama davetimizi reddetmesini de tüm bunlara ekleyelim... ve bu öğleden sonra aramanın bittiğini ima etmesini." Tek kaşını kaldırdı. "Bu size ne düşündürüyor, Kaptan?"

Pellaeon ağzının açık kaldığını hissetti. "Yani... Skipray'deki Skywalker mıydı?"

Thrawn, "İlginç bir spekülasyon değil mi?" diye ona katıldı. "Pek olası değil, bunu itiraf ediyorum. Ama takibe alacak kadar olası."

"Evet, efendim." Pellaeon zamanı kontrol etti ve çabuk bir hesaplama yaptı. "Ama burada bir ya da iki günden fazla kalırsak, Sluis Van saldırısını ertelemek zorunda kalabiliriz."

Thrawn, "Sluis Van'ın tarihini değiştirmiyoruz," dedi. "Asiler'e karşı tüm zafer kampanyamız orada başlıyor ve bu kadar ayrıntılı ve beklenmedik bir programın değiştirilmesine izin vermeyeceğim. Ne Skywalker ne de başka biri için." Etraflarını çevreleyen ateş heykellerine işaret etti. "Sluis sanatı yılda iki kere bir döngüsel modele işaret ediyor ve onları en gevşek anlarında vurmak istiyorum. Fırtına birlikleri ve araçlar aşağıya gönderilir gönderilmez, *Acımasız* ile olan randevumuz ve gizleme kalkanı testi için ayrılacağız. Eğer gerçekten buradaysa, üç fırtına askeri birliği Skywalker'ı yakalamaya yeterli olur."

Gözleri Pelleon'un yüzüne dikildi. "Ve eğer bir hain olduğu ortaya çıkarsa Karrde'yi halletmeye."

Gökyüzünün son koyu mavi parçaları da silinerek üzerlerinde karanlıktan başka bir şey bırakmadı. Mara çalışma ışığını en düşük seviye getirdiği yaşam destek çantasını yere koyup memnuniyetle yere çökerek büyük bir ağaç köküne dayandı. Skipray çarpışmasında burkulan sağ bileği yine ağrımaya başlamıştı ve ağırlığı üzerinden almak iyi gelmişti.

Skywalker çalışma ışığının öbür tarafında birkaç metre uzaklıkta çoktan yere yayılmıştı, tüniğini başının altında yastık yapmıştı, sadık droidi de yanında duruyordu. Mara onun bileğinin durumunu bilip bilmediğini merak etti, sonra da bu soruyu yersiz bularak aklından çıkardı. Onu yavaşlatmayı başaramamış çok daha kötü yaralanmaları olmuştu.

Skywalker kısık bir sesle, "Burası bana Endor'u hatırlatıyor," dedi Mara ışığı ve lazer tabancasını kolayca ulaşabileceği şekilde kucağına koyarken. "Ormanlar geceleri daima çok hareketli oluyor."

Mara, "Tabii ki hareketli," diye homurdandı. "Buradaki yaratıkların çoğu gece hayvanları. Vornskrlerde öyle"

Luke, "Garip," diye mırıldandı. "Karrde'nin evcil vornskrleri öğleden sonra tamamen uyanık görünüyorlardı."

Mara ona baktı, bunu fark etmesine hafifçe şaşırmıştı. "Aslında vahşi doğada bile arada sırada kestirdikleri oluyor," dedi. "Onlara gece yaratıkları diyorum, çünkü çoğunlukla gece avlanıyorlar."

Skywalker bunun üzerine bir süre düşündü. "Belki de gece yolculuk etmeliyiz," diye önerdi. "Her koşulda avlanıyor olacaklar. En azından onlar av ararken biz uyanık ve alarmda oluruz."

Mara başını salladı. "Bu başımıza, çözdüğünden çok sorun açar. Çıkmaz yollardan kaçınmak istiyorsak önümüzdeki araziyi olabildiğince görebilmemiz gerek. Hem tüm bu orman küçük açıklıklarla dolu."

Skywalker, "Işık yörüngedeki bir gemiye görünebilir," diye kabullendi. "Haklısın. Burası hakkında çok şey biliyor gibisin."

Mara sırtını sert köke dayayarak, "Ormanın üzerinde uçan herhangi dikkatli bir pilot burayı bilir," diye homurdandı, ama Skywalker haklıydı. Eğitimi sırasında ilk öğretilen ders "Bölgeni tanı" olmuştu ve Karrde'nin organizasyonunda yer edindikten sonra ilk olarak bunu yapmıştı. Ormanın hava haritalarını ve etraftaki bölgeyi incelemiş, hem gün ışığı hem de gece vakti uzun yürüyüşler yapıp kendini seslere ve görüntülere alıştırmış, en hızlı şekilde yok etmenin yollarını bulmak için birçok vornskr ve başka yırtıcı hayvan arayıp öldürmüştü, hatta Karrde'nin adamlarından birini yerel bitkilerden hangisinin yenilebilir olduğunu anlamak için biyolojik testler yapmaya ikna etmişti. Orman dışındaki yerleşimciler hakkında bir şeyler biliyordu, yerel politikalardan anlıyordu ve kazancının küçük bir kısmını, kolayca ele geçirebileceği bir yere saklamıştı.

Kampın dışında hayatta kalma şansı, Karrde'nin organizasyonundaki herkesten daha çoktu. Öyleyse neden tekrar oraya dönmeye çalışıyordu?

Karrde'nin hatırı için değildi –bu kadarından emindi. Karrde'nin onun için yaptığı her şeyin karşılığını –işi, pozisyonu, terfileri– sıkı çalışması ve iyi

hizmetiyle fazlasıyla ödemişti. Karrde'ye onun kendisine borçlu olduğundan fazlasını borçlu değildi. Bu öğleden sonra Thrawn'a Skipray kovalamacası ile anlattığı hikaye, Karrde'nin kendi boynunu kurtarmak için tasarlanmıştı. Mara'nınkini değil; ve eğer Büyük Amiral'in bunu yutmadığını düşünürse, tüm grubunu bu gece Myrkr'den çekip, galaksinin her tarafına dağılmış diğer sıçan deliklerinden birinde kaybolmakta tamamen özgürdü.

Ama Karrde bunu yapmazdı. Orada oturur, arama ekibi üzerine arama ekibi gönderir, Mara'nın ormandan çıkmasını beklerdi. Hiç çıkmasa bile.

Bunu yaparak Thrawn'un sabrını taşırsa bile.

Mara dişlerini sıktı, gözlerinin önünde Karrde'nin bir hücre duvarına sorgulama droidi tarafından yapıştırılmasına dair hoş olmayan görüntüler dans ediyordu. Thrawn'u tanıyordu –Büyük Amiral'in ne kadar inatçı olduğunu, sabrının sınırlarını biliyordu. Ya bekleyip izleyecek, ya da bunu birine yaptırararak Karrde'nin hikayesinin peşine düşecekti.

Ve eğer ne o, ne de Skywalker ormandan çıkmazsa, o zaman kesinlikle yanlış kanıya kapılacaktı. O noktada Karrde'yi profesyonel İmparatorluk sorgulamasına alacak ve eninde sonunda kaçan mahkumun kim olduğunu öğrenecekti.

Ve sonra Karrde'yi ölüme mahkum ettirecekti.

Karşısında droidin kubbe tepesi birkaç derece döndü ve hafif, ama kararlı bir şekilde şakıdı. Skywalker dirsekleri üzerinde doğrularak, "Sanırım Artoo bir şeyler algıladı," dedi.

"Dalga geçiyorsun." Mara ışığını aldı ve gizlice onlara doğru yaklaştığını gördüğü gölgeye tutarak açtı.

Bir vornskr ışık dairesi içinde duruyordu, ön pençeleri yere yapışmış, kamçı kuyruğu dimdik aşağı yukarı sallanıyordu. Işığa aldırdığı yoktu, ama Skywalker'a doğru yavaşça hareket etmeye devam ediyordu.

Mara onun bir iki adım daha atmasına izin verdi, sonra onu sakince kafasından vurdu.

Yaratık yere çöktü, kuyruğu da yere çökmeden önce son bir kez titredi. Mara bölgenin geri kalan kısmına çabucak bir göz attıktan sonra ışığı kapattı. "Droidinin algılayıcıları yanımızda olduğu için çok şanslıyız," dedi karanlığa doğru alaycı bir sesle.

Skywalker aynı ses tonuyla, "O olmadan tehlike olduğunun farkına varamazdım," dedi. "Teşekkür ederim."

Mara, "Unut gitsin," diye homurdandı.

Kısa bir sessizlikten sonra Skywalker, "Karrde'nin evcil vornskrleri farklı bir tür mü?" diye sordu. "Yoksa kuyruklarını o mu kestirdi?"

Mara karanlığın içinden ona baktı, kızgınlığına rağmen etkilenmişti. Bir

vornskrin gözlerine bakan birçok adam böyle bir ayrıntıyı fark etmezdi. "İkinci söylediğin," dedi. "O kuyrukları kamçı olarak kullanıyorlar. Çok acı vericidir ve içinde hafif bir zehir var. İlk başta Karrde adamlarının her taraflarında kamçı izleriyle dolaşmasını istemediği için kuyrukları kestirdi, ama sonra kuyrukların kesilmesinin onların doğal avcı saldırganlıklarını da öldürdüğünü fark ettik."

Skywalker, "Çok evcil görünüyorlardı," dedi. "Hatta dost canlısı."

Mara yalnızca Skywalker'a arkadaşça davranmadıklarını hatırladı. Burada da vornskr onu görmezden gelip doğruca Skywalker'a gitmişti. Tesadüf mü? Yüksek sesle, "Öyledirler," dedi. "Sık sık onları koruma hayvanları olarak satmayı düşündü, ama potansiyel pazarı araştırmaya fırsatı olmadı."

Skywalker alaycı bir sesle, "Ona benim referans vermekten memnuniyet duyacağımı söyleyebilirsin," dedi. "Bir vornskrin dişlerine bakmış biri olarak, bunun davetsiz bir misafirin ikinci kez yapmak isteyeceği bir şey olmadığını kesinlikle söyleyebilirim."

Mara dudaklarını büktü. "Buna alışsan iyi olur," diye öneride bulundu. "Ormanın kenarına çok yol var."

Skywalker, "Biliyorum," diyerek tekrar yere uzandı. "Neyse ki sen mükemmel bir nişancısın."

Sesi kesildi. Uyumaya hazırlanıyordu... ve büyük bir ihtimalle Mara'nın da aynı şeyi yaptığını düşünüyordu.

Mara alayla, çok beklersin, diye düşündü. Cebine uzanarak yaşam destek çantasından uyarıcı hap kutusunu çıkardı. Bunları düzenli olarak almak sağlığı kısa zamanda bozabilirdi, ama bir düşmandan beş metre ötede uyumak sağlığına çok daha hızlı zarar verebilirdi.

Elinde kutuyla duraklayarak Skywalker'a baktı. Gözleri kapalı, yüzü sakin ve endişesizdi. Bu da çok garipti, çünkü eğer endişelenmek için sebebi olan birisi varsa o da Skywalker'dı. Adını ve yerini bile bilmediği bir gezegendeki ormanda, kendisini öldürmek isteyen bir kadınla İmparatorluk güçleri ve vornskrlerle sıkışıp kalmış, bir gezegen dolusu ysalamiri ile tüm Jedi güçlerinden arındırılmış bir haldeyken şu anda gözleri faltaşı gibi açık, adrenalin salgılayarak oturması gerekiyordu.

Belki de numara yapıyor ve Mara'nın dikkatinin dağılmasını umuyordu. Durumları tersine çevrilse, büyük bir olasılıkla Mara'nın da deneyebileceği bir şeydi bu.

Ama belki de onda gözle görülenden fazlası vardı. Bir aile isminden, bir politik pozisyondan ve bir avuç Jedi numarasından daha fazlası.

Mara çenesini sıkıp parmaklarını belinden sallanan ışın kılıcı üzerinde gezdirdi. Evet, elbette daha çok şey vardı. Sonunda ne olduysa –o korkunç.

karışık, yaşam mahveden sonda– onu kurtaran Jedi numaraları olmamıştı. Başka bir şey vardı. Skywalker'ın sonu gelmeden önce Mara'nın ondan kesinlikle öğreneceği bir şey.

Kutudan bir hap alarak yuttu, bunu yaparken yeni bir kararlılık bedenini doldurdu. Hayır, vornskrler Skywalker'ı ele geçiremeyeceklerdi. İmparatorluk güçleri de öyle. Zamanı geldiğinde onu kendisi öldürecekti. Bu onun hakkı, onun ayrıcalığı ve onun göreviydi.

Ağacına daha rahat bir pozisyonda yaslanarak gecenin bitmesini beklemeye başladı.

Ormanın uzaktan hafifçe gelen gece sesleri, arkasındaki binadan gelen seslerle karışıyordu. Karrde karanlığa bakarak bardağından bir yudum aldı, daha önce çok nadir hissettiği bir bitkinliğin onu sardığını hissediyordu.

Tek bir günde tüm hayatı altüst olmuştu.

Yanında Drang başını kaldırıp sağa çevirdi. Karrde o yöne bakarak, "Misafirimiz mi var?" diye sordu. Yıldız ışığında zorlukla görünebilen belirsiz bir figür ona doğru yürüyordu. Aves'in sesi yavaşça, "Karrde?" diye seslendi.

Karrde, "Buradayım," diye karşılık verdi. "Bir sandalye al ve bana katıl."

Aves, "Böyle iyi," diyerek, yanına gelip yere bağdaş kurdu. "Çok kısa sürede merkeze dönmek zorundayım zaten."

"Esrarengiz mesaj mı?"

"Evet. Mara ne düşünüyor olabilir?"

Karrde, "Bilmiyorum," diye itiraf etti. "Zekice bir şey olduğu kesin."

Aves, "Muhtemelen," diye kabullendi. "Yalnızca onu çözebilecek kadar zeki olduğumuzu umuyorum."

Karrde başını salladı. "Solo ve Calrissian yerleştirildi mi?"

Aves suratını asarak, "Gemilerine gittiler," dedi. "Bize güvendiklerini sanyorum."

Karrde Drang'in başını sevmek için uzandı. "Bu koşullar altında onları pek suçlayamam. Belki yarın Skywalker'ın bilgisayar kayıtlarını görmeleri onların yanında olduğumuza ikna olmalarını sağlar."

"Evet. Öyle miyiz peki?"

Karrde dudaklarını büzdü. "Artık başka şansımız yok, Aves. Onlar misafirlerimiz."

Aves homurdandı. "Büyük Amiral hiç mutlu olmayacak."

Karrde omuz silkti. "Onlar misafirler," diye tekrarladı.

Karanlıkta Aves'in de omuz silktiğini hissetti. *Binyıl Şahini*'ni geri göndermesini isteyen Mara'nın aksine, Aves bir ev sahibinin gereksinimleri ve görevlerini anlıyordu..

Karrde şimdi Mara'yı dinlemiş olmayı diliyordu. Hem de çok.

Aves'e, "Yarın sabah bir arama organizasyonu düzenlemeni istiyorum," dedi. "Her şeyi göz önüne alırsak büyük olasılıkla boşa çıkacak, ama denememiz gerek."

"Pekala. Bu konudan İmparatorluğu haberdar ediyor muyuz?"

Karrde yüzünü buruşturdu. "Onların daha fazla arama yapacaklarını zannetmiyorum. Bir saat önce Yıldız Destroyeri'nden çıkan o gemi, tam anlamıyla bir hücum gemisine benziyordu. Tahminime göre Hyllyard Şehri'ne gidip, orada Mara ve Skywalker'ın onlara gelmesini bekleyecekler."

Aves, "Mantıklı görünüyor," dedi. "Ya onlara önce biz ulaşamazsak?"

"O zaman onları fırtına askerlerinin elinden almak zorunda kalacağız sanırım. Bunun için bir ekip oluşturabilir misin?"

Aves yavaşça homurdandı. "Yapması söylemesinden kolay. Sen açıklama yaptıktan sonra birkaç konuşmaya şahit oldum ve kamptaki duyguların çok yoğun olduğunu söyleyebilirim. Asi Birliği kahramanı olması ve tüm diğer şeyler bir kenara, aramızdan birkaç kişi Skywalker'a onları Hutt Jabba'nın elinden kurtardığı için çok şey borçlu olduklarını düşünüyorlar."

Karrde ciddi bir sesle, "Biliyorum," dedi. "Ve tüm bu yoğun duygular bir sorun yaratabilir. Çünkü eğer Skywalker'ı İmparatorluğun elinden alamazsak... onu canlı ele geçirmelerine de izin veremeyiz."

Yanındaki gölgeden uzun bir süre ses çıkmadı. Nihayet Aves yavaş bir sesle "Anlıyorum," dedi. "Biliyorsun, Thrawn'un şüphelerinde bir şey değişmeyecek."

Karrde, "Şüphe, ispatlanamayan kanıttan daha iyidir," diye hatırlattı. "Ve eğer onları ormandayken yakalayamazsak, o zaman bu elimize geçecek en iyi fırsat olabilir."

Aves başını salladı. "Bundan hoşlanmıyorum."

"Ben de öyle. Ama her koşul için hazır olmalıyız."

"Anlaşıldı." Aves bir an daha sessizlik içinde oturdu. Sonra iç çekerek ayağa kalktı. "Geri dönüp Ghent, Mara'nın mesajı hakkında bir ilerleme sağlamış mı baksam iyi olur."

"Ve ardından da yatsan iyi olur. Yarın çok yoğun bir gün olacak."

"Peki. İyi geceler."

Aves gitti ve bir kez daha orman seslerinin yavaş karışımı gece havasını

doldurdu. Onları çıkaran yaratıklara çok şey anlatan, ama ona hiçbir şey ifade etmeyen sesler.

Anlamsız sesler...

Başını yorgunca salladı. Mara o garip mesajıyla ne yapmaya çalışıyor olabilirdi? Basit bir şey miydi? Buradaki herhangi bir kimsenin ya da kendisinin kolaylıkla çözebileceği bir şey?

Ya da sabacc kartlarını her zaman göğsüne yakın tutup oynayan kadın, en sonunda kendi kapasitesini mi aşmıştı?

Uzakta bir yerde bir vornskr sesi duyuldu. Sandalyesinin yanında Drang başını kaldırdı. Karrde yavaşça, "Arkadaşın mı?" diye sordu, başka bir vornskrin diğerinin çığlığına cevap vermesini dinlerken. Sturm ve Drang de evcilleştirilmeden önce bir zamanlar böyle vahşiydiler.

Tıpkı Mara'nın da onu ilk ekibe aldığı zaman olduğu gibi. Onun bir gün tam olarak evcilleştirilip evcilleştirilemeyeceğini düşündü.

Ses tekrar bu sefer daha yakından geldi. Vornskr'e, "Haydi Drang," dedi ayağa kalkarak. "İçeri girmenin zamanı geldi."

Kapıda ormana son bir bakış atmak için durakladı, hafif bir melankoli ve rahatsız edici bir şekilde korkuya benzeyen bir his içini kapladı. Hayır, Büyük Amiral hiç de mutlu olmayacaktı. Hem de hiç.

Ve öyle ya da böyle, Karrde buradaki hayatının sona erdiğini biliyordu.

Bölüm 25

Oda sessiz ve karanlıktı. Rwookrrorro'nun hafif gece sesleri serin gece esintiyle birlikte tel örgülü pencereden içeri süzülüyordu. Perdelere bakan Leia terli eliyle lazer tabancasını kavrayarak, onu uyandıranın ne olduğunu anlamaya çalıştı.

Birkaç dakika boyunca yatmaya devam ederek deli gibi atan kalbini dinledi. Ama hiçbir şey yoktu. Ne bir ses, ne bir hareket, ne de sınırlı Jedi hislerinin fark edebildiği bir tehdit. Beyninin arkasında artık burada güvende olmadığına dair ürpertici bir his haricinde hiçbir şey.

Derin bir nefes aldı ve dinlemeye devam ederken nefes verdi. Bu ev sahiplerinin hatası ya da onları suçlayabileceği bir şey değildi. Şehrin liderleri ilk birkaç gün boyunca son derece sıkı bir alarm uygulamışlar, ona bir düzineden fazla wookiee muhafız vermişler ve diğer gönüllüler şehri baştan aşağı tarayarak, ilk gün gördüğü yabancıyı aramışlardı. Tüm organizasyon Leia'nın Yeni Cumhuriyet'in en üst düzeylerinde bile çok nadir gördüğü bir hız, beceriklilik ve dikkat ile yürütülmüştü.

Ama, kimse yabancıdan bir iz bulamadan günler geçince, alarm durumu yavaş yavaş azaltılmıştı. Diğer Kashyyyk şehirlerinden de olumsuz raporlar gelmeye başlayınca araştırmacıların sayısı birkaç kişiye, bir düzine muhafız da üçe indirilmişti.

Ve şimdi bu üçü de işlerine ve hayatlarına dönerek onu sadece Chewbacca, Ralrra ve Salporin'le bırakmışlardı.

Bu klasik bir stratejiydi. Karanlıkta yalnız yatarken şimdi bunu görebiliyordu. İnsan ya da wookiee benzerleri bilinçli varlıklar, gözle görülür bir düşman olmadan devamlı tetikte olamıyorlardı. Bu Asi Birliği döneminde de savaşmak zorunda kaldıkları bir eğilimdi.

Tıpkı bir kişiyi bir yerde uzun süre kalmaya iten ve sıklıkla ölümcül

sonuçlar meydana getiren durgunluğa karşı savaştıkları gibi.

Yüzünü buruşturdu. Hoth gezegenindeki felaket aklına gelmişti. O ve Chewbacca günler önce Rwookrroro'yu terk etmeliydiler, bunu biliyordu. Hatta Kashyyyk'i de terk etmeliydiler. Burası fazla rahat, fazla tanıdık gelmeye başlamıştı –aklı artık etrafında olup biten her şeyi fark edemiyordu, sadece bazılarını görüyor ve geri kalanını hafızasından tamamlıyordu. Bu tam da zeki bir düşmanın yararlanacağı çeşitten bir psikolojik zaaftı, tek yapması gereken kendini Leia'nın normal rutinine uyduracak bir yol bulmaktı.

Artık bu rutini kırmanın vakti gelmişti.

Yatağın yanındaki kronoya bakıp acele bir hesap yaptı. Şafağa bir saat kalmıştı. Dışarıda park edilmiş bir itici motor kızağı vardı. O ve Chewbacca şimdi kalkarlarsa, güneşin doğuşunun hemen ardından *Bayan Şans*'ı uzaya çıkarabilirlerdi. Yarı doğrularak yatakta uzandı ve lazer tabancasını masaya koyarak telsizini aldı.

Ve karanlıkta ince bir el bileğini yakalamak için uzandı.

Düşünecek zaman yoktu; ama ilk saniyelerde zaten buna gerek kalmadı. Aklı, saldırının beklenmedikliği karşısında şok olup donsa bile, eski savunma refleksleri şimdiden harekete geçmişti. Geri çekildi, kolundaki çekişi dengesini sağlamak için kullarak, kalçasının üzerinde döndü, sağ bacağını altına çekerek, tüm gücüyle tekmeledi.

Ayağı sert bir şeye çarptı –bir çeşit vücut zırhı gibi. Serbest eliyle geriye uzanarak yastığının köşesini kavradı ve saldırganın kafasına fırlattı.

Yastığının altında ışın kılıcı vardı.

Saldırganın darbenin geldiğini gördüğü şüpheliydi. Açılan ışın kılıcı odayı aydınlattığı zaman hâlâ yastığı yüzünden itmekle meşguldu. Leia parlayan kılıç onu ikiye doğramadan önce, koca siyah gözleri ve çıkık bir çeneyi gördü.

Kolundaki baskı aniden yok olmuştu. Işın kılıcını kapatarak, yataktan yuvarlandı ve ayağa fırladı, kılıcı tekrar açarak etrafına bakındı–

Ve bileğine ani, uyuşturucu bir darbenin inmesiyle ışın kılıcı elinden uçarak odanın öbür ucuna gitti. Uçuşun ortasında kapandı ve oda tekrar karanlığa büründü.

Leia anında savaş pozisyonunu aldı, ama bunu yaparken bile işe yaramaz bir hareket olduğunu biliyordu. İlk yabancı belki de kurbanın görünürdeki çaresizliğine kanmış olabilirdi, ama ikincisi dersini almış gibiydi. Bileği tekrar yakalanıp arkasında bükülmeden önce, saldırgana doğru tam olarak dönememişti bile. Diğer bir el ağzını kapattı, aynı anda boynunu saldırganın namlusuna doğru bastırıyordu. Bir bacak, Leia'nın tekmeleme

çabalarını engelleyecek bir şekilde dizlerinin etrafına dolandı. Leia yine de denedi, en azından bir bacağını serbest bıraktırmaya çalıştı, aynı anda serbest eliyle saldırganın gözlerine saldırmaya çalışıyordu. Saldırganın sıcak nefesini boynunda duyabiliyor ve çene derisinden iğne şekilli dişleri hissedebiliyordu. Yabancının vücudu aniden kaskatı kesildi–

Ve Leia birdenbire özgür kaldı.

Hemen yabancıyla yüzleşmek için döndü, bir taraftan yaslanacak bir şey kalmadığı için dengesini sağlamak için uğraşıyor ve aynı zamanda yabancının oynadığı bu yeni oyunun ne olduğunu merak ediyordu. Gözleri loş ışıkta, kendisine doğrulttuğuna emin olduğu silahı görmek için çılgınca etrafı araştırdı.

Ama ona doğrultulmuş bir silah yoktu. Yabancı orada kapıya arkası dönük, boş elleri sanki kendini arkaya düşmekten korurcasına iki yana açılmış duruyordu. "Mal'ary'ush" diye tısladı, sesi yumuşak ve çatallıydı. Leia geriye bir adım attı, o bir sonraki saldırısına başlamadan önce pencereye yaklaşıp yaklaşamayacağını düşünüyordu.

Saldırı asla gelmedi. Yabancının arkasında kapı çarpılarak açıldı ve bir kükremeyle Chewbacca odaya daldı.

Saldırgan dönmedi. Wookiee ona doğru atılıp dev elleriyle boğazına uzanırken hareket dahi etmedi.

Leia, "Onu öldürme," diye haykırdı.

Sözleri Chewbacca'yı da en az onu şaşırttığı kadar şaşırtmış olmalıydı. Ama Wookiee'nin refleksleri güçlüydü. Yabancının boğazını bırakarak, eliyle başının kenarına sert bir darbe indirdi.

Darbe yabancıyı odanın öbür ucuna duvara fırlattı. Yabancı yere kaydı ve hareketsiz kaldı.

Leia yatakta yuvarlanıp ışın kılıcını alırken "Haydi," dedi. "Evde onlardan daha fazla olabilir."

Bir wookiee sesi, "Artık yok," dedi ve Leia Ralrra'nın kapıya yaslanıdığını gördü. "Diğerlerinin icabına bakıldı."

Leia, "Emin misin?" diye sordu ona doğru bir adım atarak. Ralrra hâlâ kapıya yaslanıyordu.

Leia aniden onun kapıya çok fazla yaslandığını fark etti. "Yaralanmışsın," diye bağırdı ışığı açıp ona çabucak bakarak. Görebildiği kadarıyla hiçbir iz yoktu. "Lazer tabancası mı?"

Ralraa, "Şok silahı," diye düzeltti. "Daha sessiz bir silah, ama etki düzeyi Wookieeler'e göre çok düşüktü. Sadece biraz bitkinim. Esas yaralı olan Chewbacca."

Şaşıran Leia, Chewbacca'ya baktı... ve gövdesinin ortasındaki küçük bir

parça rengi koyulaşmış kahverengi tüyü ilk defa fark etti. "Chewie," diye seslendi ona doğru koşarak.

Chewie ona sabırsız bir kükremeyle elini salladı. Ralrra, "Haklı," diye ona katıldı. "İkinci saldırı başlamadan sizi buradan çıkarmalıyız."

Dışarıdan bir yerden bir Wookie alarm kükremesi duyuldu. Leia Ralrra'ya, "İkinci bir saldırı olmayacak," dedi. "Fark edildiler –birkaç dakika içinde herkes bu eve doluşacak."

Ralrra sesinde garip bir ciddiyetle, "Bu evde değil," dedi. "Birkaç ev ötede bir yangın çıktı."

Leia ona bakakaldı, sırtında bir ürperti dolaşmaya başlamıştı. "Bir yanıltma taktiği," diye mırıldandı. "Vereceğiniz alarmları bastırmak için bir evi ateşe verdiler."

Chewbacca olumlu bir kükremeyle ona karşılık verdi. Ralrra, "Sizi buradan götürmeliyiz," diye tekrarladı, dikkatli bir şekilde doğrularak.

Leia onun üzerinden ilerideki karanlık koridora giden kapıya baktı, aniden midesinde garip bir endişe dolaşmaya başlamıştı. Evde onunla üç wookiee vardı. "Salporin nerede?" diye sordu.

Ralrra Leia'nın şüphelerinin korkunç bir gerçeklik haline gelmesine yetecek kadar tereddüt etti. "Saldırıdan kurtulamadı," dedi, neredeyse Leia'nın duyamayacağı kadar alçak bir sesle.

Leia zorlukla yutkunarak, "Çok üzgünüm," dedi, sözler kendi kulaklarına son derece basmakalıp ve manasız geliyordu.

"Hepimiz öyleyiz. Ama şimdi yas tutma zamanı değil."

Leia pencereye dönüp ani gözyaşlarına karşı gözlerini kırpıştırarak başını salladı. Yıllar boyunca savaş sırasında birçok arkadaş ve tanıdık kaybetmişti ve Ralrra'nın haklı olduğunu biliyordu. Ama mantık bu kaybı daha kolay hale getiremiyordu.

Dışarıda görünürde hiç yabancı yoktu. Ama Leia orada olduklarından emindi. Daha önce Han'la birlikte karşılaştıkları iki ekip de beşten fazla kişiden oluşmuşlardı ve burada da işlerin farklı olacağını düşünmek için bir sebep yoktu. Karayolu ile kaçmak için herhangi bir denemeleri hızlı bir baskınla karşılaşabilirdi.

Daha da kötüsü, yanan ev için kargaşa arttıkça yabancılar kimse onlara dokunmadan ikinci bir saldırı gerçekleştirebilir, meydana gelecek sesleri gizlemek için caddeki karışıklıktan yararlanabilirlerdi.

Yanan eve baktı ve evin sahibi Wookieeler için kısa bir üzüntü hissetti. Kararlı bir şekilde bu hissi kafasından attı. Bu konuda da şimdilik yapabileceği bir şey yoktu. "Yabancılar beni canlı istiyorlar," dedi perdeyi bırakıp Ralrra ve Chewie'ye dönerek. "Kızakla havalanırsak muhtemelen bizi vurmaya çalışmayacaklardır."

Ralrra. "Kızağa güveniyor musunuz?" diye sordu.

Leia durakladı, dudakları can sıkıntısıyla bir çizgi haline gelmişti. Hayır, tabii ki kızağa güvenmiyordu, yabancıların ilk yapacakları şey, ulaşabileceği her türlü kaçış aracını bozmak olurdu. Bozmak ya da daha da kötüsü: Onu doğrudan onlara götürecek şekilde modifiye edebilirlerdi.

Burada kalamazdı, yana gidemezdi, yukarı da çıkamazdı. Bu da ona gidecek sadece bir yön bırakıyordu.

Bir kucak dolusu giysi alarak giyinmeye başladı. "İpe ihtiyacım var. Benim ağırlığımı taşıyacak kadar güçlü ve olabildiğince çok."

Çok hızlıydılar. Hızlı bir bakışmadan sonra Ralrra. "Ciddi olamazsınız," dedi. "Tehlike bir Wookiee için bile çok büyük. Bir insan için intihar olurr."

"Zannetmiyorum." Leia çizmelerini giyerken başını salladı. "Şehrin altına bakarken dalların nasıl birbirlerine düğümlendiklerini gördüm. Onların arasında tırmanmam mümkün olabilir."

Ralrra. "Tek başınıza asla iniş platformuna ulaşamazsınız," diye itiraz etti. "Biz de sizinle geliyoruz."

Leia sertçe, "Aşağıya inmeyi bırak, düz yolda yürüyecek durumda bile değilsin," diye karşılık verdi. Lazer tabancasını yerine takıp kapıya doğru yürüdü. "Chewbacca da öyle. Yolumdan çekilin lütfen."

Ralrra kıpırdamadı. "Bizi kandıramazsınız Leiaorrganasolo. Eğer burada kalırsak düşmanın sizi izleyip bizi rahat bırakacağını düşünüyorsunuz."

Leia yüzünü buruşturdu. Sessiz, asil fedakârlık buraya kadardı. "Böyle olması büyük bir olasılık," dedi. "İstedikleri benim. Ve beni canlı istiyorlar."

Ralrra. "Tartışacak zaman yok," dedi. "Birlikte kalacağız. Burada ya da şehrin altında."

Leia derin bir nefes aldı. Bundan hoşlanmamıştı, ama onları vaz geçiremeyeceği açıktı. "Pekala, siz kazandınız," diye içini çekti. Chewbacca'nın vurduğu yabancı hâlâ baygın yatıyordu ve Leia bir an onu bağlamaları gerekip gerekmediğini düşündü. Sonra acele etmeleri gerektiği aklına geldi. "Haydi, ip bulup harekete geçelim."

Ve bunun yanında, aklının gerisinde küçük bir ses, yalnız gitse bile yabancıların yine de eve saldırabilecekleri ve arkada hiçbir tanık bırakmak istemeyebileceklerini hatırlattı.

Rwookrroro'nun zeminini oluşturan düz, hafif süngerimsi madde bir

metreden daha inceydi. Leia'nın ışın kılıcı hem onun hem de evin zeminini kolaylıkla kesti ve kabaca kare biçiminde bir parça, birbirine dolanmış dallar arasından karanlıkta kaybolarak aşağıdaki karanlıkta kayboldu.

Ralrra, "İlk önce ben gidiyorum," dedi, kimse onunla tartışamadan deliğe atlayarak. Hâlâ biraz yavaş hareket ediyordu, ama en azından şok silahının yarattığı baş dönmesi nöbetleri geçmiş görünüyordu.

Chewbacca ona yaklaşırken Leia baktı ve Ralrra'nın tüniğini omuzlarına taktı. "Fikrini değiştirmek için son şansın," diye uyardı.

Chewie'nin cevabı kısa ve özdü. Ralrra'nın alçak sesli, "Her şey temiz" mesajı geldiğinde hazırdılar.

Chewbacca, Leia sıkıca gövdesine bağlanmış olarak delikten aşağı indi.

Leia deneyimin hoş olmayacağını zaten tahmin ediyordu. Beklemediği şey, aynı zamanda dehşet verici olmasıydı. Wookieeler örgü dalların üzerinde onun yapmayı planladığı gibi emeklemiyorlardı. Bunun yerine, buradaki ilk gününde gördüğü tırmanma pençeleri ile dalların altına dört ayaklarıyla asılarak hareket ediyorlardı.

Ve sonra hareket ettiler.

Yüzünün bir tarafı Chewbacca'nın tüylü göğsüne yapışan Leia, hem dişlerinin birbirlerine çarpmasını engellemek, hem de ağzından küçük korku iniltilerinin kaçmasını önlemek için çenesini sımsıkı kapattı. Hava aracında hissettiği yükseklik korkusunun bine katlanmış hali gibiydi bu. Burada, aşağıdaki hiçlikle arasında kalın bir dal bile yoktu. Yalnızca wookie pençeleri ve onları başka bir wookiee pençesine bağlayan ince bir ip. Bir şeyler söylemek, en azından durup iplerinin ucunu katı bir şeye bağlamaları için yalvarmak istedi, ama Chewbacca'nın konstrasyonunu bozacak en ufak bir ses bile çıkarmaya korkuyordu. Chewie'nin nefes alıp vermesi kulaklarında bir şelalenin kükremesi gibiydi ve kanının sıcak ıslaklığının alt tüniğinin ince malzemesinden sızdığını hissedebiliyordu. Ne kadar kötü yaralanmıştı? Ona sarılmış, kalbinin atışını dinlerken sormaya korkuyordu.

Aniden Chewbacca durdu.

Leia gözlerini açtı, o ana kadar kapadığını bile fark etmemişti. Titreyen bir sesle, "Ne oldu?" diye sordu.

Ralrra yanından, "Düşman bizi buldu," diye kısık bir sesle hırladı.

Leia kendini zorlayarak başını çevirebildiği kadar çevirdi ve arkalarındaki şafak öncesi griliği araştırdı. İşte oradaydı: karanlığın içinde küçük, siyah bir nokta. Ok atma menzilinin dışında kalmaya özen gösteren bir tür itici motorlu hava süratçisi. Leia ümitle, "Bir wookie kurtarma gemisi olamaz, değil mi?" diye önerdi.

Chewbacca düşüncesindeki bariz mantık hatasını homurdandı. Hava

süratçisinin ön ışıkları bile yanmıyordu. Ralrra, "Ama buraya da yaklaşmıyorr," diye hatırlattı.

Leia onlara hatırlatmaktan çok kendini ikna etmek için, "Beni canlı istiyorlar," dedi. "Bizi korkutmak istemiyorlar." Etrafına bakındı, çevrelerini saran boşluğu araştırdı ve üstlerindeki dolanmış dallara ilham için baktı.

Ve aradığı ilhamı buldu. Ralrra'ya, "İpin geri kalanına ihtiyacım var," dedi, havada süzülen hava süratçisine bakarak. "Hepsine."

Nefesini tutup uydurma bağın içinde yarı döndü, ona verilen ipi aldı ve bir ucu güvenli bir şekilde küçük dallardan birine bağladı. Chewbacca itiraz edercesine kükredi. Leia, "Hayır, oyalanmıyorum," diye onu temin etti. "O yüzden düşme. Aklımda başka bir şey var. Şimdi gidelim."

Bu defa biraz evvelkinden biraz daha hızlı olarak tekrar yola çıktılar. Chewbacca'nın gövdesine bağlı zıplarken Leia, hâlâ korktuğunu, ama artık dehşet içinde olmadığını fark etti. Belki de artık kaderi tamamen Wookieeler'in, gri derili yabancıların ya da yerçekimi güçlerinin elinde olan bir piyon, ya da fazla yük olmadığı içindi. Şu anda en azından kısmen olacakların kontrolünü elinde tutuyordu.

Yola devam ettiler. Leia ipi onlar ilerledikçe serbest bırakıyordu. Koyu renkli hava süratçisi hâlâ ışıkları olmadan devam ediyor ve aralarındaki mesafeyi koruyordu.. Leia yola devam ederlerken gözünü ondan ayırmıyordu, zamanlama ve mesafe burada en önemli şeydi. Sadece biraz daha ötede...

İp yumağında belki üç metre ip kalmıştı. Çabucak sıkı bir düğüm attı ve takipçilerine baktı. Chewie'ye, "Hazır ol," diye seslendi. "Şimdi... dur!"

Chewbacca durdu. Leia içinden şans dileyerek Wookiee'nin arkasındaki ışın kılıcını açıp aşağıya bıraktı.

Ve ışın kılıcı ipin ucunda uzun bir sarkaç yayı çizerek, tıpkı başıboş bir ışık yığını gibi düştü. Dibe vardı ve diğer yöne doğru sıçradı.

Doğrudan hava süratçisinin yan tarafına.

Işın kılıcı itici motor jeneratörünü ikiye bölerken görmeye değer bir ışık görüntüsü oluştu. Bir saniye sonra, hava süratçisi iki tarafından iki ayrı alev fışkırarak bir taş gibi düşüyordu. Araç aşağıdaki sislere düştü ve uzun bir an boyunca alevler önce iki, sonra da tek bir ışık noktası olarak görünmeye devam etti. Sonra o da yok oldu ve yalnızca karanlık içinde yavaşça sallanan ışın kılıcı kaldı.

Leia titrek bir nefes aldı. Chewbacca'ya, "Gidip ışın kılıcını alalım," dedi. "Sanırım sonra yukarı çıkabiliriz. Onlardan başka kaldığını zannetmiyorum."

Ralrra, "Ve sonra doğrudan geminize mi?" diye sordu ipi bağladığı dala giderlerken.

Leia tereddüt etti, odasındaki ikinci yabancının orada onunla yüzleşirken yüzünde ve vücudunda okunamaz bir ifadeyle tam bir şok ya da korku içinde, Chewbacca'nın girişini bile fark etmeden duran görüntüsü aklına gelmişti.

Rallra'ya, "Gemiye," diye cevap verdi. "Ama doğrudan değil."

Yabancı, küçük bir polis sorgulama odasında hareketsiz bir şekilde alçak bir sandalyede oturuyordu. Chewbacca'nın darbesinin tek kanıtı olarak kafasının yanında küçük bir sargı vardı. Elleri, kucağında duruyordu, parmakları birbirine geçmişti. Tüm kıyafetleri ve aletleri alınmış, bol bir Wookie cüppesi giydirilmişti. Fazla büyük kıyafetin yarattığı etki başka birinde komik olabilirdi. Ama onda değil. Ne cüppesi ne de hareketsizliği, ikinci bir deri gibi giydiği ölümcül güç aurasını saklamak için hiçbir şey yapmıyordu. O tehlikeli, inatçı ve eğitimli bir ölüm makinaları grubunun üyesiydi –ve muhtemelen de hep öyle kalacaktı.

Ve özellikle Leia'yı görmek istemişti. Yalnız olarak.

Yanında dolanan Chewbacca son bir itiraz daha kükredi. Leia, "Ben de hoşlanmıyorum," dedi monitor ekranına bakıp cesaretini toplamaya çalışırken. "Ama sen gelmeden önce, evde beni serbest bıraktı. Neden böyle yaptığını bilmek istiyorum –bilmeliyim."

Birden Endor Savaşı arifesinde Luke'la yaptığı konuşma aklına geldi. Tüm korkularına rağmen Luke'un sessiz kararlılığını, Darth Vader'la yüzleşmenin yapması gereken bir şey olduğuna dair inancını hatırladı. Bu karar Luke'u neredeyse öldürmüştü... ve sonunda onlara kesin zaferi getirmişti.

Ama Luke, Vader'ın içinde gömülmüş bazı soluk iyilik parçalarını hissetmişti. Leia da bu yabancı katil için benzer bir şey mi hissediyordu? Yoksa sadece ölümcül bir merak yüzünden mi böyle davranıyordu?

Ya da belki merhamet yüzünden?

Chewbacca'ya, "Burada kalıp dinleyebilirsin," dedi lazer tabancasını ona verip kapıya adım atarken. Işın kılıcını beline takmıştı, tabii bu kadar küçük bir alanda neye yarardı bilmiyordu. "Başım belada olmadığı sürece içeri gelme." Derin bir nefes alarak kapının kilidini açıp düğmesine bastı.

Yabancı, kapı açılırken başını kaldırdı, içeri girerken Leia'ya daha dik oturuyormuş gibi geldi. Kapı arkasından kapandı ve bir an boyunca

birbirlerine baktılar. Leia, "Ben Leia Organa Solo." diyerek sessizliği bozdu. "Benimle mi konuşmak istediniz?"

Yabancı bir an daha ona baktı. Ve sonra yavaşça ayağa kalkıp elini uzattı. "Eliniz," dedi, sesi çatallıydı ve garip bir aksanı vardı. "Elinizi alabilir miyim?"

Leia ona doğru bir adım atarak elini uzattı, kesin bir güven gösterisi yaptığının farkındaydı. Yabancı eğer isterse, onu kendine çekebilir ve dışardaki herhangi bir kimse müdahele edemeden boynunu kırabilirdi.

Yabancı onu kendisine doğru çekmedi. İleri eğilerek elini nazik bir şekilde tutup burnuna kaldırdı ve saç yığınlarının altında yarı saklı olan iki büyük burun deliğine doğru bastırdı.

Ve kokladı.

Uzun, derin nefesler alarak tekrar ve tekrar kokladı. Leia kendini burun deliklerine bakarken buldu, ilk defa onların boyutlarını ve etraflarındaki yumuşak, bükülebilir deri katmanlarını fark ediyordu. Sanki bir iz hayvanınınki gibi olduğunu fark etti. Beyninde bir anı canlandı: evde onu çaresiz bir şekilde yakaladığı zaman bu burun delikleri boynuna bastırılmıştı.

Leia'yı tam ondan sonra serbest bırakmıştı.

Yabancı yavaşça, neredeyse şefkatle doğruldu. "Demek ki doğru," diye konuştu, Leia'nın elini bırakıp kendi elinin yanına düşmesine izin vererek. O koca gözler Leia'nın Jedi yeteneklerinin belli belirsiz sezebildiği, ama adlandıramadığı bir duyguyla dolu olarak ona baktılar. "Daha önce yanılmamışım."

Aniden, dizlerinin üzerine çöktü. "Hareketlerim için affınızı diliyorum Leia Organa Solo," dedi başını yere eğerek, elleri tıpkı bir önceki karşılaşmalarında olduğu gibi iki yana açılmıştı. "Emirlerimiz sizi tanımlamamıştı, yalnızca isminizi vermişti."

Leia, "Anlıyorum," diye başını salladı, gerçekten anlıyor olmayı dileyerek. "Ama şimdi kim olduğumu biliyor musunuz?"

Yabancının yüzü yere birkaç santimetre daha yaklaştı. "Siz Mal'ary'ush'sunuz," dedi. "Lord Darth Vader'ın kızı ve varisi. O bizim efendimizdi."

Leia ona baktı, aklını korumaya çalışırken, ağzının açık kaldığını hissediyordu. Ani manevralar çok arka arkaya gelmeye başlamıştı. "Efendiniz mi?" diye dikkatlice sordu.

Yabancı, "O bize en umutsuz anımızda geldi," dedi, sesi adeta yüce bir varlıktan bahsediyor gibiydi. "O bizi çaresizlikten kurtardı ve bize umut verdi."

Leia, "Anlıyorum," demeyi başardı. Bütün her şey hızla gerçek üstü bir olay haline gelmeye başlamıştı... ama bir şey açıktı. Önünde diz çökmüş yabancı ona bir kraliyet ailesi üyesi gibi davranmaya hazırdı.

Ve Leia nasıl bir soylu gibi davranılacağını biliyordu.

Ona, "Kalkabilirsin," dedi, sesinin ve davranışlarının neredeyse unutulmuş olan Aldeeran sarayı tavırlarına benzediğini hissediyordu. "İsmin nedir?"

Yabancı ayağa kalkarak, "Lordumuz tarafından Khabarakh diye çağrılırdım," dedi. "Noghri dilinde ise–" Leia'nın ses tellerinin taklit etmesine imkan olmayan uzun, gırtlaktan bir ses çıkardı.

Leia, "Ben seni Khabarakh diye çağıracağım," dedi. "Halkına Noghriler mi deniyor?"

"Evet." İlk şüphe işareti karanlık gözlerinden geçti. "Ama siz Mal'ary'ush'sunuz" diye ekledi, ima edilen şey açıktı.

Leia ciddi bir sesle, "Babamın birçok sırrı vardı," dedi. "Görünüşe göre siz de onlardan biriydiniz. Size umut getirdiğini söyledin. Bana nasıl olduğunu anlat."

Noghri, "Bize geldi," diye anlattı. "Büyük savaştan sonra. Yıkımdan sonra."

"Ne savaşı?"

Khabarakh'ın gözleri uzak bir anıya doğru kaydı. "Dünyamızın üzerindeki uzay boşluğunda, iki büyük uzay gemisi karşılaştı," dedi, çatlak sesi alçalmıştı. "Belki ikiden fazlaydılar; asla tam olarak bilemedik. Tüm gün ve neredeyse gecenin büyük bir kısmı boyunca savaştılar... ve savaş bittiğinde topraklarımız mahvolmuştu."

Acıma ile suçluluk karışımı bir sızı tüm vücudunu kaplarken Leia yüzünü buruşturdu. Yavaşça, "Biz İmparatorluk güçleri olmayanları ya da gezegenleri asla kasten incitmeyiz," dedi. "Her ne olduysa, bu bir kazaydı."

Kara gözler tekrar ona dikilmişti. "Lord Vader öyle düşünmedi. O bunun kasten yapıldığını, İmparator'un düşmanlarının ruhlarına korku ve dehşet salmak için yapıldığına inanıyordu."

Leia bakışını sertçe karşılayarak, "O zaman Lord Vader yanılıyordu," dedi. "Bizim savaşımız İmparatorluklaydı, onun emri altındaki hizmetkârlarıyla değil."

Khabarakh sırtını dikleştirdi. "Biz İmparatorluğun hizmetkârları değildik," dedi. "Biz basit insanlardık, diğerlerinin işleriyle ilgilenmeden hayatımızı sürdürmekten mutluyduk."

Leia, "Ama şimdi İmparator'a hizmet ediyorsunuz" diye hatırlattı.

Khabarakh, "İmparator'un yardımı karşısında," diye karşılık verdi, sesinde bir parça gurur belirmişti. "İhtiyacımız olduğunda yardımımıza yalnızca o geldi. Onun anısına, onun seçilmiş varisine hizmet ediyoruz –uzun zaman önce Lord Vader'ın bize emanet ettiği adama."

Leia açıkça, "İmparator'un sizinle gerçekten ilgilendiğine inanmakta zorluk çekiyorum," dedi. "O öyle bir adam değildi. Tek istediği şey, bize karşı sizin hizmetinizi sağlamaktı."

Khabarakh, "Yardımımıza sadece o geldi," diye tekrarladı.

Leia "Çünkü biz durumunuzdan haberdar değildik," diye karşılık verdi.

"Şimdi öyle diyorsunuz."

Leia kaşlarını kaldırdı. "O zaman bana kanıtlamam için bir fırsat ver. Gezegeninizin nerede olduğunu söyle."

Khabarakh sıçradı. "Bu imkansız. Bizi bulup, yıkımı tamamlarsınız–"

Leia, "Khabarakh," diye sözünü kesti. "Kimim ben?"

Noghri'nin burnunun kenarındaki katmanlar düzleşti. "Siz Lady Vader'sınız. Mal'ary'ush."

"Lord Vader size hiç yalan söyledi mi?"

"Siz öyle dediniz."

Leia, "Ben yanıldığını söyledim," diye hatırlattı, üzerinde yürüdüğü keskin bıçak ağzını fark edince yakasının altında ter birikmeye başlamıştı. Khabarakh'ın gözünde yeni kazandığı konumu şimdi yalnızca Noghri'nin Darth Vader'a duyduğu saygıya bağlıydı. Vader'ın sözlerine bir şekilde bu saygıya zarar vermeden saldırmalıydı. "Lord Vader bile kandırılabilirdi... ve İmparator bir aldatmaca ustasıydı."

Khabarakh, "Lord Vader İmparator'a hizmet etti," dedi inatla. "İmparator ona yalan söylemezdi."

Leia dişlerini sıktı. Berabere. "Yeni efendiniz size karşı tamamen dürüst mü?"

Khabarakh tereddüt etti. "Bilmiyorum."

"Evet, biliyorsun –yakalamaya gönderildiğiniz kişinin kim olduğunu size söylemediğini kendin söyledin."

Khabarakh'ın boğazından alçak bir inleme yükseldi. "Ben yalnızca bir askerim, leydim. Bu konular benim yetkim ve yeteneklerim dışında. Görevim emirlerime uymak. Tüm emirlerime."

Leia kaşlarını çattı. Bunu söyleyişinde garip bir şeyler vardı. Ve aniden ne olduğunu anladı. Sorgulama altındaki yakalanmış bir komando için, izleyecek sadece tek bir emir kalmış olabilirdi. Çabucak "Sen halkından kimsenin bilmediği bir şey biliyorsun," dedi. "Bu bilgiyi onlara götürmek için yaşamalısın."

Khabarakh sanki onları çırpmaya hazırlanıyormuş gibi avuçlarını birbirine dönük şekilde tutuyordu. Donakalarak ona baktı. "Lord Vader Noghri ruhlarını okuyabilirdi," dedi yavaşça. "Siz gerçekten de onun Mal'ary'ush'usunuz."

Leia ona, "İnsanlarının sana ihtiyacı var, Khabarakh," dedi. "Benim de öyle. Ölümün sadece yardımına ihtiyacı olanları incitir."

Khabarakh yavaşça ellerini indirdi. "Bana neden ihtiyacınız var?"

Leia, "Çünkü eğer insanların için bir şey yapacaksam, senin yardımın gerekli," dedi. "Bana gezegeninin yerini söylemelisin."

Khabarakh, "Yapamam," dedi kararlı bir sesle. "Size böyle bir bilgiyi verirsem bu gezegenime de, bana da ölüm getirir."

Leia dudaklarını büzdü. "O zaman beni oraya götür."

"Götüremem."

"Neden?"

"Ben... yapamam."

Leia ona en soylu bakışını attı. "Ben Darth Vader'ın –Mal'ary'ush'u– kızıyım," dedi sertçe. "Senin anlattıklarına göre o dünyanızın umuduydu. Sizi yeni liderinize teslim ettiğinden beri bir şeyler değişti mi?"

Khabarakh tereddüt etti. "Hayır. Bize onun ya da başkasının yapacağı çok az şey olduğunu söyledi."

Leia azametle, "Buna ben kendim karar vermek istiyorum," dedi "Halkın tek bir insanı tehdit olarak mı kabul edecek?"

Khabarakh sıkıntıyla kıpırdandı. "Yalnız mı geleceksiniz? Sizi ele geçirmeye çalışan bir halkın arasına?"

Leia sertçe yutkundu, sırtında bir ürperti geziniyordu. Hayır, bunu kast etmek istememişti. Ama, zaten neden Khabarakh'la konuşmak istediğinden de emin değildi. Sadece Güç'ün içgüdülerine rehberlik ettiğini umuyordu. Yavaşça "Halkının şerefli olacaklarını umuyorum," dedi. "Onların bana bir görüşme hakkı vermelerini istiyorum."

Döndü ve kapıya yürüdü. "Teklifimi düşün," dedi. "Değer verdiğin kişilerle tartış. Ve sonra eğer karar verirsen, benimle bir ay içinde Endor gezegeninin üzerindeki yörüngede buluş."

Khabarakh, "Yalnız mı geleceksiniz?" diye sordu, hâlâ inanamıyor gibiydi.

Leia dönüp doğruca o kabus surata baktı. "Ben yalnız geleceğim. Ya sen?"

Khabarakh bakışını göz kırpmadan karşıladı. "Eğer gelirsem," dedi, "yalnız geleceğim."

Leia bir an daha ona baktı ve sonra başını salladı. "Seni orada görmeyi umuyorum. Hoşçakal."

"Hoşçakalın... Lady Vader."

Kapı açılıp Leia çıkarken hâlâ ona bakıyordu.

Küçük gemi bulutların arasından havalandı, hızla Rwookrrorro hava kontrol ekranlarından kayboldu. Leia'nın yanında Chewbacca kızgınca kükredi. Leia, "Ben de bu durumdan memnun değilim," diye itiraf etti. "Ama onları sonsuza kadar atlatamayız. Eğer onları İmparatorluk kontrolünden alabilecek bir tek şansımız bile varsa..." başını salladı.

Chewbacca tekrar kükredi. Leia, "Biliyorum" dedi yavaşça. Chewie'nin acısının bir kısmı onun kalbine de yerleşmişti. "Salporin'e senin kadar yakın değildim, ama o yine de benim arkadaşımdı."

Wookiee monitöre arkasını dönüp odanın öbür ucuna yürüdü. Leia onu izledi ve yardım edecek bir şeyler yapabilmeyi diledi. Ama elinden gelen hiçbir şey yoktu. Chewie birbiriyle çatışan şeref kavramları arasında kalmıştı ve bunu kendi içinde çözmesi gerekiyordu.

Arkasında biri kıpırdandı. Ralrra, "Zamanı geldi," dedi. "Anma töreni başladı. Gidip diğerlerine katılmalıyız."

Chewbacca onayladığını belirten bir kükremeyle ona katılmaya gitti. Leia Ralrra'ya baktı. Ralrra, "Bu tören sadece Wookieeler için," dedi. "Daha sonra bize katılmanıza izin verilecek."

Leia, "Anlıyorum," dedi. "Bana ihtiyacınız olursa, iniş platformunda *Bayan Şans*'ı hazırlıyor olacağım."

Ralrra şüpheli bir sesle, "Eğer ayrılmanın güvenli olduğuna gerçekten inanıyorsanız," dedi.

Leia, "Evet," diye karşılık verdi. Ve değilse bile başka şansı yoktu. Elinde artık bir ırk ismi vardı. Noghriler. Ve Coruscant'a dönüp yeni bir kayıt araştırması başlatması çok önemliydi.

"Pekala. Yas töreni iki saat içinde başlayacak."

Leia gözyaşlarını saklamaya çalışarak başını salladı. "Orada olacağım," diye söz verdi.

Ve kendi kendine bu savaşın gerçekten bitip bitmeyeceğini sordu.

Bölüm 26

Yarım düzine ağaç arasından ve etrafından sarkan sarmaşık kütlesi, çıldırmış dev bir örümcek ağı gibiydi. Skywalker'ın ışın kılıcını alan Mara düğümü inceleyerek ağı en hızlı temizleme yolunu bulmaya çalıştı.

Göz ucuyla Skywalker'ın kıpırdandığını gördü. "Sakin ol," dedi. "Bu sadece bir dakikamızı alacak."

Skywalker, "Hassas düşünmek zorunda değilsin, biliyorsun," dedi. "Işın kılıcının gücü azalmıyor."

Mara, "Evet, ama biz gizleniyoruz," diye karşılık verdi. "Böyle bir ormanda bir ışın kılıcının sesinin nereye kadar gidebileceği konusunda bir fikrin var mı?"

"Hayır."

"Benim de. Ve böyle kalmasını istiyorum." Lazer tabancasını sol eline aldı, sağ eliyle ışın kılıcını açtı ve üç hızlı seri darbe indirdi. O silahı kapatırken düğümü yere düştü. Skywalker'a dönüp ışın kılıcını tekrar beline takarken, "O kadar da zor olmadı, değil mi?" dedi. Tam dönüşünü tamamlarken droidin çığlığını duydu.

Droidin uyarı çığlığı, yaprakların ani hışırtısından bir saniye önce gelmişti. Mara döndü. Vornskr üç ağaç uzaklıktaki bir daldan Skywalker'ın üzerine atlarken lazer tabancasını sağ eline aldı.

İki uzun yolculuk gününden sonra bile Skywalker'ın refleksleri hâlâ yerindeydi. Taşıma yatağının tutacak yerlerini bırakıp vornskrin hedef bölgesinin tam önünde kendini yere attı. Hayvan üstüne atlarken dört pençe ve bir kamçı kuyruk birlikte bir darbe indirmeye hazırlandılar. Mara hayvan yere inene kadar bekledi ve kurbanına doğru döndüğü anda onu vurdu.

Skywalker dikkatlice ayağa kalkıp etrafına bakındı. Tekrar taşıma yatağının tutacaklarını eline alırken, "Bana ışın kılıcımı verme konusunda

fikrini değiştirmeni isterdim," dedi. "Vornskrleri vurmaktan bıkıyor olmalısın."

Mara, "Neden? Iskalayacağımdan mı korkuyorsun?" diye alayla karşılık verdi, vornskriyi ayağıyla dürtmek için ilerlerken. Hayvan gerçekten de ölmüştü.

Skywalker taşıma yatağını biraz evvel temizlediği dal düğümlerine doğru sürüklerken, "Mükemmel bir nişancısın," diye kabullendi. "Ama iki gecedir uyumuyorsun. Bu eninde sonunda etkisini gösterecek."

Mara, "Sen kendi işine bak," diye terslendi. "Haydi kıpırda –taşıyıcı balonu göndermek için yeterince temiz bir alan bulmalıyız."

Skywalker yürüdü, arkasındaki taşıma yatağına bağlanmış olan droid kendi kendine yavaşça bipliyordu. Mara arkadan ilerledi, taşıma yatağının fazla görünür bir iz bırakıp bırakmadığını takip ediyor ve Skywalker'a bakarak suratını asıyordu.

İşin en rahatsız edici tarafı, haklı olmasıydı. Biraz evvelki sol elden, sağ ele geçme tekniği daha önce binlerce kez gerçekleştirdiği bir teknik olmasına rağmen neredeyse lazer tabancasını yakalayamayacaktı. Kalbi artık devamlı hızlı atıyor, dinlendikleri zaman bile yavaşlamıyordu. Ve yürüyüşleri sırasında önündeki göreve odaklanmak yerine aklının tamamen dağıldığı uzun süreler oluyordu.

Bir kez, uzun zaman önce, altı gün uyumadan işine devam etmişti. Şimdi sadece iki gün sonra kontrolünü kaybediyordu.

Dişlerini sıkıp biraz daha suratını astı. Skywalker onun çöktüğünü görmeyi umut ediyorsa, çok hayal kırıklığına uğrayacaktı. Sırf mesleki gururu için bile olsa bu işin sonunu getirecekti.

Önünde Skywalker zorlu bir zeminden geçerken hafifçe tökezledi. Taşıma yatağının sağ kolu elinden kaydı, droid neredeyse yataktan düşecekti ve makineden bir protesto çığlığı yükseldi. Mara tekrar kolu tutmak için eğilirken, "Kim yoruluyormuş acaba?" diye kükredi. "Bu son bir saat içinde üçüncü kez."

Skywalker soğukkanlı bir sesle, "Sadece elim," dedi. "Bu öğleden sonra tamamen uyuşmuş görünüyor."

Mara, "Eminim öyledir," dedi. İleride, ağaç dallarının arasında küçük bir gökyüzü parçası görünüyordu. Ona işaret ederek "İşte deliğimiz," dedi. "Droidi ortaya koy."

Skywalker söyleneni yaptı ve gidip küçük açıklığın kenarındaki bir ağaca yaslanarak oturdu. Mara küçük taşıyıcı balonu doldurdu ve alıcıdan droidin alıcı prizinin olduğu sokete bir kablo yerleştirerek anten kablosunun üzerinde havaya gönderdi. Skywalker'a bakarak, "Her şey tamam," diye seslendi.

Skywalker ağacına yaslanıp uyuya kalmıştı.

Mara hor gören bir şekilde homurdandı. "Jedi!" Kelimeyi neredeyse bir küfür gibi dile getirdikten sonra droide döndü. "Haydi işe koyulalım," dedi, yere dikkatlice oturarak. Burkulmuş bileği iyileşmiş görünüyordu, ama fazla yüklenmemesi gerektiğini biliyordu.

Droid soru sorarcasına bipledi, kubbe başı Skywalker'a kısaca göz atmak için döndü. Mara sertçe, "İşe koyulalım dedim," diye tekrarladı.

Droid, bu sefer yenilgiyi kabullenmiş bir ses tonuyla, bir kez daha bipledi. Droid uzaktaki X-kanat'ın bilgisayarından bir mesaj yüklemesi isterken iletişim aletinin göstergesi bir kere yanıp söndü, yükleme geri geldiğinde bir kez daha.

Aniden droid açık bir heyecanla çığlık attı. Mara, "Ne?" diye sorguladı, lazer tabancasını çekip etrafa çabucak göz atarken. Hiçbir sorun görünmüyordu. "Ne? Sonunda bir mesaj mı geldi?"

Droid olumlu bir biplemeyle karşılık verdi, başı tekrar Skywalker'a döndü. Mara, "Evet, mesajı görelim," diye kükredi. "Haydi. Onun da duyması gereken bir şeyse, onun için tekrar gösterebilirsin."

Tabii mesajda ormandan yalnız çıkmasını öneren bir şey yoksa, diye eklemedi. Eğer varsa...

Droid hafifçe öne eğildi ve yerdeki yapraklar üzerinde bir holografik imaj belirdi.

Ama beklediği gibi Karrde'nin görüntüsü değildi. Onun yerine, karşılarında altın kaplamalı bir protokol droidi duruyordu. Protokol droidi, "İyi günler Efendi Luke," dedi dikkat çekici ölçüde kılı kırk yaran bir sesle. "Size Kaptan Karrde'nin selamlarını getiriyorum, ve size de Efendi Mara," diye ekledi, sanki sonradan aklına gelmiş gibi. "O ve Kaptan Solo kazadan sonra ikinizin de hayatta ve iyi olduğunuza çok memnun oldular."

Mara holografa bakakaldı, tamamen şoka uğramıştı. Kaptan Solo mu? İmparatorluk aşkına! Karrde ne yaptığını zannediyordu? Solo ve Calrissian'a Skywalker'dan mı söz etmişti?

Titiz protokol droidi, "Bu mesajı çözebileceğine eminim Artoo," diye devam etti. "Kaptan Karrde, benim karşılıklı kodlamamı biraz daha karıştırmak için benim de kullanılmamı önerdi. Ona göre Hyllyard Şehri'nde sizin ormandan çıkmanızı bekleyen İmparatorluk fırtına askerleri var."

Mara dişlerini sıkarak uyuyan esirine baktı. Demek Thrawn kanmamıştı. Skywalker'ın burada olduğunu biliyor ve ikisini de yakalamak için bekliyordu.

Kendini zorlayarak bitkinlikle artan paniğini geri itmeye çalıştı. Hayır. Thrawn bilmiyordu. En azından emin değildi. Sadece şüpheleniyordu. Bilseydi, kampta ona bu mesajı gönderecek kimse kalmazdı.

"Kaptan Karrde'nin İmparatorluk güçlerine anlattığı hikaye, eski bir çalışanın bazı değerli malzemeleri çalarak kaçmaya çalıştığı ve Jade adındaki yeni bir çalışanın da onu takip ettiğiydi. Kendisi Jade'in bir kadın olduğunu hiç söylemediği için, belki siz ve Bayan Mara ormandan çıktığınızda rolleri değiştirebilirsiniz, diye öneriyor."

Mara içinden, Tabii ya, diye mırıldandı. Eğer Karrde, Mara'nın lazer tabancasını Skywalker'a sırtına tutması için vereceğini düşünüyorsa, tekrar düşünmesi iyi olurdu.

Protokol droidi, "Her koşulda," diye devam etti, "o ve Kaptan Solo, sizi fırtına askerleri yakalamadan önce kurtarabilmek için bir plan üzerinde çalışıyorlar. Eğer bu mümkün olmazsa, o zaman sizi onların elinden almak için ellerinden geleni yapacaklar. Korkarım şu anda başka söyleyecek bir şeyim yok. Kaptan Karrde iletişim noktasını bulmalarını önlemek için bu mesaja bir dakikalık bir zaman limiti koydu. Size iyi şanslar diliyor. Efendi Luke'a dikkat et Artoo, kendine de..."

Görüntü kayboldu ve droidin projeksiyonu kapandı. Mara iletişim aletini kapattı, anten makarasını balonu aşağıya çekmek için hazırladı.

Skywalker, "İyi bir fikir," diye mırıldandı.

Mara ona sert bir bakış fırlattı. Gözleri hâlâ kapalıydı. "Ben de uyuyor numarası yapıyorsun diye düşünüyordum," diye hiddetle konuştu, ama pek de öfkeli değildi.

Skywalker uykulu bir sesle, "Numara yapmıyordum," diye onu düzeltti. "Uykuya dalıp çıkıyorum. Bence yine de güzel bir fikir."

Mara homurdandı. "Unut gitsin. Birkaç kilometre kuzeye gitmeye çalışacağız, dairenin dışına çıkıp Hyllyard'a düzlüklerden gireceğiz." Kronosuna baktı, sonra da ağaçlara. Birkaç dakikadır kara bulutlar tepede toplanıyor ve mavi gökyüzünü kaplıyorlardı. Yağmur bulutları olmadıklarına karar verdi, ama gün ışığını kapatabilecek kadar güçlüydüler. "Bunu yarına da saklayabiliriz," dedi, bileğini kollayarak ayağa kalkarken. "Eğer istiyorsan... neyse boşver!" diye kendini durdurdu. Nefes alış verişine bakılırsa Skywalker yine uykuya dalmıştı.

Bu da kamp kurma işini ona bırakıyordu. Harika. Droide, "Ortalığa göz kulak ol," diye kükredi. Yaşam destek çantasını bıraktığı yere döndü.

Droidin elektronik çığlığı onu tekrar arkasına döndürdü, eli lazer tabancasına uzandı, gözleri etrafını tehlike için araştırdı.

Ve sonra ağır bir yük omuzlarına ve sırtına atlayarak, tenine acı verici iğneler şeklinde batıp onu yüzüstü toprağa fırlattı.

Her şey kararmadan önce son düşüncesi, şansı varken Skywalker'ı öldürmüş olma dileğiydi.

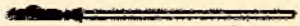

Artoo'nun uyarı alarmı Luke'u şekerlemesinden sıçrattı. Gözleri açıldı ve kas ve pençeden oluşan bulanık bir görüntünün boşluktan Mara'nın sırtına atladığını gördü.

Tüm uykusu aniden açılan Luke ayağa fırladı. Vornskr Mara'nın üzerinde duruyordu, ön pençelerini omuzlarına batırmıştı, sanki dişlerini boynuna geçirmek istiyor gibi başını yana çevirmişti. Mara kıpırdamadan yatıyordu. Luke başının arkasını görebiliyordu –ölmüştü ya da şok halindeydi, bilmek imkansızdı. Ona yetişemeyecek kadar uzakta olan Artoo yine de tekerleklerinin elverdiği kadar hızla o yöne doğru ilerliyordu, küçük elektrikli kaynak aygıtı savaş için hazırlanırcasına uzatılmıştı.

Luke derin bir nefes alarak bir çığlık attı.

Sıradan bir çığlık değil, tüyleri ürperten, gürleyen, insanlık dışı, uzak tepelerden yankılanan ve adeta tüm açıklığı dolduran bir çığlıktı bu. Ben Kenobi'nin yıllar önce Tatooine'de kum adamlarını ondan uzaklaştırmak için kullandığı, kan dondurucu bir krayt ejderi çığlığıydı.

Vornskr korkup kaçmadı. Ama kesinlikle şaşırmış, kurbanını geçici bir süreliğine unutmuştu. Ağırlığını kısmen de olsa Mara'nın sırtından kaldırarak, çömelerek sesin kaynağına bakmak için döndü.

Uzun bir an boyunca Luke'un gözleri yaratığınkilere kenetlendi, büyüyü bozmamak için hareket etmeye korkuyordu. Eğer Artoo kaynak aygıtıyla oraya erişene kadar dikkatini çekmeye devam edebilirse...

Ve o sırada, hâlâ yere yapışmış olan Mara kıpırdadı. Luke ellerini tekrar ağzının kenarına getirip uludu. Vornskr tekrar cevap olarak ağırlığını kıpırdattı.

Mara hafif bir homurdanma ve yarım bir savaş çığlığıyla sırtüstü dönerek ellerini hayvanın boynunu yakalamak için uzattı.

Bu Luke'un elde edeceği tek şanstı, bir vonrskre karşı yaralı bir insanla fazla da sürmeyecekti. Arkasındaki ağaç gövdesinden sıçrayıp vornskrin yan tarafını hedef alarak koşmaya başladı.

Oraya asla varamadı. Kendini çarpışmaya hazırlarken vornskrin kamçı kuyruğu onu omzu ve yüzünden yakalayıp yere savurdu.

Anında tekrar ayağa kalktı, yanağındaki ve alnındaki alev alev yanan hattın belli belirsiz farkındaydı. Vornskr ona doğru yeniden yaklaşırken tısladı, jilet keskinliğindeki pençelerini ona göstererek onu uzaklaştırmaya çalıştı. Bu sırada

Artoo olay yerine yetişti ve hayvanın sol ön pençesine bir kıvılcım gönderdi: neredeyse doğal bir şekilde, vornskr kaynak aygıtına bir darbe savuşturarak, onu parçaladı ve parçalar uçarak etrafa yayıldı. Aynı anda kuyruk havalandı ve darbenin şiddeti Artoo'yu tek tekerleği üzerinde kaldırdı. Kuyruk tekrar tekrar vurdu, her seferinde droidi yere yıkmaya daha da yaklaşıyordu.

Luke dişlerini gıcırdattı, akıl hızla bir plan arıyordu. Yaratığın kafasını böyle karıştırmak bir erteleme taktiğinden başka bir şey değildi, ama bu dikkat dağıtma kesildiği anda Mara ölmüş demekti. Vornskr ya kollarını pençeleriyle parçalar ya da gücüyle onu ezerdi. Kaynak aygıtının gitmesiyle Artoo'nun hiçbir savaşma umudu kalmamıştı ve eğer Vornskr ona bu kuyrukla saldırmaya devam ederse...

Kuyruk. "Artoo," diye seslendi. "Kuyruk bir daha sana vurduğunda onu yakalamaya çalış."

Artoo titrek bir bipleme ile cevap verdi ve ağır yakalama kolunu uzattı. Luke göz ucuyla izliyor, hâlâ vornskrin kafasını ve ön pençelerini oyalamaya çalışıyordu. Kuyruk tekrar havalandı ve bu defa bir zafer çığlığıyla Artoo onu yakaladı.

Zafer çığlığı kısa sürede bir korku çığlığına dönüştü. Vornskr yine neredeyse doğal bir güçle, yakalama kolunun çoğunu da birlikte alarak kuyruğunu kurtardı.

Ama birkaç saniye boyunca dikkati kuyruğa yönelmişti ve bu da Luke'un tam ihtiyacı olan şeydi. Artoo'nun gövdesi etrafından ve tuzağa düşürülmüş kuyruğun altından dalarak Mara'nın yanına uzandı ve ışın kılıcını kaptı.

Ayağa kalkmak için yuvarlanırken, kamçı kuyruk ona doğru atıldı, ama hedefe vardığında Luke Artoo'nun yanından uzaklaşmıştı. Işın kılıcını açarak parlayan kılıcı çırpınan pençelerin arasından salladı ve vornksrin burnuna dokundu.

Hayvan kendisini ısıran bu garip yaratıktan uzaklaşarak öfke ve acı dolu bir çığlık attı. Luke onu Mara'dan uzaklaştırmaya ve güvenli bir şekilde öldürücü darbeyi indirebileceği bir yere çekmeye çalışarak tekrar dokundu.

Aniden, tek bir akıcı harekette vornskr geriye sıçradı ve sonra doğrudan Luke'a doğru atladı. Ve Luke da tek bir akıcı hareketle onu ikiye biçti.

Ayağının altından çatlak bir ses, "Zamanı gelmişti," diye seslendi. Luke aşağıya baktığında Mara'nın tek dirseği üzerinde doğrularak ölü vornskri üzerinden ittiğini gördü. "Ne biçim aptalca bir oyun oynuyordun, alevler aşkına?"

Luke, "Hedefi kaçırırsam ellerinin kesilmesini istemeyeceğini düşündüm," dedi, hızla nefes alıp vererek. O otururken bir adım gerileyip yardım elini uzattı.

Mara elini salladı. El ve dizlerinin üzerinde yavaşça dönerek, kendini dikkatlice ayağa kaldırarak onunla yüzleşti.

Elinde ona doğrulttuğu lazer tabancasıyla.

"Işın kılıcını bırak ve geriye çekil," dedi, vurgulamak için silahını sallayarak.

Luke iç çekerek başını salladı. "Sana inanmıyorum," dedi ışın kılıcını kapatıp yere atarken. Adrenalin vücudunu terk ediyordu, hem yüzü hem hem de omzu deli gibi acımaya başlamıştı. "Artoo ve benim daha şimdi hayatını kurtardığımızı fark etmedin mi?"

"Fark ettim. Teşekkürler." Lazer tabancasını onun üzerinde tutarak ışın kılıcını almaya eğildi. "Sanırım bu iki gün önce seni vurmamamın ödülü. Geç şuraya ve otur."

Luke kendi kendine hafifçe inleyen Artoo'ya baktı. "Önce Artoo'yu kontrol edebilir miyim?"

Mara droide baktı, dudakları ince bir çizgi haline gelmişti. "Tabii, bak bakalım." İkisinden de uzaklaşarak yaşam destek çantasını aldı ve açıklığın kenarındaki ağaçlardan birine yürüdü.

Artoo Luke'un korktuğu kadar kötü bir durumda değildi. Hem kaynak aygıtı, hem de yakalayıcı kolu temiz bir şekilde kırılmış, sağa sola takılacak teller ya da parçalar kalmamıştı. Droide alçak sesle cesaretlendirici şeyler söyleyen Luke, iki bölümü de mühürledi.

Sırtı bir ağaca dönük oturan ve kollarındaki pençe izlerine yavaşça merhem süren Mara, "Evet?" diye sordu.

Luke kendi ağacına dönüp otururken, "Şimdilik iyi," dedi. "Daha önce bundan daha kötü zarar gördüğü olmuştu."

Mara ekşi bir sesle, "Bunu duyduğuma çok memnunum," dedi. Luke'a daha uzun bir bakış attı. "Seni iyi benzetmiş, değil mi?"

Luke dikkatlice yanağındaki ve alnındaki çizgiye dokundu. "İdare ederim."

Mara homurdandı. "Tabii edersin," dedi. Kendi sıyrıklarına bakmaya devam ederken sesi alayla doluydu. "Unutmuştum. Sen aynı zamanda bir kahramansın."

Uzun bir an boyunca Luke bir kez daha bu garip kadının zıtlıklarını ve karmaşıklığını anlamaya çalışarak onu izledi. Yaşadığı şoka verdiği tepki ya da belki kas yorgunluğu yüzünden ellerinin losyonu sürerken titrediğini üç metre öteden bile görebiliyordu. Korktuğu kesindi –ne de olsa kanlı bir ölümden birkaç saniye ile kurtulmuştu, bunu fark etmemiş olmak için aptal olması gerekirdi.

Buna rağmen, içinde ne hissediyor olursa olsun, bu hislerden hiçbirinin

etrafına kurduğu sert kaya yüzeyi aşmaması için kararlı olduğu kesindi. Sanki herhangi bir zayıflığın ortaya çıkmasından korkuyor gibiydi.

Aniden Mara gözlerini onun üzerinde olduğunu hissediyormuş gibi baktı. "Sana teşekkür ettim," diye kükredi. "Daha ne istiyorsun, madalya mı?"

Luke kafasını salladı. "Sadece başına ne geldiğini öğrenmek istiyorum."

Bir an boyunca yeşil gözler o eski nefretle parladı. Ama sadece bir an. İki günlük zorlu yolculuk ve uykusuzluğun üzerine vornskr saldırısı duygusal gücünün çoğunu alıp götürmüştü. Öfke gözlerinden silindi, geride yalnızca yorgun bir soğukluk kaldı. "Başıma sen geldin," dedi, sesinde acıdan çok bitkinlik vardı. "Onuncu sınıf bir gezegendeki altıncı sınıf bir çiftlikten çıkıp geldin ve hayatımı mahfettin."

"Nasıl?"

Horgörü yüzünü kapladı. "Kim olduğum hakkında hiçbir fikrin yok, değil mi?"

Luke başını salladı. "Karşılaşsaydık seni kesinlikle hatırlardım."

Mara alayla, "Tabii," dedi. "Büyük, her şeyi gören Jedi. Her şeyi görür, her şeyi duyar, her şeyi bilir, her şeyi anlar. Hayır, karşılaşmadık; ama eğer beni fark etmeye zahmet etseydin oradaydım. Solo için geldiğin gün Jabba'nın sarayında dansçıydım."

Demek buydu. Jabba için çalışıyordu ve Luke, Jabba'yı öldürerek hayatını mahfetmişti.

Luke ona kaşlarını çattı. Hayır. Zayıf figürü, çevikliği ve zarafeti –bunlar kesinlikle profesyonel bir dansçıya ait olabilirdi, ama pilotluk yetenekleri, uzman nişancılığı, ışın kılıçları hakkındaki bilgisi –bunların dansçılıkla alakası yoktu.

Mara hâlâ bekliyordu, yüz ifadesi ona her şeyi anlaması için meydan okuyor gibiydi. Luke, "Sadece bir dansçı değildin ama," dedi. "Bu sadece bir gizlenme yoluydu."

Mara'nın dudakları büküldü. "Çok iyi. Göklere çıkarılan Jedi iç görüsü, şüphesiz. Devam et, çok iyi gidiyorsun. Orada gerçekte ne yapıyordum?"

Luke tereddüt etti. Bunun için birçok olasılık vardı: ödül avcısı, kaçakçı, Jabba için bir muhafız, rakip suç organizasyonlarının birinden bir casus...

Hayır. Işın kılıcı bilgisi düşünülürse... aniden tüm parçalar biraraya geldi. "Beni bekliyordun," dedi. "Vader, Han'ı kurtarmaya çalışacağımı biliyordu ve seni beni yakalaman için gönderdi."

"Vader mı?" Mara tükürür gibi konuştu. "Güldürme beni. Vader aptalın tekiydi, ihanetin kenarında gezinip duruyordu. Efendim beni Jabba'nın yanına seni öldürmem için gönderdi, aramıza katmak için değil."

Luke ona baktı, buz gibi bir ürperti sırtında dolaşıyordu. Bu olamazdı... ama acı çeken yüze bakarken söylenenlerin doğru olduğunu biliyordu. "Ve efendin," dedi usulca, "İmparator'du."

Mara, "Evet," dedi. Sesi bir yılan tıslaması gibiydi. "Ve sen onu yok ettin."

Luke yutkundu, kulaklarında kendi kalbinin attığını duyabiliyordu. İmparator'u o öldürmemiş, bunu Vader yapmıştı; ama Mara bu detayların üzerinde kafa yoracak gibi görünmüyordu. "Yanılıyorsun," dedi. "Beni kendi yanına çekmeye çalıştı."

Mara gergin bir sesle, "Çünkü ben başarısız oldum," dedi. "Ve yalnızca Vader seni orada onun karşısına çıkardığı için. Ne? Vader'ın onu tahttan indirmek için sana yardım önerdiğini bilmediğini mi sanıyordun?"

Bilinçsiz olarak Luke uyuşmuş yapay elinin parmaklarını oynattı. Evet, Vader gerçekten de Bulut Şehri düellosunda böyle bir birlik önerisinde bulunmuştu. "Onun ciddi bir teklif olduğunu düşünmemiştim," diye mırıldandı.

Mara, "İmparator öyle düşündü," dedi. "Biliyordu. Ve onun bildiğini ben de biliyordum."

Gözleri uzak bir acı ile doldu. "Ben onun eliydim, Skywalker," dedi, sesi hatıralar canlanırken uzaktan geliyordu. "Onun yakın çevresinde böyle tanınırdım: İmparator'un Eli olarak. Tüm galakside ona hizmet ettim, İmparatorluk filosunun ve fırtına askerlerinin yapamadığı işleri ben yaptım. Bu benim en büyük yeteneğimdi –onun sesini, İmparatorluğunu her yerinden duyabilir ve ona aynı şekilde cevap verebilirdim. Ona ihanet edenleri ortaya çıkardım, düşmanlarını dize getirdim, ihtiyacı olan beyinsiz bürokratları kontrol altına almasına yardım ettim. Prestijim, gücüm ve saygım vardı."

Yavaşça gözleri geçmişten döndü. "Ve sen bunların hepsini benden aldın. Sadece bunun için bile ölmeyi hak ediyorsun."

Luke kendini zorlayarak sordu. "Yanlış giden neydi?"

Mara'nın dudakları büküldü. "Jabba benim idam partisiyle gitmeme izin vermedi –işte bu kadar basit. Yalvarmayı, ikna etmeyi, pazarlık etmeyi denedim, ama fikrini değiştiremedim."

Luke ciddi bir sesle, "Hayır," dedi. "Jabba Güç'ün akıl kontrolü yöntemlerine çok dayanıklıydı."

Ama eğer Mara mavnada olsaydı...

Luke ürperdi, aklında Dagobah'taki karanlık mağarada gördüğü dehşet verici imge canlanmıştı: mavnanın üst güvertesinde duran ve ışın kılıcını yukarda tutarken ona gülen esrarengiz kadın gölgesi.

Mağara yıllar önce, ilk seferinde ona muhtemel bir geleceği göstermişti.

Bu sefer ise muhtemel bir geçmişi görmüştü. "Başarılı olacaktın," dedi yavaşça.

Mara ona ters bir bakış attı. "Anlayış ya da acıma aramıyorum," diye konuştu. "Bilmek istedin. Şimdi biliyorsun."

Luke bir süre onun yaralarıyla sessizce ilgilenmesine izin verdi. Sonra, "Niye buradasın?" diye sordu. "Neden İmparatorluk'la birlikte değilsin?"

"Ne İmparatorluğu? İmparatorluk ölüyor. Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun."

"Ama hâlâ ayaktayken–"

Mara sert bir bakışla sözünü kesti. "Kime gidebilirim?" diye sorguladı. "Beni tanımıyorlardı –hiçbiri. En azından İmparator'un Eli olarak. Ben bir gölgeydim, normal kumanda hatları ve protokolun dışında çalışıyordum. Yaptığım işlerin tutulmuş kayıtları yok. Resmi olarak tanıştırıldığım birkaç kişi de beni bir sabun köpüğü, İmparator'u eğlendirmek için sarayda tutulan küçük bir hareketli süs eşyası olarak biliyorlar."

Gözleri tekrar hatıralarla uzaklara daldı. "Endor'dan sonra gideceğim hiçbir yer yoktu," dedi acı bir sesle. "hiçbir bağlantı, hiçbir kaynak kalmamıştı. Artık gerçek bir kimliğim bile yoktu. Tek başımaydım."

"Ve sonra Karrde'nin yanına geldin."

"Sonunda. İlk önce dört buçuk yılı elimden gelen her şeyi yaparak galaksinin çürümüş eteklerinde geçirdim." Gözleri ona çevrilmişti, içlerinde nefret ateşi yanıyordu. "Buraya gelmek için çok uğraştım Skywalker. Bunu benim içim mahvedemeyeceksin. Bu defa değil."

Luke ona, "Senin için hiçbir şeyi mahfetmek istemiyorum," dedi. "Tek istediğim Yeni Cumhuriyet'e dönmek."

Mara "Ve ben de eski İmparatorluğu geri istiyorum," dedi alayla. "Her zaman istediklerimizi alamıyoruz, değil mi?"

Luke başını salladı. "Hayır. Alamıyoruz."

Bir an boyunca Mara ona baktı. Sonra aniden bir tüp merhem fırlattı. "Al şunu. O yarayı iyileştir. Sonra da biraz uyu. Yarın çok yoğun bir gün olacak."

Bölüm 27

Eski görünüşlü A-sınıfı nakliye gemisi, *Chimaera*'nın sancak tarafında hipersürücü takılmış dev bir uzay kutusu gibi sürükleniyordu. Solmuş kaplaması Yıldız Destroyeri'nin ışıklarının yansımasıyla cansız bir şekilde parlıyordu. Kumanda istasyonunda oturan Thrawn algılayıcı bilgilerini inceleyip başını salladı. Pellaeon'a, "İyi görünüyor Kaptan," dedi. "Tam olması gerektiği gibi. Hazır olduğunuzda testlere başlayabilirsiniz."

Pellaeon konsolundaki bilgileri incelerken, "Birkaç dakika alacak efendim," diye cevap verdi. "Teknisyenler gizleme kalkanını çalıştırmakta bazı sorunlar yaşıyorlar."

Nefesini tuttu, sözlü bir patlamadan korkuyordu. Denenmemiş gizleme kalkanı ve özel olarak modifiye edilmiş nakliye gemisi çok büyük miktarda paraya mal olmuştu –İmparatorluğun boşa harcayamayacağı türden bir paraya. Şu anda teknolojinin aniden sorun yaratması, özellikle tüm Sluis Van operasyonu önlerindeyken felaket olurdu.

Ama Büyük Amiral sadece başını sallamakla yetindi. "Zamanımız var. Myrkr'den haber var mı?"

Pellaeon, "Son rapor iki saat önce geldi," dedi. "Hâlâ olumsuz."

Thrawn yine başını salladı. "Ve Sluis Van'dan son rakamlar?"

Pellaeon uygun dosyayı kontrol etti. "Yüz on iki gezgin savaş gemisi. Altmış beş tanesi kargo taşıyıcısı olarak kullanılıyor. Gerisi eskort görevinde."

"Altmış beş," Thrawn memnuniyetle tekrarladı. "Mükemmel. Bu bizim aralarından seçebileceğimiz anlamına geliyor."

Pellaeon rahatsızca kıpırdandı. "Evet, efendim."

Thrawn nakliye gemisini incelemeyi bırakarak Pellaeon'a baktı. "Bir endişeniz mi var Kaptan?"

Pellaeon gemiye işaret etti. "Onları düşman bölgesine iletişimsiz göndermekten hoşlanmıyorum."

Thrawn kuru bir sesle, "Bu konuda fazla seçeneğimiz yok," diye hatırlattı. "Bir gizleme kalkanı böyle çalışır –hiçbir şey içeri girmez, hiçbir şey dışarı çıkmaz." Kaşını kaldırdı. "Tabii çalışacağını farz edersek."

"Evet, efendim, ama..."

"Ama ne, Kaptan?"

Pellaeon cesaretini toplayıp konuştu. "Bana öyle geliyor ki Amiral, bu C'baoth'u kullanmamız gereken türden bir operasyon."

Thrawn'un bakışları biraz sertleşti. "C'baoth mu?"

"Evet, efendim. Bize iletişim sağlayabilir–"

"İletişime ihtiyacımız yok, Kaptan." Thrawn onun sözünü yarıda kesti. "Dikkatli zamanlama, amacımıza ulaşmak için yeterli olacaktır."

"Katılmıyorum Amiral. Normal şartlar altında evet, dikkatli zamanlama onları pozisyonlarına yerleştirirdi. Ama şimdi Sluis Kontrol'den ne kadar zamanda geçiş izni alacaklarını bile bilmiyoruz."

Thrawn soğuk bir sesle, "Tam tersine," dedi. "Sluis ırkını çok dikkatli inceledim. Nakliye gemisine ne kadar zamanda izin vereceklerini tam olarak belirleyebilirim."

Pellaeon dişlerini sıktı. "Eğer kontroldekilerin hepsi Sluisli olsaydı, evet. Ama Asiler kendi malzemelerini Sluis Van sisteminden geçiriyorlar, yani Kontrol'de de kendi adamlarından bazıları olacaktır."

Thrawn, "Önemli değil," dedi. "İşin başında Sluisliler olacaktır. Olayları onların zamanlaması belirleyecek."

Pellaeon tuttuğu nefesini bırakarak yenilgiyi kabul etti. "Evet, efendim," diye mırıldandı.

Thrawn ona baktı. "Bu bir cesaret gösterisi değil, Kaptan. Ya da İmparatorluk filosunun onsuz da çalışabileceğini göstermek de değil. Çok basitçe anlatmak gerekirse, C'baoth'u çok sık ve çok fazla kullanmayı göze alamayız."

Pellaeon, "Çünkü ona sanki bir savaş bilgisayarına bağlanmışız gibi bağımlı duruma düşeriz," diye homurdandı.

Thrawn gülümsedi. "Bu sizi hâlâ rahatsız ediyor, değil mi? Önemli değil. Bu da onun bir parçası, ama çok küçük bir kısmı. Beni daha çok ilgilendiren kısım. Üstat C'baoth'a bu çeşit bir gücün tadını fazla tattırmamak."

Pellaon ona kaşlarını çattı. "Güç istemediğini söylemişti."

Thrawn soğuk bir sesle, "O zaman yalan söylüyor," dedi. "Herkes güç ister. Ve ne kadar çok elde ederlerse, o kadar çok isterler."

Pellaeon bunu düşündü. "Ama eğer bize bir tehdit oluşturuyorsa..."

Cümlesini yarıda kesti, aniden etraflarında çalışan subayların ve diğer adamların farkına varmıştı.

Büyük Amiral'ın böyle bir kaygısı yoktu. "Neden ondan kurtulmuyoruz?" diye cümleyi bitirdi. "Çok basit. Çünkü çok yakında onun güç zevkini yeteri kadar tatmin etmiş olacağız... ve bir kere bunu yaptık mı, bize sıradan bir maşadan daha fazla tehdit yaratmayacak."

"Leia Organa ve ikizleri mi?"

"Kesinlikle." Thrawn başını salladı, gözleri parlıyordu. "C'baoth onları eline geçirince, Filoyla ilgili işler onun için artık yalnızca gerçek işine ayıracağı zamanı çalan basit angaryalar olacak."

Pellaeon kendini bu bakışın yoğunluğundan gözlerini kaçırırken buldu. Teori iyi görünüyordu, ama pratikte... "Bu tabii ki, Noghriler'in Leia Organa Solo'yu ele geçirebileceklerini varsayarsak geçerli."

Thrawn güvenle, "Geçirecekler," dedi. "Elimizdeki Noghriler bitmeden çok önce Organa Solo ve koruyucularının oyunları bitecek."

Pellaeon'un önündeki ekran açıldı. "Hazırlar efendim," dedi.

Thrawn nakliye gemisine döndü. "Hazır olduğunuzda, Kaptan."

Pellaeon derin bir nefes aldı ve iletişim düğmesine dokundu. "Gizleme Kalkanı: harekete geçsin."

Ve izleme yerinin dışında, eski nakliye gemisi... aynen olduğu gibi kaldı.

Thrawn nakliye gemisine sert bir ifadeyle baktı. Kumanda ekranlarına ve sonra tekrar nakliye gemisine. Ardından yüzünde tatmin olmuş bir gülümsemeyle Pellaeon'a döndü. "Mükemmel, Kaptan. Tam olarak istediğim şey buydu. Sizi ve teknik ekibinizi tebrik ediyorum."

Pelleaon, "Teşekkür ederim efendim," dedi, gergin olduğunu fark etmediği kaslarını gevşeterek. "Sanırım yeşil ışık yakıyoruz?"

Büyük Amiral'in gülümsemesi değişmedi, ama yüzü sertleşti. Ciddi bir sesle, "Işık yeşil, Kaptan" dedi. "Görev gücünü alarma geçirin; randevu noktasına gitmek için hazırlanın."

"Sluis Van tersaneleri bizimdir."

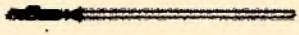

Wedge Antilles veri tablasından inanamayarak başını kaldırdı. Sevkiyat memuruna, "Dalga geçiyorsun herhalde," dedi. "Eskort görevi mi?"

Diğeri ona masum bir bakış attı. "Sorun nedir?" diye sordu. "Siz X-kanatlarsınız. Herzaman eskort işi yaparsınız."

Wedge. "Biz insanlara eskortluk ederiz," diye homurdandı. "Kargo gemilerine bekçi köpekliği yapmayız."

Sevkiyat memurunun masum yüz ifadesi açık bir tiksintiye dönüştü ve Wedge aniden onun son zamanlarda aynı tartışmayı pek çok kişiyle yaşadığı fikrine kapıldı. "Bakın Kumandan, bana yüklenmeyin," diye kükredi. "Bu standart bir Firkateyn eskortluk görevi. – Firkateynde insan ya da bozuk bir reaktör olması ne fark eder?"

Wedge veri tablasına baktı. Bu bir mesleki gurur meselesiydi, aradaki fark buydu. "Sluis Van, X-Kanatlar için oldukça uzun bir yol," dedi.

Sevkiyat memuru, "Evet, ama sisteme girene kadar Firkateyn'de kalacaksınız," dedi, masasının üzerinden uzanıp Wedge'in bloknotundaki duyuru tuşuna dokunarak. "Oradan sadece ona eşlik edeceksiniz."

Wedge duyurunun geri kalan kısmını inceledi. Sonra tersanelerde oturup konvoyun geri kalan kısmının toplanmasını ve Bpfassh'a kargoyu götürmeyi bekleyeceklerdi. "Bu yüzden Coruscant'tan çok uzun süre uzakta kalacağız," dedi.

Sevkiyat memuru sesini alçatarak: "Sizin yerinizde olsaydım buna bir artı olarak bakardım Kumandan," dedi. "Orada bir şeyler oluyor. Konsey üyesi Fey'lya ve adamları hamlelerini yapmak üzereler."

Wedge üstünde bir ürpertinin dolaştığını hissetti. "Bir darbe demek istemiyorsun, değil mi?"

Sevkiyat memuru sanki yanmış gibi zıpladı. "Tabii ki hayır. Fey'lya'nın ne olduğunu–?"

Durakladı, gözlerinde ihtiyatlı bir bakış belirdi. "Ha, anlıyorum. Sen Ackbar'ın fanatiklerinden birisin, öyle değil mi? Kabul et Kumandan; Ackbar Birliğin askeri bölümüyle olan bütün bağlarını kaybetti. Fey'lya konseyde bizim iyiliğimizi düşünen tek kişi." Veri tablasına işaret etti. "Bu da onun bir parçası. Tüm bu çöplük Ackbar'ın ofisinden geliyor."

"Evet, ama ortalıkta hâlâ bir İmparatorluk var," diye mırıldandı Wedge. Ackbar'ın aleyhindeki sözlü saldırının onu nasıl hemen karşı tarafa ittiğinin farkındaydı ve bundan çok rahatsız olmuştu. Sevkiyat memurunun bunu özellikle mi yaptığını merak etti... ya da gerçekten ordu içinde gittikçe büyüyen Fey'lya taraftarlarından biri miydi?

Şimdi düşünüyordu da, Coruscant'tan uzakta küçük bir tatil fena olmazdı. En azından onu bütün bu politik çılgınlıktan bir süre uzak tutardı. "Ne zaman gidiyoruz?"

Sevkiyat Memuru, "Adamlarını toplar toplamaz," dedi. "Şu anda savaşçılarınızı yüklüyorlar."

"Pekala." Wedge masadan ayrılıp hazırlanma odasına giden koridora

yürüdü. Evet, Sluis Van ve Bpfassh'a küçük bir yolculuk, şu anda tam ihtiyacı olan bir şeydi. Kurulması için bu kadar emek harcadığı Yeni Cumhuriyet'e neler olduğunu anlamak için bir fırsat sağlayacaktı.

Ve eğer İmparatorluk güçleri yolda onlara saldırmaya kalkarsa, bu en azından savaşabileceği bir tehdit olacaktı.

Bölüm 28

Ormandan arada bir gelen sesleri fark etmeye başladıkları vakit öğleden hemen önceydi. Luke onları nihayet tanıdığı zaman ise bir saat daha geçmişti.

Sürat motorsikletleri.

Motor sesi uzakta yok olmadan önce iki kere alçalırken Mara, "Bunun bir askeri model olduğuna emin misin?" diye mırıldandı.

Luke ciddi bir sesle, "Eminim," dedi. "Onlardan bir tanesiyle Endor'da neredeyse bir ağaca çakılıyordum."

Mara cevap vermedi ve bir an Luke Endor'u hatırlatmanın iyi bir fikir olmadığını düşündü. Ama Mara'nın yüzüne bakınca bu korku azaldı. Mara suratını asmıyor, dinliyordu. "Onlar da güneye gidiyor gibiler," dedi bir dakika sonra. "Kuzey yönünden bir şey duymuyorum."

Luke dinledi. "Ben de duymuyorum. Düşünüyorum da... Artoo, bizim için bir ses haritası yapabilir misin?"

Artoo'dan onaylayan bir bipleme geldi. Bir an sonra droidin hologram projektörü çalıştı ve ayaklarının altındaki birbirine karışmış yaprakların birkaç santimetre üstünde iki renkli bir harita belirdi.

Mara işaret ederek, "Haklıydım," dedi. "Birkaç birim tam önümüzde, diğerleri güneyde. Kuzeyde bir şey yok."

Luke, "Bu da kuzeye sapmış olmamızı gerektirir."

Mara kaşlarını çattı. "Bu kanıya nasıl vardın?"

Luke, "Bizim Hyllyard Şehri'ne varacağımızı biliyor olmalılar," dedi. "Aramalarını doğrudan yaklaşım üzerine yoğunlaştıracaklardır."

Mara hafifçe gülümsedi. "Ne kadar harika bir Jedi naifliği. Onları duyamamamızın orada olmadıkları anlamına gelmeyeceğini hiç düşünmedin mi?"

Luke holografik haritaya baktı. "Evet, tabii ki orada bir güç bekletebilirler," diye kabullendi. "Ama bu onlara ne kazandıracak?"

"Yapma Skywalker. Bu kitaptaki en eski numaradır. Eğer alanın aşılması imkansız gibi görünüyorsa, av saklanır ve daha iyi bir fırsat için bekler. Bunu yapmasını istemiyorsan, ona olası bir çıkış yolu gibi görünecek bir yol verirsin" Aşağıya eğildi, haritanın sessiz bölümünün ortasından bir çizgi çekti. "Bu durumda bir avantaj daha sağlarlar: eğer kuzeye, gözle görülür bir şekilde sürat motorsikletlerinden uzaklaşmak için kaçarsak, o zaman bu onlardan bir şey sakladığımızın anında kanıtı olur."

Luke yüzünü buruşturdu. "Kanıta ihtiyaçları yok ki."

Mara ayağa kalkarken omuz silkti. "Bazı subaylar bürokrasiye fazla önem verir. Şimdi ne yapıyoruz?"

Luke tekrar haritaya baktı. Mara'ya göre, ormanın kenarından sadece dört ya da beş kilometre uzaktaydılar –iki saat kadar. Eğer İmparatorluk güçleri zaten önlerinde böyle bir organizasyon kurduysa... Yavaşça, "Bizi bir daire içine almaya çalışacaklar," dedi. "Birlikleri kuzeye ve güneye, en sonunda da arkamıza yerleştirecekler."

Mara, "Eğer bunu zaten yapmadılarsa," diye karşılık verdi. "Onları duymamız için hiçbir sebep yoktu –bizim ne hızda hareket ettiğimizi bilmiyorlar, o yüzden büyük bir daire oluşturacaklardır. Büyük bir olasılıkla büyük bir Chariot hücum aracı ya da hava devriyesi çemberi ve onlarla birlikte, her odak noktasının etrafında dolanan bir grup sürat motorsikleti. Bu bir ağ kurmak için standart fırtına askerleri formatıdır."

Luke dudaklarını büzdü. Ama İmparatorluğun bilmediği şey, avlarından birinin tam olarak ne yaptıklarını bildiğiydi. "Peki öyleyse nasıl çıkıyoruz buradan?" diye sordu.

Mara dişlerinin arasından, "Çıkmıyoruz," diye tısladı. "Daha fazla alet ve kaynağımız olmadan yapamayız."

Hafif motor sesi önlerinde bir yerlerden tekrar geldi, sanki uzaktan bir yerlerde geçiyormuşçasına yükseldi ve alçaldı. Luke, "Bu durumda," dedi. "Doğruca ortaya da gidebiliriz. Onlar bizi görmeden onlara seslenebiliriz belki."

Mara homurdandı. "Saklayacak bir şeyi olmayan sıradan turistlermişiz gibi mi?"

"Senin daha iyi bir fikrin var mı?"

Mara sert bir bakış fırlattı. Ama bu refleks bir bakıştı, arkasında gerçek bir öfke yoktu. Sonunda, "Pek sayılmaz" diye kabul etti. "Sanırım aynı zamanda Karrde'nin önerdiği rol değiştirme olayını da denemek isteyeceksin."

Luke omuz silkti. "Aralarından savaşarak çıkamayız," diye hatırlattı. "Ve eğer bu kıskaç hareketi konusunda haklıysan, gizlice de geçemeyeceğiz. Geriye yalnızca blöf yapmak kalıyor. blöf ne kadar iyiyse şansımız da o kadar yüksek."

Mara dudak büktü. "Haklısın sanırım." Hafif bir tereddütle lazer tabancasından güç modülünü çıkardı ve tabancayla kol kılıfını ona uzattı.

Luke onları aldı, lazer tabancasını elinde tarttı. Yavaşça, "Dolu olup olmadığını kontrol etmek isteyebilirler," dedi. "Ben ederdim."

"Bak Skywalker, sana dolu bir silah vereceğimi düşünüyorsan–"

"Ve eğer bizi İmparatorluk güçlerinden önce başka bir vornskr bulursa," diye sözünü kesti Luke, "onu asla yeterince hızlı dolduramazsın."

Mara, "Belki de umrumda değil," diye karşılık verdi.

Luke başını salladı. "Evet senin umrunda değil belki."

Mara tekrar sert bakışlarından birini attı, ama bu bakış eski kararlılığını yitirmişti. Dişlerini görünür bir şekilde gıcırdatarak güç modülünü eline fırlattı. "Teşekkür ederim," dedi Luke lazer tabancasını tekrar doldurup sol koluna takarak. "Şimdi. Artoo?"

Droid anlamıştı. Üst kubbesinin tepesinde diğerlerinden ayırt edilemeyen bölürnlerden biri açıldı ve altından uzun, derin bir depo bölümü çıktı. Mara'ya dönen Luke elini uzattı.

Mara açık ele ve bölmeye baktı. Ekşi bir sesle, "Demek böyle yapmıştın," dedi ışın kılıcını belinden çıkarıp ona vererek. "Bu şeyi Jabba'nın sarayına nasıl soktuğunu hep merak etmiştim."

Luke ışın kılıcını içeri attı ve Artoo kapağı kapattı. Droide, "İhtiyacım olursa onu alacağım," dedi.

Mara, "Onunla pek iyi olacağına güvenme," diye uyardı. "Ysalamirilerin etkisi ormanın kenarından sonra bile kilometrelerce uzanıyor –o küçük sezgi numaralarının hiçbiri Hyllyard Şehrinin yakınlarında işe yaramaz."

Luke "Anlıyorum," diye başını salladı. "Sanırım gitmeye hazırız."

Mara, "Henüz değil," dedi. "Hâlâ yüzün meselesi var."

Luke tek kaşını kaldırdı. "Artoo'nun bunu saklayacak bir yeri olduğunu zannetmiyorum."

"Çok komiksin. Benim aklımda başka bir şey vardı." Mara etrafına bakındı ve sonra birkaç metre ötedeki garip görünüşlü bir çalılığa yöneldi. Çalılığa uzanarak, tüniğinin koluyla elini sardı ve dikkatlice birkaç yaprağı kopardı. "Tüniğin kolunu sıvayıp kolunu uzat," diye emretti.

Luke söyleneni yaptı ve Mara yapraklardan birinin ucuyla hafifçe üst koluna dokundu. "Şimdi. Bakalım işe yarıyor mu?"

"Bu tam olarak ne işe –aah!" Luke üst kolunda delici bir acının belirmesiyle nefessiz kaldı.

Mara tatmin olmuş bir ses tonuyla, "Mükemmel," dedi. "Onlara alerjin var. Haydi rahatla –acı birkaç saniye içinde geçecek."

Luke, "Teşekkürler," diyerek dişlerini sıktı. Acı gerçekten de azalıyordu. "Pekala. Şimdi, ya bu –mmm!– korkunç kaşıntı?"

Mara, "Bu biraz daha uzun sürecek," dedi, koluna işaret ederek. "Ama bunu boşver, ne düşünüyorsun?"

Luke tekrar dişlerini sıktı. Kaşıntı pek de azımsanamayacak bir işkenceydi, ama Mara haklıydı. Yaprağı sürdüğü yerde deri kararmış, şişmiş ve küçük kabarcıklarla kaplanmıştı. "İğrenç görünüyor," dedi.

"Tabii ki öyle. Bunu kendin mi yapmak istersin? Yoksa senin için yapmamı istiyor musun?"

Luke dişlerini sıktı. Bu pek de hoş olmayacaktı. "Ben yaparım."

Gerçekten de hiç hoş değildi, ama çenesine yaprakları sürmeyi bitirdiğinde, alnındaki acı çoktan azalmaya başlamıştı bile. Dişlerinin arasından, "Umarım gözlerime çok yakın sürmedim," dedi, yaprakları ormana fırlatıp yüzünü tırnaklarıyla kazımak isteğine karşı savaşırken. "Günün geri kalan kısmında görebilmek yararlı olurdu."

Mara yüzünü inceleyerek, "Sanırım iyi olacaksın," dedi. "Yüzünün geri kalan kısmı felaket doğrusu. Ellerindeki resimlere hiç benzemeyeceksin, orası kesin."

"Bunu duyduğuma çok memnun oldum." Luke derin bir nefes aldı ve Jedi acı bastırma egzersizlerini çabucak uyguladı. Güç olmadan yeterince etkili değildiler, ama biraz olsun işe yarıyor gibiydiler. "Ne kadar böyle görüneceğim?"

"Şişlikler birkaç saat içinde inmeye başlar. Yarına kadar tamamen kaybolmazlar."

"Yeterli. Öyleyse hazır mıyız?"

"Olabileceğimiz kadar hazırız." Artoo'ya sırtını dönerek taşıma yatağının kollarını eline aldı ve yürümeye başladı. "Haydi."

Mara'nın bileğinin durumuna ve Luke'un kaşıntısına rağmen iyi yol aldılar. Kaşıntının yarım saat sonra azalmaya başlaması Luke'u rahatlatmış, geride yalnızca şişlik ve uyuşukluk kalmıştı.

Mara'nın bileği ise başka bir hikayeydi ve Luke kendisi ile Artoo'nun arkasından yürürken bileğini nasıl kollamaya çalıştığını görüyordu.

Artoo'nun taşıma yatağının ek yükü de işleri kolaylaştırmıyordu. Neredeyse iki kere rol değiştirmekten vaz geçmelerini söyleyecek gibi oldu. Ama sonra bu isteğe karşı direndi. Bu onların bu durumdan kurtulmaları için en iyi şanslarıydı ve ikisi de bunu biliyorlardı.

Üstelik Mara bunu kabul edemeyecek kadar gururluydu.

Uzaklarda sürat motorsikletlerinin seslerinin yükselip alçalmasıyla bir kilometre kadar daha gitmişlerdi ki, hedeflerine vardıklarını fark ettiler.

Karşılarında iki kişi vardı: parlak beyaz zırhları içinde motorlu izciler onlara doğru geldiler ve Luke'un kulakları daha yaklaşmalarının sesini bile duyamadan önlerinde durdular. Bu da hedef noktasını zaten bildikleri çok kısa bir yolculuk yaptıklarını, aynı zamanda tüm arama ekibinin yerlerini belirlediğini ve son birkaç dakikadır vektörlediklerini de gösteriyordu. Luke, Mara ile yer değiştirmeyi denemediği için kendi kendine şükretti.

İzcilerden biri havada süzülürlerken, "Durun" diye gereksizce bağırdı, her iki alt lazer topu da onlara yöneltilmişti ve hazırdı. "İmparatorluk adına kendinizi tanıtın."

Ve şimdi gösteri zamanı gelmişti. Luke, şiş yanaklarının izin verdiğince bir rahatlama duygusu yansıtmaya çalıştığı sesiyle, "Sizi gördüğüme ne kadar memnun olduğumu bilemezsiniz," dedi. "Elinizde bir ulaşım aracı olabilir mi acaba? Artık bayılmak üzereyim."

Çok kısa bir tereddüt anından sonra izci, "Kendini tanıt," diye tekrarladı.

Luke ona, "Adım Jade," dedi. Mara'yı işaret etti. "Burada Talon Karrde için bir hediyem var. Herhalde bir araç göndermedi, öyle mi?"

Kısa bir duraklama oldu. Luke izcilerin kendi aralarında tartıştıklarına ya da talimat almak için üssü aradıklarına karar verdi. Esirin bir kadın olması onları gerçekten de şaşırtmışa benziyordu. Numaranın yeterli olup olmayacağı ise bambaşka bir sorundu.

İzci, "Bizimle geleceksiniz," diye emretti. "Subayımız sizinle konuşmak istiyor. Sen –kadın – droidi yere koy ve ondan uzaklaş."

Luke ikinci izci sürat motorsikletini Artoo'nun taşıma yatağının önüne getirirken, "Benim için sorun yok," dedi. "Ama ikinizin de kayıtlar için şahit olmanızı istiyorum, siz gelmeden önce onu ben yakalamıştım. Karrde devamlı bu ödül paralarından sıyrılmaya çalışıyor: ama bundan sıyrılamayacak."

Devriye, "Sen bir ödül avcısı mısın?" diye sordu, sesinde açıkça bir küçümseme vardı.

Luke, "Evet," dedi, izcinin horgörülü tonuna karşılık olarak sesine bir mesleki gurur tonu katarak. Gerçekte küçümsemelerine aldırdığı yoktu, hatta buna güveniyordu. İmparatorluk güçleri onun hakkında kafalarına ne

kadar yanlış bir imaj yerleştirirlerse, aldatmacanın farkına varmaları da o kadar uzun sürecekti.

Yine de aklının gerisinde bir yerlerde, bunun kullanması gereken bir Jedi hilesi olup olmadığını düşünmekten kendini alamıyordu.

İkinci devriye motorundan indi ve Artoo'nun taşıma yatağının kollarını sürat motorsikletinin arkasına bağladı. Tekrar motoruna binerek seri bir yürüme hızında yola çıktı. İlk devriye, "Siz ikiniz onu izleyin" diye emretti, arkadan onu takip etmek için motorunu döndürürken. "Önce lazer tabancasını yere at Jade."

Luke denileni yaptı ve yola koyuldular. İlk devriye yere atılmış lazer tabancasını almak için durakladı ve onları takip etti.

Ormanın kenarına ulaşmaları bir saat daha aldı. Yol boyunca onlara iki sürat motoru eşlik etti, ama ilerledikçe ekip büyümeye başladı. Her iki taraftan da daha fazla sürat motorları ortaya çıktı, ya Luke ve Mara'nın yanında yakın bir formasyon oluşturuyor, ya da öndeki ve arkadaki muhafızlara katılıyorlardı. Ormanın sınırına yaklaşmaya başladıkça tamamen zırhlı fırtına askerleri göründü, lazer tüfekleri göğüslerinde hazır tutularak iki esirin yanında pozisyonlarını aldılar. Bu sırada devriyeler de dağılıp hareketli bir alan oluşturmaya başladılar.

Nihayet orman arazisinden çıktıklarında eskortları on motorlu devriye ve yirmi fırtına askerinden oluşuyordu. Oldukça etkileyici bir askeri güç gösterisiydi... ve arama çalışmalarının kendisi bir yana, Luke'a İmparatorluğun başında olan bu esrarengiz adamın bu olayı ne kadar ciddiye aldığını göstermişti. Güçlerinin doruklarındayken bile İmparatorluk fırtına askerlerini böyle kolayca harcamamıştı.

Ormanla Hyllyard Şehri'nin en yakın binası arasındaki elli metrelik açık alanda onları üç kişi daha bekliyordu: iki fırtına askeri ve sert yüzlü, tozlu kahverengi İmparatorluk üniformasında binbaşı rütbesi taşıyan bir adam. Mara ve Luke kendisine doğru itildiğinde adam, "Nihayet," diye söylendi. "Kim bunlar?"

Öndeki fırtına askerlerinden biri, hepsinde olduğu gibi filtrelenmiş sesiyle, "Erkek adının Jade olduğunu söylüyor," diye rapor verdi. "Ödül avcısı, Karrde için çalışıyor. Kadının kendi esiri olduğunu iddia ediyor."

Binbaşı "Esiriydi," diye düzeltti Mara'ya bakarak. "Senin adın ne hırsız?"

Mara aksi bir sesle, "Senni Kiffu," dedi. "Ve ben hırsız değilim. Talon Karrde'nin bana büyük borcu var. Hakkım olandan fazlasının almadım."

Binbaşı Luke'a baktı. Luke omuzlarını silkti. "Karrde'nin diğer işleri beni ilgilendirmez. Onu geri getirmemi söyledi, ben de onu geri getirdim."

Binbaşı, "Gördüğüm kadarıyla çaldığı şeyi de," dedi hâlâ taşıma yatağına

bağlı ve sürat motorsikletinin arkasından sürüklenen Artoo'ya bakarak. İzciye, "Droidi motorundan indir," diye emir verdi. "Zemin burada yeterince düz ve seni alanda istiyorum. Onu esirlerin yanına koy. Kelepçe de tak –Buradaki ağaç köklerine takılmazlar."

Luke fırtına askerlerinden biri ona doğru yürürken, "Bir dakika," diye itiraz etti. "Ben de mi?"

Binbaşı kaşlarını hafifçe kaldırdı. "Bununla bir sorunun mu var Ödül avcısı?" diye meydan okuyan bir sesle sordu.

Luke, "Evet, bununla bir sorunum var," diye karşılık verdi. "Burada esir olan o, ben değilim."

Diğeri, "Şu an için ikiniz de esirsiniz," dedi. "Bu yüzden kapa çeneni." Luke'un suratına baktı. "İmparatorluk adına, suratına ne oldu senin?"

Demek ki, yüzündeki şişlikleri Luke'un doğal yüz özellikleri olarak yutturamayacaklardı. Fırtına askeri ellerini sertçe önünde kelepçelerken, "Onu kovalarken bir tür çalıya girdim," diye homurdandı. "Bir süre deli gibi kaşındı."

Binbaşı hafifçe gülümsedi. "Senin için ne kötü," dedi kuru bir sesle. "Ve merkez üssümüzde tam donanımlı bir doktorumuz olması ne şans. Tüm bu şişlikleri hemen geçirebilir." Luke'un suratına bir an daha baktıktan sonra dikkatini fırtına askeri liderine verdi. "Onun silahını aldın herhalde."

Fırtına askeri lideri işaret etti ve motorlu devriyelerin ilki binbaşıya Mara'nın lazer tabancasını vermek için yaklaştı. Binbaşı, "İlginç bir silah," dedi, beline sokmadan önce elinde çevirip inceleyerek. Üstlerinden hafif bir araç sesi geldi ve Luke başını kaldırdığında, üstlerinde itme motorlu bir aracın durduğunu gördü. Tam Mara'nın tahmin ettiği gibi bir Chariot hücum aracıydı. Binbaşı da yukarı bakıp, "İşte," dedi. "Haydi Kumandan, gidiyoruz."

Hyllyard Şehri Luke'a birçok açıdan Mos Eisley'i hatırlatmıştı: küçük evler ve ticari binalar çok yakın bir şekilde bir araya toplanmış, aralarından ise dar caddeler geçiyordu. Bölük alan etrafında dolaştı, görünüşe göre şehrin merkezine bağlanan daha geniş caddeleri hedefliyordu. Dış binaları geçerken şehre göz atan Luke, birkaç blok ötede açık bir alan gibi görünen bir yeri fark etti. Şehir meydanı ya da bir uzay aracı iniş bölgesi olmalıydı.

Öncü kol hedef tam caddeye ulaştığında fırtına askerleri mükemmel bir senkronizasyonla biçim değiştirdiler. İç dairedekiler Luke ve Mara'ya yaklaşırken dış dairedekiler iyice uzaklaştı, hepsi birden durdular ve mahkumlara da durmaları için işaret ettiler. Bir an sonra bu ani manevranın nedeni köşeden göründü: dört hırpani kılıklı adam, elleri arkasından zincirlenmiş beşinci bir adamı ortalarına almış, onlara doğru hızla yaklaşıyorlardı.

Caddeden henüz çıkmışlardı ki dört kişilik bir fırtına askeri birliği tarafından yolları kesildi. Aralarında yabancıların fırtına askerlerine bariz bir isteksizlikle silahlarını vermeleriyle sonuçlanan, kısa ve duyulamayan bir konuşma geçti. İmparatorluk güçleri refakatinde ana gruba doğru yürüdüler... ve yaklaştıklarında Luke nihayet mahkumu iyice inceleme fırsatı buldu.

Mahkum Han Solo'ydu.

Fırtına askerleri yeni gelenlerin geçmesi için hafifçe sıralarını açtılar. Önünde durduklarında binbaşı, "Ne istiyorsunuz?" diye sordu.

İçlerinden biri, "Adım Chin," dedi. "Bu pisliği ormanda dolaşırken yakaladık –belki de sizin esirleri arıyordu. Belki onunla bir konuşmak istersiniz diye düşündük."

Binbaşı alayla, "İnanılmaz derece cömertsiniz," dedi. Han'a çabuk, ölçen bir bakış atarak. "Bu kanıya kendiniz mi vardınız?"

Chin sırtını dikleştirdi. "Büyük şehirde yaşamıyor olmam aptal olduğum anlamına gelmez" dedi sertçe. "Ne yani, İmparatorluk güçleri geçici bir üs kurduğu zaman bizim bunun ne anlama geldiğini bilmediğimizi mi düşünüyorsunuz?"

Binbaşı ona uzun, soğuk bir bakış attı. "Üssün geçici olması için dua etsen iyi olur." Başını Han'a doğru sallayarak yanındaki fırtına askerlerine işaret etti. "Silahı var mı bakın."

Chin, "Biz zaten–" diye başladı, ama Binbaşı ona bir bakış atınca sustu.

Arama sadece bir dakika sürdü ve bir şey çıkmadı. Binbaşı, "Onu da diğerlerinin yanına alın," diye emretti. "Pekala Chin. Sen ve arkadaşlarınız gidebilirsiniz. Eğer bir değeri varsa, sizin de payınıza bir şey düşmesini sağlarım."

Chin alayla dudaklarını bükerek, "İnanılmaz derecede cömertsiniz," diye karşılık verdi. "Şimdi silahlarımızı alabilir miyiz?"

Binbaşının ifadesi sertleşti. "Onları daha sonra merkez üssünden alabilirsiniz," dedi. "Hyllyard Oteli, tam meydanın karşısında –ama eminim senin gibi seçkin bir vatandaş yerini iyi biliyordur."

Bir an Chin bu konuda tartışacakmış gibi göründü, ama etrafa dağılmış fırtına askerlerine bir bakış kararını değiştirmesine sebep olmuş gibiydi. Tek kelime etmeden döndü ve üç arkadaşıyla şehre doğru ilerlemeye başladılar.

Binbaşı, "Kıpırdayın," diye emretti ve tekrar yürümeye başladılar.

Luke'un yanında yürüyen Han, "Tekrar beraberiz, ha?" diye konuştu

Luke, "Bunu dünyada kaçırmazdım," diye mırıldandı. "Arkadaşların gitmek için çok acele ettiler."

Han, "Büyük olasılıkla partiyi kaçırmak istemediler," dedi. "Benim yakalanmamı kutlamak için hazırladıkları küçük bir şey."

Luke ona yan bir bakış attı. "Bizim davet edilmememiz çok yazık."

Han ciddi bir ifadeyle, "Gerçekten de öyle," dedi. "Ama bu işler belli olmaz."

Artık caddeye girmişler, şehrin merkezine doğru yürüyorlardı. Fırtına askerlerinin başlarının tam üstünde ve tam önlerinde gri bir şey görebiliyordu. Daha iyi görebilmek için boynunu uzattı ve yapının tek başına duran bir kemer yolu olduğunu, biraz evvel fark ettiği açık köy meydanının uzak ucunun yakınında yerden yükseldiğini gördü.

Oldukça da etkileyici bir kemer yoluydu bu, özellikle ana galaksinin bu kadar uzağında yer alan bir şehir için. Üst kısmı değişik tip taşlardan oluşmuştu, taç kısmı bir şemsiye ile doğranmış bir mantar dilimi arası bir şekilde dışarı doğru açılıyordu. Alt kısmı kıvrılmış ve aşağı doğru eğilmişti, her iki tarafta da birer metrekarelik bir çift destekleyici sütunla son buluyordu. Tüm kemer gökyüzüne neredeyse on metre kadar uzanıyordu, sütunlar arasındaki uzaklık da bunun yarısı kadardı. Tam önünde, on beş metrelik açık bir alan olan köy meydanı yatıyordu.

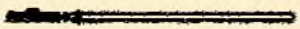

Baskın yapmak için mükemmel bir yer.

Luke midesinin kasıldığını hissetti. Baskın için mükemmel bir yer. Tabii bu onun için bu kadar açıksa, fırtına askerleri için de öyle olmalıydı.

Öyleydi de. Ekibin önkolu şimdi meydana varmıştı, fırtına askerleri dar sokağın sınırlarından çıkarken hepsi lazer tüfeklerini biraz daha yükseğe kaldırıp arkadaşlarından biraz uzaklaştılar. Bir baskın bekledikleri kesindi. Ve burada olmasını bekliyorlardı.

Dişlerini sıkan Luke tekrar kemere odaklandı. Han'a, "Tripio burada mı?" diye sordu.

Han'ın kaşlarını çattığını hissetti, ama diğeri gereksiz sorularla vakit kaybetmedi. "Lando ile birlikte, evet."

Luke başını salladı ve sağına baktı. Yanında Artoo tümsekli yolda, onlara ayak uydurmaya çalışarak ilerliyordu. Kendini hazırlayan Luke, onun yoluna doğru bir adım attı.

Ve bir çığlıkla, Artoo Luke'un ayağının üzerine takılarak gürültüyle yere düştü.

Luke hemen kelepçeli elleriyle küçük droidi tekrar ayağa kaldırmak için onun yanında diz çöktü. Bazı fırtına birlikleri askerlerinin yardım etmek için

yaklaştıklarını hissetti, ama şu anda onu duyacak kadar yakında kimse yoktu. Droidin ses alıcısına, "Artoo, Tripio'yu ara," dedi. "Biz kemere gelene kadar saldırıyı bekletmesini söyle."

Droid hemen denileni yaptı, gürültülü şakıması neredeyse hâlâ yanında diz çöken Luke'u sağır ediyordu. Sert eller onu kollarının altından yakalayıp ayağa çekerken Luke'un başı hâlâ çınlıyordu. Tekrar dengesini sağladı–

Binbaşı önünde duruyordu, yüzünde şüpheli bir ifade vardı. "Neydi bu şimdi?" diye sorguladı.

Luke, "Düştü," dedi. "Sanırım takıldı."

Binbaşı sözünü sertçe kesti. "İletişimden bahsediyorum. Ne dedi?"

Luke, "Herhalde bana onu düşürdüğüm için söyleniyordu," dedi. "Ne söylediğini ben nereden bileyim?"

Uzun bir an boyunca Binbaşı ona sert sert baktı. Sonunda, "Kıpırdayın Kumandan," dedi yanındaki fırtına askerine. "Herkes gözünü dört açsın."

Döndü ve tekrar yürümeye başladılar. Han yanında, "Umarım ne yaptığını biliyorsun," diye mırıldandı.

Luke derin bir nefes aldı ve gözlerini önlerindeki kemere dikti. "Ben de öyle," diye aynı şekilde karşılık verdi.

Birkaç dakika içinde ikisi de öğreneceklerdi.

Bölüm 29

Tripio, "Eyvahlar olsun!" diye bağırdı. "General Calrissian, ben–"

Lando, "Sessiz ol Tripio," diye emretti, camdan meydanda olan küçük karışıklığa dikkatlice baktı. "Ne olduğunu gördün mü Aves?"

Pencere kenarının yanında diz çökmüş olan Aves başını salladı. "Skywalker ve droidi düştüler. Kesin bir şey söyleyemiyorum –arada çok fazla fırtına askeri var."

"General Calrissian–"

Lando iki fırtına askerinin Luke'u ayağa kaldırmasını ve sonra Artoo'yu düzeltmelerini gergince izledi. "Sessiz ol Tripio. Görünüşe göre iyiler."

Aves yanındaki yere eğilerek küçük bir verici aldı. "Evet. Başlıyoruz. Umarım herkes hazırdır."

Lando, "Ve Chin ve diğerleri lazer tabancalarını taşımıyorlardır," dedi usulca.

Aves homurdandı. "Taşımıyorlar. Merak etme. Fırtına askerleri her zaman diğerlerinin silahlarını alırlar."

Lando başını salladı, lazer tabancasını kavrayıp bunun bir an önce bitmesini dileyerek. Yolun karşısında İmparatorluk güçleri durumu düzeltmiş ve tekrar harekete geçmiş gibi görünüyorlardı. Saklanacakları herhangi bir yer olmayan meydana girer girmez...

Tripio, "General Calrissian, sizinle konuşmalıyım," diye ısrar etti. "Efendi Luke'tan bir mesajım var."

Lando gözlerini kırpıştırdı. "Luke'tan mı?"

Bunu söylerken birden Artoo düştükten sonraki elektronik çığlığı hatırladı. O olabilir miydi? "Ne diyor?"

Tripio, "Efendi Luke sizin saldırıyı ertelemenizi istiyor," dedi, nihayet birinin onu dinlemesiyle rahatlayarak. "Ateş etmeden önce fırtına askerleri

kemere gelinceye kadar beklemenizi istiyor."

Aves onlara döndü. "Ne? Bu delilik. Sayıları bizim üç katımız. Onlara saklanmaları için tek bir fırsat verirsek bizi parçalara bölerler."

Lando dişlerini gıcırdatarak pencereden baktı. Aves haklıydı –bunu bilecek kadar yer taktiği bilgisi vardı. Ama diğer yandan... "Burada çok yayılmış durumdalar," dedi. "Saklanacak yer olsun ya da olmasın, onları vurmak zor olacak. Özellikle alandaki şu sürat motorsikletleriyle."

Aves başını salladı. "Bu delilik," diye tekrarladı. "Adamlarımı böyle riske atmayacağım."

Lando "Luke ne yaptığını biliyor," dedi. "O bir Jedi."

Aves, "Şimdi bir Jedi değil," diye homurdandı. "Karrde ysalamirileri açıklamadı mı?"

Lando, "Jedi güçleri olsun ya da olmasın, o bir Jedi," diye ısrar etti. Aniden lazer tabancasının Aves'e işaret ettiğini fark etti. Ama bu normaldi, çünkü Aves'in lazer tabancası da ona nişan almıştı. "Ve ayrıca onun hayatı senin adamlarından daha fazla tehlikede. Sen her zaman görevi bırakıp çekilebilirsin."

Aves, "Tabii ya," dedi alayla, pencereden bir göz atarak. İmparatorluk güçleri şimdi meydanın ortasına varıyorlardı. Lando fırtına askerlerinin şu anda dikkatli ve alarmda olduklarını görebiliyordu. "İçlerinden birini bile canlı bırakırsak şehri mühürlerler. Ve oradaki Chariot'a ne demeli?"

Lando "Ne olmuş ona?" diye cevap verdi. "Hâlâ onu nasıl yok edeceğinizi duymadım."

Aves, "Tabii ki kahrolasının inmesini istemiyoruz," diye cevabı yapıştırdı. "Ve eğer fırtına askerlerinin kemere gelmelerine izin verirsek bu olacak. Chariot tam önüne konacak, bizim ve onların tam arasına. Sonra kemerle birlikte onlara bizi oturdukları yerden istedikleri gibi avlamaları için saklanacak yer sağlayacak." Başını sallayıp vericisini kavradı. "Hem artık diğerlerine plan değişikliği bildirmek için çok geç."

Lando yakası altında biriken teri hissederek, "Onlara bir şey söylemek zorunda değilsin," dedi. Luke ona güveniyordu. "Kimse sen bubi tuzaklı silahları ateşleyene kadar bir şey yapmayacak."

Aves yine başını salladı. "Çok riskli." Cama dönerek vericiyi kaldırdı.

Ve Lando tam bu anın her şeyin bittiği, kime ya da neye güvendiğine karar vermesi gerektiği an olduğunu fark etti. Taktikler ve soyut mantık mı, yoksa insanlar mı? Lazer tabancasını indirip namluyu nazikçe Aves'in boynuna dayadı. "Bekliyoruz."

Aves kıpırdamadı, ama aniden yere çöküşünde Lando'ya avlanan bir hayvanı hatırlatan bir şey belirdi. Buz gibi yumuşak bir sesle. "Bunu unutmayacağım Calrissian," dedi.

Lando. "Unutmanı istemezdim." diye karşılık verdi. Fırtına askerlerine baktı ve Luke'un gerçekten de ne yaptığını biliyor olmasını umdu.

Öncü koi çoktan kemeri geçmişti ve binbaşı sadece birkaç adım uzaklıktaydı ki, aniden dört fırtına askeri havaya uçtu.

Oldukça da etkileyici bir gösteriydi. Eş zamanlı beyaz-sarı ateşlerin patlamaları araziyi neredeyse acı verici bir yoğunlukta aydınlattı, çok sayıda patlayıcının sesi Luke'u neredeyse yere deviriyordu.

Arkasında lazer tabancaları ateş etmeye başladığında kulakları hâlâ çınlıyordu.

Fırtına askerleri gerçekten iyiydi. Luke'un görebildiği kadarıyla hiç panik, şaşkınlıkla donma ya da kararsızlık yoktu. Neredeyse lazer tabancası ateşi başlamadan önce savaş pozisyonu almaya başlamışlardı; köprüye varmış olanlar koruyucu ateş sağlamak için taş sütünlara yapışıyorlardı, geri kalanlar da hızla onlara katılıyordu. Lazer tabancalarının gürültüsünün üzerinde, sürat motorsikletlerinin yüksek hıza çıktıklarını duyabiliyordu. Üstünde görünmeyen düşmanlara saldırmak üzere dönen Chariot hücum aracını gördü.

Ve sonra zırhlı bir el onu koltuk altlarından yakalayarak kemere doğru fırlattı. Birkaç saniye sonra kemerin kuzey tarafını destekleyen iki sütun arasına atılmış duruyordu. Mara çoktan orada yere çökmüştü. Birkaç saniye sonra iki fırtına askeri daha Han'ı da onların yanına fırlattı. Dört imparatorluk askeri onların yanında konuşlandı ve sütunları saklanma yeri olarak kullanarak karşı ateş açmaya başladılar. Dizlerinin üzerine doğrulan Luke bir bakış atmak için eğildi.

Ateş hattında, ölümcül yatay ateş lazer tabancası ateşi altında ufacık ve çaresiz görünen Artoo küçük tekerleklerinin elverdiği kadar hızla onlara doğru geliyordu.

Han kulağına, "Sanırım başımız belada." dedi. "Lando ve diğerlerinden hiç bahsetmiyorum."

Luke gergin bir sesle, "Daha bitmedi." dedi. "Bana yakın dur. Dikkat dağıtmakta nasılsındır?"

Han, "Harika." dedi ve Luke'u şaşırtarak ellerini önüne getirdi, zincir ve kelepçeleri sol kolundan gevşekçe sallanıyordu. "Hileli kelepçeler," dedi, açık kelepçenin içinen gizli bir metal parçası çıkarıp Luke'un kelepçelerini kurcalayarak. "Umarım bu şey –işte." kelepçeler açılıp yere düşerken

Luke'un bileklerindeki baskı yok oldu. Han zincirinin gevşek tarafını serbest eline alarak, "Dikkat dağıtma için hazır mısın?" diye sordu.

Luke, "Bir dakika bekle," dedi yukarı bakarak. Sürat motorsikletlerinin çoğu kemerin altında duruyorlardı, taşlara doğru yaklaştıkça sanki fırtınadan saklanmış garip bir dev kuş türü gibi görünüyorlar ve lazer topları çevre evlere ateş saçıyordu. Önlerinde ve tam ateş hatlarının aşağısında, Chariot kemere paralel yanaşmış ve aşağıya iniyordu. Yere bir inse...

Bir el Luke'un kolunu sıkıca yakaladı, tırnaklar sertçe derisine battı. "Ne yapacaksan, hemen yap," dedi Mara öfkeyle. "Eğer o Chariot inerse, onları saklandıkları yerden asla çıkaramazsın."

Luke başını salladı. "Biliyorum. Ben de onu istiyorum zaten."

Chariot tam kemerin önüne rahatça inerek saldırganların son ateş açısını da kapattı. Aves şiddetle küfretti. "Al sana Jedi," dedi öfkeyle. "Başka iyi fikirlerin var mı, Calrissian?"

Lando sertçe yutkundu. "Ona biraz zaman..."

Cümlesini bitiremedi. Pencere camından bir lazer tabancası ışını yansıdı ve aniden Lando'nun üst kolu acıyla parladı. Şok geri yuvarlanmasına, ikinci atış ise tüm pencere pervazını parçalayarak tahta kıymıklarının ve taş parçalarının göğsüne ve koluna şarapnel gibi saplanmasına neden oldu.

Yere düştü, kafasını yıldızları görecek kadar hızlı çarptı. Gözlerini kırpıştırıp acıya dayanmak için dişlerini sıkarken, yukarı baktı –

Ve Aves'i ona eğilirken buldu.

Lando diğerinin yüzüne baktı. Aves üç dakikadan az bir süre önce, "Bunu unutmayacağım" demişti ve yüzündeki bakıştan anlaşıldığına göre bu hatırayı daha fazla içinde saklamayı da düşünmüyordu. Lando acısının arasından, "Başaracak," diye fısıldadı. "O başaracak."

Ama Aves'in dinlemediğini görebiliyordu... aslına bakarsa, Lando onu suçlayamazdı. Lando Calrissian, profesyonel kumarbaz, son bir kez kumar oynamış ve kaybetmişti.

Ve bu kumardan olan borcunun –uzun bir borç listesinin sonuncusu– ödenme vakti gelmişti.

Chariot yavaşça tam kemerin önüne indi ve Luke ayağa kalktı. Zamanı gelmişti. "Pekala Han," dedi. "Git."

Han başını salladı ve tam tepelerinde duran dört fırtına askerinin ortasında ayağa fırladı. Bir çığlıkla, eski kelepçelerini en yakın muhafızın suratına salladı, sonra zinciri diğerinin boynuna doladı ve sütünlardan uzağa geri çekti. Diğer ikisi hemen tepki verdi, arkasından atlayıp tüm grubu bir düğüm halinde yere düşürdüler.

Sonraki birkaç saniye boyunca Luke serbestti.

Ayağa kalkıp sütunun etrafına bakındı. Artoo hâlâ ortadaydı, serseri bir atışa hedef olmadan önce saklanacak bir yere ulaşmaya çalışıyordu. Luke'u görünce ağlamaklı bir şekilde şakıdı.

Luke, "Artoo! Şimdi!" diye bağırdı, elini uzatıp, kemerin güney ucuna doğru bakarak. Taş sütunlar ve yerdeki Chariot arasında, fırtına askerleri gerçekten de yerlerini sağlamlaştırmışlardı. Han haklıydı; eğer bu işe yaramazsa, Lando ve oradaki herkes ölecekti. Dişlerini sıkıp, karşı saldırısının çok geç kalmış olmaması için umut etti ve Artoo'ya döndü.

Tam o sırada, mükemmel bir isabetle ve bir gümüş metal parıltısıyla, ışın kılıcı açık eline düştü.

Yanında muhafızlar Han'ın çılgın saldırısını yatıştırmış, Han'ı dizlerinin üzerinde tutarak ayağa kalkıyorlardı. Luke onları tek bir darbede biçti, parlayan yeşil ışın kılıcı parlak fırtına askerleri zırhını kolayca geçti. Han ve Mara'ya, "Arkama geçin" diye bağırdı, iki kuzey sütunu arasına adım atarak, kendisiyle güney sütünları arasında ayakta duran, yere diz çökmüş İmparatorluk askerlerine dikkatini yöneltti. Hepsi beklenmedik bir saldırı olduğunun farkına varmışlardı ve birkaçı daha şimdiden lazer tabancalarını ona çevirmeye hazırlanıyorlardı.

Elini Güç yönetiyor olsaydı onlara karşı sonsuza kadar savaşabilir, ışın kılıcıyla lazer tabancası atışlarını bloke edebilirdi. Ama Mara haklıydı, ysalamiri etkisi gerçekten de ormanın bu kadar dışına kadar uzuyordu ve Güç hâlâ sessizdi.

Ama zaten niyeti fırtına askerleriyle savaşmak değildi. Sırtını onu hedef alan lazer tabancalarına çevirerek, ışın kılıcını yana ve yukarı salladı

Taş sütunlardan biri düzgünce ikiye bölündü.

Aniden boşalan gerilim binayı titretirken gürültülü bir çatırdama sesi duyuldu. Başka bir darbe ikinci sütunu kesti–

Ve parçalanan iki sütunun ayrılmaya başlaması ve taşların korkunç birbirine sürünme gürültüsüyle savaşın gürültüsü birden bastırıldı.

Luke arkasına döndü, Han ve Mara'nın kemerin arkasından onun arkasındaki güvenli yere kaçtıklarının göz ucuyla farkındaydı. Fırtına

askerlerinin ifadeleri maskelerinin ardında saklıydı, ama binbaşının yüzündeki ani dehşet hepsi adına konuşuyordu. Tepede kemerin kütlesi uyarırcasına gıcırdadı; dişlerini sıkan Luke ışın kılıcını kilitledi ve yukardaki sütunların arasındaki boşluğa doğru fırlattı. Kılıç bir tanesini kesti ve diğerine de ciddi bir şekilde zarar verdi—

Ve büyük bir gürlemeyle tüm kemer tamamen çöktü.

Kenarda duran Luke güçlükle zamanında çekilebildi. Merkezde diz çökmüş fırtına askerlerinin ise böyle bir şansları olmadı.

Bölüm 30

Karrde Chariot hücum aracının ezilmiş burnunun altından çıktığı taş yığınının etrafında dolaştı, gözlerinde hafif bir inanmazlık ifadesi vardı. "Tek bir adam," diye mırıldandı.

Aves, "Biz de biraz yardım ettik," diye hatırlattı. Ama sözlerinin arkasındaki alaycılık, isteksizce de olsa kuşku götürmeyen saygısının yanında soluk kalıyordu.

Karrde, "Üstelik Güç'ün yardımı olmadan," dedi.

Aves'in rahatsız bir tavırla omuz silktiğini hissetti. "Bu Mara'nın söylediği. Tabii Skywalker ona bunun hakkında yalan söylemiş olabilir."

"Zannetmiyorum." Meydanın kenarında bir hareket gözüne takıldı ve Karrde, Solo ile Skywalker'ın oldukça bitkin görünen Lando Calrissian'ı alanın etrafında park etmiş olan hava süratçilerinden birine yerleştirdiklerini gördü. "Vuruldu, değil mi?"

Aves homurdandı. "Az kalsın ben de vuracaktım. Bize ihanet ettiğini düşündüm –ve bunu yanına bırakmamaya karar verdim."

Karrde yukarı bakıp gökyüzünü tararken, "Duruma bakınca, iyi ki yapmamışsın," dedi. İmparatorluk güçlerinin bugün burada olanlara karşılık vermelerinin ne kadar zaman alacağını düşünüyordu.

Aves de yukarı baktı. "Hâlâ rapor vermeden önce diğer iki Chariot'u da avlayabiliriz," diye önerdi. "Merkezdekilerin biz onları yok etmeden önce hiçbir mesaj aldıklarını sanmıyorum."

Karrde başını salladı, içinde hem derin bir üzüntü, hem de bir aciliyet hissi vardı. Şu ana kadar bu yeri –bu üssü, ormanı ve Myrkr'in kendisini– ne kadar sevdiğini fark etmemişti. Şimdi ise burayı terk etmekten başka yapılacak bir şey yoktu. "Hayır," dedi Aves'e.

"Burada olanların ardındaki payımızı ört bas etmemize imkan yok. En azından Thrawn gibi bir adama karşı."

"Sanırım haklısın," dedi Aves, onun da sesinde bir aciliyet belirmişti. Bunun neyi kast ettiğini çok iyi biliyordu. "Üsse gidip tahliyeyi başlatmamı ister misin?"

"Evet. Ve Mara'yı da yanına al. Onu elinden geldiği kadar meşgul et –*Binyıl Şahini* ve Skywalker'ın X-Kanat'ından uzakta tut."

Aves'in gözlerini üzerinde hissetti. Ama diğeri eğer merak ettiyse bile bu merakını kendine sakladı. "Tamam. Sonra görüşürüz."

Aceleyle ilerledi. Calrissian'ı koydukları hava süratçisi Şahin'in uçuş için hazırlandığı yere gitmek üzere havalanıyordu. Solo ve Skywalker ikinci bir hava süratçisine doğru ilerliyorlardı; sadece bir anlık tereddütle Karrde yanlarına gitti.

Araca aynı anda vardılar ve bir an hepsi birbirlerini aracın üzerinden süzdüler. Solo, "Karrde," dedi nihayet. "Sana borçluyum."

Karrde başını salladı. "Hâlâ Gökyolu'nu el koyulduğu yerden çıkaracak mısın?"

Solo, "Çıkaracağımı söyledim," dedi. "Nereye gönderilmesini istiyorsun?"

"Abregado'da bırak. Biri onu alır." Skywalker'a döndü "İlginç bir küçük numara," dedi başını moloz yığınına doğru çevirerek. "En basit ifadeyle, oldukça sıradışı."

Skywalker omuz silkti. "İşe yaradı," dedi basitçe.

Karrde, "Evet," diye onayladı. "Ve bu sırada adamlarımın çoğunun da hayatını kurtardı."

Skywalker doğrudan gözlerinin içine baktı. "Bu artık kararını verdiğin anlamına mı geliyor?"

Karrde hafifçe gülümsedi. "Başka bir seçim şansım olduğunu sanmıyorum." Solo'ya döndü. "Hemen gidiyorsunuz sanırım?"

Solo, "Luke'un X-kanat'ını çekebilmem için hazırlıklar biter bitmez," diye başını salladı. "Lando'nun durumu fena değil, ama Şahin'in sağlayabileceği tıbbi tedaviden daha iyisine ihtiyacı var."

Karrde, "Daha kötü olabilirdi," dedi.

Solo ona bilen bir bakış attı. "Çok daha kötü," diye onayladı, sesi sertti.

Karrde, "Her şey daha kötü olabilirdi," diye ona hatırlattı, kendi sesi de sertleşerek. Ne de olsa, başta üçünü de İmparatorluğa teslim edebilirdi.

Ve Solo da bunu biliyordu. "Evet," diye yenilgiyi kabullendi. "Peki... görüşmek üzere."

Karrde onları hava süratçisine binerken izledi. Kemerlerini bağladıklarında, "Bir şey daha," diye konuştu. "Tabii ki İmparatorluk ne olduğunu öğrenmeden önce buradan gitmek zorundayız. Eğer bu işi hızlı

yapacaksak, bu çok fazla taşıma kapasitesi demek. Kullanabileceğim ve boşta fazla kargo ve askeri gemileriniz olabilir mi?"

Solo ona garip bir bakış attı. "Yeni Cumhuriyet'in kendi işleri için bile yeterli kargo kapasitemiz yok," dedi. "Sanırım bundan da sana söz etmiştim."

Karrde, "Öyleyse ödünç bir tane," diye ısrar etti. "Yedek bir Mon Calamari Yıldız Kruvazörü çok iyi olur."

"Eminim öyle olur," dedi Solo, açıkça alaylı bir sesle. "Ne yapabileceğime bakarım."

Siperlik üzerlerine kapanıp yerine mühürlendi. Karrde geri çekildi ve itici motorların inlemesiyle hava süratçisi göğe yükseldi. Toparlanıp ormana doğru yola koyuldu.

Karrde onun gitmesini izlerken son öneriyi yapmak için biraz geç kalıp kalmadığını düşündü. Belki de kalmamıştı. Solo şeref borçlarının ödenmesine inanan tiplerdendi –büyük bir olasılıkla Wookiee arkadaşından zamanla kaptığı bir özellikti bu. Eğer boş bir Yıldız Kruvazörü bulabilirse, muhtelemen gönderirdi.

Ve bir kere buraya gelince, onu Solo'nun birlikte gönderdiği adamların elinden çalmak yeterince kolay olurdu. Belki de böyle bir hediye, Büyük Amiral Thrawn'un bugün burada olanlar için kaçınılmaz öfkesini yatıştırmakta yardımcı olurdu.

Tabii bu şüpheliydi.

Karrde yıkılmış kemerin kalıntılarına baktı ve sırtında bir ürperti dolaştı. Hayır, bir savaş gemisi yardımcı olmayacaktı. Buna karşılık değil. Thrawn burada savaşın cilvesi olarak geçiştirilmeyecek kadar çok şey kaybetmişti. Geri gelecekti... ve kan dökmeye gelecekti.

Ve Karrde belki de hayatında ilk defa gerçek bir korkunun içinde büyüdüğünü hissetti.

Uzakta bir yerde, hava süratçisi orman örtüsünün üstünde gözden kayboldu. Karrde Hyllyard Şehri'ne dönüp son bir bakış attı. Öyle ya da böyle, burayı bir daha asla göremeyeceğini biliyordu.

Luke Lando'yu Şahin'in ranzalarından birine yatırırken, Han ve Karrde'nin birkaç adamı dışarıda X-kanat'a bir kablo bağlamakla meşguldüler. Şahin'in tıbbi malzemeleri oldukça ilkeldi, ama en azından bir

lazer tabancası yanığını temizleyip sargılayacak malzeme vardı. Tam bir iyileşme Lando'yu bir bakta tankına götürene kadar bekleyecekti, ama şu anda yeterince rahat görünüyordu. Artoo ve Tripio'yu onu izlemeleri için bırakarak –Lando'nun bakıcıya ihtiyacı olmadığı ve Tripio'dan bıktığına dair protestolarına rağmen– gemi kalkarken kokpite döndü.

Yardımcı pilot koltuğuna otururken, "Çekme kablosu ile sorun oldu mu?" diye sordu.

Han, "Şimdilik hayır," dedi, Şahin araçların arasından çıkarken eğilip bakınarak. "Ekstra ağırlık bizi etkilemiyor en azından. Her şey yolunda."

"İyi. Misafir mi bekliyorsun?"

Han gökyüzüne son bir bakış daha attıktan sonra, "Asla bilemezsin," diyerek yerine oturdu ve itici motorları çalıştırdı. "Karrde iki Chariot ve hesaba katılmamış birkaç sürat motorsikleti olduğunu söyledi. Bir tanesi geri dönüp Büyük Amiral'e rapor vermektense son bir intihar saldırısı yapmanın daha iyi olacağını düşünebilir."

Luke ona baktı. "Büyük Amiral mı?" diye dikkatlice sordu.

Han'ın dudakları büküldü. "Evet. Şu anda İmparatorluğun başında gösteriyi o idare ediyor gibi görünüyor."

Luke'un sırtında soğuk bir ürperti gezindi. "Tüm Büyük Amirallerin hesabını gördüğümüzü sanıyordum."

"Ben de öyle. Bunu kaçırmışız."

Ve aniden, tam Han'ın son kelimesinin ortasında Luke bir bilinç ve Güç hissiyle dolduğunu hissetti. Sanki derin bir uykudan uyanmak, ya da karanlık bir odadan ışığa çıkmak veya aniden tekrar evreni anlamak gibiydi.

Güç tekrar onunlaydı.

Derin bir nefes aldı, gözleri altimetreye bakmak için kontrol paneline kaydı. 12 kilometrenin biraz üzerindeydiler. Karrde doğru söylemişti –yalamiriler gerçekten de birbirlerini güçlendiriyorlardı. "Bir isim alamadın sanırım," dedi.

Han Luke'a meraklı bir bakış atarak, "Karrde onu bana söylemedi," dedi. "Belki o istediği Yıldız Destroyeriyle bu bilgi için pazarlık edebiliriz. Sen iyi misin?"

Luke, "İyiyim," diye onu teskin etti. "Ben sadece... bu sanki kör olduktan sonra tekrar görebilmek gibi bir şey."

Han usulca homurdandı. "Evet, bunun nasıl bir şey olduğunu biliyorum," dedi kuru bir sesle.

"Sanırım biliyorsun." Luke ona baktı. "Daha önce söylemeye fırsatım olmadı... ama peşimden geldiğin için teşekkürler."

Han elini salladı. "Önemli değil. Ve ben de sana daha önce söylemeye

fırsat bulamadım." tekrar Luke'a baktı. "Ama tek kelimeyle berbat görünüyorsun."

"Muhteşem kılık değiştirme numaram," dedi Luke yüzüne hafifçe dokunarak. "Mara birkaç saat içinde geçeceğini söylüyor."

"Evet... Mara," dedi Han. "O ve sen orada çok iyi anlaşıyor gibiydiniz."

Luke yüzünü buruşturdu. "Fazla ümitlenme. Sadece ortak bir düşmanımız vardı, o kadar. Önce orman, sonra da İmparatorluk güçleri."

Han'ın ona bir dahaki soruyu sormak üzere düşündüğünü hissedebiliyordu, bu yüzden onu bu zahmetten kurtarmaya karar verdi. "Beni öldürmek istiyor," dedi.

"Neden olduğuna dair bir fikrin var mı?"

Luke ağzını açtı... ve sonra kendini şaşırtarak tekrar kapadı. Han'a Mara'nın geçmişini anlatmaması için düşünebildiği hiçbir sebep yoktu. Yine de bunu yapmayı hiç mi hiç istemiyordu. Sonunda, "Kişisel bir şey," dedi.

Han ona garip bir bakış attı. "Kişisel bir şey mi?" diye sordu. "Bir ölüm ilanının nesi kişisel olabilir?"

Luke, "Bir ölüm ilanı değil," dedi. "Bu –kişisel bir şey"

Han ona bir an daha baktı, sonra önüne döndü. "Ya..."

Şahin artık atmosferden çıkmıştı ve derin uzaya doğru ilerliyordu. Luke bu yükseklikten ormanın oldukça hoş göründüğüne karar verdi. "Biliyor musun, bu gezegenin adını hiç öğrenemedim," dedi.

Han, "Adı Myrkr," diye karşılık verdi. "Ve ben de bu sabah öğrendim. Sanırım Karrde savaştan önce bile burayı terk etmeye niyetliydi –Lando ve ben buraya ilk geldiğimizde güvenlik çok sıkıydı."

Birkaç dakika sonra kontrol panelinde bir ışık yanıp sönmeye başladı. Şahin Myrkr'in yerçekiminden, hipersürücünün işleyebileceği kadar uzaklaşmıştı. "İyi." Han başını salladı. "Rota zaten programlanmıştı, haydi gidelim buradan." Merkez manivelalarına asıldı ve çekti; yıldızlar çizgilere dönüştü.

Yıldız çizgileri tanıdık alacalı gökyüzüne dönüşürken Luke, "Nereye gidiyoruz?" diye sordu. "Coruscant'a mı?"

Han, "İlk önce küçük bir gezi," dedi. "Sluis Van tersanelerine uğrayıp Lando'ya ve senin X-kanadına baktırmayı düşünüyorum."

Luke ona yan bir bakış attı. "Ve belki de Karrde'ye bir Yıldız Kruvazörü bulmak?"

Han, "Belki de," dedi hafif savunmacı bir tavırla. "Ackbar'ın Sluis sektörüne malzeme taşıyan bir sürü yedek savaş gemisi var zaten. Bir tanesini birkaç günlüğüne ödünç almamızda ne zarar olabilir?"

Luke içini çekerek, "Herhalde bir zarar olmaz" dedi. Arkasına yaslanıp,

hiçbir şey yapmamak birden çok iyi gelmişti. "Sanırım Coruscant biz olmadan da birkaç gün idare edebilir."

Han, "Umarım," dedi. Sesi aniden ciddileşmişti. "Ama orada bir şeyler olmak üzere. Tabii daha şimdiden olmadıysa."

Hisleri de sözleri kadar ciddiydi. "Belki de Sluis Van'da vakit kaybetmemeliyiz," diye önerdi Luke. "Lando yaralı, ama ciddi bir tehlikesi yok."

Han başını salladı. "Hayır, onu tedavi ettirmek istiyorum, ayrıca sen de biraz dinlenmek zorundasın dostum," diye ekledi Luke'a bakarak. "Coruscant'a indiğimiz zaman bol bol koşturacağız. O yüzden zamanın varken Sluis Van'ın tadını çıkar. Büyük olasılıkla bir süre için son huzur ve sessizlik bulacağın yer olacak."

Derin uzayın karanlığında, Sluis Van tersanelerinden bir ışık yılı kadar uzaklıkta görev ekibi savaş için hazırlandı.

İletişim subayı Pellaeon'a, "*Yargıç* şimdi raporunu verdi Kaptan," dedi. "Savaşa hazırlar ve emir güncellemesi istiyorlar."

Pellaeon, "Kaptan Brandei'ye planda değişiklik olmadığını bildirin," dedi, sancak tarafında duruyor ve *Chimaera*'nın etrafında toplanan gölge şekillere bakıyordu. En yakını hariç hepsi sadece ön ışıklarıyla ayırt edilebiliyordu. Eski günleri hatırlatan etkileyici bir görev ekibiydi: beş İmparatorluk Yıldız Destroyeri, on iki saldırı sınıfı kruvazör, yirmi iki eski Carrack sınıfı hafif kruvazör ve hangar limanlarında hazır bekleyen otuz TIE savaşçısı birliği.

Ve tüm bu muhteşem ateş gücünün arasında, sanki birinin pis bir şakası gibi, eski ve yıpranmış bir A-Sınıfı nakliye gemisi duruyordu.

Tüm bu operasyonun anahtarı.

Arkasından Thrawn'un sesi, "Durum nedir Kaptan?" diye seslendi.

Pellaeon Büyük Amiral'e döndü. "Tüm gemiler hazır efendim," diye rapor verdi. "Yük gemisinin gizleme kalkanı kontrol edildi ve hazır. Tüm TIE Savaşçıları da hazır. Sanırım hazırız."

Thrawn başını salladı, parlayan gözleri etraflarındaki ışıkları tarıyordu. "Mükemmel," diye mırıldandı. "Myrkr'den haber var mı?"

Soru Pellaeon'u tamamen şaşırtmıştı. Myrkr hakkında günlerdir düşünmemişti bile. "Bilmiyorum Amiral," diye itiraf etti. Thrawn'un arkasındaki iletişim subayına bakarak. "Teğmen, Myrkr yer kuvvetinden son rapor ne?"

Diğeri çoktan raporu çıkarmıştı. "Rutin bir rapor efendim," dedi. "Zaman çizelgesi... on dört saat on dakika önce."

Thrawn ona döndü. "On dört saat mi?" diye tekrarladı, sesi alçak ve ölümcüldü. "Onlara her on iki saatte bir rapor göndermeleri için emir vermiştim."

İletişim subayı, "Evet amiral," dedi, biraz endişeli görünmeye başlamıştı. "Bu emri kendilerine ilettim, burada dosyalarında var. Onlar..." Pellaeon'a çaresizce bakarak sustu.

Pellaeon'un ilk tepkisi, "Rapor vermeyi unutmuş olmalılar," olacaktı, ama bundan vaz geçti. Fırtına askerleri asla böyle şeyleri unutmazlardı. "Belki de vericiyle sorun yaşıyorlardır," dedi tereddütle.

Birkaç saniye boyunca Thrawn öylece sessiz durdu. Sonunda "Hayır," dedi. "Yok edildiler. Skywalker gerçekten de oradaydı."

Pellaeon tereddüt etti. "Buna inanamam efendim. Skywalker tek başına hepsini öldüremez. Özellikle etrafındaki tüm o ysalamiriler Jedi güçlerini bloke ederken."

Thrawn parlayan gözlerini Pellaeon'a dikti. "Katılıyorum," dedi soğukça. "Görünüşe göre yardım almış."

Pellaeon kendini bakışları karşılamaya zorladı. "Karrde?"

Thrawn, "Orada başka kim vardı ki?" diye karşılık verdi. "Tarafsız olduğu iddiaları buraya kadarmış."

Pellaeon durum paneline baktı. "Belki birini araştırma için göndermeliyiz. Bir saldırı kruvazörü ve belki *Fırtına Atmacası*'nı bile gönderebiliriz"

Thrawn derin bir nefes alıp yavaşça verdi. "Hayır," dedi. Sesi yine kontrol altındaydı. "Sluis Van operasyonu şu anda bir numaralı önceliğimiz –ve daha önce tek bir geminin varlığı ya da yokluğu yüzünden kaybedilen savaşlar oldu. Karrde ve ihanetiyle daha sonra ilgileneceğiz."

İletişim subayına döndü. "Nakliye gemisine işaret verin" dedi. "Gizleme kalkanını çalıştırsınlar."

"Emredersiniz, efendim."

Pellaeon izleme yerine döndü. *Chimaera*'nın ışıklarıyla aydınlanan nakliye gemisi orada öylece masumca duruyordu. İletişim subayı, "Gizleme kalkanı çalıştırıldı Amiral," diye rapor verdi.

Thrawn başını salladı. "Onlara işleme başlamalarını söyleyin."

"Emredersiniz, efendim." Nakliye gemisi oldukça sarsak hareketlerle *Chimaera*'nın yanından geçti, kendini Sluis Van'ın uzak güneşine doğru doğrulttu ve ışık hızına atladı.

Thrawn, "Zaman işareti," diye emir verdi.

Güverte subaylarından biri, "Zaman işaretlendi," diye onayladı.

Thrawn Pellaeon'a baktı. "Sancak gemim hazır mı Kaptan?" diye resmi soruyu sordu.

Pellaeon da, "*Chimaera* emrinizdedir Amiral." diye resmi cevabı verdi.

"İyi. Nakliye gemisini tam olarak altı saat yirmi dakika içinde takip edeceğiz. Tüm gemilerden son bir kontrol istiyorum... ve onlara bir kez daha görevimizin sadece sistemin savunmalarını oyalama ve saptama olduğunu hatırlatmanızı istiyorum. Özel kahramanlıklara ve risk almaya gerek yok. Bunun çok iyi anlaşılmasını sağlayın Kaptan. Biz burada gemi kazanmak için uğraşıyoruz, kaybetmek için değil."

Pellaeon, "Evet, efendim." dedi kendi kumanda istasyonuna doğru yürürken–

"Ve Kaptan?.."

"Evet Amiral?"

Thrawn'un yüzünde sert bir gülümseme vardı. "Onlara şunu da hatırlatın," diye ekledi. "Asiler'e karşı son zaferimiz burada başlıyor."

Bölüm 31

Eskort fırkateyn *Larkhess*'in kaptanı Afyon pek de saklamadığı bir horgörüyle pilot koltuğundan Wedge'e baktı. "Siz X-kanat kahramanları," diye homurdandı. "Çok keyfinize düşkün oluyorsunuz –bunu biliyor musun?"

Wedge üstüne alınmamaya çalışarak omuz silkti. Kolay değildi, ama son birkaç gündür oldukça pratik yapma olanağı bulmuştu. Afyon Coruscant'tan yola gezegen büyüklüğünde bir öfkeyle başlamıştı ve bütün yol boyunca da bu öfkeyi korumuştu.

Ve şimdi Sluis Van yörünge liman bölgesini dolduran karmakarışık gemi kitlelerine bakarken bunun nedenini anlamak zor değildi. Kaptan'a, "Biz de burada sıkıştık kaldık," diye hatırlattı.

Diğeri homurdandı. "Evet. Büyük fedakarlık. Gemimde günlerdir dolanıyor, sonra ben yük gemilerinden kaçınmaya ve bu şeyi akbabalar için tasarlanmış bir liman istasyonuna yerleştirmeye çalışırken, iki saat boyunca ortalıktan kayboluyorsunuz. Ve sonra çeteni tekrar içeri alıyorsun ve tekrar ense yapmaya başlıyorsunuz. Benim kitabımda bunun için tam olarak paranın karşılığını vermek yazmıyor."

Wedge dişlerini sıktı ve çayını biraz daha sert karıştırdı. Üst düzey subaylara karşılık vermek terbiyesizlik sayılırdı, altın çağlarını çoktan geride bırakmış olanlara bile. Rogue Birliği'ne katıldığından bu yana belki de ilk defa ona önerilen diğer terfi tekliflerini reddettiğine pişmanlık duyuyordu. Daha yüksek bir rütbe ona biraz olsun karşılık verme olanağı tanıyabilirdi.

Yavaşça bir yudum almak için fincanını dudaklarına götürdü ve etraflarındaki manzaraya baktı. Hayır, diye düzeltti –X-kanadıyla kaldığı için hiç de pişman değildi. Aksi takdirde şimdi Afyon'un olduğu pozisyonda olurdu: 920 kişilik bir gemiyi sadece on beş adamla yönetmeye çalışıp,

savaş için hazırlanan bir gemide kargo taşıyarak.

Ve köprüsünde oturup çayını içerken onlara yapılması emredilen şeyi tam olarak yaptıklarını iddia eden, kendini beğenmiş X-kanat pilotlarına katlanmak zorunda kalırdı.

Fincanının arkasından gülümsedi. Evet, eğer Afyon'un yerinde olsaydı, o da belki köpürüyor olurdu. Belki biraz daha ileri gidip onu bir tartışmaya sürüklemeli ve diğerinin o fazla öfke enerjisini atmasına yardımcı olmalıydı. Eninde sonunda –eğer Sluis Kontrol'ün en son gidiş tahminleri doğruysa bile, bir saat içinde– *Larkhess*'in buradan çıkıp Bpfassh'a gidiş sırası gelecekti. O zaman geldiğinde, Afyon'un gemiyi yönetebilecek kadar sakin olması iyi olurdu.

Çayından bir yudum daha alarak dışarı baktı. Bir çift yolcu gemisi, dört Corellia Korveti tarafından eşlik edilerek özgürlüklerine kavuşmuşlardı. Onların ötesinde, uzay yolu işaretlerinin soluk ışıklarında zorlukla görünebilen, savaş sırasında eskort görevi yaptığı yumurtayı andıran biçimli ulaşım araçlarına benzeyen bir gemi ve onu izleyen bir çift B-Kanat vardı.

Ve yan tarafta, onların gidiş vektörüne paralel olarak bir A sınıfı nakliye gemisi iniş limanına yanında hiçbir eskort olmadan geliyordu.

Wedge gemiyi onlara yaklaşırken izledi, eski savaş sezgileri çınlamaya başlarken gülümsemesi soldu. Koltuğunda dönerek yanındaki panele dokundu ve bir algılayıcı taraması yaptı.

Gemi zararsız görünüyordu. Yaşlı bir nakliye gemisiydi, büyük olasılıkla ya yaşam boyu dürüst çalışma, ya da korsanlıkta kısa ve çok başarısız bir kariyerden ileri gelen hasar görmüş bir dış yüzeyle orjinal Corellia Aksiyon IV tasarımının bir kopyasıydı. Kargosu tamamen boş görünüyordu ve *Larkhess*'in algılayıcıları hiçbir silah algılamıyordu.

Tamamen boş bir nakliye gemisi. Huzursuzca, tamamen boş bir nakliye gemisine rastlayalı ne kadar olduğunu düşündü.

"Sorun mu var?"

Wedge hafif bir şaşkınlıkla kaptana baktı. Diğerinin bir dakika önceki bezgin öfkesi kaybolmuş ve yerine soğukkanlılık, canlılık ve savaşa hazırlık gelmişti. Wedge belki de Afyon'un henüz altın çağını geride bırakmadığını düşündü. Ona, "Şu gelen yük gemisi," dedi, fincanını konsolun kenarına koyup bir iletişim kanalı açarak. "Onda bana ters gelen bir şeyler var."

Kaptan dışarıya sonra da algılayıcı taramasına baktı. "Hiçbir şey görmüyorum."

Wedge, "Ben de öyle," diye itiraf etti. "Ama bir şeyler var... kahretsin!"

"Ne?"

"Kontrol bağlantı kurmama izin vermiyor," dedi Wedge iletişim kanalını kapatarak. "Devrelerde çok fazla trafik varmış."

Afyon kendi konsoluna döndü. "Bana bırak." Nakliye gemisi şimdi dolu olduğunu belirten ağır ve dikkatli bir manevrayla yön değiştiriyordu. Ama kargo kısmı hâlâ boş görünüyordu.

Afyon Wedge'e bakarak, "İşte oldu," dedi. "Onların kayıt bilgisayarına girdim. Bir X-kanatta dolaşırken asla öğrenemeyeceğin bir hile. Şimdi bakalım. Nellac Kram'dan yük gemisi *Natissteu*. Korsanlar saldırmış, ana sürücüleri çatışmada zarar görmüş ve kurtulmak için kargolarını atmışlar. Şimdi tamir işlerini yaptırmayı umuyorlar; Sluis'in kontrolü onlara sıraya geçmelerini söylemiş."

Wedge, "Ben Sluis Van'ın şu anda sadece bu yardım işiyle ilgilendiğini zannediyordum," dedi kaşlarını çatarak.

Afyon omuz silkti. "Teoride öyle. Pratikte ise... Sluis halkı bu çeşit bir kuralı çiğnemeye kolayca ikna edilebilir. İsteği nasıl ilettiğine bağlı."

Wedge isteksizce onayladı. Her şey makul görünüyordu. Zarar görmüş boş bir gemi de büyük bir ihtimalle dolu bir gemi gibi davranırdı. Ve yük gemisi boştu. *Larkhess*'in algılayıcıları bunu gösteriyordu.

Ama içindeki huzursuzluk sona ermeyi reddediyordu.

Aniden belinden telsizine uzandı. "Rogue Birliği, Rogue Lideri konuşuyor," diye seslendi. "Herkes gemisine."

Onay aldı ve Afyon'un bakışlarını üzerinde hissetti. Diğeri yavaşça, "Hâlâ sorun olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu.

Wedge dışarı yük gemisine son bir bakış daha atarak yüzünü buruşturdu. "Büyük olasılıkla bir şey yok. Ama hazır olmanın zararı olmaz. Hem pilotlarımı bütün gün boşu boşuna ortalıkta oturtup çay içiremem." Dönüp hızla köprüden ayrıldı.

Larkhess'in hangarına vardığında Rogue Birliği'nin on bir üyesi X-kanatlarına binmişlerdi. Üç dakika sonra havalandılar.

Larkhess'in üzerinden uçup, gevşek bir devriye formasyonuna girerlerken Wedge nakliye gemisinin fazla ilerlemediğini fark etti. Garip olan ise, yatay olarak olarak oldukça büyük bir mesafe kaydetmiş olmasıydı. *Larkhess*'ten ayrılıp birkaç kilometre ötede birlikte yörüngede duran bir çift Calamari Yıldız Kruvazörü'ne yaklaşmıştı. Wedge, "Formasyonu genişletin," dedi, asimptotik bir yaklaşım rotasına kayarak. "Şöyle hafif, doğal bir bakış atalım."

Diğerleri onayladı. Wedge navigasyon ekranına baktı, hızında küçük bir değişiklik yaptı ve bakışlarını tekrar yukarı çevirdi.

Ve bir saniye içinde ortalık cehenneme döndü.

Yük gemisi havaya uçtu. Algılayıcılardan ve önceki görsel gözlemlerden tek bir uyarı veya ipucu olmadan, bir anda parçalara ayrıldı.

Wedge refleks olarak iletişim kontrolünü açıp, "Acil durum," diye bağırdı. "V-475 limanı yanında gemi patlaması. Kurtarma ekibi gönderin."

Kargo bölümünün parçaları dışarı uçtukça oradaki boşluğu görebiliyordu. Aynı anda hem gözlerinin hem de beyninin parçalanan kargo bölümünü algılayıp ötesini görememesinin ne kadar garip olduğunu düşünürken–

Bölümün artık boş olmadığını fark etti.

X-kanat pilotlarından biri bir hayret çığlığı attı. Orada, *Larkhess*'in algılayıcılarının hiçbir şey okumadığı yerde sıkıca bir araya getirilmiş bir kütle duruyordu. Bölümün parçalarının arkasında bir eşek arısı kovanı gibi hızla dışarı doğru büyüyen bir kütle.

Birkaç saniye içinde TIE Savaşçılarıyla kaynamaya başlayan kütle.

Wedge birliğine, "Geri çekilin," diye seslendi, X-kanatını ölümcül dalganın yolundan çekmek için keskin bir dönüş yaparken. "Dönün ve tekrar form oluşturun, S foils saldırı pozisyonuna."

Onlar cevap olarak dönerken, Kaptan Afyon'un yanıldığını düşünüyordu. Rogue birliği bugün kazançlarını fazlasıyla hak edecekti.

Sluis Van savaşı başlamıştı.

Dış sistem savunma ağını ve Sluis Van'da bugünlerde kontrol olarak adlandırılan bürokratik fazlalıkları geçtiler. Han tam ona gösterilen yere yaklaşıyordu ki, acil durum çağrısı geldi. Kokpit koridorundan, "Luke!" diye bağırdı. "Bir gemi patlaması var. Gidip kontrol edeceğim." Yörünge limanı haritasına V-475'i bulmak için bakındı, gemiye doğru vektöre girmek için çok hafif bir dönüş yaptırdı–

Ve lazer ışınları Şahin'i arkadan vurunca yerinde sıçradı.

İkinci atış kokpiti yalayıp geçmeden önce gemiyi tam ileri hızda bir kaçış manevrasına getirmeye çalışıyordu. Motorların gürültüsü üzerinden Luke'un şaşkın çığlığını duydu ve üçüncü atıştan sonra nihayet ne olduğunu görebilmek için arka algılayıcıları izlemeye vakit bulabildi.

Neredeyse bunu yapmamış olmayı umacaktı. Tam arkalarında, Sluis Van savaş istasyonları alanlarından birini işgal eden bir İmparatorluk Yıldız Destroyeri vardı.

Bir küfür savurarak motorları biraz daha gazladı. Arkasında Luke düzenlenmemiş ivmeye karşı savaşarak, yardımcı pilot koltuğuna çöktü. "Ne oluyor?"

Han, "Bir İmparatorluk saldırısının içine düştük," diye kükredi, gözleri bilgi çıktılarının üzerinde dolaşıyordu. "Arkamızda bir Yıldız Destroyeri var –bir tane de sancak tarafında– yanlarında başka gemiler de var gibi görünüyor."

Luke, "Sistemi tamamen tıkadılar," dedi, sesi son derece sakindi. Han onun yıllar önce Tatooine'den bir Yıldız Destroyeri'nin ateşi altında kaçırdığı panik halindeki çocuktan ne kadar farklı olduğunu düşündü. "Düzeltiyorum, beş Yıldız Destroyeri ve yirmiden fazla küçük gemi."

Han homurdandı. "En azından şimdi neden Bpfassh ve diğer yerleri vurduklarını biliyoruz. Saldırılarını işe yarar hale getirmek için gemileri buraya çekmek istediler."

Sözler ağzından yeni çıkmıştı ki, acil durum kanalı aniden tekrar canlandı. "Acil durum! İmparatorluk TIE savaşçıları yörünge liman alanında. Tüm gemiler savaş istasyonlarına."

Luke, "Bu Wedge'in sesine benziyordu," dedi iletişim düğmesine basarak. "Wedge, sen misin?"

Diğer taraftan, "Luke?" cevabı duyuldu. "Burada başımız belada, en azından kırk TIE savaşçısı ve elli tane de tepesi kesik, koni şekilli, daha önce hiç görmediğim şeyler–"

X-kanat'ın dümeninden gelen bir çığlıkla cümlesi yarıda kesildi. "Umarım yanında birkaç savaşçı getirmişsindir," dedi. "Burada biraz baskı altındayız!"

Luke Han'a baktı. "Korkarım ki sadece Han, ben ve Şahin varız. Ama geliyoruz."

"Çabuk olun."

Luke iletişimi kapattı. "Beni X-kanat ıma yerleştirmenin bir yolu var mı?"

"Yeterince hızlı bir yol yok," diye başını salladı Han. "Onu burada bırakıp yalnız gitmeliyiz."

Luke başını sallayarak koltuğundan kalktı. "Ben gidip Lando ile droidlerin bağlı olup olmadıklarına bakayım, sonra da silahlara gideyim."

Han arkasından, "Yukarıdakini al," diye seslendi. Üst yansıtma kalkanları şu anda daha kuvvetli çalışıyorlardı ve Luke orada daha iyi korunurdu.

Tabii, kırk TIE savaşçısı ve elli uçan koniden ne kadar korunabilinirse.

Bir an garip bir düşünce aklına geldi. Ama hayır. Onlar herhalde

Lando'nun kayıp maden makineleri olamazlardı. Bir Büyük Amiral bile böyle bir şeyi savaşta kullanacak kadar deli olamazdı.

Ön yansıtıcılara güç yüklemesi yaparak derin bir nefes aldı ve ileri atıldı.

Pellaeon, "Tüm gemiler, saldırıya başlayın," diye seslendi. "Tam muhabere durumuna geçin ve konumu koruyun."

Doğrulamaları aldı ve Thrawn'a döndü. "Tüm gemiler raporlarını verdiler efendim."

Ama Büyük Amiral onu duymamış gibiydi. Ön izleme yerinde durmuş, onları karşılamaya gelen Yeni Cumhuriyet gemilerine bakıyordu, elleri arkada sıkıca bağlanmıştı. Pellaeon dikkatlice, "Amiral?" diye sordu.

Thrawn ifadesiz bir sesle, "Bu onlardı, Kaptan," dedi. "Şu öndeki gemi. *Binyıl Şahini* ydi. Ve arkasında bir X-kanat yıldız savaşçısı çekiyordu."

Pellaeon kaşlarını çatarak diğerinin ötesine baktı. Savaşın parlayan lazer ışınlarının arasında, bir sürücünün izleri belli belirsiz görünüyordu, şimdiden savaş alanının dışındaydı ve daha da dışına çıkmaya çalışıyordu. Ama aracın tasarımı ya da kimliğine gelince... "Evet, efendim," dedi tarafsız tutmaya çalıştığı bir sesle. "Gizleme Kalkanı Lideri başarılı bir sonuç bildiriyor ve yük gemisinin kumanda bölümü dış kenara kaçışlarını gerçekleştiriyor. Eskort araçları ve bir X-kanat bölüğünden biraz direnişle karşılaşıyorlar, ama şu ana kadar genel karşılık dağınık ve zayıf."

Thrawn derin bir nefes aldı ve izleme yerine arkasını döndü. Pellaeon'a, "Bu değişecek," dedi, tekrar kontrolünü toplamıştı. "Şansını fazla zorlamasın, hedefleri seçmek için de fazla zaman harcamasın. Aynı zamanda uzay askerleri maden makineleri Calamari Yıldız Kruvazörleri'ne konsantre olmalılar –büyük olasılıkla en çok savunucuya onlar sahiptir." Kırmızı gözler parladı. "Ve onu *Binyıl Şahini*'nin geldiği hakkında bilgilendirin."

Pellaeon, "Emredersiniz, efendim," dedi. Tekrar izleme yerinden dışarı, uzakta kaçan gemiye baktı. Bağlı bir X-kanat?.. "Skywalker olduğunu düşünmüyorsunuz ya?"

Thrawn'un yüzü sertleşti. Yavaşça, "Yakında öğreneceğiz," dedi. "Ve eğer öyleyse, Talon Karrde'nin hesabını vereceği çok şeyi olacak. Hem de çok."

"Dikkat et Rogue Beş." Wedge arkasından bir yerden gelen lazer ışını yanından geçip, önündeki x-kanatlardan birine değince uyardı. "Peşimize bir kuyruk takıldı."

Diğeri, "Fark ettim," diye cevap verdi. "Kıskaç?"

Wedge, "İşaret verdiğimde," dedi ikinci atış da yanından geçerken. Tam önünde bir Calamari Yıldız Krüvazörü sarsakça geri çekilip, savaş alanından çıkmaya çalışıyordu. Bu tarz bir manevra için mükemmel bir saklanış. O ve Rogue Beş birlikte altına daldılar.

"Şimdi!" Dümene sıkıca asılarak, sağa sert bir dönüş yaptı. Rogue Beş aynı hareketi solda tekrarladı. Onları izleyen TIE Savaşçısı ayrılan hedefleri arasında bir saniye fazla tereddüt etti ve Wedge'i izlemek amacıyla döndüğünde, Rogue Beş onu havaya uçurdu.

Wedge, "Güzel atıştı" dedi, bölgeyi çabucak tarayarak. TIE savaşçıları hâlâ heryerdeydiler, ama şu an için hiçbiri onlara sorun yaratacak kadar yakın görünmüyorlardı.

Beş de bunu fark etmişti. "Olayın dışında kaldık, Rogue lideri," diye yorumda bulundu.

Wedge, "Düzeltmesi kolay," dedi. Hızı onu saklanmak için kullandıkları Yıldız Kruvazörü'nün uzak alt köşesine taşıyordu. Onun etrafında kıvrılıp yukarı çıkarken tekrar ana savaş alanına dönmeye başladı.

Tam Yıldız Kruvazörü'nün yanında ilerliyordu ki, büyük geminin yanına sokulmuş olan küçük koni biçimli şeyi fark etti.

Yanından geçerken daha iyi bakabilmek için boynunu çevirdi. TIE savaşçılarıyla birlikte gelen küçük araçlardan biriydi. Yıldız Kruvazörü'nün köprü çıkışına, sanki oraya kaynak yapılmış gibi yapışmış duruyordu.

Yanıbaşında bir savaş sürüyordu, adamlarının savaştığı ve belki de öldükleri bir savaş. Ama bir şeyler Wedge'e bunun önemli olduğunu söylüyordu. Beş'e "Bir dakika," dedi. "Bunu kontrol etmek istiyorum."

Hızı onu şimdiden Yıldız Kruvazörü'nün pruva kısmına götürmüştü. Geminin önünde kıvrıldı, tekrar bir spiral çizmeye başlamıştı ki—

Aniden siperliği lazer ateşiyle parladı ve X-kanatı havaya sıçradı.

Yıldız Kruvazörü ona ateş açmıştı.

Beş'in bir şeyler bağırdığını duydu. "Geride dur," diye seslendi, ani güç kaybına direnip ekranlarını incelerken. "Vuruldum, ama durumum çok kötü değil."

"Sana ateş ettiler!"

"Evet, biliyorum," dedi Wedge, çok az kontrol gücüyle bir çeşit kaçış manevrası uygulamaya çalışarak. Neyse ki sistemleri R2 ünitesinin hızlı çalışmasından sonra tekrar harekete geçmeye başlamıştı. Ve daha da iyisi,

Yıldız Kruvazörü ona tekrar ateş açmaya niyetli görünmüyordu.

Peki ama neden ilk seferinde ateş açmıştı?

Tabii eğer...

Kendi R2 ünitesi sistemi harekete geçirmekle meşguldu. "Rogue Beş, hızlı bir taramaya ihtiyacım var," dedi. "O koni şekilli araçların gerisi nerede?"

Diğeri "Bir dakika, kontrol ediyorum," diye karşılık verdi. "Ekrana göre... on beşten fazla değiller. En yakındaki on kilometre ötede, bir-bir-sekiz nokta dörtten geliyorlar."

Wedge midesinde sert bir düğüm oluştuğunu hissetti. TIE Savaşçılarıyla birlikte o yük gemisinde olan elli araçtan on beşi. Peki geri kalanları neredeydi? "Haydi gidip bir bakalım," dedi bir karşılama vektörüne dönerken.

Koni araç, dört TIE savaşçısıyla *Larkhess* gibi başka bir eskort nakliye gemisine doğru gidiyordu. Aslında pek de müdahele edilecek bir durum yoktu, eğer nakliye gemisi *Larkhess* kadar az silahlandırılmışsa, zaten saldırıya karşılık vermek için çok az şansı vardı. Aradaki uzaklığı kapatırken Beş'e, "Bakalım bizi fark etmeden onları avlayabilecek miyiz?" diye sordu.

Aniden dört TIE savaşçısı da onlara döndüler. Sürpriz buraya kadardı. "Sağdaki iki taneyi al Rogue Beş. Ben diğerlerini halledeceğim."

"Anlaşıldı."

Wedge hedeflerinden ilkine ateş etmeden önce son saniyeye kadar bekledi, sonra diğeriyle çarpışmayı önlemek için anında diğer tarafa döndü. Diğer TIE savaşçısı altından geçti, X-kanat bir atış daha alarak titredi. Sert bir dönüş yaptı, bu sırada TIE savaşçısının onu takip etmeye başladığını gördü.

Ve aniden yanından bir şey geçti, etrafa bir sarhoşun yürüyüşünü andırırcasına lazer ateşi saçıp, sağa sola dönerek çılgınca bir kaçış manevrası yapıyordu. TIE Savaşçısı doğrudan bir isabet aldı ve gözalıcı bir ateş ve gaz bulutu haline dönüştü. Wedge tam da Rogue Beş'in hedefi de aynı şekilde havaya uçtuğunda kendi dönüşünü tamamladı.

Tanıdık bir ses, "Tamamdır Wedge," diye seslendi. "Zarar gördün mü?"

Wedge, "İyiyim Luke," dedi. "Teşekkür ederim."

Han'in sesi, "Bakın, işte gidiyor," diye konuşmayı böldü. "Orada, firkateynin yanında. Bu kesinlikle Lando'nun maden makinelerinden biri."

Luke "Görüyorum," dedi. "Orada ne işi var?"

Wedge ona, "Bir tanesini şuradaki Yıldız Kruvazörüne yapışmış olarak gördüm," dedi, rotasını firkateyne çevirerek. "Sanırım bu da aynı şeyi yapmaya çalışıyor. Neden olduğunu bilmiyorum."

Han, "Her ne yapıyorsa onu durduralım," diye karşılık verdi.

"Pekala."

Wedge kıl payı bir yarış olacağını fark etti, ama yarışı maden makinesinin kazanacağı çabucak belli oldu. Daha şimdiden alt kısmını firkateyne doğru çevirmişti ve gövdeye sokulmaya hazırlanıyordu.

Ve boşluğu tam olarak kapatmadan hemen önce, yakıcı parlak bir ışığın parıltısı geldi.

Luke, "Bu da neydi?" diye sordu.

Wedge gözlerini kırpıştırarak, "Bilmiyorum," dedi. "Lazer ateşi olamayacak kadar parlaktı."

Han Şahin'i yakına getirirken, "Bir plazma jetiydi," diye homurdandı. "Tam köprü acil çıkış kapısının üstünde. Bu yüzden maden makinelerini çaldılar. Onları gövdeyi delmek için kullanıyorlar–"

Aniden durdu ve bir küfür savurdu. "Luke, her şeyi tersten anladık. Buraya filoyu parçalamak için gelmediler!

"Onu çalmak için buradalar."

Uzun bir an boyunca Luke firkateyne baktı... ve sonra bulmacanın parçaları birer birer yerine oturmaya başladı. Maden Makineleri, Yeni Cumhuriyet'in kargo servisine vermek zorunda kaldığı az adamlı ve savunmasız ana gemileri, sistemin savunmasına saldırmak için hiçbir gerçek çaba göstermeyen İmparatorluk filosu–

Ve yan tarafına sıkıca bir maden makinesi yapışmış ve Wedge'in X-kanat'ına ateş açmış olan bir Yeni Cumhuriyet Yıldız Kruvazörü.

Etrafındaki gökyüzünü bir an boyunca inceledi. Devam eden savaş arasında birkaç savaş gemisi aldatıcı bir ağırlıkla çekilmeye çalışıyordu. Diğerlerine, "Onları durdurmamız gerek," dedi.

Han, "İyi düşünce," diye onayladı. "Nasıl?"

Luke, "Onlara binebilme olanağımız var mı?" diye sordu. "Lando maden makinelerinin iki kişilik gemiler olduğunu söylemişti –İmparatorluk onların içine dört ya da beş fırtına askerinden fazlasını yerleştirmiş olamaz."

Wedge. "Bu savaş gemilerinin şu andaki adam sayısına bakılırsa. dört asker fazlasıyla yeterli olurdu." diye işaret etti.

Luke. "Evet. ama ben onları halledebilirim." dedi

Han. "Elli geminin hepsini de mi?" diye karşı çıktı. "Üstelik bir kapıyı vakumlu bir ortamda açarsan. geminin her yanındaki basınç kapakları kapanır. Köprüye varman sonsuza kadar sürer."

Luke dişlerini sıktı. ama Han haklıydı. "O zaman onları etkisiz hale getirmeliyiz." dedi. "Motorlarını. kontrol sistemlerini ya da başka bir şeylerini bozalım. O Yıldız Destroyerleri'ne ulaşırlarsa. onları bir daha asla göremeyiz."

Han. "Onları tabii ki görürüz." diye homurdandı. "Silahları bize çevrilmiş olarak. Haklısın. elimizden geldiği kadar çok gemiyi etkisiz hale getirmemiz tek çözüm. Elli tanesinin hepsini birden halledemeyiz ama."

Wedge. "En azından şimdilik elli tane birden durdurmamıza gerek yok." dedi. "Kendilerini gemilere bağlamamış on iki maden makinesi var."

Han. "Pekala. ilk önce onları halledelim." dedi. "Vektörlerini aldın mı?"

"Şu anda bilgisayarına gönderiyorum."

"Tamam. Evet. işte gidiyoruz." Şahin etrafında döndü ve yeni bir yöne doğru ilerledi. "Luke. iletişimi aç ve Sluis Kontrolü'ne neler olduğunu anlat." diye ekledi. "Onlara yörünge liman bölgesinden hiçbir gemiyi bırakmamalarını söyle."

"Pekala." Luke iletişim kanallarını açtı; bunu yaparken de Şahin'in kokpitindeki ani değişikliğin aniden farkına vardı. "Han? İyi misin?"

"Ha? Kesinlikle. Neden?"

"Bilmiyorum. Bir değişiklik sezdim."

Han. "Aklıma bir fikir gelir gibi oldu." dedi. "Ama şimdi gitti. Haydi şu konuşmayı yap. Oraya vardığımızda seni dörtlülerde istiyorum."

Hedef maden makinelerine vardıklarında Sluis Kontrol'e yapılan konuşma çoktan bitmişti. Luke diğerlerine. "Bize bilgi için teşekkür ediyorlar." dedi. "Ama şu anda bize yardım edecek boşta gemi olmadığını söylüyorlar."

Han. "Muhtemelen yoktur." diye kabul etti. "Tamam. iki TIE savaşçısı görüyorum. Wedge. sen ve Rogue Beş. ben ve Luke maden makinelerini vururken onları halledin."

Wedge. "Tamamdır." diye onayladı. İki X-kanat Luke'un hemen yanından geçerken. TIE savaşçıları formasyonlarını bozup saldırıyı karşılamaya hazırlandılar.

Han. "Luke. onu buhara dönüştürmektense havaya uçurmaya çalış." diye önerdi. "İçinde kaç kişi varmış görelim."

Luke, "Tamam." diye cevap verdi. Maden makinesi şimdi görüş alanındaydı. Güç seviyesini düşürerek ateş etti.

Tepesi kesilmiş koni, metal merkezi parlak gaza dönüşürken alev aldı. Aracın geri kalan kısmı tek parça halinde duruyordu ve Luke tam ikinci atış için hazırlanırken tepedeki kapak aniden açıldı.

Ve kapağın içinden garip görünümlü, robot benzeri bir figür dışarı çıktı.

"Ne?"

Han, "Bir uzay askeri," diye seslendi. "Sıfır yerçekimi zırhında bir fırtına askeri yani. Dayan."

Şahin'i uzay askerinden uzaklaştırmaya çalıştı, ama askerin sırt çantasının üzerindeki bir çıkıntıdan bir parlama yükseldi ve geminin gövdesi şiddetli bir sarsıntıyla sallandı. Han gemiyi döndürdü ve başka bir sarsıntıyla Luke'un görüş açısı kapandı.

Çıldırtıcı bir yavaşlıkla geri çekiliyorlardı. Luke ne tür bir zarar gördüklerini düşünerek sertçe yutkundu.

Wedge'in endişeli sesi, "Han, Luke –iyi misiniz?" diye seslendi.

Han, "Evet, şimdilik iyiyiz," diye karşılık verdi. "Sen TIE savaşçılarını hallettin mi?"

"Evet, ama maden makineleri hâlâ yoluna devam ediyor sanırım."

Han, "O zaman patlat onu," dedi. "Şık bir hareket olmasına gerek yok, sadece havaya uçur. Ama o uzay askerine dikkat et. Bir çeşit minyatür proton torpidosu ya da ona benzer bir şey kullanıyor. Onu buradan çekmeye çalışıyorum, ama bu numarayı yutacak mı bilmiyorum."

Wedge, "Yutmuyor," dedi sıkıntıyla. "Maden makinesinin tam üstünde duruyor. Bir yolcu gemisine gidiyorlar, sanırım ikisi de başaracak."

Han bir küfür savurdu. "Büyük bir ihtimalle orada fırtına askeri arkadaşları vardır. Tamam, sanırım bunu zor yoldan yapacağız. Dayan Luke, ona bindirme yapacağız."

"Ne yapacağız?"

Luke'un son sözleri Han'ın Şahin'i önce düz çizgide ileri fırlatması, sonra da sert bir dönüşle çevirmesiyle motordan yükselen kükremenin arasında kayboldu. Maden makinesi ve uzay askeri tekrar Luke'un görüş alanına girdi–

Wedge yanılmıştı. Uzay askeri hasarlı maden makinesinin yanında

durmuyordu, aslında hızla ondan uzaklaşmaya çalışıyordu. Arkasındaki çantanın tepesindeki ikiz tümsekler tekrar yanıp sönmeye başladı ve birkaç saniye sonra, Şahin'in gövdesi yine proton torpidosu ateşleriyle sarsıldı. Han, "Hazır ol," diye seslendi.

Luke kendini hazırladı, o torpidolardan biri siperliğine isabet ederse ne olacağını düşünmemeye çalışıyordu –aynı zamanda Han'ın tam arkasındaki yolcu gemisine çarpmadan uzay askerine bindirme yapıp yapamayacağını da düşünmemeye çalışıyordu. Şahin, Proton torpidosu atışlarına aldırmayarak hızlanmaya devam etti.

Ve birdenbire Han gemiyi uzay askerinin ateş hattının altına indirdi. "Wedge: Şimdi!"

Luke'un görüş açısının altından, lazer topları parlayan bir X-kanat yukarı fırladı.

Maden makinesi toz bulutuna dönüştü.

Han tatmin olmuş bir ses tonuyla, "İyi atıştı," dedi yolcu gemisinin altına doğru ilerlerken, bu arada neredeyse Şahin'in ana algılayıcı çanağını koparıyordu. "İşte bu kadar kahraman –şimdi savaş manzarasının tadını çıkar."

Olanları yeni anlayan Luke, "Bizim kanalımızı dinliyordu," dedi. "Onu kandırıp maden makinesinden uzaklaşmasını istedin."

Han, "Kesinlikle," dedi. "Konuşmayı dinleyeceğini tahmin etmiştim –İmparatorluk güçleri bunu her fırsatta yapar..."

Birden sustu. Luke "Ne oldu?" diye sordu.

Han, "Bilmiyorum," dedi yavaşça. "Tüm bu olay hakkında beni rahatsız eden bir şeyler var, ama ne olduğunu anlayamıyorum. Boşver. Bizim kahraman uzay askeri şimdilik idare eder –gidip birkaç maden makinesi daha bulalım."

Pellaeon buraya iyi ki yalnızca düşmanı oyalamak için gelmiş olduklarını düşünüyordu. Sluisliler ve yeni Cumhuriyet müttefikleri inanılmaz bir mücadele veriyorlardı çünkü.

Durum ekranında *Chimaera*'nın kalkan şemasının bir kısmı kırmızıya dönüştü. O yöndeki gökyüzünü çabucak tarayarak, "O sancak kalkanını tekrar çalıştırın," diye emir verdi. Orada yarım düzine savaş gemisi vardı, hepsi birden çılgınlar gibi ateş ediyorlardı ve aralarında bir savaş istasyonu

duruyordu. Eğer algılayıcıları *Chimaera*'nın sancak kalkanlarının çökmeye başladığını gösterirse—

"Sancak turbolazerleri, tüm ateş gücünüzü otuz iki nokta kırktaki Hücum Fırkateyni'ne toplayın," dedi Thrawn sakin bir sesle. "Geminin yalnızca sancak tarafına odaklanın."

Chimaera'nın silah ekibi emre şaşırtıcı bir lazer ateşi yağmuru ile karşılık verdi. Hücum fırkateyni kaçmaya çalıştı, ama dönerken bile tüm sancak kısmı eriyen metalle parlamaya başlamıştı. O bölümden ateş eden silahların hepsi aniden sustu.

Thrawn, "Mükemmel," dedi. "Sancak çekme ekipleri: ona kilitlenin ve yakına getirin. Onu zarar görmüş kalkanlar ile düşman arasında tutmaya çalışın. Ve sancak tarafını bize doğru tutmaya hazır olun, iskele tarafı hâlâ aktif silahlara ve onları kullanabilecek bir mürettabata sahip olabilir."

Açıkça istemdışı olarak, Hücum fırkateyni içe doğru ilerlemeye başladı. Pellaeon onu bir an izledi, sonra genel olarak savaşın gidişatını izlemeye döndü. Çekme ekibinin görevlerini yapacağından hiç şüphesi yoktu; son zamanlarda yetenek ve beceriklilik açısından fark edilir bir ilerleme göstermişlerdi. "TIE Birliği Dört, o B-kanat grubunun peşine düşün," diye emir verdi. "İskele iyon topu: baskıyı o kumanda merkezinde tutun." Thrawn'a baktı. "Özel bir emriniz var mı Amiral?"

Thrawn başını salladı. "Hayır, savaş tıpkı planlandığımız gibi ilerliyor." Parlayan gözlerini Pellaeon'a dikti. "Gizleme Kalkanı Lideri'nden haber var mı?"

Pellaeon ekranı inceledi. "TIE savaşçıları hâlâ birçok eskort gemisine saldırıyor," diye rapor verdi. "Kırk üç maden makinesi hedef gemilere başarıyla yapıştı. Bunlardan otuz dokuz tanesi güvende ve alanımıza ilerliyorlar. Dört tanesi hâlâ iç direnişle karşılaşıyorlar, buna rağmen çabuk bir zafer bekliyorlar."

"Ya diğer sekizi?"

Pellaeon, "Yok edildiler," dedi. "İçinde uzay askeri bulunan iki tanesi de dahil olmak üzere. Uzay askerlerinden biri iletişime cevap vermiyor, büyük bir ihtimalle aracıyla birlikte öldü, diğeri hâlâ işlevsel. Gizleme Kalkanı Lideri ona eskort gemilerdeki saldırıya katılmasını emretti."

Thrawn, "Bu emri geri alın," dedi. "Fırtına askerlerinin kendilerine sonsuz güvenleri olduğunu biliyorum, ama uzay askeri giysileri bu çeşit bir derin uzay savaşı için tasarlanmadı. Gizleme Kalkanı Lideri'ne, askeri bir TIE savaşçısının onu geri getirmesi emrini verin. Ve aynı zamanda ona kanadına alana çekilmelerini emretmesini bildirin."

Pellaeon kaşlarını çattı. "Şimdi mi efendim?"

Thrawn izleme yerine işaret etti "Kesinlikle şimdi. On beş dakika içinde yeni gemilerimizin ilk bölümü varmaya başlayacak. Onlar bizimle olur olmaz, görev ekibi de geri çekiliyor olacak."

"Ama..."

"Alan dahilindeki Asi güçleri artık bizi ilgilendirmiyor, Kaptan," dedi Thrawn memnuniyetle. "Yakalanmış gemiler yolda. TIE savaşçısı olsun ya da olmasın, Asiler'in onları durduracak bir şeyi yok artık."

Han Şahin'i fırkateynin motorlarının riske girmeden gelebileceği kadar yakınına getirdi. Luke devamlı dörtlüleri ateşlerken, geminin gücündeki çok sayıdaki hafif azalmaların farkındaydı.

Diğer taraftan çıktıklarında, "Bir şey var mı?" diye sordu.

Luke, "Bir şey görünmüyor," dedi. "Soğutucu besleme hatlarının üzerinde çok fazla zırh var."

Han küfür etme isteğini bastırmaya çalışarak fırkateynin rotasına baktı. Şimdiden savaşılan alana çok yakındılar ve gittikçe daha da yaklaşıyorlardı. "Bu bizi bir yere götürmüyor. Bir ana gemiyi durdurmanın başka bir yolu olmalı."

Wedge, "Diğer ana gemiler bu iş içindir," diye araya girdi. "Ama haklısın –bu iş yürümüyor."

Han dudaklarını büzdü. "Artoo? Hâlâ orada mısın?"

Droidin biplemesi kokpit koridorundan hafifçe duyuldu. "Tekrar şemalarına bak," diye emretti Han. "Bize başka bir zayıf nokta bulabilecek misin, bir kontrol et."

Artoo onayladığını bildirmek için bipledi. Ama pek de iyimser bir bipleme değildi bu. Luke Han'ın kendi vardığı hükümü bildirerek, "Bize bir şey bulamayacak Han," dedi. "Sanırım başka bir seçimimiz kalmadı. Üste çıkıp ışın kılıcımı kullanacağım."

Han, "Bu çılgınlık ve sen de bunu biliyorsun," diye kükredi. "Doğru dürüst bir basınç giysisi olmadan –ve eğer işe yararsa, tüm motor soğutucusu üzerine akarken–"

Wedge, "Droidlerden birini kullanmaya ne dersiniz?" diye sordu.

Luke, "İkisi de yapamaz," dedi. "Artoo yeterli hareket yeteneğine sahip değil. Tripio'ya da bir silahla güvenemem. Özellikle yaptığımız tüm bu yüksek hızlı manevralarla."

Han, "İhtiyacımız olan şey uzaktan kumandalı bir manipülator kolu," dedi. "Luke'un içeride kullanabileceği bir şey..."

Ani bir ilhamla sustu –oradaydı– bu çılgın savaşa girdiklerinden beri onu rahatsız eden şey. "Lando," diye iç iletişim panelinden seslendi. "Lando! Buraya gel!"

Luke, "Onu bağlamıştım," diye hatırlattı.

Han, "O zaman çöz onu ve buraya getir," diye bağırdı. "Hemen şimdi."

Luke soru sormakla vaktini harcamadı. "Pekala."

Wedge gergin bir sesle, "Ne oldu?" diye sordu.

Han dişlerini sıktı. "Nkllon'da bu maden makinelerini Lando'dan çaldıkları zaman biz de oradaydık," dedi "İletişimimizi bloke etme çabalarının arasından tekrar yönlendirmek zorunda kaldık."

"Yani?"

"Yani, sence neden iletişimimizi kesmeye çalışıyorlardı?" diye sordu Han. "Yardım çağırmamızı engellemek için mi? Kimden? Fark ettiysen burada iletişimimizi kesmeye çalışmıyorlar."

Wedge, hafif bitkin bir sesle, "Pes ettim," dedi. "Neden?"

"Çünkü öyle yapmak zorundaydılar. Çünkü–"

"Çünkü, Nkllon'daki maden makinelerinin çoğu telsizli bir uzaktan kumandayla işletiliyordu," dedi arkalarından yorgun bir ses.

Han döndü. Lando'nun yavaşça kokpite geldiğini gördü, yavaş hareket ediyordu ama kararlı olduğu belliydi. Luke tam arkasındaydı, dirseğine destek oluyordu. Han, "Duydun mu?" diye sordu.

Lando yardımcı pilot koltuğuna otururak, "Önemli olan her kısmını," dedi. "Bunu uzun zaman önce düşünmediğim için kendimi tekmeleyebilirim."

"Ben de. Kumanda kodlarından hatırladığın var mı?"

Lando, "Çoğunu," dedi. "Neye ihtiyacın var?"

Han şimdi önlerinde yatan firkateyne işaret etti. "Süslü bir şey yapmaya vaktimiz yok. Maden makineleri hâlâ gemilere yapışmış durumda. Sadece onları çalıştır."

Lando ona şaşkınlıkla baktı. "Onları çalıştırayım mı?" diye sordu..

Han, "Evet, doğru duydun," dedi. "Hepsi bir köprü ya da kontrol kanadının yakınlarında, eğer yeteri kadar alet ve kabloyu delip geçerlerse, hepsini durdurabiliriz."

Lando gürültülü bir şekilde içinde tuttuğu nefesi bıraktı, isteksiz bir kabullenme ifadesiyle başını tanıdık bir şekilde yana eğerek, "Patron sensin," dedi, parmakları klavye üzerinde oynuyordu. "Yalnızca ne yaptığını bildiğini umuyorum. Hazır mısınız?"

Han kendini hazırladı. "Yap haydi."

Lando kodun son bölümünü de yazdı... ve altlarındaki firkateyn sarsıldı.

İlk başta büyük bir sarsıntı değildi. Ama saniyeler geçtikçe aşağıda bir yerlerde bir şeylerin yanlış gittiği açık hale geldi. Ana motorlar, yardımcı motorlardan gelen kısa patlamalar arasında birkaç kere çalışıp durduktan sonra tamamen öldü. Alana doğru gidişi durakladı, kontrol yüzeyleri rastgele yönlere doğru yön değiştirmeye çalışarak devreye girdi ve tekrar çıktı. Büyük gemi neredeyse durma noktasına gelmişti.

Ve aniden, maden makinesinin yapıştığı tarafın tam karşısında gövdenin yan kısmı parlak bir alevle patladı.

Lando, "Delip geçti," diye içini çekti, ses tonundan gururlu mu, yoksa üzgün mü olduğunu anlamak mümkün değildi. Belki de içerideki fırtına askerlerinin yardım çağrısını alan bir TIE savaşçısı, manevra yapıp uzaklaşmasına fırsat kalmadan süper sıcak plazma dalgasının içine sürüklendi. Diğer taraftan güneş panelleri alev alev yanarak çıktı ve patladı.

Wedge, "İşe yarıyor," diye seslendi. Sesinde şaşkınlık vardı. "Bakın –işe yarıyor."

Han başını firkateynden çevirdi. Her taraflarında, tüm yörünge liman bölgesinde –derin uzaya gitmeye çalışan gemiler aniden ölümüm pençesine düşmüş metal hayvanlar gibi dönüp durmaya başlamışlardı.

Ve hepsinin yan taraflarından alevler fışkırıyordu.

Thrawn uzun bir an boyunca, etraflarında hâlâ devam eden savaşı hiç fark etmiyormuş gibi durum panellerini inceleyerek sessizce oturdu. Pellaeon nefesini tuttu, son olanların ışığında incinmiş gururun kaçınılmaz patlamasını bekliyordu, ama patlamanın ne şekilde olacağını bilmiyordu.

Aniden Büyük Amiral gözlerini izleme yerine kaldırdı. Sakin bir sesle, "Tüm kalan Gizleme Kalkanı Gücü TIE savaşçıları gemilerimize döndüler mi Kaptan?" diye sordu.

Pellaeon, "Evet, efendim," dedi, hâlâ bekliyordu.

Thrawn başını salladı. "O zaman görev ekibine geri çekilmelerini emredin."

"Geri çekilmek mi?" Pellaeon dikkatlice sordu. Tam olarak beklediği emir bu değildi.

Thrawn ona baktı, yüzünde hafif bir gülümseme vardı. "Belki de tam bir

saldırı emri vermemi bekliyordunuz?" diye sordu. "Yenilgimizi çılgınca ve boş kahramanlıklarla kapatmaya çalışacağımı."

Pellaeon, "Tabii ki hayır," diye karşı çıktı.

Ama içten içe karşısındakinin gerçeği bildiğini biliyordu. Thrawn'un gülümsemesi hâlâ yüzündeydi, ama soğuk bir gülümsemeye dönmüştü. Yavaşça, "Yenilgiye uğramadık Kaptan," dedi. "Sadece biraz yavaşlatıldık. Wayland'a sahibiz ve İmparator'un deposu elimizde. Sluis Van seferin sadece başlangıcıydı, kendisi değil. Tantiss Dağı bizim elimizde olduğu sürece, nihai zaferimiz kesin sayılır."

İzleme yerinden baktı, yüzünde düşünceli bir ifade vardı. "Bu ödülü kaybettik Kaptan. Ama tek kaybımız bu. Değiştirilemeyecek olanı değiştirmeleri için adam ve gemi harcamayacağım. İhtiyacımız olan gemileri almak için daha çok fırsatımız olacak. Emirleri yerine getirin."

"Emredersiniz Amiral." Pellaeon tekrar durum paneline döndü, bir rahatlama dalgası vücudunu kaplamıştı. Demek ki öfke patlaması olmayacaktı... Hafif bir suçluluk duygusuyla, daha baştan anlaması gerektiğini düşündü. Thrawn daha önce hizmet ettiği birçok kişi gibi sadece bir asker değildi. O, gözleri son amacına dikilmiş ve kendi şahsi zaferiyle ilgilenmeyen gerçek bir savaşçıydı.

Pellaeon izleme yerine bir kez daha baktıktan sonra geri çekilme emrini verdi. Ve bir kez daha, kumandada Thrawn olsaydı Endor Savaşı'nın nasıl sona ereceğini düşündü.

Bölüm 32

İmparatorluk filosu çekildikten sonra savaşın resmen bitmesi biraz zaman almıştı, ama Yıldız Destroyerleri'nin gitmesiyle sonuç açıktı.

Sıradan fırtına askerleri en kolaylarıydı. Lando'nun maden makineleri çalıntı gemilerin hava mühürlerini parçaladığı zaman, çoğu uzay boşluğuna maruz kalıp ölmüşlerdi, geri kalanları da fazla bir zorluk çıkmadan yakalandılar. Sekiz uzay askeri ise gemileri etkisiz hale getirilene kadar sıfır yerçekimi giysileri sayesinde savaşmaya devam ettiler. Tüm teslim ol çağrılarını reddederek gemi tersanelerinde dolaştılar ve kaçınılmaz son gelinceye kadar ellerinden geldiği kadar zarar vermeye çalıştılar. Altı tanesi yok edildi, diğer ikisi sonunda kendi kendilerini yok etti, bir tanesi bunu yaparken bir Korvet'e zarar vermeyi başardı.

Arkasında karmaşa içinde bir tersane ve yörünge liman tesisleri ile büyük zarar görmüş çok sayıda ana gemi bıraktı.

Kaptan Afyon, "Tam olarak muhteşem bir zafer olduğu söylenemez," diye homurdandı, *Larkhess*'in köprüsünden kalan şeyi bir basınç kapak camından izleyerek. Bir taraftan da alnına yapıştırılan bir bandajı düzeltiyordu. "Tüm bu kontrol devrelerini tekrar bir araya getirmek birkaç ay alacak."

Han tüm bu olanlar karşısında kendi karışık hislerini bastırmaya çalışarak, "İmparatorluğun gemini alıp götürmesini mi tercih ederdin?" diye sorguladı. Evet plan işe yaramıştı... ama ne pahasına?

Afyon, "Kesinlikle hayır," dedi. "Sen yapman gerekeni yaptın ve bunu kendi boynum ipe gitme tehlikesinde olmasaydı bile söylerdim. Ben sadece diğerlerinin söyleyeceklerini belirtiyorum. Bu gemileri kurtarmak için yok etmek pek de akıl kârı bir çözüm değildi."

Han Luke'a bir bakış attı. "Tıpkı Konsey üyesi Fey'lya gibi konuşuyorsun," diye Afyon'u suçladı.

Afyon başını salladı. "Kesinlikle."

Luke, "Neyse ki Fey'lya sadece bir ses," dedi.

Han ekşi bir tavırla, "Evet, ama çok gürültülü bir ses," diye karşılık verdi.

Wedge, "Üstelik insanların dinlemeye başladığı bir ses," diye ekledi. "Önemli askeri kişiler de dahil."

Afyon, "Bu olayı da kendi politik kazancı için kullanmanın bir yolunu bulacaktır," dedi. "Ona dikkat edin."

Han'ın cevabı duvar iletişim kutusundan gelen bir sesle kesildi. Afyon ilerleyip düğmeye dokundu. "Afyon konuşuyor."

Bir ses, "Sluis Kontrol iletişimi," diye yanıtladı. "Coruscant'tan Han Solo'ya bir arama var. Sizinle mi?"

Han "Tam burada," diyerek, hoparlöre yaklaştı. "Bağlayın."

Kısa bir duraklamadan sonra, tanıdık ve çok özlenmiş bir ses geldi. "Han? Ben Leia."

Han "Leia!" dedi, mutlulukla ve kuşkusuz yüzünde aptalca bir gülümsemeyle. Bir saniye sonra işe– "Bir dakika. Sen Coruscant'ta ne yapıyorsun?"

Leia, "Sanırım diğer problemi çözdüm," dedi. Sesi, Han'in ilk defa fark ettiği üzere gergin ve yorgun geliyordu. "En azından şimdilik."

Han, odanın karşısındaki Luke'a bir bakış attı. "Öyle mi düşünüyorsun?"

Leia, "Bak, şimdi önemli olan bu değil," diye ısrar etti. "Önemli olan şey, buraya hemen geri dönmen."

Soğuk ve katı bir düğüm Han'ın midesine yerleşti. Leia'nın bu kadar üzgün olmasından dolayı... "Ne oldu?"

Onun derin bir nefes aldığını duydu. "Amiral Ackbar tutuklandı ve görevden alındı. İhanet suçlamasıyla."

Oda aniden sessizliğe büründü. Han sırayla Luke, Afyon ve Wedge'e baktı. Ama söylenecek bir şey yoktu. Leia'ya, "En kısa zamanda orada olacağım," dedi. "Luke da burada –onu da getirmemi istiyor musun?"

Leia, "Evet, eğer mümkünse," diye karşılık verdi. "Ackbar'ın şu anda tüm dostlarına ihtiyacı var."

Han, "Peki," dedi. "Eğer başka haberler olursa beni Şahin'den ara. Hemen oraya geliyoruz."

"Görüşürüz. Seni seviyorum Han."

"Ben de seni."

Han bağlantıyı kesti ve diğerlerine döndü. "Pekâla," dedi. "İşte şimdi başımız belada. Geliyor musun Luke?"

Luke Wedge'e baktı. "Adamların benim X-kanat'a bakmaya fırsat bulabildiler mi?"

Wedge başını sallayarak, "Henüz değil," dedi. "Ama şu anda resmi olarak öncelik sırasının önüne alındı. Onu iki saat içinde uçmaya hazır ederiz. Kendi gemimdeki motivatörleri almak zorunda kalsam bile."

Luke başını salladı ve Han'a baktı. "Coruscant'a kendi başıma uçacağım bu durumda. Seninle geleyim de Artoo'yu Şahin'den alalım."

"Pekala. Haydi gidelim."

Afyon arkalarından yumuşak bir sesle, "İyi şanslar," diye seslendi.

"Evet" diye düşündü Han, Şahin'in durduğu yere giden kapıya doğru ilerlerlerken; başları gerçekten çok büyük bir beladaydı. Eğer Fey'lya ve destekçileri çok fazla ve çok hızlı ilerlemeye çalışırlarsa –ve Fey'lya'yı tanıdığı kadarıyla kesinlikle böyle yapacaktı–

Luke düşüncelerini, "Bir iç savaşın eşiğinde olabiliriz," diye dile getirdi.

Han hissetmediği bir güvenle, "Bunun olmasına izin vermeyeceğiz," dedi. "Aşırı hırslı bir Bothan'ın her şeyi mahfetmesini izlemek için savaşmadık."

"Onu nasıl durduracağız?"

Han yüzünü buruşturdu. "Bir şeyler düşüneceğiz."

Devam Edecek...

Jedi'nin Dönüşü'nden beş sene sonra...

Asiler, Ölüm Yıldızı'nı yok etmiş; Dart Vader ve İmparator'u mağlup ederek İmparatorluk kuvvetleri'ni galaksinin ücra bir köşesine sürmüşlerdir.

Bu sırada prenses Leia, Han Solo ile evlenmiş doğacak Jedi ikizlerini beklemekte ve henüz kırılgan bir yapıya sahip yeni Cumhuriyet'i tek parça halinde tutmaya çabalamaktadır. Luke Skywalker ise, uzunca bir süredir var olmayan jedi Şövalyeleri'nin ilki olmak üzeredir

Binlerce ışık yılı uzakta ise, İmparatorluğun savaş lordlarının sonuncusu, bir taktik dehası olan Amiral Thrawn, İmparatorluk Kuvvetlerinin başında onları savaşa hazırlayıp henüz temellerini sağlamlaştıramamış yeni Cumhuriyet'in merkezine yönlendirilmiştir.

Star Wars evsanesi, Hugo ödüllü Timothy Zahn'ın heyacan dolu anlatımı devam ediyor.

ISBN 979-975-9050-55-8

9 799759 050558

LUCAS BOOKS